𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌹𑌯𑌵𑌦𑌨𑌪𑌰𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 𑌨𑌮𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌗𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑍇𑌙𑍍𑌕𑌟𑍇𑌶𑌘𑌣𑍍𑌟𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑍈𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌾𑌨𑍁𑌜
𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌵𑌰𑍍𑌧𑌿𑌤𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌪𑌦𑍈𑌃 𑌕𑌵𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌕𑌿𑌕
𑌕𑍇𑌸𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌃
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌨𑍍𑌨𑌿𑌗𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑍈𑌃
𑌅𑌨𑍁𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌃

* 𑌅𑌭𑍀𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑌵𑌃 *

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍈𑌲𑌵𑌂𑌶𑌤𑌿𑌲𑌕𑌵𑌤𑍍𑌸𑌵𑌂𑌶𑌜𑌲𑌧𑌿𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰
𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂, 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌙𑍍𑌗𑌨𑌾𑌥𑌯𑌾𑌮𑌿𑌨𑌾 𑌵𑌿𑌰𑌚𑌿𑌤𑌯𑌾
𑌮𑌣𑌿𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌳𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌸𑌹𑌿𑌤𑌃

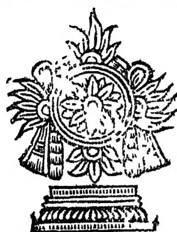
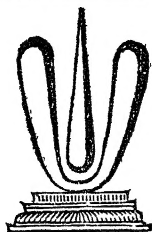

𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯𑌵𑌿𑌦𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾𑌨𑍍𑌵𑌯𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣
𑌤𑌿. 𑌵. 𑌷. 𑌨𑌾. 𑌰𑌾. 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌤𑌾𑌤𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌦𑍇𑌵𑍇𑌨
𑌰𑌾. 𑌗𑍋𑌪𑌾𑌲𑌰𑌾𑌜𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯
"𑌶𑍍𑌰𑍀𑌗𑍋𑌪𑌾𑌲𑌵𑌿𑌲𑌾𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌶𑌾𑌲𑌾𑌯𑌾𑌂"
𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌿𑌤𑌃 ॥

விரோதிகிருது௵ பங்குனிமீ
1912௵ ஏப்ரல்மீ

ஶ்ரீ: ॥

ஶ்ரீ கோமலவல்லீஸமேதாபர்யாப்தாம்ருதபரப்ரஹ்மணே நம: ॥

ஶ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:

அபீதிஸ்தவ:

ஶ்ரீமான் வேங்கடநாதார்ய: கவிதார்க்கிககேஸரீ ।
வேதாந்தாசார்யவர்யோ மே ஸந்நிதத்தாம் ஸதா ஹ்ருதி ॥

மணிப்ரவாளவ்யாக்யாநப்ராரம்ப:

யஸ்யாம்ஶம் தவஸாக்ஷ்யம் ஸமபவி ஶ்ரீதேஜஸாமப்ரம் வேதவ்யாஸாயவர ப்ரபாவிஜயதே யஜ்ஞேஷ்வஸ்ம ப்ரபுத: । ஸா ஜேதாஸம் ஸாராவபூர்ணஸ்வரூபம் யேநக்ஷணாத்ஸாயிதம் ஶ்ரீ ஶ்ரீவாஸமதீந்த்ரதேஶிகமணிம் ஶ்ரேயோநிதிம் ஸம்ஶ்ரயே ॥ ஶ்ரீ தவஸஞ்ஜாபஶமநம் விரோதிஸபகாரணம் । ஶ்ரீநிவாஸமதீ ஶாஸ்த்ரம் தேஜ:கிமவிஸம்ஶ்ரயே ॥ ஶ்ரீரங்கநாயகாஸோரயா விஶுத்தநிதேஶத: । அபீதிஸம்ஸ்துதிவ்யாக்யாம் தநுதே த்ருதிபோக்திபி: ॥

அவதாரிகை. “உக்தோ க்ஷ்வேதபாயஜமேநாரவ பத்திஸம்ப்ராப்தா ஸமாஹரே ஸமஜநிஷ்யதாத்யநதி” என்றும், “ஸமாவதாரோ நஞாயபதய:” என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே ஸமாவதாரராயும், “பாஷ்யாகல்ப ஹ்ருதிஸந்நிஶோ ஜக்ஷிணா

'முக்ஷிவப்ரதந꞉" என்று இளைய பெருமாளைப்போலே வோக்ஷ்ரோ ஷ்ரு ஹாவஷ்க்திமேலிட்டு "வொஸ்ஸ்நீகாஷ்விஷரெமீஜயாக யயாரவீச" என்று வரீக்ஷிநஹாராஜரைப்போலே, வாஸ்நீசெயிலும் ஹாவஷ்ளையாலே விளையாடுகிறவராயும், "வவ ஷவ்ரவரெஸிந꞉" என்னுமாப்போலே கிடாம்பிக்குல பதியபா ளாருக்கு சஷ்வாஸியாக நின்று "ஸக்ருஞ்நிஷரோத்ர தலஸஜஷ்ஹாஷ்டீநப்ரவள" என்று வஷராக்ரணர்கள் ஸா நீவநிபக்கல் ஸக்ருஷாவ்ருத்தியாலே ஸவ்ருவிஷ்ராஷ்ஹணம் ப ண்ணினப்போலே "வொநரவாரணாகாஷ்வெஷாநா வெஷ நெவரம்" என்று வெஷாஸ்யநத்தில் வஷவெஷநத்தில் மட் டும் வாநரவாரணமொழிய மற்றவிடங்களில் ஸக்ருஷாவ்ருத்தி யாலே ஸவ்ருவிஷ்ராஷ்ஹணம் பண்ணினவராயும் ஆழ்வாரைப் போலே ஹாவஷ்ஸ்மெஷவியொமெகஸவஷரவராயுமானவெ ஷாஷெஷிகர், ஆழ்வார், "ஆராக்குழித்தார்த்தென்னை நாளகன்றி ருப்பன், கூவிக்கொள்ளுங்காலமின்னுங்குறுகாதோ" என்று ஷ ஷ்ரமான ஐந்த்ரியங்கள் நடுவே யெத்தனைகாலமகன்றிருக்கக் கடவேன், தேவரீரென்னை அழைத்துக்கொள்ளுங்காலமின்னங்கு ருகவில்லையே யென்றுகதறி, பின்னும் "உலகமுண்டபெருவாயா" என்கிற திருவாய்மொழியில் என்னுடைய ஷக்ருதிஸம்பந்த் தை நீக்கி உன் திருவடிகளில் சேர்த்தருளவேணுமென்று ப்ர ணம் புகுந்திருக்கச்செய்தேயும், ஷரஜைகள் பட்டினிகிடக்க அ திதிக்கு விருந்திடுவாரைப்போலே மொக்ஷஹிதாயம் இவரைக் கொண்டே ஷரபந்த்தை முடிக்கத் திருவுள்ளமாகையாலும் இ வருடைய திருவுடம்பில் வொஹத்தாலும் இவரை இப்ப்ரக்ருதி யில் வைக்க, இவரும் பண்டுபோலே ஐந்த்ரியங்கள் நடுவே தாமி ருக்கிறபடியைக்கண்டு விஷயங்களாலே க்ஷுத்ருஷ்ணைப்போ லே சுதிரோதஹீதராய், ஹாவஷ்ஸ்மெஷாவாஹதநாலே வ்யஸநா ஹிவீவிதருமாய் காரணஸஞ்யாநத்தை நிவ்ருத்திக்க ஸமர்த் துயிருந்துவைத்து நிவ்ருத்திக்காமல் இவற்றையிட்டு ஹிம்ஸிப்பி த்துன் திருவடிகளில் சேராதபடி பண்ணுகிறாய், ஆதலால் உனக்

கென்ன ப்ரயோஜநமுண்டென்று "உண்ணிலாவிய" என்கிற திருவாய்மொழியில் கதறி, திருவேங்கடமுடையானோடே ஸம்ஸ்லேஷிக்கப்பெறாத வ்யஸநத்தாலும் தத்ஸம்ஸ்லேஷப்ரதிபந்தக க்ருதிப்ரதிஸந்தாந ஜநித வ்யஸநத்தாலும் அதிமாத்ர வ்ரீடிதராய் இனிக்கோயிலிலே பெரிய பெருமாள் திருவடிகளில் சென்று விழுந்தாலல்லது நம்முடைய க்லேசம் போகாதென்று பார்த்துக்கோயிலிலே பெரியபெருமாள் திருவடிகளில் சென்று விழுந்து மங்குமொரு கடாக்ஷம் பெறாமையாலே "கங்குலும் பகலு"மென்கிற திருவாய்மொழியில் புலம்பினபோலே, "கதாஹமைகாந்திக நித்யகிங்கர: ப்ரஹர்ஷயிஷ்யாமி ஸநாதஜீவித:, நிவர்த்தயிஷ்யே ஸ்ரீசாகரிகொலபாதே ஆதர்ஸவபிவாக ஹோதவாஸ்ரீ ॥ ஆர்வேநாஸ்ஸ்ரீஸ்வஸேவ பணிவசுகவாதாரவிதுவரிவார ரஸவ்யவாஹ:, ஸோவ்ராஸஸேஹவதஸோவ வராயிராஜ:" என்று ஸ்தோத்ரத்திலும் வரதராஜஸ்தவத்திலும் தேஹஜீர்ணஸ்தோத்ரத்திலும் அநிஷ்டநிவ்ருத்தியையும் இஷ்டப்ராப்தியையும் ப்ரார்த்தித்து அங்கு தம்முடைய மநோரத ப்ரதிபத்தியில்லாமையாலே பின்னும் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளில சென்று உபாஸ்தகத்தாலே ஸ்துதித்து "நாத: பரம் கிமபி நாயநீலாஸாதஜுமெ ஸயிகாரஷ்வ தயா ப்ஸாத: । பஞ்ஜரோவ ஷ்ணிபிவ ணமீயமாலவள ஸ்தா நாராயதிஹராஸ்ரீதி ஸேஸகாந:" என்று நிரவதிகஸோநந்த ப்ஹாநாரதி காதஹாபியாக நானிருக்கும்படி ப்ரஸாதஞ்செய்யவேணுமென்று ப்ரார்த்தித்திருக்கச்செய்தேயும் இவரைக்கொண்டு உபதேசாநுஷ்டாநங்களாலும் ப்ரபந்தத்தாலும் லோகோபகாரம் பண்ணுகைக்காக இவ்வ்ருத்தியிலாழ்வாரை வைத்தாப்போலே இவரை வைக்க, இவரும் ப்ரக்ருதியில் தாம் இந்த்ரியங்கள் நடுவே பண்டுபோலேயிருக்கிறபடியைக்கண்டு, இந்த்ரியவஸ்யராயிராமல் போனாலும் ஸர்ப்பங்கள் கடிக்காமல் போனாலும் அதுநடுவே வஸிக்கை அதிபயங்கரமாயிருக்குமாப்போலே, இந்த்ரியங்களைக்கண்டு

நடுங்கி, அதிமாத்ரவ்யஸநாபிபூதராய், இனிக்கோயிலிலே பெரியபெருமாள் திருவடிகளில் சென்று விழுந்தாலல்லது நம்முடைய க்லேசம் போகாதென்று பார்த்து கோயிலிலே சென்று "த்ருஷ்டஸ்ஸர்வஜநச்லோகசோஷணஸ்ஸ்ரீரங்கம்" என்று கண்டமாத்ரத்தாலே ஸகலக்லேசங்களையும் நிவர்த்திக்கும்படியான பெரியபெருமாளைக்கண்ணாலேகண்டு அநுபவிக்கவொட்டாமல் தர்சநப்ரதிபந்தகமாய்ப்போனபடியாலே "அமரோபவாமயிஷ்ப்ரீரியத்ஷ்டாமம் ஸமிஸ்திந: । அவ்ருத்யாநபொமயத்ம் மம ஸோஸத ஸாநபா:" என்று சொல்லுவாரொருவருமில்லாமல், ஸூந்யபஞ்ஜரத்தில் தாய்பக்கல் கிட்டிமேலுள்ள அஹிகம் பெருமை நோவுபடுமாப்போலே அதிதுக்கிதராய் நோவுபட்டு மக்கு ப்ரக்ருதியிலிருப்பு அஸஹ்யமானபின்பு ஸாத்விகர்களோடே கலந்து போதுபோக்குவோமென்று பார்த்தவிடத்தில் காலஸேநாஜாத்திலேபோலே ஸாத்விகக்களெல்லாம் தர்சநப்ரதிபந்தகர்களாய் கதறிக்கொண்டோடிப் போனபடியாலே ஒரு துணையுமில்லாமல் ஏகாகியாய் "ப்ரியஜநஸஹிதம் ஸர்வம் ராக்ஷஸீகணம் । ஸுமித்ரேந்த்ரம் ஹீநாம் ஸுமித்ரே ராமப்ரதாதிவ" என்னுமாப்போலே துணையான ஸாத்விகர்களொருவருமில்லாமல் போனதோடுங்கூட கோயிலும் தர்சநப்ரதிபந்தகமாய்ப் போனபடியாலே "இருபாடெரிகொள்ளியினுள் ளெறும்புபோலே உருகாநிற்கு" மென்கிறபடியே இரண்டுபக்கத்திலும் தீபிடித்தகொள்ளிக்கட்டையில் அகப்பட்ட எறும்புபோலே உருகின நெஞ்சையுடையவராய், "ஸாரஸேதவ்ருத்தேவஸ்ஸா ஸாபதேஜஸ்ஸ்யக்த்ரம் ப்ரதிமநயஸு । ஸா ஸீதாஸ்யஸஹிதஸ்ய ஸ்த்ரீ ஸப்ராணைமாம் ரக்ஷஸாதநாம்" என்று அநேகராக்ஷஸர்களாலே சூழப்பட்டையான பிராட்டி ஏகாகிநியாகக்கதறி பெருமானைக்கூப்பிட்டாப்போலேயும், அநேக வ்யாக்ரங்கள் கையிலகப்பட்ட ஒரு க்ருஷ்ணஸாரம்போலே, "விஷாதவதஸ்ஸாதாஹம் விஷயஸமநாதாதிஜாயாஹி" என்று அதிபயங்கரஅநேக விஷயங்கள் கையிலகப்பட்ட ஏகாகியான

வென்னை ரக்ஷிக்கவேணுமென்றும், "தாரஷ்டயமநாதிஹிஜந்ம த்ரிஜந்மஹராணாம் ரக்ஷ மாம்" என்று அவர்களாலே உண்டான பயத்தை நிவ்ருத்திசெய்து தேவரீரை அநுபவிக்கும்படி செய்தருளவேணுமென்றும், "ஶரவர்ஷாராவணஸாயகாதுரா: ஜக்மு: ஶரண்யம் ஶரணம் ஸுரா:" என்று வாநரவீரமுதலிகள் பெருமாளைச்சரணம் புகுந்தாப்போலே இவருமிப்ப்ரபந்தத்தில் வாத்ஸல்யாதிகுணாநுஸந்தாநபூர்வகமாக பெரிய பிராட்டியாரை புருஷகாரமாகக்கொண்டு பெரியபெருமாளைச் சரணம்புகுகிறார். ஶரணாகதி பண்ணுகிறாரென்பதை "ஶ்ரிய:ஶ்ரியம் ப்ரபத்யே" என்கிற இருபதொன்றாவது ஶ்லோகத்தில் காணலாம். இப்படியிந்த ஸ்ரீஸ்தவப்ரபந்தத்தில் ப்ரார்த்தித்தபடியே விரோதிகளான த்ருஷ்டநிரஸநாதிகளை யெம்பெருமான் பண்ணியருள, ஸமஸ்நாநஸோபாநத்தில் பாதாதிகேஶமாக அநுபவிக்கிறாரென்று மேல் ப்ரபந்தமான ஸமஸ்நாநஸோபாந ப்ரபந்தத்தோடே இப்ப்ரபந்தத்துக்கு ஸங்கதி கண்டுகொள்வது. ஆழ்வாரும் விஶேஷத்தாலே "கங்குலும் பகலும்" என்கிற திருவாய்மொழியிலே கதறும்போது எம்பெருமான் ப்ரத்யக்ஷஸம்ஶ்லேஷத்தைக்கொடுக்க, அதை "அடியடையாதாள் போலிவளணுகியடைந்தனள்" என்று அநுபவித்தாரிறே.

ஸ்ரீஸ்தவ உபோத்காதத்துக்குமேல் ப்ரபந்தமென்னும் ஸமஸ்நாநஸோபாநத்துக்கு கீழ்ப்ரபந்தமென்னும் ஸ்ரீஸ்தவ ஸ்ரீஸ்தவவ்யாக்யாநாவதாரிகையில் விஸ்தரேண சொன்னோம்; அங்கே கண்டுகொள்வது.

இதில் ப்ரதமஶ்லோகத்தில் தனக்கு அபேக்ஷணீயமான விரோதிநிவர்த்தநாநுபவப்ரதாநாதிகள் ஸமஸ்தாபேக்ஷிதமென்று சொல்லிக்கொண்டு மங்களஞ்செய்தருளுகிறார். "ஸ்ரீ:" என்பதால்.

6-ஶ்லோ|| க்ஷாந்திரிஹ யஜ்ஜுஷாம் யத³வதீ⁴ரிதாநாம் ப⁴யம்
ப⁴யாப⁴யவிதா⁴யிநோ ஜக³தி யந்நியோகே³ ஸ்தி²தா: |
ததே³தத³திலங்கி⁴தத்³ருஹிணஶம்பு⁴ஶக்ராதி³கம்
ஶ்ரிய:ஸ்தநந்த⁴யமதீ⁴மஹே கிமபி ரங்க³தா⁴மமஹ: || ||6||

பதம்	உரை
யஜ்ஜுஷாம்	யாதொரு தேஜஸ்ஸைப் ப்ரீதியோடே ஆராதிக்கிறவர்களுக்கு
இஹ	இந்த லோகத்திலும்
க்ஷாந்தி:	அபயமானது
[ப⁴வதி	உண்டாகிறதோ]
யத³வதீ⁴ரிதாநாம்	யாதொரு தேஜஸ்ஸாலே உபேக்ஷிக்கப்பட்டவர்களுக்கு
ப⁴யம்	பயமானது [உண்டாகிறதோ]
ப⁴யாப⁴ய	பயாபயங்களை
விதா⁴யிந:	உண்டுபண்ணுகிறவைகளெல்லாம்
ஜக³தி	உலகில்
யந்நியோகே³	யாதொரு தேஜஸ்ஸின் ஆஜ்ஞையில்
ஸ்தி²தா:	இருக்கின்றனவோ
அதிலங்கி⁴த	தாண்டப்பட்டிருக்கிற
த்³ருஹிண	பிரமனென்ன
ஶம்பு⁴	சிவனென்ன
ஶக்ராதி³கம்	இந்திரனென்ன இவர்களை உடையதாய்
ஶ்ரிய:ஸ்தநந்த⁴யம்	பெரியபிராட்டியாருக்கு ஸ்தநந்தயமான
ததே³தத்	அந்த இந்த
கிமபி	விலக்ஷணமான
ரங்க³தா⁴மமஹ:	ஸ்ரீரங்கநாதனென்கிற தேஜஸ்ஸை
அதீ⁴மஹே	அத்யயநம் பண்ணுகிறோம்.

வ்யா || ஸ்ரீரங்கநாதனென்கிற விலக்ஷண தேஜஸ்ஸை ப்ரகாசிக்கிறேனென்கிறார் (யஜ்ஜுஷாம்). யாதொரு தேஜஸ்ஸை

ஹீதியோடே ஆஶ்ரயிக்கிறவர்களுக்கென்றபடி (ஐஹாவி) இந்தவொர்த்திலும், "ஏவீ" த்ருஷ்டாந்தமாயும். (ஸ்ரீதீ:) ஸவதீ த்ருஷ்டாந்தமாயும். (யஜுர்வேதஸம்ஹிதாப்ராஹ்மணம்) [ஸ்வதி] ஸ்ரீ ராம நாயனை ஆஶ்ரயித்தவர்களுக்கு ஒருவிதமான பயமும் வாரலோகத்திலும் பரலோகத்திலுமில்லையாகும்; அவனையாஶ்ரயியாதவர்களுக்கு ஸர்வவிதபயமும் ஸர்வலோகத்திலுமுண்டென்று தாத்பரியம். இவனை யாஶ்ரயித்து விபீஷணாழ்வான் ஸர்வவிதமான அபயத்தையுமடைந்தார், இவனாலே உபேக்ஷிக்கப்பட்ட ராவணாதிகள் ஶரணாகதமான பயத்தை அடைந்தார்கள் லோகத்தில் தேஜஸ்ஸு தன்னை யாஶ்ரயித்தவர்களுக்கு தாபஹேதுவாயும், ஆஶ்ரியாதவர்களுக்கு தாபஹேதுவாக ஆகாமலுமிருக்கும்; இந்த தேஜஸ்ஸு தன்னை யாஶ்ரயித்தவர்களுக்கு தாபஹேதுவாக ஆகாமலும், ஆஶ்ரயியாதவர்களுக்கு தாபஹேதுவாகவுமிருக்கிறது. இப்படி விலக்ஷணமானமையாலே "கதிர்மதியம்" என்றருளிச்செய்தார். இதனாலே ஆஶ்ரிதஸம்ரக்ஷணம் அதிகாரிகளுக்கு ப்ரஜாபயகத்வமும் சொல்லப்பட்டது. "யோ வைஶ்வாநரோ ..." என்று சொல்லப்பட்டவன் கிமர் "ஸ்ரீதம் வாஸகோபம்" என்று சொல்லப்பட்டான். "தம் காமக்ரோதம் ... வஸு ... விதாரம் ..." என்று வைஶாஸுரன் வாயிலகப்பட்ட கண்ணன் அவனுக்கு ப்ரஜாபயனைக்கொண்டு தாபஹேதுவானான். அப்படியே "ஸஹஸ்ராக்ஷா யவாஸே ... வைபுண்ய ..." என்று கம்ஸ வாக்ஷஸாதிகளை ஆக்ரமணம் பண்ணிக்கொள்ளும்போது ஆஶ்ரு ஹேதுவானான். இப்படி விரோதிநிவ்ருத்தியும் செய்து ஆஶ்ரிதரை ரக்ஷிக்கிறவன் என்னை ரக்ஷியாமல் விரோதிகள் கையில் காட்டிக்கொடுப்பதே? நாமுமவரை விரோதிகள் கையில் காட்டிக் கொடுத்தோமோ வென்னில்; விரோதிநிவ்ருத்தியுஞ் செய்ய ஸமர்த்தனாயிருந்து வைத்து விரோதிநிவ்ருத்தியுஞ் செய்யாதபோதே விரோதிகள் கையில் காட்டிக்கொடுத்தாயல்லையோவென்று நோக்கிறரென்று கருத்து. வையக்கொடுக்கஸ்மாவங்களான வை

த்யாதுங்கள் பாதியாதோ? விஷயாதிகளுக்கு பாதகத்வம் ஸ்வாபாவமன்றோ? என்றால் நிவர்த்திக்க முடியுமோவென்னில்; சொல்லுகிறார், மேல் । ஸ்யாஸ்யேதி । (ஸ்யாஸ்யவிஷயாதிநஃ) ஸ்யாஸ்யோக்தாதக வஸ்த்வாதுங்களெல்லாம் (ஜகதியஸ்நிக்ஷேவஷ்திதாஃ) "யத்கிஞ்சித் ஸ்ருஷ்டவா ப்ரஸாதேந மாதிர்வஸ்த்ரயூவம்ஜ்ஞ பேஸிவியத்ஸ்திதிஷ்டதஃ" என்கிறபடியே ஸ்வாத்வத்யாதுங்களும் ஸ்வாஜ்ஞா வர்த்தநங்களாயன்றோ இருப்பது. இப்படி ஸ்வாத்வத்யாதுங்களும் நீயிட்டவழக்காய் "விஷ்வவேத்ரக்ருதம் ஸ்வம் ஸ்வேஷ்டக்ருதம்வா விஷ்வக்ஸேநஸ்யா" என்று ஸ்ரீ தித்தேஹதா வானது ஸ்வயத்தேஹதாவாயும், ஸ்வயத்தேஹதாவானது ஸ்ரீதித்தேஹதாவாயுமன்றோ உன் ஸங்கல்பத்தாலேயிருப்பது. "ஸக்வாஸக்த்திஃக்ருத்யே த்ருப்த சாதோதேஹாரதேஃ । நவிவேதாத்தோதாத்ம்" என்றும், "ஸ்ரீதாஸ்வஸ்தஜ்ஞதஃ" என்றும், "அறியுஞ்செந்தீயைத்தழுவியச்சுதனென்றும் மெய்வேவாள போமிள நாகத்தின் பின்போய்," என்றும் ப்ரஹ்லாதவதகாத்ஜ ஸ்ரீராமாதிகளுக்கு ஸத்தாதிகளெல்லாம் சந்தக்ருஷங்களாயிருந்தன. சந்தக்ருஷமான பூமாலையும ஜந்துக்கு ப்ராணஹேதுவாயிற்று. இப்படியிருக்க விஷயாதிகளின் ஸ்வாபாவமான பாதகத்வாதிகளை நிவர்த்திக்கலாகாதோ? நீர் ஸர்வஷேஜ்ஞரானதையாலே இந்த்ரியங்கள் நீரிட்ட வழக்கன்றோ வென்கிறாரென்று கருத்து. ஆனாலும் ஸர்வஷ்க்ருத்வஸம்ஹதக்ருத்வாதிகளாலே உத்க்ருஷ்டர்களான ப்ரஹ்மாதிகளினால் ஸ்யமுண்டானால் என்னால் நிவர்த்திக்க முடியுமோவென்னில்; சொல்லுகிறார் । சதிரம்விதேதி । (சதிரஜிதத்ர்ஷஹிணஸம்ஹாரக்ராதிகம்). சதிரம்விதாஃ த்ருஹிணஸம்ஹாரக்ராதயஃ யேந, வரதாதிகளாலே ப்ரஹ்மாதிகளையு சிக்ஷித்திருக்கிறானென்று கருத்து. எம்பெருமான் ஒருத்தனை நிக்ரஹிக்கக்கோலினால் "ப்ரஹ்மாஸ்வயம்ஹுதாநநோவா ருத்ரோஸ்திருக்ருதோவா ராஜேந்த்ரோவா । இந்த்ரோ மஹேந்த்ரோஸ்வராநாயகோவா த்ராதம் நஸக்தாயுதிராமவஸ்த்ரம்" என்கிறபடியே இவர்களாலே விடுவிக்க முடியாது. சந்த்ரஹிக்கக்கோலின ஸ்ராவர்களை வக்ஷத்தாலே விலக்கத்தொடங்கின இந்த்ரனும் ருத்ரனும், ஸந்தாபஹா

ரம் பண்ணின ப்ரஹ்லாதனும் ஸஹனனுன். சிறிய ஆபத்துக்கு வந்த கண்ணனோடே ராஜன் யுத்தஞ்செய்து பராஜிதனானன். “பின்னும் நேர்சரிந்தான் முக்கண்மூர்த்திகண்டீர்” என்கிறதற்கு யுத்தத்திற்கு கொடிகட்டிக்கொண்டுவந்த ராஜனும் பராஜய வீ வையாலே ஸஹாயதக்ஷிணனைக் கொண்டு போனுனென்று பிள்ளான் வ்யாக்யாநஞ்செய்தருளினார். இப்படி பராதீனனுல கூசாதே கிட்டலாமோவென்னில்; சொல்லுகிறார் । ஸஹாஸவத்நீ । (ஸஹாஸவா) பெரிய பிராட்டியாருக்கு ஸவாவான, “நகஸ்ஞாவராஹந்தி, ப்ராணொரவிக்ஷ யாநித்யம் ஸாரக்ஷ்ப்ரணாசத:” என்றுஞ் சொல்லும்படியான பாராஷிகாரஸஹிதையான பிராட்டியிருக்கும்போது நமக்குக்கூசாதே கிட்டலாமென்றபடி. “ஸஹாஸவம்” என்றத்தாலே ஸயோரெவ ஸவத்மாகையாலே காரணக்ஷ ப்ரஹ்லாதஸ்வராதிக ளாலே யிவளுமவனோடே ஸமையாக விருப்பவளென்று ஸூசிதம். பாரதன்த்ராதிகள் உபயஸாவிஸம், இத்தாலே பாரா ஷிகாரத்துக்குறுப்பான அத்தலையில் வாஸ்யாதிஸயஞ் சொல்லப்பட்டது. பாராஷிகாரமில்லாததினாலே யவனையிழக்கிறேனோ? பெரியபிராட்டியார் ஸஹிதையாயிருக்க விஷயாதிகள் கையிலகப்பட்டுக்கொண்டு எத்தனைகாலந் தபிக்கக்கடவேனென்கிறுரென்று கருத்து. ஆனாலும் திருநாடு திருப்பாற்கடல் முதலான ஸ்தலங்கள் பரோக்ஷமன்றோ, அவனையெங்கே கண்டு ப்ராப்திக்கும்படி யென்னில்; (ஸம்பய) எல்லாரும் ப்ரத்யக்ஷமாகக்கண்டு ப்ராப்திக்கும்படி கோயிலிலே ஸஹாஸஹிதனாயன்றோ யிருக்கிறான். ஸ்ரீரங்கநாதனை ஸஹாஸஹிதனையிருக்க என்னுடைய பாபைரவஹியாமலிருப்பதே? (தத்தத கிஸவிஸஹ:) அந்தவிந்த விலக்ஷணஸஹஸ்ஸை (தக) திருநாட்டில் “யத்ர: பூர்வேஸாத்யா: ஸந்திதேவா:” என்கிறபடியே தீவ்ய ஸாநமான (வத) கோயிலிலே ப்ரத்யக்ஷமாகக்காணும்படியான (ஸஹ:) பெரியபெருமாளை யென்றபடி. (சயீஸஹெ) சநா ஸக்ஷிக்கிறோம். “கிஸவி” என்கிற விஸேஷணத்தாலே ப்ரஸிஷ

ஸம்ப்ரதாயஸம்பந்தத்தைக்காட்டி னும் வெவ்வேறேத்துச்சொன்னபடி. “ஸம்ஸாரஸாகரம் கோரம் ஸம்ஸாரபந்தவிமோசநம்” என்று வி ரஹாதுரராய்க்கொண்டு சோகிக்குமபோது விரஹோத்பவக மான ஸம்ஸாரத்திலிவருக்கு ஸந்தோஷங்கிடைத்ததை “ஹ” என்று ஹர்ஷித்து கொண்டாடினாப்போலே இவரும் தாம் விஷயாதிகள் கையிலகப்பட்டுக்கொண்டு சோகிக்கிற தசையில் இப்ப்ரக்ருதியில் கோயிலிலே பெரியபெருமாளைக்கண்டு ஆநந்த ஸாகரமுண்டானபடியை நினைத்து “அஹோ ஹ” என்று ஸம்போதநத்தாலே தம்மைக்கொண்டாடுகிறார். “நமக்கோர் விதிவாய்க்கின்றதே” என்று ஆசார்யஹ்ருதயத்தில் தம்மைக்கொண்டாடினாப்போலே இங்குங்கொண்டாடிக்கொள்ளு கிறதில் ஸம்போதநத்துக்குதாத்பர்யம். அநேகப்ரகாரங்களி ருக்க, உத்தாரணாநுத்தாரணரூபமான அநுக்ரஹநிக்ரஹா த்மகத்தை ப்ரயோகித்ததாலே, “க்ருதாபராதனாய் அநாத்ர தனாய் ஸந்நிதௌ ஸர்வாபராதியாயிருக்கிற ஜாதனாய் ஸர்வேச்வரனுக்கு ஸம்பந்தியாயிருக்கிற ஸம்ஸாரிகளுக்கும் ஸாதனமாயிருக்கிறவன் ஸ்வாபாவிக ஸ்வயம்வ்யக்தமாய் திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தை யுடையவனாய்க்கொண்டு கோயிலிலே நித்யவாஸம் பண்ணுகிற ஸ்ரீயஃபதியான பெரியபெருமாளே” யென்று ஆசா ரியரான அப்புள்ளார் ஸ்வோத்தாரணாநுரூபமான உபதேசம் பண்ண, நான் அநுத்தாரணம பண்ணினேனல்லது ஸ்வஸாமர்த்யா ஸ்வஸ்த்துசொன்னேனில்லையென்று ஸங்க்ஷேபம். “ஆரணத்தே சிகர் சாத்தினர்நமபோதமரும்திருமாதுடன் நின்ற புராணனையே” என்றும், “ஒருயிருண்மையை நீமறவேலெ”ன்றும் ஸ்ரீயஃபதி யான நாராயணனே பரதத்வமென்று வேதாந்தாசார்யர்கள் உபதேசித்தார்களென்றும், “அப்புள்ளார் கிளிபபிள்ளையைப்ப ழக்கிவைக்குமாப்போலே யடியேனைபபழக்கிவைத்தார்” என்றும் ஸ்ரீஉபதேசரத்நமாலைஸாரத்தில் தாமே யருளிச்செய்தார்.

திரண்டபொருள். எந்த தேஜஸ்ஸை யடைந்தவர்களுக்கு அ பயமும், எதையடையாதவர்களுக்கு பயமுமுண்டாகிறதோ, பயா

பயங்களை உண்டுபண்ணுகிற வஸ்துக்களெல்லாமுலகில் யாதொன்றின் ஆஜ்ஞையிலிருக்கின்றனவோ, பிரமன் முதலானோர்களுக்கு மேலபட்டதும பெரியபிராட்டியாருடன் விட்டுப்பிரியாததும் வேதாந்த வேத்யமானதும கோயிலிலே (ஸ்ரீரங்கத்திலே) விளங்குகிறதுமான ஸ்ரீரங்கநாதனென்கிற விலக்ஷண தேஜஸ்ஸை (வேதாத்யயநமபோல்) எப்பொழுது மநுஸந்திக்கிறேன. ॥க॥

(அ—னை) இப்படி ஸ்லோகத்தில் எம்பெருமானை ஸர்வலோககர்த்தாவென்று சொல்லி, பின்னையும் யோஜித்து ஸாக்ஷஸர்கள் ஜாக்ஷயில் அமணைக்கூத்தடித்தாற்போலே தமமுடைய மனஸ்ஸில் விஷயங்கள் அமணக்கூத்தடிக்கிறபடிகளைக்கண்டு, எம்பெருமான் ஸர்வரக்ஷகனாய்க்கொண்டு க்ஷணங்கூடப்பிரியாமலிருந்து பாதுகாத்தாலல்லது விஷயங்கள் என் மனஸ்ஸைவிடாது எம்பெருமானை நினைக்கவும் விடாதென்று நினைத்து தன்மனஸ்ஸில் எம்பெருமான் ஜாக்ரதனாய் எழுந்தருளியிருக்கவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறார் —

௨-ம் ॥ தயாஶிஶிரிதாஶயா ஸநிதே ஸஹாஜாக்ர்யா:
ஶ்ரியாऽத்யுஷிதவக்ஷஸ ஶ்ரிதகாவேரகந்யாஸைகதா: ।
ஜக்ருஹீர்மிதவத்ஸலா ஜயதி ஜிஷ்ணு ஜிஷ்ணு ஸ்ரவ:
ஸகஸ்ர்வர்ண தாரக்ஷண வ்யஶிதஸம்விதுஸ்ஸம்விது: ॥ ॥௨॥

பதம்	உரை
தயா ஶிஶிரிதாஶயா:	தயையினுலே குளிர்ந்த ஹ்ருதயத்தையுடையதும்
ஶ்ரியா	பெரியபிராட்டியாராலே
அத்யுஷித வக்ஷஸ:	வஸிக்கப்பட்ட மார்பையுடையதும்
ஶ்ரித காவேரகந்யா ஸைகதா:	அடையப்பட்ட திருக்காவேரியின் திட்டுக்களையுடையதும்

ஜகத்ஜநித வஸாரா:	உலகங்களின் பாபங்களுக்கு நாசகமானதும்
ஜலதிவிகாஸ பாஹஸ்ரஸ:	ஸமுத்திரசிசுவின் கொழுப்பையுடையதும்
வகஶ்ருஜ வணத ரக்ஷண வ்யதித ஸம்விது:	ஒருதரம் பரபந்நர்களுடைய இரக்ஷிப்பதில் ப்ரஸித்தமான ப்ரதிஞ்ஞை யுடையதுமான
ஸம்விது:	க்ஞாநங்கள் (க்ஞானஸ்வரூபனான ஸ்ரீரங்கநாதனென்றபடி)
மெ	(அகிஞ்சநனான) அடியேனுடைய
உநஸி	மநஸ்ஸில்
ஸதா	எப்பொழுதும்
ஜாமந்யா:	வஸிக்கட்டும்

உவ்யா ॥ ஓயெதி(ஓயாமஸிமஸிதாமயா:)ஓயயாமீ தஸைகூ்ருத ஹ்ரு ஓயா:. நீர் பண்ணின பாவத்தாலே அவனுடைய ஹ்ருதயமே ஸ்த்ஷமாயிருக்க, உம்முடைய ஹ்ருதயத்தில் அவன் நித்யவாஸம் பண்ணுவனோவென்னில்; நான்பண்ணினபாபமோ பயங்கர ஹஸ்நியாதாநாஹவெவ்ருநாம்ரு" என்கிறபடியே க்ஷமாதகவு முள்ளதனையும் அநுஹவித்தாலும் மாளாது, "ஜலயெமிவமீதாஞ்யெகவ் வ்ருஷமெஹஸாயிவமெத ஹஹாவஹிதா" என்று சொல்லப்பட்ட ஓயையாலே மீதஉஹ்ருதயனுக்கொண்டு என் மனஸ்ஸில், மூ்ருஹத்தில் வந்த வொரனை நிவ்ருத்திக்கவும் மேல் வாராமைக்காக யஷ்ட்ராதிகளை உபகரணமாகக்கொண்டு காப்பாரைப்போலே விஷயங்களை நிவ்ருத்திக்கவும் மேல்வாராமைக்காகவும் "வாமெவொநாஹி ஹவஸூவ வாஸமெநாமெஷை: ஓ:வெஷ: யஃ வஸஜிஉக்ஷ தி ஹஜைஜை: । தம்கெவம் க்ருவமெவ ஸஉசமிஷ்ரு" என்கிறபடியே தன்னுடைய ஓயையொன்றையே யுபகரணமாகக்கொண்டு நித்யவாஸம் பண்ணவேணுமென்கிறரென்

று வடாயஉம். “இத்தனையடியாரானார்க்கிரங்கும் நம்மரங்கனாயபித்தனே” என்றார்களிறே. (ஸ்ரீயாகூஷ்ஷிதவக்ஷஸஃ) க்ஷணமாவதி வனைவிட்டுப்பிரிந்தால் இவனுக்கு உபகாரமும் மேலாடுமோவென்று அதிஸாகித்து நிதவாஸம பண்ணுகிறுளென்று கருதது. “உதரஅஂஅமெகோ பெவுவத்ரெஷுவராயணம் । உஸிஷ்ராஹும் தேவி ஸாஸாராக் ஸுபமெவதாநு” என்கிற க்யருங்களை யவன் பக்கலிலே கேட்டு “வாமெணாரவிகுபாநித்யம் ஸஂராக்ஷ்ய ஹாரணாஹஃ” என்று சொல்லும்படியான ஸ்ரீதேவிவாதாஷ் காரத்தாலே தணிந்த வதாவனாய் என்னுடைய பாவங்களை பொறுத்து ஹ்ருதயத்தில் எழுந்தருளியிருக்கலாமென்று கருத்து; யத்வா, “ராகாஸவா” என்று கீழ் ஶ்லோகத்தில் வாதாஷகாரூபாவத்தைச சொல்லியிருப்பதாலே இங்கு “ஸ்ரீயாகூஷ்ஷித வக்ஷஸஃ” என்றது உபாயபாவத்தைப்பற்ற, அப்போது “வேரிமாருத பூமேலிருப்பாள் வினைதீர்க்கும்” என்கிறபடியே யெம்பெருமான் பிராட்டியோடே விஷயங்களாலுண்டான பாபங்களையும் அதுக்கு உருமான பாவங்களையும் நிவர்த்தித்துக்கொண்டு என் மநஸ்ஸில ஜாமரூகனாயெழுந்தருளியிருக்க வேணுமென்றபடி. இவனுக்கு உபையில்லாத்தினாலே யிழக்கிறேனோ? வாதாஷகாரமில்லாத்தினாலே யிழக்கிறேனோ? இவையெல்லாம் வரிவரணமாயிருக்க இவனை யிழந்து விஷயங்கள் கையில் அகப்பட்டிருக்கலாமோவென்று நோகிறுரென்று கருத்து ஆனாலும், “ஸாவிதஃ” என்று ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபனாய் ஸவெஸ்வரனாயிருக்கிறவன் க்ஷேத்ரஜ்ஞனை உம்முடைய ஹ்ருதயத்தில் வஸிப்பனோவென்னில்; சொல்லுகிறார் மேல் (ஸ்ரீ தஶராஜயாமெஸெகதாஃ) வெகாமெண தவரெமொகெ ஸ்ரீயாஸாஉம் ஜமதிஃ । ஸுவெ” என்று ஸ்ரீவெகணத்தில் வானிளவரசாய்க்கொண்டு நிதவாஸம் பண்ணுகிறவனகிமர் ஸஂஸ்ரவிஷாரத்துக்காக ஒரு நதியினுடைய மணல்மேட்டில் விழுந்து கிடக்கிறது. இப்படி கைக்கு எட்டின வஸ்து வாய்க்கு எட்டவில்லையேயென்று நோகிறுரென்று கருத்து. இப்படிப்பட்ட ஸஂஸாரவ்ருத்தாலே

ப்ரதிக்ஷேபஞனை என் பாபங்களிலிருக்கலாமோவென்று கருத்து. ஆன
லும் நீர்பண்ணின பாபம் நசிக்காதென்றோ உம்முடைய ஸம்ப்ரதாய
த்தில் அவன் வலிப்பமென்னில்; சொல்லுகிறார் மேல் (ப்ரேமோ
ருசிதவ்யூஹா:) ஜோகங்களுடைய பாவங்களுக்கு ஸாக்ஷிகளா
ன, "ஸாக்ஷிகோவ்யூஹா" இத்யுக்தா:. "உபாஸகிதஸர்வேந்த்ரிய
ஜீவா:" என்று ஸஹஸ்ர ஸமுத்ரத்தை உள்ளங்கையிலடக்கி
ஸ்வ்ருதாயநம்: என்று ஸாக்ஷிகதாப்போலே ஸவிசிஷ்டமான
பாவஸமுத்ரத்தை ஒரு கூவதந்துக்கும் போராமல் ஸாக்ஷிக்
கிறவனுக்கு என்னுடைய பாவங்கள் மட்டுப்படியாதவிடமே
யோ? "ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய" என்று ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணினவனல்லனோ வெ
ன்று கருத்து. (ஜயதிவிஹாகாஸ்வரஸ:) ஸமுத்ரஸம்ஹிதையு
டைய ஸாஹஸ்ரக்குக்கனான "கடல்வண்ணனே"ன்றும் "மேக
வண்ணனே"ன்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸமுத்ரம்போலே, ஆழ
முள்ளவனை விவன், அழகில் ஸமுத்ரமாயிருக்கிறானென்று
ஸமுத்ரத்துக்குண்டான ஸாஹத்தையடக்கினானென்று கருத்து.
ஸ்ரீஹாஸமுத்ரம்போலே காகுத்ஸ்த்ரன் ஸந்நிதிக்கப் பெறாதி
ருக்காதே ஸமுத்ரஸ்வரூபம்போலே காகுத்ஸ்த்ரன் ஸந்நிதிக்கவா
ம்படி கோயிலிலே யெழுந்தருளியிருக்குமவனை ஸந்நிதிக்கப்பெ
றாமல் விஷயங்கள் என்னை பாதிக்கின்றனவன்றிக்கே கோயிலும்
யவநாகமாய் விட்டதே! என் செய்வோமென்கிறாரென்று க
ருத்து. (ஸக்ருதேவ ஜநதாரக்ஷணவ்ரதஸம்வித:) ஸக்ருதேவ
ஜநாரக்ஷண வ்ரதஸ்திஜ்ஞா:. "ஸம்வித்தாம ப்ரபந்நாய தவாஸ்மீதி ச யாசதே ப்ரதிஜ்ஞா
யா" இதி நிவாஸ:. "ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய தவாஸ்மீதி ச யா
சதே। அபயம் ஸர்வபூதேப்யோ ததாம்யேதத் வ்ரதம் மம" எ
ன்று கடல்கரையில் ப்ரஸித்தமாய் எல்லாருங்கேட்கும்படி ப்ர
திஜ்ஞைபண்ணினவன் எனக்கு அபயப்ரதானம் பண்ணானோ
தோ? நீர் பண்ணின ப்ரதிஜ்ஞையை மறந்தீரோ "ஆபத்தோ
மென்னடைக்கலம் வைத்தனா" மென்கிறபடியே என்னுடைய
னை யுன்னிடத்தில் அடைக்கலமென்று வைத்தாகமென்கி
றாரென்று கருத்து. (ஸாவிதா:) "ஸத்யஜ்ஞா:" என்கிறபடியே

ஜ்ஞாநாநந்த ஸ்வரூபனான பெரிய பெருமாளானவர். ஸந்நிதா யாம் ஸம்போதநம். கீழ் ச்லோகத்தில் "த்வம்" என்று அவரை ஸம்போதநத்தாலே சொல்லிக்கொண்டு "ச்ரியோ த்வம்" என்று தம்மை ஸம்போதநத்தாலே சொல்லிக்கொண்டார். இந்த ச்லோகத்தில் ஆகிஞ்சந்யம் தோற்றும்படி "தே" என்று தம்மை ஸம்போதநத்தாலே சொல்லி அவனுடைய பெருமை தோற்றும்படி "ஸம்விது:" என்று ஸம்போதநத்தாலே சொல்லுகிறார். "த்வம்" என்று முன்பு ச்லோகத்தில் ஸ்வரூபத்தை தேஜஸ்ஸுக்கிடையாதாகையாலே தேஜஸ்ஸாதிவ்யாப்தம் விக்ரஹத்தைச் சொன்னபடி; இந்த ச்லோகத்தில் ஜ்ஞாநமய ஸ்வரூபத்தைக் கொண்டாகையாலே "ஸம்விது:" என்று ஸ்வரூபத்தைச் சொன்னபடி. ஜ்ஞாநாநந்தாத்மக ஸ்வரூபஸ்ய திவ்யமங்கள விக்ரஹத்துக்கு ஜ்ஞாநாத்மகத்வம் ஸ்வாபிகமாகையாலே விக்ரஹவிசிஷ்டனைச் சொல்லவுமாம். "ஸம்விது:" என்று தன்னுடைய யதார்த்த ஜ்ஞாநங்களைச் சொல்லவுமாம். அப்போது சயாஸ்மிந்தாஸ்ய பக்ஷாதி விஷயகஜ்ஞாநங்கள் என்னுடைய மனஸ்ஸிலே ஜாக்ரதங்களாயிருக்க வேணுமென்கிறாரென்று கருத்து. "ஹரிர் நியம்யமாநோ ஸௌ நீர்மஸ் ஸர்வஸ்ய ஸந்தேஹாத்திவ்யத்வியாணே" என்றாற்போலே கண்டு கொள்வது. (ஸநாதநவிஜாதீய:) க்ஷணமாவது பிரியும்போது சோரர்கள் போலே விஷயங்கள் ஸம்ஸாரப்ரவ்ருத்திகளாய் என்னுடைய ஸ்ம்ருதியைக் கொள்ளும். ஆகையாலே ஸதா ஜாக்ரதங்களாயிருக்க வேணுமென்கிறாரென்று கருத்து.

திரண்ட பொருள். தயையாலே குளிர்ந்த திருவுள்ளத்தை யுடையவராயும், பெரியபிராட்டியாருக்கு கிருபைக்குப் பாத்ரமானவரும், திருக்காவேரியின் மணல்மேட்டிலே எழுந்தருளியிருக்கிறவரும், உலகங்களின் பாபநாசகரும், கடல்வண்ணரும், கடல்கரையில் மஹாராஜர் முதலியவர்களிருக்கும் காலத்தில் "ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய தவாஸ்மீதி ச யாசதே । அபயம் ஸர்வபூதேப்யோ ததாம்யேதத் வ்ரதம் மம" என்று ஒருகால் ப்ரபத்தி பண்ணினவர்களை எவ்விடத்திலும் ரக்ஷிப்பேனென்று ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணின

வராயுமான க்ஞானஸ்வரூபனான ஸ்ரீரங்கநாதன் அகிஞ்சனனான அடியேன்மனதில எப்பொழுதும ஜாகரூகனா யெழுந்தருளி யிருக்கவேணுமென்கிறார் ॥ ॥௨॥

(அ—கை) நான் உன்னுடையமநஸ்ஸில் ஜாகரூகனாயிருக்கும்படி எனக்குத்தகுதியான ஒருகாரியஞ்செய்தாலன்றோ அப்படிசெய்யலாவதென்னில்; அல்பசக்தியை யுடையவனாய் மோஹாக்ராந்தனாய் ஸத்வரஜஸ்தமஸ்ஸுக்களை யுடையவர்கள் போலே ஹிதாஹிதங்களொன்றுந் தெரியாமலிருக்கிற அடியேன் ஸர்வேச்வரனான தேவரீருக்குத் தகுதியான காரியஞ்செய்யாமல் போனாலும் ஏதேனுமொருசெயல் செய்தாலும் அதையே ஸமாராதநமாகக் கைக்கொள்ளவேணுமென்கிறார் ।

ஶ்லோ ॥ யத்யத்ய த்வல்பசக்திநா பஹுலமோஹாந்தேந மயா
த்ரிகுணக்ரதிதகாயவாங்மநஸவ்ருத்திவைசித்ர்யத: ।
க்ருதம் க்ருத ஹிதாஹிதக்ரம விஶேஷேதராஸம்ஸ்ருதே
தத்வைஹிதஸமாராதநம் ஸ்வீக்ரியாண ரங்கேஶ்வர ॥௩॥

பதம்	உரை
ஹே ரங்கேஶ்வர!	ஏ ரங்கநாதனே!
அத்ய	இப்பொழுது
த்வல்பசக்திநா	அல்பசக்தியை யுடைத்தானவனும்
{ பஹுல	அதிகமான
மோஹாந்தேந	மோஹத்தை யடைந்திருக்கிற
மயா	அடியேனால்
{ த்ரிகுண	மூன்றுகுணங்களாகிற கயிற்றாலே
க்ரதித	கட்டப்பட்ட
காயவாங்மநஸ	சரீரம், வாக், மநஸ்ஸு; இவைகளுடைய
வ்ருத்தி	வ்யாபாரங்களுடைய
வைசித்ர்யத:	விசித்திரத்தன்மையாலே

அதர்க்ய ஹிதாஹிதக்ரம விஶேஷா	ஊஹிக்கப்படாமலிருக்கிற ஹிதமென்ன, அஹிதமென்ன, இவைகளுடைய க்ரமவிசேஷங்களை யுடைத்தாயிருக்கும்படி
யத்	யாதொருவ்யாபாரமானது
ஆராத்யதே	ஆராதிக்கப்படுகிறதோ
தத³பி	அதையும்
உசிதம்	(தேவரீருக்கு) தகுந்ததான
அர்ச்சநம்	அர்ச்சநமாக
பரிக்ருஹாண	நன்றாகத் திருவுள்ளம் பற்றவேணும்

வ்யா॥ யதீதி (ஹே ஸர்வேஶ்வர) தேவரீர் ஶ்ரீரங்கநாதர் ஸர்வவஸ்துக்கும் ஶரண்யனாயிருக்க, கம்ஸராவணாதிகள் போலே [illegible] ஷயவநாதிகள் தங்களையே ஶரண்யனாய் பாவித்து ஜகத்தெல்லாம் வ்யாபரித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படியே தேவரீர் ஸ்வதந்த்ரான என் ஆத்மாவையும் விஷயங்கள் ஆக்ரமித்துக்கொண்டிருக்கின்றன, இவைகளை நிவ்ருத்திசெய்யலாகாதோ? தேவரீருடைய ஸ்வத்தைதேவரீர் ரக்ஷித்துக்கொள்ள வேண்டாவோ வென்கிறாரென்று கருத்து. (அத்ர) இப்பொழுது அடியேன் விஷயாஸக்தனாயும், ஜகத்து [illegible]ஷயவநாஸக்தனுமாயு மிருக்குமிப்பொழுதென்றபடி. ஶௌகாதிவைராக்யமில்லாமலும் விஷயாநாஸக்தனுமிருந்தாலும் தேவரீருக்குத்தகுந்த அர்ச்சநம் பண்ணமுடியாது, ஶௌகாதிவைராக்யமும் வந்து நான் விஷய பராங்முகனாயிருக்கும்போது தேவரீருக்கு உசிதமான அர்ச்சநம் பண்ணமுடியுமோவென்றபடி. (ஹிதாஹிதா) அதர்க்யா, இங்கு மதியென்று ஸர்வஜ்ஞ விஷயக ஶக்தியைச்சொன்னபடி, அல்லது அசித்ரவதர்க்யஜ்ஞாநத்தைச் சொன்னபடியன்று. ஸர்வஜ்ஞ ஸ்வவிஷயகாபரிச்சிந்ந தர்க்யியிருந்தால் தேவரீருக்குத்தகுதியான அர்ச்சநத்தை பர்யாலோசநஞ் செய்துகொண்டு அர்ச்சநஞ்செய்யலாம். தேவரீருடைய ரஹஸ்யத்துந்தெரியாமலிருந்தால் ஸம்ஸாரிகள் போலே விஷயாஸக்தனாய்

கொண்டு ஸந்தோஷியாநிருக்கலாம், இப்படி ஸ்வப்ரயோஜநமாயிருப்ப தாலே தேவரீருக்குத் தகுதியான அநுஷ்டாநஞ் செய்யத் தெரியவில்லை ஸம்ஸாரிகளைப் போலே யிருக்கவு மொட்டுகிறதில்லையென்று கரு த்து. (பந்துஸ்நேஹோபஹதா) ஶோகஸம்விக்நம் காரணத்ர யாதீநாஸ்ஸர்வ்யாபாரலக்ஷணா (கரணத்ரயஜநித காயவாங்மநஸ வ்ருத்தி விஶேஷா:) ரஶநாகுண தந்துகுண த்ரிவ்ருத்ஸகலகுண ங்களாகிற குணங்களாலே கட்டப்பட்ட கரணத்ரயங்களுடைய வ்யாபாரவிஶேஷத்தியாலே. காயஸ்ய வாசஸ் ச மநஸஸ் தேஷாம் ஸமாஹார: காயவாங்மநஸம். கரணத்ரயங்களும் குணத்ரயங்களாகி ற முப்பிரி ரஜ்ஜுக்களாலே கட்டப்பட்டு கல்வழியில் போகாமல் “என்னையாளும் வன்மையோ” என்கிறபடியே எனக்கு ஶேஷமாய்வ ந்த ரூபங்களை என்னைத் தனக்கு ஶேஷமாக்கிக்கொண்டு ஆளும்படி செய்து விசித்ரம் விசித்ரமான வ்யாபாரங்களைச் செய்யும் போது அடியேன் தேவரீருக்கு உசிதமான ஆராதநமெங்ஙனே செய்யும்படி யென்கிறேனென்று கருத்து. (உசிதாநுசித ஹிதாஹித கார்யவிஶேஷா:) ஊஹிக்கப்படாமலிருக்கிற ஹிதாஹிதகார்யவி ஶேஷங்களை யுடைத்தாயிருக்கும்படி. இது க்ரியாவிஶேஷணம். எந்த வ்யாபாரத்தைச் செய்தால் தேவரீருக்கு உசிதமான ஆ ராதநமாயும் அடியேனுக்கு ஹிதமாயுமிருக்கும், எந்த வ்யாபார த்தைச் செய்தால் தேவரீருக்கு ஆராதநமில்லாமலும் அடியேனு க்கு அஹிதமாயு மிருக்குமென்கிற கார்யங்களை ஊஹிக்கத் தெரியா மல் கரணத்ரயங்களாலும் நினைத்தபடி செய்கிறேனென்றபடி. இங்கு, ஸஹோதரன் மேலாடவே ஜநார்த்தந விதேஹராஜகந் யா ந்யாயத்தாலே ஸாத்வியானவள் ஶோகஹனாலே க்ருஶாங்கி யாய்க்கொண்டு கார்ஶ்யத்தை யடைந்தாளென்றும், அப்போது விவேகஶூந்யனுக்கு ஸஹோதரநிவந்து ஸர்ப்பதீன் விவேகஶூந்ய மான ஸஹாவஸ்தாநமில்லாமல் ஹிதாஹிதகார்யந் தெரி யாமல் “கிங்கரிஷ்யாவஹே வத ஸ்வாமிந் வ்யாவக்ஷ்வ” என்று பெருமாள் கடாக்ஷிறைப்போலே கடாக்ஷிக்கிறானென்று அபிப்ராயம்.

யநிக்கிறது. (பஶ்சாத்தாபேந) எந்த வ்யாபாரமானது ஶோதிக்கப்படுகிறதோ, (தத்வ்யாபாரஸ்யைவ விஷயீகரணம்) அதையும் தேவரீருக்கு தகுதியான ஸாதநமாக நன்றாகத்திருவுள்ளம் பற்றவேணும் அடியேன் செய்கிற சில்வான வ்யாபாரத்தை ஸாதநமாகத் திருவுள்ளம்பற்றி ரக்ஷிக்கவேணு மென்கிறாரென்று கருத்து. பட்டர் பால்யத்திலே வாஸ்துகத்திலே "அருளிப்பாடிட்டீரோ" என்று சொல்ல அப்போது ஸந்நிஹிதரான உடையவர் "நாயிந்தேனே" என்று கிட்டிவர, ஸமஸ்தஞானமென்று மண்ணை பட்டர் கொடுக்க உடையவர் முந்தாணியில் வாங்கிக்கொண்டாரென்றும், அது புகைந்ததென்றும் ஸம்ப்ரதாயம் ॥

திரண்டபொருள். துலுக்கன் முதலானவர்கள் கோயிலை சூழ்ந்து கொண்டிருக்கும்பொழுதும், விஷயங்கள் மனஸ்ஸை சூழ்ந்துகொண் டிருக்கும்பொழுதுமான இக்காலத்திலே மிதபுத்தியாயும் மஹாமோஹத்தை யுடையவனாயும் ஸத்வ ரஜஸ்ஸு தமஸ்ஸு என்கிற மூன்று குணங்களாலே கட்டுண்ட மூன்று கரணங்களையுமுடையவனான அடியேன், இது ஹிதம், இது அஹிதமென்று கொஞ்சங்கூட தெரியாமலே எந்த வ்யாபாரத்தைசெய்கிறேனோ, அதையே ஸர்வலோகநாதனாயும் ஸ்ரியப்பதியாயும் பரனுமான தேவரீருக்குத் தகுதியான திருவாராதநமாக நன்றாகத் திருவுள்ளம் பற்றவேணும் ॥ ॥ங॥

(அ—கை) நீர்மொக்ஷப்ரதரான ப்ரஹ்மாதிதேவர்களை யாஶ்ரயித்து உம்முடைய கடாக்ஷம் பெறலாகாதோவென்னில்; அந்த ப்ரஹ்மாதிதேவர்களும் தேவரீருடைய ஆஜ்ஞாதிலங்கநத்தில் என்ன தீங்கு வருகிறதோ வென்று நடுங்கிக்கொண்டு தேவரீருக்கு பரதந்த்ரர்களாய் ஏவல்தேவை செய்கிறார்கள். இப்படி பயந்து ஆஜ்ஞாநுவர்த்தநம் பண்ணுகிறார்களென்னு மிடத்தை வளரவிஷயமான ஸ்ருதிபுராணங்கள்சொல்லுகையன்றிக்கேநித்யநிர்தோஷமாய் அதர்வண பாஷ்யவாக்யமான "ஸஹஸ்ரஶம் பஜந்தே ததைஜந்தம், பீஷாஸ்மாத்வாத: பவதே, பீதஸ்த்வா ஸுமத்ராஸ்யேப்ரயஸ் ராஜநிர் ஸதபுத்ராஸ்தஸ்ய தேஜஸா விப்ருதா திஷ்டத:" ஐ

த்ராதி ஶ்ருதிகளுஞ் சொல்லுகின்றன. ஸர்வஸ்வாமியான ருத்ராதி தோஷரஹிதனாய் ஸ்வதந்த்ரனான தேவரீருடைய ஸாக்ஷாத் ஸம்பந்தமாகிற ஸம்பந்தம்பெற்று பாவகனென்னும் பேரையுடையவனைக்கொண்டு ஸ்தோத்ரஞ்செய்த வஸிஷ்டன் இராக்ஷஸர்களாலே ப்பட்ட பயத்தையுந் தாண்டுகிறான். ஆகையாலே ஸ்வதந்த்ரனான தேவரீருடைய ஸம்பந்தம்பெற்று ஸ்துதிசெய்துஎன்னுடையஇஷ்டத்தை ஸாதித்துக்கொள்ளாமல் பரதந்த்ரர்களான தேவர்களை யாஶ்ரயித்து ஸுகம் பெறலாமோ வென்கிற அபிப்ராயத்தாலே யருளிச்செய்கிறார்.—

ப்ரஶாந்தாரணி பாவக த்ரிதஶநாயகாதய:
ஸ்வக்ருத்யஶயிதாரயந்தி த்வதபராதபீதா: ।
மஹத் கிமபி வஜ்ரமுத்யதமிவேதி யத்பயதோ
பராத்பர ததத்புதம் பயம் பாவனஸ்தாவக: ॥ ॥௪॥

பதம்	உரை
ஹேபாவந!	ஏ நிர்தோஷனே
ப்ரஶாந்த	வாயுவென்ன
தரணி	ஸூர்யனென்ன
பாவக	அக்நியென்ன
த்ரிதஶநாத	தேவேந்த்ரனென்ன
காலாதய:	யமனென்ன, இவர் முதலியவர்கள்
த்வதபராதத:	தேவரீருடைய அபராதத்தினின்றும்
பீதா:	பயந்தவர்களாயக்கொண்டு
ஸ்வக்ருத்யம்	தங்கள் தங்கள் காரியங்களை
ஶயிதாரயந்தி	செய்கிறார்கள்
யத்	யாதொரு பயமானது
உத்யதம்	ஓங்கின
மஹத்	பெரிதான
வஜ்ரம்	வஜ்ராயுதத்தினின்றுமுண்டானதுபோல
கிமபி	விலக்ஷணமானதோ
இதி	என்று

ஶ்ரூயதே	ஓதப்படுகிறதோ
தத்பயம்	அந்தபயத்தை
இஹ	இந்தலோகத்தில்
தாவக: ஸ்தாவக:	தேவரீரை ஸ்தோத்திரம் பண்ணுகிற
ய:	ஒருவன்
தரதி	தாண்டுகிறான்

வ்யா || ஶர்வாதீதி | (ஶர்வத்ராணிவாகத்ரிதஶநாதகா ஶ்ரேயஸ:) வாய்வாதிதேவர்கள் (க்ஷுத்ரபராயத்த: ஜிஹ்ருதஸ்வஜுஷ: ஸ்வ க்ருத்யம் ஜயிக்ஷவ்யதே) "விஷ்ணோராஜ்ஞயா ஸர்வதேவதா ஹ்யதஶ்ஶாஸ்த்ரவ்ருதா:" என்று அவர்கள் பாராயத்வபாரவஶ்யாதி களை யுடையவர்களாகையாலும் ரக்ஷகராகமாட்டார்கள், இப்படி இவர்கள் கண்டு நடுங்கும்படியான ஶ்ருதிப்ரஸித்த பயத்தை தேவரீருடைய ஸ்தாவகன் தாண்டுகிறானென்கிறார் | ஸேஹதி | இது ஶ்ருதப்ரஸித்தம். ஸர்வச்ரேஷ்டம் ப்ரஸித்தம். ஸேஹத: உத்யதாத் வஜ்ராதிவ கிமபி (ப்ருசம்) பயம் (ஶ்ரூயதே) பெரிதான வஜ்ராயுதத்தைக் கையிலெடுத்து ஓங்கினால் எப்படிப்பட்ட பயமுண்டாகிறதோ, அப்படிப்பட்ட பயம் ஆஜ்ஞாதிலங்கநத்தினாலுண்டாகிறதென்று கருத்து. (ஸேஹ ஜநே) ஜகதேகவத்ஸலனுடைய ஸ்வதந்த்ரனுடைய ஆஜ்ஞையாலே நினைத்தபோது ரக்ஷிக்கஸமர்த்தனென்றபடி. (தத்பயம் தாவக: ஸ்தாவகஸ்தரதி), அந்த பயத்தை தேவரீருடைய தாஸனென்றும பெயர்பெற்று ஸ்துதித்தவன் தாண்டுகிறான், ஆகையாலே தேவரீரே ரக்ஷகராகவேணுமென்று கருத்து ||

திரண்டபொருள் ஒருவிதமான தோஷமில்லாதவனே! வாயுமுதலான தேவவர்க்கங்கள் தேவரீருடைய ஆக்ஞையைத் தப்பினுல் என்ன தீங்கு வருகிறதோ வென்று நடுங்கி தங்கள் தங்கள் ஏவல்தேவைகளை செய்கிறார்கள். தேவரீருடைய ஆக்ஞையைத்தாண்டினுல் பெரிய வஜ்ராயுதத்தை எடுத்து ஓங்கினுல் என்ன பயமுண்டாகிறதோ, அந்த பயமுண்டாகிறதென்று ஓதப்படுகிறது அப்படிக்கொத்த பயமொன்றும் தேவரீரை ஸ்தோத்திரம் பண்ணுமவனுக்கு ஒருபொழுதும் கிடையாது என்கிறார்|| ||௪||

அ—கை. ஸாதநாந்தரங்களான தேவர்களாலே ஸம்ப்ரா ப்தியுண்டாகாதென்றும், ஸ்வதந்த்ரரான தேவரீரை ஸாக்ஷாத்கரித்தவனுக்கு ஸம்ப்ராப்தியுண்டென்றும் கீழ் ச்லோகத்தில் சொன்ன அர்த்தத்தை இந்த ச்லோகத்தில் விசதீகரித்தருளிக்கொண்டு தன்னை யாச்ரயித்தவர்களுக்கு தேவதாந்தரங்களாலும் பயமில்லை யென்கிறார். ஸாயந்தநீ ஸப்தகாரவேதநஸாத்ய ஸ்வர்ணாவஸ்ருதிர் வ்ருத்திமொழுகும் அநவயித்வ பாவநித்ய ஸம்ப்ராணவேண்ணை யோடுமாய் ஸர்வஸ்வாமியாய் கோயிலிலே அவிச்சேதமாய்க் கொண்டு நித்யவாஸம் பண்ணுகிற தேவரீரை ப்ரதக்ஷிணநமஸ்காராதி ஸர்வோபாயங்களாலே ஆச்ரயிக்கிறவனாவனொருவன்; அவன், ஸர்வேச்வரஸர்வகாலஸர்வாவஸ்தைகளிலும் ஒருவராலும் பயத்தையடையான். இப்படியிருக்க ஸாதநாந்தரங்களாய் விரோதத்திலிருக்குமவர்களாய் ஸாம்யஹர்களாயுமிருக்கிற மற்ற தேவதைகளை யாச்ரயித்து எங்கே க்ஷேமம் பெறும்படி, அந்தாலும் கிஞ்சித்க்ஷேமம் வருமத்தனைபோது ப்ரிய ஸர்வஸம்பந்நி வ்ருத்திவாராது. இப்படி ஸர்வஸந்தோஷகாமயதா னுப் ஆதிஸமர்த்யஹேதுவாயசரண்யனுமான தேவரீரை மறவாமல் விஷயங்களாலும் தேஹங்களாலும் அசைவறுக்கொண்டு "காரொளிவண்ணனே கண்ணனே கதறுகின்றேன்" என்றபடி யே கதறுகிறவனுக்கு வாய்கூங்களான விஷயதேஹாதிகளை நிவ்ருத்திசெய்து ரக்ஷிக்கலாகாதோ, "ஆருளர் களைகணம்மா ஙகமாநகருளானே" என்றபடியே வேறே ரக்ஷிப்பாருண்டோ வென்கிற வஸ்வாரஸ்யத்தாலே யருளிச்செய்கிறார்.—

உ௭ ॥ ஸவனத்ஜஹ யஸ்ஸ்ஸ்ரீநிபததெவநாராயணா

வநாயதி நஸ்வெஸ்ரீ ஸ்ரோத்ரி ஸ்ரீ வெவெப்பீவா

முனோ க்ஷேவீ வெத்திவா தவஸ்பிண்ணஸ வொவாயீக:

க்ஷாவந க்ஷாதஸ்ரு ந ஸ்வந ஸ்ரீவஸ்ய நவஸ்யாஸ்ஸ்யா ॥ ॥௫॥

பதம்	உரை
ஹே ஶ்ரீரங்கேஶ!	ஏ ஸ்ரீரங்கேசனே!
ய:	யாதொருவன்
ஸ்வவஶ்ய சேதநாசேதநம்	தன் ஸங்கல்பத்துக்கதீனமான சேதநாசேதநங்களையுடைத்தான
த்வாம்	தேவரீரை
ஸ்தௌதி	ஸ்தோத்ரம் பண்ணுகிறானோ
நமஸ்யதி	நமஸ்காரம் பண்ணுகிறானோ
ஸ்மரதி	ஸ்மரணம் பண்ணுகிறானோ
வக்தி	(நாமங்களை) சொல்லுகிறானோ
ப்ரதக்ஷிணயதி வா	ப்ரதக்ஷிணம் பண்ணுகிறானோ
கோபாயிது:	இரக்ஷிப்பதிலுத்ஸுகரான
தவ	தேவரீருடைய
ஏகவிதம் குணம்	ஒருவிதமான குணத்தையாவது
வேத்தி வா	அறிகிறானோ
தஸ்ய	அவனுக்கு
கதாபி	எந்தகாலத்திலும்
கதஞ்சந	ஒருவித காரணத்தினாலேயாவதும்
க்வசந	எவ்விடத்திலும்
பயம்	பயமானது
ந ஸ்யாத்	உண்டாகாது

உ-வ்யா || மேலுக்தி | (ஹே ரங்கேஶ!) வாத்ஸல்ய ஸௌஶீல்யாதி குணங்களுக்கிசைவான ஸ்வாமிந்! குணவரிஷ்டனே! வே ன்றபடி, "ஸர்வஜ்ஞ:" என்கிறபடியே ஸர்வ தோஷாபஹர்ஜு னைப், ஆஶ்ரிதர் குற்றஞ்செய்தாலும் "என்னடியாரதுசெய்யார்" என்று சொல்லும்படியான ஆஶ்ரித வாத்ஸல்யாதி குணங்களான் னிடத்தில் வரிஷ்டமாயிருக்கிறதென்றபடி. இப்படிப்பட்ட குணங்களுக்கு நிதியான உன்னை விட்டு, நின்றால் குற்றம்

இருந்தால் குற்றமென்று ஸம்ப்ரதிபந்நகளாய்க்கொண்டு குற்றங் கண்டுபிடித்து சிக்ஷிக்கிற மற்ற தெய்வத்தை ஆச்ரயித்து என்ன பலம் பெறலாமென்றபடி. யத்வா (சரண்ய!) ஸகலாதி சரண்ய நிரபேக்ஷக! தேவரீரைப்போலே தேவதைகள் சரண்யநிரபேக்ஷகராயிராமல் சரணஸாபேக்ஷர்களாயிருப்பதாலே ரக்ஷகர்களாகமாட்டார்களென்றபடி. (க:) ஆரொருவேதநனவன், ஜாதிகுண வ்ருத்தாதிகளாலே உத்க்ருஷ்டர்களாயிருக்கவேணுமென்று நிர்பந்தமில்லை, வஸிஷ்டனேயும் ஸ்வபசனேயும் வாசியற எந்த வேதநனுமாமென்றபடி. வர்ணாச்ரம தர்மங்கள் முதலியவைகளெல்லாம் சிலஅதிகாரி விசேஷங்களைப்பற்றியிருக்கும், இந்த ஸ்துதிநமஸ்கார நாமஸ்மரணாதிகள் ஸத்ரவநம்போலே ஸாதாரண்யதநமாகையாலே சண்டாளன் முதல் ஸர்வாதிகாரமாக ஸர்வருக்கும் ஸாத்யமாய் ஸுகரமாயுமிருக்குமென்று ஆசயத்தாலே (க:) என்றருளிச்செய்தார். (ஸ்வீநிபதவேதநாவேதநம்) ஸ்வஸூக்ஷ்மாதீந வேதநாவேதந ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை யுடைத்தான, இக்ஸ்வாதந்த்ர்யத்தைச் சொன்னது ஸ்ருஷ்டி ப்ரவ்ருத்திக்கும் உபலக்ஷணம், ஸ்வஸூக்ஷ்மாதீந வேதநாவேதந ஸ்வாதந்த்ர்ய ஸ்ருஷ்டி ப்ரவ்ருத்திகனென்றபடி. இத்தாலே உன்னையாச்ரயித்தவனுக்கு மற்ற ஒருவராலும் பயமுண்டாகாதென்று சொன்னபடி. பாரதத்தில் க்ருமிகீடாதிகளோடும் ஶ்வேதநங்களோடும் ப்ரஹ்மருத்ராதி தேவர்களோடும் வாசியில்லையென்று கருத்து. (அபநோ) "ஶாயிநோஸ்யாம் ப்ரபந்நா" என்று சொன்ன கஜேந்த்ரனுக்கு பயத்தில் ரக்ஷிக்கவேணும் நின்றாப்போலே ஸ்ரீத ஸாச்ரயணீயனாய கோயிலிலே ரக்ஷிக்கவேணும் நின்ற தேவரீரை. இப்படி ரக்ஷிக்கவேணும் நிற்கிற தேவரீரைவிட்டு ரக்ஷிக்கவ்ருத்திமில்லாத க்ஷுத்ரதேவர்களை ஆச்ரயித்து என்ன ப்ரயோஜநமுண்டென்றபடி. (பநாயதி) ஸ்துதிக்கிறேன், யத்பநாயதி ஸ்ஸ்வ ஹஸ்ம நஸ்த்ராதிஸ்த்ராதி க்ருணாயபம். "யோகாஸ்த்ரக்ஷா ஸ்துவந்தி நித்யம் ஸப்ரஹ்மாதி ஶோஹவிதக" என்கிறபடியே தேவரீரை

ஷ்டித்தவன் ஸம்ஸாரவிநிவ்ருத்தனாகிறான். இப்படிப்பட்ட உன்னை "யானுமெம்பிரானையே யேத்தினேன் யானுய்வானே" என்கிறபடியே நானுமுன்னை ஸ்துதிசெய்து ஸம்ஸாரநிவ்ருத்தியைப் பெறாமல் விஷயப்ரவணனாய்ப் போகலாமோ வென்கிறாரென்று கருத்து. இப்படியே நமஸ்கார ஸ்மரண கீர்த்தந ப்ரதக்ஷிண கீர்த்தநாதிகளைச் செய்தவனும் ஸம்ஸார நிவ்ருத்தியை யடைகிறான், நானுமதுவும் செய்யப்பெறுகிலேனென்று ஸாபிப்ராயத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் நமஸ்க்ருதித்வாதியாலே. "யஸ்ய ஸ்ம்ருத்யா ச நாமோக்த்யா தபோயஜ்ஞக்ரியாதிஷு" என்றும், "ஏகோபி க்ருஷ்ணஸ்ய க்ருத: ப்ரணாம:" என்று ஸுகரைப்போலவும் கூரத்தாழ்வானைப் போலவும் ஒன்றுக்கும் நின்றாகிலும் நமஸ்காரம் பண்ணப்பெற்றேனோ? "ஸ்ம்ருதே ஸகலகல்யாண பாஜநம் யத்ர ஜாயதே" என்று ஸம்ஸாரோத்தாரகமான உம்முடைய ஸ்மரணம் பண்ணப்பெற்றேனோ? "சூழ்புனல் குடந்தையானைப் பாவியேன் பாவியாது பாவியேனாயினேனே", என்று திருக்குடந்தையில் ஆராவமுதாழ்வானை ஸ்மரியாமல் பாவியாய்விட்டேனென்று கலியன் அருளிச்செய்தாப்போலே நானுமுன்னை ஸ்மரியாமல் பாவியாய்விட்டேன், "அவசேநாபி யந்நாம்நி கீர்த்திதே ஸர்வபாதகை: । புமாந் விமுச்யதே ஸத்ய: ஸிம்ஹத்ரஸ்தைர் ம்ருகைரிவ" என்றும் "நாத்தன்னால் நவிலவுரைப் பார்க்கில்லை நல்குரவே" என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே அஜ்ஞாநமில்லாமலும் அவசமாகவும் திருநாமத்தைச்சொன்னால் ஸம்ஸாரநிவ்ருத்திவரும்படியாயிருக்க, அதை நான் சொன்னேனோ? "ப்ரதக்ஷிணம் ப்ரகுர்வாணோ வித்ரகூடம் மஹாகிரிம்" என்று வித்ரகூடத்தை ஸ்ரீ கூரத்தாழ்வான் ப்ரதக்ஷிணம் பண்ணினாப்போலே தேவரீருடைய கோயிலை ப்ரதக்ஷிணம் பண்ணப்பெற்றேனோ? "பஹவோ ந ப்ரகல்யாணகுணா: புத்ர ஸந்தி தே" என்று தேவரீருக்கு அநேககல்யாணகுணங்களிருக்க ஏதேனுமொரு குணத்தை யறிந்தவனும் ஸம்ஸாரநிவ்ருத்திய

டைத்திருக்க, நானுமப்படியேயொரு ஸாமர்த்த்யத்தைத்தான் அபிந யிக்கிறேன் என்று போகிறேனென்று ஸாபிப்ராயம். இப்படி ப்ரேக்ஷாவான்கள் ஸர்வஸமர்த்தனென்கைக்குக்காரணம் அவன் ரக்ஷணோத்யுக்தனாயிருக்கிறானென்கை யென்கிறார் (பௌ ராணிகா:) என்று. யஸ்ஸர்வஜ்ஞ: ஸர்வசக்தி: ஸர்வசக்தி: பௌராணிகா: பௌராணிகா: ஸர்வவேதா ப்ராணா வேதஸ்ரீவா, ஸ ர்வேச்வர ஸர்வஸமர்த்தஸ்ஸர்வஜ்ஞ: ஸர்வாதிகாரிண:. ஒருகா லத்திலும் ஒருவராலும் ஒருதேசத்திலும் பயங்கிடையாதென்ற படி. ‘‘ஸ்ரீமத்வேதநாவேதந’’மென்று வேதநாவேதநா த்த ஸர்வஸ்வமிவனிட்ட வழக்காயிருப்பதாலே ஸஹா திஸ்வபாவமான ஏதேனுமொரு வேதநவிசேஷத்தாலே யாவது ஸௌராதிஸர்வாவயவமான ஏதேனுமொரு சேதந விசேஷத்தாலேயாவது ஸ்ரீதனுக்கு பயம் வருமா னால் ஸஹோதராதிகளோடும் ஸ்ரீரீஷ்வாவயவங்க ளோடும்வாரிபு ராவணன்பட்டபாடுபடும்படிசெய்வன். ‘‘கூர்வேல் கொடுந்தொழிலன் நந்தகோபன்’’ என்று நந்தகோபன் அத்தலையில் பரிவாலே கண்ணனுக்குத்தொட்டிலின் கீழேவேலாயுதத்தை கை யில் வைத்துக்கொண்டு ரக்ஷகாதிகளோடே யுத்தஞ்செய்து பா துகாத்தால் இத்தலைவிஷயத்தில் அத்தலை எப்படி ஆகவேண்டா மிறே. ஆகையாலே ஒன்றாலும் ஸ்ரீதனுக்கு பயமில்லையென் றுகருத்து. ‘‘வேவேத்யா வேதித்வா’’ என்கிற வாகாரத்தாலே ஸம்சயம் வேண்டாம், ஒரொன்றேயமையுமென்று ஸூசிதம். ஸர்வஸாக்ஷியாய் ஸர்வமுமறிந்தவனாய் ஸர்வஸமர்த்தனாய் ஸர்வேசுவரனாய் ஸ்ரீதராதி ஸாபேக்ஷாபாயவஸ்துக்களாயிருக்கிற தேவரீரை ப்ரேக்ஷாவான்கள் பண்ணவொட்டாத பாயிகமான வி ஷயங்களையும் தத்தத்விஷயவாநாதிகளையும் நிவ்ருத்திசெய்து ரக்ஷிக் கவேணுமென்கிறாரென்று ஸாரதாத்பர்யம் ॥

திரண்டபொருள். எவனொருவன் தேவரீரை ஸ்துதிக்கிறா னோ, நமஸ்காரம் செய்கிறானோ, த்யாநம் பண்ணுகிறானோ, திரு

நாமஸங்கீர்த்தநஞ்செய்கிருனே, ப்ரதக்ஷிணஞ்செய்கிருனே, தேவரீர் குணங்களில் ஏதேனுமொரு குணத்தை அறிகிருனே; அவனுக்கு ஒருகாலத்திலு மொருதேசததிலும் ஒருவராலும் ஒருவிதமான பயமுமுண்டாகாது ॥ ॥௫॥

அ—கை. இப்படி ஸவுஸஹஜனுலும் ‹‹யஂயஂவா விஷாநுஹாவம் தஜ்ஜத ஜ்ஜெக்ஷஜைவாஂ" என்று ஸவஜிஷயகாஷிஜஷ்ருதி வாராதபோது ஸவுஹயநிவ்ருத்தி வாராதிறே, அந்த ஷஜிஜஷ்ருதியும் ‹‹யஂயொமிநஃ வாணவியொமகாலெ யதெநஸிதெ விநிவெஶயதி" என்கிறபடியே ஷுஷ்டனுக்கு ஊஸாயமன்றே, வ ஊக்ஷிண வுணாஜாஷிகளுக்கு ஸ்யதஜெ ரா ஷஜிஜஷ்ருதியை யுண்டாக்கும்படியான ஜஷிமையுண்டோ, இதுகள் வவத்தியில் மூட்டி ஷஜிஜஷ்ருதியை யுண்டாக்குமென்னில்; வ வத்திக்குத்தான் அந்த ஜஷிஜெயுண்டோமவன்னில்; காணக்ஷைவா வாடவமுள்ளபோது ஸகருஷஷ்ருதிராூவமான வ வத்தியை ஊநாஷித்தவனுக்கு அந்த வ வத்திதானே வாஷயதஜெரா ஷஜிஜஷ்ருதியை யுண்டாக்கி ஸவுஹயநிவ்ருத்தியை கொடுக்குமென்றருளிச்செய்கிருர். கீழ் ஶ்லோகத்தில் வாஂவரோவாய வெஹவத்தை யருளிச்செய்தார்; இதில் ஸாக்ஷாஊவாயமான வ வத்திஜஹிஜையை யருளிச்செய்கிருர்.—

ஜ—௬॥ ஷ்டிதெ ஜநஸிவிஶ ஹெ ஶரணிநி யாதஊஸாஜெஸதி
ஷ்ரொஊவிஜெஹிநஂ யஜஹ ஜாதஊவிக்ஷாஜஂ ।
தயெவ வஜஊஸாஙயா தஜெ தீவுநிஊ ராவஶஂ
ஸ்யஂவிஹிதஸஂஷ்ருதிநுயவியாஜெநெஶெயவஂ ॥௬॥

பதம்	உரை
ஜஹ	இந்தலோகத்தில்
ய:	எவன்
ஜநஸி	மநஸ்ஸானது
ஷ்டிதெ (ஸதி)	ஸ்வாதீனமாயிருக்கும்பொழுது

விக்ரஹே	சரீரமானது
குணினி (ஸதி)	நற்குணங்களை யுடைய பொழுதும்
தாதுஸாம்யே ஸதி	கபம்முதலியதாதுக்கள் ஸமமாகவிரு
ஸர்வதேஹிநம்	ஸர்வசரீரியாயும் [க்ருடபொழுதும்]
அஜம்	நித்யனுமான
த்வாம்	தேவரீரை
ஜாதுசித்	ஒருதடவை
ஸ்மரேத்	ஸ்மரிக்கிறானோ
அத	பிறகு
ம்ருத்யுநித்ராவசம்	மரணவசனாயிருக்கிற
தம்	அவனை
ததைவ	அந்த
ஸ்ம்ருத்யா	ஸ்ம்ருதியாலேயே
ஸ்வயம்	தான்
விஹிதஸம்ஸ்ம்ருதி:	செய்யப்பட்டிருக்கிற அந்திமஸ்ம்ருதியை யுடையவனைக்கொண்டு
வைஷ்ணவம் பதம்	மோக்ஷஸ்தானத்தை
நயஸி வை	நயிப்பிக்கிறீரன்றோ

வ்யா || ஸ்திதே சி||(மநஸி) "ஸுஸ்வஸ்தே சரீரே ஸதி யோ நர:" என்றும், "ஸம்ஶயம் மஹாபாஹோ மநோ துர்நிக்ரஹம் சலம்" என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே வாநரம்போலே கட்டிவைத்தாலும் சாபலம் விடாத மநஸ்ஸென்றபடி. (ஸ்திதே ஸதி) ஸதீத்ருஷ்டாந்தம். விஷயாந்தரப்ரவணமல்லாமல் ஸ்வாதீநமா யிருக்கும்பொழுதென்றபடி. ஸர்வஸ்ம்ருதிகளுக்கும் மநஸ்ஸின் ஸ்திதி வேண்டியன்றோ விருப்பது; இங்கே "ஸ்திதே மநஸி" என்னவேண்டுமோ வென்னில்; அதிப்ரபலமான மநஸ்ஸு ஸாக்ஷாத்விசேஷத்தாலுண்டான ஸக்லேசவசத்தாலே ஸாத்விகாவஸ்தையிலவஸ்தைகளில் வ்யவஹாரங்களில் தெளிவும் துணிவும் ஸ்மரணையும் பிறக்கும்படி வ்யுத்பத்திதமாயிருக்கவேணுமென்கைக்காக "ஸ்திதே மநஸி"

என்கிறது (விக்ரஹே ஹேமகாணீ நிவஸதி) ஶரீரமானது வடபத்ராதி காணீயாஸ்ஸமானபொழுது. இங்கு ஶரீரத்துக்கு காணிக்யமாவது ஸம்வாதோஷவஶத்தாலே வாதாஷாய ப்ராப்தி பிறக்குகைக்கு காரணமாகை. (யாதாஸாம்யேஸதி) கபவாதபித்தங்கள ஸமமாகவிருக்கும்பொழுது, தந்தாம் நிலைமையிலிருக்கும்பொழுதென்றபடி. அதாவது வாதமொருபங்கு, பித்தம் அரைப்பங்கு, கபம் கால்பங்குமாயிருக்கை. அல்லது த்ரயாணாம் ஸாம்யமென்று; மூன்றும் ஸமமாகவிருந்தால் விபரீதபலத்தைக்கொடுக்குமென்று வைத்யஶாஸ்த்ரஞ்சொல்லும். இத்தாலே கீழ்சொன்ன ப்ரத்யக்ஷிணாதிகள் உபாயவிரோதிகளைப் போக்கடிக்கிறதுமன்றிக்கே ப்ரவ்ருத்தாநுஷ்டானக்ஷணத்தில் காரணகளேபர ஸம்பந்தாதிகளைக்கொடுத்து உபகரிக்கு மென்றதாயிற்று. (கவிதஹிநம்) ஸர்வப்ராணப்ராதியான (காஜம்) நித்யனை, ஸ்வாதந்த்ர்யமான ப்ரவ்ருத்தி கூடுகைக்கு வேத்யமாகையாலே ப்ரவ்ருத்திவாணுக்குத் தெரியுமோ, நம்மைப்போலே அவன் காநித்யனையிருந்தால் நம்மை ரக்ஷிக்குமோ வென்னில்; அவன் ஸர்வப்ராணதாதாவாகையால் ரக்ஷிக்கவுங்கூடுமென்று சொல்லிற்றாயிற்று. ஸ்வாதந்த்ர்ய ப்ரவ்ருத்தி செய்கிற சேதநக்ஷேத்ரங்களுக்கு அவனையொழிந்தார் ஶரண்யரல்லரன்றென்கைக்காகவும் அவனையாஶ்ரயித்தே மோக்ஷம்பெறவேண்டுமென்கைக்காகவும் இப்ப்ரவ்ருத்திக்கிலக்கானபடிகளை யருளிச்செய்கிறார் பரகவ ஸளஹஸ்ரப்ரதிஷ்டாபகமான ஸத்த்வத்தாலே. "கவிதஹிநம்" என்கிறத்தாலே கவிதவிஸ்வத்தையுந் தனக்கு ஶரீரமாக வுடையவனென்று சொல்லப்பட்டது. இத்தாலே ஸர்வஶேஷியுமாய் ஸர்வநியந்தாவாயுமாய் ஸர்வாதாரனுமாய் இவைதன்னாலே ஸர்வத்தினுடைய ஸத்தாஸ்திதி ப்ரவ்ருத்திகள் தானிட்ட வழக்காய் கௌக்ஷ்யேப்ரசேஶ்வ னென்றும், தன் ப்ரயோஜனத்துக்காகவே ஸாமர்வரித்ராணாதிகளில் ப்ரவர்த்திக்கிறனென்றும் ஶரண்யன் ஸர்வஶ்வரஞானகையாலே ஶரணிப்பாருக்கு நித்யஸந்நிஹித னென்றுந் தோன்றுகிறது. "கவிதஹிநம்" என்கிற பதத்தில் சொன்ன ஸர்வஶரீரகத்தாலும் இதி

ளாலே ஸஹிதங்களான ஸர்வாபராதங்களும் நிஷித்தங்களாலும்
வேதநா வேதந தோஷங்களெல்லாம இவனுக்கு வருமென்று
சங்கிக்கலாம்படியன்றோவிருப்பதென்னில், "ஸஜம்" என்கிறார்,
பராங்குசாஹ்ய ஸஜாதீய ஜந்மநிஷேதத்தாலே அவனுடைய
ஹேய ப்ரதிபடத்தைச் சொன்னபடி. இங்குஜந்மந்தை நி
ஷேதித்தது மற்றுமுள்ள வேதநா வேதந
முக தோஷங்களெல்லா வற்றுக்கும் உபலக்ஷணம். "ஸ
ர்வ ஸ்வராணி ஸங்கதாநி ஸர்வாணி ஸம்பவந்தி । ஸகலஹேய
ஸம்பந்தம் ஜகதுல்ய ஸ்திதிஜுஷ்டிஃ" என்று ஸர்வ சரீரகத்வ
ஞ்சொன்னத்தாலே ஜந்மஸம்ப்ரஸக்தி ப்ரதிஸம்ப்ரஜந்
மங்கள் சொல்லப்பட்டது ஜஹாவிசாஸாதிகள் மிங்கேவிஷம்.
(ஸ்வாம்) வாத்ஸல்யாஸாதிகுணை குணவிசிஷ்டனை தேவரீரை
ஸர்வஸ்வபூர்வஸஹிஷ்ணுவர்க்க பராயணநா விஜாதஸித்திஃ" எ
ன்று ஸர்வாபராய ஸஹிஷ்ணுவாயும் க்ஷமா ஸேநாஜநாதிகள்
அவர்களிட்ட வழக்காய் அவர்களிட்டது கொண்டு த்ரவ்யாயும்
"நல்ல தோரருள் தன்னாலே காட்டினான் திருவரங்கமுய்பவர்க்கும்
யும்வண்ணம்" என்று உஜ்ஜீவநாதிகளுக்கு "கோயிலே யாஸ்ரயிக்
கையே வரஜஹிதம்" என்றுதன்னுடையஸஹஜஸ்ருதையாலே கா
ட்டிக்கொடுத்த தேவரீரை யென்றபடி. "ஸவ்யமேஹிநமஸ்ம" எ
ன்கிறவதுங்களாலே ஜமஸிதாவதாரக சரண்யக ப்ராப்ய வைஷ
யஸ்த ஸர்வகல்யாண குணாகரகமும் ஸிஜிக்கிறது. (ஜாதவ
விகபஃ ஸுரேகஃ) ஸகலதாவஷ்டியாதொரு பராங்குஷன் ஸூசி
க்கிறானே, "யஃ" என்று சொன்னத்தாலே "அநதனாரங்கியரே"
ன்று சொல்லுகிறபடியே வஸிஷ்டனோடும் வணாஜனோடும வாசிய
ற ஆகிஞ்சந்யமுடையவரெல்லாருமபேவத்தி பண்ணலாமென்று
ஸூசிதம். "ஜாதவிகஸுரேகஃ" என்று ஸகலதாவ ஸ்தவ
வத்தி ரூபவ ஸ்ருதியைச் சொன்னபடி. ப்ரபத்தி ஸகலதா
வஸ்துஸ்ருதிரூபவமென்று மிடத்தை ஸ்ரீஜஹஸஹஸ்ரவஸா
ரத்தில் கண்டுகொள்வது. இங்கே ப்ரபத்தியைச் சொல்லாதே கே
வலஸ்ருதியைச சொல்லும்போது கேவலஸ்ருதிக்கு உபாய

ஷாம் உபேக்ஷ்ய ஸுக்ருதிஸ்வ க்ருதி ஈஶ்வராத் ப்ரமோக்ஷஹேதுத்வ-ங்கிடையாமையாலே “தமேவ ஶரணம்யாயா” இத்யாதியாலே ஸுக்ருதிஸ்வ க்ருதி ஸாபேக்ஷமாக மோக்ஷங் கொடுக்கிறானென்று சொன்னது விரோதிக்கும், ஆகையாலே “ஸ்வதஸ்” என்று ப்ரவ்ருத்தியைச் சொன்னபடி. (ஸர்வதீவ்ர நிஜ ப்ரபாவஶாந்தம்) ஶரணவிஷய னுப் ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி பூர்ணனை அந்தப்புருஷனை (தமேவஶரணம்யா யா) ஸாபேக்ஷ உபாஷ்டித ப்ரவ்ருத்தி ப்ரபத்தி ஸ்வ க்ருதியாலேயே (ஸ்வ யம்விஹித ஸம்ஸ்ருதி:) ஸாமர்த்ய ப்ரயத்நேதரா “தமேவம் ஶரணம் யயே” என்கிறபடியே தானே ஸுக்ருதிஸ்வ க்ருதியை யுண்டு பண்ணினவனுக்கொண்டு (நைஶ்ரேயஸமாயாத) மோக்ஷஸ்தாநத்தை (நயஸி) நயிப்பிக்கிறீர். ஸிக்ஷாபூர்வகமாக ப்ரயோஜ: ஸாதி வாஹிகர்களோடே நீயும் ப்ரயாணமாய் நின்று நயிப்பிக்கிறாய் என்றபடி. நிதாநாஸ்வம் பெறுகைக்கு ஒரு நினைவுபண்ணினவனை ப்பற்ற அவனும் நிதாநாஸ்வங் கொடுக்கைக்கு ஒரு நினைவுபண்ணுகிறானென்பதை “தமேவஶரணம்யாயா தத்ஸர்வதீவ்ர நிஜ ப்ரபாவஶா ஸ்வபாவிஹிதஸம்ஸ்ருதி:” யென்றருளிச் செய்தார் (நயஸி யாதநைஶ்ரேயஸம்” என்கிறதற்கு சேற்றிலே விழுந்த சிறுபசுகளை எடுக்கவிழுந்த பிதாவைப்போலே இவனுடைய தேஹத்துக்குள்ளே ஹார்தனாய் நிற்கிற தேவரீரே ஸ்வாக்ருத ப்ரயத்ந ஆரோஹணம் வரையில் நடத்துகிறீரென்று தாத்பர்யந் தோன்றுகிறது. கீழ்ச்சொன்ன ப்ரவ்ருத்தி ஸகலஸாதாரணமாயிருந்தாலும் ஸ்வப்ரயோஜநனை இவனுக்கு ஸௌஶீல்யாதிஸாபேக்ஷ ஸ்வாதந்த்ர்ய ஸஹிதமாக மோக்ஷங்கொடுக்கமாட்டீரென்றும், ஸ்வ ஸஹிதமாக ஸர்வ ஸாமர்த்யாதிபாமான மோக்ஷத்தைக் கொடுப்பீரென்றும் விஶேஷந்தோற்ற “நைஶ்ரேயஸம் யாத” என்கிறார். “ஸித்தேர்நவ ஸாஸ்வதேஶ்வரோ ஸக்தியோநர: । யாதவாத்ரே ஸித்தேஸ்வதா விஶ்வாபவனமாநஜம் ॥ தத்வஸ்த்ரயமாணஸ்ஸாக்ஷி வாஷாணஸங்ஙா । ஸஹஸ்ராதி ஶக்ஷ்யம் நயாதி பரமாம்கதிம்” இதி ஶ்லோகோக்தாநுஸந்தேயம். ஏதச்ச்லோகார்த்த: க்ஷமாய வாசோ ரமாநுக்ருஹீ

தே ரஹஸ்யஸிஷ்யாணாமிவ துஷ்டவ்ய: ॥ ஸர்வஜ்ஞவிஷ்ணுனா ஸாதநை ராஜா உத்ஸவஸ்ரீயைக் கொண்டு திருத்தி அபிஷேகம் பண்ணுமாப்போலே இந்த வேதநனை யெம்பெருமான் பண்ணி வைக்கிறானென்று "ஜீவேநிஷ்டாவஸம் தவேவஸாயா" என்கிறத்தாலே த்யுநிக்கிறது ॥

திரண்டபொருள். எவனொருவன் மிகவும் சஞ்சலமான மநஸ்ஸு புருஷார்த்தத்தில் தெளிவுந்துணிவும் பிறக்கும்படி ப்ரதிஷ்டிதமாயும், சரீரமானது புருஷார்த்தத்தில் ருசி பிறக்கைக்கு அநுகுணமாயும், கபம் முதலிய தாதுக்கள் தந்தாம் நிலையிலிருப்பதுமானபொழுது சேதநாசேதந சரீரியாயும் நித்யனுமான தேவரீரை ஒருதடவை ப்ரபத்தி பண்ணுகிறானோ, தேவரீர் அவனை மரணகாலத்தில் அவனுக்கு தேவரீர் விஷயமான ஸ்ம்ருதியை யுண்டுபண்ணிவைத்து மோக்ஷத்தை யடையும்படி செய்கிறீர் ॥

(அ—கை) எவ்வளவு பாபிஷ்டனானாலும் ஸக்ருத்ப்ரபந்நனானால் நரகப்ராப்தியில்லாமல் அவனுக்கு மோக்ஷத்தைக் கொடுப்பனென்கிற மஹிமை ப்ரத்யக்ஷமுண்டோ வென்னில்; கேவலம் ஸர்வஜ்ஞரான ஸூத்ரகாரர்களுக்கிருக்கும் மஹிமையைப் பார்த்தால் ப்ரணாமப்ரணாமாத்திக்கு மஹிமை கைமுதிக ந்யாயஸித்த மன்றோ வென்கிற அபிப்ராயத்தாலே ஸர்வஜ்ஞரான ஸூத்ரகார மஹிமையை யருளிச்செய்கிறார்.—

௨௭ ॥ ராமாநுஜித ரங்கதுரீண க்ருஷ்ண விஷ்ணோ ஹரே
த்ரிவிக்ரம ஜநார்த்தந த்ரியாம நாத நாராயண ।
இதீவ ஸம்ஹாநி ய: வக்தி நாமதேயாநி தே
ந தஸ்ய யமவஸ்யதா நரகபாதபீதி: குத: ॥

பதம் — உரை

பதம்	உரை
ய:	எவனொருவன்
ஹே ராமாநுஜித!	ஏ இலக்ஷ்மீ நாயகனே!
ரங்கதுரீண!	ஏ ஸ்ரீரங்கநாயகனே
க்ருஷ்ண!	ஏ க்ருஷ்ணனே!

விஷ்ணோ!	ஏ விஷ்ணுவே!
ஹரே!	ஏ ஹரியே!
த்ரிவிக்ரம!	ஏ த்ரிவிக்கிரமனே!
ஜநார்த்தந;	ஏ ஜநார்தநனே!
த்ரிதாமந்!	ஏ ஷாட்குண்யபரிபூர்ணனே!
நாத!	ஏ நாதனே!
நாராயண!	ஏ நாராயணனே!
இதீவ	இவ்விதமான
ஶுபதாநி	சுபத்தைக்கொடுக்கிறதான
தே	தேவரீருடைய
நாமதேயாநி	திருநாமங்களை
வதந்தி	சொல்லுகிறார்களோ
தஸ்ய	அவனுக்கு
யமவஶ்யதா	யமனிடத்தில் வச்யனாயிருக்குகை
ந	இல்லை
{ நரகபாத பீதி:	நரகத்தில் விழுவோமென்கிற பயமானது
குத:	ஏது (கிடையாதென்றபடி)

ம—வ்யா ॥ நாமோச்சாரணம் பண்ணினாலும் பாபங்களைப் பண்ணினால் நரகம் வாராதோ வென்னில்; யமவஶ்யதை யுண்டானாலன்றோ நரகபாதம் வருவது, "ந வயம் பாகவதாநாம் விஷயம் ப்ரபவந்தி" என்கிறபடியே அவர்களுக்கு யமவஶ்யதை கிடையாதிறே. "அவஶேநாபி யந்நாம்நி கீர்த்திதே ஸர்வபாதகை:। புமாந் விமுச்யதே ஸத்ய: ஸிம்ஹத்ரஸ்தைர்ம்ருகைரிவ" என்று தன்செயலாக பகவந்நாமத்தைச் சொன்னால் ஸிம்ஹத்தைக்கண்ட ம்ருகங்கள் போலே பாபங்களோடிப்போகுமென்று ரிஷிகள் சொன்னது மன்றிக்கே, ஆழ்வார்களும் "மெய்த்தவல் வினையுள் நின்று மூன்றெழுத்துடைய பேரால் கத்திரபந்துமன்றே பராங்கதி கண்டுகொண்டான்" என்று பாபிஷ்டனான க்ஷத்ரபந்துவானவன் கோவிந்தா வென்கிற மூன்றெழுத்துடைய நாமோச்சாரணத்தாலே

வரமதி யடைந்தானென்றும், "நமன்ற மர்தலை கண்பி மீத மூவுலகுண்டுமிழ்ந்த முதல் வநின்றுமங்கற்ற ஆவலிப்புடைமை கண்டாயாங்கமாநகருளானே" என்று ஸர்வஜ்ஞத்தைக்கற்ற ஸ்ரீயெச யாலே யமன் தலையில் காலைவைத்தே னென்று மருளிச்செய்தார்கள். பின்னும் "குலந்தரு" மென்கிற பாட்டில் நாராயண நாமம் குலம்செல்வம் முதலியவைகளைக் கொடுக்கிறது மன்றிக்கே "பெற்றதாயுமாயினசெய்யும்" என்று ஜநநியைப்போலே ஸகல ப்ரியங்களையுஞ் செய்யுமென்றருளிச்செய்தார். ஸமாச்ரயிதேதி। (ஸஹ ஸமாச்ரயித') ஸமாயா: ச்ரயித:, தஸ்யஸ்த்ரீ:, ஸமாச்ரயிதா, ஸமாச்ரயிதா யஸ்ய: ஸமாச்ரயித:, தஸ்யஸம்பந்தி: ஸமாச்ரயித என்று தத்புருஷ பஹுவ்ரீஹி ஸமாஸத்வயத்தாலும் "அஸ்யாதேவ்யா மநஸ்தஸ்மிந் தஸ்யசாஸ்யாம் ப்ரதிஷ்டிதம்" என்று அவளிடத்திலிவன் ப்ரியனும் இவனுக்கவள் ப்ரியையாயுமிப்படி ஸௌகுமார்யத்தை யடைந்திருப்பர்களென்று சொன்னபடி. பின்னும், "அகலகில்லே னிறையுமென்றலர்மேல் மங்கையுறைமார்பா" என்று இவன் அவளுடைய வக்ஷஸ்ஸை அநந்யார்ஹாதிசயத்தாலேஇருப்பிடமாகக்கொண்டாப்போலே; இவனும் "பித்தர்பனிமலர்மேல்பாவைக்கு" என்றும், "மலராள் தனத்துள்ளான்" என்றும் பித்துக்கொண்டாப்போலே அவளுடைய ஸ்தநத்தை அநந்யார்ஹாதிசய த்தாலே யிருப்பிடமாகக் கொண்டானென்றுஞ் சொல்லப்பட்டது. பின்னும், "பாபாநாம்வா சுபாநாம்வா வதார்ஹாணாம் ப்லவங்கம, கார்யம் கருணமார்யேண, ந கச்சிந்நாபராத்யதி" என்றிவள் சொன்னால், அவன் "என்னடியாரது செய்யார் செய்தாரேல் நன்று செய்தாரென்பர்போலும்" என்னும். சரணாகதனை விபீஷணாழ்வா னிடத்தில் அதிசங்கித்த மஹாராஜரை "சரணாகதம் தஸ்ய நஹந்தும் அர்ஹஸி। ஸஹ த்வயா நயாநயம் ப்ரத்யுத்தவ்யம் ப்ரத்யர்ப்யதே" என்று கபோதோபாக்யாநத்தை ச்சொல்லித்திருத்தினப்போலே; பிராட்டியும் அபராதிகளான ராக்ஷஸிகளை சிக்ஷிக்கத் துடங்கின திருவடியை "கஸ்ய வா ந அபராத்யதே" வா

ணா யதீந்த்ரஸம்ஸ்துதி: । ஈக்ஷேண ஶ்ரீதம்ஸ்யோகோரே தமிஸ்வோய
ஸ்வஸ்த்ரீ । நவாஸ: பாவபௌஷித்த பசோஷாம் பாவயந்தூணாம் ।
ஸதீர்யோ ரக்ஷிதவ்யஸ்யாஸுஹ்ருத்ப்ராப்த்ரு ஹ்ருஷிணா:" என்று ஈ
க்ஷுவ்யாஸோ பாவ்யாநத்தைச் சொல்லி திருத்தினவளாகை
யாலும் இருவருக்கும் ஸ்ரீஸ்ரீ பவிஷ்யத்தில் லௌகாயஸ்யமோத்
திருக்கு மென்றபடி. (ரங்கராணே) ரங்கவிராணம் யஸ்ய
ஸ: ரங்கராணே:, தஸ்ய ஸம்போதநம். ஸ்ரீரங்கக்ஷேத்ரத்தில்
ஸந்நிதியை யுடையவனென்றபடி. நெடுநாள் பட்டினிகிடந்த
வன் சஹஸ்ரத்தைக் கண்டால் க்ருதார்த்யத்தாலே அங்கே
யே படுகாடுகிடந்து ரஸித்துக்கொண்டிருக்குமாப்போலே ஸ்ரீ
வைகுண்டத்தில் ரக்ஷ்யவஸ்து லாபமில்லாத்தாலே இழவாளனாய்க்
கிடந்த இவனுக்கு இந்த வ்யக்தி ஸ்தலத்தில் ஸ்ரீரங்காதி ஸ்த
ங்களில் ஸந்நிதிவை ஸஹஜநீரஸம்ஶ்லேஷ ரஹித ஸம்ஸார
விஷ்டாரத்துக்கு தைலபுலாபமும் ரக்ஷ்யவஸ்து லாபமும் திரள் திர
ளாய் கிடைக்கையாலே ஸத்துக் ஸ்ரீ வைகுண்டத்தில் விஷயலாப
த்தாலே ஸம்ஸாரத்தை மறந்தாப்போலே இவனுமிங்கே விஷய
லாபத்தாலே ஸ்ரீவைகுண்டத்தைமறந்து இவ்விடத்தில் ரஸித்துக்
கொண்டு படுகாடு கிடக்கிறானென்றபடி. யதா, ரங்கவிஷயம் ‹‹ஸ
ஸ்யா:கேதாரஸ்ஸ்வர்" இதிஶ்ரங்கஸ்ஸ்வஜநவாஸம், அப்போது ரங்க
வ: ரணே: என்று விக்ரஹமானபோது ரங்கஸ்தஜநங்களுக்கு
ரணனுயிருக்கிறானென்று கருத்து. ஸ்ரீரங்கத்திலிருக்கும் ஜநங்
கள், பெரியபெருமாளை க்ஷணமாவது விட்டுப்பிரிந்தால் ‹‹விஷயே
தே ரஹாராஜ ராஜவ்யஸந கர்ஶிதா: । ஸுவிவ்ருக்ஷா: வரிஶோ
நா ஸ்வபோஷாக்தாரகோரகா:" என்று கோஸல ஜநவாஜநங்
க்கள் பெருமாளுடைய விரஹத்தை ஸஹியாமல் க்லேசப்பட்டா
ப்போலே ரஹாக்லேசத்தையடையும் வ்யக்திகளாய்க்கொண்டு
பெரியபெருமாளைக்கண்டு ஸேவித்து ரஸித்துக்கொண் டிருக்கிறார்
களென்று தாத்பர்யம். ரங்கவிராணம் யஸ்ய என்று விக்ரஹ
மானபோது ரங்கஸ்தஸ்யாஸ்ரித ஜநங்களை க்ஷணமாவது விட்டுப்
பிரிந்தால் ‹‹ஸலகாகீநரசேத" என்று ‹‹க்ஷீவிஹ்ஸ்ரஷ்ரசேத வெ

மாஸ ஸர்வஸம்ருத்தே வாயாஸ। ஸர்வம்ருத்து ஐஸ்வர்யாதி ஸாதோபேக்ஷண தத்பர:” என்று சொல்லுகிறபடியே தனக்கு ரக்ஷணமில்லாமல் பிறந்துப் பிடிக்குமபடியான ஸௌலப்யத்தை யுடையவனாய்க் கொண்டு அந்த ஸ்ரீரகுவம்ஶவாஸி ஜநங்களோடே ரக்ஷித்துக்கொண்டிருக்கிறானென்றபடி. இவ்வர்த்தத்தை “ப்ரியோஹி ஜ்ஞாநிநோऽத்யர்த்தமஹம் ஸ ச மம ப்ரிய:” என்று கீதாசார்யன் அருளிச்செய்தான். ஜ்ஞாநிக்கு நான் அத்யர்த்தப்ரியன், எனக்கு அவன் கேவலப்ரியன், ஜ்ஞாநி யென்னிடத்தில ப்ரீதி பண்ணுவான். அதுக்குத்தகுந்த ப்ரீதி நான் அவன் விஷயத்தில் பண்ணவில்லை, கேவலம் ப்ரீதிதான் பண்ணினேன் என்று நோகிறானென்று இந்தஶ்லோகத்துக்கு தாத்பர்யம். இவ்வர்த்தத்தை தாத்பர்யசந்த்ரிகையில் அருளிச்செய்தார். இப்படி “யமேவைஷ வ்ருணுதே தேந லப்ய:” என்கிற ஶ்ருதிப்படிக்கு பெரியபெருமாளும் ஸ்ரீரங்கவாஸித ஜநங்களுடைய ப்ரஸாதம் ப்ரீதிபண்ணி ரக்ஷித்துக்கொண்டிருக்கிறாரென்று தத்வத்ரய ஸம்பாஷணத்தாலுஞ் சொல்லப்பட்டது. எல்லையுங்காலையு மென்கிற திருவாய்மொழியின் நிகமநத்தில் ப்ரஸங்கஞ்சொல்லும்போது “இத்திருவாய்மொழிவல்லார்களை யெம்பெருமான் ஒருக்ஷணம் பிரியில்பரிக்கமாட்டானெ”ன்றுபிள்ளான் அருளிச்செய்தார். “ரங்கஸ்தாநாய, ரங்கக்ஷேத்ரநாய” என்று சொல்லாதே “ரங்கக்ஷேத்ரணே” என்று சொன்னத்தாலே பெரிய பிராட்டியாரிடத்தில் போலே பூமிப் பிராட்டியாரிடத்திலும் ரக்ஷித்துக்கொண்டிருக்கிறானென்று ஸூசிதமாகிறது அப்போது ஸர்வ: ரக்ஷண; ஸர்வரக்ஷணம் யஸ்ய ஸ: என்று ஸமாஸவிக்ரஹத்தாலே ப்ரஸாதம் ரக்ஷித்துக்கொண்டிருக்கிறபடியைச் சொல்லுகிறது. “அஹம் ஶிஷ்யா ச தாஸீ ச ப்ரபந்நா ச பிராயவ” என்று ஸீதைப்பிராட்டி யவனிடத்தில் ஸக்தையாக விருந்தாப்போலே அவனும் “பார்வண்ண மடமங்கைபத்தர்பித்தர்” என்று ஸீதைப்பிராட்டியினிடத்தில் ஸக்தனாயிருப்பதாலும் இப்படி அந்யோந்யங் கலந்திருக்கும்படியைச் சொல்லுகிறது. இப்படி “ரக்ஷயித, ஸர்வரக்ஷணே” என்று பிராட்டிமார்களை முன்னிட்டு

ஸாவஜ்ஞாத்தை யதார்த்யமாகச் சொன்னாலும் அவர்களுடைய அபிப்ராயாநுஸாரமாக, ஸம்ஸாரிகள் எவ்வளவு பாவிகளானாலும் மெய்யே பிராட்டி ஸந்நிஹிதமாயிருப்பாரைப் பார்த்தருளும் பார்வையாலே யிவர்களை கடாக்ஷித்தது நம்மைக் கிட்டவொண்ணாகவொட்டான், புடைப்பனென்று யமன்ஸபரிஜநனாய் ஓடிப்போவன், இப்படிக்கிருக்க நரகப்ராப்தி எங்கேவருமென்று கருத்து. ஸாந்த்வநப்ரகரணத்தில் “மாதவனென்றதேகொண்டென்னையினியிப்பார்ப்பட்டது” என்கிறபாட்டுக்கு “யதார்த்யமா பிராட்டி ஸந்நிதியிலே ஸஹித்தார் சொல்லுவதொருசொல்லை நானசொல்ல, அச்சொல்லு மாத்ரத்தையே கொண்டு மெய்யேபிராட்டி ஸந்நிஹிதத்தாரைப் பார்த்தருளும் பார்வையாலே என்னைகடாக்ஷித்தது” என்று பிள்ளான் வ்யாக்யாநஞ் செய்தருளினர். இப்படி ஸர்வபாபக்ஷ பஹுவிதஸாத்யங்களெல்லாம் ப்ரமாணஸித்தமாகையாலே ஒரு த்யாகம் ஸாத்யமாய் மற்றவை த்யாஜ்யமாயாவது, வ்யாவ்ருத்தியாலே யாவது இங்கு விவக்ஷிதம். ஆகையாலே “ஸக்ருத்வ்ருஷ்டித:” என்கிற ந்யாயத்துக்குவிரோதமில்லை. “ஸர்வாஸம்ஸ்ப்ருஶ்யரீகம்” என்கிற ஸ்ருதிக்கு “ஸ்ரீராமோ லோஸ்த ஸர்வ த்ருஷ்டா ஜாவிகார விலக்ஷித பரப்ரஹ்மீக” என்றுவ்யாவ்ருத்தியாலே த்யாகம் சொல்லவேணுமென்றும், ஸ்ருதிக்ரணத்தில நாராயணாதி ஶப்தங்களில் சொன்ன ஏகார்த்தங்களும் ஒரு த்யாகம் ஸாத்யமாகவும் மற்றவை த்யாஜ்யமென்றுங் கொள்ளவேணு மென்றும் அருளிச்செய்தார்கள். (த்ருஷ்டி) “ஹாத்ருஷ்டி ஆரண்யவாஸிநு தாவஸியாஸ்வநந்த । ஜாதவஸ்யாம் ஸம்வ்ரதாம் ஜாநாமி ஜீவைவஷேவோ” என்று தூஸ்வாஸநத்தாலே நலிவுப்பட்ட த்ரௌபதீ கூப்பிடும்போது தன்னுடைய கஷ்டத்தை ஒரு வாக்ய மாத்ரமிட்டு சொல்ல நிலமல்லாமல், ராக்ஷஸர்களாலே ஹிம்ஸிதர்களான தண்டகாரண்யவாஸிஜாதிகள் தங்கள் கஷ்டத்தை ஒரு வாக்யமாத்ரமிட்டு சசொல்ல நிலமல்லாமல் “ஏஹி பஶ்ய ஶரீராணி ஜாநீநாம் பாவிதாத்நாம்” என்று காட்டி பெருமானைக் கூப்பிட்டாப்போலே, “ஜாதவஸ்யாம் ஸம்வ்ரதாம்” என்று காட்டி த்ருஷ்டிமாத்ரத்தாலே கூப்

விடும்போது தசஜ்ஞாநத்திலுண்டான திங்குகளை நிவ்ருத்தி செய்து "ஜீர்ணம் வஸ்த்ரமிவ ஸந்த்யஜ்யாத்மாநம் பராஸ்யேத" என்றுசொன்னவன் க்ருஷ்ணநாமத்தைச் சொல்லிக் கூப்பிட்டவன் பக்கல் நம்மை கிட்டவொட்டுவனோ வென்று யமன் ஸபரிவாரனாய் ஓடிப் போவன். (விஷ்ணு) விஷ்ணுர் வ்யாப்தௌ என்று எங்கும் வ்யாபித்து நிறைந்தவனே! திருநாடு திருப்பாற்கடல் முதலான வ்யவஹித ஸ்தலங்களிலிருக்குமவனுக்கு இவன் கூப்பிடுகிற கூக்குரல் செவிப்படுமோ; அத்யந்தம் நெடுந்தூரமான இவ்விடத்தில் அவன் வரத்தான் கூடுமோ; இந்த பாபிஷ்டனைக் கட்டிக்கொண்டு போவோமென்று நினைத்தாலும் "எங்குமுளன் கண்ணன்" என்று சொன்ன ப்ரஹ்லாதனைக் காய்ந்த ஹிரண்யனை ஸ்தம்பத்தினின்றும் அவதரித்து நிரஸித்தாப்போலே, ஸர்வவ்யாபியான விஷ்ணு எதேனுமொரு தூணில் நின்றாவது துரும்பில் நின்றாவது அவதரித்து நம்மை நிரஸிப்பனென்று யமன் இந்தப் பாபிஷ்டன் கிட்டேபோகானென்றபடி. (ஹரி) "ஹரிர்ஹரதி பாபாநி துஷ்டசித்தைரபி ஸ்ம்ருத:" என்று ஸர்வபாபஹரமான ஹரிநாமத்தைச்சொன்னால் பாபங்களிவனிடத்தில் நிற்குமோ, பாபங்களிருந்தாலன்றோ யமவஶ்யதை வருவதென்றபடி. (த்ரிவிக்ரம) சொல்லுமாத்ரத்தைக்கொண்டு அவன் ரக்ஷிப்பனோவென்னில்; சொல்லுதல்கூட இல்லாத ஸர்வசேதநாசேதநங்களுடைய தலையில் ஸ்ப்ருஹணீயமான தன் திருவடியை வைத்தவன் அவன் நாமத்தைச்சொன்னவனைக்கைவிடுவனோவென்று கருத்து. இவ்வபிப்ராயத்தாலேயிறே பெரியமுதலியார் "த்ரிவிக்ரமத்வச்சரணாம்புஜத்வயம் மதீய மூர்த்தாநமலங்கரிஷ்யதி" என்று அநுஸந்தித்தது. (ஜநார்த்தந) ஸமுத்ரமத்யத்திலிருக்கும் ஜநனென்கிற நாமத்தையுடைய அஸுரனை நிரஸித்தவனாகையாலே ஜநார்த்தந என்றும் பெயருடையவனுடைய நாமத்தைக்கூப்பிட்டால் ஜநனென்கிற அஸுரனைநிரஸித்தாப்போலே யமனை நிரஸிப்பனென்றபடி. (த்ரயீ) த்ரீணியோகிபஸ்யோ! த்ரயீஸ்வயம் ஸர்வ்வ்யாபீ ஜ்ஞாநஶக்திகளும் ஐஶ்வர்யங்க

ளும் வீர்யதேஜஸ்ஸுக்களுமான மூவிரண்டுகளான ஷாட்குண்ய பரிபூர்ணனென்றபடி. “ஜ்ஞாநஸக்திபலைஸ்வர்யவீர்ய தேஜாம்ஸ்யஸேஷத: பகவச்சப்தவாச்யாநி விநா ஹேயைர் குணாதிபி:” என்கிற ஸ்லோகமிங்கே அநுஸந்தேயம். இப்படி ஷாட்குண்ய பரிபூர்ணத்வ ப்ரதிபாதகமான பகவத் என்கிற நாமத்தைச்சொன்னால் வீர்யஸக்த்யாதிகளைக்கொண்டு யமனை நிரஸிப்பனென்றபடி. (நாத) க்ருஷ்ண விஷ்ணுவென்று அஸாதாரணமான நாமத்தைச்சொல்லாதே கஜேந்த்ராழ்வான் பொதுவிலே ஆதிமூலமென்று கூப்பிட்டாப்போலே நாதவென்று பொதுவிலே கூப்பிட்டாலும் அவனே ஸர்வலோகநாயகனாகையாலே யமபாதை வாராமல் ரக்ஷிப்பனென்றபடி. (நாராயண) ஸேஷஸேஷிபாவ கார்யகாரணபாவ ஸரீராத்மபாவாதிகளான ஸம்பந்த ப்ரதிபாதகமான நாராயணஸப்தத்தாலே கூப்பிட்டால் உடையவன் உடைமையை ரக்ஷிக்குமாப்போலே தன் ஸ்வத்தான நம்மை யமன் கையில் காட்டிக்கொடுக்காமல் ரக்ஷிப்பனென்றபடி. (இதீவ) என்றாப்போலேயிருக்கிற (ஸாம்ஜ்ஞாநி தே நாமதேயாநி) “நாமாநி ஸர்வாணி ஸாம்ஜ்ஞாநி தே” என்கிறபடியே ஸம்ஜ்ஞாபகங்களான தேவரீருடைய திருநாமங்களை (யத்) எந்த பாமரனாகிலும் நீசோச்சவிபாகமற எந்த சேதநனாகிலும், (பாதி) அபுத்தி ஜ்ஞாநமில்லாமல் ஸங்கீர்த்தநஞ் செய்தானேயாகிலும் (தஸ்ய யமவஸ்யதா ந) அவனுக்கு யமவஸ்யதையில்லை, (நரகபாதபீதி: குத:) நரகத்தில் விழுகிறோமென்கிற பயமானது எந்த காரணத்தாலேயுண்டாகுமென்றபடி. யமவஸ்யதையிருந்தாலன்றோ நரகப்ராப்தி வருவது. “ஸவேத்ய தேவா வஸாநுகா ஸந்தி” என்கிறபடியே இவனுக்கு யமாதி ஸகல தேவர்களும் வஸ்யர்களாயிறேயிருப்பது. இப்படி யுன்னுடைய நாமங்களுக்கு ஸக்தியுண்டானால் ஸ்வஸக்திக்கு ஸக்தியென்கை கைமுதிகந்யாயஸித்தமன்றோ? அப்படிப்பட்ட ஸ்வஸக்தியை நான் அநாஸ்ரித்திருக்க ஒரு யமன்போலன்றிக்கே ஐந்து யமன்போலேயிருக்கும் விஷயவர்க்கத்துக்கென்னை வஸ்யனாக்கி ரௌரவாதி

நரகாநுபவ து:கத்தைக்காட்டிலும் கொடியதான கர்ப்பவாஸாவஸத்தாலுண்டான ஜந்மது:கத்தை அநுபவிக்கலாம்படி செய்யலாமோவென்கிறாரென்று ஸாரார்த்தாபிப்ராயம் ॥

திரண்டபொருள். எந்த புருஷன் தேவரீருடைய திருநாமங்களைச்சொல்லுகிறானோ, அவனுக்கு யமனிடத்தில் யாதனையே கிடையாது, நரகமெங்கே வரப்போகிறது ॥ ॥எ॥

(அ—கை.) ஸமஸ்தஜநங்களுக்கிப்படிப்பட்ட ஜந்மஸாபல்யமுண்டென்கிறவிது ஒரு ஏற்றமோ தேவரீரதிஷ்டிதமான நகரின் மஹிமையைப்பார்த்தாலென்கிற அபிப்ராயத்தாலே யருளிச்செய்கிறார்.

அ॥ கதாசிதபி ரங்கஸ்தலிக யத்ர தேசே வசீ
க்ஷணைகநியதாசயஸ்த்ரிதசவந்திதோ வர்த்ததே ।
ததக்ஷதசிவாவஹம் தவ ச ராஜதானீ ஸ்திரா
ஸதேவஸ்ய ஸதேவராஸ்பதம் ஸதசிதஸ்ய தத்ப்ரமோதாஸ்பதம் ॥

பதம் — உரை

ஸ்ரீரங்கஸ்தலிக! — ஸ்ரீரங்கபூமியில் ரஸிப்பவனே!
வசீ — ஜிதேந்த்ரியனும்
{ க்ஷணைக / நியதாசய: } — தேவரீரொருவரிடத்திலேயே ஸ்திரமான ஹ்ருதயத்தையுடையவனும்
த்ரிதசவந்தித: — தேவர்களால் பூஜிக்கப்பட்டவனுமான ஒரு பாகவதன்
யத்ர தேசே — எந்த தேசத்தில்
கதாசிதபி — ஒருபொழுதாவது
வர்த்ததே — இருக்கிறானோ
தத் — அந்த தேசமே
{ அக்ஷத / சிவாவஹம் } — விக்நமில்லாத க்ஷேமாவஹம,
தவ ச — தேவரீருக்கும்
ஸ்திரா — ஸ்திரமான

ராஜதானீ	நகரம்
ஸாத்யஸ்ய	மோக்ஷஸாதகத்துக்கு
ஸாதநம்	ஸாதகமான
ஸ்தாநம்	இடம்,
ஸுக்ருதஸ்ய	நல்ல தர்மத்துக்கு
உதக்ரம்	பெரிதான
வப்ரம்	ப்ராகாரம்

உ—வப்ரா॥ கடாக்ஷிதி। (ஹே ரங்கராஜமஹிஷி!) ஸ்ரீ ரங்க ஸந்நிதியில் ராஜ்யமுடையவளே! ராஜாக்களுக்கு ராஜதாநியிருப்பிடம் ராஜ்யக்குமாப்போலே ஸாம்ராஜ்யாபிஷேகாதிகங்களை உனக்கு விஷபங்கிடைத்த தேஶமாகையாலே அதில் ராஜ்யமுண்டானபடி. "ஸமபிஷேசயாமாஸ" என்றும், "தேநைவ ... " என்றும் தேவரீருக்கு ராஜித்த தேசம் விஶ்வாமித்ராதிகளுக்கு ராஜித்தாப்போலே "... " என்று ... ாதிகளுக்கும் தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் ப்ரப்ருதிகளுக்கும் ராஜித்த தேஶமாகையாலே அதிலே யுனக்கு ராஜ்யமுண்டானபடி. "... " என்று ... களுக்கு ராஜித்த ... தேவரீருக்கு ராஜித்திறே. இப்படி ... தர்ளான தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் ப்ரப்ருதிகளெழுந்தருளியிருந்த தேசமாகையாலே அவர்கள் திருநாட்டுக்கெழுந்தருளினபின்பும் ராஜ்யாபிஷேகத்தாலே அத்தேசமான ஸ்ரீரங்கத்தை விடமாட்டாமல், "... " என்று ... யாலே ... தமான் தேஶத்தை விடமாட்டாமல் ... ராஜா படுகாடுகிடந்தாப்போலே, ஸ்ரீ ரங்கதேஶத்தில் படுகாடு கிடக்கிறானென்றபடி. (வஶீ) ஜிதேந்த்ரியனும், (...

காமபஃ) கபி வனகஸ்ஸிது ஸ்திரமான ஹ்ருதயத்தையுடைத்தான, ஜ்ஞாநேந்த்ரிய கர்மேந்த்ரியங்களையடக்கி ப்ராண ஜயத்தை வெகு வாய்ம் பெற்று ஜ்யோதிர்நாஸாக்ர வியற்று ஸர்வக்யேம ஸர்வகேமவ தேவரீரை ஹ்ருதயத்தில் ஸ்தாபித்து பரமபக்தியான சித்தத்தையுடையவனை பரமமுனிவனென்றபடி. (தி மநஸ்விதிகஃ) தேவர்களாலே வந்தனஞ்செய்யப்பட்டவனைக் கொண்டு, நெடுநாள் தேவர்களுக்கு சேஷியாய் யாகாதிகளாலே அவர்களை ஆராதித்து ஸம்ஸாரத்தில்போய் எருது பரதேசம் போன கணக்காய் "தேவாநாம் பஶுஃ" யென்னலாம்படி அவர்களுக்குழைத்திருந்தவர்கள் ஜாயமாநதசையில் ஸாத்விக கடாக்ஷம்பெற்று ஸாத்விகத்வம் மேலிட்டு "ஸர்வ ஸ்வரூப வாஸுதேவம் பரமம் । நாராயணம் ஜ்யோதிர் தேவ ஸாராயணாதி போஃ" என்று தேவர்களை யாராதியாமலிருக்க ச்செய்தேயும் முன்பு இறைகொண்ட தேவதைகளெல்லாம் "ஸ தேவாஸ்ச தேவாபி பாதந்தி" என்கிறபடியே காணிக் கையிட்டு வந்தம்பண்ணி யிவனை ஆராதிக்கிறார்கள். இவ்வர்த் த்தை "யோ வை மாயமேயம் ஸர்வ ஸர்வஸ்வதஃ । ஸ்ர்வம் ஸர்வத்ர ஸர்வம் நஸாபஃ" என்கிற ஶ்லோக ஸர்வஜ்ஞாநத்தில் ஸூத்ர, ஸம்ஸாரத்துக்கு ஆண்டவனை தேவேந்த்ரன் வ்ருத்வாணியாய்க்கொண்டு ஸேவித்துநிற்க அவாப்த வீக்ஷணத்தாலே யவனை கடாக்ஷித்துக்கொண்டு நிற்பன் ஸாத்வி கனைக்குறித்துப் பாடுகிறவனென்று அருளிச்செய்தார். இப்படிப் பட்ட ஸாத்விகன் (யத்ர தேஶே கதாசித்வஸதி) எந்த தே சத்தில் ஒரு பொழுதாவது வஸிக்கிறானோ, (தத்) அந்த ஸாத்வி காதிஷ்டித தேஶமே (கக்ஷகதபோவநம்) ஸாத்விகாதிஷ்டிதமா னதேசத்தில் தபஸ் பண்ணினால் கூடிவாராதென்றபடி. (த வஸ்திரா ராஜபாநீ) தேவரீருக்கும் ஸ்திரமா யெழுந்தருளி யி ருக்கும்படியான நகரமுமதுவே. "தவ" என்கிற வகாரத்தா லே "வாஸஸ்தானம் தபஸ்ஸ்த்ரிநாம் ஸாத்விகபக்தாநாம்" என்று ஸாத்விகாதிஷ்டிததேஶம் பரமைகாந்திகளுக்கு வாஸஸ்தா

நமானது மன்றிக்கே தேவரீருக்கும வாஸஸ்தாநமாயிருக்குமெ ன்றபடி. "வாபீகூபதடாகைஸ்ச வ்ருக்ஷஷண்டைஸ்ஸுஸோபிதம் | ஸுப்ராகாரம் ஸுகோபுரம் மணிகாஞ்சநமண்டபம்" என்று சுருதிஸ்ம்ருதி ரமணீயவாபீ கூபதடாகாதிகளாலும விசித்ர வ்ருக்ஷஷண்டங்களாலும ஸோபிதமாயும் தெஜோராஸியாயுமான ஸ்ரீவைகுண்டத்தை ராஜதாநியாகப்பெற்றிருக்கச் செய்தேயும் அதிலொரு ஆதாரமிலலாமல் ஒரு ஸாமவதன் கூதாவிக எழுந்தருளியிருந்த ஒருகுடிசையை ஸஹாராஜதாநியாகக் கொண்டாய், ராஜாவுக்கு ராஜதாநீ நித்யவாஸஸ்தாநமாய் மற்றதெஸங்கள் அப்போதுக்கபபோது ஆகந்துகதெஸ மாகுமாப்போலே ஸ்ரீவைகுண்டாதிகள் ஆகந்துகதெஸமாய் ஸாமவதாயிஷ்டதெஸம் நித்யவாஸஸ்தாநமாயிருக்குமென்று கருத்து. இந்தகுயமும் "ஸ்திர" என்கிறத்தாலே ஸூசிதம். தொண்டரடிப் பொடியாழ்வார் ஸந்நிதிகள் கூதாவிக எழுந்தருளியிருந்த தெஸமாகையாலே அவர்கள் திருநாட்டுக்கெழுந்தருளின பின்பும் ஸ்ரீரங்கத்தில் ஸ்திரமாயெழுந்தருளியிருக்கிறனென்கிறதை நினைத்து "சவஸராஜதாநீ" என்றருளிச்செய்தது. (ஸர்வஸ்வஸர்வஸ்வம்) சோக்ஷஸர்வதத்துக்கும் ஸர்வமான ஸ்தாநமும் அந்த ஸாமவதாயிஷ்டதெஸமே யென்றபடி. யதா (ஸர்வஸ்வ ஸர்வஸ்வம்) சோக்ஷஸர்வாவைக்ஷயா ஸர்வமாயிருக்குமென்றபடி. (ஸர்வரிதஸ்ய ஊர்முஞ்ஜஸ) ஸாமவதைக்ஷய்யமான ஸர்வரிதத்துக்கு உத்பவஸ்தாநமுமதுவே. ஸாமவதாயிஷ்டதெஸத்தில் கைங்கர்யம் பண்ணத்துடங்கினல் விரோதிகளான ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்கள், தஸ்காயங்களான ராகத்வேஷாதிகளான விரோதிகள் புகிருமைக்கு உத்பவஸ்தாநமாயிருக்குமென்றபடி. இப்படி எங்களோடும் முன்னேரோடும் வாசியற எல்லாருக்கும் ஸர்வஸ்வமான ஸ்ரீரங்காதிதிவ்யதெஸ மிப்போது யவநாக்ராந்தமாயிருக்க அந்த பாதையை நிவ்ருத்தி செய்யலாகாதோ வென்கிருரென்று கருத்து. "ரங்கஸம்ரஸிக" என்று நதநந ஸாமெயிலிருக்கும் ஸ்ரீவிஷயத்தில் ராஸிக்யமுடையவன் "ய

த்ரஸேவஸ்" என்று ஜிதேந்த்ரியனிருக்குமிடத்தை ராஜதாநி யாக உகந்திருக்கிறானென்று ஒரு ஶ்ருதியும் ஸூசிக்கிறது.

திரண்டபொருள். ஏ ஸ்ரீரங்கபூமியில் ரஸிகனாயிருப்பவனே! ஜிதேந்த்ரியனாயும் தேவரீரொருவரிடத்திலேயே மனதை வைத்தவனாயுமான ஒருவன் எந்த தேசத்தில் எப்பொழுதாவதிருக்கிறானோ, அந்த தேசமே ஒருவிதமான இடையூறில்லாத தபோவநம், அதுவே தேவரீருக்கு ஸ்ரீவைகுண்டத்திற்கும் மேலான ராஜதாநீ, ஸுகங்களுக்கெல்லாம் ஸுகமான இடமுமதுவே, பகவத்கைங்கர்யமாகிற நல்நடத்தைகளுக்குவிரோதிகளான ரஜஸ்ஸு தமஸ்ஸு முதலியவைகளால் தடை வாராமலிருக்கும்படியான மந்திரமுமதுவே ॥ ॥௨௬॥

(அ—கை) ப்ரபந்நாயிகளுக்கும் கைவல்யாயிகளுக்கும் ஸ்வதந்த்ரவிரோதி நிவர்த்தநாயிகளுக்கும் உபாயத்தி விழியும்போதும் அநுஷ்டிக்கும்போதும் ஸாத்வத்தைப்பற்றி பயந்தவர்களுடைய பயமெல்லாம் போகும்படி நடக்கிறவனுக்கு இடறும்போது ஸமீபஸ்தன் கைகொடுத்து ரக்ஷிக்குமாப்போலே உன்னுடைய குணங்கள் கைகொடுத்து ரக்ஷணத்தில் தீக்ஷிதங்களானபடிகளெல்லாம் கோயிலிலே ப்ரத்யக்ஷஸித்தமாயிருக்க நான் விரோதிகளாலே க்ஷுத்ரனாயிருக்கலாமோ? நிவ்ருத்தி செய்யலாகாதோவென்கிற அபிப்ராயத்தாலே யருளிச்செய்கிறார்.—

௨௭ ॥ ப்ரவ்ருத்திவிநிவ்ருத்திநாம் ப்ரகுணஶாஸ்த்ரதர்மாத்மநாம்
ஸ்கலத்பதவிநாயிநாமிவ ஸ்ரீரங்கப்ரஸூதயா: ।
ஸ்வபாவபயகாதரீஹரண ஜாகரூகா: ப்ரபோ
கரக்ரஹணதீக்ஷிதா: ஸஹஸ தே நதிவ்யாகுணா: ॥

பதம்	உரை
ஹே ப்ரபோ!	ஏ பிரபுவே!
ஸ்ரீரங்கப்ரஸூதயா:	ஸ்ரீரங்கத்தில் காணத்தக்க உத்பத்தியை யுடையதும்

த்ரிவர்கேஷு வர்த்திநாம்	தர்மார்த்தகாமங்களென்கிற புருஷார்த்தத்திலிருக்குமவர்களுக்கும்
த்ரைகுண்ய உத்திதீர்ஷூணாம்	ப்ரக்ருதியை தாண்டுகிறதில் உத்யோகமுடையவர்களுக்கும் (கைவல்ய நிஷ்டர்களுக்கு மென்றபடி)
ஈஶாஸ்வாதயிஷூணாமபி	பகவானுடைய அநுபவத்தைய பேக்ஷிக்கிறவர்களுகரும்
ப்ரத்யூஹ காதர்ய ஹரண ஜாகரூகா:	தடங்கல் வரும்பொழுதுண்டான பயத்தினுடைய போக்கடிப்பதில் ஜாகரூகங்களா யிருக்கிறதுகளுமான
தே	தேவரீருடைய
கே திவ்யகுணா:	எந்த திவ்ய குணங்கள்தான்
கரக்ரஹணதீக்ஷிதா: ந	கைகொடுத்து ரக்ஷிப்பதில் ஸங்கல்பிதங்களன்று

அ-வ்யா ॥ த்ரிவர்கேதி । (ஸேவ்யோ) ஸௌஹார்த்தாதிகுணங்களுக்கு அநுகுணஸஹாயமும் வ்யூஹாதாநுகுண ஸௌஹார்த்தாதி குணங்களுஞ்சேர்ந்த நீர் ஸாவஷ்டம்பனாயிருக்க, ராஜா தனிவீரனைக்கொண்டு ஸாவஷ்டம்பனாயிருக்க, க்ஷுதாரன் ஶஸ்த்ராவலம்பிதனைக்கொண்டு பட்டினி கிடக்குமாப்போலே நான் விஷயங்களாகிற விரோதிகளாலே க்ருபணனைப் தேவரீருடைய அநுபவத்தை யிழந்து கிடக்கலாமோ வென்கிறாரென்று கருத்து. (ராமே ப்ரகாஶ்யாஶயா:) ஸ்ரீராமத்தில் காணத்தக்க ஆவிர்பாவத்தை யுடையதுகளான, இது குணங்களுக்கு விசேஷணம், "ஊத்தவஸ்யாஹமபயம்" என்று கடல் கரையில் விபீஷணாழ்வானுக்கு அபயப்ரதானம் பண்ணி ராவணாதிகளை நிராகரித்து லங்காராஜ்யத்தைக் கொடுத்தும், பின்னும், அவனுக்கும் அவன் ராஜ்யத்துக்கும் என்ன தீங்கு வருகிறதோ வென்கிற அதிஶங்கையாலே "தென்திசையிலங்கைநோக்கி" என்கிறபடியே லங்கையை கடாக்ஷித்துக்கொண்டு ஆஶ்ரித ரக்ஷண ஜாகரூகங்களான கு-

ணங்களை வ்ருத்ரக்ஷிக்கலாம்படியன்றோ ஸயநித்துக்கொண்டிரு க்கிறதென்று கருத்து. (ஆ்ரிதவமதிவமவதிநாம்) ஆ்ரிதவமதிவஸ்ய வ ஙாஃ ஆ்ரிதவமதிவயஃ தஸ்ரீநு வததுஜ ஐதி ஆ்ரிதவமதிவயவதிந ஷெஷாம், யஉராயதிகாஉங்களாகிற ஆ்ரிதவமதிதனை யுன்னிடத்தில் பெறவேணுமென்று அதுக்கு உவாயத்திலிழியு மவர்களுக்கும் (ஆ்ரமாணஉஜநொஷெ்ராமிநாம்) வ்ருதிவிநிஉதிராகெண கெ வஐ்ராயிதிகளுக்கும், (ஆ்ஷகவஉயநாயிதிநாம்) ஸவதிவிரொ யிகஉதி நிவ்ருத்திவயெவதிக கவஉநாஸவாயிதிகளுக்கும். உவாயா நஷாந காலத்திலும் ஸஉராநாஸவ காலத்திலும ஸ்ராஷித்ரக் தைப்பற்றி ஸபந்தவர்களுடைய ஸபமெல்லாம் போகும்படி கை கொடுத்து ரக்ஷிக்கிற விஷயத்தில் ஜாஹரஙகங்களா யிருக்கின் றனவென்கிறார். ஸஉஜிதி. (ஸஉத்உபகாதஸீஸரண ஜாஹரஙு காஃ) ஸஉவாஸஎ ஸஉயஸ ஸஉத்உபஃ தஸ்ரீநு ஜநிதாயா காத ரீகஸ்ராஃ ஸரணெ ஜாஹரஙகா ஐதஸ்யதிஃ. தடங்கல் வரும் போதுண்டான பயத்தை கவஸரித்து காக்கிறவைகளான வென் றபடி. (தெகெஷிவ்ராமணாஃ) தேவரீருடைய எந்த ஷிவ்ரமணங் கள்தான் (காரமஸணஷீக்ஷிதாஃ, ந,) கைகொடுத்துரக்ஷிக்கிறதில் ஸஜவிதங்களன்று. ஊமதித்தில் நடக்கிறவனுககிடறும்போது ஸஉயதின் கைகொடுத்து ரக்ஷிக்குமாபபோலே ஆ்ரிதவமதிவயவ திகளுக்கு ஸஉநம் வந்தபோது கைகொடுத்துரக்ஷிக்கும். ஷெ வர்கள் ஷிரஜீவிகளாய்க்கொண்டு சுவஸரவஸக்களோடே ஜீவிக்க வேணுமென்று நினைத்து சுஉருதஉயநம பண்ணத்துடங்கி கைவாங்கி நின்றபோது கைகொடுதது ரக்ஷித்தானிறே. நக்ஷ த்ரணம் செய்கிறவனுக்கு ஸஉஉம வந்தபோது ஸஉயதின் கை கொடுக்குமாபபோலே; ஷெகஉஐ்ராயிதியாய் ஸஂஸார தரண ஞ்செய்கிறவனுக்கு கைகொடுத்தும், ஸஹீவன் வாஷியோடே யாஜஞ்செய்து கைவாங்கி நின்றபோது கைகொடுத்து ரக்ஷித்தா ப்போலே; விரொயிஸவதிகஉதிநிவ்ருத்தியைப் பெறவேணுமென் று உவாயத்திலிழியும்போது வஸீகாயதி வாரஉ ஷெயில் ஓதப் படுகிற விஷயங்களை ஜபிக்கவொட்டாமல் தடமாடுகிறவனுக்கு ..த

ஸர்வவஶீகரணம் த்ருத்யாரணாமதிரேவ" என்று ப்ரவ்ருத்திவஶீ
கரணத்தைக்கொண்டு புகுந்துநின்று விரோதிகளை ஜயிக்கும்படி
கைகொடுத்தும் ரக்ஷணத்தில் க்ருதஸங்கல்பங்களா யிருக்கின்றன
வென்றபடி. வீர்யமிருந்தாலும் ஸௌஶீல்யம் ரக்ஷணோந்முகமா
யிராமல்போனாலும், ஸௌஶீல்யமிருந்தும் வீர்யம் ரக்ஷணோந்மு
கமாயிராமல் போனாலும், இரண்டுமிருந்து உபய ரக்ஷணோந்மு
கமாயிராமல்போனாலும், இப்படி அநேககுணங்களிருந்து ஒரு
குணம் ரக்ஷணோந்முகமாயிராமல்போனாலும் ஸம்யக் ரக்ஷ
ணங் கூடாதாகையாலே ஸர்வகுணங்களும் அஹமஹமிகயா ஸம்
யக்ரக்ஷணத்தில் தீக்ஷிதங்களா யிருக்கின்றன வென்றபடி. இ
ப்படி யிருக்க நான் விஷயங்களாகிற ஸமுத்ரத்தில் அகப்பட்டு
க்கொண்டு கரை யேறமாட்டாமல் தடுமாறுகிறவென்னை கைகொ
டுத்து ரக்ஷிக்கவில்லை யென்கிறாரென்று கருத்து ॥

திரண்டபொருள், தர்மார்த்த காமங்களாகிற ஐஹிக புரு
ஷார்த்தத்தில் அபேக்ஷை யுடையவர்களுக்கும், கைவல்யத்தி
லாசை யுள்ளவர்களுக்கும், ஸர்வவிதமான விரோதி கர்மங்கள் நீ
ங்கி தேவரீருடைய அநுபவத்தை யாசைப்படுகிறவர்களுக்கும்
தடங்கலுண்டாகும் ஸமயத்திலுண்டான பயத்தை போகும்படி
செய்து கைகொடுத்து பாதுகாக்கின்றன தேவரீருடைய திருக்
கல்யாண குணங்களென்கிறார் ॥ ॥௯॥

(அ—கை) ஸர்வாத்மரக்ஷணத்தில் குணாநாம்ஶ்ரேஷ்ட்ய உ
பாயகுணமானது ப்ரதாநமாகையாலே அதின் வைபவத்தை
த்தனித்து அருளிச்செய்கிறார். ஒரு ஶோகவ்யாதிக்ரஸ்தன் ஸர்வ
ஸர்வவ்யாதி ஹரமானதும் மேல் ஸர்வாபாயமுமான ஔஷத
ஸேவை பண்ணமலிருப்பதுடன் ஶோகவிஷபானம் பண்ணியும்
மேல்மேல் அபத்யமும் பண்ணுமாப்போலே; ஸம்ஸாரவ்யாதிக்ர
ஸ்தனை அஶேஷ நிஶ்ஶேஷ ஸம்ஸாரவ்யாதி நிவர்த்தகமா
யும் மேல் ஸர்வாவஹமுமான "ப்ராப்த, உபாஸீத, ஸேவ்ய"
இத்யாதிகளான ப்ரஸித்தமான தேவரீருடைய உபதேஶாதிவை

மான ஶோகஶாஸ்த்ராய்ரா நுஷ்டாநத்தில் காயக்லேஶாதிகள் வருகையாலும் விஷயங்களில் ஊத்ருஹிநிவேஶத்தாலும் ஶோகஶாஸ்த்ரவணத்திலுங்கூட ஸபந்து "ஶ்ரு திவஶ்விவர்ஜிதம் க்லேஶவஹம்" என்கிறபடியே உபாஸந ரூபமான உஹாவிஷம் போலிருக்கும் வேதவாஹ்யகுத்ருஷ்டி தேவதாந்தரோபாஸநத்தாலுண்டான ஊத்ருஷ்யநாதி விஷயங்களில் ப்ரீதிபண்ணுகிறதும் மேல்மேல் தீவ்ரோபஜநமும் தத்வஜ்ஞாநமுமாகிற ஊஷைவும் பண்ணாமலிருக்கிறதில்லை, இப்படிப்பட்ட ஸம்ஸாரதோஷினையும் ஊவஸர தீக்ஷை பண்ணிக்கொண்டிருந்து ரக்ஷிக்கிறது உன்னுடையதை, ஸ்வேதஶரணனை வென்னை ரக்ஷிக்கவில்லையென்கிற ஊஹிவ ஸ்யத்தாலே யருளிச்செய்கிறார்.—

உ௯ ॥ பிஹேதி ஸம்ஸாரஜ்வ்ரேஹோ ஸ்வதீவேஶதீவ்ரௌஷதாத்
ஸுதுர்க்ரஸ த்ருஷ்டிவிஷே ப்ரஶஹஸ்ரயதே ।
ஸுவஸ்த்ரபரிஹாரயீ விகௌஶீலைக்ஷேத
தைவ ஸ்ரவஸ்ரோ குரோஹவதி வத்ஸராஸ்தயா ॥ ॥௪௯॥

பதம்	உரை
ஹேவஹோ!	ஏ பிரபுவே!
ஸம்ஸாரீ	ஒரு ஸம்ஸாரிசேதநன்
ஸ்வதீவேஶ தீவ்ரௌஷதாத்	தேவரீருடைய உபதேசமாகிற உக்ரமான மருந்தினின்றும்
பிஹேதி	பயத்தையடைகிறான்
ஸுதுர்க்ர ஸ த்ருஷ்டிவிஷே	கோணலான மார்க்கத்திலுண்டான ரஸமாகிற துஷ்டவிஷத்தில்
ப்ரஶஹஸ்ரயங்	(மீறினது) தாண்டிமுள்ளைபக்ஷிக்கிறது போல்
ப்ரீயதே	ப்ரீதிபண்ணுகிறான்
ஸுவஸ்த்ரபரிஹார யீவிகௌஶம்	அபத்தியத்தை பரிஹரிப்பதிலுண்டான புத்தியிலுங்கூட பராங்முகனை

ஈத்ருஶம்	இப்படிப்பட்டவனை
தமபி	அந்த சேதநனையும்
கதாசந	ஒரு காலவிசேஷத்தில்
க்ரமாத்	கிரமமாக
வத்ஸலா	தோஷத்தைப்பாராததான
த்வத்தயா	தேவரீருடைய தயையானது
ஸ்வைரஸங்கிநீ	நிஷ்காரணமாய் உண்டானதாய்க்கொண்டு
அவதி	இரக்ஷிக்கிறது

வ்யா || விஶதீதி | (ஹந்த ஹா!) த்யாஜ்யமில்லாத ஸம்ஸாரிணுடைய ஊழை ஸம்ஸாரிணுக்கு அநர்த்தமாயும் தனக்கும் அதிக்லேஶாவஹமாயுமிருக்கும், அப்படிக்கில்லாமல் ஊழையோடே த்யாஜ்யமுஞ் சேர்ந்தபடி. (ஸம்ஸ்ருதௌ) ஸம்ஸாரத்தைச் சுமக்கிற ஸம்ஸாரிணனவன், இதினாலே ஸம்ஸாரமிவனுக்கு அநாதிகாலத்தாலே சுமையாக வந்தது, ஸ்வாபாவிகமானதன்றென்று ஸூசிதம். இபபடிச்சுமையாக வந்த ஸம்ஸாரத்தை விஷயங்களில் போக்த்ருத்வவஶத்தாலே நிரஸிக்க மநஸில்லாதவனாயிருக்கிறான். (ஸம்பந்தபேஶலௌஷதாத்) தவ = தேவரீடைய, ஸம்பந்தபேஶ = "ஸ்நாந, ப்ராயஶ்சித்த" இத்யாதியான ஶாஸ்த்ரஸம்பந்தமாகிற, ஔஷதாத்; ஔஷதத்துக்கு த்ரவ்யமாவது அங்கமும் ஸத்ஸம்ப்ரதாயி நிவர்த்தகங்களும் ஸ்வாபாவிகமும். அப்படியே ஸம்பந்தபேஶ ரூபமான ஸ்வாஸ்த்ய ப்ராயஶ்சித்தாதி நிஶ்ஶேஷ ஸம்ஸார நிவர்த்தகமாயும் மேல் ஸ்வாபாவிகமாயு மிருப்பதாலே ஔஷதமென்றார். (விஶதி) ஸுகத்தை யடைகிறான். ப்ராயஶ்சித்தாதி போகத்தில் ஆசார த்தாலும் மோக்ஷ ஶாஸ்த்ராநுஷ்டாந ப்ராயஶ்சித்தாதி கர்மாதி களாலும் வேதாந்தஶ்ரவணத்திலுங்கூட ஸுகத்தை யடைகிறானென்றபடி. யதா, ஔஷதஸ்ய த்ரவ்ய மாவது. ஆதிதைவிக வ்யாதிநிவர்த்தகம், "ஸத்ஸம்ப்ரயோகாத் ஸஞ்ஜாயதே ஜ்ஞாநம்" என்று க்ரமேண ஸம்ஸார நிவர்த்தகமான ஶக்தி விஶிஷ்டமான "ப்ராயஶ்சித்த, ஸ்நாந, உபவாஸ, பாரணம்

த்ருஜ” இத்யாத்யுக்தப்ரகாரம் ஶாஸ்த்ரஶ்ரவணத்திலுங்கூட ஸம்ஸாரத்தில் ஜந்மாந்தரவாஸநையாலே ஸந்நிவ்ருத்தி வந்துவிடுமோவென்று பயத்தை யடைகிறேனென்னவுமாம். ஸகாமங்களில் ஆதாரமிருந்தால் ப்ரபுவான தேவரீரை ஆராதித்து அவைகளைப்பெறலாம், அதுவுமில்லாமல் [ப்ரபுத்வமில்லாமல்] வேதபாஹ்யமான க்ஷுத்ரதேவதைகளை “அங்கோராடுங்களரும்பிராய்” என்கிறபடியே ஸுராமாம்ஸாதிகளாலே பூஜிக்கும் தத்பக்தஶாஸ்த்ரஶ்ரவணாதிகளைப்பண்ணுகிறதும் இதுமுதலான ஸகல க்ருத்யங்களை ஸந்நிதியோடே செய்கிறதும் அந்த ஸம்ஸாரத்தில் ஸந்நிதியுஞ் செய்கிறேனென்கிறார். க்ஷுத்ரேதி। (க்ஷுத்ரரஸதேவிஷே) க்ஷுத்ர = க்ஷுத்ரஸம்பந்தத்திலுண்டான, ரஸ = ஸம்ஸாரமாகிற, க்ஷுத்ரதேவதாவாஸநாரூபஸம்பந்தத்திலுண்டான ஸம்ஸாரமாகிற வென்றபடி. தேவிஷே, தேவிஷத்தில், தேவரீரை பூஜித்து காமங்களைப்பெற்றால் தத்காலத்தில் ப்ராப்தமானாலும் க்ஷணமாத்ரபலமுமாகும், ஸ்ரீவைஷ்ணவம் பெறவேணுமென்று தேவதாந்தரங்களை பூஜிக்கும்போது தேவரீரிடத்தில் ஸம்பந்தமில்லை பண்ணி பூஜித்தால் ஸம்ஸாரஹேதுவானாலும் மேல் நரகப்ராப்திவாராது, அப்படிக்கில்லாமல் க்ஷுத்ரதேவதைகளிடத்தில் பரபக்திபண்ணி ஆராயிக்கிறதால் ஸம்ஸாரநிர்வாஹமாகிறது மன்றிக்கே மேல் நரகப்ராப்தியும் வருகையாலே ஶரீரநாஶகர விஷம்போலன்றிக்கே ஆத்மநாஶகர மாகையாலே “தேவிஷம்” என்றார். இப்படிப்பட்ட தேவிஷத்தில் உத்கடமானது ஸக்ஷாத்ஸம்பந்தயாலே மேல்வரு மநர்த்தங்களை யறியாதே தூண்டிமுள்ளை க்கவ்வி ப்ரீதிபண்ணுமாப்போலே ப்ரீதி பண்ணுகிறேனென்கிறார் (பலிஶஸக்தமத்ஸ்யவதிதி) “மத்ஸ்யாத்ர ப்ரீதிஸங்கம் த்வஜ்ஞப்ரபலிஶலோஹாஸ்வம் । ஸஹாஸ்யாஸ்ய த்ருணேந்த்ர நாஶநாபலிவேக்ஷதே” என்கிற ப்ரமாணமிங்கே ஸ்ம்ருதம். இப்படி க்ஷுத்ரதேவதாவாஸநாதிகளாலே ஸம்பாதிக்கப்பட்ட காமங்களைக்கொண்டு மேல்மேல்நரகப்ராப்திக்கு ஹேதுவான

தத்த்வ க்ஷாந்தி தேவதாஸமாஜநமும் "கீழ்மகனிட்ட வொழுவின் கீழ்" என்கிறபடியே அதிநீசனான ததீயஸம்பாஷண ஸம்பாஜநமுமாகிற ஸம்பந்தமும் பண்ணுமலிருக்கிறதில்லை யென்கிறார். ஸம்பந்தி । (ஸம்பந்தபரிஹாரஸ்வபாவம்) ததீயஸம்பந்தமான க்ஷாந்தி தேவதாராதந ரூபமான ஸம்பந்தத்தை பரிஹரிக்கிற விஷயத்திலுண்டான புத்தியிலும் பராங்முகனை, ஸக்ருத் த்ருஞ்செய்தால் ஒருக்கால் புத்தியிலாவது ஒழிவு வரலாம், அதுவுமில்லை யென்றபடி. (ஜநம் தமபி) அவனைத்தான அந்தப்புருஷனையும் (அஹேதுகீ) அஹேதுகமுண்டான, இப்படிப்பட்ட காரணத்தாலே யுண்டானதென்று அறிகிறதற்கு அசக்யமான (வத்ஸலா ஸ்வயா) வாத்ஸல்யமுள்ள தேவரீருடைய க்ருபையானது (ஸமஸரா) ஸமஸராஜேஹஸதி, ஆநுகூல்ய ப்ராதிகூல்ய ஸாக்ஷாத்காரம் வந்தபோதென்றபடி. (க்ருபா) க்ருபை (ஸதி) "சன்ம சன்மாந்தரங்காத்து" என்கிறபடியே அநேகஜந்மங்களில் ஸாக்ஷாத் தீக்ஷை பண்ணிக்கொண்டிருந்து ரக்ஷிக்கிறது. தயைக்கு வத்ஸலத்வஞ்சொல்லுகிறது தேதநஸாமான்யாலே. வத்ஸையானதேதா வழிதப்பின வத்ஸத்தை ஸமஸரதீக்ஷை பண்ணிக்கொண்டிருந்துரக்ஷிக்குமாப்போலே ரக்ஷிக்கிறதென்றபடி. இப்படிப்பட்ட தயையானது அநந்யஸாதாரணனும் விஷயங்களாலும் தாபத்ரயங்களாலும் ஆக்ராந்தனுமிருக்கிற என்னை ரக்ஷிக்கவில்லையே யென்கிறாரென்று தாத்பர்யம் ॥

இரண்டுபொருள். ஸம்ஸாரியானவன் தேவரீருடைய உபதேசமாகிறஔஷதத்தினின்றும் பயந்து, மத்ஸ்யமானது தூண்டி முள்ளை தனக்குபக்ஷயமென்று ப்ரீதிபண்ணுமாப்போலே; இவன் கெட்டவழியிலுண்டான ரஸமாகிற கெட்ட விஷத்தில் ப்ரீதிபண்ணுகிறான். அபத்தியத்தினின்றும் ஒழிகிறதில்லை, இப்படிப்பட்ட புருஷனையுங்கூட அகாரணமாயுண்டானதாயும் வாத்ஸல்யமுள்ளதுமான, தேவரீருடைய தயை ஜாயமாநகடாக்ஷம் முதலிய வைகளை யுண்டுபண்ணி ரக்ஷிக்கிறது ॥ ॥௧௦॥

(அ—கை) விரோதிகளை ரக்ஷித்து ஜ்ஞாநிகளையுமும்மையும் ரக்ஷிக்கைக்கு ஆயுதாத்யுபகரணங்கள் வேண்டாவோ வென்னில்; ஒரு ஆயுதங்களன்றிக்கே அநேகாயுதங்களும், பெரிய திருவடி முதலான வாஹநமும் ஸந்நிதிமாக சேர்ந்திருக்கவில்லையோ, அதுகள்தான் "ஶங்கசக்ரகதாஶார்ங்கஸ்ரீவத்ஸாத்யுபலக்ஷிதம் । அப்ரமேயம் மஹாத்மாநம் ஸர்வாயுத । த்ருஷ்டாஸ்தாநாந்யுபாஸ்தே வேஷம் க்ருதிரூபிதம்" என்று வர்ணிக்க வாஸுதேவனுடைய க்ருதிமமான ஶஸ்த்ரஸ்தாநங்கள்போலே அபாயங்களோ? "ரக்ஷாஸ்வாமிநாம் அஶேஷ க்ஷ்த்ரவிக்ரஹாணாம்" என்றும் "வேநதேயஸ்த: க்ருஷ்ண: பக்ஷிராஜேந ராக்ஷஸம் । ஸ்ரீவத்ஸ வைஜயந்த்யாதி ஶம்கசக்ராயுதம்" என்று ஆயுதங்களும் பெரியதிருவடியும் ஶத்ருவைநாஶ நிவர்த்தகங்களாயன்றோ விருப்பது, "ஶம்காராதிஷு ஸாநந்தாத் ராதோபாஸநாயுதாநி । வருணாயாது ஶயாய ஐஶ்வர்யஸமர்பணாயகம்" என்று காலவிஶேஷத்தில் ஆயுதத்தை வருணனிடத்தில் கொடுத்தாப்போலே இப்போது ஆயுதங்கள் பரஹஸ்தங்களாயிருக்கிறதுகளோ? "பாதார்த்தம் ரக்ஷாயாம் விஷ்ணுஸாஹஸ்ர । ஸநாதநாயாந்விதம் ஸ்ரீரங்கநாயக:" என்று ஸ்வயமாகவேயன்றோ ஆயுதங்களை வஹித்துக்கொண்டிருக்கிறீர், "ஸதா ஸர்வாயுதரக்ஷா ஶர்வஸமாஹிதா ஸர்வாயுதைஸ்ஸஹ விஶ்வ்ருதஸ்திதா:" என்கிறபடியே ஐஶ்வர்யாதிகளெல்லாம் தேவரீரிடத்தில் ஸயந்திருக்க தேவரீருக்கு ஸயந்தானுண்டோ? "நஸ்த்ரஶஸ்த்ரவந்தம் ராஜந்" என்றுஶஸ்த்ரநாயிகாரமில்லாத ப்ராஹ்மணர்கள்போலேயோ தேவரீர், க்ஷத்ரியன்றோ? "க்ஷத்ரியைர்தார்யதே ஶஸ்த்ரம் நார்தஶப்தோ பவேதிதி" என்று க்ஷத்ரியர்கள் ஆயுததாரணம் பண்ணுகிறது ஆர்த்தரக்ஷணார்த்தமென்று தேவரீர் தாமேயருளிச்செய்ததை, ஜ்ஞாநிரக்ஷணத்தாலே எனக்கென்ன ப்ரயோஜந முண்டென்னில்; அத்தாலே யுனக்கு ஸாம்ராஜ்ய

ரக்ஷண ப்ரயோஜநமில்லையோ? ஜ்ஞாநிரக்ஷணத்திலுண்டான ஸாமர்த்2யம் எனக்கு வேண்டாவென்னில்; ஆனாலும் உம்முடைய ஆத்மாவை ரக்ஷித்துக்கொள்ளவேண்டாவோ? ஜ்ஞாநிகள் உனக்கு ஆத்மாவன்றோ? ‹‹ஏஷ ஸர்வபூ4தாந்தராத்மா, ய ஆத்மநி திஷ்ட2ந்›› இத்யாதி ப்ரமாணங்கள் என்னையன்றோ ஸர்வாந்தராத்மாவாகச்சொல்லுகிறது, ஜ்ஞாநிகள் எனக்கு ஆத்மாவென்கைக்கு ப்ரமாணமுண்டோவென்னில்; ‹‹ஜ்ஞாநீ த்வாத்மைவ மே மதம்›› என்று நான் ஸர்வபூ4தாந்தராத்மாவென்று வேதா3ந்தஸித்3த4மாகிலும் ஜ்ஞாநிகளெனக்கு ஆத்மாவென்று என்னுடைய ஸித்3தா4ந்தமென்று ‹‹மே மதம்›› என்று தேவரீர் தாமே யருளிச்செய்தது, ஸ்வாத்மமதாயத்துக்கு ப்ரமாணாபேக்ஷையுண்டோவென்கிற அபி4ப்ராயத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் —

ஶ்லோ ॥ வ்யர்த்த2மிதி நிஶ்சித: ப்ரஹரணாதி3யோக3ஸ்தவ
ஸ்வயம் வஹஸி நிர்ப4யஸ்தத3பி ரங்க3ப்ருத்2வீபதே ।
ஸ்வரக்ஷணவிதா4வஸௌ ப்ரணதரக்ஷணம் தாவகம்
யதா3ஸ்ய பராத்மவிநியதாந்தராத்மேதி தே ॥ ॥௧௧॥

பதம்	உரை
ஹே ரங்க3ப்ருத்2வீபதே	ஸ்ரீரங்கபூமியின் நாயகனே!
தவ	தேவரீருக்கு
ப்ரஹரணாதி3யோக3:	ஆயுதம் முதலியவைகளுடைய கூடுதலானது
வ்யர்த்த2மிதி	வ்யர்த்தமென்று
நிஶ்சித:	நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கிறது
தத3பி	அந்த ஆயுதம் முதலியவைகளையும்
நிர்ப4ய:	பயமில்லாதவனாய்
ஸ்வயம்	தேவரீரே
வஹஸி	வஹிக்கிறீர்.
யத்	எந்தகாரணத்தினாலே
தாவகம்	தேவரீர் ஆசிரிதனைகுறித்து

பராவரத்மவித:	பரமாத்மஜ்ஞானமுடையவன்
தே	தேவரீருக்கு
நியதம்	நியமமாக
அந்தராத்மேதி	அந்தர்யாமியென்று
அஹம்	அருளிச்செய்தீரோ
யத:	ஆகையாலே
ஸ்வரக்ஷணம்	ஆசிரிதாகளை இரக்ஷிப்பது
ஸ்வரக்ஷணமிவ	தன்னைரக்ஷிப்பதுபோல
அபவத்	ஆய்விட்டது

உ-வ்யா ॥ (ஹேராஜஸ்ய ஸ்ருதிவதே) ப்ராஹ்மணாகள் போல வன்றிக்கே தேவரீர் ராஜாவாகையாலே ஸ்வதந்த்ரம் தானாயிருக்க ஆஸ்ரிதவிரோதி நிவர்த்தநம் செய்யலாகாதோ வென்றபடி. (தவ) தேவரீருடைய (ஸ்வாஹரணாதிபொழ:) அயமயவா ஹநாதி ஸம்பாதனமானது. ஸ்வஹரணம் ஆதி: யேஷாமதே, அதிஸம்பந்த வேநிதயாதீநாம் வஸிஷ்டாதி: ஸாயநஸத்துக்கள் ஸ்வத்தமாக விருக்க விரோதிநிவர்த்தநஞ் செய்யலாகாதோவென்று கருத்து. பெரிய திருவடியை ஆதிஸம்பத்தாலும் வஸாஹ்யாயங்களை ஸம்பத்தாலுமெடுத்தது ``யம்வஸந்து விஸ்யாந்யாம் யிபஸ்லக ஜாதிஜோ உதாரம் உநம்ஸோமேச ஸமஸ்தராரா ஸஹிதஹதி ஸ்ஸாக்ஷாத்ஸ்ய ஸாக்ஷிவம் । கி ஞானாஞ்ஞேஸ்ஸ உபஜ்ஜவதே ஸ்வதீஜே ஜீர்ணஸோனே வேஸ்ரீ ஜஜ்பஸோமா ஸ்வணஉதிஹிஜநே காந்ஸிகீஜமாதே'' என்று அவ்வவ்வ பெரியதிருவடி வேஷத்தைக்கண்டு ஸஹஜபஜமி யஉநயதிஸ்வஹமான உமாரதிமையும உதமாக எண்ணிக்கொண்டிருக்கிற தேவரீர் மஜேநு ராழ்வான் கதறினபோது பெரியதிருவடி வேஷத்தையும் உதமாகவெண்ணி அவரை சயிக்ஷிக்கையாலும திருவாழியாழ்வானை முந்திவஸ்யொஜஞ்செய்ககாலும், அயம்பதத்துக்கு ஆஸ்ரிதவிரோதிநிரஸநகவிவே சயிக்கமென்கைக்காக. ``யிப'' ஜதஸ்ஸஉநஜதஸ்யஸ்ய: (அவாயஸ்ஜதிநிஸ்ரீ த:) நிரயஸ்மென்று நிஸ்சயிக்கப்பட்டதோ, வள்ளகன் அபய

யமபோலே வ்யர்த்தமோவென்றபடி. இது காகு. ஸம்ஸாரிகள் ஆ யாமங்கள்போலே வ்யர்த்தமில்லாமல் ஸார்த்தகமான ஆயாமங்களை யுடையனாயிருக்க, அப்படிப்பட்ட ஆயாமங்களில்லாதவனைப்போலே ரக்ஷிக்காமலிருக்கலாமோ வென்பது கருத்து. ஆனாலும் [illegible] கள் [illegible]களாகையாலே யெனக்கு பயமில்லையோ, யதிகளு மும் சுதிகள் கேட்கும்போது சுயம் ஸஹ்யமாயிருக்கவே னுமாப்போலே நீர் விரோதிநிரஸநத்தை அபேக்ஷிக்குங்கால த்தில் [illegible]ஆயாமங்கள்தான் ஸஹ்யங்களாயிருக்கவே ண்டாவோவென்னில்; சொல்லுகிறார்மேல் । ஸ்வயமிதி । (தவ) அந்த ஆயாமங்களையும் ஸாமாந்யேநா நவாப்தஸமஸ்தம் (நி த்யவிஸ்வயம்வஹஸி) ஸ்வாபாவிகனாக தேவரீரே வஹிக்கிறீர். ஆ யாமங்களை ஸ்வயம் ஸ்வாவஹித்துக்கொண்டும் நித்யனாயுமிருக்க தத்காலத்தில ஆயாமமில்லாதவன்போலவும் ஸ்வதந்த்ரன்போல வும் விரோதிநிவர்த்தநஞ் செய்யாமலிருக்கலாமோ வென்பது க ருத்து. ஜ்ஞாநிரக்ஷணத்தாலெனக்கு என்ன ப்ரயோஜநமுண்டெ ன்னில்; அதுக்குத்தரம் உத்தரார்த்தத்தாலே யருளிச்செய்கிறார். (தாவகஸ்ய ஸுதர்ஸநஸ்ய) ஸுதர்ஸநஜ்ஞாந முடையவன் (யஸ்) யஸ்ய ஸ்காரணாஸ் (நியதம்) தேவரீருக்கு நியதமாக, யாவதாத்மபாவியாக வென்றபடி (ஜ்ஞாநீத்வாத்மைவ) ஜ்ஞாநியாகி யென்று "ஜ்ஞாநீத்வாத்மைவமேமதம்" என்று தேவரீர் தாமேயரு ளிச்செய்தது. "ஆத்மைவ" என்கிற ஏவகாரஸ்வாரஸ்யத்தில் "நி யதம்" என்றிங்கு சொல்லப்பட்டது. (தவ) ஸ்வயம், ஸ்வாத்மத் ருதி (ப்ராணரக்ஷணம்) ஆத்மரக்ஷணம் (ஸ்வரக்ஷணமேவாஸ்வஸ) ஸ்வரக்ஷணமேவாஸ்வஸ, ஜ்ஞாநிகள் தேவரீருக்கு ஆத்மாவாகையா லே ஜ்ஞாநிரக்ஷண மாத்மரக்ஷணமாகவே ஆய்விட்டதென்று கரு த்து ஏவஸப்த: ஏவகாரார்த்த:. "ஏவமேவஸம்ஸித: ஏவமி ஷ்ட வஸ்து [illegible]" இதி ஸாஷ்யஸ்ய ஏவஸப்த: ஏவகாரார்த்த இதி ப்ரத்யக்ஷஸாக்ஷிகாயாம் [illegible]. [illegible] என்னுடைய ஆ ப்ராயாமங்கள் ஸம்ஸாரிகள் ஆயாமங்கள்போலே வ்யர்த்தமாயி ராமல் ஸார்த்தகமாயிருக்கிறது [illegible]மன்றிக்கே வ்யவஹிதமா யி

ருக்காமல் ஸதாஸந்நிஹிதமாயிருக்க, தேவரீரும் நிர்ப்பயனாயும் ராஜாவாயுமிருக்க, ஜ்ஞாநிகள்தேவரீருக்கு ஆத்மாவாயுமிருக்க, ஆயுதங்கள் ஸஜீவத்திலில்லாதவன்போலவும், பயந்தவன்போலவும், ஜ்ஞாநிகளுடைய ரக்ஷணத்தாலே தேவரீருக்கு ஒருப்ரயோஜநமில்லைபோலவு மிருக்கலாமோ வென்கிறாரென்று கருத்து. பின்னும், ஜ்ஞாநிரக்ஷணத்தாலுண்டான ஆயுதாதிகளிலுனக்கு ஆதரமில்லாமல்போனாலும் ஆத்மரக்ஷணமாவஶ்யகமென்று கருத்து. ஆயுதாதிகளில் ஆதரமில்லையென்பது "ஸ்வரக்ஷணேவா ஹவஸ்" என்று ஆத்மரக்ஷணமாவஶ்யகமாகையாலே அர்த்தாத்ஸித்தம். "யதாஶ்ரயபரமாத்மவித்" என்று சொன்னத்தாலே ஸ்வாஶ்ரயவஶதாயத்தில் ப்ரமாணாபேக்ஷையில்லையென்று கருத்து. "ஜ்ஞானீ த்வாத்மைவ மே மதம்" மதத்வ மே மதத்வஸ்யாகாங்க்ஷிணாயே நோஹயத்ராஶய:, ஜ்ஞானீ த்வாத்மைவ மே மதம், அஹம் ஸர்வாத்மேதி உபநிஷதாம் மதம், மமது ஜ்ஞானீ மமாத்மேதி ॥

திரண்டபொருள். ஏ ஸ்ரீரங்கநாதனே! தேவரீருக்கு சக்கரம் முதலிய ஆயுதங்களென்ன, பெரியதிருவடி (கருடன்) முதலிய பரிஜநங்களென்ன, இவைகளோடு கூடியிருத்தலானது வ்யர்த்தமென்று நிச்சயம். ஆனாலும் பயமில்லாதவனாய்க்கொண்டு ஆயுதம்முதலியவைகளை வஹிக்கிறீர். எதற்க்காக வென்னில்; எந்தகாரணத்தினாலே ஜ்ஞாநி எனக்கு ஆத்மாவென்று தேவரீர் அருளிச்செய்தீரோ, அந்த காரணத்தினாலேயே ஆச்ரிதரக்ஷணமாகிற தன்னுடைய ரக்ஷணத்தைப் பண்ணுகிறதற்காக வென்றபடி ॥ ॥கக॥

(அ—கை) "பரமாத்மவித்" என்று கீழ்ப்ரஸ்துதமான ஜ்ஞாநியின் மஹிமையை யருளிச்செய்கிறார். ஸதாநந்தவேதபரர்களான ஜ்ஞாநிகள் அத்ருஷ்ட ஸ்வப்ரஸாதமாய் அதிவ்யாபேத வேதஸாங்க்யஸாங்க்யாதி ஸகலஸ்வபாவமாய் மஹாஶய ப்ரமுமான ஸமஸ்தஸ்வத வேதார்களான வேதநர்களாலும் ப்ருஹஸ்பத்யாதி வேதநங்களாலும் ஸந்தோஷத்தை யடையமாட்டார்கள். இப்படி தோஷாஸ்வாதநம் பண்ணினதும் அநவே

[illegible] வென்று; [illegible] பண்ணினவித்த னே. [illegible] இவ் வர்த்தம் நான் உபபாதிக்கவேணுமோ? [illegible] தேவரீரே கண்டுகொள்ளலாகாதோ; இப்படி [illegible] ரர்களான ஜ்ஞாநிகளுக்குண்டான விரோதிகளை நிவ்ருத்திக்கலா காதோவென்கிற கருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார்.—

[illegible] ॥ [illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥

பதம்	உரை
[illegible]!	ஏ பிரபுவே!
[illegible]	மிகவுமல்பங்களான ஸுகங்களுடைய ஸம்பந்தத்தைக்கொடுக்கிறவைகளும்
[illegible]	தங்களால் செய்யப்பட்ட கர்மங்களால் ஸம்பாதிக்கப்பட்டவை களுமான
[illegible]	அதிகமான பயவிசேஷங்களுடைய வஸ்துக்களில் சரேஷ்டமுமான
[illegible]	பத்நியென்ன பிள்ளையென்ன கூடப்பிறந்தவனென்ன வேலைக்காரனென்ன பந்துக்களென்ன ஸம்பந்தமுடையவர்களென்ன இவர்களாலும்
[illegible]	தநம் முதலியவைகளாலும்
[illegible]	தேவரீருடைய அநுபவமாகிற ஸுகத்தையாசிக்கிறவர்கள்

யாதிம் ஸநதோஷத்தை
நவிஸ்தி அடைபமாட்டார்கள்

உ-வ்யா ॥ ஊவிமெஷதி । (மெஹவிமெஹா! ஊவிஷைஸாவஸூ மெநஃ) சுத ஊஸாவைஷங்களான (ஸுக ாசுகூநிவநிதி மெகஃ) தன்னாலே செய்யபபட்ட யாகாதி காமங்களாலே ஸ ஊா திக்கப்பட்டதுகளான, ஹஊஊமா யிருக்கிறது மன்றிக்கே, சுஸ க்ஷுன ஸிஷ்ணுக்கு ஹஊத்தைததருமபடியான சூவாயநாதிகளை செய்த வ்யவஸ்திபோலன்றிக்கே, சுதிவ்யாவெஸ ஸெவெநவ ஸாஸ்மான கஊத்தாலே ஸ ஊாதிக்கப்படததக்கதாயிருக்கு மென்று வடாயநம். (வ்யவாரஹித் ஹெஷொக்தமெரஃ) ஹீதிநாம் ஹெநாஃ ஹீதிஹெநாஃ, வ்யவாராஃ ஹீதிஹெநாஃ யெஸ்ஸெஷ, வ ஞஹீவஹாவீ ஹிஃ. எநத வநாயநங்களிடத்தினின்றும் வா ராஷனுக்கு வாரஸ்ரம் விஊக்ஷணங்களான ஹயங்கள் வ்வார ங்களா யிருக்கிறதுகளோ, அந்த வநாயநங்களென்றபடி. அவை யாவன ஸவநவ்ராவ ாதிகள். தெஷாஉக்தராஃ= ஸெஷாஃ, சு திஹஜூரங்களான ஸவநாதிகளைக்காட்டிலும் கஊக்ராதிகள் சுதி ஹயஜூரங்களாக விருக்கிறதுகளென்று தாக்யநம். யஆா, வ்யவா ரஸ்ராவள ஹீதிஹெநஸ் வ்யவாரஹீதிஹெநஃ, ஸஃ உக்ரயஷிநு காமெயெஸ்ஸெஷ. வாராஷனுக்கு சுநாஹவவெஊாயாம் ஸா வாஹாவங்களாய் தோன்றினாலும் உக்ரகாஊத்தில் கஊக்ராதிஸி த்திமாக ஊஹாஹயமுண்டாகிற தென்றபடி. இவ்வநத்தை இனி யபேச்சுக்களுடைய ஊயாரமான ஸொமங்களை ஹாஜிததவர்களோ ஹாஜிக்கைக்கீடான பொமத்தை குன்றினவாறே அந்த ஷிகளா லே மிகவும் வரிஹவிக்கபபடுவர்களென்று "கொண்டபெண்டீர்" என்கிற திருவாய்மொழிகளில ஆழ்வார் அருளிச்செய்தார். அப்ப டியே யநாதிகளும் "வெஸ்யநம் ஸக்ஸாஸா, வெயஜயதி கணநகாஹரம் வாவஂஊநெகயதி நயநஊயதி । கூஊயதிமாக்ர யஷிம் ஸஊெநாமொ zயஊாதஃ வாஂஸாம்" என்று ஊஹாந யநங்களா யிறேயிருப்பது. (கஊக்ரஸாதவொஸாநாநாவா வ ஸாவஊஸிஹிஃ யநவ்ஸ்திமெகொரவி) ஷீயகெவநவாஸிஹி

க்கப்பட்ட ஸ்வர்க்காதி வைதநவங்களாலும் அநாத்யவைதந வஸ்துக்களாலும் (ஸ்வாத்மாநந்த்ருதி ஸோமாயிதந:) ஸ்வாத்மாநந்தவேதவார்களான ஜ்ஞாநிகள (அத்ருப்தா:) ஸந்தோஷத்தை (விஸோ) ஸவ்யாஜ்ஞயப்ராப்திகேவந விஷயவாயிருக்கும் ஸாத்ய (நவிஷ்யதி) அடையமாட்டார்கள். இவ்வர்த்தத்தை விஷயவாய்க்கொண்டு ஸர்வஜ்ஞயப்ராப்தியாயிருக்கிற நீர் தானேயறியலாகாதோ? நான் உபபாதிக்கவேணுமோ வென்று வக்தவ்யம். “ஸ்வாத்மாநந்த ஸோமாயிதந:” இதி ஸாஹித்யாயம். ஸ்வாத்மாநந்தவேதார்களானஜ்ஞாநிகளுக்கு தேவரீரை அநுபவிக்க வொட்டாமல் வ்யதிபாதிக்கிற துஷ்டாதிகளை நிவ்ருத்தி செய்யவேணு மென்கிறாரென்று அபிப்ராயம், பின்னும் ஸ்வாத்மாநந்தவேதார்களான ஜ்ஞாநிகள் தத்திரிக்தமான இதரஸோபங்களில் ஆசை வைக்கமாட்டார்களென்றும் தாத்பர்யம்

திரண்டபொருள். ஏ விபுவே! தேவரீரை யநுபவிப்பதில் ஆசையுடையவர்கள், மிகவும் அல்பமான ஸுகங்களைக் கொடுக்கக்கூடியதும, தன்னால் பூர்வ ஜந்மத்தில் செய்யப்பட்ட கர்மத்திற்கு பலமாக வந்திருக்கிற பிள்ளை பெண்மார்களாலும் தனம் முதலியவைகளாலும் ஸந்தோஷத்தை யடையமாட்டார்களென்கிறார் ‖ ‖௧௭‖

(அ—கை) ஶரீரஸம்பந்திகளான ஸ்வர்க்காதிகள் அநேக தோஷதூஷிதங்களாகையாலே ஹேயங்களானாலும் ஸ்வஶரீரம் ஸர்வோத்தமமன்றோ வென்னில்; அதுவும் அத்யந்த ஹேயமென்கிறார். நரகேப்ஸ்வர்க்கார்களான பாபிகள்படும் அதிதுஸ்ஸஹ ஸ்ஹஜீவாக நரகயாதநாதிகளைக்கண்டும், ஹிம்ஸிஹிம்ஸீத்யாதிகளான யமபட வாக்யங்களைக்கேட்டும், யீரனுன யமவாக்யனுங்கூட சோஷித்துவிழும்படி அதிஹேயமான நரகயாதநைகளையும் “திண்ணமழுந்தக் கட்டிப்பலசெய்வனை வன்கயிற்றால் புண்ணமறையவரிந்தென்னைப் போரவைத்தாய்” என்கிறபடியே ஸர்வஸ்வாமியாய் ஸர்வஶேஷியாய் ஸர்வஸ்ஸ்ருஷ்டியாய் ஶக்ருந்மூத்ரஶராயியாய் ப்ராஜாபத்ய வாயுவாலே தலைகீழாகத்திருபபுண்

டு ப்ரஸூதிமாருதவேகத்தாலே யோநியந்த்ரபீடிதனாய்க் கொண்டு மஹாது:கத்தோடே அஶுசிப்ரஸ்ராவத்தினின்றும் ஜராஞ்ஜரம்போலே விழும்படியான ஜந்மக்லேஶமும் ஒருவருக்குஞ் சொல்ல நிலமல்ல. கபவாதபித்தாத்யநேக தோஷதூஷிதமான இந்த ஶரீரமும் ஜ்ஞாநஹீநர்களுக்கு போக்யமாய்த்தோற்றினாலும் நிரூபிக்கு மிடத்தில் நரககூபவாஸங்கள்போலே வாசாமகோசர யாதநாஸ்பதமா யிருக்கும், „யத்து:கேந ஸம்பிந்நம்” என்கிறபடியே து:கஸம்பிந்நமான ஸ்வர்க்காதிபதத்தைப்பற்றினாலோ வென்னில்; ராவணவ்ருத்ராதிகள் கையிலேபட்டு து:கிதர்களான இந்த்ராதிகள்பெற்ற பதங்களோடொத்த ப்ராஜாபத்யாதிபதமும், ராவணாதிகளுக்கு வரங்கொடுத்துவாழ்விக்கவந்த ப்ரஹ்மாவும் மதுகைடபர்களைக்கண்டு பயாக்ராந்தனாய் தனக்கு ப்ராணங்களும் கண்களுமான வேதங்களைப்பறிகொடுத்து கருணைசேர்ந்த கணக்கரைப்போலே நீர்க்கடை நிலக்கடைத்தெரியாமே விலாபம் பண்ணும்படியான பெற்றபதமும் நிரூபிக்குமிடத்தில் வாசாமகோசர யாதநாஸ்பதமாயிருக்கும், இப்படி அதிஶயாவஹமான ஐஶ்வர்யமும் பஹுதோஷதூஷிதமாகையாலே பயாஸ்பதமாயிருந்தாலும் ப்ரஸாதஸ்வரூபமான ஆத்மாநுபவரூப கைவல்யத்தைபற்றினாலோவென்னில்; பலசொல்லியென், „அப்ராக்ருதம் ஸுரைர்வந்த்யம் அயுதார்க்கஸமப்ரபம், ஜ்ஞாநாநந்தமயா லோகா:, நித்யஸித்தைஸ்ஸமாகீர்ணம், நவவாநராவதயுதே” இத்யாதிகள்படியே அத்யுஜ்ஜ்வலமாய் ஜ்ஞாநாநந்த ஸ்வரூபமாய் அபுநராவ்ருத்தி ஹேதுவான தேவரீருடைய ஸ்தாநத்தின்முன்பு „ஸர்வேஷுப்ரபநயஶூராண:” என்கிறபடியே அபுநராவ்ருத்திஹேதுவாய் ஆதித்யன்முன்பு கத்யோதம்போலே மற்ற ஸ்தாநங்களிலிருப்பதாலே அபயாஸ்பதமான ஸ்தாநமொன்றுமில்லை, கைவல்யத்துக்கு பரமபதாபேக்ஷயா ந்யூநதரமா யிருப்பதுடன் புநராவ்ருத்தியும் வருகையாலே அதுவும் பயாஸ்பதமென்கிற கருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார்.—

ஶ்லோ॥ ந வக்துமபி ஶக்யதே நரககர்ப்பவாஸாதிகம்
வபுஶ்ச பஹுதாதுகம் நிரூபணவிதௌ தாத்ருஶம் ।
த்ரிவிஷ்டபமுகம் ததா தவ பதஸ்ய ப்ரதீப்த:
கிமத்ர ந பயாஸ்பதம் பவதி ரங்கப்ருத்வீபதே ॥ ॥௧௩॥

பதம்	உரை
ஹே ரங்கப்ருத்வீபதே!	ஏ ரங்கபூபதியே!
நரககர்ப்பவாஸாதிகம்	நரகமென்ன, கர்பவாஸமென்ன இது முதலியவைகள் (இவைகளினாலுண்டான துக்கமென்றபடி)
வக்துமபி	சொல்லுகிறதற்குக்கூட
ந ஶக்யதே	சக்கியமன்று
பஹுதாதுகம்	அநேக தாதுக்களையுடைய
வபுஶ்ச	இந்தசரீரமும்
நிரூபணவிதௌ	நிரூபிக்குமிடத்தில்
தாத்ருஶம்	மேல் கூறியபடிதான்
த்ரிவிஷ்டபமுகம்	ஸ்வர்க்கம் முதலிய ஸ்தாநங்கள்
ததா	அப்படியே
ப்ரதீப்த:	மிகவும் வளங்குகிற
தவபதஸ்ய	தேவரீருடைய ஸ்தாநத்துக்கு முன்பு
அத்ர	இந்த ப்ரகிருதிமண்டலத்தில்
கிம்	எதுதான்
ந பயாஸ்பதம்	பயத்துக்கிடமன்று

வ்யா॥ ந வக்துமிதி । (நரககர்ப்பவாஸாதிகம்) நரககர்ப்பவாஸாதிகளாலே யுண்டானக்லேஶமானது (ந வக்துமபி ஶக்யதே) சொல்லுகைக்குக்கூட இடமன்று. அநுபவிக்க ஶக்யமானதுமன்றிக்கே சொல்லவுங்கூட ஶக்யமென்று அபிஶப்தத்துக்கு கருத்து. வாசாமகோசர மென்றபடி. முக்தனுக்கு மோக்ஷாநுபவம் வாசாமகோசரமா யிருக்குமாப்போலே நரகாநுபவம் வாசாமகோசரமா யிருக்கும். இது த்ருஷ்டாந்தாபாஸம். யாதநா

ஶரீரம்போலே வசூரோநஶரீரமும் ஈதிக்ஷுஶாவஹமென்கிறார். ஷவாஶிதி. (வஹாயாதகஂவவாஶு) வஹாக்களான கூ வாத விகூாஷியாதக்களையுடையதான வசூரோந ஶரீரமும் (நிவாணவிதேநு தாது ரூஶா) நிரூபிக்குமிடத்தில் வாவாஉரொஉரக்ஷுஶாவஹந்தான் ஈநிவாணர்களுக்கு ஸவமாய்தோற்றினாலும் நிவாணர்களுக்கு க்ஷுஶாவஹமாயிருக்கும். நிவாணாநாம் விஷநம் நிவாணவிஷநம் தவிநு, யதா, நிவாண ஷு கஸ விஷநஷு நிவாணவிஷநம் தவிநு. இநதஶரீரக்ஷுஶத்துக்கு ஒருவாவகஶமுண்டோவென்று நன்றாய் நிரூபிக்குமிடத்தில் வாவாஉரொஉரமென்றுசொல்தவிர வேறேஒருசொல்லில்லையென்றபடி. இத்நாலேவசூரோநஶரீர ஸாஜ்யூஷவாஷாயத்தை ஊருஷித்தபடி. இப்படியானாலும் "யஷஷவெந ஸஷீஷும்" என்று சொல்லுகிற ஊவாவஷீஷ ஸஶூராநஹவத்தைபபற்றினாலோவென்னில்; சொல்லுகிறாமேல். த்ரிவிஷவெதி. ஸஶூரஷியாய் வதஉவாஷுமான தெவர்களுடைய ஸூாநமும் கெஷவமுமென்றபடி. (தயா) உஹாக்ஷுஶாவஹம். "ஷீவ்கஃ" என்கிற வஷஸாரஸத்தாலே உவஶஷத்தாலே கெஷவமும் விவக்ஷிதமென்று கணிகொள்வது. வதஉவாநூவெக்ஷயா உயாநுமுண்டாகையாலே கெஷவஷம் ஷீவ்ரோநம், நிரதிஶயாநநுஹெதவான வரஉவஷம் தெஷீவ்ரோநம், ஆழ்வாரும் "தெரிவரியவளவில்லாச்சிற்றின்ப" மென்று கெஷவத்தையருளிச்செய்தார். வதஉவாஷ்ராநா வெக்ஷயா விவஷமாகையாலே யளவில்லாததென்றும் ஸஶவநாவெக்ஷயா ஈதவுமாகையாலும் சிற்றின்பமென்றருளிச்செய்தார். (தெஷீவ்கஃ தவவஷஸ்) ஈத்ஷஂவகாஶமான தேவரீருடைய ஸூாநத்திற்குமுன்பு (ஊத கிஂநஷயாஸூஂ) இந்தவஷ்க்ஷீஉணத்தில் எந்த வஷந்தான் ஸயாஸூஂ நஹவதி, ஸவமும் ஸயாஸுஷவெஷவதி (ரூஷ்யஷவெதெ) விதாவஸாவஷுளாஉளயிருக்க வஷஜை பட்டினி கிடக்குமாப்போலே தேவரீர் வதியாயிருக்க அடியேன் கூநஹவத்தையிழந்து ஶஷாதிவிஷயங்

களாலும் த ஶ ஷுயவ நாதிகளாலும் ரூக ஈனுயிருக்கலாமோ வென்கிருரென்று கருத்து.

திரண்டபொருள். ஸ்ரீரங்கநாதனே! எப்படி நரகாநுபவம் துக்கங்களை யுடையதுகளோ அப்படியே, கர்ப்பவாஸம் முதலிய வைகளிலிருக்கிற துக்கபரம்பரைகளை மிகவுமஜஹ ஷூசமானதால சொல்லவுங்கூட சக்யமன்று, அநுபவிப்பதில் சக்யமன்றென்பதில் கேட்கவேணுமோ? அப்படியே சரீரமும் நிபுணர்களுக்கு பிணமென்று சொல்லலாம்படியாயும் அநேக துக்கமயமாயும் மிகவும் ஹேயமாயு மிருப்பதாலே மிகவும் துக்கத்தை யுண்டுபண்ணுகிறதில் கர்ப்பவாஸம முதலியவைகளோடு ஸமானந்தான், அநேக துக்கங்களாகிற இருளினுல் சூழ்ந்த இச்சரீரத்தில் உண்டாகுமஸுகங்களும் மின்னல்போலே தோன்றி மறைந்துவிடுமே யொழிய நிலையாயிராது. ஸ்வர்க்கம முதலிய பதங்களுமிப்படியே அநேக தோஷங்களுடையது, ஆகையால் மிகவும் விளங்குகின்ற தேவரீருடைய ஸ்தாநத்திற்குமுன்பு இந்த ப்ரகிருதியிலிருக்கிற எந்த பதந்தான் பயத்துக்கிடமாகவில்லை. எல்லாப்பதங்களும் பயத்துக்கிடமாகவே யிருக்குகையால் தேவரீருடைய ஸ்தாநத்தை யடையும்படியுமடியேனுக்கு ஒருவித பயமுமுண்டாகாமலிருக்கும் படியும் கிருபை செய்யவேணுமென்கிருர் ॥ ॥௧௩॥

(அ—கை) வஉவெ ாக்ஷாய த்தை வ காராதரேணா நஸஙித்துக்கொண்டு தமமிடத்தில் கூ வெசெய்யவேணுமென்று வ ாயி கிருர், ஈஶஹங்களான ஜெபகாருங்கள் ஹஉவ உந ஹவ விர ஜமாகையாலே அதில் வஸிக்க பயந்திராகில் ஶ ஹஜெபகாருங்களில் வஸிக்கலாகாதோவென்னில்; ஶ ஹம்போலே சூவாத வ திஷிஜ ஜெபகாருங்களும் ஈத ஜம ஹயாஷுங்களாயிருக்கிறதுகள், ஆகையால் பாம்புக்கு பயந்து புலிவாயிலே அகப்பட்டாப்போலே ஒருதேசகாலத்துக்கு பயந்து மற்றதேசகாலத்துக்குப்போனுல் அங்கும் ஐஹாநய முண்டாகிறதென்று ஐஹாஹபத்தை யடைந்த என்னிடத்தில் தேவரீர் கூ வெசெய்

யாவிடில் வேறே க்ருபைசெய்து ரக்ஷிப்பாருண்டோ, ரக்ஷிக்கத்தான்வல்லரோ, நான் முடிந்துவிடுவேன், உன்னுடைய க்ருபைக்கு என்னைத்தவிர உபய விபூதியிலும் விஷயமில்லாத்தினாலே நிர்விஷயமாய்ப்போய்விடுங்கிடா யென்கிறார்.—

மூ ॥ பவந்தி பாவபேதத: பயநிதாநமேவ ப்ரபோ
ஶுபாஶுப விகல்பிதா: ஜகதி தேஶகாலாதய: ।
இதி வ்யதிகரஸாத்வஸே மயி தயிஷ்யஸே த்வம் ந சேத்
க இத்தம் தயாகர்த்தா த்வத்தயநீயதர: க: ॥ ॥௧௪॥

பதம்	உரை
ப்ரபோ	ஏ பிரபுவே!
ஜகதி	இந்தப்ரகிருதிமண்டலத்தில்
ஶுபாஶுப விகல்பிதா:	இது சுபமென்றும், இது அசுபமென்றும் விகல்பிக்கப்பட்டிருக்கிறதுகளான
தேஶகாலாதய:	தேசகாலம்முதலியவைகள்
பாவபேதத:	ஆகாரவேறுபாட்டால்
பயநிதாநமேவ	பயத்துக்கு ஆதிகாரணமாகவே
பவந்தி	ஆகிறதுகள்
இதி	என்று
வ்யதிகர ஸாத்வஸே	அதிகமான பயத்தையுடைய
மயி	என்னிடத்தில
த்வம்	தேவரீர்
நதயிஷ்யஸேசேத்	தயைபண்ணமல் போனீரேயானல்
க:	(உன்னைக்காட்டிலும் வேறுபட்ட) எவன்
இத்தம்	இந்தப்ரகாரம்
தயாகர்த்தா	தயைசெய்யப்போகிறன்
த்வத்தயநீயதர:	தேவரீரால் தயைபண்ணக்கூடியவன்
க:	(என்னைகாட்டிலும்) எவன்

உ-வ்ரா ॥ (ஹேவ ஹா!) “கஃவளாரவெவஸாஉதீம்ஶாஸ தி ஶாஸிதஸிஉவிபூநீதாநாம் । கயஶோவார த்விநயம்” என்கிற படியே ஆதபூர்களைரக்ஷிக்கைக்கு காரணமான வ்யூஹக்ஷம்எனக்கு ஆதிபூயை யுண்டாக்குகைக்குகாரணமாய்விட்டது. உமக்கு நாம ஆதிபூயையுண்டாக்கிறோமோ வென்னில்; ஆதிபூயைநீக்க ஸஉ யபூரேயிருந்துவைத்து ஆதிபூயை நீக்காமல் உபெக்ஷித்தபோதே ஆதிபூயை யுண்டாக்கிறையில்லையோவென்று தாத்பர்யம். (ஜமதி ஶாஹாஶாஹ விக்ஷ்வீதஃ ஜெஶகாஸாஉயஃ) இந்த வ்யக்ருதிஉ ஞூஸத்தில் இது ஶாஹம் இது அஶாஹமென்று பிரிக்கப்பட்டவைகளான ஸ்வமபூநாரகங்களான ஜெஶங்களும் க்ருதகஷியாஹாஉிகளும் ஶத்ருஜீத்ருர்களானவைகளெல்லாம். ஆஉிவஉத்தாலே ஶத்ருஜீத்ராஉீநாம் வஸிஹ ஹஃ. (ஶவஹேஉதஃ) ஆகாரஹேஉததாலே (ஹயநிஉாநஹெவ) ஹவஞீத்ருஷ்ராஹாயபூம். நாரகத்தில் யஉ ஹடர்களாலே ஹயமுண்டாகுமாப்போலே ஸ்வமபூத்திலும் கஸார்களாலே ஹபமுண்டாகிறதுந்தவிர “ஜெவாநாம்வஶஃ” என்கிறபடியே எருது வரஜெஶம்போன கணக்காய் ஜெவர்களுக்கு ழைக்கவேண்டுகையாலும் “ஸ்மெபூவிவாதஹீதஸ்ய க்ஷயிஜெஷ்ணா நபூராஸ்திநிவபூக்ருதிஃ” என்று ஸ்வமபூராஉிகளிலும் உஃவம் வருகையாலே ஹயாஸ்வஉமாயே யிருக்கும். ஶாஹங்களான ஆயபூராவதபூராஉிஜெஶங்களுமிப்போது யாமஸ்ஹாவத்தாலே வ்ராகூஸங்களாய் போனபடியாலே அஶாஹங்களாய்விட்டதுகள். க்ருதயாஹாஉிகாஸங்களிலும் ஸளஹஸி விஸ்ராஜீத்ராஉிகளும் விஷயவாரதஜுர்களாய்விட்டார்கள். அயபூகாஶங்களடியாக ஜீத்ர்களும் ஶத்ருக்களாகிறார்கள். ஆகையாலே ஒவ்வொரு ஜெஶகாஸவஸ்துக்களும் ஶவஹேஉத்தாலே ஹயநிஉாநமாகவே ஆகிறதுகள். (ஐதிவ்யஷி தஸாஸ்ஹெஶயி) இப்படிப்பட்ட ஹேதக்களாலே அஹிவ்ருஷமான ஹபத்தையுடைய அடியேனிடத்தில் ஸவபூங்கள் வாயிலகப்பட்டாப்போலே விஷயங்கள் வாயிலகப்பட்டு ஹயாக்ராஹஜுய் ஒதுங்கவிடமுண்டோவென்று பார்த்தவிடத்தில் ஸவபூஜெஶகாஸங்களும் ஸிஹ்வ்ராவங்கள்போலிருக்கையாலே ஹயஶஹிவ்ருஷமா

யிற்றென்று கருத்து. (க்ஷமநயிஷ்யஸெவெக) ஸமர்த்தனுயும் வாத்ஸனுயுமான தேவரீர்க்ருபை செய்யாமல் போனீரேயாகு ல் (கஃஃ நாகஸ்தா) எவர்தான் ராஷோஷ்மீஃ என்று சொல்லி க்ருபைசெய்வர். ஸஹாதிகள்தான் ரக்ஷிக்க ஶக்தரோ வாத்ஸ ரோமவென்றபடி. வாஷயாஸவாயும் ஸமர்த்தனுயுமான தேவரீ ர்கைவிட்டால் வேறே யார் ரக்ஷிப்பார். நீர் ஸத்ருவதிக்ஞைகை க்காக ஸாதாழ்வானைப்பிரிந்து துடிக்கவைத்தாய், என்னை விஶே ஷிதமாய் வைப்பதிலுனக்கென்ன ப்ரயோஜநமுண்டு. நான் படுகிற வ்யஸநத்தால் உனக்கு ப்ரயோஜநமுண்டாகில் எனக்கு இது வேயமையுமென்று கருத்து. (க்ஷநாகஸ்நீயஸுக:) நீர்க்ருபை செய்கைக்கு வேறே யொருவருமில்லை. வாஸெத்ராதர்களான வ்ராஸவராமராதிகள் தங்கள் கைமிடுக்காலே உத்தீர்ணராஞர் கள், அவர்களிடத்திலும்முடைய உயைக்கு அவகாஶமில்லை. உஸா வாவிபாய் ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநாதிகளொன்று மில்லாமல் ஸயாக்ருதஞ ஞய் ஸம்ஸாரத்தில் விஷயாக்ருஷ்ணுய் தட்டித்தாவற்றுத் தடமா டுகிற என்னிடத்திலன்றோ க்ருபையை உபயோகப்படுத்துவ து. உம்முடைய க்ருபைக்கு நிர்விஷயத்வம் வாராமைக்காவது என்னை ரக்ஷிக்கவேண்டாவோ வென்று ஹ்ருதயம் ||

திரண்டபொருள். இந்தப்ரக்ருதியில் சுபமென்று சொல்லப் பட்ட கிருதயுகம் ஸ்வர்க்கம் ஆர்யாவர்த்தம் முதலிய தேசகால ங்களும் அசுபமென்று சொல்லப்பட்ட கலியுகம் முதலியதேசகா லங்களும் பயத்திற்கு ஆதிகாரணமாக ஆகின்றனவென்று மிகவும் அதிகமான பயத்தையுடைய அடியேனிடத்தில் தேவரீர் கிருபை செய்யாமல் போனீரேயாகில் தேவரீருக்கு தயநீயன் ஒருவருமி ல்லை, தேவரீர் தயை நிர்விஷயமாய்விடும், ஆகையால் என்னிடத் தில் கிருபைகூர்ந்து என்னை யிரக்ஷிக்கவேண்டுமென்கிறார் || ||௧௪||

(அ—கை) உம்மை ரக்ஷிக்கவேணுமாகில் "யஜ்ஞாயீத உபாஸீத" என்று வேதாந்தங்களாலே விதிக்கப்பட்ட உபாஸ நத்தை அநுஷ்டிக்கமாட்டீரோவென்னில் ஸக்தியோகாநுஷ்டாந த்துக்கு ஜ்ஞாநஶக்திகளில்லாமல் க்ருபணர்களாய் ஸத்ஸஙவ தீ

பண்ணினவர்களுக்கும் ஸக்ருத்ப்ரபத்தியும் பெற்றவர்களுக்கும் அபயப்ரதானம் பண்ணுகிறது தேவரீருக்கு வ்ரதமென்றும், இதுபொய்யன்றென்றும், வேதங்களாதல் ருஷிகளாதல் சொல்லுகையன்றிக்கே "ஏதத்வ்ரதம் மம" என்றும், "ராமோ த்விர்நாபிபாஷதே" என்றும் தேவரீர் தாமேயருளிச்செய்தது. இது அநுஷ்டாநபர்யந்தமானபடியை விபீஷணாழ்வான் முதலானவர்கள் கண்டு போந்தார்கள். இப்படி அகிஞ்சநரை ரக்ஷிக்கிறோமென்று சொன்னவார்த்தை அகிஞ்சநஸார்வபௌமனான என்னிடத்தில் மட்டும் பொய்யாகவேணுமோவென்று மிகவும் நொந்து அருளிச்செய்கிறார்.—

௫௰ ॥ ஸக்ருத்ப்ரபந்நவ்யஸநாபயப்ரதாநநித்யவ்ரதீ
ந த்விரபிபாஷஸே க்வசித் விஶ்ருதஸ்த்வம் ப்ரதிஜ்ஞாத:।
யதோக்தகாரம் விதுஶ்ச தே யாதுதாநாதய:
த்வம் விதந்யஸ்வ தத் அகிஞ்சநஸார்வபௌமே மயி ॥

பதம்	உரை
த்வம்	தேவரீர்
ஸக்ருத் ப்ரபந்நவ்யஸநாம்	ஒருதரம் ப்ரபத்திபண்ணினவர்களுக்கு
அபயப்ரதாந நித்யவ்ரதீ	அபயங்கொடுப்பதில நித்தியமான வ்ரதமுடையவரென்றும்
நத்விரபிபாஷஸ இதி	இரண்டாவதுபேச்சுசொல்லமாட்டீ
ஸ்வோக்தித:	தன்னுடையவார்த்தையாலேயே [ரென்றும்
விஶ்ருத:	ப்ரஸித்திபெற்றவர்
யாதுதாநாதய:	விபீஷணாழ்வான் முதலானோர்கள்
தவ	தேவரீருடைய
யதோக்தகாரணம்	ப்ரதிக்ஞைபண்ணினபடியே செய்தலை
விது:	அறிந்தார்கள்
அகிஞ்சந ஸார்வபௌமே	அகிஞ்சநர்களில் ராஜாவான

மயி — அடியேனிடத்தில்
தத் — அந்தவ்ரதமானது
கதம் — எந்தகாரணத்தினால்
விததம்ஸ்யாத் — வ்யர்த்தமாயாகும்

உத்ர॥ ஸக்ருதிதி। (ஸக்ருத்ப்ரபந்நஸ்ய ஸர்வஷாம்) ஸக்ருத்ப்ரபதநம் ஸர்வஷாமிதி ஸக்ருத்ப்ரபந்நஸ்ய ஸர்வஷா: தேஷாம். ப்ரபத்தியை ஸக்ருதநுஷ்டாநம் பண்ணினவர்களுக்கு. "ஸர்வஷாம்" என்று சொன்னத்தாலே ஸாமாந்யமாக ஸர்வாநுஷ்டாநத்துக்கு ஶக்தியில்லாதபோது "யேநகேநாபி ப்ரகாரேண" என்கிறபடியே ஸம்பந்தஜ்ஞாநத்துடனேயாவது அநுஷ்டித்தாலும் போருமெனறுகருத்து. யத்வா; ஸக்ருத்ப்ரபதநம் யேஷாம்தே தாந் ஸர்வஷாமிதி ஸக்ருத்ப்ரபந்நஸ்ய ஸர்வஷா:, தேஷாம். ஸக்ருத்ப்ரபதநம் பண்ணினவர்களுடையஸம்பந்தம்பெற்றவர்களுக்கென்றபடி. ப்ரபந்நஸம்பந்திகளை ரக்ஷிக்கிறோமென்று சொன்னத்தாலே ப்ரபந்நரக்ஷணம்கைமுதிகந்யாயஸித்தம். "கேசவன் தமர்கீழ்மேலெழுபிறப்புமாசதிர்பெற்று" என்கிறபாட்டுக்கு யேநகேநாபி ப்ரகாரேண ஸாக்ஷாத்பரம்பரயாவானன்றோடு ஸம்பந்தம்பெற்றாரெல்லாரும் ஸம்ஸாரோத்தீர்ணர்களென்று பிள்ளான் வ்யாக்யாநஞ்செய்தருளினர். ஒருமலைநின்று ஒருமலையில்தாவும் ஸிம்ஹஶரீரத்தில் ஜந்துக்கள்போலே ஸாத்விகர் ஸம்ஸாரோத்தரணம்பண்ண அவரோடுண்டான குடல்துவக்காலே நாமுமுத்தீர்ணராவோமென்று முதலியாண்டான் பாசுரம். இவ்வர்த்தத்தை "ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய தவாஸ்மீதி யாசதே" என்கிற ஶ்லோகத்தில் கண்டுகொள்வது. ஸர்வார்த்த: தவாஸ்மீதியாசஞ்ச ப்ரபந்நஸ்யேத்யநுஷக்த்யர்த்த: ப்ரபந்நஸம்பந்திஸமஸ்தஸித்ய ஸம்யம் உசாதி, ஒருவன் ப்ரபந்நனால் அவனை யாசித்து தத்ஸம்பந்திகளையும்பொருட்டு ஸம்யக் ப்ரதாநம் பண்ணுகிறேனென்றபடி. "விநதவிவிதபூதவ்ராத ரக்ஷைகதீக்ஷே" இத்யுக்தராவிநதா:= ஸம்யக் ப்ரபந்நா:, தேஷாம் வ்ராத: ததஸம்பந்திவர்க்க இத்யர்த்த:. ததீயாஸ்தியாவக. வி

நதர்களுடைய ஸ ஓ ஈஸிகளாாக்ஷிக்கிருனென்றபடி. இது சுஷா வாயபூர் அருளிசசெய்தவ காரம். (சுஷயதா ந நித்ருவ்த்) சுஷய தாநெநித ருவ் த் சுஷயதாநநித ருவ் தீ. சுஷயதாநெநநித ருவ தீயாசமுமாம். இதுக்கு "விரூதக்" என்கிறதஓோடே சுஷயம். சுஷயாாநெநெநத ருத் தருதீயாயெபூா சுஷேஷஃ, தஸ ருவ்தெ சுஷயஃ. தயாவ சுஷயதாநாஹிஷ நித்ருவ்தஸாஸீத்ருஷயவொ யஃ. சத்சுகாருத்தில் வஸிஷ்ஸாவுவ்தம்போலன்றிக்கே "சுஷ ரஹஷஸ்யாஸாவாஸீத, யாவஜ்ஜீவஸிஹ்மொஷாத்ரம் ஜஹஷயாசு" என்றுயாவதாயஷஉநவ்த்தமாய், சுகாரணெவ த்ருவாயமில்லா தகாஸ்ரு வதம்போலன்றிக்கே "ஷஷம் ஷொஷொஉஷாநத்ருவ வ ஷாநாஉாகூஷணெ" என்று சுகாரணெ உஷாவ த்ருவாயாவஹமுமா ன நித்ருவ்தமாயிருக்குமிவனுக்கு ஶரணாமதராக்ஷணமென்ற படி. (நவசிரஹிஷாஷிஷெ) இரண்டுபேச்சுசசொல்லமாட்டீர், அ தாவது சுஜ்ரஜூர்களாலே உபரோயமவநதாலும் தான்சொன்ன வாதைபுயை மருதளிச்கமாட்டீரென்றபடி. (ஐதிவ) என்றும். ஶரணாமதவஸித ரணம் நித்ருவ தமென்பதும், இரண்டுபேச்சு க்கிடையாதென்பது மென்றபடி. (ஷோக்திதஃ விரூதஃ) ஷ்வா கருத்தாலேயே வுவஸிஷமாயிருக்கிறீர். "ஷதஅ்தஂஉஉ" என்று ம் "ராஜொஅிநபூாஹிஷாஷிதெ, தூஸ்வெதெசு வ்யமிஸீஶியெபூ சுஹிஉவாஂஷகுஹீஷவெசு । ஶஷெஷருதொயநியிஃ க ுனெ நஜெ ஜொவம் வவொஷவெசு" ஐதிஹஷ்ஷ்வாகருங்களாலேயே வுவஸி ஷனுயிருக்கிறீர். இது சுநஹுாநவயபூஷமானபடியைச்சொல்லு கிறார்மேல். (யாதயாநாதயஃ தவத யயொத்சுகாரணஂவிதஃ) விபீஷணாழ்வான் முதலானவர்கள் தேவரீருடைய சொன்னபடி நடத்தினதையறிந்தார்கள். "ஸவபூயொசுஶரண ்ாய ராவவாய உஷாதுநெ । நிவெதயதஉாஂசுஷிவ ஂ விபீஷணஉவஸிதஂ" எ ன்று விபீஷணாழ்வான் ஶரணாமதரானபோது சுஜ்ரஜூரான ஸஸ்ரீவஉஷாராஜர் "வஸுதாநெஷதஷெ்ஷந தீஷெ்ஷ ஸஹி ஜெவஷஹ" என்று கூடவநத உக்திகளோடே இவனைவிதவயம் செய்யவேணுமென்றுசொன்ன சுஹஷதமான வாதைபுயைக்

கேட்டு பெருமாள் திருவுள்ளத்தில் புண்பட்டு ஸர்வஶரணா கதராகையாலே ராவணாதிகளைப்போலே நிராகரிக்காமல் "ப ஶ்சாத்தம் கபிராஜேந ராவணாவரஜம் ப்ரதி। பாபம் ப்ரோத்தம் த்வா யுக்தம் ஸத்பிரவிசாரிதம்" என்று பிகாரித்து "ஆநயைநம் ஹரிஶ்ரேஷ்ட தத்தமஸ்யாபயம் மயா" என்று மஹாராஜரைக்கொண்டே எழுந்தருளப்பண்ணிவரும்படி நியமித்தார். யத்ஸூக்தி ஶ்லோகஸ்யார்த்த: ஸந்தா மென்று மஹாராஜர்சொன்ன வார்த்தையை அநுவதிக்கவுங்கூட க்ஷமரல்லாமல் "பாபம்" என்றார். (உக்தம்) மநஸாவும் நினைக்கவுங்கூடாத அர்த்தத்தை வாயைவிட்டு சொல்லிவிட்டார். (கபிராஜேந) கபிஶ்ரேஷ்டராஜாவான கபிராஜ: ஸ்வயம்கபியாய் குரங்குபுத்தியைக் காட்டுகிறதுமன்றிக்கே ராஜா வாயுமிருப்பர். கபீஶ்வரராயிருப்பர். ஸாமாஜிகர் ஸாது க்களாயிருந்தால ஒருக்கால் நல்லபுத்தி யுண்டாகக்கூடும். அதுவுமில்லாமல் கபிகளுக்குராஜாவாயிருப்பர். கபீநாம்ராஜா கபிராஜ:. (ராவணாவரஜம் ப்ரதி) "பரித்யக்தா மயா லங்கா மித்ராணிச தநாநிச" என்று ஸர்வஸ்வபரித்யாகம் பண்ணிவந்த விபீஷணாழ் வானைக்குறித்து வாலியானவன்தம்பிக்கு த்ரோஹம் பண்ணினதுபோலே ஆத்மபந்துசெய்யுமபோது விஷயபிரமுதலிய ஸாதாரண பாபம்பண்ணின இவர் சொல்லுகிறார். (பாபம்) பாதகமான வார்த்தை. "வத்யதா" மென்று ஒருவார்த்தை யொழிபண்ணினால்போ ராதோ? "வத்யதாமேஷ தீவ்ரேண தண்டேந ஸசிவை: ஸஹ" என்று தண்டவதம் வரையொழிஞ்செய்யவேணுமோ? (ப்ரோத்தம்) "ராவணஸ்ய ந்ருஶம்ஸஸ்ய ப்ராதா ஹ்யேஷ விபீஷண:" என்று யுக்தியுஞ்சொல்லுகிறார் (யுக்தம்) யுக்த மநர்ஹம், அநர்ஹமான யுக்தம், நர்மத்தவ்யம், நமோக்தவ்யா, (ஸத்பிரவிசாரிதம்) ஸாதுக்களா லுமென்று காதைப்பொத்திக்கொண்டு போகவேண்டியிருக்க காதுகொடுத்து கேட்டார்களோ? அவர்தம்பியாம் ஶ்ரோத்ர ப்ரக்ஷாளனம் பண்ணவேண்டாவோ? இதி. இப்படி மஹாராஜர் விஷயத்திலும் ஶரணாகதரக்ஷணம்பண்ணி சொன்னபடி நடத்தினதை

விபீஷணாழ்வான் முதலானோர்கள் கண்டுபோந்தார்களென்றபடி. இப்படி அஸாதாரணமாக ப்ரணதரக்ஷணம் தேவரீருக்கு வ்ரதமாயிருக்க என்னிடத்தில்மட்டும் வ்யர்த்தமாய்விட்டதேயென்கிறார் । அயமிதி । (கக) அந்த ப்ரணதரக்ஷணமானது (ஸர்வஜநஸாக்ஷிகேऽபி) ஶரணமென்றிருக்கிற அடியேனிடத்தில (அத்ய விததப்ரதிஜ்ஞ:) என் வ்யர்த்தமாயிற்று. விபீஷணாழ்வான் "த்யக்த்வா புத்ராம்ஶ்ச தாராம்ஶ்ச, ராகவம் ஶரணம் கத:" என்று முமுக்ஷையில் போக்கற்று ஶரணனாய் நிற்கையாலே ரக்ஷித்தோமென்னில்; விபீஷணாழ்வான் ப்ரதிபத்திகந்தமாத்ரமான முமுக்ஷையில் போக்கற்றுநின்றார், நானிந்த ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தில் முழுதிலும் ஒரு க்ஷணமிலலாமல் போக்கற்று நிற்கிறேன், இப்படி ஶரணஸாவஹேளனாய் நிற்கிற என்னை ரக்ஷிக்கலாகாதோவென்று நோகிறாரென்று கருத்து ॥ * * *

திரண்டபொருள். ஒருதடவை பரபத்திபண்ணினவனையும், அவனைச்சேர்ந்தவர்களையும் அபயப்ரதானம்பண்ணி இரக்ஷிப்பவனென்றும், இரண்டாவதுபேச்சுசசொல்லாதவனென்றும், தேவரீரே திருவாய்மலர்ந்தருளினபடி "பரபன்னனை அபயப்ரதானம்பண்ணி யிரக்ஷிப்பேன்" என்கிற தேவரீருடைய வ்ரதத்தை நடத்தினபடியை விபீஷணாழ்வான் முதலானவர்கள் அறிந்தார்கள் இப்படியிருக்கமிகவும் அகிஞ்சநனான அடியேனிடத்திலமட்டும் அந்த ப்ரதிஜ்ஞை வ்யர்த்தமாகலாமோவென்கிறார் ॥ ॥௧௫॥

(அ—கை) விபீஷணாதிகள் ஸக்ருதிகளாகையாலே ரக்ஷித்தோம், நீர்பண்ணினபாபம் அநந்தமாயிருக்கையாலேயாவது ப்ராயஶ்சித்தத்தாலேயாவது மாண்டால் உம்மை ரக்ஷிக்கிறோமென்னில்; ஒரு காலவிசேஷத்தில் அநிவ்ருத்தமாய் தோபபத்தாலே தத்பூர்வம் ஶக்ருமாயுமான ஸமுத்ரம்போலன்றிக்கே ப்ரதிக்ஷண நிவ்ருத்தமாயும் துஸ்தரமுமான லவணஸமுத்ரம்போலே யிருக்கிற நான் பண்ணினபாவமோ காலத்தவமுள்ளதனையும் அநந்தவிததாலுமடாளாது, அப்படிப்பட்ட ப்ராயஶ்சித்தத்தையுங்கண்டிலேன்,

ஶக்தி பக்திகளை ஸாதநாநுரூபமாகச் சொல்லவில்லை யோவென்னில்; அதுவும் அநேகதோஷதூஷிதம், எங்ஙனேயென்னில்; ஆதயோகம் ரஜஸ்தமோகுணவ்யாப்தமன்றிக்கே ஸத்வோத்தரஜ்ஞாநஸாத்யம், ஸத்வகுணமுண்டாகிறதும் ஸாத்விகஸம்ஹிதமானாஹாரஸத்தயஜ்ஞாதிகர்மங்களாலே, அந்தகர்மங்களுக்கு உபகரணமான தேசகாலதத்த்வாதிகள் துர்லபமாகையாலே தோஷாவஹம். ஸநகாதிகளும் ஸுதுஷ்கரமான ஜபம் பிறவாமல் இந்த்ரியவஸ்யர்களாய் பொகஹ்ருஷ்டராணர்கள், பக்திக்கும் த த்வயாதீ ஜ்ஞாநஶக்தி ஶ்ரத்தாத்யாதிகள் அபேக்ஷிதங்கள், ஆகையாலே யதுவும் ஆஹாரஶுத்த்யாதிகளாலே வரவேண்டுகையாலேயும் ஆஹாராதிகளும் போதுர்லபமாயிருக்கையாலேயும் ப்ராபகங்கள் அபேக்ஷிதங்களாய்க்கொண்டிருப்பதாலே ஸஹாவிஸ்வாஸம் வருகையரிதாகையாலும் பக்தியும் தோஷாவஹம், இப்படி ஶக்தி பக்திகளிரண்டும் தோஷாவஹங்களாகையாலே ஒருபடியாலும் பாபங்களை நிவ்ருத்திக்க ஶக்தியில்லாதே தடுமாறுகிறவனுக்கு ஸுஸாத்யமாயிருப்பதொரு உபாயத்தை நான் முடிவதற்குமுன் கண்டு விசாரித்து அதிலே என்னைமூட்டி ரக்ஷிக்கவேணும். ஸாத்யம் ஸ்வாமியன்றியே ஸுஸாத்யமாயிருப்பதொன்றை விசாரிக்க முடியுமோவென்னில்; ஸ்ரீராமாதி ஸ்வரூபரூபவிபவ ஸாத்யஹனை உனக்கு முடியாததொன்றுண்டோவென்று, ஆழ்வார் "புருஷமாயுபுணராயே" என்கிற பாட்டில் உன் திருவடிகளைச் சேருகைக்கு எனக்கு ஸுஸாத்யமாயிருப்பதொரு உபாயத்தை விசாரித்து அவ்வுபாயத்திலே என்னைச் சேர்த்தருளி அடியேனுடைய ஸர்வதுக்கங்களையும் போக்கியருளவேணும், முன் ஸ்வாமியன்றியே ஸுஸாத்யமாயிருப்பதொரு உபாயத்தை விசாரிக்க முடியுமோவென்னில்; ஒரு திருச்சரத்தினாலே ஸுக்ரீவஸம்பந்தமான மராமரங்களேழையும் ஸுக்ரீவாதிகளையும் உருவுபடி செய்தவனுக்கு முடியாததொன்றுண்டோவென்று ப்ரார்த்திக்கிறபோலே ப்ரார்த்திக்கிறார்.—

ஶ்லோ ॥ க்ஷணக்ஷணவிவர்த்திதே துரிதவாரிதௌ துஸ்தரே
யதி க்வசந நிஷ்க்ருதிர்பவதி ஸாபி தோஷாவிலா ।
ததித்தமகதௌ மயி ப்ரதிவிதாநமாக்ரியதாம்
ஸ்வஸங்கல்பபரிக்லுப்தம் ஸபதி ரங்கதுர்ய த்வயா ॥ ॥௧௬॥

பதம்	உரை
ஹே ரங்கதுர்ய!	ஏ ரங்கநாதனே!
க்ஷணக்ஷணவிவர்த்திதே	ஒவ்வொருக்ஷணமும் வ்ருத்தியடை[கிறதும்
துஸ்தரே	தாண்டமுடியாததுமான
துரிதவாரிதௌ	பாபமாகிற ஸமுத்திரத்தில்
க்வசந	ஒருசாஸ்த்ரத்தில்
நிஷ்க்ருதி:	ப்ராயசித்தமானது
பவதியதி	இருக்குமானால்
ஸாபி	அதுவும்
தோஷாவிலா	தோஷங்களால் கலக்கமுடையதாயி[ருக்கும்
தத:	ஆகையாலே
இத்தம்	இந்த ப்ரகாரம்
அகதௌ	வேறுகதியில்லாமலிருக்கிற
மயி	அடியேன் விஷயத்தில்
ஸ்வஸங்கல்ப பரிக்லுப்தம்	தன்ஸங்கல்பத்தாலே கல்பிக்கப்பட்டதான
ப்ரதிவிதாநம்	ப்ராயசித்தமானது
த்வயா	தேவரீராலே
ஸபதி	சீக்கிரமாக
ஆக்ரியதாம்	செய்யப்படவேணும்

வ்யா ॥ க்ஷணக்ஷணேதி । (க்ஷணக்ஷணவிவர்த்திதே) ப்ரதிக்ஷணம் பொங்கிவருகிறதான, சந்த்ரோதயகாலத்தில் பொங்குகிற ஸமுத்ரம்போலன்றிக்கே ப்ரதிக்ஷணவிவர்த்தமானமென்றபடி. (துஸ்தரே) தர்த்துமஶக்யமான, ஓடம்முதலியவைகளாலே தர்த்தும்ஶக்யமான ஸமுத்ரம்போலேயிராமல் ஒருபடியாலும்

தத்பூர்வகம்மென்றபடி. (ஊர்ஜிதவாசிபள) பாபஸமூஹத்தில். ஊற்பூர் ஆறறுரீர் வஷ்டுரீர முதலியவைகளாலே மேலமேல் ஸமூஹம் வர்த்திதமாயிருக்குமாபபோலே மேல்மேல் கரணத்ரயத்தாலே செய்யப்பட்ட பாபங்களாலே வர்த்திதமாயிருக்குமிந்த ஸமூஹமென்று கருத்து. பின்னும் பேவங்கள் ஸமூஹஜலத்தையெவ்வளவு முஹிததாலுமவற்றுமலிருக்குமாப்போலே காலதக்ஷமுளளதனையும் அநுபவித்தாலும் ஊர்ஜிதஸமூஹம மாளாதென்றபடி. அநுபவத்தாலே நசியாமல்போனாலும ப்ராயஶ்சித்தத்தாலே நசிக்கலாமென்னில்; சொல்லுகிறார்மேல। யதீதி। (ஸூவந) ஒருஶாஸ்த்ரத்தில் (நிஷ்க்ருதிரூவதியதி) ப்ராயஶ்சித்தமானதிருக்குமானல (ஸாவி) அதுவும் (தோஷாவிலா) தோஷங்களாலே கலக்கமுடையதாயிருக்கும். பைதாமஹாந ஹாரீ தயணாதிகள் சிலபாபங்களுக்குசோத்தமப்ராயஶ்சித்தமாமத்தனையொழிய ஶ்ரோவாதகஸமஸ்தாதி ஸர்வபாபப்ராயஶ்சித்தமாகாது. அப்படிப்பட்ட ப்ராயஶ்சித்தத்தை மாநவ்யாஜ்ஞவல்க்யாதிகளில் கண்டிலேனென்றபடி. (ஸூவந) ஒரு விஶேஷஶாஸ்த்ரத்திலிருக்குமானல், அதாவது—ஶக்திபக்தி வியாயக மோக்ஷஶாஸ்த்ரத்திலென்றபடி. ,,ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி” இத்யாதி விஶேஷஶாஸ்த்ரத்தில் ஶக்திபக்திகளை ஸர்வபாப ப்ராயஶ்சித்தமாகச் சொல்லியிருந்தாலும அதுவும் கீழ்ச் சொன்னபடி தோஷாவிலமாயிருக்குமென்றபடி. யதா; (ஸூவந) ஒரு வர்ணாஶ்ரமவிஶேஷத்தில், வ்ராஹ்மணாதிகளிடத்தில் ஶக்தியும் வர்ணாஶ்ரமாதிகளிடத்தில் பக்தியும் நிஷ்க்ருதியாய் ஸர்வபாப நிவர்த்தகமானாலும் ஆசாரஶுத்தி ஸம்ப்ரதாயாதிகளொன்றுமில்லாத வென்னிடத்தில் தோஷாவிலமா யிருக்கும் (தவியமதேத) ஆகையாலே இந்தப்ரகாரம் வேறே உபாயானுஷ்டானமிருக்கிற (மயி) அடியேனிடத்தில், நிஷ்க்ருஷ்டமான உபாயாதிகளை ஸம்பாதித்துக்கொண்டு கர்மயோகாதிகளை அநுஷ்டிக்கவும், அனுஷ்டானம் வாராமல் ஶக்தியோகம் அநுஷ்டிக்கை

க்குும், வா̄ரா̄ஷகாா வஞுகவிஶேஷ விசஶாுஜந்ரு சஹாவிஸ்வா வத்தோடே வ்ருவத்ரு ந்ா̄ஷாநம் பண்ணுகைக்கும் ஒருபடியாலும் ஶக்தியில்லாதவென்னிடத்திலென்றபடி. (ஹொரஜூயா̄யாு') ஸ்ரீ ரஜூாஜி ஸவுவ் வஞுபாு̄வு்ஹ' (ஸ்வைா̄ஜிவரிக்ஷ்விதம்) தேவரீருக்கு கவாயாாணமான ஸவுஜூதையைக்கொண்டு கஷ்வி க்கப்பட்ட (வ்ருதிவியாநம்) ஸவுவாவ நிவதுகமாய் கவா̄ு வுமாயிருப்பதொரு வ்ராயஶ்சித்தமானது (ஸவுஜி கவ்யா சூயீய தாம்)சீக்கிரமாக தேவரீரால் செய்யப்படவேணும். நானேக்குசெய்கிறேமென்று சொல்லப்பற்றுது, தாவத்யாுஷும் சூதிா நில்லாது. கீழ்ஶ்லோகத்தில் ‹‹கவுணவாவுஹளசெயி›› என்று சொன்ன காவுண்ரூததினுடைய கதிஶயத்தைச் சொல்லுகையில் இந்த ஶ்லோகத்துககு தாத்பர்யம் ॥ * *

திரண்டபொருள். ஒவ்வொருக்ஷணமும் வ்ருததியடையாநின்றதும் தாண்டமுடியாததுமான பாபமாகிற ஸமுத்திரத்தில் (ஸம்ஸாரத்தில) ஒருசாஸ்திரத்தில் ப்ராயசசித்தமானது சொல்லப்பட்டிருநதால் அந்தப்ராயச்சிததமும் அநேகதோஷங்களால் கலக்கமுடையதாயிருக்கும். ஆகையாலே இதையறிந்து வேறுகதியில்லாமலிருக்கிற அடியேனிடத்தில் தேவரீருடைய ஸங்கல்பஜ்ஞானத்தினுல் செய்யப்பட்டதான ப்ராயச்சித்தத்தை செய்யவேணுமென்கிறார் ॥ * * * ॥கஎ॥

(அ—கை) காவுதகவமுள்ளதனையும் கநா̄வஹவிக்தாலும் மாளாததான சஹாவாவத்தைபபண்ணின அடியேன் ஜெதா̄ச ஶக்ரூமுமாய் விஷாகராமுமான ஶவ்வாஜிவிஷபவமுத்தில் நின்றும் தேவரீருடைய கநா̄வஹவிஷ்வம் வருகிறதென்று நடுங்காநின்றேன், அல்லது விஷயங்களென்னை பாயிக்கிறதென்று நடுங்குகிறேனல்லேன், இப்படி கவநா̄வஹவெகயாாக வொஷகஹொருஞன அடியேனை ரக்ஷிக்கவேணும், ஒருவனை மற்றொருவன் ரக்ஷிக்கவ்ராவ்தனேவென்னில்; நாமன்றோ இவருக்கு நியதநாயன், நாம் ரக்ஷியாவிடில் வேறே ரக்ஷிப்பாருண்டோ, ரக்ஷிக்கத்தான்

[illegible]	தேவரீர்
[illegible]	சொல்லிக்கொண்டு
[illegible]	அடியேனை
[illegible]	இரக்ஷிக்கவேணும்

[illegible] ॥ விஷாதேதி । [illegible] வாவவு [illegible], தேவரீர் [illegible] [illegible]ராயிருக்கிறப்போலே நான் வாவவு[illegible]யிருக்கிறேனென்றபடி. விஷயாக்ஷ [illegible] ஈறுரைய் தேவரீரை [illegible]வியாமலிருக்கும்படி எத்தனையாயிரம் [illegible]ம் [illegible]வித்தாலும் மாளாதிருக்கும்படியானஎன்னவாவம்பண்ணினேனோவென்று "[illegible] [illegible]" என்றுபிராட்டி நொந்தாப்போலே நோகிறரென்றபடி. ([illegible]) [illegible]மான, ஒவ்வொரு விஷயமே [illegible] [illegible]மாயிருக்கிறதென்றபடி. ([illegible]) [illegible]முமான, பெருமாளிடத்தில் [illegible]ம்பரிவரான [illegible]ரும் பெருமாளை இடிக்கும் மின்னலுக்கும் [illegible]த்துக்கு மிலக்காக்கி [illegible]ராய் நாலுமாஸம் பெருமாளை மறந்தாரிறே. இப்படி [illegible]மான விஷயங்களென்னாலே ஜயிக்குமுடியுமோ வென்கிறரென்று கருத்து. (விஷயவமர்தஃ) விஷயஸ[illegible]த்தில் நின்றும். ([illegible]) தேவரீருடைய [illegible]த்தாலே ([illegible]) அஞ்சுகிறேன். [illegible]மான [illegible]தை யுண்டுபண்ணும்படியான [illegible]ங்களை யுடைத்தான [illegible]ங்கள் [illegible]களுக்குமடங்காமல் ஒருவனை வீடிக்குமாப்போலேயும், [illegible]ர்களான பலர்கூடிகொண்டு [illegible] [illegible]வை வீடித்தாப்போலேயும் விஷயங்களென்னை வாயிக்கின்றன, "[illegible] । [illegible]" என்று ராத்ரியில் பிராட்டிபட்ட வ்யஸநத்தைக்கண்டு பொருக்கவில்லை திருவடி. இப்படிப்பட்ட வ்யஸநத்தை பிராட்டி பலநாள் பட்டாப்போலே நான் விஷயங்களாலே படுகிறேன். அந்த விஷயங்களு

வ்யாஹ்ருதோ என்கிற ஶப்தங்களை வாயாலே சொல்லிக்கொண்டால் எளிதாக ரக்ஷிக்கலாம். நிர்தயர்களான கம்ஸவேநாதிகள் ப்ருதிவீநாயகனாக இருந்தாப்போலேயோ தேவரீரிருப்பது, "ப்ராஹ்மணாநாம் தநம் வேத:" என்று ப்ராஹ்மணர்களுக்கு வேதம் தநமானாப்போலே தயையுனக்கு தநமன்றோ? என்னை ரக்ஷிக்கவேண்டாவோவென்று, ஆழ்வார், விஷயங்களைக்கண்டு நடுங்கி "அல்லலே யமுதேயப்பனேயென்னையாள்வானே" என்று கூப்பிட்டாப் போலேயும், "ஹா ராம ஸத்யவ்ரத தீர்கபாஹோ" என்றுபிராட்டி கூப்பிட்டாப்போலேயும் "தயாதந ஜகத்பதே தயிதரங்க ஸம்ரக்ஷ மாம்" என்று கூப்பிடுகிறார்.—

மூ ॥ விஷாதபஹுளாதஹம் விஷயஸங்கடாத்துர்ஜயாத்
பிபேமி வ்ருஜிநோத்தரஸ்த்வதநுபூதிவிச்சேதத: ।
மயா நியதநாதவாநயமிதி ஸ்மயமாவஹந்
தயாதந ஜகத்பதே தயிதரங்க ஸம்ரக்ஷ மாம் ॥ ॥கஅ॥

பதம்	உரை
வ்ருஜிநோத்தர:	பாபபூயிஷ்டனான (நான்)
விஷாதபஹுளாத்	துக்கங்களினால் நிறைந்ததும்
துர்ஜயாத்	ஜயிக்கமுடியாததுமான
விஷயஸங்கடாத்	விஷயஸமூஹத்தினின்றும்
த்வதநுபூதி விச்சேதத:	தேவரீருடைய அநுபவத்தினுடைய விச்சேதத்தினால் (இல்லாமையினால்)
பிபேமி	அஞ்சுகிறேன்
தயாதந!	தயையை தநமாகவுடையவரே!
ஜகத்பதே!	ஜகத்துக்கு ஸ்வாமியானவரே!
தயிதரங்க!	ப்ரியமான ஸ்ரீரங்கத்தையுடையவரே!
அயம்	இவன்
மயா	என்னாலே
நியதநாதவாந்	நியமமாக நாதனையுடையவர்
இதி	என்று

ம் பரஸ்பரவைலக்ஷண்ய ப்ரவணவைலக்ஷண்ய ஸாதாரணமாயிராமல் ஸவிஶேஷணங்களாயிருக்கிறதுகள். இவையெல்லாம் பொருக்குலாம் "ஶஜம்பாவீக்ஷ்ய விஷ்ணும்வா வ்யாஸம்வாஜலி வராநநா । நாஹாரயதிஸம்த்ராஸம் போஹாத்ராஸப்ரஸம்ஸ்ரிதா" என்கிறபடியே தேவரீருடைய ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்யமுண்டானால், அதுவுமில்லையென்று சோகிக்கிறீரென்று பட்டாபிப்ராயம். நான் உம்மை ரக்ஷிக்க ப்ராப்தியுண்டோவென்னில்; சொல்லுகிறார்மேல் । ஶயேதி । (அயம்) இந்த வேதாந்தவேத்யர் (யோநித்ய நாயமாத) என்னை நியமேந நாயனாக யுடைத்தானவரென்றபடி (உக்தி) என்று (க்ஷேமதாம்பது ஶாம் ஸாபக்ஷ) தேவரீர் சொல்லிக்கொண்டு என்னை ரக்ஷிக்கவேணும். ஸர்வதேஶ ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தைகளிலும்நாமன்றோ இவருக்குநாயன், வேறுநாதனுண்டோ, நாயன் தநாயனை ரக்ஷிக்கவேண்டாமோவென்கிற அர்த்தத்தை தேவரீர் ஶப்தா நினைக்கிறதுமாத்ரமன்றிக்கே வாயாலும் சொல்லிக்கொண்டால் எளிதாக ரக்ஷிக்கலாமென்று கருத்து. நாத: ஸ்தந்யம்தேஹி என்று சொல்லவுங்கூடத்தெரியாமல் கதறுகிற பஸிஶுக்கு ஐநநியே போ! என் குழந்தை பட்டினிகிடந்து கதறுகிறதேயென்று புலம்பி ஓடிவந்து ஸ்தந்யங்கொடுத்து ரக்ஷிக்குமாப்போலே "ஸ்வாமீவ நாத:" என்றுசொல்லவுங்கூடத்தெரியாமலிருக்கிற அடியேனை தேவரீர் நான்தான் நாதனென்று சொல்லிக்கொண்டு ரக்ஷிக்கவேணுமென்கிறீரென்றுகருத்து. (உபாயந!) "ப்ராஹ்மணாநாம் பநம்வேத:" என்று ப்ராஹ்மணர்களுக்கு வேதம் பநமாறுப்போலே தேவரீருக்குதயெபநமன்றோ, நாயனென்கிறவளவன்றிக்கே உபாயமாலே ரக்ஷிக்கக்கூடாதோ? (ஜயதவ்ரத) அடியேனிடத்தில் விஶேஷாகாரமில்லாமல்போனாலும் ஸர்வஸ்வாமீதியென்கிற ஸாமாந்யாகாரத்தைக்கொண்டு ரக்ஷிக்கலாம். (ஸ்யிதரக்ஷ) ஓயிதம் = ஸ்ரீதிவிஷயீக்ருதம், ரக்ஷம் = ரக்ஷக்ஷேத்ரம் பஸ்ய:. ரக்ஷக்ஷேத்ரம் தேவரீருக்கு ஸ்ரீதிவிஷயமாகையாலே தத்க்ஷேத்ர வாஸியான அடியேனை க்ஷேத்ரவாஸியென்கிற முறையைக்கொண்டு "ஸவகவிஷயவாஸிந:" என்று விஷயவாஸிமே

நிமித்தமாக ருஷிகளுக்கு விரோதிகளான ராக்ஷஸர்களை ஶிக்ஷித்தாப்போலே அவர்களைக்காட்டிலும் க்ரூரர்களான துர்வ்யஸநாதிகளையும் விஷயங்களையும் நிவ்ருத்தித்து என்னை ரக்ஷிக்கவேணுமென்கிறாரென்று தாத்பர்யம் ॥ * *

திரண்டபொருள். ஸ்ரீரங்கத்தில் மிகவும்ப்ரீதியுடையவரே! மஹாபாபியான நான் துக்கங்களினால் நிறைந்ததும் ஜயிக்கமுடியாததுமான விஷயஸமூஹங்களினின்றும் தேவரீருடைய அநுபவத்திற்கு குறைவு வருகிறதென்று அஞ்சுகிறேன். "இவர் நம்மை நாதனாகவுடையவரெ" ன்று சொல்லிக்கொண்டு அநந்யகதியான அடியேனை இரக்ஷிக்கவேணும் ॥ * * ॥௧௭॥

(அ—கை) இந்த ஶ்லோகத்துக்கு இரண்டு யோஜனை சொல்லப்படுகிறது. (ப்ரதமயோஜநா) ஸர்வஸ்வதந்த்ரனான தேவரீருக்கு ஸ்வாபாவிகமான பாபங்களும் தத்ப்ரயுக்த க்லேஶாநிஷ்டங்களுமில்லையென்று ஶ்ருதிகள் உத்கோஷிக்கின்றன, அப்படி அநிஷ்டாபாவம் ஸ்வாபாவிகமாகையாலே ஸ்ருஷ்டிபோலே ஸம்ஸாரமும் உமக்கு லீலையாய்விட்டது, ஆனபடியாலே என்னுடைய லீலையும் உனக்கு லீலையாய்விட்டது. ஆனாலும் ஶரணாகதவ்ரணஸஹிஷ்ணுவன்றோ தேவரீரிருப்பது, ஆகையாலே ஶரணாகதனான என்னுடைய விஷத்தை விடாதே கொள்ளென்கிறார்.—

௧௮ ॥ நிஸர்கநிரநிஷ்டதா தவ நிரம்ஹஸ: ஶ்ரூயதே
ததஸ்தவ விபோ ஸ்ருஷ்டிவத் பவதி ஸம்ஸ்ருதி: க்ரீடிதம் ।
ததாபி ஶரணாகதவ்ரணஸஹிஷ்ணுதா ஸர்வதோ
உதிஷ்டிஹ யத: ப்ரவிஶ கிதவேऽஸ்மி ஸத்பாஹவ: ॥

பதம்	உரை
ஹே விபோ!	ஏ ஷாட்குண்ய பரிபூர்ணரே!
நிரம்ஹஸ:	பாபமில்லாதவனான
தவ	தேவரீருக்கு
நிஸர்க	ஸ்வபாவமாகவே
நிரநிஷ்டதா	அநிஷ்டமில்லாமையானது

ஶ்ருயதெ	ஓதப்படுகிறது
ததஃ	ஆகையாலே
ஸ்ருஷ்டிவக்	ஸ்ருஷ்டிபோலே
ஸம்ஹ்ருதிஃ	ஸம்ஹாரமானது
க்ரீடிதம்	க்ரீடையாக
ஹவதி	ஆகிறது
தயாவி	ஆனாலும்
ஹவாநு	தேவரீர்
ஶரணாமத	சரணாகதர்களுடைய
ஸ்ருணய	ஸ்நேஹத்தின்
ஹூந	இல்லாமையின்றும்
ஹீதஃ	பயந்தவர்
ஐஹ	இந்தஉலகில்
கிவெி	விலக்ஷணமான
யக	யாதொன்றானது
ஐஷிஷ்டம்	எனக்கிஷ்டமாக
ஹவெக	ஆகிறதோ
தக	அதை
ஊஸஜீஹவஃ	விடாதேகொள்

உ-வ்யா ॥ நிஸமெநதி ! (ஹெதிய்ம!) நீணியாஶாநிய ஸ்ரீ; ஜ்ஞாந ஶக்தி ஐஶ்வர்ய வீர்ய தேஜஸ்ஸுக்களென்று மூவிரண்டுகளான ஷாட்குண்யவஸிவனே! இத்தாலே சுவாஷ்ட ஸவேஷுகாரிக்கவுஞ்சொன்னபடி. (நிரஂஹஸஃ) நிஶநகஃ சுஂஹஃ வாவஂ யஸ்ய தக், வாவாத்ருஜ்ஞாவெ தாதூய்யஂ, ஒருவிதமானவாவமில்லாதவனை (தவ) தேவரீருக்கு (நிஸமநிரநிஷ்டா) நிஸமெநண நிரநிஷ்டா, ஸ்வாவதவரவ சுநிஷ்டங்களில்லையென்பது, உுக்ஷனுக்கு வஞெவநகாஷத்தில் ஜெஶார்நிஷ்டங்களிருந்து உத்தரகாஷத்திலில்லாதாப்போலவும், நிக்ருநக்கு ஹஶவத்ஸுகாஷத்தாலே சுநிஷ்டங்களில்லாதாப்போலவுமன்றிக்கே ஸவகாஷத்திலும் ஸ்வதவஷவாநிஷ்டங்களில்லையென்றபடி. (ஶ்ருதி

யதே) "ஸ்வஹேது பாபவிஜ்ரும்ப:, பாபீயஸாம் ஸகலாநயத் க்லேஶாநுபவஸ்ஸதி பாபஸம்பந்தே" இத்யாதி ஶ்ருதி புராணாதிகளாலேசொல்லப்படுகிறது. ஆகையாலே, ஸ்வாதந்த்ர்யஸ்வேச்சா காரணையாலும், ஸ்வஹாவத: பாபங்களும் தத்கார்யமாநிஷ்டங்களுமில்லாததாலேயு மென்றபடி. (ஸம்ஹ்ருதி ஸ்ருஷ்டிவத் க்ரீடிதம்பவதி) ஸம்ஹாரமானது ஸ்ருஷ்டிபோலே க்ரீடையாகஆகிறது. க்ரீடிதமிதி ஹாவெத்த வத்த்ரய: அநிஷ்டங்களில்லாமல்போனாலும். தத்துக்கஹேதுபாபங்களிருந்தால் அநாதி அநிஷ்டங்களுண்டாகக்கூடும். ஸஹோராஜர்களுக்கு உத்யாந ஸ்ருஷ்டி வர்ணநஹமாய் க்ரீடையாயுமிருக்கும், அதையழித்தால் பாபமுண்டாகையாலே உத்யாந ஸம்ஹாரம் க்ரீடையாகாது, அப்படிப்போலே உனக்கு ஸம்ஹாரத்தாலே பாபமுண்டானாலன்றோ க்ரீடையாகாது; அதுவுமில்லை, பின்னும் ஸ்வாதந்த்ர்யஸ்வேச்சையு மிருக்கிறீர், ஆகையாலே ஸ்ருஷ்டிபோலே ஜகத்ஸம்ஹாரமும் க்ரீடையாய்விட்டது, ஸம்ஹாரத்தாலே ஜகத் படுகிற ஹிம்ஸையை நீர் அறிந்தீராகில் அத்தால் உமக்கு க்லேஶமுண்டாய் க்ரீடையாகாது, ஸம்ஹரிக்கவும்மாட்டீர், பிறவிசெல்வனுக்குதரித்ரன் படும் கஷ்டந்தெரியாதிறே. க்ரீடாநாஶ ஜநக வ்யாபார விஶேஷ: கந்துகாதி க்ரீடையும்பாணுக்கு ஸ்வஸ்தாநத்தில்பட்டு க்லேஶமுண்டானால் ராஜாவுக்குவ்யஸநமுண்டாய் க்ரீடையாகாது ஆகையாலே ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் உனக்கு க்லேஶாத்யநிஷ்டங்களில்லாததாலே ஸ்ருஷ்டிபோலே ஸம்ஹாரமும் க்ரீடையாயிற்றென்றபடி. இங்கு ஸாமாந்யமாக ஜகத்ஸம்ஹாரம் க்ரீடையென்று சொன்னதுக்கு தம்மை விஷயங்களாலும் தம்ஷ்ட்ராதிகளாலும் ஹிம்ஸிப்பித்து ஸம்ஹரிக்கிறவிஶேஷத்திலேயும், ஸாயகங்களை தம்ஷ்ட்ராதிகளாலே ஹிம்ஸிப்பித்து தரிகெட்டு ஓடிப்போகும்படிசெய்கிற ஸம்ஹ்ருதிவிஶேஷத்திலேயும் தாத்பர்யம். இதரர்கள்படும் கஷ்டமின்னபடி இருக்கிறதென்று உனக்கு தெரியாததினாலேயிறேநான்படும்கஷ்டமுனக்குத்தெரியவில்லை, ஆகையாலே ஹிம்ஸிக்கிறாயென்று வ்யங்க்யம். (த்யாவி) ஆனாலும், ஸம்ஹா

ரமும் ஸ்ரீவிபீஷணனுமென்றபடி. (ஸ்வாந்து) தேவரீர் (ஶரணாக தவத்ஸல்யபரிஹ்ருதி:) ஶரணாகதனுடைய ஸ்நேஹத்துக்குக்கு றைவுவந்தால் என் செய்வோமென்று ஸயந்தவன்தான். இப்படி ஸாதநமாகச் சொன்னபோதிலும் ஶரணாகதரான தெஶிகரு டைய ஸ்நேஹத்துக்குக் குறைவுவருமென்று ஶங்காஸ்பதன் ஸயந்த வனேயென்று விஶேஷிதாத்வயம் (இதிஷ்டிஹேயக்ஷமிவக்ஷ) இந்த லோகத்தில் எனக்கிஷ்டமாக யாதொன்றுண்டு ஆகிறதோ! (த்ராஸுஜீஹவ:) அதை விடாதேகொள்ளும். எனனுடைய இஷ் டம் வாவாஜிமோக்ஷம், அது இந்த லோகத்தில் வர்த்திக்கு மிருக்கும்போதும் ஜீவத்தகைய்ந்நாஸ்வாதத்தைப் பெறவேணுமெ ன்கை. அதை ‹‹ஶரீநாஜிவ வர்ஶோஹாஶ:›› என்கிறபடியே க த்ருஜ்ஞைபூஜேன நான் வாவா கேட்க வஜ்ஞையாக விருக்கிறது, அ தைதேவரீரே அறிந்துகொண்டு விடாமல் ஸாயிக்கவேணுமென் றபடி. யதா, இஷ்டாநிஷ்டங்களின்னதென்று எனக்குத்தெரியவி ல்லை, அதை ஸவஜ்ஞரான தேவரீரே அறிந்துகொண்டு விடாமல் செய்யவேணுமென்றபடி. ‹‹யம் கவம் ஜநாஷ்ட்ராயஹிதத்ரீந்த்ர வெ›› என்று வத்ஸநன் ஐந்து ஜனக்கேட்டாப்போலே கேட்கி ருரென்னவுமாம். [த்விதீயயோஜநா] இப்படி ‹‹ஸ்ரீதிரிஹ›› என் கிற முதல் ஶ்லோகமுதல் ‹‹தயாய ந ஜமக்ஷவதெ தயிதார்த்த ஸம் ரக்ஷணம்›› என்கிற அளவாலே வாயிட்டுத்திருக்கச செய்தேயும், எம்பெருமான் கோயிலில் கஹிஶவனுய் ஸ்ரீவத்ஸிருக்கச்செய் தேயும் க்ரூரவோடே இவருக்கு ஶவங்காட்டி இவருடைய க ஸ்ஷ்டஞ்செய்யாமலிருந்தவாறே கிஞ்சித்வண்யலோவயர்த்ரா யக்கொண்டு உபாலம்பிக்கிறுர். பெருமாள் வநத்துக்கு எழுந்தரு ளும்போது ‹‹அக்ரதஸ்தெமஶிஷ்யாமி ஶ்ருத்ஜ்ஞீ க்ஷஶகண்டகாந்›› இ த்யாதிகளாலே கூடவருகிறேனென்று வாயிட்டதைப் பிராட்டி ந ம்முடைய ஶிரோரய வக்ஷிதியில்லாமையாலே ‹‹வண்யாஷா ஹிதநாஷ் வரிவிக்ஷை ராவவம்›› என்று வண்யலோவத்தா லே பெருமானை உபாலம்பித்தாள். ‹‹கஷ்ஸ்தக்ஶஶ்சக்ரஷ:›› என் றுசொன்ன ஶோஷிகைகளை ‹‹கயவா கிம்தஷாஜாஶெவ:›› என்

ரூர்கள். ஆழ்வார் தமமுடைய ப்ரணயரோஷோசிதம் பண்ணுகையாலே "மின்னிடைமடவார்" என்கிற திருவாய்மொழியில் எம்பெருமானை உபாலம்பித்தார். கலியனும் அப்படியே "தென்னிலங்கையரன்சிதறி" என்கிறபாட்டில உபாலம்பித்தார். ஜ்ஞாநஶக்தி பலைஶ்வர்ய வீர்ய தேஜஸ்ஸுக்களென்கிற ஷாட்குண்யாதி ஸம்பத்துக்களுனக்கிருப்பதுடன் ஶோகாத்யநிஷ்டங்களும் அதுக்கு உசிதமான பாவங்களும் ஸ்வாபாவிகமாய் உனக்கில்லாத்தாலேயன்றோ நான்படுகிறபாடெல்லாம் தெரியவில்லை, பிறவிச்செல்வனுக்கு பரனுடைய தாரித்ர்யஶோகம் தெரியுமோ? அநிஷ்டங்களெனக்கில்லையென்று நீர் எங்ஙனே கண்டபடியென்னில்; நித்யநிர்தோஷஸ்வதஃப்ரமாணாபௌருஷேயவேதங்கள உத்கோஷிக்கின்றன, இப்படி ஶோகாத்யநிஷ்டங்களுனக்கு இன்னபடியிருக்குமென்று தெரியாத்தாலேயன்றோ ஸ்ருஷ்டிபோலே ஸம்ஹாரமுமுனக்கு லீலையாகிறது, நரிக்கு விளையாட்டு நண்டுக்கு ஜீவன்போகிறதென்றாப்போலே உம்முடைய லீலை எனக்கு ஶோகாவஹமாயிருக்கிறது. ஆகையாலே பரஹிம்ஸையே ஸ்வபாவனான உனக்கு எங்களோடுறவில்லை, ப்ரணயமுமில்லையென்று உதாஸீநமாக இவர்சொல்ல; எம்பெருமானும் ஐயோ! இவர் ஸம்விதர்போலேயன்றோ காணப்படுகிறது, என்செய்வோமென்று ஸஸம்ப்ரமமாக ஓடிவந்துநின்று ஸம்ஹாரமுமெனக்கு லீலையானாலும் ஆஶ்ரிதரை ரக்ஷியாமல்போனால் "ஸர்வம் தோஷாவஹம் தத்வ வஸநாநாஶரக்ஷணே" என்று எனக்கு மஹாதோஷம் வருகிறதோடுங்கூட ஆஶ்ரிதர்கள் என்னிடத்தில் ப்ரணயத்தைவிட்டால் நான்மஹாஹானியத்தை யடைந்தவனன்றோ? ஆழ்வார், நெடுங்காலம் விஶ்லேஷித்து அதிப்ரதீக்ஷணம் பண்ணச் செய்தேயும், நான் * பசுமேய்க்கைக்காக க்ஷணம் விளம்பிக்க, மிகவும் ஸஞ்சலனாய் இனியவன்வந்தாலும் கடாக்ஷிக்கக்கடவோமல்

---

* "மின்னிடைமடவார்" என்கிற திருவாய்மொழியில ஆலினிலை என்கிற நாலாம்பாட்டில் "எனக்குப் பசுமேய்க்கப போகவேண்டாவோ? நீநினைத்தபோதே வரலாயிருக்குமோ" என்று பிள்ளான் வ்யாக்யாநஞ்செய்தருளினர் *

லோமென்று ஸங்கல்பித்துக்கொண்டிருக்க; நானது பொறுக்கமாட் டாமலதிகவும் சபலஸஞ்ஞயும ஹ்யாஸ்ராநேமு யும் ஓடிவந்து ஆழ்வார திருவடிகளிலே விழு ந்து ஸ்வாபராயத்தை க்ஷாமணம் பண்ணவுங்கூட அவகாசமில லாமல் நடமாடி நின்றது உமக்குத்தெரியாதோ? நீர் என்னிடத்தி ல் ப்ரணயத்தைவிட்டால் நான் ஸர்வஜ்ஞனன்றோ விருப்பதெ ன்று அருளிச்செய்ய; நீர் ஸர்வாத்மாக்கு ப்ரணய ஸஹஜ்ஞனென்று மிடம் அடியேனுமறிவேன், என்னைக்காட்டிலுமுனக்கு இஷ்டமான வஸ்துவில உண்டு, அந்தவஸ்துக்களை விடாதேகொள்; அந்தவஸ்து வை இன்னதென்று சொல்லிக்காணென்ன; அவைகளை இன்னதெ ன்று ஸ்வயம் ப்ரா ஆராய்ந்துகொள்ளென்று உபாலம்பத்தைத்திரும் பிக்கொண்டு உபாலஜ்ஜித்துச் சொல்லுகிறார். [ஸர்வாத்மந:] (ஹே க்ருஷ்ண) ஷாட்குண்யபரிபூர்ண! ஸர்வஸ்வதந்த்ர ப்ரபூர்ணனான உனக்கு ஸர்வனுடைய ஸௌஸ்ந்தெரியுமோவென்று கருத்து. (ப்ரிய தமநிரதிஷ்டதா) நவிர்ப்ரதித ப்ரதிஷ்டம் = ஸௌஸம் யஸ்யஸ:, நிர திஷ்டஸ்யஸ்யலாவ: நிரதிஷ்டதா, ஸ்வாபாவஸிஷ்டா திஷ்டமாவனம், ஸு ஸௌஸர்வாப்ர நிஷ்டமாவபானதென்றபடி. (ப்ரஸம்ஸவ:) நிஷ்டாவ ஞம் (தவ) தேவரீருக்கு(ஸர்வத்ரபதே) "ஸவேஸமவாயேஷு" ப்ராப் தி ஸர்வதி ஸ்ருத்யாதிகளாலே சொல்லப்படுகிறது. ஸ்வாமத்வதெ ஸர்வ ப்ரதிஷ்டங்களும் தத்ஜ்ஞ வாவங்களுமுனக்கில்லாதபடியாலே ஸர்வனுடைய ஸௌஸந்தெரியவில்லை. உன்னைப்பிரிந்தார் படும்கஷ்ட த்தையும் நியமியாயென்னும் தாத்பர்யம் (த்வத:) அநிஷ்டங்களெல்லா ருபடிக்கு முனக்கில்லாததாலே (ஸ ப்ரஷ்டிவத ஸம்ஸ்ப்ருதி: ப்ரவ்ரு த்தம்ஸவதி) ஸ ப்ரஷ்டிபோலே ஸம்ஸாரமும் ப்ரதிவாதமாதிரும நீயும் கைவிட்டு ஸர்வாதி விஷயங்களைக்கொண்டும யமாதிகளை க்கொண்டும் என்னை வீவிக்கிறது முனக்கு லீலையாயிட்டதெ ன்றபடி. ஆகையாலே யுனக்கு என்னோடு ப்ரயமில்லை ப்ரணயமுமி ல்லையென்கிறேனென்று ஸாதுஸ்ருதிவ்யாயம். இப்படி இவர் சொல்ல வே எம்பெருமானும் நான் ஜகத்ரக்ஷணவிஷயபாலே ப்ராணம் வி ஷ்ஜித்தால் இதற்கிப்படிச்சொல்லலாமோ? ஸம்ஸாரமுமெனக்கு லீலையானாலும் ஸர்வாத்மாக்கள் என்னிடத்தில் ப்ரணயத்தாத

விட்டால் என்செய்வோமென்று பயந்தவனன்றோ என்றருளிச்செய்ய; சொல்லுகிறார்மேல, தயாவதி । (தயாவதி) ஸ்ருஷ்டிபோலே ஸம்ஹாரமும் க்ரியமாணபோதிலும (ஸ்வாது) தேவரீர் (ஶரணாகதவ்ரணயஸஹ்ருஹித:) ஶரணாகதனுடைய வ்ரணயஸஹ்ருத்தினின்றும ஸயந்தவாதான் ஶரணாகத வ்ரணயஸஹ்ருத்ம் ஶரணாகதரக்ஷகம் ஶரணாகதன் தன்னுடைய வ்ரணயத்தைவிட்டாலென்செய்வோமென்று ஸயந்தவன்தானென்றபடி. தஸ்ஸத்யம், ஸஹ்ருத்ம் ஶரணாகத ரக்ஷகமென்பது "ஹீத:" என்பதாலே ஸூசிஹிதம். லோகத்தில் ஜித்ரன்விஷயத்தில் ஸ்ரோஹமபண்ணினால் அந்தஜிதன் தம்மிடத்தில் ஸ்நேஹத்தை விடுவனென்கிற ஸயம் வ்ஸிஜமிறே. அப்படிப்பட்ட ஸாஹஸம் பண்ணினவர்களாரோ; நானன்று என்று ஸாதரூராஸிப்ராயம். ஆனால் நீர் எனக்கு உபேக்ஷ்யரன்றோவென்று அவன் அருளிச்செய்ய, சொல்லுகிறார்மேல் । ஜிஷ்டஜிதி । (ஜக) என்னைக்காட்டிலும் (இஹ) இந்தலோகத்தில் (கிஜவி) ஜநிவர்வசநீய ஸ்ரீதிவிஷயமான (யக) யாதொருவஸ்துவுண்டோ (தக) அத்தை (ஜாஸஜீஸவ:)விடாதேகொள். என்னைக்காட்டிலும ஜநிவர்வசநீய ஸ்ரீதிவிஷயமானவஸ்துவுண்டு, அதைவிடாதே, அங்கே நீபோகக்கடவாயென்கிறாரென்றுகருத்து. என்னைக்காட்டிலும் ஜயிகமானஉபேக்ஷஸ்ஸைவிடாதேபோவென்று சொல்லாதே "ஜிஷ்டஜிஸயக்ஸவெகக்ஜவி ஜாஸதஜீஸவ:" என்று சொன்னத்தாலே ஔதாஸீந்யந்தோற்றுகிறது. நம்மாழ்வார், "வைகல்பூங்கழிவாய்" என்கிற திருவாய்மொழியில வடகஜ்ஜவமாக வ்ராயிர்த்திருக்கச்செய்தேயும் எம்பெருமானெழுந்தருளாதிருந்தவாறே வ்ரணயரோஷாவிஷ்டராய் அவன் வந்தாலும் கடாக்ஷிக்கக்கடவோமல்லோமென்று ஸஜயமிட்டுக்கொண்டிருக்க, எம்பெருமானிது பொருக்கமாட்டாமல் ஓடிவந்து ஆழ்வார் திருவடிகளிலே விழுந்து கவராயக்ஷாவணம் பண்ணவுங்கூட அவகாஶமில்லாமல் ஆத்ஜயாரணாக்ஷஜராய், ஆத்ஜாரணாயர்மிவருடைய பாதுகழல்களையெடுத்து ஸவர்மாத்ரங்களாலும் ஸஶிர்த்து ஆஶ்வஸ்துறுபிருந்தாப்போலே

நாப்பில் பிள்ளை சப்ரகரணத்தில் படிக்கவமாக ப்ரயோகித்தும், மும்மணிக்கோவையில் விரஹார்த்தராய் கூப்பிடும்போதும் அவனை மூர்த்தருசிரமையாலே ப்ரணயிகோபராயிருக்க, அது பொறுக்கமாட்டாமல் எம்பெருமானோடிவந்து நாயிகாஹாவபவரான இவர் கலிகவனுயில்லாமையாலே க்ருத்யாரணாக்ஷராய் க்ருத்யாரணாயும் கலிவகநமான பந்துகழல்கள் அம்மானை முதலிய இவருடைய லீலோபகரணங்களை யெடுத்து க்ருஹவித்து ஸ்வாத்யாரனுயிருந்த இவனைப்பார்த்து என்னுடைய பந்தையுங்கழலையும் அம்மானையுந்தந்து போகுமென்றுபபோலே பேசலாகச்செய்த ப்ரவேசத்திலிவருக்கு ப்ரணயரோஷமுண்டென்பது வ்யக்தமாகிறது. “சிந்தைகவர் பிராகிருதமாய் கூறிசசெந்தமிழ் மும்மணிக்கோவை சேரியசசேர்ந்து பந்துகழலம்மானை யூசலேசல் பரவுநவமணிமாலை யிவையுஞ் சொன்னேன்” என்று தாமே யருளிசசெய்தார் ॥ * * *

திரண்டபொருள். ஏ ஷாட்குண்ய பரிபூர்ணனே! ஒருவிதமான பாபம் ஒருபொழுதுமில்லாதவனான தேவரீருக்கு ஸ்வபாவமாய் அநிஷ்டங்களொன்றுமில்லையென்று ஓதப்படுகிறது ஆகையாலே தேவரீருக்கு உலகஸ்ருஷ்டியானது எப்படி விளையாட்டாக ஆகிறதோ, அப்படியே ஸம்ஹாரமும் விளையாட்டாக ஆகிறது இப்படியானாலும் தேவரீர் சரணாகதர்களிடத்திலிருந்த ஸ்நேஹத்தினுடைய பங்கத்தினின்றும் பயந்தவரன்றோ? ஆகையாலே சரணாகதனான அடியேனுக்கு இந்தப்ரக்ருதிமண்டலத்தில் எது ஸாதகமாயாகுமோ அதைச்செய்யவேணும் ॥ * * ॥௧௮॥

(அ—கை). இப்படி நிக்ரஹேஸ்வரிகா சொன்னவார்த்தையைக்கேட்டு எம்பெருமான் கலங்கி தேவரீரைக் காட்டிலுமெனக்கு வேறே ஐஷ்வர்யமுண்டோ? “ஜ ௐ ஸ்தேநீஹா ஷ்டு ஸமஙிஜரமா ஸக்தேஷ்வ” என்கிறபடியே தேவரீர் நியமித்த கைங்கர்யத்தைச செய்யவேண்டியவனன்றோ நான்? “த்ருபகாஜி திரோவத” என்கிறபடியே கைங்கர்யத்தை நியமிக்க

வேணுமென்று விநீதனாய் அருளிச்செய்ய நிகமாந்ததேசிகரும் ஸம்ஸாரநிவ்ருத்த்யபேக்ஷையுடையவராய் "வைராக்³யவிஜிதஸ்வாந்தை: ஸம்ப்ரதிவிஜ்ஞாததத்த்வவை:" என்று சொல்லும் ஶ்ரேஷ்டதமராயும் யதீந்த்³ரஶாஸநஸிக்ஷவரான அப்புள்ளாருடையகடாக்ஷவிஶேஷ பாத்ரனுமான அடியேனை விஶேஷித்துக் கடாக்ஷிக்கவேண்டி யிருக்க ஸுஹ்ருதாதிகளைப் போலேயாவது அடியோங்களுடைய பயத்தைத்தீர்த்து ரக்ஷித்தால் அவர்கள்போலே நிர்ப்பயராயிருக்கி றோமென்று "ஸாக்ஷாந்முக்திப்ரத³த்வப்ரதீயஸாமேஷா ஶ்ரீஸ்துதிரக்ஷயா" என்னு ஸம்ப்ரதாயரான ஸ்வாமிதேஶிகனுடைய ஸூக்தி யென்கிற ஶ்லோகத்தைக்கொண்டு ஸாக்ஷாந்முக்திப்ரதத்வ ப்ரதிக்ஷமாக வைத்துக்கொள்ளவேண்டியிருக்க மற்ற பேர்களைப் போலே ஸாக்ஷாந்மாக வைத்துக்கொண்டாலும் போருமென்று சொன்னாப்போலே சொல்லுகிறார்.—

உரு ॥ ப்ரஹ்லாத³வாயஸத்³விரத³பதித்³ரௌபதீ
விபீஷணஸுமுக²வ்ரஜஜநாம்பரீஷாத³ய: ।
த்வத்பத³ஸமாஶ்ரிதா: த்வயி விஶக்திஶாலாயயா
மஹேமஹி தயா வயம் ஸஹதி ரங்கநாத² க்ருபயா ॥ ॥ககூ॥

பதம்	உரை
ஹே ரங்கநாத²!	ஏ ரங்கநாதனே!
ப்ரஹ்லாத³	ஹிரண்யகசிபுவின் குமாரனானப்ரஹ்லாதனென்ன
வாயஸ	காகாஸுரனென்ன
த்³விரத³பதி	கஜேந்த்ராழ்வானென்ன
த்³ரௌபதீ	தரௌபதியென்ன
விபீஷண	விபீஷணாழ்வானென்ன
ஸுமுக²	ஸுமுகனென்ன
வ்ரஜஜந	கோகுலத்திலிருந்த ஜனங்களென்ன
அம்பரீஷாத³ய:	அம்பரீஷசக்ரவர்த்தியென்ன இவர்களைமுதலாகவுடையவர்கள்
த்வத்பத³	தேவரீருடைய திருவடியை
ஸமாஶ்ரிதா:	ஆச்ரயித்தவர்களாய்க்கொண்டு

யதா	எப்படி
பயவிமுக்திம்	(ஸம்ஸாரத்தினுடைய) பயத்தினின்று விடுதலை
ப்ரபந்நா꞉	அடைந்தார்களோ
ததா	அப்படியே
வயம்	அடியோங்களும்
த்வயா	தேவரீராலே
ஸபதி	சீக்ரமாக
ஸமேஷ்யாம꞉	அடையக்கடவோம்

உதா ॥ ப்ரஹ்லாதாதிபிரிதி । (ப்ரஹ்லாத நாரதாதயஸ் த்ரிப ர்ஜந்ய ப்ரஹ்லாதஶ்ச விபீஷண ஸுக்ரீவ [illegible] ஷாதய꞉) ப்ரஹ்லாதாதய꞉, ப்ரஹ்மாத்ய꞉, ப்ரபந்நா꞉ = ஶரணாகதா꞉, த்ரிப ர்ஜந்ய꞉ ப்ரதிஷ்டா யத்வான், ப்ரஜாபதி꞉ = ஸாமந்தன், ஸுக்ரீவ ஹழவான் பெரியதிருவடிமேலேறியருளி ஸஞ்சரிக்கும்போது பெரிய திருவடி ப்ரயாணமாய் ஸந்நிதியில் ஸஞ்சரிகிற ஸாமந்தனை ன்கிற ஸர்ப்பத்தை ஸக்ஷிக்கவர, ஸாமந்தன் ஸர்வஜ்ஞனான பெருமானை ஶரணம்புக, அவன் பெரியதிருவடியை ஸர்ப்பத்தை ரக்ஷிக்கவொட்டாமல் உபத்ரவிக்க, அவ்வளவுகாலத்தில் ஸாமந்த வன் புற்றில் நுழைந்துவிட்டானென்று [illegible] நாஸவஸம்பா. ஸுக்ரீவன் ஸுக்ரீவனிடம் [illegible] ஆஶ்ரயித்தில் ஹிம்ஸிக்குவருகிறோமென்று சொல்லிவிட்டு குப்போய்விஜ்ஜித்துவர, வாரணாகாராதிகள் [illegible] வாரணம் பண்ணிக்கொண்டு வீக்ஷிக்க, [illegible] ரணம்பண்ணின ராஜாவைப்பார்த்து [illegible] அவனை ஸம் ஹரிக்கத்துடங்க ராஜாவும் ஸர்வஶ்ரேஷ்டனாழ்வானை ஶரணம்புக, ஸர்வஶ்ரேஷ்டனாழ்வானும் [illegible] டியும் ராஜாகாலிலே விழும்படி பண்ணினார். *

திரண்ட பொருள். ப்ரஹ்லாதன் முதலியவர்கள் தேவரீரை சரணம் புகுந்து தங்களுடைய பயத்தை யெப்படி விடுவித்துக்கொண்டார்களோ! அப்படியே நாங்களும் தேவரீராலேயே பயத்தினின்றும் விடுதலையை சீக்கிரமாய் அடையக்கடவோம் ப்ர

ப்ரஹ்லாதன் தன் தகப்பனான ஹிரண்யகசிபுவினால் செய்யப்பட்ட ஹிம்ஸை பொறுக்கமாட்டாமல் எம்பெருமானை சரணம்புக, எம்பெருமானும் நரஸிம்மரூபியாய் அவதரித்து அவனை ஸம்ஹரித்து ப்ரஹ்லாதருக்கு பயமில்லாமையைப்பண்ணினாரென்பதை புராணங்களாலறிக. தன்னைச்சரணம் புகுந்ததினால் காகாஸுரனை பரமஹாஸ்த்ரத்தினின்றும் விடுவித்தானென்பதை ராமாயணத்தாலறிக. இப்படியே மேலுங்கண்டுகொள்வது. "கஜேந்த்ர", என்று காளியனையுஞ்சொல்லலாம். ||௧௯||

(அ—கை) இப்படி கீழ் ச்லோகத்தில விசேஷித்து கடாக்ஷியாவிடில்போனாலும ஸாமாந்யமாகவாவது கடாக்ஷித்தாலும் போருமென்று இவர் சொல்லவே, எம்பெருமானும் பினனுமிவர் காமிதாபோலேயன்றோ காணபபடுகிறதென்று வ்யாகுலனாய், ஓ பிள்ளாய் நீர் இப்படி ஸாமாந்யமாகச்சொல்லக்கூடுமோ? "ஆஜ்ஞாவ்யாஹதம் தவஸ்திதம்," "அது நமது விதிவகையே" என்னும மாமபழம் கேட்க வாழைப்பழம தருவாரைபபோலன்றிக்கே ஸ்ரீதேஹாநுகுணமாகவன்றோ நான் செய்கிறது, தேவரீருடைய திருவுள்ளத்தை யின்னதென்று நியமிக்கவேணுமென்று கொண்டு விநீதராய் அருளிசசெய்ய, நிகமாந்ததேசிகரும் இப்படி வரதகாருணிகனாய் தேவாதிதேவனான இவனையன்றோ நாம் உதாஸீநமாகச்சொன்னது, என் செய்வோமென்று அநுதப்தராய் மிகவும் நிர்வ்ருத்தியைக்கொள்வாராய் தம்முடைய இஷ்டத்தை இன்னதென்று விசிஷ்யமாயிருக்கிறார்:—

௨௰|| ஸ்வயம் ஶ்ரேய ஸ்ரீத்யார்த்ர நிதராஶிஷாஷ ஸ்வ ஶ்ராம்
ஶ்ரியம் வஹத்வாய ப்ரபோ ஶ்ரீதவிவக்ஷாத்ருஶ்ய |
ஸ்வயம்ஸம்ஜிதம் வஸ்த்வ நிராஶயஞ் ஸ்வா
வயம் த்ரிஶூலநிவ்ருத்திம் ஹாவி தாக்ஷாத் விதேஹி || ||௨௰||

பதம் உரை

ஹே ப்ரபோ! ஏ பிரபுவே!
[த்வம் தேவரீர்]

ரங்கதாம்நி	இந்த ஸ்ரீரங்கக்ஷேத்ரத்தில்
ஸுமநஸாம்	காமாதி போகங்களிலிச்சையில்லா
விஷயாஸ்ப்ருஶாம்	தவர்களுடைய (பரமைகாந்திகளுடையவென்றபடி).
பயம்	பயத்தை
ஶமய	நாசஞ்செய்யவேணும்.
ஶ்ரியம்	[பாகவத ஸம்ருத்திரூபமான] ஸம்பத்தை
வர்த்தய	வ்ருத்திபண்ணவேணும்
ஶ்ரிதவிபக்ஷம்	ஆச்ரிதர்களுடைய விரோதிகளை
உந்மூலய	அடியோடு நாசஞ்செய்யவேணும்
ஹே முகுந்த!	ஏ முக்தி புத்தியைக்கொடுப்பவனே!
வயம்	அடியோங்கள்
தவ	தேவரீருடைய
ஸ்வயம் வ்யக்தம்	ஸ்வயம் வ்யக்தமான
வபு:	(ஸ்ரீரங்கசாயியான) திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தை
ஸதா	எப்பொழுதும்
நிரீக்ஷமாணா:	ஸேவித்துக்கொண்டு
புவி	பூலோகத்தில்
நித்யஸூரி	நித்யஸூரிகளுடைய
நிர்வ்ருதிம்	ஆநந்தத்தை
அநுபவேம	அடையக்கடவோம்.

[illegible] । உபய விபூதிக்கும் ப்ரபுவான தேவரீர் ப்ரயோஜநாந்தர ருசியும் அதடியாக வந்த தேவதாந்தர ஸம்பந்தமுமில்லாத பரமைகாந்திகள் நித்யவாஸம் பண்ணும்படியான ஸ்ரீரங்கக்ஷேத்ரத்தில் காமாதிதோஷங்களாலுண்டான பயத்தை நிவ்ருத்திசெய்யவேணும், பாகவத ஸம்ருத்தியை அபிவ்ருத்திசெய்யவேணும், ஆச்ரித விரோதிகளை ஸமூலமாக நிரஸிக்கவேணும், இப்படிச்செய்யவே ஸகலஜநங்களுக்கும் ஸேவ்யராக வைஷ்ணவ ஸம்ருத்தரான அடியோங்கள் ஸ்ரீவைகுண்டத்தைக்காட்டிலும் க்ருதார்த்தரோடேவந்தவதரித்த தேவரீருடைய திவ்யம

கள விக்ரஹத்தை கண்களாலே நித்யஸூரிகள் போலே ஸேவித்துக்கொண்டு ஶோகஹ்வாஸஸாம்ராஜ்யத்திலுண்டான ஆநந்தத்தை இங்கே அநுபவிப்போமென்கிறார். (ஸஹஸ்ரஸ்ரோ) ஊஹப விஸ்ருதி நிவ்ருத்தஸ்! வ்யவஸாயத்தாலே ஸம்பத்ஸாதிகள் விடுபன்றிக்கே வ்யாவ்ருத்தாயாம் ஶோதே என்று கருத்து வ்யவஸாயை விடுக்கக்கூடாதிறே. (சநிதராஷிவ்யாஷ வ்யுஸ்ரா) ஊதிஸ்ரஷ்ட = காமஶோகஷ்ட, சஹிவ்யாஷம் வ்யுஸ்ருஜ்ஜிதி ஊதரா ஹிவ்யாஷவ்யுஸ்ர:, வ்யபோஜநாஸ்ர வராஜதி யாவக் தேந ஸவஜ்ஜிதி சநிதராஹிவ்யாஷவ்யுஸ்ர:. வரஶோகாஷிகளென்றபடி (ஸூயாதி ஸபாஸப) க்ஷ்யுவத்யாதி வர்ணவ்ருத்தேஷு ஷு கரிப்போது பூஷவஸ்தாவத்தாலே வ்யாக்ஷேபமாய்ப்போனபடியாலே வளிக்கக்கூடாமல் ‘‘ சவிதவ ஸ்ரவிஷ்ட ஸாவஶோவு” என்று தேவரீர் நியமித்த கோக்ஷத்திலும வசநாதிகளாலே ஸபமுண்டானபடியாலே அதை வ்யவஸாயான தேவரீர் நிவர்த்திசெய்யவே ணுமென்று வ்யாவ்ருத்திகிறாரென்றபடி. (ஸ்ரீயம் வஹாஜய) ஸாஸவத ஸமருத்தியை சஹிவ்ருத்தி செய்யவேணும, யதா, (ஸ்ரீயம்) அநுவாதாதிகளுக்கு பொமருமான ஸ்ரீயை (வஹாஜய) ‘‘ யெயெகே காமாவா வஹவொஷ் ஶாணவாஃ । நிதவ்யாஜாய ஸ்ரீமதாக நாநக் கவ்யுஜிதவந । சவஸாஃஸாஷஸ்வமாஸ ஊஹதாஷாவி ஸஜேதாஃ । தெஷாமஸ்ரீதியாநாநி ஸ்ரவஶ்ணூாரிதாவய” என்று ஸாஜாயஸ்ரீமர்களான கூசகாமாவாதிகளுக்கு ஸ்ரீயைக்கொடுத்தாப்போலே ; கோயிலிலே வெதாஜவநாதிகெக்ஷபவுார்களுக்கு ‘‘ ஸரீமாஸோமாத்யாஸ் ஶோமாம் ஶெஸவாநஷ்டிகாநு । தோதிய யாயிநாம் நிதவ்யவயஷ வ்யொஹஸிஃ” என்கிறபடியே ஸரீரயாரணாதிகளுக்கு ஸாயநமான ஸ்ரீயைக்கொடுக்கவேணுமென்னவுமாம். இவர் ஆழ்வாரைப்போலே வரவஸவெஸ்கவ்யொஜநராகையாலே ஸாஷிஷவ்யாயுஷெக்கு முந்தாவர்களுக்கு ஸ்ரீயை வ்யாயிக்கிறாரென்று கருத்து. (ஸ்ரீகவிவதஷநஶ்ஷய) ஸ்ரீ கவிரோயிதோ ஸஶ்ஷமாக நிவத்திக்கவேணும். ஊஶ்ஷமிருந்தால்

ஸாதுக்கள் அவர்களாலே பீடையுண்டாகுமென்று அடியோடு நிவர்த்திக்கவேணுமென்கிறாரென்று கருத்து. (ஸ்வயம் ஸமுதிதம்) ஸ்வயமாகவே ஆவிர்ப்பவித்ததான, “ராஜ்ஞோதஶரதஸ்ய ஸுதயோஷப்ராயிகை: ப்ரஹ்மா:। விஷ்ணோ பாதஸுராஹ்ந” என்று தேவதைகளுடைய ப்ரார்த்தநத்தாலே திருவயோத்யையில் சக்ரவர்த்தித்திருமகனாய் அவதரித்தாப்போலன்றிக்கே, ஸ்வயமாகவே ஆசைப்பட்டுக்கொண்டு அவதரித்தானென்றபடி. “ஸமுதிதம்” இத்யத்ர உபஸர்க்கத்தாலே திருநாட்டில்போலே தேவீஸம்ருஷாபரிஜநங்களோடேகூட அவதரித்தானென்றபடி. (ஹே ரங்கநாத) ஹே லோகநாத! (தேவ ஸ்வாநிஶாமயேஷு:) தேவரீருடைய திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தை “நவநீரதஶ்யாமம் ஶ்ரீதிரு பஶ்ய” என்று நேத்ராஹ்லாதகரமான வஸ்துகிமர் ஸதா நேத்ரவிஷயமாகிறதென்று ஸதா ஸேவித்துக்கொண்டு (த்ரிதஶ நிவஹவ்ருத்திம்) தேவதைகளுடைய ஸ்வபாவத்தை, அவர்கள் அநிமிஷர்களாகையாலே ஸதா கண்களாலே பார்க்குமாப்போலே நாங்களும் அநிமிஷர்களாய்ப் பார்த்துக்கொண்டு ஆநந்தத்தை யடையக்கடவோமென்றபடி. யதா, த்ரிதஶவசம்நித்யஸூரிவாசம் “ஸதா பஶ்யந்தி ஸூரய:” என்று ஸூரிகள் போலே ஸதா திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தை ஸேவித்துக்கொள்ளுகிற ஸ்வபாவத்தை (ஸாவிஶேஷம்) ஸூரியில் அடையக்கடவோம். லோகநாதரான தேவரீர் லோகநகரியில் கொடுக்கப்பட்ட ஆநந்தத்தை இங்கே கொடுக்க அநுக்ரஹிக்கிறீரென்று அருளிச்செய்தாரென்று கருத்து ॥

திரண்டபொருள். ஏ பிரபுவே! கோயிலிலே துலுஷ்கர்களாலுண்டான பயத்தைப்போக்கடிக்கவேணும், நல்ல ஸம்பத்தை வ்ருத்தி செய்யவேணும், ஆச்ரிதர்களுடைய விரோதிஸமூஹங்களை அடியோடு நாசஞ்செய்யவேணும், இப்படிச்செய்யவே நாங்கள் தேவரீர் தாமே யாசைப்பட்டு எழுந்தருளின ஸ்ரீரங்கசாயியான திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தை எப்பொழுதும் ஸேவித்துக்கொண்டு இந்த பூலோகத்திலேயே நித்யஸூரிகளுடைய ஆநந்தத்தை யடையக்கடவோம். * * * * ॥௨௦॥

அ:—கை. ஓ பிள்ளாய் உம்முடைய இஷ்டத்தையின்னதென்று சொல்லுமென்றால் அதைச்சொல்லாதே "ஸநிதராமிஹாஷ்ட ஸ்ப்ருஹாம் ஸ்ரியம்பத ஸஞ்சய" என்று வாரர்களுக்கு ஸ்ரீயைக்கொடுக்கவேணுமென்றும், பயநிவ்ருத்தி செய்யவேணுமென்றும ப்ரார்த்திக்கலாமோ? அவர்களும் உபாயாநுஷ்டாநஞ் செய்தாலன்றோ அவர்களுடைய பயநிவ்ருத்த்யாதிகளைச் செய்யலாவதென்னில்; ஸ்ரிய:பதியாய் ஆஸ்ரிதஜந ஸம்ரக்ஷகராய் அகிலஜகதுத்பவ ஸ்திதிகராய் அநவதிகாதிஸயாஸங்க்யேய கல்யாணகுணகணௌகமஹார்ணவியாய் அநாதிஸித்தவிஸேஷாஸேஷ லோகஸரண்யனாய் கோயிலிலே ஸந்நிஹிதனாய் நிற்கிற தேவரீரை அநந்யஸரணனான அடியேனான இந்த சேதநன் "கடல்வண்ணன் பூதங்கள் மண்மேல் மலியப்புகுந்திசை பாடியாடி யுழிதரக்கண்டோம், கண்டோங்கண்டோங்கண்டோங்கண்ணுக்கினியனகண்டோம்" என்றுசொல்லுகிற படியேஸமஸ்தர்களெல்லாமிந்தலோகத்தில்ஸுகிகளாகவேணுமென்று பெரியபிராட்டியார் ஸந்நிதியிலேபுருஷகாரமாகச்சரணம் புகுந்தானென்றுஇதையொரு வ்யாஜமாகக்கொண்டு ஆஸ்ரிதவிரோதிநிரஸந ஸ்வபாவயாலே அஸ்மதாதிகளைக்காக்குகிற ஸகலாத்யாயங்களோடே நிரவதிகமான ஸம்பந்தத்தை க்ஷணங்கூட இடைவிடாமல் கொண்டாடவே விரோதிகளெல்லாம் தானாகவே மாண்டுபோவர்கள், உனக்கு ப்ரயாஸமெடுத்து யத்நஞ்செய்கிற வருத்தமும் வேண்டாமென்கிற அபிப்ராயத்தாலே யருளிச்செய்கிறார்.—

௮௬॥ ஸ்ரிய:பதிர்விபவஸி ஸ்ரிதஜநஸ்ய ஸம்ரக்ஷகே
ஸமுத்பவதமோநுயாதி ஸகலேப்ஸிதாநாம் ஜந: ।
ஸ்திதிக்ஷணஸத:ஸ்வரம் ஸ்மய ஸம்ப்ரதாயாதிஷு
ஸஹஸ்ரநவாதிகம் ஸமிதயோதிதோத்ருதி: ॥

பதம்	உரை
ஸ்ரிய:	பெரிய பிராட்டியாருக்கு
பதிர்பவஸி	பதியாயும்
ஸ்ரிதஜநஸ்ய	ஆச்ரிதஜனங்களுக்கு

ஸம்ரக்ஷகே	ரக்ஷகனாயும்
{ ஸஶத்ரு	ஶத்ருக்களாயும் ஆச்ரியங்களாயுமான
ஶரணார்த்திநாம்	கல்பதருக்களுக்கு ஸமுத்திரம் போன்றவனுமான
த்வயி	தேவரீரிடத்தில்
அயம் ஜந:	இந்த சேதநன்
ஸமர்ப்பித:	ஸமர்ப்பிக்கப்பட்டான்
அத:பரம்	இதற்குப்பிறகு
ப்ரதிக்ஷணம்	ஒவ்வொரு க்ஷணத்திலும்
ப்ரதிதஹேதிபி:	வ்ருத்தியடையாநின்ற ஜ்வாலைகளையுடைய
ஹேதிபி:	திவ்யாயுதங்களினால்
அநாதிஸித்தாம்	அநாதிஸித்தமான
ப்ரபுதாம்	ப்ரபுத்தன்மையை
ஶ்ரீரங்கதாமாதிஷு	ஸ்ரீரங்கம் முதலிய திவ்ய தேசங்களில்
ப்ரதய	ப்ரகாசம் பண்ணவேணும்

உ — வ்யா ॥ ஶ்ரீமத: । (ஶ்ரிய: பதிர்வ்ருத்தி) பெரிய பிராட்டிக்கு வல்லபனான, இத்தாலே ஶரணாகதிஶாஸ்த்ரபதியென்கிற ப்ரபத்தி விஷயமான புருஷகாரஸாபேக்ஷத்தைச் சொல்லுகிறது. தோடுங்கூட ஸ்ரீவிஶிஷ்டனே ப்ரபத்தவ்யனென்று சொன்னபடி. இவ்வர்த்தத்தை ஸ்ரீதேஶிகஸம்ப்ரதாயஸாரத்தில் உபாயாதிகாரத்தில் ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயவ்யாக்யாநத்தில் கண்டுகொள்வது. (ஸ்ரீதஜ்ஜநஸம்ரக்ஷகே) ஆஶ்ரிதஜநங்களுக்கு ஸம்ரக்ஷகனான இங்கு "ஸம்" என்கிற உபஸர்க்கத்தாலே ஸஹாயாந்தரஸம்பந்தமும் "ரக்ஷகே" என்கிறதாலே ஶக்த்யந்தரணமும் ஸூசிதம் எங்ஙனேயென்னில்; ஸம்ரக்ஷகத்வமாவது உபாயாநுஷ்டாந ஸாபேக்ஷரக்ஷகத்வம். ஸ்வதந்த்ர ஸாத்யஸாதந ஶக்த்யந்தரண ரக்ஷகத்வத்தாலும், ப்ரபந்நகாருடைய உபாயாநுஷ்டாநஸாபேக்ஷஸம்பந்தம் ஸஹாயாந்தரஸம் "ஸம்" என்கிற உபஸர்க்கத்தாலும் சொல்லப்பட்டதென்று கண்டுகொள்வது. (ஸஶத்ருஶரணார்த்திநாம்) ஸஶ = ஶத்ருக்களான,

ஸஹாஸ = ரூபங்களான, குணங்களுக்கு ஸதுரியான, உதாரவாவிகளையும் நினைத்தபோது நித்யஸுரிகள்ஷத்துக்கு ஈஹனும்படி பண்ணும்படியான ரூபதிவ்யகுணங்களுக்கு ஸாமாயிருக்கிறுனென்றபடி. இதனாலே வ்யவஸ்தாநஷாநகமத்தில ஸந்தவஸிமியங்களான வாத்ஸல்ய ஸ்வாமித்வாதி பன்னிரண்டு குணங்களும் தத்வ திவாதக நாராயணஸ்வரூபம் ஸஹீதம். ஸ்வாமித்வ ப்ரவ குணாந ஸ்வாயாநம் பண்ணவேண்டாக்கு ஸௌகுல்ய வாதிக்ஸௌல்யஜநங்களும் ஸம்ஹிதங்கள். (ஸுபி) தேவரீரிடத்தில் "ஸுபி" என்று விருதஹவிஸிஷ்டனை ஸஹிதவசெசொல்லுகைபாலே ஹரணஸ்வாயம் சொல்லபட்டது. ஹரணஸ்வத்துக்கு ஹரணோவகதிசிவ்ய ஓமஹவிருஹ விஸிஷ்ஹஸ்ரவவபங்கையமென்பதை ஸ்ரீ உதாஹஸ்வதூபஸாரத்தில் கண்டுகொள்வது. (ஸ்பாஜந꞉) கரு வணனை இந்த வெதநனைவன் (ஸவிதக꞉) ஸர்வக்ஷ ஸவிதக꞉, தேவரீரிடத்தில் ஹரக்ஷநாவிக்கபபட்டான். "ஸம்"என்கிற உபஸர்கம் ஸ்நிஹரக்ஷவபஜாயகம். தபாவ அடியேனுக்கு ஒரு ஹரமில்லாதபடி உனக்கே ஹரமாக எறிட்டுக்கொள்ளவேணுமென்று இதவடியேன் ஸவிக்கப்பட்டேனென்றபடி. "ஸபாஜந꞉" என்றத்தாலே உத்தரதுலே சொல்லப்பட்ட காவகண்யம் வியக்ஷிதம் (உதி) என்று கொண்டு, நிமகாநதெசிகர் ஹரணம் புகுந்தாரென்கிறத்தை ஹேதுவாகக் கொண்டென்றபடி. (ஸதவரம்) நான் பண்ணின வ்யவஸ்தாதரக்ஷணஹரஹ்ய, (வஷிதஹேதிஹி꞉) ஸஹிவஜபான ஜ்வாலையையுடைத்தான, இந்த விஶேஷணத்தாலே ஸ்ரீதவிஶேரயிநிரஸநத்தில் ஸுவரையோடே கூடிக்கொண்டிருக்கிறதென்று ஸூசிதம். (ஹேதிஹி꞉) வக்ராத்யாயங்களாலே (ஸந்தவாயிகம் வஹகம்) நிரவாயிகமான வ்ஹாவத்தை, ஸகஜதவிஶேஷத்தாலே ஸஹிதிக்கபபட்ட ஐம்ந்த்ரிகளுடைய வஹாவம் போலன்றிக்கே ஸ்வாஹாவிகமாயிருக்கிறதுனக்கு வஹாவமென்றபடி. அந்த வஹாவத்தை வ்யக்ரம் பண்ணவேணுமென்கிறுர் (வ்யதிக்ஷணம்) க்ஷ

ணங்கூட இடைவிடாமல் (ரங்கயாத்ராதிஷு) ஸ்ரீரங்காதிக்ஷேத்ரங்களில், கோயிலைப்போலே ஸமுஜ்ஜ்வலத்தையும் தார்க்ஷ்யாதிகள் வ்யாபரித்துக்கொண்டிருக்கிறார்களென்று தாத்பர்யம். (ப்ரபய) ப்ரகடநம் பண்ணவேணும். “தஸ்ய க்ருத்ஸ்நஸ்ய ப்ருஹதோ வஸ்து ஸந்தர்ப்யதாம், க்ருதிஷ்டம்தேஜஸாராம் ஸம்ப்ராப்யஸ்யாஸ்ய மஹிதா। த்ருஷ்டாஸ்வஸ்த்ராணி ஸர்வாணி பாதப்ராந்தே ந த்ருஷ்டா வ:” என்கிறபடியே தேவரீர் ஸம்ப்ராயப்ரபாவத்தைக்கொண்டு ப்ரபாவத்தைக்கொண்டாடவே விரோதிகளெல்லாம் தாங்களே மாண்டுபோவர்கள், ஶஸ்த்ரமெடுத்து யுத்தஞ்செய்யும் வருத்தமும் வேண்டிவதில்லையென்றபடி. அதநந்தர விரோதியான விஷயங்களை ஸவாஸநமாக நிவ்ருத்திசெய்து திருநாட்டேறக்கொண்டுபோகத்திருவுள்ளமில்லையாகிலும் தார்க்ஷ்யபவநாதிகளாலே உண்டானபயத்தை நிவ்ருத்திசெய்து ஸாமயிகஸம்ருத்தியை யுண்டாக்கினால் அவர்களை யூசாத்துணையாகக்கொண்டு கோயிலிலே ஸந்நிதானம் நிற்கிற தேவரீரை மொழிகள் பலர்கூடிக்கொண்டு ப்ரபாவத்தில் அநுபவித்தாப்போலே அநுபவிக்கிறோமென்று கருத்து. * * * * *

திரண்டபொருள். ஸர்வஶக்தியாயும் ஆச்ரிதஜநங்களை ஸம்ரக்ஷணமுமிருக்கிற தேவரீரிடத்தில் இந்த சேதநன் (அடியேன்) ரக்ஷ்யவர்க்கமாக ஸமர்ப்பிக்கப்பட்டான். இதற்குப்பிறகு தேவரீர் வ்ருத்திபாநின்ற ஜ்வாலையையுடைய ஆயுதங்களினால் ஸ்வபாவஸித்தமான ப்ரபாவத்தை கோயில் முதலிய திவ்யதேசங்களில ஒவ்வொருக்ஷணமும் வ்ருத்திசெய்யவேணும * ॥௨௧॥

அ—கை. கீழே “ஸபாஶ்ரய” என்று ஸாமாந்யமாகச் சொன்னதை “தார்க்ஷ்யபவநாதிஸிஜ்ஜமதி ஜந்மஸம்ஸ்தாநம் ஸ்வபக்ஷம்” என்று விசேஷிக்கிறார். பின்னும், “ஸபாரங்கயாத்ரு” என்று ரங்கக்ஷேத்ரத்தைச்சொன்னது ஜகத்துக்கெல்லாம் உபலக்ஷணமென்கிற கருத்தாலே இந்த ஶ்லோகத்தில் “ஜகதி” என்கிறார். பின்னும், ஸாகூதமாத்ரத்தாலே விரோதிநிரஸநம் பண்

ஞமல் விராதப்ரப்ருதி ராவணபர்யந்தர்களான ராக்ஷஸர்களை ஆயுதமெடுத்து வந்து நிரஸித்தாப்போலே உன்னுடைய ஆஸ்ரிதபக்ஷபாதத்தைக்கண்டு எல்லாரும் வாழும்படி பஞ்சாயுதங்களையெடுத்து வந்து யவநாதிநிரஸநம் பண்ணவேணு மென்கிறார்.

௨௰॥ கலிப்ரணிஹிதலக்ஷணை: கலிதஶாக்யலோகாயதை:
துருஷ்கயவநாதிபிர்ஜகதி ஜ்ரும்பமாணம் பயம் ।
ப்ரக்ருஷ்டநிஜஶக்திபி: ப்ரஸபமாயுதை: பஞ்சபி:
க்ஷிதித்ரிதஶரக்ஷகை: க்ஷபய ரங்கநாயக க்ஷணாத் ॥

பதம்	உரை
ஹே ரங்கநாயக!	ஏ ரங்கநாதனே!
கலிப்ரணிஹித லக்ஷணை:	கலிமஹாராஜாவுக்கு பரிஜநம்போன்றவர்களாலே (அத்வைதிகளாலே)
கலிதஶாக்ய லோகாயதை:	சேர்ந்துகொண்டிருக்கிற சாக்கியர்களென்ன, சார்வாகர்களென்ன, இவர்களையுடையவர்களுமான
துருஷ்கயவநாதிபி:	துலுஷ்கனென்ன, யவனென்ன இவர்கள் முதலானவர்களாலே
ஜகதி	உலகில்
ஜ்ரும்பமாணம்	வ்ருத்தியடையாநின்ற
பயம்	பயத்தை
ப்ரக்ருஷ்ட நிஜஶக்திபி:	உயர்ந்ததான தன்னுடைய சக்தியையுடையவைகளும்
க்ஷிதித்ரிதஶ ரக்ஷகை:	ப்ராம்ஹணர்களை ரக்ஷிக்கிறவைகளுமான
பஞ்சபி:	ஐந்துவிதங்களான
ஆயுதை:	ஆயுதங்களினாலே
ப்ரஸபம்	பலாத்காரமாக

ஸத்வாதிகதாத்மாக்ரமாத்மேன
நாசஞ்செய்யவேணும்

உ—வ்யா ॥ ஸ்ரீ: (ஸர்வஶாஸ்த்ரவிசக்ஷணை:) ஸர்வஜ்ஞாயுக்கு ப்ரமாணவிசக்ஷணத்தை யுடையவர்களாலே, ப்ரமாணை: ப்ருஹஸ்பதி, ஜ்ஞாநாநந்த ஸ்ருதிகள், வேதபாஹ்யரான ஸாக்யோலூக்யாதிகள் போலன்றிக்கே வைதிகவேஷம் போட்டுக்கொண்டு ஸம்ப்ரதாயத்தில் வந்து புகுந்து கூடயுக்தி ஸஹாயதர்க்காதி குதர்க்கங்களைச்சொல்லி ஸ்ருதிக்கப்பண்ணுகையாலே ப்ருஹஸ்பதியர்களென்று அந்த ஜ்ஞாநாநந்தஸ்ருதிகளைச் சொன்னபடி. ஸம்ஸாரணர்களை வாநரவேஷம் போட்டு ப்ரச்சந்நர்களாய் வாநரஸேனையில் வந்து புகுந்தாப்போலே இவர்கள் வைதிகவேஷம் போட்டு ப்ரச்சந்நர்களாய் ஸம்ப்ரதாயத்தில் வந்து புகுந்தார்களென்றபடி. இவர்களுடைய கூடதர்க்கங்களாலே ஸம்ப்ரதாயக்களெல்லாம் நடுங்குகிறார்களென்னுமிடத்தை "வாதியர் மன்னு தருக்கச்செருக்கில் மறைகுலையச் சாதுஜனங்களடங்க நடுங்க" என்று தாமேயருளிச்செய்தார். (ஸர்வஶாஸ்த்ரவிசாரதை:) ஸர்வஜ்ஞா: ஸம்வாதா:, ஶாஸ்த்ரா: வைசாரத்யாபிஜ்ஞா: ஸத்யகாமா:. ஜ்ஞாநசக்ஷுர்பாவநாதீநாவேத்யவக்ஷணம். ஶாஸ்த்ரோக்தக்ஷ்ரா க்ஷணவிசக்ஷணக ஸிம்ஹாஸநாதிகளெல்லாம் ப்ரகடர்களாய்ஸஜ்ஜநபின்று கூடதர்க்கங்களாலே வேதங்களை தூஷித்து அவஸித்தாந்தங்களைச் சொல்லிக்கொண்டு வைதிகர்களை நடுங்கும்படி செய்கிறார்கள். "ஶ்வாவராஹ கலஹ ந்யாயேநை" என்று ஶ்வாக்கள் பரஸ்பரம் கூடிஹத்தாலே கலஹம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கும்பொழுது ஒருவராஹம்வந்தால் எல்லாஶ்வாக்களும் ஸம்பூய வராஹத்தினமேல் விழுமாப்போலே வேதபாஹ்யர்கள் பரஸ்பரம் தூஷித்துக்கொண்டிருக்கவைதிகரிடத்தில் ஸம்பூய வந்துவிழுகிறார்களென்றபடி (தர்மபக்ஷபாதிபி:) ஶ்ருதிஸ்ம்ருத்தாலேஹத்ண வர்ஜிதஸர்வஜ்ஞாநம் வரிஷ்டஹம். இப்படி ஶாக்யோலூக்யாதிகளாலே ஸித்தாந்தம் வ்யாகுலமாய் ஸம்ப்ரதாயக்களுக்கு ஸம்பவந்ததுமன்றிக்கே தர்மபக்ஷாதிகள் "ஹேதுவாதோ ராக்ஷஸே

ஸீஷ்டைர்நரமாம்ஸோபஜீவிபி꞉” என்று ராக்ஷஸர்கள் ரிஷிகளுடைய திருமேனியைக்கடிக்கிறதும் அடிக்கிறதும் பக்ஷிக்கிறதுமாயிருந்தாப்போலே ஸாதுக்களுடைய திருமேனியை அடிக்கிறதும் கடிக்கிறதுமாயிருக்கிறார்கள். ஒருதேஶத்தில் பயமுண்டானால்மற்றொருதேஶத்திலொதுங்கி வஸிக்கலாமேயென்னில்; (ஜகதி ஜ்ரும்பணம் பயம்) என்கிறார். ஜகத்தெல்லாம் வ்யாபித்துக்கொண்டு ஹாஹாபூதமிவாபவமாம்படி செய்கிறார்கள். இப்படி ஸாதுக்கள் தங்களுக்கு ஶரீரஹாநிபர்யந்தமான ஹாஹாரவம் வந்திருக்கும் பொழுதும் “ஏஹி பஶ்ய ஶரீராணி” என்று ரிஷிகள் ராக்ஷஸர்கள் தின்றவுடம்பைக்காட்டி தேவரீரைக் கூப்பிட்டாப்போலே கூப்பிடவும் ஶக்தியில்லாமல் கிடந்து துடிக்கிறார்கள், இப்படிப்பட்ட தஶையிலும் உபேக்ஷிக்கலாமோ? ஆயுதங்களையெடுத்துக்கொண்டு ப்ரஹர்ஷத்தைக் கொண்டாடுமென்கிறார் உத்தரார்த்தத்தாலே. (ப்ரக்ருஷ்டநிஜஶக்திபி꞉) இது ஆயுதத்துக்கு விஶேஷணம். அதிகமான தங்களுடைய ஸாமர்த்யத்தை யுடைத்தானவைகளான, தேவரீருக்கு ஶத்ருநிரஸநத்துக்கு ஆயுதங்கள் தானில்லையோ? அதுகளுக்கு ஶக்திதானில்லையோ? ப்ரக்ருஷ்டஶக்தியுக்தமான அநேகாயுதங்களன்றோ இருக்கிறதென்று கருத்து. “ஸ கோஷோ தார்த்தராஷ்ட்ராணாம் ஹ்ருதயாநி வ்யதாரயத்” என்று ஶங்கத்வாநங்கூட ஶத்ருஶோஷகமாயிருந்ததிறே. (க்ஷிதிதேவரக்ஷிகை꞉) ப்ராஹ்மணரக்ஷகங்களான, க்ஷிதிதேவா꞉ = பூஸுரா꞉, ப்ராஹ்மணா இத்யர்த்த꞉. “ப்ராஹ்மணேப்யோ விஶேஷத꞉” என்று தேவரீருக்கு ப்ராஹ்மணர்களிடத்தில் விஶேஷபக்ஷபாதமிருக்குமாப்போலே ஆயுதங்களும் விஶேஷேண ப்ராஹ்மணரக்ஷகங்களாயிருக்கிறதென்றபடி. (பஹுபிராயுதை꞉) ஒன்றுபோலே ஐந்தாயுதங்களிருக்க, ஆயுதங்களில்லாதவன்போலேயிருக்கலாமோ? (க்ஷணாத் வ்யஸம்க்ஷயம்) க்ஷணத்துக்குள்ளே பலாத்காரேண நாஶஞ்செய்யவேணும். நாளைக்குச்செய்கிறோமென்றிருந்தால் அதற்குள்ளே ஸாதுக்கள் முடிந்துபோவர்கள், அவர்கள் முடிவதற்குமுந்தி ஈண்டனவந்து

விரோதிநிரஸநஞ் செய்யவேணும், தேவரீரைக்கண்டு நடுங்கி ஓடுவர்கள், ஓடினாலும் பரஹிம்ஸகர்களான வ்யாக்ரங்களைத்துரத்திக்கொண்டு வதிக்குமாப்போலே பலாத்காரேண நிவ்ருத்தித்து ஸாதுக்களை ரக்ஷிக்கவேணுமென்று பாவம். "க்ஷிதிதிலகரக்ஷகை:" என்று சொன்னத்தாலே விசேஷதர்ஜ்ஞர்கள் ப்ராஹ்மணர்களை ஹிம்ஸிக்கிறார்களென்று ஸூசிதம் ॥

திரண்டபொருள். ஸ்ரீரங்கநாதனே! கலிக்கு பரிஜநங்களான அத்வைதிகள் முதலியவர்களாலே கூடின துலுஷ்கன் முதலியவர்களாலே உலகில் வ்ருத்தியடைகிற பயத்தை, ஒருவராலுமொருபொழுது மொருஇடத்திலும் அடிபடாததான சக்தியையுடைய ஐந்துவிதங்களான ஆயுதங்களினால் சீக்கிரமாக நாசஞ்செய்ய வேணும்॥ * * * * ॥உஉ॥

அ—கை. பஞ்சாயுதங்கள் தான் வேணுமோ? திருவாழியாழ்வானொருவரே ஸர்வவிரோதி நிரஸநஞ்செய்து ஜகத்ரக்ஷணம் பண்ணுகைக்குப் போராதோவென்கிற சங்கையாலே திருவாழியாழ்வானை ப்ரார்த்திக்கிறார்.—

உ௩॥ திதிஸுததேஹபித்தஹநஸோமஸூர்யாத்மகம்
தமிஸ்ரசமநம் ப்ரபோ ஸமாச்ரிதாஸ்த்ரஸம்ஸ்துதஃ ।
ஸ்வதிதிவசவதிதத்ரிபுவநஸக்தி சக்ரம் பாநுஃ
ப்ரபத்யதாம் யாத்ரீ தே ஜஹதி ஜகத்ரக்ஷைஸ்திதம் ॥

பதம்	உரை
திதிஸுத	அஸுரர்களுடைய
தேஹபிச்	சரீரத்தைப்பிளக்கிறதும்
தஹந	அக்நியென்ன
ஸோம	சந்த்ரனென்ன
ஸூர்யாத்மகம்	ஸூர்யனென்ன, இவர்கள் ஸ்வரூபமாயும்
தமிஸ்ரசமநம்	இருளுக்கு நாசகமானதும்
ஸமாச்ரிதாஸ்த்ரம்	[தன்னுடலிலே] சேர்ந்திருக்கிற அநேகாயுதங்களையுடையதும்

{ ஸ்வவ்ருத்தி	தன் பரவ்ருத்தியினால்
வசவர்த்தித	வசீகரிக்கப்பட்ட
த்ரைதசவ்ருத்தி	தேவதைகளின் வ்யாபாரத்தை யுடையதுமான
தே	தேவரீருடைய
சக்ரம்	திருவாழியாழ்வான்
ஸ்வக:	தானாகவே
மஹதியாத்ர	பெரியதிவ்யதேசத்தில் (ஸ்ரீரங்கத்தில்)
தர்மவர்க்கஸ்திதிம்	தர்மஸமூஹத்தினிருப்பை
புந:	மறுபடியும்
ப்ரவர்த்தயதாம்	பரவர்த்தநம் பண்ணவேணும்.

உ—வ்யா ॥ த்ரைதசேதி (த்ரிதசப்தே ஜஹதிக:) ஸகலாஸ்த்ரசஸ்த்ரச்ரேஷ்டமானதும், "ஸுராரிணாம் ப்ராணவிநாசிவிஷ்ணோச்சக்ரம்" என்கிறபடியே ஸகலாஸ்த்ரசஸ்த்ரச்ரேஷ்டமான திருவாழியாழ்வானுக்கு தைத்யாதிநிரஸநமொரு ஸ்ரமமோவென்றபடி. விரோதிகள் பயந்து ஓடினாலும் ஸம்பரீக்ஷிதராஜரிடத்தில் ஸமாச்ரயப்பட்ட தூர்வாஸஸ்ஸை ஓடியும் அவரைத்துரத்தி நிக்ரஹித்தாப்போலே நிக்ரஹிக்க ஸமர்த்தரென்றபடி. (தஹநஞோ ஜிதஸூர்யகோடி:) ஸுதர்சநம் ஸூர்யப்ரகாசனான், "அடலாழி" என்றும் "ஸர்வதைத்யஹாரிணே" என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே சத்ருக்களை தஹிக்கிற விஷயத்தில் அக்நியாயிருப்பன், ஆனாலும் ஆச்ரிதவிஷயத்தில் சந்த்ரன்போலே சீதளனாயிருப்பன், ராஜஸ த்ருஷ்டமான க்ருத்யையானது த்வாரகையில் கண்ணனெழுந்தருளியிருக்கும்பொழுது த்வாரகையை நாசஞ்செய்யவர கண்ணன் அப்பொழுது "விஜ்ஞாய தத்விதாதாய சக்ரம் பாசுபதம் தக்ஷோதிசத்" என்று ஸுதர்சநத்தை நியமிக்க "தம்ஸக்ருத்யகோடிவ்ருதிம் ஸுதர்சநம் ஜாஜ்வல்யமாநம் ப்ரளயாநலோபமம்" என்று தஹநன் போலேயும் ஸூர்யன் போலேயும் தஹித்துக்கொண்டுபோய் "தத்ஸர்வ்வாவாராணஸீம் ஸர்வாம் விஷ்ணுச்சக்ரம் ஸுதர்சநம்" என்று ராஜஸ்தாநத்தைக்கொளுத்துகையாலும் தத்காலத்தில் ஆச்ரிதர்களுக்கு ஆஹ்லாதகரமாயிருப்பதாலும் "தஹந

ஸாமர்த்யாத்” மென்றார். ராக்ஷஸாஸ்த்ர ப்ரயோகஞ்செ ய்தால் ஆஶ்ரிதரான விபீஷணாழ்வான் முதலானவர்களுக்கு என்ன தீங்குவருமோவென்று நினைத்தாப்போலே; ஸர்வேஶ்வரன் ப்ர யோகஞ்செய்தால் விரோதிகளை தவிக்குமாப்போலே ஆஶ்ரிதர் களையும் தவித்தாலென்செய்வோமென்று நினைக்கவேண்டா, ஆஶ்ரி தர்களுக்கு ரக்ஷகனும் ஆஹ்லாதகனுமா யிருப்பனென்றபடி. தஹநஸாமர்த்யர்கள் தங்களுக்கு ப்ரகாஶகத்வ மிருப்பதா லே பாஹ்யமான தமஸ்ஸை நிரஸிப்பார்கள், ஆந்தரமான அஜ்ஞா நாந்தகாரத்தை நிரஸிக்கமாட்டார்கள், இந்த ஸர்வேஶ்வரனோ ஆந்தரமான அஜ்ஞாநாந்தகாரத்தையும் நிரஸிப்பனென்கிற கருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார். (தமஃ ப்ரதீபா) அந்தகாரதீப ங்களான, அஜ்ஞாநாந்தகாரதீபங்களானவென்றபடி. ஸூர்யசந்த்ராதிக ளுக்குப்போலே தாஹகத்வமு மிருப்பதைக்கொண்டு விரோதி நிவர்த்தகத்வமும், ப்ரகாஶகத்வமிருப்பதைக்கொண்டு தமோநி வர்த்தகத்வமுமிருப்பதாலே “தஹநஸாமர்த்யாத்” மென்கிறது ஸாதர்ம்யமென்று கருத்து. “அஜ்ஞாநத்வாந்தஸைந்ய விஷ்ணோர்தீபம் ப்ரதீபம்”என்று ஸர்வேஶ்வரனும் அஜ்ஞாநாந்தகார நிவர்த்தகனாயிறேயிருப் பது. ஆனாலும் அநேகாபாயங்களாலே ஸாதிக்கவேண்டும்படி யான அர்த்தத்தை ஒருவராலே ஸாதிக்கலாமோவென்னில்; (ஸ ர்வஶ்ரீதாஸ்யை ப்ரத்யக்ஷம்) ஸர்வஸம்பந்நமான ஐஶ்வர்ய த்தை யுடைத்தான, “ஸர்வாஶ்ரயஸ்ஸர்வஸ்ய ப்ரஸித்தம் ப்ரஸித்தே! ஸாக்ஷாத்ஸர்வேஶ்வரஃ” என்கிறபடியே ஸ ர்வாஶ்ரயத்துக்கும் ஸர்வேஶ்வரஸாமர்த்யமாயிறே இருப் பது. ஆகையாலே ஸர்வாஶ்ரயமும் ஸர்வேஶ்வரனிடத்தில் ஸம்ப ந்நமாயிருக்கிறதென்றபடி. இப்படி அஸாதாரணப்ரக்ருதிகளை நிரஸ நஞ்செய்தாலும் “ஸம்ஸாரநிவ்ருத்திதாஶீதாஸ்த்ரோஷாஃ பரிவ ர்த்தநஃ” என்று ப்ராரப்தகர்மப்ரவர்த்தநத்துக்கு தேவ தைகளாலே விஷ்நம் வந்தாலோவென்னில்; அவர்களுமிவருடைய அதீநமாகையாலே ப்ராரப்தகர்மப்ரவர்த்தநம் பண்ண லாமென்கிற அபிப்ராயத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் ! ஸ்வப்ரக்ருதி !

(ஸ்வப்ரத்யர்த்திவஸவதிநதிஹவ்ஸவப்ரதி) தன்னுடைய வ்யாபாரத்துக்கு ஸாபேக்ஷமாகச்செய்யப்பட்ட தேவர்களுடைய ஜீவநத்தை யுடைத்தான, தேவர்களுடைய ஜீவநம் ஸ்வாயத்தமாகையாலே தேவதைகளாலே விக்நம் வந்தால் அவர்களையழிக்கி வாராதொகா ஜந்ப்ரவர்த்தநஞ் செய்யலாமென்றபடி. (தேவக்ஷ்ம) தேவரீருடைய ஸ்வரூபமானது, வ்யக்தமான ஸஹஸ்ரஸ்வாஸதே வனுடைய ஸ்வரூபம்போலன்றிக்கே ஜயத யபாவத்தில் ஸாஸ்ராஸாதநம் பண்ணி பகலேயிரவாக்கும்படியான ஸாமர்த்த்யமுடைய தேவரீருடைய ஸ்வரூபமானதென்றபடி. (யசஸ்வக்ஷ்ஸ்திதிம்) நிவ்ருத்திபரஸ்திதியை (ஜநதிபாதி) ஸ்ரீரங்காதி க்ஷேத்ரத்தில் (வாநச வ்ருவதநயதா) மறுபடியும் ப்ரவர்த்தநம் பண்ணவேணும். பாஷாண்டாக்ராந்தமாகிறதற்கு முன்பிருந்தாப்போலே மறுபடியுமிருக்கவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறார் ॥ * * ॥௨௯.

திரண்டபொருள். அஸுரநாசகமானதும் ஸூர்யசந்த்ராக்னிபோன்றதும் அக்ஞாநாந்தகாரத்தை நிரஸிப்பதும் தானுகவே சேர்ந்திருக்கிற அநேகாயுதங்களையுடையதும் தன் ஆதீநமான தேவதைகளுடைய ஜீவநத்தை யுடைத்தானதுமான தேவரீருடைய திருவாழியாழ்வானவர் ஸ்ரீரங்கம் முதலிய திவ்ய தேசத்தில் நிவ்ருத்திபரமானது ஸ்திரமாயிருக்கும்படி பண்ண வேணுமென்கிறார் ॥ * * *

அ—கை. கீழ் ஸ்லோகத்தில் தேவரீருக்கு ஸநேகாயுதந்தான் வேணுமோ? ஸுதர்சநாழ்வானொருவரே யமையாதோ வென்றார். அந்த ஸுதர்சநாழ்வான் தான் தேவரீருக்கு வேணுமோ? ‹‹ த்ருணமிவ வ்யாஸஸ்வ›› என்கிறபடியே த்ருணத்தை ஸஸ்த்ரமாக்கின ஸக்தியைக்கொண்டே விரோதிநிரஸநம் பண்ணலாகாதோவென்கிற கருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார்.—

௩௰॥ ஜநாவஹ ப்ரதி ஜாநிதே ஜநதி ரங்காதிகெ
ஜநாவஹவதாரா மெணஹ்ர ஜாஸ்ரீ ஜாண ஜிரெ: ।

ப்ரக்ருஷ்டகுணகஶ்ரியா வஸுதயா ச ஸம்போதித:
ப்ரயுக்தகருணாநிதே ப்ரஶமய ஸ்வஶக்த்யா ஸ்வயம் ||

பதம்	உரை
மநுப்ரப்ருதி மாநிதே	மநு முதலானவர்களாலே பூஜிக்கப்பட்டதான
மஹதி	பெரியதான
ரங்கதாமநி	கோயில் முதலிய திவ்யதேசங்களில்
அஸுரவத் க்ரூரை:	அஸுரர்கள் போலே க்ரூரர்களான
ஶத்ருபி:	சத்ருக்களாலே
உதீரிதம்	உண்டுபண்ணப்பட்ட
பயம்	பயத்தை
ப்ரயுக்த கருணாநிதே	விநியோகஞ்செய்யப்பட்ட கருணாஸமுத்திரத்தையுடையவனே
[த்வம்	தேவரீர்]
ப்ரக்ருஷ்ட	உயர்ந்ததான
குணக	குணங்களையுடைய
ஶ்ரியா	பெரிய பிராட்டியாராலே
வஸுதயா ச	பூமிப்பிராட்டியாராலும்
ஸம்போதித:	எழுப்பப்பட்டவனைக்கொண்டு
ஸ்வஶக்த்யா	தன் சக்தியாலே
ஸ்வயம்	தானாகவே
ப்ரஶமய	நாசஞ்செய்யவேணும்.

அர்த்த: || மஹதி | (மநுப்ரப்ருதிமாநிதே) "மனுமுறையில் வருவதோர் விமானத்துறைந்தன" என்கிறபடியே இக்ஷ்வாகுப்ரப்ருதிகளாலே பூஜிதமாயிருக்கிறதென்றபடி. அதவா (மஹதி) ஶ்ரேஷ்டமான (ரங்கதாமநி) ஸ்ரீரங்கக்ஷேத்ரத்தில் இத்தாலே இக்ஷ்வாகுவுக்கு வம்ஶபரம்பரயா வந்த பெரியபெருமாளை பெருமாள் கோயிலாழ்வாரோடே விபீஷணாழ்வானுக்கு

எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொடுத்தாரென்று ஸூசிதம். இங்கு ''ஏ ஈயாஸாதி'கே' என்கிற ஆதிபதத்தாலே மற்ற பாரணக்ஷேத்ர ஸீநாம வரிக்ரஹம். இதுகள் ''உதாரஸ்த'' என்று சொன்ன ப்ரஸ்ருதிஸித்தமான வராகாய ஸாதநாணயாதிக ளான தத்தக்ஷேத்ரஸ்தராநிகளாலே ஸூசிதமாயிருக்குமென் றுகருத்து. (தநவஹவதாராநிணெ) ஸுரர்களைக்காட்டி லும் க்ரூரர்களான, வணீதஸுவாஷ:. (வசெராதீயா ஸாணதராம்) தாஷாதிகளாலுண்டான பயத்தை (ஹேஹவாயா க்ஷராணாதிமெ) ராணிவமத்தில்விநியக்தமானதயைக்கு ஸ ஸாதமாயிருக்குமவனே! தயை ப்ரணயமாயிருக்க நீயுன் போலே உதாஸீநனாக விருக்கலாமோ? (வகாஷஹாணகஸ்ரீ யா) வகாஷ = உக்க்ஷுமான, வாத்ஸல்யாதிகுணங்களையுடை ய, ஸ்ரீயா = பெரிய பிராட்டியாராலே, வகாஷகஸாத ''ஈதா தநிரஹராம'' என்கிறபடியே நிரஹவஸங்கலசாதிருக்கை. நிரஹவஸங்கலசாத தயாதிகுணங்களை யுடையவளென்றப டி ''வாணெரவசீ கபாநிதம் ஸராக்ஷம்ஸராணாமதஃ'' எ ன்று ப்ராணனை யழியமாறியும் ஸராணாமதனை ரக்ஷிக்கவேணு மென்று ஸதாவுக்குச் சொல்லும்படியான வாத்ஸல்யத்தையுடை யபிராட்டியாலே யென்றபடி. (வஸயாவ) ஸூதிப்பிராட்டியா லேயும், ''பாசிதூர்த்துக்கிடந்த பார்மகளுக்குப் பண்டொரு நாள்'' என்றுவையாணவஸெதெயாய் பாசிபிடித்து அழுக்க டைந்த திருமேனியையுடைய பூமிபபிராட்டி தன்னுடைய க்லேஸ ங்கிடக்க, ''ஈஹம்ஸிஷ்ராவ தாவஸீவ ஹதாவ கயிஸாயவ। ஸக்ஷ தெ ஸவஹஸதாநாம் ஙவாயம் வதவஹொ'' என்று ஸம ஸாராணவஸ்ஙர்களாய் கஸயொசாதி ராவயொசாநஷ்டா நம் பண்ண ஸக்தியில்லாமல் தடமாடுகிற ப்ராணிகளுடைய க்லேஸ த்தைக்கண்டு என்நிதிதம் ஙவாயத்தை யருளிச்செய்யவே ணுமென்று ப்ரார்த்திக்கும்படியான வாத்ஸல்யமுடைய ஸூதிப்பி ராட்டியாலுமென்றபடி. (ஸாஷாக்ஷிதஃ) எழுப்பப்பட்டவனுக் கொண்டு (கவம்) தேவரீர் திருவநந்தாழ்வான்மேலே திருக்கண்வள

ர்ந்தருளுகிற தேவரீரென்றபடி. "ஸமயோபாயிதஶ்ரீஶாது ஸ-
வஸம்ஸ்த: ஸர்வதஸ:" என்கிறபடியே பிராட்டிமார்களாலே யெ-
ழுப்பப்பட்டவனைக்கொண்டு ஸர்வஜ்ஞரான தேவரீர் "ஸம்ஸ்க்-
ஸாஸ்த்ராக்ஷிப்ய ப்ரஹ்மாஸ்த்ரேண நியோஜய" என்று உக்த-
த்தை ப்ரஹ்மாஸ்த்ரமாக்கின நிஜஶக்தியைக்கொண்டு ஆபந்நாநபே-
க்ஷனைப் பயத்தை நிவர்த்திக்கவேணுமெனகிறரென்று பாவ-
ம். ஆபாஸமாக்ஷிதஸ்து ப்ரபோதநீயபுராணம் ஏவம் ஸ்வஶ-
க்த்யாஸ்யாம் ப்ரபோதயந்த்யம்பம். ஆபந்நபோதநபேக்ஷா ப்ரபோதயந்த்-
யௌ:. பெரியபெருமாள் ஶயநித்துக்கொண்டு திருக்கண்வளர்ந்த-
ருளும்போது பிராட்டிமார்கள் நித்ரையில்லாமல் இரண்டு பா-
ர்ஶ்வத்திலும் ஆஶ்ரிதனுக்குத் தீங்குவரும்பொழுது எழுப்புகிற-
தற்காகவே வீற்றிருக்கிறார்களென்று ஹ்ருதயம் ॥ *

திரண்டபொருள். மது முதலானவர்களாலே பூஜிக்கப்பட்ட-
தான கோயில் முதலிய திவ்யதேசங்களில் அஸுரர்கள்போன்ற
துலுஷ்கன் முதலியவர்களாலுண்டான பயத்தை தேவரீர் பெரிய
பிராட்டிமார் முதலான பிராட்டிமார்களாலே விஜ்ஞாபிக்கப்பட்ட-
வனைக்கொண்டு தேவரீருடைய ஸங்கல்பத்தாலேயே போக்கடிக்-
கவேணும் ॥ * * * * ॥௨௪॥

(அ—கை) இனிமேல் இப்படிப்பட்ட பயமுண்டாகாமலி-
ருக்கும்படி தேவரீர் பரிஜநங்களை ஆஜ்ஞாபிக்கவேணுமென்று
ப்ரார்த்திக்கிறார்.—

௨௫ ॥ ஸாஜ்ஞம் விதாய ஸ பரமேஶ ந்ருநாயகா: ப்ரஹோ
தவைவ கார்யாணி நகரேஶ வாராவரா: ।
ஶக்ரப்ரதாபவிஹகா ஸ்வஜிதா ப்ரஹ்மஸம்ரக்ஷகா:
ஜிதஸ்துதிவாதிநோ ஜயந்த ஸேநாபதீம் ॥௨௫॥

ஸேவ்யா ஹோ!	ஏ பிரபுவே!
நாகேந்த்ர	பாம்புகளென்ன
விஹகேந்த்ர	பக்ஷிகளென்ன
ஸ்வர	(இதுகளுக்குள்) ச்ரேஷ்டர்களான திருவநந்தாழ்வானென்ன, பெரியதிருவடியென்ன,
ஸேநாந்யாத்யா:	ஸேனைமுதலியாரென்ன இவர்களும்
ததைவ	அப்படியே
குமுதாத்யா:	குமுதன்முதலிய கணாதிபதிகளும்
நகர	பட்டணமென்ன
கோபுர	கோபுரமென்ன
த்வாரபா:	வாசலென்ன, இவைகளை ரக்ஷிக்கிறவர்களும் (சண்டன்முதலானவர்களென்றபடி.)
அஸங்க்ய	எண்ணமுடியாததான
பல	சரீரபலமென்ன
விக்ரமா:	பராக்ரமமென்ன, இவைகளையுடையவர்களாயும்
ரங்க ஸம்ரக்ஷகா:	ஸ்ரீரங்கம்முதலிய திவ்யதேசங்களை ரக்ஷிக்கிறவர்களாய்க்கொண்டும்
ஜிதந்தே இதிவாதிந:	"ஜிதந்தே" என்கிறமந்த்ரத்தை எப்பொழுதும் சொல்லிக்கொண்டிருப்பவர்களாய்க்கொண்டும்
பவதிவ	தேவரீர்போலே
ஜகதநுக்ரஹே	உலகத்தை அநுக்ரஹிப்பதில்
ஜாக்ரது	ஜாக்கிரதையாயிருக்கவேணும்.

அ-வ்யா ॥ நாகேந்த்ரேதி । (அஸங்க்யபலவிக்ரமா:) அஸங்க்யாத பலபராக்ரமங்களை யுடையவர்களான, (ஜிதந்தே இதிவாதிந:) "ஜபத்யதிவஸோராதௌ ரக்ஷணார்த்தமஹாமநும்" என்கிறபடியே "ஜிதந்தே புண்டரீகாக்ஷ நமஸ்தே விச்வபாவந" என்கிற அநுவாதிகளாய்க்கொண்டு (பவதிவ ஜகதநுக்ரஹே ஜாக்ரது) தேவரீர்போலே லோகாநுக்ரஹத்தில்ஸாவதாநராயிருக்க. லோட் பஹுவசநம். சத்ருநிராகரணஞ்செய்த ராஜா தானும் ஸ்வ ஸேநையும் நகரத்துக்குக்காவலாக இருக்குமாப்போலே தே

வீரரும் வாஹநாதிகளும் ஸேநஸ்ய ஶத்ருக்கள் க்ஷீணபலவி ருக்கும்படி ஸாவதாநமாக இருக்கவேணுமென்றபடி ॥

திரண்டபொருள். அதிக பலபராக்ரமங்களையுடையவர்களான திருவநந்தாழ்வான் பெரியதிருவடி ஸேனைமுதலியார், குமுதன்முதலியவர்கள், சண்டன்முதலிய த்வாரபாலர்கள் இவர்களெல்லாரும் கோயிலை இரக்ஷிக்கிறவர்களாயும் "ஜிதந்தே" என்கிற ஸ்தோத்ரத்தை யெப்பொழுதுஞ் சொல்லிக்கொண்டு தேவரீர்போலே உலகத்தைக்காப்பாற்றவேண்டுமென்பதில் மிகவும் ஜாக்கிரதையாயிருக்கவேணும்॥ * * * ॥௨௫॥

(அ—கை) இப்படி நான் ஶத்ருநிராகரணம்பண்ணி உம்மை ரக்ஷிக்கத்துடங்கினால் இந்த்ராதிதேவர்கள் உம்முடைய ஶத்ருக்களுக்குக் கைகொடுத்து உம்மை ரக்ஷிக்கவொட்டாமல்செய்தால் செய்வதென்னென்னில்; தேவரீர் ஆஶ்ரிதவிரோதிகளை நிக்ரஹிக்கத்துடங்கினால் அவர்களுக்குக்கைகொடுக்க தேவதாந்தரங்கள் ஶக்தர்களோ? தேவரீர் பாணாஸுரனோடு யுத்தஞ்செய்யும்போது "நேர்சரிந்தான் கொடிக்கோழி கொண்டான்" என்கிறபாட்டின்படியே தோள்வைக்காகக் கொடிகட்டிக்கொண்டு வந்தாப்போலே வந்த ஸேநாபதியான ஸுப்ரஹ்மண்யன் ஸயூதக: தோற்றான், அதிவ்ருத்ததேஜஸ்ஸையுடைய அக்நியும் தோற்றான், த்ரிநேத்ரனும் பராஜயவ்ரீடையாலே அவகுண்டிதனாய்ப்போனான். "ஸவித்ராத பரித்ரக்ஷ:" என்று விசேஷித்த காகாஸுரன் விஷயத்தில் இந்த்ராதிகளும் ரக்ஷணாக்ஷமர்களாய்ப்போனார்கள், ஆகையாலே தேவரீர் நிக்ரஹிக்கக் கோலினால் ரக்ஷிப்பாரொருவருமில்லை, ரக்ஷிக்கத்துடங்கினாலும் அவனுக்கு ஒருவராலும் ஸர்வதேஶ ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தையிலும் பயங்கிடையாது, ஆகையாலே ஸர்வஶக்தரான தேவரீர் ஶத்ருநிரஸநம் பண்ணவேணுமென்று, புலிக்குபயந்து ஓடுகிறவன் புலியை வஶஞ்செய்யுங்கோளென்று பலகாலுங்கூப்பிடுமாப்போலே ஶ்லோகந்தோறும் "ஶமய" என்கிறார்.

௨௬ || விதிஸ்த்ரிபுரமதநஸ்த்ரிதஶபதி: பாவகோ
யமப்ரப்ருதயோ(அ)பி யஸ்ய விபத்த்ராணே ந க்ஷமா: |
பரிரக்ஷிஷதி யத்ர ச த்வ பயம் ந கிஞ்சித் க்வசித்
ஸ ந: த்விஷதஸ்த்வம் ஶமய ரங்கதாமாதிஷு ||௨௬||

பதம்	உரை
ஹே விபோ!	ஏ ப்ரபுவே!
விதி:	பிரமனும்
த்ரிபுரமதந:	த்ரிபுரஸம்ஹாரியானருத்ரனும்
த்ரிதஶபதி:	தேவேந்த்ரனும்
பாவக:	அக்நியும்
யமப்ரப்ருதயோ(அ)பி	யமன்முதலானோர்களும்
{ யஸ்ய	யாதொருதேவரீருடைய
{ விபத்த்ராணே	சத்ருவை ரக்ஷிப்பதில
ந க்ஷமா:	ஸமர்த்தர்களல்லரோ
யத்ர	யாதொருதேவரீரானவர்
பரிரக்ஷிஷதி	(ஒருவனை) இரக்ஷிக்கவேணுமென்று ஸங்கல்பித்திருக்கும்பொழுது
[கஸ்ய]	அவனுக்கு]
க்வசித்	ஒருதேசத்திலேயும்
கிஞ்சித்	ஒருவஸ்துவும்
பயம்	பயங்கரமாக
ந [பவதி]	ஆகிறதில்லையோ?
ஸ:	அப்படிப்பட்ட தேவரீர்
ந:	ஆச்ரிதர்களான எங்களுடைய
த்விஷத:	விரோதிகளை
ரங்கதாமாதிஷு	கோயில்முதலிய திவ்யதேசங்களில்
ஶமய	போக்கடிக்கவேணும்

உ-ஸ்ரா || விதி:—ஸ்ரஷ்டா (விதி:) ஸ்ரஷ்டா (த்ரிபுரமதந:)
ருத்ர: (த்ரிதஶபதி:) இந்த்ர: (யமப்ரப்ருதயோ(அ)பி)

ப்ரஹ்மனை முதலாகவுடைய தேவதைகளெல்லோரும் (பத்மேக்ஷண நக்ஷமா:) யாதொருதேவரீருக்கு அநபிமதனுடைய ரக்ஷிக்கிற விஷயத்தில் ஸமர்த்தரல்லர்கள். ப்ரஹ்மாதிகளான தேவர்களெல்லாம் ஸம்ஹ்ருஷ்டராயவராகிலும் தேவரீருடைய விமர்சநத்தில் ஸமர்த்தராகமாட்டார்களென்றபடி. இவ்வர்த்தத்தை "ப்ரஹ்மா ஸ்வயம்பூச்சதுராநநோ வா, ருத்ரஸ்த்ரிநேத்ரஸ்த்ரிபுராந்தகோ வா" இத்யாதிகளாலே வால்மீகிபகவான் அருளிச்செய்தார். (யத்ர) யாதொருதேவரீர் (ப்ரரக்ஷிஷதி) யாதொருஜந்துவை ரக்ஷிக்க ஸங்கல்பித்திருக்கும்பொழுது (க்வசித்) ஒருவஸ்துவும் (நபயாய) பயஜநகமாகமாட்டாது. பயஜநகம் ப்ரதிபடீத்ருசா: ப்ரஹ்லாதாழ்வானுக்கு பயஜநகமான ஸர்ப்பாக்நி விஷாதிகளெல்லாம் பயஜநகமாகவில்லை. (தேவ, ஹே!) ப்ரபுவுக்கு ப்ரஜாரக்ஷணம் ஸ்வபாவமன்றோ (ஸ: த்வம் ந: ப்ரதிஹர) தேவரீர் அடியோங்களுடைய சத்ருக்களை, கோயிலிலே தேவரீரை ஸேவிக்கவொட்டாமல் ப்ரதிபந்திக்கிற துர்ஜநாதிகளை யென்றபடி. (ஸஹ்யஜாதி கேஹஸ்ய) ஸ்ரீரங்கம்முதலிய க்ஷேத்ரங்களில் ஸேவநம்பண்ணவேணும். ॥ *

திரண்டபொருள். பிரமன்முதலான ஸர்வதேவர்களும் தேவரீர் நிக்ரஹிக்கவேணுமென்று ஸங்கல்பித்த புருஷனை இரக்ஷிப்பதில் ஸமர்த்தராகமாட்டார்கள். தேவரீர் இரக்ஷிக்க ஸங்கல்பித்தபுருஷனுக்கு ஒருவஸ்துவும் ஒருஇடத்திலும் பயங்கரமாகமாட்டாது, அப்படிப்பட்ட தேவரீர் கோயில்முதலிய திவ்யதேசங்களில் தேவரீரை யாச்ரயித்த அடியோங்களை தேவரீரை ஸேவிக்கவொட்டாமல் ப்ரதிபந்திக்கிற விரோதிகளை நிவ்ருத்திசெய்யவேணும் ॥

(அ—கை) மறுபடியும் தேவரீராலேயே ஜகத்ரக்ஷணம் பண்ணவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறார்.—

௪௰॥ ஸம்ரம்பஸம்ப்ருதஶோணவிலோசநாக்ரஜ்வாலா
ஹிரண்யகசிபுர்விதாரணதீப்திநகாக்ரஶோபி: ।
க்ருத்வா ஸஹாநுஜஸஹஸ்ரமுபாஹ்ருதாஷ்டதம்ஷ்ட்ர:
த்ரிவிக்ரம ஸ்வஸக்ரஸ: க்ஷிபது த்வதாஜ்ஞா ரங்கராஜ ॥

பதம்	உரை
ஹேதி விக்ரம!	ஏ த்ரிவிக்ரமாவதார மெடுத்தவரே!
கைடப	கைடபாஸுரனாகிற
தமோ	இருளுக்கு
ரவி:	ஸூர்யன் போன்றதும்
மது	மதுஎன்கிற அஸுரனாகிற
பராக	தூளிகளுக்கு
ஜ்ஞஞ்சாநில:	பெருங்காற்றுப்போன்றதும்
ஹிரண்ய	ஹிரண்யாஸுரனாகிற
கிரி	பர்வதத்தை
தாரண:	பிளந்ததும்
த்ருடித	துண்டிக்கப்பட்ட
காலநேமி	காலநேமியாகிற
த்ரும:	வ்ருக்ஷத்தையுடையதும்
அத்ர	ஆச்ரிதவிரோதிநிவர்த்தநவிஷயத்தில்
பஹுநா கிம்	பலசொல்லியென்
ச்ரித	ஆச்ரிதர்களுடைய
பவபயோதி	ஸம்ஸாரமாகிற ஸமுத்திரத்தை
சுலுகநபடு:	சுளகத்தினால் சாப்படுவதில்ஸமர்த்தமானதுமான
ஸ:	அப்படிப்பட்ட
தவ விக்ரம:	தேவரீருடைய விக்ரமமானது
க்ஷிப்ரம்	சீக்கிரமாக
ரங்கவித்விஷ:	ஸ்ரீரங்கக்ஷேத்ர சத்ருக்களை
க்ஷிபது	நிவாரணஞ்செய்யவேணும்

உ-வ்யா || ஹேதி! (கைடபதமோரவி:) கைடபாஸுரனாகிற தமஸ்ஸுக்கு ஸூர்யன்போலிருக்கிறதுமான, ஸூர்யனைக்கண்டால் தமஸ்ஸு தன்னடியே நீங்குமாப்போலே தேவரீருடைய பராக்ரமத்தைப்பார்த்து கைடபன் தன்னடியே பராஹதனாய்ப்போனானென்றபடி. (மதுபராகஜ்ஞஞ்சாநில:) ஜ்ஞஞ்சாநிலம் தன்முன்பு பராகமானது நின்றவிடம் நிக்காமல் பரக்குமாப்போ

லே லயவானவன் பரந்துபோனனென்றபடி. (ஹிரண்யசிபிஷாரண:) “இரணியன் நெஞ்சை யிருபிளவாக முன்கீண்ட” என்கிறபடியே யிரண்டாகப் பிளந்தானென்றபடி. (த்ருப்த சகாஸுரேந்த்ர ஹ்ருஜ்ஜ:) துண்டிக்கப்பட்ட காஸுரேந்த்ரனாகிற வ்ருக்ஷத்தையுடையதுமான (சக்ர ஸஹஸ்ரகம்) ஸ்ரீ தவிரோதி நிவர்த்தநவிஷயே பலசொல்லியென். (ஸஜ்ஜஸஜ்ஜவயோரி ப்ரஷ்ட்யுட:) ஸஜ்ஜதாம் ஸ்ரீதாநாம், ஸவஸவயோரி: சஸ்த்ரப்ரஷ்ட்யுப: ப்ரஜீ க்ருத்யாதாம்ஸஜ்யு:. ஸ்ரீதவிரோயிபான ஒவ்வொரு அஸுரனை நிராகரித்தானென்று பலசொல்லியென், ஸ்ரீசவிரோயி ஸாஸாரமாகிறஸமுத்ரத்தையுள்ளங்கையிலடக்கி சவ்யாதாயநஜ: என்று ஸக்ஷிக்கும்படியாயன்றோ விருக்கிறது உம்முடைய பராக்ரமென்றபடி. (ஹத்விக்ரம) ஸ்ரீதவிரோயி நிக்ஷாயுமன்றோ த்ரிவிக்ரமாவதாரஞ் செய்தருளினீர். (ஸ: ஸவஸக்ரம:) அப்படிப்பட்ட தேவரீருடைய க்ரமமானது, பராக்ரமமானதென்றபடி. (ரங்கர்த்திஷு) ஸ்ரீரங்கக்ஷேத்ர ஸம்ருத்திகளை ஸ்ரீரங்கவாஸிகளை யடித்துத்துரத்தினதுமன்றி க்ஷேத்ரத்தையே சக்ரயாகாரமாம் பண்ணத்துடங்கினார்களென்றுதாத்பர்யம். (ஜஜ்ஜக்ஷ, க்ஷிவதா) ஸீக்ரமாக நிவாரணஞ்செய்யவேணும் ॥ * *

இரண்டபொருள். ஏ த்ரிவிக்ரமாவதாரஞ்செய்தருளினவரே! கைடபாஸுரன், மது அஸுரன், ஹிரண்யாஸுரன், காலநேமியென்கிற அஸுரன், இவர்கள்முதலான அஸுரர்களைக்கொன்றதான தேவரீருடைய பராக்ரமமானது சீக்ரமாக கோயிலுக்கு சத்ருக்களை ஸமூலமாய் நிவ்ருத்திசெய்யவேணும் ॥ * ॥உ௮॥

(அ—கை) இவ்வளவாக கோயில்முதலான திவ்யதேசங்களுக்கும் அந்த திவ்யதேசங்களில் வஸிக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கும் ஹிதத்தைப்ரார்த்தித்தார், இதில் ஸ்வஸ்வரூபப்ரார்த்தனைத்தை ப்ரார்த்திக்கிறார்.—

௨௫ ॥ யதீஶ்வர ஸரஸ்வதீரஸஸரேண நீதம் வய:
ப்ரஸூநஸவிதம் ஶிர: பரமிஹ க்ஷமம் ப்ரார்த்தயே ।
நிரஸ்தரிபுஸம்பவே க்வசந ரங்கமுக்யே விபோ
பரஸ்பரஹிதைஷிணாம் பரிஸரேஷு மாம் வர்த்தய ॥

பதம்	உரை
ஹே விபோ!	ஏ விபுவே!
யதீஶ்வர	யதீச்வரரான ஸ்ரீபாஷ்யகாரருடைய
ஸரஸ்வதீ	ஸரஸ்வதியினுடைய
ரஸ	ரஸத்தினுடைய
ஸரேண	அநுஸந்தாநத்தினுல்
வய:	மத்யமமான வயஸ்ஸானது
நீதம்	போக்கடிக்கப்பட்டது.
ஶிர:	தலையானது
ப்ரஸூந ஸவிதம்	புஷ்பம்போல் வெளுத்துவிட்டது
பரம்	இதற்குப்பிறகு
இஹ	இந்த உலகில்
க்ஷமம்	ஸ்வரூபத்துக்கு அநுகுணமானதை
ப்ரார்த்தயே	ப்ரார்த்திக்கிறேன்
நிரஸ்த ரிபுஸம்பவே	போக்கடிக்கப்பட்ட சத்ருக்களுடைய உத்பத்தியையுடைய
ரங்கமுக்யே	கோயில்முதலான
க்வசந	ஒரு திவ்யதேசத்தில்
பரஸ்பர ஹிதைஷிணாம்	ஒருவருக்கொருவர் ஹிதத்தை இச்சித்துக்கொண்டிருக்கிறவர்களுடைய
பரிஸரேஷு	ஸமீபங்களில்
மாம்	அடியேனை
வர்த்தய	வைக்கவேணும்

வ்யா ॥ யதீதி । (யதீஶ்வரஸரஸ்வதீரஸஸரேண) உடையவருடைய ஸூக்திரஸத்தினுடைய ஸரணப்பண்ணத்தாலே, உ

டையவருடைய ஸ்ரீஹஸ்த்ராதிஸம்ப்ருத்யநுஸந்தாநத்தாலேயென்றபடி. (வய: ஸ்தம்) அயதிஶேஷ: (ஶிரோவ்ருத்தஸஞ்ஞ வஸிதம்) விகஸிதமாயும் ஜரயாஸக்தமாயுமிருக்கிறது (வபு:) அதேவபு: (அநக்ஷம்) இந்த வ்ருத்தியில் யோக்யமானதை (வாயுவை) கழிக்கிறாரோ (நிரஸ்தரிவஸ்ஸுவ) நிரஸநம் பண்ணப்பட்ட சத்ருக்களுடைய உத்பத்தியையுடைய (ரங்கவேநுகவந) கோயில்முதலிய ஒரு க்ஷேத்ரத்தில் (வரவரஹிதேஷிணாம் வரிஷ்டஸேவநம்வ்ரதய) சுதேநாநம் ஹிதஷிணைபண்ணுவார் வாஸ்துங்களில் அடியேனை வைக்கவேணும். இங்கு "சயமெத நீ தேவம்வஸ்ரு ரக்ஷஸ்யஸதி உருதா:" என்றாப்போலே ஒரு ராஜகுமாரத்தியினுடைய ஸ்ரீஜார ரஸாநஸவத்தாலே யௌவநம் நீதமாயிற்றென்று சயதாஜரம் யுநிக்கிறது. தமர்க்கு உடையவருடைய ஸ்ரீஸந்நிதாநஸவத்தாலே வயஸ் நீதமாயிற்றென்றும், சுநர்களுக்கு விஷயாநுஸவத்தாலே வயஸ் நீதமாகிறதென்றும் ஸூசிதம் ॥ * * * *

திரண்டபொருள். ஸ்ரீஹஸ்த்ராதி காலக்ஷேபத்தாலே அடியேனுடைய யௌவநத்தைப் போக்கடித்தேன், இப்போது ஜரைவந்து சூழ்ந்துகொண்டது, காலக்ஷேபாதிகளுக்கு ஶக்தியில்லை, "சுதேவ ஸ்ரீரங்கே ஸுகமாஸ்வ" என்று தேவரீர் நியமித்தபடியே ஸ்ரீரங்கத்தில் அடியேனிருந்து தேவரீரை அநுஸவிக்கைக்கு விரோதிகளான காமக்ரோதாதிகளை நிராகரித்து வரவரம் ஹிதவிஷேஶ பண்ணுவார் ஸன்னிதியில் அடியேனை வைத்தருளவேணும் ॥ * * * ॥உஅ॥

(அ—கை) இந்த ஶ்லோகத்தில் ப்ரபந்நஸ்ய விஷயப்ரயோஜநங்களைக் காட்டாநின்றுகொண்டும், தாம் ப்ரார்த்தித்தபடியே ஸுப்ரபாதநம்பண்ணி ரக்ஷிக்கிறானென்கிற அர்த்தத்தை ஸூசிப்பித்துக்கொண்டும், நீங்களுமிந்த ஶ்லோகத்தை வசியுங்கோளென்றும் காமக்ரோதாதிகளால் வசீகரானவர்களைக்குறித்துச்சொல்லுகிறார்.—

௨௮ ॥ ஸுதீஜநாசார்யவீக்ஷண ப்ரதித வேங்கடேஶோத்பவாம்
இமாமபீதிஸித்தயே படத ரங்கநாதஸ்துதிம் ।
பயம் த்யஜத ஶம் த்விதி அபிததந்ஸ கேஶவ:
ஸ்வயம் வ ஸதயபூர்ணதீரிஹ பூர்ணமேந ரக்ஷதி ॥

இதி கவிதார்க்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய ஸ்ரீவேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
அபீதிஸ்தவ: ஸம்பூர்ண:

பதம்	உரை
ஸுதீஜந	சிறந்தக்ஞானவான்களான
ஆசார்ய	ஆசாரியர்களுடைய
வீக்ஷண	விசேஷகடாக்ஷத்தினால்
ப்ரதித	ப்ரஸித்தியடைந்த
வேங்கடேஶோத்பவாம்	வெங்கடேசரிடத்தில் நின்றுமுண்டான
ரங்கநாதஸ்ய	ரங்கனாதனுடைய
இமாம்	இந்த
ஸ்துதிம்	ஸ்தோத்திரத்தை
அபீதிஸித்தயே	அபயத்தை யடைவதின்பொருட்டு
படத	படியுங்கோள்
ஸதயபூர்ணதீ:	நிறைந்த தயைக்கிருப்பிடமான
ஸ: கேஶவ:	அந்த கேசவனானவர்
பயம்	பயத்தை
த்யஜத	விடுங்கோள்
ஶம்	க்ஷேமமானது (உண்டாகட்டும்)
இதி	என்று
அபிததந்	சொல்லிக்கொண்டு
ஸ்வயம்	தானாகவே
வ:	உங்களை
ரக்ஷதி	இரக்ஷிக்கிறான்

உ-வ்யா ॥ வ்ருத்தாநாம் இதி । (வ்ருத்தாநாம் குரூணாம் வீக்ஷண வ்யதித வேதாந்த தேசிகவாம்) வ்ருத்தாநாம் = ஜ்ஞாநிகளுக்குள்ளே சிறந்தவர்களான, குரூணாம் = ஆசார்யர்களுடைய, இங்கு குரூணாம் என்கிறதாலே அப்புள்ளாரையும் வரதாசார்யரையும் பிதாவான அநந்தஸூரியையுஞ் சொன்னபடி. ‟குரூணாம் வ்ருத்தகுரூணாம்” என்கிறவிடத்தில் குரூணாம் என்கிற பஹுவசநத்தாலே வாதிஹம்ஸாம்புவாஹ வரதாசார்யாநந்தஸூரீணாம் வரிஷ்டஹஸ்தி ப்ருஹஸ்தார்த்தவாதி நீ. இப்படிப்பட்ட குருத்ரயத்தினுடைய, வீக்ஷண = கடாக்ஷவிசேஷத்தாலே, வ்யதித = வ்யவஸிதரான, வேதாந்த தேசிகவாம் = வேதாந்ததேசிகரிடத்தினின்று முத்பந்நமான, இத்தாலே ‟ஜாநிஷ்டாத்வ்யதிஷ்டாம் க்வம்” என்கிற ஸ்லோகத்ருஷ்டி வ்யபதேசா வ்ருத்தாதிகளாலே பரிவர்த்தநமாக உத்பந்நமானுபோலேயும், ஆழ்வார் வ்யபதேசா த்ராவிடலக்ஷணமாநலக்ஷணாதிகளோடே திருவாய்மொழி உத்பந்நமானுப்போலேயும் உத்பந்நமாயிற்றென்று ஸம்ஸிதம். (ரஹஸ்யாம் ஜநா: ஸ்துதிம்) ஸ்ரீ ரங்கநாயகன் விஷயமான இந்த ஸ்துதியை (ஸஹ்ருதயே) ஸஹ்ருதயையும் பொருட்டு (ஸம்க) படியுங்கோள். ஸ்வஜ்ஞாநமயமாகக்கூட வேண்டாம். ஸம்பந்தத்தைச்சொல்லுங்கோள். ‟ஸம்க” என்று ஸம்ஸாரபந்தநாதிபீதர்களான ஸாதுக்களைக்குறித்துச்சொல்லுகிறபடி. ஸம்ஸாரநிவ்ருத்தியுபாயமென்று ஸ்வயம் ஹோமரக்ஷண சொல்லுங்கோளென்றபடி. உங்களுக்குக்கூட ஸம்ஸாரநிவ்ருத்தி வசவேணுமென்று நான் ‟ஸ்ரிய: பதிப்ருதே க்வயி” என்கிறஸ்லோகத்தில் ‟ஸர்வே புத்தாசயம் ஜநா:” என்று ப்ரார்த்திபண்ணினேன், அதற்கு அவன் ஜாஜேஷி: என்றுசொல்லிக்கொண்டு உங்களை ரக்ஷிக்கத்துடங்கினான், இது நிலைநிற்கைக்காக ‟தவஸ்ரோஹ கோரிஷி யாதிபுஜேஸ்வரண்திதப்ருவி வாஜவேதிரம்” என்கிறப்படியே நானும் ப்ரார்த்தித்தேன் நீங்களும் ப்ரார்த்தியுங்கோளென்கிறார். (ஸம்ஸாரஜத) ஸம்ஸாரஜநிதமான பயத்தை விடுங்கோள், (ஸ்வஸ்தி) க்ஷேமமானது உண்டாகட்டும் (ஜத்ருஷிஜயக) என்று சொல்லிக்கொண்டு (க்ஷேமவ:) க்ஷேமிஸ

ஞாவான, கேசி என்கிற அஸுரனை நிரஸித்தாப்போலே பய ஹேதுக்களை நிரஸிப்பனென்றபடி (ஸ:). அந்த ப்ரஸித்த ஸ்ரீவிஷ்ணு வானவன் (பெரிய ஜ்ஞாநிபி:) நித்யமான உபாஸ்ய ஸ்தாநமாயிருக்கிற, ப்ரஹ்மவித்யையாலே யென்றபடி. (ப்ரணமதாம் ஸ்வயம் ப்ரதி பாதயதி) ஸாக்ஷாத்ப்ரணாம மாத்ரத்தாலே தானே உங்களை ரக்ஷிக்கிறான். இந்த யோகத்தாலே பயநிராகரணம்பண்ணத்து டங்கினானென்றபடி. "ஸ:" என்கிற பஹுவசனத்தாலே "ஹே ஸ்வயம் ப்ராணம் ஹிவ:" என்று, த்ரிஜடாதிகளான மற்ற ராக்ஷஸிகளைக்குறித்து பிராட்டிசொன்னாப்போலே பயநாதி ஹேதுக்களான ஸமயங்கள் அனைவுரையும் பார்த்துசொன்னபடி. "ப்ரணமதாம்" என்கிறத்தாலே "ஸர்வ ப்ரணதர்க்ஷிதா: ஸஹஹேதுப்ரணாமா:" என்று ப்ரகாசங்களும் ஸ்ரீ ராக்ஷணத்தில் ஜாமராங்களாக விருக்கிறதுகளென்று கீழ்ச்சொன்ன அர்த்தத்தை ஸ்வீகரித்தபடி. "ஸ்வயம்" என்கிறத்தாலே ப்ரத்யக்ஷங்களை ஆளிட்டு நிரஸிக்காமல் ஸாக்ஷாத்ப்ரணாமங்கள் லோகத்துக்கு ப்ரகாசிக்கும்படி தானே வந்துநிரஸிக்கத்துடங்கினானென்றபடி. "பெரிய ஜ்ஞாநிபி:" என்கிறத்தாலே "ஸததம் யோகின:" என்று சொன்ன அர்த்தத்தை ஸ்வீகரித்தபடி ॥ ௨

இப்படி இவர் ப்ரார்த்தித்தபடியே பயநிவ்ருத்தி வாக்யங்களை யெம்பெருமான் நிராகரிக்க, மேல்வருவதான ஸமஸ்தாநுஸந்தாநத்தில் ஹேத்வாதி ஸௌஹார்தமாக, பெரியபெருமாளை அநுஸந்திக்கிறார்.

திரண்டபொருள். பெரியோர்களான ஆசாரியர்களுடைய கடாக்ஷவிசேஷத்தினால் ப்ரஸித்தரான நிகமாந்த மஹாதேசிகரிடத்தினின்றும் தானாகவே உண்டான இந்தஸ்துதியை படியுங்கோள் எம்பெருமான் "பயத்தைவிடுங்கோள் க்ஷேமமுண்டாகட்டும்", என்று சொல்லிக்கொண்டு தன்னுடைய குணங்களினாலேதானாகவே உங்களை ரக்ஷிக்கிறான். ॥௨௯॥

इति श्रीशैलकुलतिलक वत्सान्वय श्री
कृत श्रीकुमारतातदेशिक कुमार श्री
वेङ्कटेशावरजार्यस्य वाधूलान्वय
वंशेन्द्र श्री श्रीनिवासार्येन्द्र
चरणारविन्द
सेवकेन शिष्येण
श्रीरङ्गनाथार्येण विरचितं
देहलीशस्तुति टिप्पण्या व्याख्याव्याख्यानं
समाप्तम् ॥

कवितार्किकसिंहाय कल्याणगुणशालिने ।
श्रीमते वेङ्कटेशाय वेदान्तगुरवे नमः ॥

देहलीशस्तुतिः
सम्पूर्णा ॥

ஸ்ரீ திவ்யஸூக்தி ஶுத்தாஶுத்தபத்ரிகா.

பக்கம்.	வரி.	அஶுத்தம்.	ஶுத்தம்.
௪	௧௬	ன்னுங்	ன்னங்
௬	௯	ஏன்று	ஏன்றுப்போலெ
,,	௧௨	மக்கு	தமக்கு,
௯	௨௬	தாயல்லே	தாயில்லே
௧௨	௨௫	[illegible]	[illegible]
௧௫	௪	தாநத	தாந்த
,,	௯	தாற்போலே	தாப்போலே
௧௪	௯	ப்ரதிஞ்ஞை	ப்ரதிக்ஞை
,,	௫௦	ஞணமாக	க்ஷணமாக
௧௭	௧௮	என்றுற்போ	என்றுப்போ
,,	௫௦	ப்ரதிஞ்ஞை	ப்ரதிக்ஞை
௧௮	௪	உன்னுடைய	உம்முடைய
௨௦	௬	ஞாய	ஞாய
௨௧	௧௪	ஞயம்	ஞயும்
,,	௧௮	ஞயம்	ஞயும்
,,	௨௫	செயகி	செய்கி
௨௨	௨௦	களாயக்	களாய்க்
௨௫		௫௨	௨௫
,,	௫௦	ஒரு	ஒரு
௨௬	௨௪	நின்றுற்போ	நின்றுப்போ
௨௭	௧௬	ஸுக்ருப்ர	ஸுக்ருப்ர
,,	௧௫	யினேனை	யினேனே
௨௮	௨௫	வொட்டாது	வொட்டாதே
௫௦	௧௬	ஷிதெதி	ஷிதஜதி

பக்கம்.	வரி.	அசுத்தம்.	சுத்தம்.
௩௧	௨௦	ஸுவத்தி	ஸுவஸ்தி
௩௨	௨	ளெல்லாம	ளெல்லாம்
,,	௫	சொனன	சொன்ன
௩௫	௨௪	தன்செ	தற்செ
,,	௨௬	கொணடா	கொண்டா
௩௭	௯	ஞஂஸஹவி	ஞஂஸஹஷி
௩௮	௧	வாயாக	வயாக
,,	௧௯	எல்லே	எல்லி
௪௦	௧௩	எதேனு	எதேனு
௪௩	௨௨	ஸாஸவதராளான	ஸாஸவதர்களான
௫௧	௪	கிாம	கிரம
,,	௧௭	தேவரீடைய	தேவரீருடைய
,,	௨௬	நிவர்த்தகமான ஸத்தி ஸுவத்திகளை	நிவர்த்தகமான வஸ்துவை ஸத்திகள் போலன்றிக்கே ஸவ்யாபிசாரமில்லாத நிவர்த்தகமான, ஸத்தி ஸுவஸ்திகளை
௫௨	௨௮	நவாய	நவாய
௫௩	௧	மொழியின்	முழுவின்
௫௪	௧	ரக்ஷித்து	ஸிக்ஷித்து
௫௬	௨௦	ஸாம	ஸாம
௫௭	௪	ஜெவ	ஜெவ
௫௮	௬	கடாகையா	கம்மன்கையா
,,	௨௮	நிச்சயம்	நிசசயமா?
௬௦	௨௯	வயாா	வய்யா
௬௧	௧௧	தவ்ருத்தி	க்ஷவ்ருத்தி
௬௨	௧௩	பப்ரி	ப்ரி
,,	௨௯	களிலிரு.	களிலி
௬௪	௮	கவிதா:	கவிகா:
௬௬	௧	வேசீ	வேசீ

பக்கம்.	வரி.	அசுத்தம்.	சுத்தம்.
சாஅ	கo	யமைய	யமையு
சாசா	க	ஸத்ம்பாஸு	தத்ம்பாஸு
எo	கக	மென று	மென்று
,,	கசா	லேழு	லெமரேழு
எக	,,	ஜாஹாயாஸ	ஜாஹொதி
எங	உக	ப்ரதிஜ்ஞை	ப்ரதிக்ஞை
,,	உசா	ஞமமா	ஞம்மா
எச	சா	காருதஜ்ஞவ்ரு	காருஜ்ஞவ்ரு
எரு	உஅ	ஓட	ஓட
எசா	உக	வயஸிக்த	வாயஸிக்த
எஅ	ரு	அன்னமேல	அண்ணாமேல
எகா	உஅ	என்றுரா	என்றுஞருரா
அக	கo	இரக்ஷி	இரக்ஷ
அஅ	ங	வணபகொவராய்	வணயகொவயாக்ஷராய்
,,	கங	பரவ	பாவ
அகா	கச	வாஜவ்	வாஜவ
,,	உஉ	கஜேந்தரா	கஜேந்த்ரா
காo	கo	வஜமண	வஜமண
காo	உங	அவரைஸம்ஹரிக்க	அவரைஸேவிக்க
,,	உக	காருதி	காருாதி
காக	சா	விததா	வித்தா
காஉ	கா	விரோதி	விரோதி
,,	கக	புத்தியைகொடுப்பனே	புத்தியைக்கொடுப்பவனே
காரு	கங	கினியன	கினியனே
காஅ	கச	யூசா	யூசா
காஅ	உக	வ்ருத்தியாநின்ற	வ்ருத்தியடையாநின்ற
காகா	உஅ	பலாத்க்கா	பலாத்கா
ககரு	கரு	ஹிதம்	ஹிதம்.

ஸ்ரீ: ॥

ஸ்ரீ ஹயவதனபரப்ரஹ்மணே நம: ॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம: ॥

ஸ்ரீவேங்கடேசகண்டாவதாரை: ஸ்ரீரங்கராஜ
திவ்யாஜ்ஞாலப்தவேதாந்தாசார்யபதை: கவிதார்க்கிக
கேஸரிபி: ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரை:
ஸ்ரீமந்நிகமாந்தமஹாதேசிகை:
அநுக்ருஹீதா

* ந்யாஸவிம்சதி: *

ஸ்ரீகௌசிககுலதிலகஸ்ரீபாஷ்யஸ்ரீநிவாஸா
சார்ய விரசிதயா வ்யாக்யயா
த்ராவிடதிவ்யதாத்பர்யேண ச ஸாகம்

தேசிகஸம்ப்ரதாயவிசிஷ்டநிஷ்ணாதப்ரேக்ஷேண
தி. வ. ஸ. நா. ரா. ஸ்ரீ தாதாசார்யேண
ஸ்ரீ க்ருஷ்ணமாசார்யேண
ரா. ராமாநுஜாசார்யஸ்ய
“ஸ்ரீ ஸரஸ்வதீவிலாஸமுத்ராக்ஷரசாலாயாம்”
முத்ரிதா ஸதீ ப்ரகாசிதா ॥

பரிதாபி௵ ஆடிமீ
1912௵ ஜூலைமீ

யஃ ஷுாஜெஷு ஸஜூராஜே ஜர்ஈடிஸிஜவ ஸஜிெதஜஜ
ஶத்ரு ள கூணாஜெஷு ஸஷகூணம் ஷ ணயதிவஸயெ
வகூஷெஶம் ஜிஜெஶ । ஷொாzஸ்வாகூம் ஸம்வியத்ராம்
ஸாஈவதிவ்ருதநா அஜ்யம்ஜெஜகூஜெஜா ஜாஜூஜ்ம்
ஷ்ரஜவிஜு ஜிஜவஶதவஸாம் கொாzவிஜஜெதஜுாவிஜதஜு: ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍋𑌮𑌲𑌵𑌲𑍍𑌲𑍀𑌨𑌾𑌯𑌿𑌕𑌾𑌸𑌮𑍇𑌤𑌾𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌮𑍃𑌤

𑌪𑌰𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 𑌨𑌮𑌃

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌗𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ॥

* [illegible] *

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌵𑍇𑌙𑍍𑌕𑌟𑌨𑌾𑌥𑌾𑌰𑍍𑌯𑌃 𑌕𑌵𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌕𑌿𑌕𑌕𑍇𑌸𑌰𑍀 ।
𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌮𑍇 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌤𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌦𑌾 𑌹𑍃𑌦𑌿 ॥

[illegible]

𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌶𑍍𑌰𑍀 [illegible] ॥

[illegible] ॥

விஷ்ணுः ஶ்ரீரங்கநாதவம்ஶித வேதாந்தாசார்யபூர்ணகாமேஷு யஃ ஶ்ரீ வேங்கடேஶ வம்ஶாவதாரஃ ஶ்ரீ ஶைலநாதகவிः, கல்யாணாயாம் லக்ஷணோக்த நிக்ராயாம் ஸ்வ்ப்ருதாலக்ஷ்ண விஷயம் ஸ்தோத்ரம் கவிதாகரவ்ருத்தி ஸாநந்தநயநாஜ்ஞாவிசக்ஷணே ப்ரபஞ்சஸாரவாரா கதநவர்ணகம் வ வைஜ்ய, காவ்யத்ரி வசேஷவிஷ்ணுநாம்ஹூம்ஷ வார வரிஸரேவிலஸகுர ரம்பநகீதகரணகவித நித்யகலாநதாரம் ப்ரபஞ்சஸாரக்ஷர் வரிஶீலநாக ஸாக்ஷாகக்ஷ்ர கவாரஹஸ்வரவ வஶவதிः ததஸ்யாநந்தம் ஶ்ரவஸி ஷாஜ்ஞாம் நியாய வஸுவணீ வரிஸஹ்யா ஸாஜ்ஞயா வரவர்ணநாமகாஹரண நாரதேநந வரிஷார ஸஹாயவ திவாஷக வஸுவணகாலங்கருதாம ஸகலவ்யாவ ஶரீரம் ப்ரபஞ்சவிஷயஶாஸ்த்ரப்ரகாஶதீம் விக்ஷேபஸ்து நிவிவிஸ்த வரிஸமாவ்ருத்யம் மங்கலஸ்ய கதவ்யகாஶ "ஶ்ரீநமஸ்யாவஸ்தமிதேம்" இத்யாலங்காரிகர்த்யா, இஷ்டதேவதாநிநாமகிநஸ்யாநவர்ணகம் யதாத்யா மநோஹராஸநம் நமஸ்யாம் கரோதி —

மூலம் ॥ அஜ்ஞேஷாநந்தமவ்யம் ஶக்திஶ்வரமஹந்தகம். ஸ்வவர்ணம் வாகமாஸ்யவ் ஷட்வேத் திதிஶமநவா ந்யஸ்த [ந்யஸ்த] ஶாக்காஸ்யாயாः । வக்ஷிஸ்த த்ரிஶைவகூதி திதமாவலம்பஸ்வாமிநாஷாதாரம் மங் க ப்ராரத் தம் தம் ஹம்ஸவஹாயிதா ஶேவாரம் ஶீலமாமிः ॥

வ்யா ॥ அங்கேஷ்விதி । (வ்யாமேவ) மங் வரிஶீலநாக வர்ண வர்ணம் (மம்வர்ணம்) மகாரவகாரவர்ணம், ஷீபவிந்து ஸமிதோ மகாரோ பீஜம், கேவலவிந்துஸமிதோ வகாரஶ் க்திः, வசதாஸ்யாம் மங் ஸ்வாகார விந்துஸமிதாஸ்யாம் ரவர்ணம் நீலகம், விஶ்வாமித்ர ருஷிः, த்ரிஷ்டுப் ச்சந்தः லக்ஷ்மீநாராயணஸமித ப்ரபஞ்சவதீ தேவதா, வசாதிஶ்ருஞ்ஜி, சாலேந்த்ரவ வர்ணம் யஸ்விநகமணி கத்யாயாவதி தயா (ஷடவா ஶ்ருந ஜ்ஞஶக்திஶ்வரமஜ மம்பகா) ஶ்ருதிः = வராஹஸ், த

[illegible] = श्रेष्ठः यस्मिन् तेन, [illegible] =
[illegible], प्रमाणेनेति यावत्, विडम्बकं = [illegible]
[illegible], "[illegible] विडम्बकम्" इति पाठान्तरम्.
तत्र [illegible] = [illegible], [illegible]
[illegible], [illegible] यावत्. "[illegible]" इति [illegible]
[illegible], [illegible]
[illegible] इति [illegible]. तेन [illegible] विडम्बकं, [illegible] तेन,
[illegible]. [illegible]
[illegible] "[illegible] । [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] । [illegible]" इति [illegible]
[illegible]. [illegible]
[illegible] '[illegible]
[illegible] । [illegible]'
इति ([illegible]) [illegible] ([illegible]) [illegible]
[illegible]
[illegible] ([illegible]) [illegible]. [illegible] "[illegible]
[illegible]" [illegible]
[illegible]. [illegible]
[illegible] क्रियाविशेष-
णम्, [illegible]
[illegible], ([illegible]) [illegible] ([illegible]
[illegible]) [illegible] [वयं] [illegible]
[illegible] विशेषः. ([illegible]
[illegible]), [illegible]
[illegible], [illegible] = [illegible], [illegible] = [illegible]
[illegible], [illegible], उदारः = [illegible], [illegible] =
[illegible]. ([illegible]) [illegible]
[illegible] = [illegible], [illegible], [illegible]
[illegible] = [illegible]

𑌯𑌥𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌂 [illegible] (𑌪𑌾𑌞𑍍𑌚𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍) [illegible] (𑌶𑍍𑌰𑍀𑌯𑌾𑌮𑍁𑌨𑌃) [illegible] 𑌯𑌥𑌾 𑌤𑌥𑌾 𑌯𑌥𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌂 [illegible] 𑌯𑌥𑌾 𑌤𑌥𑌾 [illegible] 𑌪𑌾𑌞𑍍𑌚𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾 [illegible] 𑌇𑌤𑌿 ॥ * * ॥௬॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃 ॥

நூலின் வரலாறு.

முக்திதரும் நகரேழின் முக்கியமான காஞ்சிமாநகரில் வஸித்திருந்த புண்டரீகாக்ஷ ஸோமயாஜியாரின் பௌத்திரரும் அநந்தஸூரி என்பவருக்கு புத்திரரும் திருவேங்கடாதிபதியின் திருமணியாழ்வாரின் அம்சபூதராயுமான திருவேங்கிடநாதன் என்று திருநாமம்பூண்ட ஸ்ரீநிகமாந்தமஹாதேசிகன், பாராசரப்ரம்ஹருஷி புலஸ்த்ய வஸிஷ்டர்களுடைய அநுக்ரஹத்தைப்பெற்றுப்போலே அம்மானுடையவும் அப்புள்ளாருடையவும் அநுக்ரஹத்தைச் சிறுவயதிலேயே பெற்று, தனது மாமனாகிய அப்புள்ளாரிடத்தில் ஸகல சாஸ்த்ரங்களையும் கற்றுணர்ந்து பெருமாள் கோயிலிலே க்ரஹஸ்தாச்ரமத்திலே யெழுந்தருளியிருந்துகொண்டு தமக்குக்

குலக்தவமான பேரருளாள்ரை மங்களாசாஸநஞ் செய்துகொண்டு, குணபூர்த்தியுள்ள சிஷ்யர்களுக்கு ஸகல சாஸ்த்ரங்களையும் ப்ர வர்த்தநம் பண்ணிக் கொண்டெழுந்தருளி யிருக்கையில், தமக்கு ஆசாரியரால் உபதேசிக்கப்பட்ட பெரிய திருவடி நயினார் விஷய மான மந்த்ரத்தை அநுஸந்தித்து அவரை உவப்பிவிக்க திருவுள் ளமாய், மந்த்ரஸித்தியாகத்தக்க இடமான அடியவருக்கு மெ ய்யனாகிய தெய்வநாயக னெழுந்தெருளியிருக்கிற திருவஹீந்த்ரபு ரத்திற்கு எழுந்தருளி அங்குள்ள கருடநதியிலே நீராடி தெய்வ நாயகனை மங்களாசாஸநஞ் செய்தருளி ஔஷதாத்ரி யென்னும் ம லையின் சிகரத்திலுள்ள அழகிய சிங்கர் ஸன்னிதியின் அருகிலுள் ள அரசமரத்தடியிலிருந்து பெரிய திருவடி நயினாரை த்யானஞ் செய்துகொண்டு கருட மந்த்ரத்தை த்யாநஞ்செய்துகொண்டிருந் தார். அப்போது வேதாத்மாவான் பெரிய திருவடி நயினார் இவர் முன் ப்ரஸன்னமாகி, இவரைக்கொண்டு உடையவருடைய தர்சன த்தை வளர்க்கவேணுமென்னக்கருதி, இவருக்கு ஸ்ரீ ஹயக்ரீவ மந் த்ரத்தை யுபதேசஞ்செய்து மறைந்தருளினார். அப்பொழுது தூப்புற்பிள்ளை பெரிய திருவடி விஷயமாக ஐம்பதுச்லோகமுள்ள, “கருடபஞ்சாசத்” என்கிற ஸ்தோத்திரஞ் செய்தருளினார்.

அவதாரிகை. இக்கிரந்தம் யாதொரு இடையூறுமின்றி முடிவுபெறும் பொருட்டு மந்த்ரத்தை த்யாநஞ்செய்கிறேமென்ப தை மங்களமாய் அருளிச்செய்கிறார். “ஸம்ஹேஷ்டி” என்பதால்.

பதம்	உரை
ப்ராகேவ	(மந்த்ரத்யாநத்திற்கு) முந்தியே
ஸம்பந்நவர்ணம்	மகாரவகாரங்களை முந்தியுள்ளதாக இருக்கும்படி
ஆநந்த	ஆநந்தமயமான ப்ரம்ஹத்தை
ப்ரதாந	முக்கியமாகவுடைய
ச்ருதிசிகர	வேதாந்தத்தினால் (ப்ரணவத்தினாலென்றபடி)
நிலீநம்	சேர்ந்திருக்கிற
தண்டகம்	தண்டகரூபமானமந்த்ரத்தை (மாலா மந்த்ரங்களையென்றபடி)

த்யாத்வா	த்யாநஞ்செய்து
ஷட்விதம்	ஆறுவிதமான
அங்கேஷு	அவயவங்களில்
ந்யஸ்ய	ந்யாஸஞ்செய்து
அஷ்டதிக்ஷு	எட்டு திக்குக்களிலேயும்
ஶுத்தாஸ்த்ரபந்தா꞉	சுத்தமான திக்பந்தநத்தையுடையவர்களான அடியோங்கள்
பக்ஷி	'பக்ஷி' சப்தமென்ன
வ்யத்யஸ்தபக்ஷி	'மாறுதல் செய்யப்பட்டிருக்கிற பட்
த்விதய	இந்த இருவகைகளுடைய [சிசப்தமென்ன,
புரோபாக	முன்ப்ரதேசத்தில் (முதலிலென்றபடி.)
பாஸ்வத்	மிகவும் விளங்காநின்ற
உதார	உயர்ந்ததான
தாரம்	'ப்ரணவத்தையுடையதும்
ஹவ்யவாஹதயிதா	அக்நியின் பார்யையை (ஸ்வாஹா
அவஸாநம்	கடைசியிலுடையதும் [காரத்தையென்றபடி)
தார்க்ஷ்யம்	கருடஸம்பந்தியான
மந்த்ரம்	மந்த்ரத்தை
த்யாயாம꞉	த்யாநம் பண்ணுகிறோம்.

தாத்பரியம். அடியோங்கள், முதலில் சக்தி, பீஜம், ரிஷி, முதலியவைகளை அநுஸந்தித்து, ப்ரம்ஹத்தை முக்கியமாய் பரதிபாதிக்கிற ப்ரணவத்தோடு கூடிய மாலாமந்த்ரங்களை யநுஸந்தித்து, அங்கந்யாஸ கரந்யாஸ தேஹந்யாஸங்களைச் செய்து, திக்பந்தனஞ்செய்து, கருடனைத்யாநஞ்செய்து கருடவிஷயமான மந்த்ரத்தை அநுஸந்திக்கிறோம்.

மந்த்ரஸ்வரூபம், பீஜம் அங்கந்யாஸம் முதலியவைகளெல்லாம் பெரியோர்களிடத்தில் உபதேசத்தால்அறியவேண்டுமென்று சாஸ்த்ரமாகையால், அவைகளை இங்கு விவரமாகச்சொல்லவில்லை

[illegible] (𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿 [illegible]) 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌶𑌬𑍍𑌦𑌸𑍍𑌯, 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌶𑌬𑍍𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌚, [illegible], 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌶𑌬𑍍𑌦𑌯𑍋𑌃 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌶𑌬𑍍𑌦𑌯𑍋𑌶𑍍𑌚 [illegible] 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃. [illegible] (𑌹𑌨𑍍𑌤 [illegible]) [illegible], 𑌯𑌥𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌂 𑌸𑍁𑌪𑌰𑍍𑌣𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌶𑌬𑍍𑌦 [illegible], 𑌸𑍁𑌪𑌰𑍍𑌣𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿 [illegible] 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃. 𑌯𑌥𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌂 𑌸𑍁𑌪𑌰𑍍𑌣𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿 [illegible] 𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌮𑍍 [illegible] «𑌸𑍁𑌪𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌃 [illegible] 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌶𑌬𑍍𑌦 [illegible]» 𑌇𑌤𑌿. 𑌸𑍁𑌪𑌰𑍍𑌣𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿 [illegible] 𑌉𑌪𑌨𑌿𑌷𑌦𑌿 [illegible]. 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌶𑌬𑍍𑌦𑌸𑍍𑌯, 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌶𑌬𑍍𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌚, [illegible] 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃. [illegible] 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 [illegible]. 𑌯𑌥𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌂 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌶𑌬𑍍𑌦𑌸𑍁𑌪𑌰𑍍𑌣 [illegible], 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌶𑌬𑍍𑌦 [illegible] 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃. [illegible] «[illegible]» 𑌇𑌤𑌿. 𑌯𑌥𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌂 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌶𑌬𑍍𑌦 [illegible] 𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌮𑍍 [illegible] «[illegible]» 𑌇𑌤𑌿. [illegible] «𑌸𑍁𑌪𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌃 [illegible]» [illegible] 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌇𑌤𑌿.

[illegible] ॥ [illegible] ॥ [illegible] ॥௨॥

[illegible]

யாம் (ப்ரணிஹிதஜநஸ்ய ப்ராணஸ்த்ராணஜநத்ரம்)। பரமேவ தம் விஷ்ணுஜித்யயந்த:. (நியச்சந்தி) (ப்ராவீவரிவிதமஹநா ஸாமகாருத்மதீ) கருடாயிவதி விஷ்ணுஸம்பந்திநீ (ப்ருஹதீ) வேதாங்கவித்யா (நம்வாதா) இதி. “நாநாவித்யஸம்ப்ரய ப்ரோஷோவணார்த்தவணார்த்தஹயாச்ரித:” இதிலக்ஷணலக்ஷிதே த்ரிவியெப்ரோஷே “காருத்மதீ ப்ருஹதீ வேத்ய”தி கருடபஞ்சாக்ஷரீவர்ணநே ப்ரஸ்துதேஸதி அப்ரஸ்துத ப்ருஹதீ வர்ணாவர்ணநமபி. ப்ரதிபாதயதீதி ப்ரக்ருதாப்ரக்ருதவிஷயகச்லேஷாலங்கார: ॥ * * * * ॥ ௨ ॥

அதை. கீழ்ச்லோகத்தில் மந்த்ரத்யாநஞ்செய்கிறேமென்று சொல்லி, அம்மந்த்ர வைபவத்தை யருளிச்செய்கிறார் “வேத:” என்பதால்.

பதம்.	உரை
யஸ்யாம்	யாதொருகருடமந்த்ரத்தில்
வேத:	வேதஸ்வரூபனான பெரியதிருவடி நயினார்
ஸ்வார்த்தாதிரூட:	தனக்கு அர்த்தமான எம்பெருமானாலே ஏறப்பட்டவராய்க்கொண்டு
பஹி:	வெளியிலேயும்
அந்த:	உள்ளேயும்
அபிவ்யக்திம்	ப்ரகாசத்தை
அச்நுதே	அடைகிறாரோ
யயா	யாதொரு கருடமந்த்ரத்தினால்
ஸாபவர்கத்ரிவர்கா	தர்மார்த்த காமமோக்ஷ மென்கிற நான்கு புருஷார்த்தங்களையும் கொடுக்கக்கூடிய
ஸாங்கர்ஷணீ	ஸங்கர்ஷணஸ்வரூபரான கருடஸம்பந்தியான
ஸா	அந்த (ப்ரஸித்தமானவென்றபடி),
ஸித்தி:	ஸித்தியானது

பரிணதிம்	பரிபக்வத்தை யடைகிறதோ,
யத்ர	யாதொரு கருடமந்த்ரத்தில்
{ ப்ரணிஹித	வைக்கப்பட்டிருக்கிற
மநஸ: }	மநஸ்ஸையுடையவர்கள்,
ப்ராணேப்ய:	ப்ராணவாயுக்களுக்கு
அந்யம் ப்ராணம்	வேறுபட்டவனாக
நிஶ்சிந்வந்தி	(கருடனை) நிச்சயிக்கிறார்களோ,
ப்ராசீ	புராதநமாயும்
{ பரிசித	பரிசயம் பண்ணின்னும்
கூடார்தா }	மறைந்திருக்கிற அர்த்தத்தையுடையதும்
காருத்மதீ	கருடவிஷயமானதுமான
ஸா ப்ரஹ்மவித்யா	அந்த ப்ரம்ஹவித்யையானது
ந:	அடியோங்களை
பாது	இரக்ஷிக்கட்டும்

தாத்பர்யம். யாதொரு கருடபஞ்சாக்ஷரியில் வேதஸ்வரூபனான பெரிய திருவடியினுர் தனக்கு (வேதங்களுக்கு) ப்ரதாநமாய் ப்ரதிபாத்யரான ஸ்ரீநாராயணனாலே எறப்பட்டவராய்க்கொண்டு ஆபாதமாயும் அந்தர் விசாரத்திலேயும் ப்ரகாசத்தை யடைகிறதோ, யாதொரு மந்த்ரத்தினால் தர்மார்த்தகாம மோக்ஷங்களென்கிற நான்கு புருஷார்த்தங்களையுங் கொடுக்கக்கூடிய ஸங்கர்ஷணஸ்வரூபரான கருடனுடைய ஸித்தியானது ஸித்திக்கிறதோ, யாதொரு மந்த்ரத்தில் எப்பொழுதும் வைக்கப்பட்டிருக்கிற மநஸ்ஸை யுடையவர்களான பெரியோர்கள் ப்ராணவாயுவுக்கு வேறு ப்ராணனாக (கருடனை) நிச்சயிக்கிறார்களோ, பரிசயம் பண்ணப்பண்ண துருஹமான அர்த்தத்தையுடையதான அந்த கருடவிஷயமான பரம்ஹவித்யையானது (கருடபஞ்சாக்ஷரியானது) அடியோங்களைக்காப்பாற்றட்டும்॥ * * *

கருடன் ஸங்கர்ஷண ஸ்வரூபனென்பது பாத்மஸம்ஹிதை முதலிய ஸம்ஹிதைகளில் கண்டுகொள்வது.

"ஸர்வ ஹவிஷ்ர" என்று சொன்னதினாலே பரப்ரம்ஹ வித்யை யென்று ஒரு அர்த்தம் தோன்றுகிறது. பரப்ரம்ஹவித்யாபக்ஷத்தில் சலோகத்திற்கு வேறு அர்த்தஞ்சொல்லவேணும (யஸ்ரம்) யாதொரு பரம்ஹவித்யையில் (வேத:) வேதஸ்வரூபரான பகவான் (ஸ்வாயுராயிரஞ்ச:) தனக்குவாஹநமான கருடன் மேலேறினவராய்க்கொண்டு (பஹிரவஹிரஹிவ்ருக்திஜோதி). என்பவைகளுக்கு அர்த்தம் முற்கூறியபடி. (யயா) யாதொரு பரப்ரம்ஹவித்யையினால் (ஸாக்ஷஷ்டிர்ணீவிஸி:) விஷ்ணுஸம்பந்தியான ஸித்தியானது (ஸ்ரவஸம்ருத்திவஸ்ரா ஸாவஸிணஉதி) என்பவைகளுக்கு அர்த்தம் முன்போல் (யத்) பரப்ரமஹவித்யையில் (ப்ராணஸ்ரஸ்ரப்ராணம் நிஸ்ராரயந்தி) ப்ராணனுக்கு வேறுப்ராணனாக பகவானை நிச்சயிக்கிறார்களோ, (ஸாரஞ்சத்ரீ) கருடாதிபதியான பகவதஸம்பந்தியான (மற்றவைமுன்போல)

கருத்து. யாதொரு பரப்ரம்ஹவித்யையில் வேதஸ்வரூபியான பகவான் தனக்கு வாஹநமான கருடன் மேலேறினவராய் ப்ரகாசத்தையடைகிறாரோ, யாதொரு பரம்ஹவித்யையினால் நான்கு புருஷார்த்தங்களைக் கொடுக்கக்கூடிய விஷ்ணுஸம்பந்தியான ஸகலஸித்தியும ஸித்திக்கிறதோ, யாதொரு பரபரமஹவித்யையில் எபபொழுதும வைத்த மனதை யுடையுவர்கள் ப்ராணவாயுவுக்குமேற வேறு ப்ராணனாக (பகவானை) நிசசயிக்கிறார்களோ, அப்படிப்பட்ட கருடாதிபதியான, விஷ்ணுவிஷயமான பரப்ரம்ஹவித்யையானது அடியோங்களை ரக்ஷிக்கட்டும். * * ॥உ॥

டிவணீ. (வேத:) ஸவருவேதஉபவிஷ ஹஜத்யயஉ:. ஸ்ருதி: யுதெஹி "ஸஞ்சவணெர்zவீ"த்ராதி, தயா "தஸ்ரமாயதீ ஜம தீவ" ஜத்ராதி (பஹிரஹிவ்ருக்தி) வாஹரவதரக்ஷாதகவ காமம் (கபஹிரஹிவ்ருக்தி) ஊமஉநஸஊநாகாம ஊநஸாநஞ்ச யுராந விஶேஷாதகவ காமம் (யஸ்ரம்) மாரஞ்சதபவ ஹவிஷ்ர யாஜோஸரஊநாயாஜித்யயஉ:. (ஸா) வாஜஸம்ஹிதாஜிஷ்ஞ வ ஹிஜஜத்யயஉ:. தயாஹிவாஜெ "ஸிஜபஸ்யபயா வஞ்சவஉம் ஹவ

ஷிஜவசெதாஜவிஜாஃ। வஶாகஷுணவிஃதுஷ॰
ஊரணோஷுடநாஜிஷ॰ । ஶோஷுணஷூ॰ஹநாவெஶஹவுாக
ஷுணகஊுவ॰ । நஹொஜ॰வநவாயஶ்ரீ ஜஒஹஷிவெுவெஶநெ।
ஜ॰ஹ ஜாஜாஜி விஹ்ராவ॰ ஊஷீணா॰ விஜயெதயா । ஷெவதாவ
ஞியாநாஜள ஷொடஊ॰ஷ்ராஜிகஊுணி । ஊவ॰ாஜிஷ॰வாஜெஷ்ர
ஷ॰ தயாநெஷவிகஊுவ॰ । ஜதி ஊ॰த॰ வெயாஜூத ஶ்ரீ॰
தூஊந॰ஷுரொக" ஜதி. (வாஜஷுணீ வியிஃ) வஜஷுணா
ஜ்க ஶ்ரீ॰துக்வ॰வாஸிநீவியிஃ, வஜஷுணாதுகவுஶ்ரீ॰த
தஃ ॰ர॰ஶாவ॰ஹிதாயாஊ॰க॰ "விஷெராவூஷுணாவெுவ
விஜூநவஜஶாஜிநஃ । ஊஷிதிஜூுநவஜாவெுாயா வவுா
யாரவுரஷிவிணீ । ஊஹிஜெதிஜஶ்ஜாத॰விஜெூயொவிஹரெ
ஶாஃ" ஜதி. "வூநஜயாஊநிஷவ ஷெவவுவத॰ராதூநஃ ।
வஜஷுணா॰ஶாக வ॰வஷிணு॰விஜூநவஜவ॰க॰ஜாக । க
வதாயுாஜ்செதஹெுாஷெ"ரிதிச (வாஜஷுணீவாவியிஃ)
"ஹஜாநிவஷிவுஊ॰தூாநி வாக॰விஜிஊுஹதீஹவெக । ஜூாந
ஞஊஹஜாவொதி யஶாநுஜயிகா॰க்ஷிதம்" ஜதாஜிநா "வெ
ஹ॰நாகிம் வஜாவெநஜிஷடாகூரவக்ஹஜ । வயுஊவொதி
ஊந॰நா" ஜதவெஜூநாகூா வ॰கஷுணவ॰வாஸிநீ வியிரவி
(யயாவரிணஊதி) ஶ்ரீ॰தூதவெஹவிஜயாஹஜதி. ஶ்ரீ॰தூத
வெஹவிஜெராவாவெநந ஶ்ரீ॰தூத॰வாஸிநீஶ்ரீ॰வாஹிஊாதிஷெ
வதாதூகவ॰கஷுணவ॰வாஸிநீவியிஶஹஜதீதஜயுஃ.(யதவெ
ணிஹிதஊநவஃ வெணவ கநவெணம்) ஶ்ரீ॰வஜிதிஶொஷஃ
(நியுாரயதி.) வெணாவாந வஊநொஜாந வுாநாவுவ
வாயொஃக ஊக வதவ॰வணு ஶ்ரீ॰வதாகூுவிஹஷெஶ
ரர॰ஷிவஃ ஶ்ரீ॰வ கயிஷெவதஜிதி தயொாகூிஃ. தயா
செஶாரவ॰ஹிதாயா॰ "வெணாவாநவஊநொ
ஜாநவுாநவெணரஷிவிணஃ । ஊஜுவுவு வஜெஶவு வஹிஃ
வெஜிதக்ெஊக । வதவுவணுா ஶ்ரீ॰வவாகூுவு॰விஹ
ஶாஃ । வஞாதூகவு வெணவு விகாரஷெஷவஞயா" ஜதி.
"நஊஃ வெணாஜிவாயஷிநாஊஶாநாய ஶ்ரீ॰தூதெ" ஜதிவ. (ஶ்ரீ
ர॰தூதீவெஹவிஜா) ஶ்ரீ॰வஞாகூா க வி வெஹவிஜா

க்ஷ்வா ஶ்ரீபொவநிஷதி ஶ்ரூயதே ‹‹ஓம் ஶ்ரீபவ ஹவித்யாம் உ வக்ஷ்யாதி'' இதி'

அவ ॥ உக்த வ்யாஸவகாமநாநதாம் கமெநந ஸ்தாநெத்ணஸ்த வ்யஸ்ய ஶ்ரீபஸ்ய வெதிவாவயவகமநவரவ்கம் உருதிஸ்வ ரருவஉாஹ:—

மூ ॥ யெத்ரம் காயத்ரமூருவெ த்ரிவ்ருதிதிவஸிரொநாஉயெ
யம் யஜுஷாம் ஷக்ஷி ஊநாம்ஸ்யம் ஶாநியிஷ்ண்யாத்ஸிரஜநிஶமெமெ
வித்ருஹெமாவாஉஷெவ்யம் । யஸ்யஸ்தாஉாத்நொநாzஸள பவ்
ஹஷிதரஶ்ரத்தாதிவ்யஶாஷ்நாதவஹஃ ஸாஹஸ்ரம் நஃ வ்
ஸருதாம்ஶ்ரீதிஶதஸிவராஹிஷ்டாதாத்ராஶ்ரத்ராநு ॥ ॥ரு॥

வ்யா ॥ யெத்ர இதி ॥ (ஸ்தாஉாத்நஃ) ஸ்தாஉஸாஉஸ்வரருவ ஸ்ய (யஸ்ய) ஶ்ரீபஸ்ய (யெத்ரம்) வக்ஷ்ய (காயத்ரம்) ஸாஉ (உக்தெ) வெதவரஷஇதி ஶெஷஃ (ஶிரஸு) ஶீஷவ்உவி (த்ரிவ்ருதி) த்ரிவ்ருதாஉ [உக்தெ] (நாஉயெயம்) கஹியாநம் (ய ஜுஷம்ஷி) யஜுவெவ்தாநு [உக்தெ] (கஜ்ஞாநி) கராத்யவயவாநு (ஊ நாம்ஸி) காயத்ர்யாதிஊநாம்ஸி [உக்தெ] (ஶமெமெஃ) வமெமெஃ (யிண்ண்யாத்ஸிஃ) யிஷ்ண்யவஉவாத்யாகாமெமெஃ (கஜநி) ஜாதம் (விரூ ஹஃ) ஶரீரம் (வாஉஷெவ்யம்)ஸாஉ [உக்தெ] (கஸள) ஸொzயம் (பவ்ஹஷிதரஶ்ரக்) பவ்ஹஸ்தாஉ, இதரக்= காந்யக், ரமதாம் ஸாமெஉதியாவக். ஸதெதெஶ்ரீதள யஸ்ய தயொக்தஃ. (தாஷ்ய ஶாஷ்நாதவஹஃ) தாஷ்யஶீ= தத்காரஉாஷ்நாதம் வெதவாக்யா த்கம், வஹம்= வாஸஃ,யஸ்யஸதயொக்தஃ. ‹‹யஜ்ஞாயஜ்ஞீயம்வஹதி'' திஶ்ருதிவாக்ய வாவ்யவஹஇத்யமஃ. (ஶ்ரீதிஶதஸிவரா ஹிஷ்டாதாத்ரா) ஶ்ரீதிஶதஸிவமெமெஃ = கமெநகவாஸராத்ர வெதாதவாமெக்யஃ, கஹிஷ்டாதஃ= ஸம்ஸ்தாதஃ, க்ஷாத்ரா= ஸ்வரரு வம், உஹிஉெத்யமஃ. யஸ்யதயொக்தஃ. யமாவாணீ பாஸராதெ ‹‹உமெஹாஷார உஹாவாமெஹா மெமெவநமெதய வயொzயிவ । ஸஞியஷ்வமெட தாஷ்யம் நஉஃ வ ண வ உ ரு த ய மெ ய । ய ஷ ா

பாரம் ஜகத்ஸு ச்சந்தோமயாய தேநம: | சக்ஷுர்யஸ்ய ப்ருஹத்ரதந்தரபக்ஷத்வயம் | ஈக்ஷிணீ வா விகாயத்ரம் த்ரிவ்ருத்ஸாமஶிர ஸ்ப்ருஷ்டம் | ஸ்தோமஶ்சாத்மா ஸ்வஸாமதேவ்யம் வாமதேவ்ய ப்ருஹத்ஸாமதே | ஸதேதாமய யஜுர்நாமதேயம் திஷ்ண்யாச்ச பதேபதே | ஸர்வதோ ஸர்வ மோக்ஷோஸ்தோத்ரம் வேதாநாம் நியமோபரம்" இதி. "யஸ்ய ஸ்ருஷ்டா ஹோதா விஶ்வரூப: | ஸதேதாஹே ப்ருஷ்ட்ருத்கம்பஸர்வ | ஸ ஸேதாமயபாஸ்வ ப்ரணாத: | சக்ஷுஷ்யதேவயாமணாஸர்வயாஸம்" இதி ஶ்ருதிஶ்ச. (ஶ்ருத்யர்த்தஸ்து) ஶ்ருதௌ (ந:) சக்ஷுஷ்கம் (ஸ்வாத்மந்) ஸேவ்யா நிரஞ்ஜ ஸ்வபாவாஸிக்யம் (ப்ரஸாதம்) இதி பதாந், "ஸுபர்ணோऽஸி கருத்மாந் த்ரிவ்ருத்தே ஶிரோ காயத்ரம் சக்ஷு: ஸ்தோம ஆத்மா ஸாம தே தநூர்வாமதேவ்யம் ப்ருஹத்ரதந்தரே பக்ஷௌ யஜ்ஞாயஜ்ஞியம் புச்சம் சந்தாம்ஸ்யங்காநி திஷ்ண்யாஶ்ஶபா யஜூம்ஷி நாம" இதிவேதாநுபூதோ ஶ்ருத்யர்த்தோ ஸர்வம் ஸ்வபாவாஸிக்யம் ப்ரதிபாதித ப்ரத்யர்த்த:. * ||ரு||

அ—கை. கீழ்ச்லோகத்தில் மந்த்ரப்ரபாவத்தைச் சொல்லி, தான் எடுத்துக்கொண்ட நூலுக்கேற்புடைக்கடவுளாகிய கருடனுடைய மூர்த்திஸ்வரூபத்தை யருளிச்செய்கிறார் "நேத்ரம்" என்பதால்.

பதம்	உரை
ஸ்தோமாத்மந:	ஸ்தோமமென்கிற ஸ்துதிரூபமான ஸாமத்தை ஆத்மாகவுடைய
யஸ்ய	யாதொரு கருடனுக்கு
நேத்ரம்	கண்ணானது
காயத்ரம்	காயத்ரமென்கிற ஸாமமென்றும்
ஶிரஸ்ஸு	தலையானது
த்ரிவ்ருதிதி	த்ரிவருத் என்கிற ஸாமமென்றும்
நாமதேயம்	பெயரானது
யஜூம்ஷி	யஜுர்வேதமென்றும்
அங்காநி	கைமுதலிய அங்கங்கள்

ச²ந்தா³ம்ஸி	சந்தஸ்ஸுக்களென்றும்
ஶபா²:	குளம்புகளினாலே
தி⁴ஷ்ண்யாக்ருʼதீ:	மேடையின் ஸ்வரூபமாய்
க்ருʼதி	உண்டாகுகையென்றும்
விக்³ரஹம்	சரீரமானது
வாமதே³வ்யம்	வாமதேவ்யமென்கிற ஸாமமென்றும்
ஊசிரே	(வேதபுருஷன்) சொன்னார்களே
ப்³ருʼஹத் ரத²ந்தர பக்ஷ:	அதைக்காட்டிலும் அநயமான (ரதந்தரஸாமமென்றபடி ப்ருஹத்ஸாமமென்ன இதுகளேசிறகுகளாகவுடையவரும்
யாஜ்ஞாயஜ்ஞீயவால:	அப்படி வேதத்தில்சொல்லப்பட்ட வாலையுடையவராயும்
ஶ்ருதிஶதஶிரஸாம் ஸித்³த⁴மாஹாத்ம்ய:	அநேக வேதாந்தங்களினால் புகழப்பட்ட மஹிமையையுடையவராயுமான
ஸுவர்ண	இந்த
க³ருத்மான்	கருடன்
ந:	அடியோங்களுக்கு
ஸ்வாதந்த்ர்யம்	ஸ்வதந்த்ரமாயிருக்குகையை
ஸங்கல்பதாம்	உண்டுபண்ணட்டும்.

கருத்து. ஸ்தோமமென்கிற ஸாமபாகத்தை ஆத்மாவாகவுடைய யாதொருகருடனுக்கு, கண் காயத்ரமென்கிற ஸாமமென்றும், தலை த்ரிவ்ருத் என்கிற ஸாமமென்றும், பெயரானதுயஜுர்வேதமென்றும், கைகால் முதலிய அங்கங்கள் காயத்ரீமுதலிய சந்தஸ்ஸுக்களென்றும், சரீரம் வாமதேவ்யமென்கிற ஸாமமென்றும், குளம்புகள் திஷ்ண்யஸ்வரூபமென்றும், சிறகுகள் ப்ருஹத்ஸாம ரதந்தரஸாமமென்றும், வாலானது அப்படிப்பட்ட யக்ஞாயக்ஞியமென்கிற ஸாமமென்றும் வேதத்தில் சொல்லப்பட்டவைகளோ, அநேகவேதாந்தங்களினால் புகழப்பட்ட மஹிமையையுடைய அந்த கருடனானவர் அடியோங்களுக்கு ஸ்வதந்த்ரமா யிருக்குகையையுண்டுபண்ணட்டும்

திஷ்ண்யமென்பது யாகத்தில் சிலருத்விக்குக்கள் உட்காருகிற இடங்களுக்கு முன்கட்டப்பட்ட மேடைக்குப் பெயர். ஸ்தோமமென்பது ஸ்தோத்ரத்தைச் சொல்லுகிறது. ॥௫॥

ப்ரவேணீ. (ஸ்தோத்ராதிபி:) ஸாமஸ்தோத்ரப்ரபவ: ஸ்தோம: ஶ்ருதாயஸ்ய, «ஸ்தோமஸ்தோமே ஸ்தவே ஸ்தோத்ரே» இதி ஶ்ரேஷ:. (ஸாமஸ்ம்ருதம்) ஸாதத்ஸ்ம்ருதம், ஏகைகவஶம்வதிதயாஸ்தம். ॥௫॥

ஏவ॥ ஶ்லோத்பாப்ரபவகமாநாநதம் ஸ்தோத்ரகாரஃ கவி: ஏவ்யப்ரம்ஹணோ: யாகப்ராரம்பாவஸரே தினாக்நவ்யாஜேந கஸ்யசம் ப்ரதிபாதயதி —

ஶ்லோ॥ யோऽயம் பதித்வநிஷம் வஹந்நபி வாக்ஸ்யமுகோ
யேந யஜ்ஞே யஜ்ஞாத்யஸ்யாஹவஸ்ர்விமுகயதி ஹஜநம் யக்
யதே திஸங்கை: । ப்ராயோஜவஸுஜயம் ஹரிப்ரம்ஹவிதா
கவிதாரோஹவாஹஸாஹாவ்யஷ்டஹவ்யை: ப்ரஶிமதம்ஸகம்
நிவேஶ்ய ஸவேஹதாம் ந: ॥ ॥௪॥

வ்யா॥ யோऽயமிதி । (ய:) ப்ரம்ஹா: (வாக்ஸ்யமுக:) வஹ நாயகம்வரேண ஹேதுநா குஜஜாவிதஸ்ய (யம்யஜ்ஞே) வஹதி. (யேந) ப்ரம்ஹேந (யஜ்ஞே) விஷ்ணவே (வஹநவதி) ஸாரண ஜு (ஸ்வநிஷம்) ஸவிஹிதம், பஹுப்ரவேதிஶேஷ:, (ஸ்வநிஷம் வஹநம்வரோக்வதி) ஹாரணப்ரவவரோக்வதி (ஸ்யமுக:) ஏக: (யஸ்ய) ப்ரம்ஹஸ்ய (யஜ்ஞாக) பாப்ரஷேதஹோக, ஹேதுஹபுதாக, (குஹவஸ்ர்ர:) ஸஹாவிஜயமக்ஷ:, பஹுப்ரவ, ஸஹவஹந்த்ராவி வதீயதே (ய:) ஹரி: (வாக்ஸ்யமுக:) ஸவபூரக்ஷண வதிஜ்ஞாஸம்யதஸ்து (யம்) ப்ரம்ஹம் (பதித்) வஹதி, ரக்ஷதியா (யேந) ஹரிணா (யஜ்ஞே) ப்ரஹ்மதே (வஹநவதி) ரக்ஷணஜு (ஸ்வநிஷம் யஸ்யஜ்ஞாக) ஶாத்ரவயஜ்ஞே ஸஹாயாயபூராஷ்டகாக ப்ரம்ஹாஜ்ஞேதோ: (குஹவஸ்ர்ர:) பஹுப்ரவ, (இதி) ஹேதோ: பாரஸ்ரம் ஸ்வாதிஹ்யத்வகஶபுநாஜ்ஞேதாரித்யயபு:. «இதி ஹேதுவ்கரண» இத்யமர:. (ஸகுஃ) ஸந்தூர்ப்ராஷா: (யத்)

ஏர~பெ (பக்ஷ) ஹாரளவ, ஹாமிமிதி ஏர~பஜதிவ (ஹஜநம்) ஸ
ாநவெஸவநம் (விஷயதி) விதஙதி (ப்ராய:) ந~ரநம் (ஜயம்) உ
த்கீர்த்யா (ஹாமிஏர~பஹிஷா க்லுப்தாரோஹவாஹஸ்வாஹாவ்யை:),
ஹாமிமிதி ஏர~பஜதி ஹெதுந, க்லுப்தம் = விஹிதம், ஶ்ரோஹ
வாஹயோ:, ஶ்ரோஹணவாஹநயோ:, ஸ்வாஹாவ்யம் = ஸ்வாஹா
விகல்பிதகம், பஸ்த்யோக்த: (ஸ்வாத்மஹவ்யை:) ஸஸ்வரூபவா
யீந:, ஸஸ்வாஷ்ஹிதஹாமிவஷாயத்தஜத்யை:. (தேவ:) தேவ
ஸ்வரூபவீ (ஸ:) ப்ரஸித்த: (ப்ரஹ்ம) ஸர்வஷ்ரூபவ: (ஶகு
னி:). ஏர~பாவ்யவக்ஷ் (ந:). கஷ்மாகம் (ஸர்வஹிதாம்) ஸர்வ
ஷ்ஹஸஹிதகம், ஸர்வஹிதக்ருவாஸிக்வதிதி பாவக். (ப்ரதிம
த்~). ப்ரஷஷாத்~. கயஶேயு: ஹாமிஏர~பயோரபேதாஹாரண
ஸஶெய ஸஶேரவ்யாவ்யை ஏர~த்ஜதி ஹாமிம் ஜிதவதிஸதி ஏர~
பஶக்திம் வீக்ஷ்ய கஹிஷீஹம்வ்யுண்யேஷதிஹாரளவஷ திஸதி, தத
ஸ்~வெணைய் ஹவாமெநவ வரம் யாசக்விதி கயயதி,. ஶேவாஹநம்
ஹவெதி ஹாமிணா க்ஷ்ஜ்ஞாவிசஸ்ஹ்ரு ஸ~வணய்ஸ்த்ஷாரஹ்ய வ~
ர~வெஷாத்ரே வஹநநிபதெதா பஹ்ஹவ, ஹாமிரவி த்ரிவொக்ஷ
யாரகக்வாக். ஏர~பஹாரணநிபதெதாஏர~பஸஹாயாஷ்ய~வெஷஷ~
ஞ்யெவிஜய ஶக்ஷ்வெயுஹ்வ, கதெயாயீவெர:வெரபெ ஹாஹிஞத
யா வெஸவ்யாஶொநாஏர~த்ராது வரபெ ஹஸஹவாஸிக்வா ஷஷா
க்விதவ்யெயு:. ‘யத்தெஷாநிச்த்ய ஸ:பெஙாக் யஉபெஶெவெக்ஷத”
இதி ந்யாயென வ~ரவயுஶெஜு ‘‘யத்யதெ’’தி விஹிதம்
யஉபெய~ஏஜம் உத்ராவெஜு ‘‘ ஸ ’’ இத்ய~க்தெந தஉபெ
வெநவெகவெநவஸஹ வடதஜதிஹெதெதா ர~ஹமியாரவ்ய
ஹெஷஸ்ஸ்ய்ஷிதி வ~ரவயுகவெயஷாமகாரா: ॥ * ॥௧௦॥

(அ—கை) கீழ்ச்லோகத்தில் வேதமயமான கைமுதலிய அவயவங்களையுடையவரென்றுசொல்லி, கருடனுக்கும் பகவானுக்கும் அபேதத்தையருளிச்செய்கிறார் “பொயம்” என்பதால்.

பதம்	உரை
ய:	யாதொருகருடன்
யம்	யாதொரு விஷ்ணுவை
பிபர்தி	தாங்குகிறாரோ
யேந	யாதொருகருடனாலே
யஸ்மை	எந்த விஷ்ணுவின் பொருட்டு
ஸ்வநிஷ்டமேவ	தன்னிடத்திலிருக்கிறதான
வாஹநம்	வாஹனரூபமான
வரப்ரதிவிஸ்ருஷ்டக:	வாழ்வுங்கொடுக்கப்பட்டதோ
யஸ்ய	எந்த கருடனாலே
யஸ்மை	எந்த பகவானுக்கு
ஸாம்யுகஶ்ரீ:	யுத்தத்தில் விஜயலக்ஷ்மியானது (உண்டாகிறதோ
(விஷ்ணுபக்ஷத்தில்)	
ய:	எந்த பகவான்
யம்	எந்த கருடனை
பிபர்தி	வஹிக்கிறாரோ
யேந	எந்தபகவானாலே
யஸ்மை	எந்த கருடனையும் பொருட்டு
ஸ்வநிஷ்ட:	தன்னிடத்திலிருக்கிற
வாஹநம்	வாஹனரூபமான
வரப்ரதி	வாழ்வும்
விஸ்ருஷ்டக:	கொடுக்கப்பட்டதோ
யஸ்ய	எந்தபகவானாலே
யஸ்மை	எந்த கருடனுக்கு
ஸாம்யுகஶ்ரீ:	யுத்தத்தில் விஜயலக்ஷ்மியானது உண்டாகிறதோ)
ஶத்ரவ:	சத்ருக்கள்
யத்ர	எந்த கருடனிடத்திலும்
யத்ர	எந்த பகவானிடத்திலும்
பக்திம்	பக்தியை

விதததி — விசேஷமாய் பண்ணுகிறார்களோ,
இதி — என்கிற காரணத்தாலே
ஸ்வயம் தேவ: — தேவராகவேயிருந்துகொண்டு
இத்தம் — இந்தமாதிரி
ஹரி — விஷ்ணுவென்ன
பதத்ரிணோ: — கருடனென்ன, என்கிற பேதத்தினாலே
க்லுப்த — செய்யப்பட்டிருக்கிற
ஆரோஹ — ஆரோஹணமென்ன
வாஹ — வாஹநமென்ன
ஸ்வாபாவ்ய: — (இவைகளுடைய) ஸ்வபாவத்தையுடையவரும்
ஸ்வாதந்த்ர்ய: — ஸ்வதந்த்ரராயும
வேதாத்மா — வேதஸ்வரூபியுமான
ஸ: பக்ஷிராட் — அந்த பக்ஷிராஜன்
ஸாம்யம் ப்ரஹ்மண: — ப்ரம்ஹத்துடன் கூடியிருத்தலை
திசது — கொடுக்கட்டும்.

கருத்து. எந்த கருடன் விஷ்ணுவை வஹிக்கிறாரோ, எந்த கருடபகவானாலே விஷ்ணுவுக்கு தான் எப்பொழுதும் தேவரீருக்கு வாஹநமாயிருப்பதாக வரங்கொடுக்கப்பட்டதோ, எந்த கருடனாலே பகவானுக்கு யுத்தத்தில் விஜயமுண்டாகிறதோ, (விஷ்ணுபக்ஷத்தில்) எந்த பகவான் கருடனைத்வஜமாய் வஹிக்கிறாரோ, எந்த பகவானாலே அவரைத்வஜமாய் வஹிப்பதாக கருடனுக்கு வரங்கொடுக்கப் பட்டதோ, எந்த பகவானாலே கருடனுக்கு யுத்தத்தில் விஜயமுண்டாகிறதோ, பெரியோர்கள் எந்தபகவானிடத்திலும் எந்த கருடனிடத்திலும் ஸமமான பக்தியைப்பண்ணுகிறார்களோ, இக்காரணங்களாலே விஷ்ணுஸ்வரூபியாயிருந்துகொண்டே, இவ்விதமாக பகவானெனும் கருடனெனும் வேற்றுமையினாலே செய்யப்பட்ட ஊர்தியும் வாஹநமுமானதன்மையையுடையவரும், ஸ்வதந்த்ரராயும், வேதஸ்வரூபியுமான அந்த பக்ஷிராஜன் அடியோங்களுக்கு ப்ரம்ஹஸாம்யத்தைநன்கு கொடுக்கட்டும்.

கருடன் பகவானுக்கு வரங்கொடுத்ததும், பகவான் கருடனுக்கு வரங்கொடுத்ததும், பாரதத்தில் ஆதிபர்வத்தில் கண்டு கொள்வது. ||௪||

[illegible]

[illegible]

நவவுணி வக்ஷாஸிம்ஶாஸ்த்ராயெ ,,யூஜஷ்டுஹாம் ஹவிஷ்யாதிர யுஷ்மஸ்யநலம்ஶய: । தஶாஸ்மிதி ஸஶாநோக்தை" இதிவ. (யஷா க) ஹமவத: (யஸ்ய) ஶரபஸ்ய (க்ஷஹவஶீ:) ஹவதி (யது) ஶரபெ (யத்) ஹமவதிவ (ஸஹ: ஹஜநம் விஜயதி) ஸஹ: ஸஶா நஶெவநம் விதயதி (இதி) இதய்யாஷாஷெகோ: (வாயொஷெ வ:, தெவஹவஸது, ஹமவதா கஹிஹவவஸஹித்யயஜு:. ஶரப ஸ்யவ ஹமவதா சுஹிஹகவஶோதுஂ ஶீஹாரதெ கநபஶாஸநவ வணி வகொநவிம்ஶாஸ்த்ராயெ ,,க்ஷாஹிஶளஶஹாவாஹா ஸபவணுஃவெராவ்யெஸவபா । கநாதிநியநெகாயெ ஶரப பஶாஷிகெஶவ" இதி. வகொநதிம்ஶாஸ்த்ராயெஷி ,,ஜநிஷ்யதிஹ்யஷீகெஶ: ஸ்வபதெஶெஷவக்ஷிராபு । கெஶவ: வாம்ப ரீகாக்ஷஸ்ஸெவாத ஸ்யெஸ்தி । ஸ்வபம்யஶுஸ்யக்ஷாயஜும் விஹஜ்யஹாஜமாஶநஃ" இதிவ. (இகும்) வபெவுாதவகாரெ ண, வெஸ்வபா (ஹஶிஶபஹிதா க்ஷிதாராஹவாஹஸாஹா வ்ய:, ஸாதுஹவ்ய:) ஸ்வசஜு:, ஸஷிஹய்யஸாகதாநாம் ஹமெய்யாவா (வெஹு) வெஷ்வரெவஜதய்யயஜு:. ॥ ॥௪॥

சுவ ॥ இதி வபெவுவெஶாகெஷயொரவ்யெஹநம் வஸா ஸ்ய தயொ: வெஷஷ்வெந ஸாஶ்யம் வதிவாஷயதி ,,வகஃ" இதய்யாதிநா வெஶாகவதஷ்யெந.—

ஶெ ॥ வகொவிஷெஜா அிஜுதீயஷிக வதபரவிஜிதம் வஸுவ ணீஜுரஹஸ்யம் ஷாடுணு்யெஸ்ரவஸ்தவ்ஸ்ரமதிரணிஶாஷ்ய ஷ ஸஷஹவாதா । தெவொ ஜவீஜுகாஸிஷஜுஶஶதநயநா ராதிவாஹவுலெக்ஷ விகீ பஃவக்ஷகொழிவிஜுவடயதப ஹயம் வீதஸஜெவ்யாஷபொ நஃ ॥ ।௫॥

வ்யா ॥ வகஃஇதி । (வகஃ) ஶவ்ய:, தயாஷி (விஷெண:) ஷமெர: (அிதீப:) அிதீபாகார:. (தி வதபரவிஜிதம்) தி ஹி ஶஜுஷிதிஜுஹி:, வதபெர:= நாரதாதிவ வீமெணவுாவிஜிதம், தியாஜ்ஞ்ஶணகயநிவெணவிஜிதம் ஜுாதம்வா, திஹி:

[illegible]

பஉவஷ்ணீஷ்” ஐத்ருஶா:. (வீதஸங்க்யேயாஜய:, ஜவீடுக்ஷாஸி:) ஸா ஷேயநாமாஸி: (ஜெவ:) நாராயண: (ந: ஸயம் விவடியதா) ஐதி. ஊத ஶ்லோகே ஸங்காஜிநவயடுஜம், தகொஜஶஶத ஸ ஹஸ் ஷக்ஷகொடிஸஜ்வ்யா மணநவாதயடுஷி ஜ ப்ரஶ்யதஜதி ||

அ—கை. கீழ்ச்லோகத்தில் பகவானுக்கும் கருடனுக்கும் அபேதத்தைச்சொல்லி, அந்தகருடன் அடியோங்களுடைய பயத்தை போக்கடிக்கட்டுமென்கிறார் “ஸங்க:” என்கிறச்லோகத்தாலே,

பதம்	உரை
ஸங்க:	முக்யராயும்
விஷ்ணோ:	பகவானுக்கு
த்விதீய:	இரண்டாவது ஆகாரராயும்
{ த்ரி	மூன்று மூர்த்திகளாலேயும்
வர்க	ஸமர்த்தர்களான நாரதர் முதலியவ
விதிதம் }	அறியப்பட்டதான [ர்களாலும்
{ பஞ்சவர்ணீ	கருடபஞ்சாக்ஷரியின்
ரஹஸ்யம் }	ரஹஸ்யார்த்த பூதராயும்
{ ஷாட்குண்ய	ஆறு குணங்களின் தன்மையினாலே
ப்ரேர	ப்ரகாசமானராயும்
ஸப்தஸ்வர	எழு விதமான ஸ்வரங்களுக்கு
கதி: }	இருப்பிடமானவராயும்
{ அணிமா	அணிமை முதலிய
அஷ்டஸம்பத் }	எட்டுவிதமான ஸம்பத்துக்களையுடையவரும்
நவாங்க	அழகுள்ள அங்கங்களையுடையவரும்
{ ஸஹஸ்ரநயந	ஆயிரங்கண்ணனை இந்த்ரனுடைய
ராதிஸாஹஸ்ர	அநேகசத்ருக்களாகிற
பக்ஷ }	குறியில்
{ விக்ரீடத்பக்ஷ	விளையாடுகிற சிறகுகளுடைய
கோடி: }	நுணியையுடையவரும்
வீதஸங்க்யேய:	போயிருக்கிற எண்ணிக்கையையுடைய குணங்களுடைய உத்பத்தியை யுடையவரும்

உவீ-டுகாராஸிஃ	ஸர்ப்பங்களுக்கு சத்ருவானவருமான
தெ௨வஃ	தேவஸ்வரூபரான கருடன்
ஹயம்	(அடியோங்களுடைய) பயத்தை
விவடியதா	போக்கடிக்கட்டும்.

கருத்து அத்விதீயரும், விஷ்ணுவின் இரண்டாவது ஸ்வரூபராயும், த்ரிமூர்த்திகளினுலும், உபாஸகர்களான நாரதர் முதலியவர்களாலும் அறியப்பட்டவரும், கருடபஞ்சாக்ஷரியின் ரஹஸ்யார்த்தமானவரும், அணிமை முதலிய எட்டுவிதமான ஸம்பத்துக்களை யுடையவரும், மனோரமமான அங்கங்களையுடையவரும், இந்த்ரனுடைய அநேகசத்ருக்களாகிற (அஸுரர்களாகிற) குறியில் விளையாடுகிற சிறகின் நுனியையுடையவரும் அளவிடமுடியாததான குணங்களையுடையவரும், ஸர்ப்பங்களுக்கு சத்ருவானவருமான தேவஸ்வரூபியான கருடபகவான் அடியோங்களுடைய ஸர்வவிதமான பயங்களையும் போக்கடிக்கட்டும். ॥ரு॥

டிவணீ. (விஷெரஃ) வாதாவடு்ரு-ஹுஃவாஶிதவஸ்ரு ஹஶவதஃ (ஆிதீயஃ). ஆிதீயச-ஹுதிடுஃ, ஸக்ஷஷடுணஜத்ுயடுஃ. வக்ஷஷடுணஜாதகுாசு காயடுகாரணயொரஹெஹெவாரஃ. (த்ரி வதாரவிஷிதம் வஞவணீடுரஹஸ்ரும்) த்ரிவதாரவாரஷொ தெதுவிடுஷிதம் ஹுாஃபவஞாக்ஷர்ராஃ ரஹஸ்ராயடுஹ-ஹுதம். (ஷாஜுண்ரவெஸ்ரவஸவுஸ்ரஶகிஃ) ஷாஜுணெரநஸெஸ்ரஃ, வுகாஶொநஜத்ுயடுஃ. வஸவு வஸ்ராஃ கஷ்ராஷிவஸவுஸ்ராஃ யெஷாஂதெஷாஂவாஜிஂஶகிஃகுஶுயஃ. (நவாதா)‘‘வவணெடுரz வீ’’திஶுதுகுநவாவயவகஶரீரஃ. (உஶஶதநயநாராதிவாஹஸ்ஶெக்ஷ) உஶஶதநயநஃ ஐநூஃ, சுராதிவாஹஸ்ுஂ= தஷிதரஷெவாஷிஶது-வஸ-ஹுஃ, தாவெவஹெக்ஷ= ஶஶுவெ். உஶஶதநயநஸ்ு சுராதீநாஂ தெஷதுஷாநவாஷீநாஂ வாஹுஸ வஹவஷெக்ஷவா. வவணடுஃ குஹவெஷ தெஷெதயாநு வுவக்ஷவாதெநாஹநஷிதி ‘‘ரஂய்ராஸ்ஂவதடு வஸு்ராவநவடிஷகநத

க்ஷவிசேஷவசேஹநாவாத-பூர்வார்த்த-பூர்வாஹ்நம்ஸ்யா நியந்தரமாயே
ய சேஷசேதயசோக்: ” இதி ஸ்ம்ருதிவசஸ்யதே. ஸ்ரீதேவாஹாரசேத
உபேத்ராசவஸ்ணி நவாஸீதிகஹாஸ்ராயேஷஸீவ திவாநிதம்
“தயாவி ஸாதேஹக் கதுக்ஷ்யதம் சேஷசேதயவிமு ஹே ஸ்ருத
ஸ்ரீஸ்ருதசேஷஸ்ய விவஹ்யாய ரோவந்தோவ: । வஸஹ்யகாமூ
கேயாஸ்ய தயாவி நிதிஜா ஹதா:” இதி ॥

கவ ॥ கய ஸாக்யதாழி ஸாம்ஹிதாழய: கஸ்ய தேஹிதோநம்
ஸ்தவஞ்சித்ராஹ.—

தீ-பூ ॥ ஸதத்ராசேஷ்ரஸ்யாக்யதாழிவ யிதகதேஹிதேஹி: வஞ்
ஹிவப்ர-பூஹசேசேஷ: வஞ்ஜாஹிவேய நிரூபயநு ஹவயர
ஸஹவம் வராணிநாம்வஞ்ஹாவம் । வ ரணாகயாநாதிஹேஷாக்
வ திதநு தோசோ சேஷவதம் வஞ்வ்ருதே: வஞா
தா வஞயாzஸள வருஷ உவநிஷஜ்ஞாநிகஸ்யோ
ஷஷயஞ: ॥ * * * ॥கு॥

வ்ரா ॥ ஸதத்ராசேஷ்ரீதி । (ஸாக்யதாழி வ யிதகதேஹிதி
ஹி:) ஸாக்யதம் = ஸாக்யதஸாம்ஹிதா, ஸூதிரபேநவாஷநாராய
ணவாஸிஷ விஷ்ணுக்நு ஸம்ஹிதாழயோ ஸ்ருஹ்யதே, ஸதாஸ
வ யிதா: = வ ஸ்வா:, தேஹிநோந: வ ஹாவா யேஷாசேதே ஸ்த
யொசேக்த:, தயாஸ்ரூதி: “தாதேஹாஸம்ஹிதா இதி ஸ்ராவக்ஷ
தே” இதி. (ஸதத்ராசேஷ்ர:) ஸத்ரவ்ர-பூஹாதிஹி:, ஸூதிர
பேநஸவணப்ரஸ்யதாக்ஷ்ய விஹசேஷ்ஸாவ்ய வ்ய-பூஹா
தீநாம் ப்ருஷணம். (வஞஹி:) வஞ்ஞியேய: (வ்ர-பூஹஹேசேஷ:)
கவதாஸ்ஹேசேஷ:, ஹேதஹ-பூசேத: (வஞாஹிவ்ர:) “ஸ
த்ரஸ்ஸவணே்ர ப்ரஸ்ஸ்யாக்ஷ்யஸ்த விஹசேஷ்ஸா:” இதி.
வஞயாஷியாநி: “ஷஹி வத்ராநாதசேஷாஹயோரி” த்ரோ:
(வராணிநாம்) ஶரீரிணாம் (ஹயப்ரஜஹவம்) ஸம்ஸார வி
ஷஜாதம் (வஞஹாவா) வஞ்க்வா, தோணஜிதிபாவக். (நிரூ
பயநு) நிவாரயது, வநஜநு வநதுரணஞாவஹரஞித்ர

யஃ. (வ்ருத்திகந) வ்ருத்திஶரீரம் (வ்யாகரணாவதாரிகேஷுக்) ஶ்ரீஶைலநா வ்யாஸோபாகாந ஸாமாநாதிகரண்ய ஹரணம், ஸதேஷாம் ஹேதுக்,ஹேதோ:,(வணவ்ருத்தே:) வணவியவகதுநவ்ய்), ''வ்ருத்திவக்கநஜீவநே'' இதய்ஸ்ர:. (ஸ்ரதக்) வாயோ: (தேவதம்) கயீஶ:. யதாவா ''நஸ: வ்யாகரணவாய தோநா ஶாயப்ராஶாத் நே । ஷோஷாநவநயாவண்ணாந் ஶமணாநாவஹவஸவத'' இதி (வணாத்தா) ஸத்ர்யாதிவ்யுத்பத்திஹேதுக் வணாகர்த்தி:, கதவஸவ (வணயா) வணவ காரண, (உபநிஷத்வோபாதிதை:) ஸ்ரீவச ஞாாந்தவேதாந்தெதஷ்ட்தை:. யதாவா, ''ஸத்ரவ்யஸ்வபணனுர ஶாஸ்வஷ்டாகஷ்ட்யஸ்வதசாத்தந:।வணஷ்டேதுஷ்டவகாரோ விஹேஶ்வர ஸம்யசதா:, ஸத்ர்ஷ்டேது நஷோஷ்ணஸ்த இதி லீதிநிவாரண । ஹோவையாயதேவாநா ஸ்விவாயவஸ்வெஶ, ஒஷ தோ ஹவ்விதெ கஷ்கஷ நாஶஹஷணாய வேதநேயாய நா ஶமோணிதநிஶ்ராஜாய ஸவணுராய ஸவ்வாதாஜவாஸிநே வக்ஷிராஜாய ஹவ்ஸாஹநாய வ்யஹாதிவிஹித வதராக்ஷராய யோகாஞாய ஸதஶாகநாஶநாய விவநாஶாய நமோஸ்து தே, ஶாஸாய நஃஸ்தஹ்யம் ஸவுஸவேத்து, ஸ்ர்த்யவே । வா ஹநாய ஸ்ராவிஷோ ஸ்ரக்ஷ்ட்ராயாதிதகேஜவே । நமோநஸ் ஸ்தவக்ஷ்ணுவாயாய வடஷேநஸ்விஹவேஶு நஷோஷ்ணஸ்த ஸ்ஸ்தாபிதகவ்க, கிணிதாயதவ்ர்த்தாகஷம் நீஷநீவஷாஶ நா ஸிகம் । கதீவஶாஞவேஷஞ தயாவ்ருதிஹதாாந'' இதி ஸ்ரீ வாஞாதே ஹேவநிஷதி ஸாக்வத வாதுஸம்ஹிதாதிஷ ஸ்ரதி:. ஸவா ஶ்ருதிரபி ''ஸத்யம்வருவந்து, ஸத்யம் ஞாநஸநஞம் வ்ருஹ, தஸ்வாராஷாயவிஹெஹ ஸவணூவக்ஷா யயீஹி । தணோஶாஸ்வ வோதயாக், ஸ்வஸ்யநந்தாகஷ்ட்ய ஸிஷ்டேநநஹ்ஸ் ஹஷ்டம் வாயஸ் தேவதாநாம் । கஸ்ரவதி ஹ ஸவ ஸஷ்டவ்ருஹதீஶா நாவதிவாரஹே । கம்ஹோஸ உஸம்ஶ்ரஸம்ஶகஞ ஸஸ்த்ராதேர்யம் ஸநஸாவதாகஷ்ட்யம் வய தவாணிஶ்ரணஹோவ்ருவஹெ, ஸஷ்ஸஸா யேஷ்ஷயாதோநக்ஷ்ஸ, தீவ்யஸம்வணும் வயஸாவ்ரஹஞம்'' இதி வணயாஉ

ஷட்ஸ்வோக்தமிதி. (ஸர்வாதார:) ஶ்ரீமாந் (நிர்தோஷ
யுக்) ஸ்வாத்மோத்ருஷ்டயுக், ஸர்வேஶ்வரேஶ்வர ஸமஸ்தகல்யாணகுணா
கரவிதர்ப்யபு:. ஹரிவிஷ்வக்ஸேநாதி, (ஸாக்ஷாத் ப்ரியதம
ஸஹி:) ஸாக்ஷாத் ஶ்ரீவத்ஸாங்கம், தத்ராபி ஜதிஹாஸ புராணா
த்யாகமசேஷ, ப்ரதிதாமஹிமாநா பேஷாசிரேஷ்டபோதகை:
ரேதை:. (ஸத்யாதேர்:) ஸத்யம் பரமேஸ்வரணம் ஸமஸ்தா
த்ய: ப்ரயாநா பேஷாசேஷ:. (பரமவ்யூஹவிபவாதை:)
பரவ்யூஹவிபவாந்தர்யாம்யர்சாவதாரபேதை:, பரோ வா
ஸுதேவ:, வ்யூஹோ வாஸுதேவாதி சதுர்வ்யூஹ: ஸங்கர்ஷணாநி
ருத்த:, விபவ: ராமக்ருஷ்ணாத்யவதார:, அந்தர்யாமீ யோகிஹ்ருதய
கமலவாஸீ ஹரி:, அர்சாவதார: ஶ்ரீரங்கநாத ஶ்ரீவேங்கடேஶாத்ய
வதார:. ஏதை: பஞ்சவிதை: பரவ்யூஹாத்யாதிரூபை:
பேதை பஞ்சாத்மக: (ப்ராணிநாம் ஸம்ஶ்ரயணம் பஞ்சாத்மம் நி
ர்ஹேது ப்ரதிநந்த ப்ராணாவாநாதிபோதாத் பஞ்சப்ரகார: ஸ
ர்வத: தைவதம், பஞ்சாத்மா) பரவ்யூஹாதிரூபேண
பஞ்சப்ரகார: (பஞ்சோபநிஷத்ஸ்வோக்த:) பரவ்யூஹா
த்யவதாராநந்தரூபேண வேதாந்தேஷு ஸுப்ரஸித்த:. யதாஹ
“ஜிதந்தே புண்டரீகாக்ஷ நமஸ்தே விஶ்வபாவந । நமஸ்தேஸ்து ஹ்ரு
ஷீகேஶ மஹாபுருஷ பூர்வஜ । தேவதேவ ஜகந்நாத ஸ
ர்வஜ்ஞ பரமேஶ்வர । ஸர்வலோகஹிதாயாய காரணாய
நமோஸ்து தே” இத்யாதிரூபேண பாஞ்சராத்ரே ப்ரஸித்த:.
ததா ச ஶ்ருதி: “நாராயணபரம்ப்ரஹ்ம தத்த்வம் நாராயண:
பர: । நாராயணபரோ ஜ்யோதிராத்மா நாராயண: பர:, நா
ராயணாய வித்மஹே வாஸுதேவாய தீமஹி । தந்நோ விஷ்ணு:
ப்ரசோதயாத், த்ரீணி பதா விசக்ரமே விஷ்ணுர்கோபா அதாப்ய:,
சதுர்புஜம் ஹிரண்மயம் ஸர்வம் வ்யாப்ய நாராயண: ஸ்தித:, தேவே
ஷு ஸ்ரேஷ்ட்ஹஜ்ஞேயீராம்” இத்யாதிரூபோபநிஷத்ஸ்வோக்தமி
தி. (ஸர்வாதார:) பரமேஷ்டஷ்ட: ஸ்ரேஷ்டமிதி॥ ௫॥

அ—கை. ஸாத்வதஸம்ஹிதை முதலிய ஸம்ஹிதைகளில் புகழப்பட்ட வ்யூஹமூர்த்திகளையுடைய பக்ஷிராஜன் நம்மை ஸந்தோஷிப்பிக்கட்டுமென்கிறார் "𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌃" என்பதால்.

பதம்	உரை
{ 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌵𑌤𑌾𑌦𑌿	ஸாத்வதஸம்ஹிதைமுதலிய ஸம்ஹிதைகளில்
𑌪𑍍𑌰𑌥𑌿𑌤	ப்ரஸித்தமான
𑌮𑌹𑌿𑌮𑌭𑌿𑌃 }	மஹிமையுடையவர்களான
𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌃	ஸத்யனென்கிற மூர்த்தியைமுதலாகவுடைய
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌭𑌿𑌃	ஐந்துவிதங்களான
𑌵𑍍𑌯𑍂𑌹𑌭𑍇𑌦𑍈𑌃	வ்யூஹபேதத்தினுல்
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌭𑌿𑌖𑍍𑌯𑍈𑌃	ஐந்துவிதங்களான பெயர்களையுடையவரும்
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾𑌂	ப்ராணிகளுக்கு
𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌜𑌂	ஸம்ஸாரமாகிற விஷத்தினுலுண்டான
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌤𑍍𑌵𑌂	மரணத்தை
𑌨𑌿𑌰𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍	நிவாரணம் பண்ணுகிறவரும்
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌤𑌨𑍁	ஒவ்வொருசரீரத்திலும்
{ 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌪𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿	ப்ராணனென்ன அபானனென்ன,
𑌭𑍇𑌦𑌾𑌤𑍍 }	இவைமுதலிய பேதங்களால்
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇𑌃	ஐந்து விதமாயிருக்கிற
𑌮𑌰𑍁𑌤𑌃	காற்றுக்கு
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾	ஐந்துவிதமான ஆத்மாவாயிருந்துகொண்டு
𑌦𑍈𑌵𑌤𑌂	அதிதைவமானவரும
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌧𑌾	(இப்படி) ஐந்துவிதமாக
{ 𑌉𑌪𑌨𑌿𑌷𑌤𑍍	பாஞ்சராத்ரங்களினுலே
𑌘𑍋𑌷𑌿𑌤𑌃 }	ஸ்துதிக்கப்பட்டவருமான
𑌸 𑌪𑍌𑌰𑍁𑌷𑌃	இந்த புருஷரூபியான கருடன்
𑌨𑌃	அடியோங்களை
𑌤𑍋𑌷𑌯𑍇𑌤𑍍	ஸந்தோஷிப்பிக்கட்டும்.

கருத்து. ஸத்யன் ஸுபர்ணன், கருடன் தார்க்ஷ்யன், விஹகேச்வரனென்று ஐந்துவிதமாக ஸாத்வதஸம்ஹிதைமுதலிய ஸம்

ஹிதைகளில் ப்ரஸித்தங்களான, ஐந்துவ்யூஹமூர்த்திகளாலே கீழ்சொன்ன ஐந்துவிதமான பெயரையுடையவரும், ப்ராணிகளுக்கு ஸம்ஹாரமாகிற விஷத்தினுலுண்டான மரணத்தை (மறுபடி ஜநநத்தையும் மறுபடி மரணத்தையும்) போக்கடிப்பவரும், ஒவ்வொரு சரீரத்திலும் ப்ராணன் அபாநன், உதாநன், ஸமாநன், வ்யாநனென்கிற வேறுபாட்டால் ஐந்துவிதமாயிருக்கிற வாயுவுக்கு ஐந்துவிதமான தன்னுடைய ஸத்யன்முதலிய மூர்த்திகளாலே அதிஷ்டானதேவதையானவரும், இப்படிப பலவிதமாக பாஞ்சராத்ரங்களில் புகழப்பட்டவருமான கருடபகவான் அடியோங்களுக்கு ஸந்தோஷத்தை யுண்டுபண்ணட்டும்.

இக்கருடனுக்கு, ஸத்யன்முதலிய ஐந்துமூர்த்திகளுண்டென்பதும், இந்த ஐந்துவித மூர்த்திகளும் ப்ராணன்முதலிய ஐந்து காற்றுக்களுக்கு அதிஷ்டானதேவதைகளென்பதும் ஸாத்வதஸம்ஹிதை முதலியஸம்ஹிதைகளில் பரக்கக்காண்க ॥ ॥கூ॥

டிப்பணீ. அத்ர ச்லோகே ஸாத்வதஸம்ஹிதாயாம் ஆத்யபரிச்சேதே "ஸத்யஸ்யாவர்ணதர்மஸ்ய தார்க்ஷ்யஸ்ய விஹகேச்வர: । பஞ்சாத்மகஸ்ய ப்ராணஸ்ய விகாரஸ்யைவ ஸம்பவா । ஆஜ்ஞேசாபராத்மனா யஸ்ய தேஹஸ்தம்பவிகாரஜ: । ஸிம்ஹஸ்த்வாஹிநாஹஸ்ய ஸத்ய: ப்ராணம் ப்ரவர்தகம் । ஸம்பர்ணஷ்வேதாதாரோ நிஷ்க்ரம்ஸ்ய தேவ: । ஹரிஷ்காணநாஹஸ்த்வா குடிலஹஸ்தேக்ஷண: । கேசராக்ஷஸ்தாக்ஷ்யாதேவ ப்ராணவ்யஜ்ஞதீஸ்ஹ: । உச்சைர்நகநேத்ர ஸ்ஹ ஹவ்யவாஹஸ்யவர்ண: । ஜதாஹ்ருஜா ஸம்பர்ணாதா: ஸேசஹஸ்ரப்ராஸ்நாகா: । பதிஜ்ராணாஸ்யேம பக்ஷிணீஜணிதா: । ஜம்போ ஜராஸ்ஸ்வீநாம்யா: கண்டஜாதேஹஸ்த ஹுஸ்ஹிதா: । குடிலஹஸ்தஸ்த்வதாக்ஷா: பத்தம்பாஸிதாநநா: । கபோநாஜிஸ ஜீராணா ஜாயுபதேந ஸம்ஸ்திதா:" இத்யாதிநோக்தாநிபநாநி, ஸாத்வதோக்தாநி ஸம்ஸ்காரஸம்ஹிதாயாம் பதாவிஷ்ம்யா ஜ்யோதக்தாநி பநாநி, தமேதேவ கக்ஷஜாஜ்யாயே "ஸத்ய

ஸ்ஸ¬வண்யு:” இத்யாதிநா, “உஹாபஶாஉஹாகாயா ரக்த¬ ண்ஜாzத்வஞஉ: । ஸ்வஸ்வாம்ஶ¬ஷு உயஸெ்ாத ஶணிதொரஹய வாணிநா । வ¬ஷ்ாஜு்யராஸ்வெயு உ¬வெ்யநவிஹமொத்த உா: । ஸ¬வணு:வெஶ்சிஉாஹ்யாஞ¬ வாணிஹ்யாம் ஜகக்ஷிணாதித :×நிதெ்யாதிதஸ்யவ்யஞஹஸ்ய தஜா ஶாஞொதிதஸ்யவ ॥ வ்ராணாவாநாதிவாயஞநாம் வஞாநாஉவிநாஉஹாகஃ” இத்யெ ஞெநாக்தாநி வவநாநி, ததைவ உஶஉாஙயெ “ நஉ: வ்ராணாதிவாயஞநாஈஶாநாய ஶர¬த்தெ” இத்யாதீநிவவநாநி, வாரமேஶ்வர ஸம்ஹிதாயா உ¬க்தாநீஶ்வரஸம்ஹிதாஷஉாஙயொக்த வவந ஸஉாநாகாராணிவவநாநி, வாஜஸஸம்ஹிதாயாம்வயுா வாதெ உஶஉாஙயெ “நஉ:வ்ராணாதிவாயஞநா ஈஶாயஶர¬ பாத்தெந” இத்யாதீநிவவநாநி வாந¬ஸஸெயாநி. ॥ ௬ ॥

சுவ ॥ சுமெ்ரவா ஹஞதஸ்ய ஶர¬பஸ்ய வரவெஹஸ்ரஞவெகவ கஶநவஞவுகம் விவாககாஜெ ஸஞியாநம் வ்ராயஶுயதெ —

உஞ॥ ஶ்ரிஷ்யக ஹொமீந்த ஹொமெ ஶ்ரு¬திநிகரநியள உஞ திபுஹெதெ ஸ்கீயெ வணுவ்யக்ஷீவியுவிதர: வரிகஶயதி யொவக்ஷவாஹஞர¬வாஜெ: । வ்ராணஸவுஸ்யஜஞொ: வ கபிதவாரஉ பஹஹாவஸஜஉம் கொஶம் ஹிநுவமெ ஶஸவதிவிவதி நஸ்ணியிம் ஸஞியத்தாம் ॥ ॥௭॥

வ்யா॥ ஶ்ரிஷ்யதிதி । (ய:) ஶர¬ப: (ஶ்ரிஷ்யக ஹொமீந்த, ஹொமெ) ஶ்ரிஷ்யக ஹொமீந்த்ராணாம் = ஶிரஶ்ராத்ஹ¬ஜவக்ஷ: கபிவ்ரதெஶஷ¬உிஉத்ரிஷாரவஞமாயிவாநாம், ஹொமா: = தெஹா: யஸிநு தஸிநு தயொகெ். “ ஹொமஸ்¬வெஸ்யாதி ரதாவஹெஸ்ர ஹணகாயயொ:” இத்யஉர:. (ஶ்ரு¬திநிகர நியள) வெஜஸஉஞஹாகாரெ. தயாவஶ்¬தி: “ தஸிநுயஸ ஸஶாவெ” இதி. (ஸ்கீயெ உஞதிபுஹெதெ) ஸத்யாதி ஶர் ரெஷ¬, கவிவர்ரஹெதெ (வக்ஷவாஹஞர¬வாஜெ:) உ¬வ ஹ¬ஜொதஜவரணவ்ரதெரெஶ, ஹெத¬ஹி: (விவித்ர:) நா

[illegible]

॥௭॥

அ—கை. இக்கருடபகவானுக்கு ச்லேஷையினால் பகவத்ஸாம்யத்தை ப்ரதிபாதித்துக்கொண்டு விபத்காலத்தில் ஸந்நிதானஞ் செய்யவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறார் "ஶ்லிஷ்யந்"என்பதால்

பதம்	உரை
யஃ	கருடன் (பகவானும்)

ஶிஷ்ட்ய	சேர்ந்துகொண்டிருக்கிற
ஸோதீந்த்ர ஸோமே	ஸர்ப்பச்ரேஷ்டங்களுடைய உடலையுடையதும் (விஷ்ணுபக்ஷத்தில், சேர்ந்திருக்கிற ஆதிசேஷனுடைய சரீரத்தையுடையதும்)
ஶ்ருதிநிகரநிதயே	வேதஸமூஹத்திற்கு நிதிபோன்றதும்
ஸ்வகீயே	தன்னுடையதுமான
ஏகத்ராகாரே	ஒரு மூர்த்தி விசேஷத்தில் (விஷ்ணுபக்ஷத்தில், விராட்ஸ்வரூபத்தில்)
வக்த்ரபாஹூருபாத	முகம், கை, துடை, கால், இந்த
பர்வஸு	நாலு அங்கங்களினாலே
வர்ணவ்ருத்தீ:	நீலம்முதலிய வர்ணங்களின் ப்ரகாசத்தை (விஷ்ணுபக்ஷத்தில், ப்ராம்ஹணன் க்ஷத்திரியன் முதலிய வர்ணங்களின் ப்ரகாசத்தை),
பரிகமயதி:	செய்கிறாரோ
இத்தம்	இந்தவிதமாக
ப்ரகடித	ப்ரகாசம்பண்ணப்பட்ட
பரப்ரஹ்மபாவ:	பரப்ரம்ஹத்தின் தன்மையுடையவரும்
ஸகலஸத்வ	ஸகலமான
ஜந்தோ:	ஜந்துவுக்கு
ப்ராண:	ப்ராணபூதராயுமான
ஸ: பதகேச:	அந்த பக்ஷிராஜன்
ந:	அடியோங்களுடைய
துக்கம்	துக்கத்தை
க்ஷிபந்	போக்கடித்துக்கொண்டு
விபதி	விபத்தில்
ஸந்நிதிம்	ஸந்நிதானத்தை.
ஸந்நிதத்தாம்	நன்றாகச்செய்யக்கடவர்

கருத்து. எந்த கருடன், பாம்பு ச்ரேஷ்டங்களான சேஷன் முதலிய எட்டு நாகங்களுடைய உடலோடே சேர்ந்ததும், வேதஸ்வரூபமானதுமான தன்னுடைய ஒரு மூர்த்தி விசேஷத்தில

முகம், கை, தொடை, கால், என்கிற நாலு அங்கங்களிலே கருப்பு, குங்குமம், பனி, ஸுவர்ணம் என்கிற நாலு வர்ணங்களின் ப்ரகாசத்தைப்பண்ணுகிறாரோ, (விஷ்ணுபக்ஷத்தில் எந்த பகவான் ஸர்பச்ரேஷ்டமான திருவநந்தாழ்வானோடே சேர்ந்திருக்கிற தன் சரீரத்தையுடையதும், வேதநிதியுமான தன்னுடைய ஒரு மூர்த்தி விசேஷத்தில் (விராட்ரூபத்திலென்றபடி) முகம், கை, தொடை, கால், என்கிற நாலு அங்கங்களிலே, ப்ராம்ஹண க்ஷத்ரிய வைச்ய சூத்ரனென்கிற நாலு வர்ணங்களின் ப்ரகாசத்தைப் பண்ணுகிறாரோ). இப்படி பரப்ரஹ்ம ஸாம்யத்தை யடைந்தவரும், ஸகல ஜந்துக்களுக்கும் ப்ராணபூதராயுமான அந்த பக்ஷிராஜன் அடியோங்களுடைய துக்கத்தைப் போக்கடித்துக்கொண்டு விபத்காலத்தில் ஸாந்நித்யம் செய்யக்கடவர்.

இக்கருடனுடைய ஒரு மூர்த்திவிசேஷத்தில் நாலு அங்கங்களில் நாலு விதங்களான கருப்பு முதலிய வர்ணங்களிருக்கின்றன என்பது பகவச்சாஸ்திரத்தில் காண்க. பகவானுடைய நாலு அங்கங்களில் ப்ராம்ஹணன் முதலிய வர்ணங்கள் ப்ரகாசத்தையடைகிறதுகளென்பது புருஷஸூக்தத்தில் கண்டுகொள்வது. ॥௭॥

टिप्पणी. [illegible] ॥௮॥

[illegible] अथ संसारभयनिवारणं प्रार्थयते —

[illegible] ॥௯॥

व्या॥ [illegible]

(उदा. २°) उत्कृष्टः (शिष्टैः प्रार्थ्यमानः) शिष्टैर्याच्यमानः (ति-
ष्ठतु) वर्तताम् (प्रार्थ्यताम्) प्रार्थः, राज्ञां श्रावण्यदुपास्य-
नायम् शिष्यवर्ण उक्तः श्रावण्य इति संबन्धायः.
(दायादेभ्यः विषयविषयादाः) दाया= तिग्मणात्मका सवि-
द्या, वैषयिकेभ्यः= वन्यास्, तस्याः विषयविषयादाः=
दृष्टप्राचीतस्तिरोधानाः (प्राप्तम्) दृश्यं यथाभवति
तथा, "प्राप्यमाप्य दृश्यानिदे" तन्त्रः. (स्वस्थवाचारः)
स्वाराः. विषयनिरसने नैवाण्यं दर्शयति. (क्षी-
राब्धिः क्षीराब्धिशायिसहस्र, प्रासादसंघूर्णे) क्षीराब्धेः=
क्षीरधिलाभः कामार्थं व्यवसितः, क्षीराब्धेः= क्षीर-
सागरस्य, वायोः= जलम्, "कबन्धे दकं वायः" इति
वेदः. तस्मिन् सहस्रप्रासादे= सहजातविषये, सं-
घूर्णे= सम्प्रदायसंघसु (हरिहरदेवयोराहव-
नृत्तेः सिद्धेः), विष्णुवक्षःस्थलारोहणाय श्रीवत्सः
कौस्तुभः (हरेः), स्वाहास्वाहे (यदीयाम्) यस्य प्राप्त-
स्वाबाल्यनीम् (लायाम्) कान्तिम्, व्यतिबिम्बितयाः. "ला-
यायामृद्धियाकान्ति" रित्यमरः. (यत्र) दयातीति (सौजे),
दीनाः, कौस्तुभश्रीरपि सस्तम्भ निराकरणनिवारण विष्णोः
प्रभायोगवि प्राप्तवस्तविषयनिराकरणनिवारणमिति निश्चि-
त्यतस्य व्यतिबिम्बं स्वस्थं वाच्ये स्वसहजकामकामविष-
यसंघातः हविष्ये दूरवन्दू वसूयादयाति, तस्यान्तर्बहि-
र्वि निवारयन् प्राप्तः संसार सवप्रासाद वीचितं दीनं
रक्षतीति. हरिजित्वेन विषयः कायस्थ सप्त्वा-
ते. हरिविषयेऽपि व्याजयस्येति. (सारव्यूहसौष्ठवः
दारागरेः) दारावस्य शरीराः (कस्य, उदाराः शिष्टै-
र्याच्यमानः तिष्ठतु), हरिरिति शेषः. (दायादेभ्यः विषयविष-
यादाः प्राप्यस्वस्थवाचाराः, क्षीराब्धिक्षीराब्धिशायिसहस्र
प्रासादसंघूर्णे हरिहरदेवयोराहवनृत्तेः सिद्धेः
हरेः यदीयां लायांयत्र दयातिसौजे) कौस्तुभस्य उभय-
वक्षःस्थितिसङ्घकान्तः हरिहरदेवलायायामात्मा यज्ञतीति.

वं श्रेष्ठः । अग्रे तिष्ठन्निति । [illegible]
[illegible] साधारण[illegible]
[illegible] । मायाभुजङ्गीत्युक्तं मायैव भुजङ्गी [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] निरसनं
[illegible] निरसनस्य [illegible]
[illegible] ॥ ॥௮॥

அ—கை. அடியோங்களை ஸம்ஸாரரூபமான விஷத்தினின்றும் காப்பாற்றட்டுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறார் "अग्रे" என்பதால்

பதம்	உரை
अनन्यदृष्टेः	வேறிடத்தில் வைக்கப்படாமலிருக்கிற திருக்கண்களையுடைய
मुरारेः	முராரியான பகவானுக்கு
अग्रे	முன்பாகத்தில்
उदग्रः	உயர்ந்ததான
मणिमुकुरवत्	மணிமயமான கண்ணாடிபோல்
तिष्ठन्	வீற்றிருக்கிற
गरुत्मान्	கருடன்
अस्मान्	அடியோங்களை
माया	ப்ரக்ருதியாகிற
भुजङ्गी	பெண்ஸர்ப்பத்தின்
विषम	க்ரூரமான
विषभयात्	விஷத்தினுடைய பயத்தினின் [றும்
साधु	நன்றாக
अव्यात्	இரக்ஷிக்கட்டும்
हरि	பகவானுடைய
हृदया	திருமார்பில்
रोहधन्यः	ஏறுதலினாலே தந்யமான
सः मणीन्द्रः	அந்த மணிச்ரேஷ்டமான கௌஸ்துபமானது

க்ஷுப்தஸ்ய	கலக்கமடைந்த
க்ஷீராப்தே:	க்ஷீரஸமுத்ரத்தின்
பயஸ:	ஜலத்தின்
ஸஹஜ	உடன் பிறந்த
கரள	காலகூடவிஷத்தின்
ஸம்பந்தஶங்கீ	ஸம்பந்தத்தை சங்கிதுக்கொண்டு
ஹ்ருதி	தன் மார்பில்
யதீயாம்	எந்த கருடனுடையதான
சாயாம்	ப்ரதிபிம்பத்தை
தத்தே	தரிக்கிறதோ
ஶங்கே	(என்று) எண்ணுகிறேன்.

கருத்து. பகவானுடைய திருமார்பில் ஏறுதலினாலே மிகவும் தன்யமான அந்தமணிச்ரேஷ்டமான கௌஸ்துபமானது, மந்தரபர்வதத்தினால் ஸமுத்திரத்தைக்கடையும்பொழுது தன்னுடன் பிறந்ததான காலகூடவிஷ ஸம்பந்தததினாலே மேலெப்பொழுதாவது ஆபதது நேரிடுமோவென்று சங்கித்துக்கொண்டு பகவானுக்கு எதிரில் வீற்றிருக்கிற எந்த கருடனுடைய ப்ரதிபிம்பத்தை எப்பொழுதும் வஹித்துக்கொண்டிருக்கிறதோவென்று சங்கிக்கலாம்படியிருக்கிறதோ, உலகில் ராஜாக்கள் தங்களுடைய லாவண்யம் முதலிய குணங்களை நேராகக்கண்டு அநுபவிக்கும்படிக்கு முன்னே கண்ணாடிகட்டுமாப்போலே, பொங்கோதஞ்சூழ்ந்த புவநியும் விண்ணுலகுமங்காதுஞ்சோராமே யாள்கின்றசெங்கோனுடையஎம்பெருமானுக்கு தம்முடையஜ்ஞாநஶக்த்யாதி குணங்களைநேருகக்கண்டாநந்திக்கும் நிமித்தம் முன்னே கட்டியிருக்கும் உயர்ந்ததான ரத்நகண்ணாடிபோல் விளங்குகிற கருத்மான் அடியோங்களுக்கு ஸம்ஸாரமாகிற பெண்ஸர்ப்பத்தின் க்ரூரமான விஷத்தினாலுண்டான பயத்தைப்போக்கடிக்கட்டும்.

(உஉ௫,ம்) என்பதாலே, ப்ராகிரதமான கண்ணாடிதேஹத்திலிருக்கிற லாவண்யம் முதலிய குணங்களை மாத்திரம் காட்டும், இந்த பெரிய திருவடியாகிற ரத்நகண்ணாடியானது, எம்பெருமா

னுடைய திவ்யமங்கள விக்ரஹமென்ன, திவ்யாத்மஸ்வரூபமென்ன, ஜ்ஞாநம் முதலிய திவ்யாத்மகுணங்களென்ன, ஸௌந்தர்யம் முதலிய திவ்யமங்களவிக்ரஹகுணங்களென்ன, இவைகளுடைய வைலக்ஷண்யத்தையுங்காட்டுகிறதென்பது விளங்குகிறது.

டிப்பணீ। (உதாரை:) உத்க்ருஷ்டை:, விலக்ஷணைரிதியாவத், ப்ராக்ருதேதரகுணாகாரை: தேஹநிஷ்டாநேவ ஸௌந்தர்யாதீந் குணாந் ப்ரகாஶயந், அயம் க்ரந்த: ஸ்வரூபே குணாகார ஸ்த்ர "ஶ்ருதிஶதஶிரஸ்ஸு ப்ரஸித்தஸ்வரூபேண குணா காரஸிதாநு ஜ்ஞாநம் ப்ரஜ்ஞாநம்। ஶரணாகதிகத்யோக்த ப்ரக்ருதிஸ்வரூப ஸகுணஜ்ஞாநஶக்த்யாதிஷு ஸமஸ்தபாரமி" இத்யுக்தப்ரகாரேண திவ்யாத்மஸ்வரூபம் திவ்யாத்மநிஷ்டாந் ஜ்ஞாநஶக்த்யாதீந் குணாந், திவ்யாத்மவிக்ரஹ ஸ்தாந் ஸௌந்தர்யலாவண்யாதீந் ஸர்வாந் ப்ரகாஶயதீத்யத்ர ப்ரகாரஸ்ய விலக்ஷணத்வமிதிபாவ:.

இதி ஶ்ரீவைகுண்டகத்யே ப்ரதமசூர்ணிகா வ்யாக்யா.

அவ॥ ஏவம் ப்ரதமசூர்ணிகாயாம் ஶ்ரீபகவத: ஶ்ரீபகவத்ஸ்வரூப ஸஹஜகுணவைலக்ஷண்யம் ப்ரகாஶ்ய, த்விதீய சூர்ணிகாயாம் ஸ்வாதந்த்ர்யம் ப்ரதிபாதயிதும் ஸர்வேஷ்வாத்மஸு ஸ்வாமித்வம் ப்ரதிபாதயதி ஸ்வாதந்த்ர்யாதிநா:—

ஶ்லோ॥ ஸ்வாதீந த்ரிவிதசேதநாசேதநஸ்வரூபஸ்திதிப்ரவ்ருத்திபேதம் க்லேஶகர்மாத்யஶேஷதோஷாஸம்ஸ்ப்ருஷ்டம் ஸ்வாபாவிகாநவதிகாதிஶய ஜ்ஞாநபலைஶ்வர்யவீர்யஶக்திதேஜ: ப்ரப்ருத்யஸங்க்யேய கல்யாணகுணகணௌகமஹார்ணவம் பரமபுருஷம் பகவந்தம் நாராயணம் ஸ்வாமித்வேந ஸுஹ்ருத்த்வேந குருத்வேந ச பரிக்ருஹ்ய ॥ ௨॥

வ்யா॥ ஸ்வாதீநேதி। (த்ரிவிதசேதநாசேதநஸ்வரூபஸ்திதிப்ரவ்ருத்திபேதம்) த்ரிவிதாநாம் சேதநாசேதநாநாம் ஸ்வரூபஸ்திதிப்ரவ்ருத்திபேதா: (ஸ்வாதீநா:) யஸ்ய தம் (ஸ்வாதீநம்) ஸர்வேஶ்வரம் (ஸ்வாமிநம்)

𑌮𑍃𑌤𑌾𑌹𑌰𑌣𑌪𑌰𑍍𑌵𑌣𑌿 (𑌵𑌿𑌬𑍁𑌧𑌗𑌣𑍈𑌸𑍍𑌸𑌹) 𑌦𑍇𑌵𑌸𑌮𑍂𑌹𑍈𑌸𑍍𑌸𑌹 (𑌬𑌾𑌹𑍁𑌵𑍇𑌗𑌾𑌤𑍍) 𑌭𑍁𑌜𑌪𑌰𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌹𑍇𑌤𑍋𑌃 (𑌵𑌜𑍍𑌰𑌪𑌾𑌣𑍇𑌃) 𑌪𑍁𑌰𑌨𑍍𑌦𑌰𑌸𑍍𑌯 (𑌜𑍇𑌤𑌾𑌰𑌂) 𑌜𑌯𑌿𑌤𑌾𑌰𑌂, 𑌵𑌿𑌬𑍁𑌧𑌗𑌣𑍈𑌸𑍍𑌸𑌹 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌜𑌿𑌤𑌵𑌨𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃. (𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌨𑌿𑌯𑌤𑌃) “𑌯𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌤𑍇” 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑍋𑌕𑍍𑌤 [illegible] (𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌃) 𑌹𑌰𑌿𑌃 (𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑍀𑌯𑌮𑌾𑌣𑍇) [illegible] (𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌵𑌿𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌂) 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌯𑌶𑌸𑌂 (𑌦𑍇𑌵𑌂) 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌂 (𑌯𑌂) 𑌵𑌿𑌨𑌤𑌾 (𑌅𑌸𑍂𑌤) 𑌸𑍁𑌷𑍁𑌵𑍇 (𑌸𑌾 𑌦𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯𑌣𑍀) 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌸𑍁𑌤𑌾 (𑌭𑌗𑌵𑌤𑍀) 𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌿𑌨𑌤𑌾. “[illegible]” [illegible] ॥ * * ॥௧॥

(அ—கை) இப்படி முதல்வர்ணகத்தில் கருடனுடைய பரஸ்வரூபத்தையும், வ்யூஹஸ்வரூபத்தையும் வர்ணித்து, “அமிருதாஹரணவர்ணகம்” என்பதான இரண்டாவது வர்ணகத்தில் அமிருதாஹரணம்பண்ணின கதையைவிவரமாய் அருளிச்செய்யப்போகிறவராய், இச்லோகத்தினால், கருடன் பிறந்ததுமுதல் அமிருதாபஹாரபர்யந்தமான கதையை சுருக்கமாய் அருளிச்செய்துகொண்டு, இக்கருடனை எந்த விநதையென்பவள் பெற்றாளோ, அவள் அடியோங்களுக்கு ஸுகத்தை உண்டுபண்ணட்டுமென்று அருளிச்செய்கிறார்.—

பதம்	உரை
𑌦𑍁𑌰𑍍𑌧𑌰𑍍𑌷	ப்ரவேசிக்க முடியாததான
𑌮𑌹𑌾𑌚𑌕𑍍𑌰	பெரியசக்ரமாகிற
𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇	கோட்டையில்
𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌃	இருக்கிற
𑌸𑍁𑌧𑌾𑌯𑌾𑌃	அமிருதத்தை

ஸுதாயா ஆஹர்தாரம்	அபஹரித்தவரும்
ஸுதாயா:	யுத்தத்தில்
விபுதஸமிதிபிஸ்ஸஹ	தேவஸமூஹங்களோடேகூட
வஜ்ரபாணிம்	வஜ்ரபாணியான இந்த்ரனை
பாஹுவேகாத்	புஜபலத்தினால்
ஜேதாரம்	ஜயித்தவரும்
விஷ்ணௌ	பகவான்
ஸம்ப்ரீயமாணே	ப்ரீதியடைந்திருக்கும்பொழுது
வரவிநிமயத:	வரத்தின்மாறுதலினாலே
{ விஶ்வவிக்யாத	உலகில் ப்ரஸித்தியடைந்த
கீர்திம்	கீர்த்தியையுடையவருமான
தேவம்	தேவரூபியான கருடனை
யா	எந்த விநதையானவள்
ஸூதே	பெற்றுளோ
ஸுமதீ	புத்ரஸ்ரீயையுடையவளும்
ஸா	அப்படி ப்ரஸித்தையானவளுமான
தக்ஷபுத்ரீ	தக்ஷப்ரஜாபதியின்பெண்ணான அந்த
ந:	அடியோங்களுக்கு [விநதையானவள்
ஶர்ம	ஸுகத்தை
திஶது	கொடுக்கட்டும்

கருத்து. ஒருவராலும் ப்ரவேசிக்கமுடியாமல் எப்பொழுதுஞ்சுற்றிக்கொண்டிருக்கிற பெரியசக்ரத்தின் நடுவிலிருக்கிற அமிருதத்தை அபஹரித்தவரும், யுத்தத்தில் தேவதைகளுடன் இந்த்ரனை தன்புஜபலத்தினால் ஜயித்தவரும், இந்த வ்யாபாரங்களினாலே விஷ்ணுவானவர் ப்ரீதியடைந்திருக்கும்பொழுது, ஸர்வருக்கும் ஸர்வபலங்களையுங் கொடுக்கக்கூடிய விஷ்ணுவுக்கும் அவர்கொடுத்த வரனுக்குப்பதிலாக வரங்கொடுத்ததினால் உலகில் ப்ரஸித்தியடைந்தவருமான அந்த கருடதேவனை எவள்பெற்றுளோ, அந்தவிநதையானவள் அடியோங்களுக்கு ஸுகத்தையுண்டுபண்ணட்டும்.

விநதையென்பவள் தக்ஷப்ரஜாபதி யென்பவரின் பெண்ணெ ன்பதையும், அவள் கச்யபரை பதியாக அடைந்து அவரிடத்தி னின்றும் இக்கருடனைப்பெற்றாளென்பதையும் மஹாபாரதத்தில் பரக்கக்காண்க. * * * ||கூ||

டிப்பணீ. (த்ரயீமயஸாமாவயவஸ்ய த்ரயீமயஸாமாவயவஸ்ய) த்ரயீமயஸாமாவயவஸ்யைவ த்ரயீமயம், தத்வஸ்திதாயா:, த்ரயீமயவர்ணித வஸ்திதாயா இத்யர்த்த:. தத்ரோக்தம் ஶ்ரீஹரிவம்ஶே ஶாந்திபர்வணி அஷ்டாவிம்ஶாத்யாயே "ஸாமவேதஸ்ய பௌருஷ ஸூக்தே ஶாகீயே। பக்ஷாவுபௌ தார்க்ஷ்யஸ்ய யஜுர்வேதஸ்ய பாத்ரம் மந்த்ராணாம் மஹாமந்த்ராணாம்" இதி (விஷ்ணுதர்மோத்தரே) கஶ்யபமஹர்ஷிணா ஸஹ வாதிநா ஸம்வாதேந ப்ரோக்தம் இத்யர்த்த:. தத்ரோக்தம் ஶ்ரீமஹாபாரதே ஆதிபர்வணி ஶாந்திபர்வணி "ஸர்வதேவமயஸ்ஸர்வம் வக்ஷ்யாமி ப்ரஹ்மா ப்ரஸ்தாவயம்த:। ஸாமவேதஸ்ய ஸூத்ர யஜுர்வேதஸ்ய ஸாமகம்। விஷ்ணுநா ஸ்வர்ணஸ்ய ஸர்வதேவமயோ ஹ்யயம்। தஸ்ய நாராயணஸ்யாஸ்த்ய ஸ்தோத்ர ஸப்தர்ஷீணாம் ஸஹஸ்ராணி யஸ்யாயம்" இதி. (ஸாவித்ரீ யதோக்த விப்ரவிஶ்வஸ்தாதிபி:) நாராயணேந ஸஹஸ்ரம் ஸர்வதேவ ஸ்ருஷ்டி ஸம்வேத வ்யாப்தி தஸ்ய ஸர்வதேவ ஸாமகாநம் ஸாமவேத ஶாகாதி பரிகீர்த்திதம் இத்யர்த்த: || * * ||கூ||

அவ। அத விநதாநந்தந: ஸ்வஸ்திதம் ஸம்ஸாரம் விஸ்ருஜ்ய த்ரயீ வேதாத்மாநமாஹ:—

ஶ்லோ|| விததஸகதிஹோத்ரம் ஸ்வயம்ப்ரயமக்ஷதே யஞ்ஞே ப்ரயாஜா ஸ்வஸ்ஸ்தோத்ரவஸாநாம் ஸமஸ்ததாகாவல் ஸ்பதிகாதேவபூர்வை: । ஸ்வம்ஶோகஸாக்ஷம் கஶ்யபி க்ருபயா ஸம்க்ஷிப்ய யாஸ்யம் ஸிக்தாம்ஸம் நிஜமஹாநோ ஸமஸ்யஶிரஸ: ஸ்வயம்பக்ஷமைத: || ||௧0||

வ்யா|| விததஸாதிதி। (ஸ்வயம்) ஸ்வத்வம் (விததஸாக்) த்ரயீமயந ஜாதஸாபாக் காரணாக் (வீதிஹோத்ரம்) ஸம்ஸ்க்ருத

[illegible]

(அ—கை) கீழ்ச்லோகத்தில் சுருக்கமாய் அருளிச்செய்ததை விஸ்தாரமாய் அருளிச்செய்யத்திருவுள்ளங்கொண்டு, விநதையின் கர்ப்பத்தினின்றும் விழுந்த அண்டத்தை (முட்டையை) பிளந்துகொண்டுகருடன் வெளிக்கிளம்பினரென்கிறார் "விநதாஸூநு:" என்பதால்.

பதம்	உரை
வித்ராஸாத்	பயத்தினாலே
வீதிஹோத்ரம்	அக்நியை
ப்ரதமம்	முதலில்
ஆஸேதுஷ:	அடைந்தவர்களாயும்
அந்திகே	(தங்களுடைய) ஸமீபத்தில்
[illegible]	தணிந்த தேஜஸ்ஸையுடைய
தேநைவஸார்த்தம்	அந்த அக்நியோடேகூட
[illegible]	பயத்தினால்சஞ்சலசித்தர்களாயுமான
தேவப்ருந்தை:	தேவக்கூட்டங்களினாலே

பஹுஶ:	அநேகவிதமாக
வந்தித:	ஸ்துதிக்கபபட்டவரும்
கல்பாந்த	கல்பாந்த காலத்துக்கும்
க்ஷோபாவஹக்ஷமம்	கலக்கத்தைக்கொடுக்கக்கூடியதும்
உக்ரம்	க்ரூரமானதுமான
தாம	தேஜஸ்ஸை
க்ருபயா	(தேவர்களிடத்தில்) தயையினால்
ப்ரயத்நை:	மஹாயத்நத்தினாலே
ஸங்க்ஷிப்தவாந்	சுருக்கினவரும்
அண்டம்	அண்டத்தை (முட்டையை)
பித்வா	பிளந்துகொண்டு
நிர்ஜிஹாந:	வெளிக்கிளம்பிவருகிறவருமான
அண்டஜேந்த்ர:	பக்ஷிராஜன்
ந:	அடியோங்களுக்கு
இஹ	இந்த ப்ரக்ருதிமண்டலத்தில்
பவபயம்	ஸம்ஸாரபயத்தை
சிந்த்யாத்	சேதிக்கட்டும்

கருத்து. பிறக்கும்பொழுதே மிக்க ஒளியுடன்பிறந்த கருடனுடைய தேஜஸ்ஸினால் தஹிக்கப்பட்டதேவதைகள் பயத்தினாலே அக்னிதான் நம்மை தன்னுடைய தேஜஸினால் தஹிக்கிறானென்றெண்ணி அந்தஅக்னியை முதலிலடைய, தங்கள் ஸமீபத்தில் குறுக்கின ஒளியுடைய அக்னியோடே மறுபடியும் கருடனையடைந்தவர்களும், பயத்தினால் சஞ்சல சித்தர்களுமான தேவதைகளினாலேதுதிக்கப்பட்டவரும், தேவதைகளிடத்தில் கிருபையினால் ப்ரளயகாலத்திற்குக்கூட கலக்கத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய க்ரூரமான தேஜஸ்ஸைமிகவும் ச்ரமப்பட்டுக் குறுக்கினவருமானமுட்டையினின்றும்வெளியில்வந்த கருடன் அடியோங்களுடைய ஸம்ஸாரபயத்தைப்போக்கடிக்கட்டும் ॥ ॥௧௦॥

குறிப்பு. கருடன் முட்டையை யுடைத்துக்கொண்டு இரண்டாவது வடவாமுகாக்னிபோல் உக்கிரமாக ஆகாயத்திற்சென்றபொழுது, அவரைப்பார்த்துத் தேவர்களனைவரும் "இவர் அக்நி" யென்றெண்ணி அக்னியைச் சரணமடைந்து "அக்னியே! நீ அதிகவிருத்தியையடையாதே, எங்களை தஹித்துக்கொண்டு உன்னுடைய மிகப்பெரிய உருவம் ஜ்வலித்துக்கொண்டுவருகிறதே" என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, அதற்கு தங்களுடைய ஸமீபத்தில் குறுக்கின தேஜஸ்ஸையுடைய அக்நி "ஒளிமிகுதியுள்ள இந்தப்பெரிய உருவமென்னுடையதன்று, தேஜஸ்ஸினால் எனக்கு ஒப்பானவன், இவன்கருடன், பிறக்கும்போதே மிகச்சிறந்த தேஜஸ்ஸுள்ளவனாகவேபிறந்தவன், ஒளிமிகுதியைக்கண்டு என்னுடையதென்றுஉங்களுக்கு ப்ரமம் உண்டாயிற்று எவ்விதத்திலும் நீங்கள்பயப்படவேண்டாம், என்னுடன் சேர்ந்துபாருங்கள்" என்று சொல்ல, பிறகு தேவதைகள் அவனுடனும் அநேகரிஷிக்கூட்டங்களுடனும் கருடனிடஞ்சென்று அவரை வெகுவிதமாகத்துதிக்க, பிறகு கருடன் மஹாபயங்கரமான தன்தேஜஸ்ஸை அடக்கிக்கொண்டாரென்பது மஹாபாரதத்தினால் காண்க ॥ ॥௧௦॥

[illegible]

ति" विज्ञानपारावारः, तथा च नयः "मयूखतेजसां राशि-
नयोर्मकः, प्रारब्धस्य प्राप्यं तेजोराशिः" इत्युक्तत्वाते-
जस्सन्निधाने पद्मनाभपादयोस्संप्रारब्धोत्सो-
ऽपि, सत्वं स्तम्भस्तम्भर्णुः कृष्णसेजसांराशि रति
शीर्षे तेजसम्भवतानिविकल्पा. तदुक्तं श्रीहारीते कृतिप-
र्वणि "विनाश्यतु तेजा विद्यायुगपद्विजायत । तेजा
सङ्कल्पसोपेत सर्वाविक्ष्यातयन्तविद्यः × पोरोपो
रक्षिनारायणे नरसिंहरूपे जगावरः । तदवृक्षापराणं
जगन्नः पदवारेपुविज्ञावसनं । पुण्यपत्यापगन्धपुष्पन
तावीनं विश्वरूपविणं ॥ पदवाः । कश्मीरकं पदवसिमुक्ताः
कृष्णपोगन्धियक्षवि । कसलसिराशिस्सतेजानु सज्जिसवस
वृत्ति ॥ कृतिः । पतनपदवं ययाययं तद्रसस्तरामू
नाः । प्रापो पकवानेष तत्तक्ष्वतेजसा । जातः
वरतेजस्वी विनतानन्दवर्धनः । तेजोराशिविन्दुप्रष्ठा
यष्टानु पोसस्तविंशः । नागक्षयकरपेश्व काश्यपे
यो तेजापमः । पदवानाश हितेयक्त सहितोपेतृ
रक्षसां । नहीः कायुराकृणाय वश्यत्वं सहितापयो ॥
समवेक्तासवायका प्रारब्धं वामिरक्तवानु । तेद्वरापद
हृपेपेत्रनं पदवासनिमणास्तपा ॥ पदवाः ॥ "क
तपृष्टिस्संहारामकं पदवः पतपेशर+समयंसतःसम
वर्णुस्त पदपेसनिमपेणस्तपा । तेजसः पृथिवं
हार तत्त्वसंकारह" इति ॥ ॥१०॥

कव ॥ कयोवततृन्तरं पायकस्य प्रारब्धस्य कृतार्था
मतं पायवेष्टितं वर्णयति—

उ-॥ क्षणक्षोणीयाणि क्षामहितवतन्त्रकवे
रत्नैर्वृहतिद्र तत्त्वतारासरणि सवापितविप-
यस्त्रानकानि कषिवेयः । वातास प्रभवसयाव
यि विहितरयावतुनान्वस्तातिथं प्रभाणवप्रा
ज्ञारापे प प्रहति वमवते रहुकक्षिनि ॥११॥

வ்யா॥ க்ஷுண்ணேதி । (ப்ரஹ்மாண்டஸ்ய) ஸ்தாவநகோஶஸ்ய கோஶாகாரஸ்யாண்டஸ்ய ப்ருஹத்யா:. (ப்ருஹதி) மஹதி (ஜடரே) மத்யே, "ஜடரம் கோஷ்டமத்யயோ:". (பதகபதே:) பக்ஷீச்வரஸ்ய (க்ஷுண்ணக்ஷோணீதராணி) சூர்ணீக்ருதபர்வதாநி (க்ஷோபிதசதுர்வாராஶிமக்நாநி) ஶாந்திஸங்கோசநிஸ்ஸரணக்ருதசதுஸ்ஸமுத்ர ஜலமக்நாநி. (பக்ஷதிகராணி) பக்ஷமூலாநி (பாலக்ரீடாநி) பாலலீலாநி. (பக்ஷிராஜஸ்ய பத்ரவந்நாநி) நாம ப்ரகாஶப்ரகாஶநம் விரசிதவ்ருத்தாநி (ஸஹக்ரீடிதாநி) பாலக்ரீடிதாநி (அஸ்மாகம்) அஸ்மாகம் நாஶமேயாஸு:. க்ஷுண்ணேத்யாதிப்ரயோகேஷு ஸர்வத்ர ஸப்தம்யந்தமேவ ப்ரயோக்தவ்யம் ॥ ॥கக॥

(அ—கை) கீழ்ச்லோகத்தில் முட்டையினின்று வெளியில் வந்தாரென்று சொல்லி, பொதுவாக கருடனுடைய பாலக்ரீடையானது அடியோங்களுடைய பீடையை நாசஞ்செய்யட்டுமென்றருளிச்செய்கிறார் "க்ஷுண்ணக்ஷோணீதராணி" என்பதால்.

பதம்	உரை
ப்ரஹ்மாண்டஸ்ய	ப்ரம்ஹாண்டத்திநுடைய
ப்ருஹதி	பெரியதான
ஜடரே	மத்தியத்தில்
பதகபதே:	பக்ஷீச்வரனுடைய
க்ஷுண்ண க்ஷோணீதராணி	பொடியாகப்பண்ணப்பட்ட பர்வதங்களையுடையதுகளும்
க்ஷோபித	கலக்கப்பட்ட
சதுர்வாராஶி	நாலுஸமுத்திரங்களில்
மக்ந	முழுகின
பக்ஷதி	சிறகுகளை யுடையதுகளும்

த்ருட்யத்	நழுவும்படிசெய்த
தாராஸாராணி	நக்ஷத்ரஸமூஹங்களையுடையவைகளும்
உத்பாடித	பிடுங்கப்பட்ட
விபுதநகராணி	தேவதைகளினிடங்களையுடையவைகளும்
பாதால	பாதாளம்முதல்
ப்ரஹ்மஸத்மாவதி	ஸத்யலோகபர்யந்தம்
விஹித	செய்யப்பட்ட
வ்யோமபர்யடநாநி	விண்ணை சுற்றுதலையுடையவைகளான
ஶைஶவக்ரீடிதாநி	பால்யக்ரீடைகள்
அஸ்மதார்திம்	அடியோங்களுடைய பீடையை
க்ஷிபேயு:	நாசம்பண்ணட்டும்

கருடனது. பர்வதங்களைப் பொடியாகப் பண்ணினவைகளும் தன் சிறகுகளினால் கலக்கப்பட்ட நான்கு ஸமுத்திரத்தின் ஜலத்தில் முழுகின சிறகுகளையுடையவைகளும், நக்ஷத்ரங்களை நழுவும்படி செய்கிறவைகளும், தேவதைகளின் ஸ்தாநங்களைப்பிடுங்கினவைகளும், விண்ணைச்சுற்றின பாதாளப்ரம்ஹலோகங்களை யுடையவைகளுமான கருடனுடைய பாலக்ரீடைகள் அடியோங்களுடைய பீடையை நாசஞ்செய்யட்டும். ॥கக॥

டிப்பணீ. (க்ஷோணிக்ஷோணீதராணி) க்ஷுண்ணக்ஷோணீப்ருதவஷ்டம்பதாநி. ரோஹிணயாதயஸ்ஸப்தவிம்ஶதிர்நக்ஷத்ராணி ஶாஸ்த்ரம் விதாராஜ்ஞயா ஸஸ்திம்ஶத்ஸஹஸ்ரயோஜநவிஸ்தீர்ணம் ஶாஸ்த்ரம் விதாராஜ்ஞயா ஸ்வர்ஶிஸுக்ஷ்ம்யபரே பதந்திவா: ஸமாஸேந ஸத்தீ ஸத்பேஷு ஸமேத்ய பக்ஷஜாதவாதேந வ்யஶீயந்தேதி ஶ்ருதிவசநம் ஸக்ஷம்ஶாஸ்த்ரயேஷஹிதம் ஸமக்ஷாதக்ஷணே தேவ பவந்தம்வந்நாதிதம: । ஸமேஷ்ணம் ஸஹதீம் ஶாஸ்த்ரம் ஸஹ நாதத்வேவம: । பக்ஷாநிலஹதஶ்வாஸ்ய ப்ராகாஶதஸ்ஸஹோ ராடு । ஸமேதாவ பாஷ்வஷ்டுணம் ஸமாஶ்ரிதவாஹவ: । ஶ்ருஜாணிவப்ரஶீயந்தே பவந்தஸ்யஸஸ்தத: । ஸணிகாஷம் நக்ஷத்ராணி ஶோஹயக்ஷிஸஹாஶ்ரிதம் । ஶாஸ்த்ரெநாவேஹவஸ்தாஷீ ஶாஸ்வயாநிஹதாஸ்து॥” இதி ॥ ॥கக॥

7

அவ॥ அத்ர ஶ்ரீமத்தர்மவிஹிதஸ்ய க்ருத்தஸாயுஜ்யஸ்ய நிஜகா-
ரஸ்ய பார்தாய ச வ்ருத்திதஸ்ய ப்ரபாவஸ்ய விநதா ரக்ஷ-
ணாய ச பாலஸ்யாஶி ரக்ஷணேந தநுத்ராஶி வர்மிஷு ஸஜாக்ரம்
நிபத்நாதி ஶ்லோகேந ஹ—

ஶ்லோ॥ ஸம்வித்கட்கம் நிஶம்ய ஸஹ விஜயவதூராஶிஷ:
வைராக்யஶ்ச ஸம்பத்ய தநுத்ரம் ஸச்சரிதபல-
நம் வல்கநம் நிதாய। ஸத்போஷவேதநேதயோ-
ர்நாதே விநதயா ஶ்ருத்வா ரக்ஷாவிஶேஷ: க்ருத்ஸ்நஸங்கேத
ஶ்ராவஸ்ய க்ஷணவணஸாத்யாக்ஷலேகம் ஜிக்ருக்ஷா:॥

வ்யா॥ ஸம்விதிதி। (ஸம்வித்கட்கம்) விவேகரூபோபாயம் (நி
ஶம்ய) த்ருத்வா (ஸஹ) விவேகரூபோபாயேந ஸாகம்
(ஆஶிஷ:) ஜயாய ஆஶீர்வசநாநி (விஜயவதூ:) விஜயஶ்ரீர்வ
தூ: (வைராக்யஶ்ச) வைராக்யம் ச (ஸச்சரிதம்) ஸச்சரி
த்ரம், நீதிமார்கோசிதவ்யாப்ருதி:. (தநுத்ரம்) கவசம் (ஸம்பத்ய)
ஸம்பத்ய, (வல்கநம்) அஶ்வராகம் "வல்கநமஶ்வராகம்"
இத்யமர:. (யாநம், நிதாய) வாஹயித்வா, (விநத
யா) ஸ்தோத்ரா (ஶ்ருத்வா ரக்ஷாவிஶேஷ:, க்ருத்ஸ்நஸங்கேதஶ்ராவஸ்ய க்ஷ
ணவண ஸாத்யாக்ஷலேகம்) க்ருத்ஸ்நஸங்கேதஸ்ய = ஸம்
கேதரூபஸ்ய, ஶ்ராவஸ்ய = ஶ்ராவகஸ்ய, க்ஷணே = நி
ராகரணே, வணம் = ... தஸ்ய
லேகா = லிகாஜாதம், "லேகா லிகாகர்ம இத்யமர:".
(ஜிக்ருக்ஷா:) க்ருஹீதுமிச்சவ: (வேதநேதய: ஸத்பு) ஸத்புரு
ஷா:. (நாதே) பாதம் (நாஶே) அபாகரோதி, பாபரூ
பம் பாநஜந்ய ரணஹயம் ஹரதீத்யர்த:. க்ருத்ஸ்நஸங்கேத
இதேத்யேவம் ஶ்ருதயே. வரஸ்வரம் க்ருத்ஸ்நவிநதயோ: ஶ்ராவ
ண்யாய ச ஸம்ஜ்ஞாநயோ ஸஹேத்யா: ஸவிநதாத: கத்வா ஶ்ரு
ஹுத: காஶ்யப: உச்சை:ஶ்ரவஸ: கண்டிகாதோஹவேத்யா
ஜ்ஞாபிதஸ்ஸ்து தஸ்யாவகாஶ, உச்சை:ஶ்ரவஸ: காஷ்டாயாம் நீல
ரூபவர்ஷேதி கத்வா ஶ்ருத்வத்வாம் விநதாயாம் தஸ்ய ஸவா

[illegible] ||௧௨||

(அ—கை) கீழ்ச்லோகத்தில் கருடன் பால்யத்தில்செய்த லீலைகளைப் பொதுவாக அருளிச்செய்து, அதைவிவரமாக அருளிச்செய்யத் திருவுள்ளங்கொண்டு, கருடன் தன்தாயாரைஅடிமையினின்றும் விடுவிக்கிறதற்காக அமிருதத்தைக்கொண்டு வரப்புறப்பட்டாரென்று அருளிச்செய்கிறார். "ஸம்வித்" என்பதால்.

பதம்	உரை
ஸம்வித்ஶஸ்த்ரம்	ஞானமாகிற ஆயுதத்தை
திஶந்த்ரா	கொடுக்கிறவனும்
ஆஶிஷ:	ஆசீர்வாதங்களை
விஜயவிஷயா:	விஜயத்தையுண்டுபண்ணத்தக்கலீலைகளாக
ஸஹ	(இவருடன்) கூட
ப்ரேஷயந்த்ரா	போகச்செய்கிறவனும்
ஸச்சரிதம்	நல்நடத்தையை
தனுத்ரம்	கவசமாக
ஸம்நஹ்யந்த்ரா	பூட்டுகிறவனும்
பக்கணம்	வேடச்சேரியை
அஶநம்	ஆகாரமாக

தர்சயந்த்யா	காண்பிக்கிறவளுமான
விநதயா	(தன்தாயாரான) விநதையினால்
க்லுப்தரக்ஷாவிசேஷ:	செய்யப்பட்டிருக்கிற ரக்ஷணத்தின் விசேஷத்தையுடையவரும்
கத்ரூஸங்கேத	கத்ருவின் ஸங்கேதத்தினால்
தாஸ்ய	(செய்யப்பட்ட) தன்தாயாரின் அடிமையினுடைய
க்ஷபண	போக்கடிப்பதில்
பண	பந்தயமான
ஸாத்யாம்ருத	அமிருதமாகிற ருசியினுடைய
பைக்ஷம்	பிக்ஷையின் ஆஹரணத்தை
ஜிக்ருக்ஷு:	க்ரஹிக்கவேண்டுமென்கிற இச்சையுள்ளவருமான
வைநதேய:	விநதையின் புத்ரனான கருடன்
அஸ்மத்	அடியோங்களிடத்தினின்றும்
ஏநாம்ஸி நுததாத்	பாபத்தைப்போக்கடிக்கட்டும்

கருத்து. நல்லக்ஞானரூபமான ஆயுதத்துடனே ஆசிர்வாதங்களாகிற விஜயமுண்டாகத்தக்க ஸைந்யங்களேயும் அனுப்புகிறவரும், நல்லநடத்தையை கவசமாகப்பூட்டுகிறவரும், வேடச்சேரியை ஆஹாரமாகக் காண்பிக்கிறவளுமான தன்தாயாரான விநதையினாலே செய்யப்பட்ட ரக்ஷையையுடையவரும், தன்தாயாருக்கு மாற்றாளான கத்ருவினால் மோசஞ்செய்து அடிமையாக்கப்பட்ட தாயாரை அடிமைத்தனத்தினின்றும் விடுவிக்கிறதற்காக அமிருதத்தை க்ரஹிப்பதற்கு இச்சையுடையவருமான கருடன் அடியோங்களிடமிருந்து பாபங்களைப் போக்கடிக்கட்டும்.

விநதையானவள் நம்புத்ரனான கருடன் என்னை அடிமையினின்றும் விடுவிக்கிறதற்கு அமிருதத்தைக்கொண்டுவருகிறானென்கிறானே, அமிருதத்தை அநேக தேவக்கூட்டங்கள் வெகு ஜாக்கிறதையாய் இரக்ஷிக்கிறார்களென்கிறார்களே, அங்கு போனால் ஒருக்கால் யுத்தம் நேரிடுமே, அப்படி நேரிட்டால் ஆயுதங்கள் கவசம், ஸைந்யம் முதலியவைகள் அவசியம் வேண்டுமேயென்றெண்ணி, எப்படி ராஜகுமாரன் யுத்தத்திற்குப்போனால் தகப்பன்

முதலான பெரியோர்கள் அவனுக்கு சஸ்த்ரங்கள் கவசங்கள் முத லியவைகளைக்கொடுத்து ஸைந்யங்களையுங்கூட அனுப்பித்து ஆ சீர்வாதங்களையுஞ் செய்வார்களோ, அப்படியே யிவளும நல்லபுத் தியை ஆயுதங்களாகவும், ஆசீர்வாதங்களை ஸைந்யங்களாகவும், நல்ல நடத்தையை கவசமாகவும் கொடுத்தாளென்று திரண்டபொருள்.

"[illegible]" என்பதால், சஸ்த்ரமிருந்தால் எப்படிவிரோ திகளை அதனாலே அடிக்கலாமோ, அப்படியே நல்லபுத்தியிருந் தால் உபாயத்தினால் விரோதி நாசஞ்செய்யலாமென்றெண்ணி பெ ண்ணாகையாலே கையிலொன்றுமில்லாதவளாய் நல்லபுத்தியை உ பதேசித்தாளென்பது விளங்குகிறது. "[illegible]" என்பதால், சண்டைசெய்கிறதற்கு ஸைந்யங்கள் வேண்டுமேயென் றெண்ணி ஜயத்தை உண்டாக்கத்தக்க ஸைந்யங்களாக அநேகாசீ ர்வாதங்களை கருடனுடன் அனுப்பினாளென்பது விளங்குகிறது. "[illegible]" என்பதால் சண்டை செய்யப்போகிறவனுக்கு கவசம் வேண்டுமானதால் நல்லவழிநட ப்பார்களுக்கு முள்ளினால் ஒருவிதமான தீங்கும் வாராதாப்போ லே; நல் நடத்தையிலிருப்பவர்களுக்கு பகைவரால் ஒரு தீங்கும் வாராதென்றெண்ணி "ப்ராம்ஹணனை ஒருக்காலும் நீ கொல்லா தே" என்று நல்ல நடத்தையை கவசமாகப்பூட்டினாளென்பது வி ளங்குகிறது.

குறிப்பு தக்ஷப்ரஜாபதிக்கு கத்ருவென்றும் விநதையென்றும் சிறந்த ரூபமுள்ளவர்களான இரண்டுபேண்களிருந்தனர். அவ்விருவரும் கச்யபரை பர்த்தாவாக அடைந்தனர். அந்தக்கச்யபர் அவ்விருவர்களின்மீது மிகுந்த ஸந்தோஷமடைந்து அவர்களுக்கு வரங்கொடுப்பதாகச்சொன்னார். அவ்வா ர்த்தையைக்கேட்டு கத்ரு என்பவள் ஒரே ரூபமுள்ள ஆயிரம் ஸர்ப்பங்களை பிள்ளைகளாக வரங்கேட்டனள். விநதையென்பவள் வலிமையில் கத்ருவின் புத்ரர்களுக்கு மேற்பட்டவர்களும். ஒளியிலும் பராக்கிரமத்திலும் உருவத்தி லும் மேற்பட்டவர்களுமான இரண்டு பிள்ளைகளை வரித்தாள். கச்யபர் அ வ்விருவர்களுக்கும் "அப்படியே உண்டாவார்கள்" என்று வரமளித்தார். நீ ண்டகாலத்துக்குப்பின்பு கத்ரு ஆயிரம் முட்டைகளையும் விநதை யிரண்டு

முட்டைகளையும் பெற்றனர். பிறகு ஐந்நூறாவது வருஷத்தில் கத்ருவின் புத்ரர்கள் முட்டைகளைவிட்டு வெளிவந்தனர். பிறகு தனக்கு ஒரு புத்ரனும் காணப்படாமையாலே விநதை மிகவும் பரிதாபப்பட்டுக்கொண்டு வெட்கி ஒரு முட்டையை யுடைத்தாள் அதில் சரீரத்தில் சிலபாகம் பூர்ணமடைந்தும் சிலபாகம் தெரியாமலுமிருந்த ஒருபிள்ளையைக்கண்டாள். அப்புத்திரன் கோபங்கொண்டு "என்னை அங்கஹீனனாகச்செய்ததினால் நீ எவளிடம் பொறாமையுற்றிருக்கிறாயோ, அவளுக்கு அடிமையாவாய்" என்று சபித்து பிறகு மாதாவே இரண்டாவது பிள்ளையையும் என்னைப்போல் செய்யாமலிருக்கவேண்டும், அப்படியிருந்தால் அவன் உன்னை அடிமைத்தனத்திலிருந்து விடுவிப்பன், அவன் பிறப்புக்கு இன்னம் ஐந்நூறு வருஷம் காத்திருக்கவேணுமென்றான். அவன் தான் அருணன். இப்படியிருக்குங்காலையில், தேவக்கூட்டங்களால், அமிருதங்கடைந்தகாலத்தில் மிகச்சிறந்ததும் தோல்வியடையாததுமான உச்சைச்ரவம் என்னும் தேவலோகக்குதிரை சமீபத்தில் வருவதைக்கண்டனர், அப்போது அக்குதிரையைப்பார்த்தவுடன் கத்ரு என்பவள் விநதையை நோக்கி "உச்சைச்ரவம் என்னவர்ணம், உடனே சொல்" என்றாள். விநதை "அக்குதிரை வெண்மையானதுதான், நீ எவ்வர்ணமென்கிறாய், இவ்விஷயத்தில்பந்தயம்போடுவோம்" என்றாள். கத்ரு "அக்குதிரைக்கு வால் கருப்பென்று நினைக்கிறேன், நம்மில் தோற்றவள் அடிமையாவதாகப்பந்தயம் போடுவோம்" என்று சொன்னாள். பிறகு இப்படியிருவரும் பந்தயம் போட்டுக்கொண்டு அக்குதிரையை நாளைக்குப் பார்ப்போமென்று தங்கள் வீட்டுக்குச் சென்றனர். பிறகு கத்ரு வஞ்சகஞ்செய்ய நினைத்துத் தன் பிள்ளைகளை நோக்கி நீங்கள் அக்குதிரையின் மைபோன்ற நீளமுள்ளவால் மயிர்களாகி அக்குதிரையை யடையுங்கோள்" என்றாள். அதை ஏற்றுக்கொள்ளாத பிள்ளைகளை சபித்தாள் அந்தசாபத்திற்கு பயந்து கார்கோடகன் என்ற ஸர்பம் "நான் கறுப்பான வால்மயிராகி அக்குதிரையை அடைகிறேன்" என்றான். பொழுதுவிடிந்தவுடன் அவ்விருவர்களும் அக்குதிரையைப்பார்ப்பதற்குச் சென்றனர். அவ்விருவர்களும் வெண்மையானதும் கறுத்த வாலுள்ள அந்த உயர்ந்த குதிரையைக்கண்டனர். அப்பொழுது கத்ருவென்பவள் விநதையை அடிமையாக நியமித்தாள். பிறகு விநதை துக்கத்தினால் வருத்தமடைந்து அடிமைத்தன்மையை வஹித்தாள். இப்படி ஐந்நூறுவருஷங்கழித்தபின்பு முட்டையை யுடைத்துக்கொண்டு வெளியில் வந்தவரான மகாபலமுள்ள கருடன் ஸமுத்திரக்கரையில் பந்தயத்தில் தோற்று அடிமைத்தன்மையை யடைந்து மிகுந்த துக்கத்தினால் வருத்தமடைந்துகொண்டிருந்த தன் தாயாராகிய விநதையிருந்த விடத்திற்குப்போனார். அதன்பின் ஒருகாலத்தில் கத்ருவானவள் விநதையை யழைக்க, அவள் வந்து வணங்கிநிற்க அவளைப்பார்த்து "விநதையே! ஸமுத்திரத்தின் நடுவில் நாகங்களுக்கு ஓரிடமிருக்கிறது அங்கே யென்னைக்கொண்டுபோ" என்றுசொன்னாள். அவள் அப்படியே தன் பிள்ளையான கருடனை ஸர்ப்பங்களைத் தூ

க்கிக்கொள்ளச்சொல்லி தானும் அந்த கத்ருவை தூக்கிக்கொண்டு அவ்வி டம் போனாள். பிறகு அந்த ஸர்ப்பங்கள் "எங்களை இதைவிட அழகான மற்றொரு இடத்திற்குக் கொண்டுபோ பக்ஷியே" என்று சொல்லின. அப்போது கருடன் ஆலோசித்துப்பார்த்தது தன் தாயாரை நோக்கி "ஏமாதாவே! ஸர்ப்பங்கள் சொல்வதை நான் எதற்காக செய்யவேண்டியது, அதற்கு என்ன காரணம்" என்று கேட்க "ஏ பக்ஷிராஜனே! என் மாற்றாளோடு பந்தயம் போட்டுக்கொண்டேன் அவள் ஸர்ப்பங்களைக்கொண்டு கெட்ட உபாயத்தினால என்னை மோசஞ்செய்ததினால் நான் அவளுக்கு அடிமையாக இருக்கிறேன்" என்று வினதை சொன்னாள் அதைக்கேட்டு கருடன் தன் தாயாரின் அடிமைத்தனத்தை விடுவிக்க எண்ணங்கொண்டு ஸர்ப்பங்களை நோக்கி "ஏ ஸர்ப்பங்களே! எதைக்கொணர்ந்தால் நானும் என் தாயாரும் அடிமைத்தனத்தினின்றும் விடுபடுவோம்" என்று சொன்னார். அதைககேட்ட பாம்புகள் "ஏ பக்ஷியே! அமிருதத்தைக்கொண்டுவந்தால் அடிமைததனத்தினின்றும் விமோசனமுண்டாகு"மென்று சொல்லின. அதைக்கேட்ட கருடன் "நான் அமிருதம் கொண்டுவரப்போகிறேன் எனக்கு ஆகாரம் என்ன" என்று கேட்க அதற்கு அவள் ஸமுத்திரமதயததில் ஒரு தீவில் ஒரு பாகத்தில் ஒரு வேடச்சேரியிருககிறது அதை புசித்துவிட்டு அமிருதங்கொண்டு வா என்று சொல்லி அநேகாசீர்வாதங்களையுஞ் சொல்லினளென்று பாரதத்தில் ஆதிபர்வததில் காண்க.

டிப்பணீ (ஸம்வித்) ஜ்ஞாநம், "பர்ண: பத்ராவலிந்தா பர்த்ரு ஹாரதிப்ரம்பக: | ஜாநந்த்யேவ ப்ரத்யக்ஷம் வீயதே ஸம்ஶீ பரதஸம்ஶ்ரிதி" த்ராதிநோக்தா நாஶீவாதாது விஜயகாரண நி பர்ணஸ்ய ப்ரக்ஷேப்ய கார்யம் க்ருதம். "கர்ணம் பக்ஷணம் நிர்முக்தே ப்ர" இத்யத்ர "ஸம்ஜ்ஞ கார்க்ஷாபேக்ஷைநே நிஷாதா யோத்தம் | ஸர்வாணி நிஷாதாநாம் தத்ர ஸமிதிஜோத்த | பாபிநாம் நஷ்டஶோகாநாம் நிவர்த்யாநாம் தாராத்ரநாம் | ஸஹஸ்ராணாம் ஸநேகாநாம் தாது ஸக்ஷாத்ப்ரத்யாஹார" இதி ஶ்ருகா கவிவேதா:. "ஶ்ருத்வா ராக்ஷாவிஶேஷ" இத்யத்ர "பக்ஷா தேஜோ ராத்ர்யாதா வாத்ரேய ப்ரஷ்ணபத்ரக | ஶிரஸ்த்வா தா தேவஹிதாஸர்வஸ்வேதா | விஷ்ணுஸ்வபதஸ்வர ஜ்ஞாநிதப்ரேஷு" இதி ஸாரதபாநாநி கவிவேதாநி ||௧௨||

௧௩ || கய ராத்ராதத்கவாதிஸ்வகாரணாநந்தரம் க்ருஹவாய பஸ்யிதஸ்ய ப்ராபஸ்ய ராஜ்ஞஜவ ஸ்வபவேஷ ஹேஶீநிநாதாதி ஜ ஜஜாநி பஹுப்ரபாரிதி கயயதி.—

ஸ்ர ॥ விக்ஷேபை: பக்ஷதீநாம் ஜநஹ்ருதமதிபிர்வ்யாஹ்ருத
வேதாத்மபத்ரா வாதாஜாதஸ்ப்ராயி வீசீவ்யய விரசிதா
ஸோபஸம்ப்ரோத்தரங்கா: । க்ஷீரப்ராகீர்ணக்ஷாரக்ஷீரி
ஸாரவ்யாஜராஜாபிஷேக: நாகேந்த்ராய ப்ரஸ்தாரகாவி
ஸ ஏஷ நாகபாலா நிஸ்ஸமேத ॥ ॥௧௫॥

வ்யா ॥ விக்ஷேபைரிதி । (பக்ஷதீநாம்) பக்ஷாணாம், ,,பக்ஷதி: பக்ஷமூலே” இத்யமர:. (ஜநஹ்ருதமதிபி:) ஜநாநாம் ஹ்ருதமநோவ்ருத்திபி:. (விக்ஷேபை:) உத்பாதை: உல்லங்கநஹேதுபி: (வ்யாஹ்ருதவேதாத்மபத்ரை:) ஶப்திதாகாஶபத்ரை: (வாதாஜாதஸ்ப்ராயிவீசீவ்யயவிரசிதாஸோபஸம்ப்ரோத்தரங்கா:) வாதாநாம் = ஜாயமாநவாதாநாம், ஸ்ப்ராயீணாம் = ஸத்தாநாம், வீசீவ்யயேந = தரங்கஸமூஹேந, விரசித: = விஹித:, ஸோபஸம்ப்ரமஸ்ய = வந்ஹிஸந்தூஷணநிமித்தஸ்ய, உத்தரங்க: = ஸமுத்ரோயஸ்ய தஸ்ய. (க்ஷீரப்ராகீர்ணக்ஷாரக்ஷீரிஸாரவ்யாஜராஜாபிஷேக:) க்ஷீரஸாகரப்ராஸாதை: கீர்ணாநாம் = உத்க்ஷிப்தாநாம், க்ஷாராணாம் = ஸமுத்ராணாம், உத்தாநிகாராணாம் = தத்தத்ஸமுத்ராணாம், வ்யாஜேந = உத்தேஶேந, ராஜாபிஷேக: = மஹாராஜஸ்ய ஸம்ப்ராப்தஸ்ய அபிஷேகம் யஸ்ய தஸ்ய. (நாகேந்த்ராய) ஸர்வோஜநரக்ஷகாய, அம்ருதாஹரணாய உத்யுக்தாய. (ப்ரஸ்தாரகாவி) ஶஸ்தம்காரகம் (ஸ ஏஷ நாகபாலா) வாஞ்சாதிதக: அவிஸம்வாத: வாஞ்சாவாதாய. (ஏஷ) ஸ (நாகம்) ஸ ஏகபாவாஸாதிதப்ரதிம் (நிஸ்ஸமேத) விதந்து. யாத்ராயாம் உத்தீதஸ்ய ராஜகார்யஸ்ய யதாவதாநு ஸூசிதாந வாத்ராவ்ஸ்ய திவாகே ஜயஜயநாதி காதாஸீபி: க்ஷிதிப்ராஜநிகாரவஸநாதீநி உத்யாயம் உ ஸம்பாதே; ததாப்யஸ்யாபி ஸமுத்தவதீதிவாவ: அத ஏவோக்தே ,,வேதாத்மபத்ர” இத்யாதிவசேந ரக்ஷாவிஶேஷோ ஸூச்யதே ॥ * * * ॥௧௫॥

அ—கை. இக்கருடன் அமிர்தங்கொண்டுவரப் புறப்பட்டபொழுது அநேக மங்கலங்கள் உண்டாயின என்கிறார் ,,விக்ஷேபை:” என்பதால்.

பதம்	உரை
𑌪𑌕𑍍𑌷𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂	சிறகுகளுடைய
𑌅𑌨𑌿𑌶𑌪𑍍𑌰𑌗𑌮𑌤𑍀𑌭𑌿𑌃	ஓயாமலிருக்கிற கதியையுடைய
𑌵𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑍈𑌃	உதறுதலினாலே
𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤	சப்திக்கப்பட்ட
𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮	ஆகாசமாகிற
𑌤𑍂𑌰𑍍𑌯𑌃	தூர்யமென்கிற வாத்யத்தையுடையவரும்
𑌵𑌾𑌚𑌾𑌲𑌾𑌮𑍍𑌭𑍋𑌨𑌿𑌧𑌿	சப்தத்தோடு கூடிய ஸமுத்திரத்தினு[டைய
𑌵𑍀𑌚𑍀𑌚𑌯	அலைகளின் ஸமூஹங்களினாலே
𑌵𑌿𑌰𑌚𑌿𑌤𑌾	செய்யப்பட்டிருக்கிற
𑌘𑍋𑌟𑌕𑌶𑌬𑍍𑌦𑌾	ஹட்டுக்களின் வார்த்தையின் சப்தத்தி[ன்
𑌨𑍁𑌬𑌨𑍍𑌧𑌃	ஸம்பந்தத்தை யுடையவரும்
𑌦𑌿𑌕𑍍𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾	திக்குக்களாகிற கன்னிகைகளினால்
𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑍋𑌣	இறைக்கப்பட்டிருக்கிற
𑌸𑍍𑌫𑍁𑌰𑌦𑍁𑌡𑍁𑌨𑌿𑌕𑌰	விளங்குகிறநக்ஷத்ரஸமூஹங்களுடைய
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌜𑌲𑌾𑌜𑌾𑌭𑌿𑌷𑍇𑌕𑌃	வ்யாஜத்தினாலே பொறியினால் செய்யப்பட்ட அபிஷேகத்தை யுடையவரும்
𑌨𑌾𑌕𑍌𑌕𑍋𑌨𑌾𑌶𑌾𑌯	தேவலோகத்திலுள்ள ஜநங்களை கொல்லுவதற்காக
𑌗𑌨𑍍𑌤𑌾	போகிறவருமான
𑌨𑌾𑌗𑌹𑌨𑍍𑌤𑌾	ஸர்ப்பசத்ருவான கருடன்
𑌮𑍇	அடியேனுடைய
𑌨𑌰𑌕𑌾𑌣𑌿	நரகங்களையும்
𑌨𑌿𑌹𑌨𑍍𑌤𑍁	போக்கடிக்கட்டும்.

கருத்து. எப்பொழுதுமுதறுதல் செய்கிறசிறகுகளினாலே சப்திக்கப்பட்ட ஆகாசமாகிற தூர்யவாத்யத்தையுடையவரும், சப்தித்துக்கொண்டிருக்கிற ஸமுத்திரத்தினுடைய அலைகளினாலே செய்யப்பட்ட ஹட்டுக்களின் சப்தத்தை யுடையவரும், திக்குக்களாகிற கன்னிகைகளினாலே இறைக்கப்பட்ட நக்ஷத்திரங்களாகிற

பொறியினாலே அபிஷேகஞ் செய்யப்பட்டவரும், தேவதைகளிடமிருந்து அமிருதத்தைக் கொண்டுவரப் புறப்பட்டவருமான கருடன் அடியேனுக்கு நரகபயத்தைப் போக்கடிக்கட்டும்.

இராஜகுமாரன் யுத்தத்திற்குப் புறப்பட்டுவந்தால் எப்படி ஒருபக்கத்தில் அநேக வாத்யங்கள் கோஷிக்கப்படுமோ, ஒருபக்கத்தில் ஸ்ட்டுக்கள் ஜயமுண்டாகவேணுமென்று சொல்லுவர்களோ, அப்படியே தேவதைகளை யுத்தத்தில் ஜயித்து அமிருதத்தைக் கொண்டுவறப்புறப்பட்ட இக்கருடனுக்கு மங்களவாத்யங்கள் முதலியவைகள் தானாகவே உண்டாயின வென்பது திரண்ட பொருள். ॥௧௩॥

டிப்பணீ. ஶுபயோக: = ஸந்நிஹாக்ஷணம், "ஶுபயோகஸ்து ஸம்பா தாநுயோகே யோகநே ஸந்நிஹாக்ஷணே" இதிவைஜயந்தீ, க்ஷத்ரியாணாம், க்ஷத்ராம் = ஸஹஸதாம், ஸக்ஷாமாதேநவி ஶஜதாஜித் ரஸு: உபசரிக்ஷாணாம் வ்யாஜேந ராஜாபிஷேக: யஸ்ய ததயோக்த: ॥ ॥௩॥

ஶ்லோ ॥ ஶயாஹவாய ஶஷ்போ ஶம்ரூத: ஸக்ஷவாத ஸஹ ஸஹாஹ.—

உ-ட்ப॥ ருக்ஷாக்ஷக்ஷேபதக்ஷா ஶிகரிஶிகரோத்துங்காதாலா கிவாதீ ஸம்பாதக்ஷேபயோபயோ விவியஸநஸப்தாகஷ்ட காலாதஶீஷ: । ஸாயாண: ஸாதகேஶ: ஸதஶம்பஸசே: ஸக்ஷவிக்ஷேபஜாதோ வாத: ஸாதாஸமேஷாஸப்தஸ ப்ரவாரஹ்ஸம் ரஹ்யீர: ॥ ॥௧௪॥

வ்யா ॥ ருக்ஷேதி । (ருக்ஷாக்ஷக்ஷேபதக்ஷ:) ருக்ஷாணி = நக்ஷத்ராணி, தாந்யேவாக்ஷா: = ஶாரஸமக்ஷா:, தேஷாம் க்ஷேபே = க்ஷேபணே, தக்ஷ: = ஸமர்த:, இதஸ்ததோ நக்ஷத்ராணிவிக்ஷிபந்நித்யர்த:, (ஶிகரிஶிகரோத்துங்காதாலாபிவாதீ) ஶி

[illegible]

||௧௪||

அ—கை. கருடனுடைய பக்ஷத்திலுண்டான காற்றின் ப்ரபாவத்தை யருளிச்செய்கிறார். "ஸீக்ஷாக்ஷ" என்பதால்.

பதம்	உரை
ருக்ஷாக்ஷ	நக்ஷத்திரங்களாகிற சொக்கட்டான் காய்களுடைய
க்ஷபணக்ஷம:	தள்ளுவதில் ஸமர்த்தமானதும்
நிர்ஹாரிஹிமகரார்க	சந்த்ர ஸூர்யர்களாகிற
உத்தாலதால	உயர்ந்த தாளத்தை
விஹாரீ	அடிப்பதும்
வேலா	ஸமுக்திரக்கரையில்
வாரிகேலி	ஜலக்ரீடையில்
ப்ரீத:	ப்ரீதியை யுடையதும்
விவித	அநேகங்களான
கநகடா	மேக ஸமூஹங்களாகிற
கண்டகா	பந்தினுடைய
பாதசீல:	அடிப்பதைஸ்வபாவமாகவுடையதும்
பாதால	பாதாளலோகமாகிற
ஹேலாபடஹ	லீலையின்பொருட்டான ஆநகமென்கிற வாத்யத்தினுடைய,
படுரவாரம்ப	உயர்ந்த சப்தத்தினுடையஆரம்பத்தினுடைய
ஸம்ரம்ப	பரபரப்புதலில்.
தீர:	ஸமர்த்தமானதும்
பதகபதிபதத:	பக்ஷிராஜனை கருடனுடைய
பக்ஷ	சிறகின்.
விக்ஷேபஜாத:	உதறுதலினலே யுண்டானதுமான,
வாத:	காற்றனது.
ந:	அடியோங்களை
பாதகேப்ய:	பாபங்களினின்றும்
பாயாத்.	இரக்ஷிக்கட்டும்.

கருத்து. நக்ஷத்திரங்களை வெவ்வேறு இடங்களில் தள்ளுகிறதும், ஸூர்ய சந்த்ரர்களை ஒன்றாகச்சேர்க்கிறதும், ஸமுத்ரஜ

லங்களைக்கலங்கும்படி செய்கிறதும், மேகங்களைப்பந்துபோல் அடிக்கிறதும், பாதாளலோகத்தில் பெரிய சப்தத்தை உண்டுபண்ணுகிறதுமான கருடனுடைய சிறகின் உதறுதலினலுண்டான காற்றனது அடியோங்களுடைய பாபத்தைப்போக்கடிக்கட்டும்.

கருடன் வேடச்சேரியை பக்ஷிக்கிறதற்காக ஆகாயத்தில் கிளம்பிபோகும்பொழுது, சிறகின் அடித்தலாலுண்டான காற்றனது நக்ஷத்ரங்களை சொக்கட்டாங்காய்கள்போலே இறையும்படி செய்கிறதும், கிழக்கு மேற்கு திக்குக்களிலிருக்கிற சந்த்ரஸூர்யர்களை தாளவாத்யம்போல் ஒன்றாகச்சேர்ப்பதும், ஸமுத்திரத்தில் ஜலக்ரீடைசெய்கிறதும், மேகங்களை பந்துபோல்அடிப்பதும், பாதாளலோகமாகிற ஆநகவாத்யத்தின் சப்தத்தையுண்டாக்கியுமிருப்பதால் விடன்போல இருக்கிறது என்றிசலோகத்தினல் விளங்குகிறது.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ति. (जिघृक्षति) जनान् आहर्तुम् इच्छति, (पतति) पतितुं वर्तते (आरात्) शीघ्रम् (एति) आयाति (हा तात) हा जनक! (हा अम्ब!) हा जननि! (इति) उत्क्रोशन्त्या (आलापोत्कर्ष-क्षिप्ताक्रन्दजल्पया) आलापे = संलापे, उत्कर्षे = अत्युत्कर्षे, क्षिप्ते = शब्दिते, आक्रन्दम् = क्रन्दनम्, जल्पनम् = उच्चारणं यस्याः तथोक्ता। (वर्तिनीयः) वर्त्मनः (नभोमार्ग) आसादयन्। «किं निपातः» इत्यादि सन्देहालङ्कारः विशेषणाभ्यां गरुत्मानिति वस्तुनिश्चयात्सन्देहोऽत्र वस्तुतत्त्वग्राहकः ॥

அ—கை. தன் தாயாரால் காண்பிக்கப்பட்ட வேடச்சே ரியை பக்ஷித்தாரென்கிறார் «கிம்நிபாத:» என்பதால்.

பதம்	உரை
इदम्	இந்த வஸ்துவானது
दिवः	ஆகாசத்தினின்றும்
पतति	கீழேவிழுகிறது
निपातः किम्	(இது) இடியா?
अर्कः किम्	(அல்லது) ஸூர்யனா?
सामुद्रः	(அல்லது) ஸமுத்திரத்தினின்றுமுயாக்கிளம்பின
और्वः किम्	வடவாமுகாக்நியா?
कनकभूधराद्रिः किंस्वित्	(அல்லது) மஹாமேருபர்வதமா? (என்று ஸம்சயமுண்டாக)
इदम्	(பிறகு) இந்த வஸ்துவானது
व्योमवर्त्मा	ஆகாசத்தை மார்க்கமாகவுடைய
गरुत्मान्	கருடனென்று
विदितम्	(வேடர்களால்) அறியப்பட்டது
आसीदति	(கருடனென்று அறிந்தவுடன்) இவர் ஸமீபத்தில் வருகிறார்.
जिघृक्षति	(ஜநங்களை) அபஹரிப்பதற்குஇச்சிக்கிறார்
पतति	நாலுபக்கமும் விழுகிறார்

ஹரதி	(ஜநங்களை) அபஹரிக்கிறார்
க்ரஸதி	புஜிக்கிறார்
ஹா தாத!	ஏ தகப்பனே!
ஹா அம்ப!	ஏ தாயே!
இதி	என்று
வ்யாஹாரவ்யாப்ருத	வார்த்தைசொல்லுவதில்செய்யப்பட்ட வயாபாரத்தையுடைய
நிஷாத	வேடஜநங்களால் பரவின
ஜடரவ்யாப்த:	உதரமத்யத்தையுடையவரான
பதகபதி:	பக்ஷிராஜன்
ந: பாது	அடியோங்களையிரக்ஷிக்கட்டும்.

கருத்து. (கருடன் வேடச்சேரியை விழுங்கிறதற்கு பாதாளலோகத்திற்குச்செல்ல) அப்பொழுது இக்கருடனைப்பார்த்து அந்த வேடஜநங்கள் ஆகாயத்தினின்றும் வருகிற இந்த வஸ்துவானது இடியா? அல்லது ஸூர்யனா, அல்லது வடவாமுகாக்நியானது ஸமுத்திரத்தில் நின்றுமுயரக்கிளம்பிற்றோ, அல்லது மேருபர்வதமா, என்று ஸம்சயித்து, பிறகு இவன்கருடன் என்று நிச்சயித்தபின் (இவர்களை கருடன் பக்ஷிக்கவர) "ஏ தாயே! ஏ தகப்பனே! இவர் கிட்டேவருகிறார், அபஹரிக்க இச்சிக்கிறார் நாலுபக்கமும் சுற்றிப்பார்க்கிறார், ஜநங்களை அபஹரிக்கிறார், ஜநங்களை புஜிக்கிறார்" என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிற வேடஜநங்களாலே பரவின வயிறையுடைய பக்ஷிராஜன் அடியோங்களை இரக்ஷிக்கட்டும் ॥ ॥கரு॥

கசு ॥ அத பக்ஷ ஸந்ரக்ஷண ரக்ஷணகோஹ.—

[illegible] ॥கசு॥

व्या ॥ सुपर्णीति । (जिह्मगामिनः) नागान्तकस्य (सुप
र्णस्य पत्रैः) सुपर्णी = सपर्णिविशिष्टम्, “पत्रं ताबोष्ठ
स्वस्य पर्णिणी” इत्यमरः । (सुपत्रैः) शुभैः (सपुत्रैः)
शबरजनारक्तैः । (ऊर्ध्वशाखा तृषा शाखिनी शाखिनां ष्ट ॥
कोटरे कोटरे कोटरे विकटकटकटा रावपोरावतारा)
ऊर्ध्वशाखा = उपशाखारहिता, तृषा = पिपासा,
शैवलशाखिनी = वृक्षैः, तयाश्रिताभिः = निषेविताभिः,
“क्षान्तशाखानिषेविता” इत्यमरः । शंष्टयोः कोटरस्थाम्
= कुहरस्थाम्, कोटीनाम् = हिंसावन्यानाम्, कोरो
टीनाम् = परिरोपोषितानाम्, “शिरोरुहश्च किरीटिनः” इ
त्यमरः । विकटैः = विकृतैः, कटकटारावैः = कटक
टशब्दैः, पोरावतारा = पोरावतो (पा
षिन्द्या) पाषिन्दिया (सार्धम्) सह (सपत्नीसहृत
पहका) परिवृत्ता, “पत्नीपरिवृत्ता जायते” इत्य
मरः । (उपेक्ष्य निग्रहकारणा) उपेक्षिताम् उपेक्षिताम्, हि
ताताम् = पाषिन्दानाम्, पक्षैः = पुनःस्य, करणम् = का
र्यम्, पक्षपातयोः (वारणा) लक्षणम् (नः कार
णम्) कवाकम् ...

அ—கை. வேடச்சேரியை கருடன் பக்ஷித்தாரென்கிறார் ‹‹ஸுபர்ணீ›› என்பதால்.

ஆஸ்ருக்வி	கடைவாய்வரைக்கும்
ஆகண்டை:	வந்திருக்கிற
அஸ்ருக்பி:	இரத்தங்களினாலே
அநுபஶமத்	சாந்தியில்லாததான
த்ருஷா	தாகமாகிற
ஶாணநீ	சாணைக்கல்லினாலே
ஶாத	தீட்டப்பட்டிருக்கிற
தம்ஷ்ட்ரா	கோரைப்பல்லினுடைய
கோடீ	கோடிகளினாலே
ஸ்போடித	பிளக்கப்பட்ட
கரோடீ	தலைச்சில்லுகளுடைய
விகட	விகாரமான
கடகடாராவ	கடகடசப்தத்தினாலே
கோராவதாரா	கடோரமான ஆரம்பத்தையுடையதும்
வ்யாதஸ்த்ரீஸார்தம்	வேடஸ்த்ரீயோடேகூட
ஸபதி	சீக்கிரமாக
விஸ்ருஷ்ட	விடப்பட்ட
ப்ரஹ்மகா	ப்ராம்ஹணனையுடையதும்
ஜிஹ்மகாரே:	ஸர்ப்பசத்ருவான கருடனுடைய
உத்யத்	உயரக்கிளம்புகிற
நிஷாத	வேடர்களுடைய
வஸதி	இருப்பிடத்தினுடைய
நிகரண	விழுங்குகிறதை
காரணா	கார்யமாகவுடைய
பாரணா	பக்ஷணமானது
ந:	அடியோங்களுடைய
காரணாம்	பீடையை
ச்சிந்த்யாத்	போக்கடிக்கட்டும்.

கருத்து. வேடஜனங்களின் இரத்தம் வயிர் நிறைந்து கடைவாய்வரையில் வந்திருந்தாலும் சாந்தியில்லாத தாஹமாகிற சாணைக்கல்லில் சாணைபிடிக்கப்பட்ட கோரைப்பல்லின் கோடியினால் பிளக்கப்பட்ட தலையோட்டின் விகாரமான கடகடசப்தத்தினாலே கோ

ரமான ஆரம்பத்தையுடையதும், பாபஹனை மனைவியான வே டஸ்திரீயுடன் கூட சீக்கிரத்தில் வெளியில் தக்கினதும உயரக்கிள ம்புகிற வேடர்களுடைய சேரியை விழுங்குகிறதை கார்யமாகவு டையதுமான பாரணையானது (சாபபிடுதலானது) அடியோங்களு டைய பீடைகளைப் போக்கடிக்கட்டும்.

விநதையானவள் வேடச்சேரியை ஆகாரமாகச் சொன்ன பொழுது "ஏ புத்ரனே! பிராமணனைமட்டும் ஒருக்காலும் நீ கொ ல்லாதே" என்று சொன்னாள். அதற்கு கருடன் "அம்மா! பிராம ணன் எவ்விதமானவன், அவன் ஸ்வபாவம் என்ன, அவனுடை ய அடையாளங்களை நீ எனக்கு சொல்லவேண்டுமென்றுகேட்க, "புத்ரனே! எவனை நீ விழுங்கும்போது தணலைப்போற் சுடுகிறு னே, அவனைஉயர்ந்தவனான பிராமணனென்றுஅறி" என்றுசொ ன்னாள். அப்படி சொன்ன தாயாரிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண் டு வேடச்சேரியையடைந்து அவர்களை பக்ஷிக்கிற ஸமயத்தில், ஒ ருபிராமணன் தன் பத்னியுடன் கருடனுடைய நெஞ்சிறபோகும் பொழுது எறிகின்ற தணல்போற்சுட்டான். அவனைநோக்கி "பிரா ராமணச்ரேஷ்டனே! வாயைத்திறக்கிறேன், நீ சீக்கிரம் வெளியி ற்போ, எப்பொழுதும்பிராமணனைநான் கொல்லேன்" என்று கரு டன் சொன்னார். இவ்வாறு சொல்லுகின்ற கருடனைப்பார்த்து அந் தப்பிராமணன் என் பாரியையாகிய இந்தவேடச்சியும் என்னுடன் வெளிப்படவேண்டும்" என்றுகேட்டான். அதற்கு கருடன் "சீக் கிரமாக அவளையுமழைத்துக்கொண்டு வெளியிற்செல்"என்றார். அந்தப்பிராமணன் பாரியையுடன் வெளிப்பட்டபின் கருடனுக்கு அநேகாசீர்வாதஞ் செய்தாரென்பதை பாரதத்தில் காண்க. ||௧௬||

௧௭ || [illegible]

௨௫ || [illegible]

வயோராஶிராஶீவிஷாரேः । வ்ருத்த்யா ஸ்ருஷ்டிஶ்வேத்யஷ்டு
ராயிரஸரி ஷ்ஷஶ்வேஶ்வஶாயா ஸாயாநிவேஶ்யஶேஷயா
ஸஶஸவெஸர்கா ஸஹஷ்யகோயாஸஹேயா நः ॥ ॥கஎ॥

வ்யா ॥ ஸுமேத் ! (குஶீவிஷாரேः) நாகாதேசஸ்ய (ஸ்வ
ஹநஸ்விஷுவ்ருத்த வ்ருயஶதஶஹோத்வாத நிவஷாதயோரः) ஸ்வ
ஹநஸ்விஷுவ்ருத்தஸ்ய வ்ரு யஶதஶः= உஷஃவ யஶஹ்யுதः, ஶஹோ
த்வாதः= ஶஹாஸபஸ்யுவகः,ஶஹாஸபஹேத்வரா. நிவஷாதः=
சுமநிः, தஜஶயோரः= ஸயஜரः,ஸுமநः, ஸ்விஷுவ ருதஸ்ய
ஶதஶஹோத்வாத நிவஷாதயோரः இதிவஷஃயம்வா. (யாதய
ரணிவயோராஶிः) கவயடுசாவநீஸஶக்ஷः கஶித்ஸவநஸ
ஶக்ஷ் ஜஷஜாஶஜத்யஷः. (வ்ருத்த்யாஷ்ய ஸ்ருஷ்டிஶ்வேத்யஷ்டுராயி
ரஸரிஷ்ஷஶ்வேஶ்வஶாயா ஸாயாநிவேஶ்ய ஶேஷயாஸஶஸ
வெஸர்கா) வ்ருத்த்யாஷ்யதாம்= ஸஹிஶவேஶஜஷுதாம், ஹிஶ்வ
ஶ்ஹடாநாம்= ஶவராஶயயோயாநாம், ராயிரஸரிதः= ரக்தநி
ஶகாயாः, ஷ்ஷஶ்வேஶ்வாநாம்= வஶஶஜரஜாணாம், ஶாயா= வ
ஜக்தி,ஷேஸஸாயா= ஸரா, தஸ்யாः நிவேஶ்யேந= ஜந
ஹேந, ஹேதநா. "நிவேஶ்ய உவஹோகஸ்யாஜ்" த்யஶரः.
ஹேயா = ஸஂஜாதீயா, ஸஶஸவஸர்கः= ஸஶ்ஹ்ஜத
ஸஶஸஶஷேநாஹஶ்ः. "சுஹஂ வஸஹஂவஹி" த்யஶரः.
(ஸஹஷ்யகோயாஸஶः) ஸஹஷ்யஹஷ்ஜதகஶகஶஷுः. "கோ
ஶாஜஶः கஶகஶ', இத்யஶரः. (நः) கஸாகஂ (ஸாதேயாதம்) ஶா
நஸாஸகாரம் (நிரஸஸ்யாக்). அவாகயஷ்ாக். கயஂஸாவः= ய
ஶாவாஸராவாந ஸஹஷ்யாஜஶஸஶஷுஂகரோதி, தயாவ
ஜிது ஹடாரக்வாயிநா ஶரத்ஶாஸ்ஷேந த்ஷேதக ஶேதா
ஜிவ்ருஸ்டுதः க்ஷ்ரஸ்ஸாஹ ஸ்ருயயோர ஷேஷகஶீஶாகோ
ஶாஸஹோ விஶஜித ஷ்ஸநத்யோ ஶவத்ாஜிவிஷயஶா
ஹாஸகாரம் ஷ்டுரீகரோரகவிதி. "நிவேஶ்யதயோர" இத்யுக்த உ
வஶாவாவக ஷஷாஸாவாக் ஶஂஷேத்ரவஶ கஷ்ஷஶாஶேத்யு
ராடுவகாஶஂகாரः ॥ ॥கஎ॥

(அ—கை) வேடச்சேரியை புஜித்ததினாலுண்டான ஸந்தோஷத்தினாலே செய்த கலகலசப்தத்தின் ப்ரபாவத்தை யருளிச் செய்கிறார் "ஸ்வைர" என்பதால்.

பதம்	உரை
ஆஶீவிஷாரே:	ஸர்ப்பசத்ருவான கருடனுடைய
ஸ்வைர	ஸ்வதந்த்ரர்களான
ஸுரபரிஷதாம்	தேவக்கூட்டங்களுக்கு
ஆத்யத:	முதலாவதான
ஔத்பாதிக	பெரிய அசுபங்களுக்குஸூசகமான
நிர்காத	இடிபோல்
கோர:	கோரமானதும்
தூத	உதறப்பட்டிருக்கிற
தாரணீ ஸாகர:	பூமியென்ன, ஸமுத்ரங்களென்ன
ப்ரத்யர்த்தி	எதிரில்வருகிற [இவைகளையுடையதும்
ஹிம்ஸ்ரபல்லீ	வேடச்சேரியிலிருக்கிறபடர்களுடைய
ரக்த	இரத்தமாகிற
ஸரித்	நதியினுடைய
லோலகல்லோல	சஞ்சலங்களான அலைகளுடைய
ஜால	ஸமூஹங்களாகிற
ஹாலா	கள்ளினுடைய
நிபீத	அநுபவத்தினாலுண்டான
ஹேலா	லீலையினாலுண்டான
ஹலஹல	ஹலஹலசப்தத்தினால்
ப்ரசக்த:	நிறைந்ததுமான
ஹர்ஷ	ஸந்தோஷத்தினாலுண்டான
கோலாஹல:	கலகலசப்தமானது
ந:	அடியோங்களுடைய
மானஸத்வாந்தம்	மானஸாந்தகாரத்தை
நிரஸ்யது	போக்கடிக்கட்டும்

கருத்து. தேவக்கூட்டங்களுக்கு மஹாபயஸூசகமான பெரிய இடிபோன்றதும், அதிரப்பண்ணின பூமியையுடையதும், கல

க்கப்பட்ட ஸமுத்ரத்தையுடையதும், நேரில்வருகிற வேடச்சேரியி லிருக்கிற வேடர்களினுடைய இரத்தமாகிறநதியின் அலைகளின்கூட் டங்களாகிற கள்ளை சாப்பிடுவதினாலுண்டான விளையாட்டினாலுண் டான ஹலஹலசப்தத்தை யுடையதுமான, கருடனுடைய வேட ச்சேரியை புஜித்தலாலுண்டான கோலாஹலசப்தமானது அடி யோர்களுடைய மாநஸாந்தகாரத்தைப் போககடிக்கட்டும் ॥ ॥௧௭॥

[illegible]

[illegible] ॥௧௮॥

[illegible]

ஸ்யாஸ்தீதி ஜாதீ ப்ரஜா:, “காலேஷ்வநலா ஜாடா” இத்யுக்தே:. உ
தரஸ்ய. (ஜீவக்ராஹம்) ஜீவக்ரஹணஸஹிதம் யதா ததா. (ப்ர
ஹ்ருஷ்டா) ஆவஹந் ஸத்ய (ஸாக்ஷாத்), ஆதாய (பக்ஷிபிர்) வஹத்யஸ்ய:
(ஆஸ்தாய ஆஹவந்யாத்) அபிஷேசஸ்ய ஸமாஸாத் (அவந்யாத்) வாயாத்.
அபிஷேசநேந ப்ரஸ்தாவாஸாத்யந்தரீநம் ஶம்விதாயாபக்ஷமித்யர்த:.
க்ஷீராப்தேரப்யுபஸ்தி யோ: கேவலக்ஷிண: தர்பஶ்சரிதாஶ்ரிஷ
ஷ்டிகாஹக்ஷயேபய:, அபஶ்யதிரோத்ருதேஶ்ச தாநஸஸாரஸி
ஊர்ஜ்யோஜநம் கூர்மோஹபர்ணயோஜநம் ப்ரஜஞ்ஜஜாயாமாஹதஸ்ய
ஹஸ், ததாஸ்யத்தீக விஹாவஸ்ய நாமநா வர்ஷர ஶாவா
ரூவநிதஜஸ்ஸம்ஹதா யஜ்ஞாகர்வகேண கூர்மப்ரஜா மாத்ருவ
வநாராஹாரதபாஜ்யா வாஜவ்ராவாஸ்ஹத வடவ ப்ருக்ஷஶா
வாமார்ஹஸ்ய தத: ஸ்வீபஹாராஸ் ஹஸ்தாஹாமவிமேநிவரோவஹ்ர
வஹபாஸ் கண்டவ தேரே யதுகா காவிக ப்ரண்டிதேஶ மார்ஹஸ்ய
தத்ராஹக்ஷபதீதி ॥ ॥௧௮॥

(அ—கை) 'இப்படி வேடச்சேரியை விழுங்கியும் தீராததா
ன பசியையுடைய கருடன், தன் தகப்பனாரான கச்யபரால் சொல்
லப்பட்ட ஆனையையும் ஆமையையும் சாப்பிட்டாரென்கிறார் “ஸாந்
த்ர க்ரோத”என்பதால்.

பதம்.	உரை.
{ ஸாந்த்ர க்ரோதாநுபந்தாத்	மிகவும் அதிகமான கோபஸம்பந்தத்தினாலே
ஸரஸி	குளத்திலும்
நகாக்ரே	நகங்களின் கோடியிலும்
வ்ருக்ஷே	வ்ருக்ஷத்திலும்
ஸ்தூலஶைலே	பெரிய குண்டுகல்லிலும்
துண்டாக்ரே	மூக்கு நுனியிலும்
கண்டரந்த்ரே	கழுத்திலும்
ததநு	இதற்குப்பிறகும்
ஜடரே	வயிற்றிலும்

நிர்விசேஷம்	விசேஷமில்லாமல்
யுயுத்ஸூந்	சண்டைசெய்கிறதற்கு இச்சையுள்ளதுகளும்
அவிஜ்ஞாத	அறியப்படாமலிருக்கிற
நகச்ரேணி	நகஸமூஹங்களென்ன
தம்ஷ்ட்ரா	கோரப்பல்லென்ன
காதாந்	(இவைகளினுலுண்டான) அடியையுடையதுகளு
கூர்மேபேந்த்ரௌ	ஆமையையும், ஆனையையும் [மான
ஜீவக்ராஹம் க்ருஹீத்வா	உயிருடன் கூட எடுத்துக்கொண்டு
பக்ஷயந்	சாப்பிட்டவரான
பக்ஷீந்த்ர:	பக்ஷிராஜன்
தாஸாந்	அடியோங்களை
அஶுபாத்	அமங்களத்தினின்றும்
அவ்யாத்	இரக்ஷிக்கட்டும

கருத்து. (பூர்வஜந்மத்திலுண்டான) அதிக கோபத்தினல், தேவலோகத்திலிருக்கிற குளத்திலும் கருடனுடையநகங்களிலும் விருக்ஷத்திலும், குண்டுக்கல்லிலும், கருடனுடைய மூக்கு நுனியிலும், வயிற்றிலும், இவரின் நகங்களினுடையவும் பல்லுக்களினுடையவும் அடிகளைதெரியாமல் சண்டைசெய்ய இச்சித்துக்கொண்டிருக்கிற ஆனையையும் ஆமையையும் உயிருடன் பிடித்து புஜித்த கருடன் அடியோங்களை அமங்களத்தினிடமிருந்து இரக்ஷிக்கட்டும்.

குறிப்பு. கருடன் வேடச்சேரியை பூஜித்து ஆகாயமார்க்கமாய்போய் தன் பிதாவான கச்யபரைக்கண்டார். அந்த கச்யப மஹரிஷி கருடனைப்பார்த்து "ஏ புத்திரனே! உன்தாயும் தமையனும் நீயும் ஸௌக்கியமா யிருக்கிறீர்களா? உங்களுக்கு மிகுதியான ஆகாரங்கிடைக்கின்றதா" என்று கேட்டார். அதற்குக் கருடன் "பிதாவே! என் தாயாரும் என் தமையனும் எப்போதும் போஜநத்தில் ஸௌக்கியமா யிருக்கிறார்கள், எனக்கு அதிகாஹாரம் வேண்டியிருப்பதினல் ஸுகமில்லை, தாயாரின் அடிமைத்தனத்தை விடுவிக்கிறதற்காக அமிருதத்தைக் கொண்டுவரப்போகிறேன், தாயார் வேடர்களை சாப்பிடும்படி சொன்னள், அநேகமாயிரம் வேடர்களையுண்டும் எனக்குப்பசி தீரவில்லை, நான் எதை உண்டால் அமிருதத்தைக் கொண்டுவரச் சக்தியுள்ளவனயிருப்பேனே, அப்படிப்பட்ட ஆகாரத்தை நீங்கள் சொல்லுங்கள்" என்றார். கச்யபர் ஏ புத்ரனே ஆகாரத்தைச் சொல்லுகிறேன், கேள், "முந்திய

காலத்தில் விபாவஸு வென்று பெயருள்ள மஹரிஷி யொருவரிருந்தார், அவருக்கு ஸுப்ரதீக ரென்னும் பெயருள்ள ஒரு தமபி இருந்தார். அந்த ஸுப்ரதீகர், தமையனுக்கும் தமக்கும் சொத்துப்பிரியாமலிருப்பதி லிஷ்ட மில்லாதவராய் எப்போதும் விபாகஞ் செய்யவேணுமென்றே பேசுவர், அவ ரைப்பார்த்து தமையனரான விபாவஸு வென்பவர் "ஏ தம்பியே! விபாக த்தில் அநேக தோஷங்கள் நேரிடும், விபாகத்தை விரும்புகிறவர்கள் அறி வில்லாதவர்கள், பிரித்துக்கொண்டால் தம்பிதமையனையும், தமையன்தம்பி யையும் ஆதரிப்பதில்லை, ஸ்வகாரிய பரர்களான இவர்களை விரோதிகள் ஸ் நேஹிதர்கள்போலே சேர்ந்து கலக்கின்றனர், ஒருவருக்கொருவர் விரோத முண்டாகிறது, விரோதமுண்டானல் சீக்கிரத்தில் பெரிய நஷ்டம் நேரி டும், பெரியோர் பிரித்துக்கொள்வதை ச்லாகிக்கமாட்டார்கள்" என்று அ நேகந்தடவை சொல்லியும், விபாகம் செய்யவேணுமென்றே நிர்ப்பந்தமாய் சொல்லின தம்பியான ஸுப்ரதீகரை "நீ யானை ஜந்மத்தை யடையக்கட வாய்" என்று கோபத்தினுல் சபித்தார். ஸுப்ரதீகரும் கோபத்தினலே "நீ ஆமையாவாய்" என்று தமையனை சபித்தார். இப்படி ஸுப்ரதீகனும் விபாவஸுவும் திரவியத்தைப்பற்றி புத்தி மயங்கி ஒருவரை யொருவர் சபித் துக்கொண்டு யானையும் ஆமையுமானர்கள், அவ்விருவரும் பழைய விரோத த்தை விடாமல் இந்த ஏரியிலிருக்கிறார்கள். இதோ பார், யானை வருகிறது, அதன் சப்தத்தைக்கேட்டு ஆமையும் ஜலத்தைக் கலக்கிக்கொண்டு இதோ கிளம்பிவருகிறது, இவ்விரண்டும் ஒன்றையொன்று கொல்ல விரும்புகின் றவை. இந்தயானை ஆறுயோஜனை உயரமும், பன்னிரண்டு யோஜனை சுற் றளவு முள்ளது, ஆமை மூன்று யோஜனை உயரமுள்ளது பத்து யோஜனை சுற்றளவு முள்ளது, இவ்விரண்டையும் புஜித்து அமிருதத்தைக் கொண்டு வா" என்று சொன்னர். அவ்வார்த்தையைக் கேட்டுக் கருடன் அந்த மடுவி னருகேசென்று, யானையை யொருநகத்தாலும் ஆமையை மற்றொருநகத்தா லுமிடுக்கிகொண்டு, கற்பக விருக்ஷத்தையடைய அது இவரின் சிறகின் கா ற்றினல் நடுங்கினதைக்கண்டு, வேறு மரத்தைத் தேடிக்கொண்டு ஸமுத்ரக் கரைக்குச் சென்றார், அப்போது ஆயிரம் யோஜனை யுயரமுள்ளதும் அநேக க்கிளைகளுள்ளதுமான ஒரு ஆலமரம் கருடனை நோக்கி "நூறு யோசனை நீளமுள்ள எனது இந்த கிளையிலுட்கார்ந்து யானையையும் ஆமையையுஞ் சாப்பிடு" என்றது. கருடன் அப்படியே யாகட்டுமென்று அந்த கிளையை கால்களால் தொட்டமாத்திரத்திலேயே அந்தக்கிளை முறிந்தது. அந்த கிளை யில் வாலகில்யரென்னும் ரிஷிகள் தலைகீழாக தொங்குவதைக்கண்டு மிகவும் பயமடைந்து அந்தக்கிளை கீழேவிழாமல் வாயினல் கவ்விக்கொண்டு தம்த கப்பனரிடஞ்சொல்ல, அந்த கச்யபர் கருடனையும் ஆமையையும் யானையை யும் கிளையையும் கிளையில் தொங்குகிற வாலகில்யர்களையும் பார்த்து ஆச்சரி யமடைய, கச்யபரின் வேண்டுகோளால் வாலகில்யர்கள் இந்தக்கிளையைவி ட்டு நீங்கினபிறகு, "இந்தக்கிளையை யெங்கேபோடலாம்" என்று கருடன்

கசியபரைக் கேட்க, அந்த கசியபர் ஒரு பர்வதத்தைக் கருடனுக்குக் காண்பிக்க, கருடனும் அந்த பர்வதஞ் சென்று, இவரது சிறகின் காற்றிஞலிடிந்து விழுந்த அந்த பர்வதத்தினுடைய கொடிமுடியிலுட்கார்ந்து யானையையும் ஆமையையும் பக்ஷித்தாரென்பது பாரதத்தில் காண்க‖ ‖௧௮‖

[illegible] ॥ [illegible]

[illegible] ॥ [illegible] ॥ ௨௦॥

[illegible] ॥ [illegible]

ராகா ஸ்வர்பாநவே நந்த்ரஸ்ஸௌத்யந்தம் ஶதஸாரகாஸ்வ்ய
யத்ஸைவ, ஸ்வல்பஸ்து பிம்பம் ஸாரத்வம் விதாதந்தோஷோத்தீ
ஷ்டிர்வா ராஹ்யம், கலாந்த்யாவந்தே நந்த்யாஸ நிராஸாதப்
த்த்வம் நஷ்ஹத்ஜதி ஹாஸதாம்ஶாந்வாணா ஶ்ரந்தவஷ த
ஷிவேவக்ஷணே ஸ்வப்யோகாத்ஶ் ஶாஹ்த்ய ஸஶர்த்ரதி.
இஹமேவாகே க்ஷ்வேளாஜாஷ்வரிதம் ப்ரவகாஜ்ஞ்வதிஷ்வு
ஶ்வதே ॥ ॥ ௧௧ ॥

(அ—கை) அமிருதத்தைக் கொண்டுவந்தாரென்று அருளிச்செய்கிறார் "ஸ்வல்ப:" என்பதால்.

பதம்	உரை
பஹூநாம்	வெகுபேர்களான (எங்களுக்கு)
கல்பாந்தே	ப்ரளயகாலத்தில்
லீலாநட	லீலையாலே நடிக்கிற ருத்ரனுடைய
மௌலி	தலையிலிருக்கிற
ஸுதாஸூதிபிம்ப:	சந்த்ரனுடைய பிம்பமானது
ஸ்வல்ப:	அல்பமானது
நிஸ்ஸார:	ஸாரமான அமிருதமில்லாததான
ஏஷஸிந்து:	இந்த ஸமுத்ரமானது
த்வத்தோரத்ரே:	உன்னுடைய பர்வதம்போன்ற கைகளினுடைய
மந்தாந்தம்	வீணைக்கடைதலை
அநுபவது	அநுபவிக்கட்டும்
ராகாசந்த்ரஸ்து	பூர்ணிமாசந்த்ரனே
ராஹோ:	ராஹுவினுடைய
ஸ்வம்	சொத்து
இதி	என்று
கதயத:	சொல்லிக்கொண்டிருக்கிற
கத்ருபுத்ராந்	கத்ருவின்பிள்ளைகளானஸர்ப்பங்களை
வீக்ஷ்ய	பார்த்து
ஸாட்டஹாஸம்	சிரிப்புடன்கூடினவராய்

ஸபதி — சீக்கிரமாக
ஹ்ருதஸுதய: — அபஹரிக்கப்பட்ட அமிருதத்தை யுடையவரான
பக்ஷீந்த்ர: — பக்ஷிராஜன்
ந: — அடியோங்களை
ஸததம் — எப்பொழுதும்
த்ராயதாம் — காப்பாற்றட்டும்

கருத்து. நடராஜனான ருத்ரன் தலையிலிருக்கும் சிறிய சந்த்ரபிம்பமானது வெகுபெயர்களான எங்களுக்குப் போதாதென்றும், இந்த ஸமுத்திரம் தேவதைகளினால் ஸாரமான அமுதமானது எடுக்கப்பட்டபடியால் உன்னுடைய மலைபோன்ற கைகளினால் கடைகிறதை வீணாக அடையட்டுமென்றும், பூர்ணிமையிலிருக்கிற பூர்ணசந்த்ரனோ, பரஸ்வம், அன்றியும், ராஹுவின் உச்சிஷ்டம் (எச்சில்) என்றுஞ் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிற கத்ருவின் பிள்ளைகளாகிற ஸர்ப்பங்கள் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே கொஞ்சம் சிரித்துக்கொண்டு அமுதத்தைக் கொண்டுவந்த பக்ஷீந்த்ரன் எப்பொழுதும் காப்பாற்றட்டும் ॥ ॥கக॥

அவ ॥ பூர்வஶ்லோகே ஶ்ரீகருடாவஸாநோதாஹரணக்ருதமிதி தத்ஸம்வந்தமிதி த்ருடயதி.—

௨௰ ॥ ஆர்த்தத்ராணவ்ரதஸமிதஜலோத்கீர்ண
ஶேஷ்வரம் ஜாதக்ஷோபம் விஷ்ணு ஷிஷிஷிஷி ஷிவிஷ ஷா
ஹிநீஸம் க்ஷணேந । த்ராக்வ்யாவஸவ்யம் ஸஹோத்திஷ்
டிஷ்யஸாந் ஸம்யாகம் ஶேஷணோத் [ஶ்ரீ] ஶ்ரீய
ஷ: வ்ருகோட்யத விஶம் வக்ஷவாந் ஊர்த்வஶேய: ॥ ॥௨௰॥

வ்யா ॥ ஆர்த்தேதி । (ஆர்த்தா:) ஸம்ஸாரிண:, "ஆர்த்தா ஜீவயொ" ரிதி ஸ்ம்ருதே:. (ஆர்த்தத்ராணவ்ரதம்) ஆர்த்தத்ராணம், பௌராணிகா "ஸ்ரீராமஶ்ருங்கவேரா த்ராணமஹா:" இதி ஸ்ம்ருதே:. (ஸமிதஜலோத்கீர்ணஶேஷ்வரம்) அதிஶயோக்தி ஶாநோஶேஷ்வரம் (ஷிவிஷஷாஹிநீஸம்) ஸம்ஸ்ரவேநாஶ்

ஶம், இத்யர்த்த:. (ஜாதக்ஷோபம்) ஜாதக்ஷோபம் யதா ததா (அபிதஸ்ஸரித்) ப்ரதிதிஶம் (க்ஷணேந) க்ஷணமாத்ரேண, அதிஶீக்ர மித்யர்த்த:. (விமத்நந்) விலோடயந் (ஸாடோபம்) [illegible] (ஸ்வர்ணாஸேது) [illegible], “ஸேதுஸாஸேதுள தாமஜஹ்யாம்” இதி ஶ்ருதே: (ஜிஹ்மம்) [illegible] (ஸாயாயம்) [illegible] (ஸவ்யாபஸவ்யம்) [illegible] யதா ததா [illegible] (ஶ்ரமம்) [illegible], ஸததமித்யர்த்த:. (ந:) [illegible] ந: அஸ்மாகம் [illegible] (ஶ்ரியம்) [illegible] (ப்ரகடயது) ப்ரகாஶயது, [illegible] ஸுராஸு ரிதி [illegible] ஸுராஸுரைரித்யர்த்த:. (ஆராத்) ஸமீபே (உத்யதைராவதம்) உத்யத: [illegible] ஐராவத: யஸ்மாத். [illegible] (நேத்ரம்) [illegible] யஸ்மிந்: “நேத்ரம் க்ருத்வா து வாஸுகிம்” இதி நிர்வசநாத். (ஶ்ரியம்) [illegible] (ப்ரகடயது) ப்ரகாஶயத்விதிஶேஷ: ॥ * * * ॥௨௦॥

(அ—கை) கீழ்ச்லோகத்தில் அமிருதங்கொண்டுவந்தாரென்று சொல்லியதை விஸ்தாரமாக “ஆராத்” என்கிற ச்லோகம் முதல் ஆறு ச்லோகத்தினுல் அருளிச்செய்கிறார்.

பதம்.	உரை.
ஆராத்	ஸமீபத்தில்
{ உத்யத் ஐராவதம்	உயரக்கிளம்புகிற, ஐராவதமென்கிற தேவலோகத்தின் யானையை யுடையவனும்

அதித	அதிகமான
ஜவ	வேகத்தினாலே
உதஞ்சத்	உயரக்கிளம்பாநிற்கிற
உச்சைஶ்ரவஸம்	உச்சைச்ரவஸ்ஸு என்கிற குதிரை யை யுடையவனுமான
த்ரிவிஷ்டபாதீஶம்	தேவஸேனைகளுக் கீச்வரனான இந்த்ரனை
ஜாதகேதம்	உண்டான க்லேசத்தை யுடையவனா யிருக்கும்படி
திஶி திஶி	ஒவ்வொரு திக்குக்கள்தோறும்
க்ஷணேந	க்ஷணிககாலத்துக்குள்ளே
விதுந்வந்	அடிப்பவரும்
ஸாஹஸிக	மிகவும் பராக்ரமம் முதலியவைகளி னால் பெரியோர்களான
ஸுரஸார்த்த	தேவக்கூட்டங்கள்
ஜாக்ரதி [ஸதி]	ஜாக்கிரதையா யிருக்கும்பொழுது
ஸவ்யாபஸவ்யம்	வலதுபக்கமாகவும் இடதுபக்கமாகவு[ம்
ப்ராம்யந்	சுற்றுகிறவரும்
ஸுதார்த்தம்	அமிருதத்திற்காக
வ்யூட	பரவின
நேத்ர:	கண்களையுடையவரும்
பக்ஷவாந்	சிறகையுடைய
உந்நதஶைல:	மந்தரபர்வதம்போன்றவருமான க[ருடன்
ந:	அடியோங்களுக்கு
ஶ்ரியம்	இலக்ஷ்மியை
சிரம்	வெகுகாலம்
ப்ரகடயது	ப்ரகாசம் பண்ணட்டும்

மந்தர பர்வதபக்ஷத்தில், (ஸ்ருஷ்டைராவதம்) உண்டாயிருக்கிற ஐராவதமென்கிற யானையை யுடையதும் (அதிதஜவோதஞ்சதுச்சைஶ்ரவஸ) அதிவேகத்தினால் உண்டான உச்சைச்ரவஸ்ஸென்கிற குதிரையையுடையதுமான (த்ரிவிஷ்டபாதீஶம்) தேவநதி

யான கங்கைக்கு நாயகனான ஸமுத்ரராஜனை ([illegible]) ச லிக்கிற வாஸுகியாகிற கயிற்றையுடையதும். மற்றவைமுன்போல்.

கருத்து. தன்னிடத்தினின்று முண்டான ஐராவதமென்கிற யானையென்ன, உச்சைச்ரவமென்கிற குதிரையென்ன இதுகளை யுடையவனும் தேவலோக நதியான கங்கைக்கு பதியானவனுமான ஸமுத்ராஜனை நாலுபக்கத்திலும் கடைந்துகொண்டிருக்கிறதும், தேவக்கூட்டங்கள்மிகவும்ஜாக்கிறதையாயிருக்கும்பொழுது அமிருதத்திற்காக இடதுபக்கமாகவும் வலதுபக்கமாகவும் சுற்று கிறதுமான மந்தரபர்வதம் போன்றவரும், (கருடபக்ஷத்தில்) உய ரக்கிளம்பிவருகிற ஐராவதமென்கிற யானையென்ன, உச்சைச்ரவ மென்கிற குதிரையென்ன, இதுகளை யுடையவனான தேவேந்தர னை க்ஷணிககாலத்திற்குள்ளே அடிப்பவரும், தேவதைகள் ஜாக் கிறதையா யிருக்கும்பொழுது அமிருதத்திற்காக நாலுபக்கமுஞ் சுற்றுகிறவருமான கருடன் அடியோங்களுக்கு வெகுகாலம் நல்ல சம்பத்தை ப்ரகாசம் பண்ணட்டும். மந்தரபர்வதத்திற்கும் கருட னுக்கும் சப்தச்லெஷயினால் ஸாம்யத்தைக் கூறியுள்ளர். ॥௨௰॥

[illegible]

[illegible] ॥௨௧॥

[illegible]

पत्युः । “अपकारेष्वपि तद्वान्” इत्युक्तेः (पुरुहूतानाम्) पुरु
हूतादि पुरुहूतानाम् (अभिमतविहितानघपर्वप्रतिवाराः) अभि
मतम् = अभिलषितं यथा तथा, विहिताः = कृताः, अन
घाः = अनेकाः, पर्वप्रतिवाराः = पर्ववाराः, प्रतिवाराश्च
देवदेवतयोक्ताः । (विश्वोपायव्यवसायविभवविजृम्भितप्र
भवाभवादिहेतोः) विश्वस्मिन् = जगति, उपायानाम् = कारणभू
तानां पञ्चभूतादीनां कर्मज्ञानादि हेतुभूत अंश
भूतपञ्चादीनामित्यर्थः । व्यवसायाः = उद्योगाः, अनुग्र
हविश्वस्थितिरूपयोग्यति नियमेन व्यत्ययः । विभवैः =
भाग्यैः, विजृम्भिताः = प्रवृत्ताः प्रभवाभवादिहेतोः
पञ्चभूतादिहेतोः देवदेवतयोक्ताः (इन्द्रादीनाम्)
अवारं तिवारं कृतानीत्यर्थः । (पञ्चाः) कर्मणः, (विपक्ष
क्षपणसारभावाः) विपक्षक्षपणे = शत्रुनिरसने,
सारभावाः = समर्थाः, (पाञ्चजन्यस्य) पञ्चजन्यस्य (प
क्षान्तेक्षणाः) शङ्खचक्रयोः (शौ) चौ (शौरेः) भावम् (नि
वृत्तेन) आविर्भूतम्, पाञ्चजन्ये पञ्चभूतनाम्नोऽभिजात त
नुं आविर्भूतमित्यर्थः । अनपसरणे अप्यपक्षं पञ्चना
म पुरुहूतानां पर्वादिके उत्तमं तत्सर्वभूतं अय
तिरेव कर्मण्येते । पर्ववारस्य, शेषपर्वशादि आगमा
शिष्ट अपर्याप्ता तावत्स्थितिरेतावत् पञ्चजा
नतः परं मन्दितिं अनुग्रहात्मीय स्वविहिताश्रिं विहाय
पानः पञ्चभूताश्च पर्वशः । अतिवारस्य, स्वाभित
राश्रिं विहाय अपरिहितात्पञ्चभूते उत्तराश्रि प्र वे
शः । राशय स्वश्विन्यादिसप्तविंशतिनक्षत्रा
णि विपर्ययेषु उत्तमभूतविहत्य पादक्रमत्रं विपायनपर
पादसङ्ख्या सम्भवीकृताः, तथा च “अश्विनी भरणी
कृत्तिकापादः मेषः” इत्यादि वचनात् । अकृताभर
णसमये भरणततः पक्षप्रयनानि स्वसमयोचितानि प
र्वादिवाराणि नियमेन पञ्चभूतवादि विपर्ययाश्च तत्का
रणभूत अंश सम्पर्यादि पर्यायाश्च भिन्नीयकर्मणोरित्य
र्थः । अतो अतिशयोक्तिः ॥ ॥२१॥

(அ—கை) தேவதைகளுடன் யுத்தஞ்செய்யும்பொழுது கருடபகவானுடைய பக்ஷத்தின் உதறுதலின் மஹிமையை அருளிச்செய்கிறார் "அகாண்டே" என்பதால்.

பதம்	உரை
ஸுத்ராமாஹார்ய ஹரணஸமரவிதௌ	இந்த்ரனுடைய ஆஹாரமான (அமிருதத்தை) அபஹரிக்கிற ஸமயத்திலுண்டான யுத்தத்தில்
அகாண்டே	அஸமயங்களில்
க்ரஹாணாம்	நவக்ரஹங்களுக்கு
அநியத விஹித அநேக வக்ராதிசாரா:	நியமமில்லாமல் செய்யப்பட்டிருக்கிற அநேகங்களான வக்ரசாரங்களென்ன, அதிசாரங்களென்ன, இவைகளையுடையவைகளும்
விச்வாயி வ்யவஸ்தா விரஹ விபரிவர்த்தித ப்ராகவாகாதிபேதா:	உலகத்திற்கு காரணர்களான [சந்த்ர ஸூர்யர்களுடைய] வ்யவஸ்தையினுடைய இல்லாமையினாலே மாறுதல் செய்யப்பட்டிருக்கிற கிழக்கு, மேற்கு, இவைகளுடைய பேதங்களை யுடையவைகளும்
விபக்ஷ க்ஷபண ஸாஹஸா:	சத்ருக்களை போக்கடிப்பதில் வேகமுள்ளவைகளும்
சண்டா:	க்ரூரமானவைகளும்
த்வித்ரா:	இரண்டுமூன்றுதடவை செய்யப்பட்டவைகளுமான
ககேந்த்ரஸ்ய	பக்ஷிராஜனுடைய
பக்ஷாக்ஷேபா:	பக்ஷத்தின் உதறுதலானவைகள்
மே	அடியேனுக்கு
சர்ம	ஸுகத்தை
திசந்து	செய்யட்டும்

கருத்து. அமிருதாபஹரண காலத்திலுண்டான யுத்தத்தில், அஸமயங்களில் நவக்ரஹங்களுக்கு வக்ரசாரங்களையும் அதிசாரங்களையும் உண்டுபண்ணுகிறவைகளும், இது கிழக்கு, இது மேற்கு என்று அறிகிறதற்கு காரணர்களான ஸூர்யன்முதலியவர்களுடைய இல்லாமல் செய்ததினால் இதுகிழக்கு இதுமேற்கு என்றுவ்யவஸ்தையைப் போக்கடிக்கிறவைகளும், சத்ருக்களை நாசஞ் செய்கிறவைகளுமான கருடனுடைய பக்ஷத்தினுதறுதலானவைகள் அடியேனுக்கு ஸுகத்தை யுண்டுபண்ணட்டும்

கருடன் அமிருதத்தை யபஹரிக்கும்பொழுது, தேவதைகள் யுத்தத்திற்குவர, அவர்களுடன் யுத்தஞ்செய்கிறபொழுது இரண்டு மூன்றுதரம் சிறகை உதறினார். அப்பொழுது சிறகினுதறுதலின் வேகத்திலுண்டான காற்றானது நவக்ரஹங்களையும் அவரவர்களிருப்பிடத்தை விட்டு வெவ்வேறு இடங்களுக்கு தள்ளியபடியால் வக்ரசாரங்களுண்டாயினவென்று கூறப்பட்டது. க்ரஹங்களுக்கு வக்ரசாரமாவது—மேஷம் முதலிய பன்னிரண்டு ராசிகளில இந்தக்ரஹத்திற்கு இந்தராசியிலித்தனைநாளிருப்பு, இதற்குமேல் வேறு ராசிக்குப போகவேண்டியதென்று மர்யாதையைவிட்டு தங்களுக்கு (க்ரஹங்களுக்கு) ஏற்பட்ட ராசியைவிடடு மறுபடியும் முந்தியிருந்த ராசிக்குப்போகிறது. அதிசாரமாவது தங்களுக்கு ஏற்பட்டகாலத்துச்கு முந்தியே அடுத்தராசியில் சேருவது. இவைகளின் விரிவுகளை ஜ்யோதிஶ்ஶாஸ்த்ரமறிந்தவர்களைக் கேட்டு தெரிந்துகொள்வது.

கருடனுடைய பக்ஷத்தினுதறுதலினுலுண்டான காற்றானது, இதுகிழக்கு, இதுமேற்கு, என்று திக்குக்களை அறிகிறதற்குக்காரணர்களான ஸூர்யன் முதலானோர்களை மேற்கிலும் வடக்கிலும் தெற்கிலும் தள்ளுகிறபடியால் பக்ஷத்தின் சலனமானது திசைகளின் பேதங்களை தெரியவொட்டாமல் செய்கிறதென்றார் ॥

௧௰ ॥ கயேந்த்ர ஹதே ஸஹ அக்ஷ்வ்யாஜ ... த்ராஹ.—

[illegible] ॥२२॥

[illegible] ॥२२॥

(அ—கை) இந்த்ர படர்களுடன் யுத்தஞ்செய்தாரென்கிறார்.

பதம்	உரை
𑌤𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌿	அந்தந்த சத்ருக்களுடைய
𑌸𑌾𑌰𑌾𑌵𑌧𑌿	பலத்துக்குத்தகுந்தபடி
𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤	செய்யப்பட்டிருக்கிற
𑌮𑍃𑌷𑌾	பொய்யான
𑌰𑍋𑌷𑌲𑌵𑌃	கோபலேசத்தையுடையவரும்
𑌏𑌕𑌃	ஒருவராயிருந்துகொண்டே
𑌰𑍋𑌷𑌾	கோபத்தினாலே
𑌅𑌨𑍍𑌧𑍈𑌃	குருடர்களான
𑌅𑌨𑍇𑌕𑍈𑌃	வெகுபேர்களான
𑌸𑍁𑌰𑌭𑌟𑍈𑌃	தேவபடர்களோடேகூட
𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌨𑍍	விளையாடுகிறவரும்
𑌅𑌕𑍍𑌷𑌤𑌃	காயமில்லாதவரும்
𑌅𑌨𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯	ஒன்றுக்கொன்று
𑌉𑌪𑌜𑍍𑌞	விஷயீகரிக்கப்பட்ட
𑌲𑌕𑍍𑌷	குறியான (அமிருதத்தினுடைய)
𑌆𑌹𑌰𑌣	க்ரஹிப்பதில்
𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤	செய்யப்பட்டிருக்கிற
𑌅𑌤𑌿	அதிகமான
𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌯	மாத்ஸர்யத்தினால்
𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑍈𑌃	பெரியவைகளான
𑌸𑍍𑌵𑌕𑍀𑌯𑍈𑌃	தன்னுடையவைகளான
𑌅𑌙𑍍𑌗𑍈𑌃	கைமுதலிய அங்கங்களினாலே
𑌅𑌹𑌮𑌹𑌮𑌿𑌕𑌯𑌾	நான் முன்னமே நான்முன்னமே என்கிற அஹங்காரத்தினால்
𑌮𑌾𑌨𑌿𑌤𑌃	பூஜிக்கப்பட்டவரான
𑌵𑍈𑌨𑌤𑍇𑌯𑌃	கருடன்
𑌨𑌃	அடியோங்களை
𑌰𑌕𑍍𑌷𑌤𑌾𑌤𑍍	இரக்ஷிக்கட்டும்.

கருத்து. அந்தந்தகாலத்தில் வந்த தேவபடர்களுடைய பலத்துக்குத்தகுந்தபடி கோபலேசமுண்டானவர்போல் தோன்றுகிற

வரும், அநேக தேவஸைந்யங்களோடே கூட ஒருவராய்க்கொண்டே யுத்தஞ்செய்யச் செய்தேயும் கொஞ்சங்கூட காயமில்லாதவரும், ஒவ்வொரு அங்கங்களும் ஒன்றுக்கொன்று அமிருதத்தை யபஹரிப்பதில் அதிக மாத்ஸர்யத்தினால் உயர்ந்தவைகளான தன்னுடைய அங்கங்களினாலே பூஜிதருமான கருடன் அடியோங்களை இரக்ஷிக்கட்டும் ॥ ॥௨௨॥

[illegible]

[illegible] ॥௨௩॥

[illegible]

[illegible]
[illegible] இதி. அத்ரா-
ஸம்ப³ந்தே⁴ ஸம்ப³ந்த⁴ரூபாதிஶயோக்தி: ॥ ॥௨௫॥

அ—கை. யுத்தகாலத்திலுண்டான கருடனுடைய வேகத்தின் பரபாவத்தை வர்ணிக்கிறார். "ஆக்ராந்த" என்பதால்

பதம்	உரை
அகாண்டே	அஸமயத்தில்
ஆக்ராந்த	ஆக்ரமிக்கப்பட்டிருக்கிற
வ்யோமாந்தம்	ஆகாசாந்தத்தையுடையவைகளும்
ஆச்சா²தித	மறைக்கப்பட்டிருக்கிற
நிகி²ல	ஸமஸ்தமான
ஹரித்³வலயம்	திக்சக்ரங்களை யுடையவைகளாயுமிருக்கும்படி
அம்ஶுமாலிந:	ஸூர்யனை
ஹாரகை:	திருடுகிறவைகளான
யை:	எந்த வேகங்களினாலே
ஶர்வரீ	இராத்திரியானது
இத³ம்	இந்த
அகி²லம்	ஸமஸ்தமான
ஜக³த்	உலகு
வ்யாப்நோதி	வ்யாபரிக்கப்பட்ட
தை: ரம்ஹோபி⁴:	அந்த வேகங்களினாலே
ப்ரேங்கோ²லித	ஊஞ்சலாடும்படி செய்யப்பட்ட
ஸ்வர்க³மண்ட³லா:	ஸ்வர்க்கமண்டலத்தை யுடையவரும்
ஸ்க²லத்	இடருதலைப்படைந்திருக்கிற
உடு³நிகர	நக்ஷத்ர ஸமூஹங்களுடைய
ஸ்கந்த⁴பாஶாந்	ஆதாரங்களான வாயுபாசங்களை
நிரஸ்யந்	சகலமாகப்பண்ணுகிறவரும்
ஜ்வலித ப்³ரஹ்மஹம்ஸா	ஜ்வலிக்கப்பட்டிருக்கிற ப்ரம்ஹலோகத்தை யுடையவருமான

[illegible] கருடன்
[illegible] அடியேனுடைய பாபத்தை
[illegible] போக்கடிக்கட்டும்.

கருத்து. கருடனுடைய எந்தவேகங்களினாலே பகலிலேயே ஸூர்யனை யபஹரித்தும், திங்மண்டலங்களை மறைத்தும் உலகில் ராத்திரியை யுண்டாக்கபபட்டதோ, அந்த வேகங்களினாலே ஊஞ்சல் போலாடும்படிசெய்த ஸ்வர்க்கலோகத்தை யுடையவரும், நக்ஷத்ரங்களுக்கு ஆதாரங்களானவாயுபாசங்களைசகலமாகப்பண்ணினவரும், சலிக்கும்படி செய்த ப்ரம்மலோகத்தை யுடையவருமான கருடன் அடியேனுடைய பாபத்தைப்போக்கடிக்கட்டும் ||௨௩||

[illegible]

[illegible] ||௨௪||

[illegible]

[illegible] अनुगृहीतम्, तस्य [illegible] स्वीकरणाय [illegible] इति । (साम्परायिके [illegible]) साम्परायिकेषु [illegible] = शस्त्राशस्त्रि मुष्टामुष्टि केशाकेश्यादि कलहविषये, संरम्भः = संरम्भः, [illegible]. तथाह श्रुतिः “श्रेष्ठो देवानां [illegible]” इति. [illegible] अनिर्वचनीयः [illegible] इति यावत्. (यः) पक्षः [illegible] [illegible] ॥ ॥௨௪॥

அ—கை. சண்டை செய்யவந்த இந்த்ரனையும் ஜயித்தா ரென்று அருளிச்செய்கிறார் “यः” என்பதால்

பதம்	உரை
यः	எந்த கருடன்
सम्पराये	யுத்த மத்யத்தில்
पक्ष	பக்ஷத்தினுடைய
अनिललव	காற்றின் லேசத்தினாலே
स्तम्भित	சேஷ்டையில்லாமல் செய்யப்பட்டவனும்
कुण्ठास्त्रः	கார்யஞ்செய்வதில் மந்தமான வஜ்ராயுதத்தை யுடையவனுமான
जम्भारातिः	இந்த்ரனவன்

ஸக்ஷுண்ணம்	அழுதுகொண்டே
ப்ரணயதி	ஸ்நேஹம் பண்ணினபொழுது
ஸ்வாங்கே	தன்னுடைய அவயவத்தில்
பக்ஷமேகம்	ஒற்றை யிறகை
பவயே	வஜ்ராயுதத்தின் பொருட்டு
திதேஶ	கொடுத்தாரோ,
ஸாங்க்ரந்தி	இந்த்ராநுடைய
ப்ருதநா	ஸேனையினுடைய
த்வந்த்வயுத்தே	த்வந்த்வயுத்தத்தில்
முக்யஃ	ப்ரதாநபடரானவரும்
வாலகில்ய	வாலகில்யர்களென்கிற
தபோதந	தபோதநர்களுடைய
தபஸ்யாம்	தபஸ்ஸுக்களுக்கு
காபி	அநிர்வசநீயமாய்
மூர்தஃ	மூர்த்தீகரித்திருக்கிற
விவர்தஃ	பரிணமமானவருமான
ஸஃ	அந்த கருடன்
அஸ்மாகம்	அடியோங்களுக்கு
ஶாந்திம்	மங்களத்தை
ஸம்விதத்தாம்	பண்ணட்டும்.

கருத்து. எந்த கருடபகவான் அமிருதத்தை யெடுத்துக்கொண்டுபோன தன்னோடு யுத்தஞ்செய்யவந்த இந்த்ரனை வஜ்ராயுதத்துடன் தன் பக்ஷத்தின் காற்றினாலே ஸ்தப்தமாயிருக்கும்படி செய்ய, அப்பொழுது இந்த்ரன் ஸ்நேஹம் பண்ணிக்கொள்ள அப்பொழுது இந்த வஜ்ராயுதத்திற்கும், உனக்கும், இந்த வஜ்ராயுதம் யாருடைய எலும்பிலிருந்துண்டானதோ அந்த ரிஷிக்கும் மரியாதை செய்வதற்காக ஒற்றை சிறகை வஜ்ராயுதத்தின்பொருட்டு கொடுத்தாரோ, இந்த்ரஸேனையினுடைய த்வந்தயுத்தத்தில் முக்கியபடரானவரும் வாலகில்யரிஷிகளின் தபஸ்ஸுக்களுடைய மூர்த்திகரித்து வந்த வேரு பரிணமம் போன்றவருமான கருடன் அடியோங்களுக்கு மங்களத்தை புண்டுபண்ணட்டும். ॥உச॥

குறிப்பு. கசியபர் புத்திரனைவிரும்பி யாகஞ்செய்யும்போது, இந்த்ரன், வாலகில்யர்கள், மற்றுமுள்ள தேவக்கூட்டங்களும், ரிஷிக்கூட்டங்களும், ஸமித்துக்கொண்டு வருகிறதற்காக கசியபரால் நியமிக்கப்பட்டனர். இந்திரன் தன் சக்திக்குத்தகுந்தபடி ஸமித்து எடுத்துக்கொண்டு வரும்பொழுது வழியில் கட்டைவிரல் நடுரேகையளவான குறிய சரீரமுள்ளவர்களும், ஒரு சிறிய ஸமிதத்தைத் தூக்கிக்கொண்டுவருகிறவர்களும் அந்த பாரத்தினால் அங்கங்கள் குன்றியிருப்பவர்களும் ஜலம் நிறைந்த ஒருமாட்டுக்குளப்படியில் கஷ்டப்படுகிறவர்களுமான வாலகில்யரிஷிகளைக்கண்டு கர்வத்தினால் சிரித்து அவமதித்துத்தாண்டிக்கொண்டு சென்றான். பிறகு அவர்கள் மிகுந்த கோபத்துடன் "விரும்பும் சக்தியுள்ளவனும் நினைத்தபடி ஸஞ்சரிப்பவனும் இந்த இந்திரனுக்கு பயத்தைக்கொடுப்பவனுமாக மற்றோர் இந்திரன் எல்லாத் தேவர்களுக் கிருக்கவேண்டுமென்றும், இந்த இந்திரனைக்காட்டிலும் நூறு மடங்கு சளாய வீர்யமுள்ளவனாகவும், பயங்கரனாகவும் நம்முடைய தபஸ்வின்பலமாக இப்போது ஒருவனுண்டாகவேணு"மென்று க்ரியை செயய ஆரம்பித்தனர். இதையறிந்த இந்திரன் கசியபரை சரணமடைந்தான். அந்தக்கசியபர் அந்த வாலகில்யர்களிடஞ்சென்று "ஏத போதநச்ரேஷ்டர்களே! என்னபலனை விரும்பி இந்த காரியததைச்செய்ய ஆரம்பித்தீர்கள், ஸத்தியமாகச்சொல்லுஙகோள்" என்று கேட்க, அப்போது அந்த வாலகில்யர்கள் "கர்விஷ்டனான தேவேந்திரன் எங்களை அவமதித்தான் அவனுடைய கர்வத்தை யடக்குவதற்காக இநத கிரியையை நாங்கள் ஆரம்பித்திருககிறோம்" என்றார்கள் கசியபர் அவர்களைப்பார்த்து "ப்ரம்ஹாவின் நியமனத்தினால் இவன் இந்த்ரனாக ஏற்பட்டிருககிறான், நீங்களோ இந்திரனுக்காக இந்த க்ரியை செய்கிறீர்கள். பிரமனின் நியமனத்தை பொய்யாகச்செய்யக்கூடாது, உங்களுடைய எண்ணத்தையும் நான் பொய்யாகப்பண்ண நினைக்கவில்லை. உங்கள் க்ரியையினாலுண்டான புருஷன் பக்ஷிகளுக்கு இந்திரனாக இருக்கட்டுமெ"ன்று வேண்டிக்கொண்டார். அந்த வாலகில்யமஹரிஷிகள் கசியபரைப்பார்தது "இந்த்ரனுககாகவும் உமக்கு புத்திரஸந்தானத்துக்காகவும் நாங்களெல்லாரும் இதை செய்ய ஆரம்பித்தோம் இதின் பலத்தை உமக்குக்கொடுதது விடுகிறோம், நீர் அதை வாங்கிக்கொண்டு எது யுக்தமென்று தோன்றுகிறதோ அப்படி செய்துகொள்ளும்"என்று சொன்னார்கள். பிறகு கசியபர் அதின் பலனை வாங்கிக்கொண்டு பிள்ளை பிறக்கவேணுமென்று நோன்பு நோற்றுக்கொண்டிருக்கிற தன் பத்னியான வினதையைப்பார்த்து "நீ விரும்பியகாரியம் நிறைவேறப்போகிறது, வீரர்களாகிய இரண்டு புத்திரர்களைப்பெறுவாய், வாலகில்யர்களுடைய தவத்தினாலும் என்னுடைய ஸங்கல்பத்தினாலும் சிறந்த மஹிமையுள்ள இரண்டு புத்திரர்களுண்டாவார்கள்; என்று சொல்லினர். பிறகு வினதையும் இரண்டு புத்திரர்களைப்பெற்றாள். அவர்களுள் அங்கங்குறைந்த அருணன் என்று பெயருள்ள ஒருபுத்ரன் ஸூர்யனுக்கு ஸாரதியானான். இரண்டா

12

வது பிள்ளையான கருடனை தேவர்களெல்லாரும் பக்ஷிகளுக்கிந்திரனாகப்பட்டாபிஷேகஞ் செய்தனர் என்பது மஹாபாரதத்தில் ஆதிபர்வததில் காண்க.

அவ ॥ அத² விஜயாநகோபஹிதஸ்வஸ்தாந் அஹிதேவாந் ராமபாது³காத்³ருஷ்டிக்ஷேபாநபி ஜித்வா அப்ரதிஹவாஹாரீதி அவயதி.—

௨௫ ॥ ராமாத் ராஜ்யாத் ப்ரவ்ருத்தாந்து ஸாதவஸம்ஸஹிதம்
ஶத்ருவாஹம் ஶ்ருஹீத்வா க்ராமம் நிஷ்க்ராம்ய பா³ஹ்யா நிஷ்டீபந
பதீ பாஶிநம் க்ஷேபயித்வா । ஸபூர்ணாம் உபாத்ரிகாநா அ
ப்ரதஸ்யபண பாரபண பா[த்³தாபெரா]த்³தாக்ஷ: நிபேரா
யம் க்ஷாவிஸபூர்ணஸஹாரதாஹரோஹவாஹேத்ராஅம்ஹ:

வ்யா ॥ ராமாதிதி । (ப்ரவ்ருத்தாந்து) ஸம்பாதிதாந்து (ராமாந்து) ஸஹாயராமாந்து (வித்ராவ்ய) விநியம்யாய யித்வா (ஸாதவஸம்ஸஹிதம்) பாவகஸம்ஸிதம் (ஶத்ருவாஹம்) அநி ஷம் (ஶ்ருஹீத்வா) ஸ்வீக்ருத்ய, அப்ரதஸ்ஸீவாத்ராக்ரஷ்ட்யத்யபூ: (க்ராமம்) யஹம் (நிஷ்க்ராம்ய) நிரஸ்ய (நிஷ்டீபநபதீ) பெநிஷ்ட க்ஷாபொரா (பாஶிநா) விபாஶ்ய (பாஶிநம்) பராஜம் (க்ஷேப யித்வா) த்யக்வயித்வா, தத: பரம் (உபாத்ரிகாநாம்) உபத்ரிகெநெதவ ஶேஷாஶ்ரீதி உபாத்ரிகா:= ஸஹநாபரா: தேஷாம் (ஸபூர் ணாம்) ஸஹாநாம் (அப்ரதஸ்யபணபாரபணபாத்³தாக்ஷ:) அப்ர தஸ்யபணஸத்ர= ஸாயாரபெஹ்ஸத்ர, பாரபெண= பா த்³தா= பு³த்³தம்ஹரீதியஹ்ய: க்ஷ:= ஸஹ்ய: (க்ஷாவி) க்ஷவிஸ்ஸத்ரெவெ (நிபேராயம்) பாயாரஸிதம் யதாததா (ஸ பூர்ந) பூஸாந்து (ஹரோ:) விஷேணா: (ஒளபவாஹத்ர:) ஸஹ ரோவித ராஜவாஹநஹேதும் ''ராஜவாஹத்ரஸ்ஸ்ளபவாஹத்ர ஸ்ஸாஹத்ரஸ்ஸரோவிதம்'' இதத்ரரா: ஶ்ரீப: (அம்ஹ:) அதா வம் (அபஹாரதா) அபநாததா, பாராஹராதாத்ரஷ்டி க்ஷாராநுஜீத்வா அதத்ராஸத்ரிராஸாயபூம் அத்ர நிதி ஜிஜ்ஞாத ஸாயாபஹாரணக்ரஷ்டிஷ்விஜயாரயஹ்யெதா ஶ்ரீதாந்து அத யாமி விபடயதா ॥ ॥௨௫॥

அ—கை. இந்திரனை ஜயித்தபிறகு திக்பாலர்களையும் ஜயித்தாரென்கிறார் "ருத்ராந்" என்பதால்.

பதம்	உரை
ஸேந்த்ராந்	இந்திரனோடு கூடிய
ருத்ராந்	ஏகாதச ருத்ரர்களை
வித்ராவ்ய	ஓடும்படி செய்தும்
ஸஜாதவேதஸஹிதம்	அக்நியோடு கூடிய
[illegible]	காற்றை
க்ருஹீத்வா	எடுத்துக்கொண்டும்
காலம்	யமனை
நிரஸ்ய	போக்கடித்தும்
நிர்ருதிதநதௌ	நைருத குபேரர்களை
த்யக்த்வா	உதறியும்
பாஶிநம்	வருணனை
க்ஷோபயித்வா	தூக்கப்படும்படி பண்ணியும்
ஜைஹ்மிகாநாம்	வஞ்சனையுடைய
ஸர்ப்பாணாம்	ஸர்ப்பங்களுக்கு
அம்ருதமய	அமிருதமயமான
பண	பந்தயத்தை
ப்ராபண	கொண்டுவந்ததினால்
ப்ராப்தஸகர்வ:	உண்டான கர்வத்தையுடையவரும்
க்வசித்	ஒருவிடத்தில்
நிரபாயம்	ஒருவிதமான பாதையுமில்லாமல்
ஸர்ப்பந்	போகிறவரும்
ஹரே:	பகவானுக்கு
ஔபவாஹ்ய:	வாஹநராயுமான கருடன்
அம்ஹ:	அடியேனுடைய பாபத்தை
க்ஷபயது	போக்கடிக்கட்டும்.

கருத்து. அஷ்டதிக்பாலர்களையும் ஜயித்து, தன் தாயாரின் தாஸ்யத்தை நிவ்ருத்திசெய்வதற்காக பந்தயமான அமிருதத்தை கொண்டுவந்ததினாலுண்டான கர்வத்தை யுடையவரும் பகவானுக்கு வாஹநருமான கருடன் அடியேனுடைய பாபத்தைப் போக்கடிக்கட்டும். கருடன் பகவானுக்கு வாஹநமென்பது மஹாபாரதத்தில் ஆதிபர்வததில் காண்க ॥ ॥௨௫॥

இதி அம்ருதாஹரணவர்ணக: த்விதீய:.

அவ ॥ ஏவம் பூர்வவர்ணகே அம்ருதாஹரணப்ரஸ்தாவத: க்ருதவைநதேயஜயோத்ஸாஹப்ரக்ருதா வைநதேயஸ்ய யுத்தப்ரதிபக்ஷாந் ஸ்வாமிநோ ப்ரதிநாயகஸ்ய ஶாத்ருஜாஸ்ய ஸம்ஹரணஸம்ஜாதகோபாக்ராந்தஸ்ய ஶத்ருத: ஸ்வாபாவிகாரம் வர்ணயதி

௨௬॥ ஹந்தஹந்து: ப்ரதிகாப்யஸ்ய ப்ரதிஹதஶத்ரோ: க்ஷோ
ஹிதக்ஷாங்கரிக்ஷஸ்த்ரக்ஷோ க்ஷோபகந்தஹ்ம: பாதாலபாத:
க்ரோடம்ஷ்ட்ராக்ராக்: । பாயாத்ஸ்வபாயாத் ஸமஸ்ர
விஶ்வஶக்ரஶக்லோத்ர ஶக்ல: ஶரதஸ்ஸங்க்ராந்தவீர்
திஷ்டவ்யக்தாநாக்ர ந்தஸ்வாந்தேபத்ர: ॥ ॥௨௬॥

வ்யா ॥ ஹந்தேதி (ஹந்தஹந்து:) விநிஹதஶத்ருகத: (ஶத்ரு காப்யஸ்ய), ஶத்ருகாப்ரஹித்ருகாப்ய பிரியா" இத்யமர:. (ஶத்ருஹிதஶராஸ்) ஶராத்ருஹிதவக்ஷ: (க்ஷோ ஹிதக்ஷாங்கரிக்ஷ:) காலவர்ஷிக்ருதஶத்ருப்ராகாஶ: (க்ஷோபக்ஷ:) வ்யக்தநேத்ர: (க்ஷோபகந்த:) காப்யுத்ஸுவஸ்த்ர: (பாதாலபாத:), அதிக்ரோதவ: (க்ரோடம்ஷ்ட்ராக்ராக்:) தீக்ஷ்ணதம்ஷ்ட்ர: ஸமஸ்த ஶர: (ஸமஸ்ரவிஶ்வஶக்ரஶக்லோத்ர ஶக்ல:) ஸமஸ்ரேண ஸ்வஶக்ந ஜாதவீதி நிவஹேந, விஶ்வத்= ஸர்வஸம்பாநி, ஶத்ரு ஶக்லோத்ராணாம் ஸஞ்சாரிவாநாம், ஶக்லாநி= அதிஶைக்ஷ்ணாநி, அதிஶுக்லவர்ணீதியாவத். "ஶக்லோத்ரஸ்ஶுக்லதீக்ஷ்ணாஶ்" இத்யமர:. யேநஸதயோக்த: (ஸங்க்ராந்தவீர்திஷ்டவ்யக்தாநாக்ரந்த:) ஸங்க்ராந்தவீர்தீநாம்= இந்த்ரவ்யாஸ்வதீநா

[illegible]

அ—கை. இப்படி இரண்டாவதான அமிருதாஹரணவர்ணகத்தினால் கருடன் அமிருதத்தை யபஹரித்தாரென்பதை விஸ்தாரமாய் அருளிச்செய்து, மூன்றாவதான «நாகதமந»வர்ணகத்தினால், ஸர்ப்பங்களை நாசஞ்செய்வதற்காக பாதாள லோகத்தைச் சென்று ஸர்ப்பங்களை நாசஞ்செய்ய அப்போது ஒவ்வொருநாளும் ஒவ்வொரு ஸர்ப்பமாய் தேவரீருக்கு ஆஹாரமாய் அனுப்புகிறோமென்று சொல்லி திருவனந்தாழ்வான் ஸமாதானஞ் செய்தாரென்கிறகதையை விஸ்தாரமாய் அருளிச்செய்யத் திருவுள்ளம் பற்றி இந்தச்லோகத்தினால் தன் தாயாரை கபடமாய் அடிமையாகச்செய்த ஸர்பங்களைப்பார்த்தவுடன் கோபமடைந்த கருடனுக்கு உண்டான விகாரத்தை யருளிச்செய்கிறார் «[illegible]» என்பதால்.

பதம்.	உரை.
[illegible]	வணக்கப்பட்ட புருவங்களையுடையவரும்
[illegible]	புருவங்களின் நெறிப்பை வஹிக்கிறவரும்
[illegible]	சுற்றுகிற
[illegible]	பெரிய சிறகுகளை யுடையவரும்
[illegible]	கலக்கப்பட்ட
[illegible]	பூமி ஆகாசங்களை யுடையவரும்
[illegible]	சக்ராகாரமான கண்களையுடையவரும்
[illegible]	குடிலமான மூக்குநுனியை யுடையவரும்
[illegible]	அதிக்ரூரங்களான நகங்களை யுடையவரும்

𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰	க்ரூரமான
𑌦𑌂𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌾	கோரைப்பல்லினால்
𑌕𑌰𑌾𑌲𑌃	பயங்கரமானவரும்
𑌭𑌯𑌭𑌰	பயத்தின் ஆதிக்யத்தினாலே
𑌵𑌿𑌗𑌲𑌤𑍍	நழுவும்படி செய்த
𑌦𑌨𑍍𑌦𑌶𑍂𑌕𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰	ஸர்ப்பச்ரேஷ்டங்களுடைய
𑌶𑍂𑌕𑌃	அதிக கூர்மையை யுடையவரும்
𑌸𑌂𑌕𑍍𑌰𑌨𑍍𑌦𑌨𑌾𑌦𑌿	இந்த்ரன் முதலிய
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌤𑍍	சத்ருக்களுடைய
𑌪𑍃𑌤𑌨𑌾	ஸேனைகளுக்கு
𑌕𑍍𑌰𑌨𑍍𑌦𑌨𑌃	அழுகையைக்கொடுப்பவரும்
𑌭𑌗𑌵𑌤𑌃	பகவானுக்கு
𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌦𑌨𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃	ரதச்ரேஷ்டரான (கருடன்)
𑌅𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍	அடியோங்களை
𑌅𑌪𑌾𑌯𑌾𑌤𑍍	துக்கத்தினின்றும்
𑌪𑌾𑌯𑌾𑌤𑍍	இரக்ஷிக்கட்டும்.

கருத்து. தன் தாயாரைக்கபடமாய் அடிமையாகச்செய்தது-களன்றோ இந்த ஸர்ப்பங்களென்று கோபமுண்டானவாறே புருவங்களை நெறிப்பவரும், தன் சிறகுகளை சுழற்றுகிறவரும் ஆகாசம் பூமி முதலியவைகளை கலங்கும்படி செய்கிறவரும், சக்ராகாரமான கண்களையுடையவரும், தன்னைக் கண்டமாத்திரத்தினாலே ஸர்ப்பங்களின் க்ராளர்யங்களை நழுவும்படி செய்தவரும், இந்த்ரன் முதலிய சத்ருஸேனைகளுக்கு அழுகையைக் கொடுப்பவரும் பகவானுக்கு ரதவாருமான கருடன் அடியோங்களை துக்கங்களினின்று மிரக்ஷிக்கட்டும் ॥ ॥௨௬॥

[illegible]

[illegible]

[illegible] ॥உஎ॥

[illegible] ॥உஎ॥

அ—கை. கருடன் ஸகல ஸர்ப்பங்களை நாசஞ்செய்பவர், அப்போது, ஸூர்யன் சிவன், விஷ்ணு, இவர்களை யாச்ரயித்த ஸர்ப்பங்களைமட்டும் அவர்களின் வேண்டுகோளின் பேரில் விட்டு, மற்றஸர்ப்பங்களை நாசஞ்செய்தாரென்கிறார் "ஜயது" என்பதால்.

பதம்	உரை
யுக்ய	ரதத்திலிருக்கிற குதிரைகளினுடைய
யோக்த்ர	கடிவாளமாயிருக்கிற ஸர்ப்பங்களை
க்ரஸந	க்ரஹிப்பதில்
பயப்ருதா	பயத்தை யடைந்திருக்கிற
ஸூர்யேண	ஸூர்யனாலே
அநூரூபாயாத்	அருணஸம்பந்தத்தினாலே
ஸாந்த்வித:	ஸமாதானப்படுத்தினவரும்
கோதண்டஜ்யாம்	வில்லின் நாணாகவிருக்கிற ஸர்ப்பங்களை
ஜிக்ருக்ஷதி	க்ரஹிப்பதற்கு இச்சிப்பரென்று
சகிததியா	பயந்த புத்தியையுடையவரான
ஶங்கரேண	சிவனாலே
ஶங்கித:	சங்கிக்கப்பட்டவரும்
ஹரிணா	விஷ்ணுவினாலே
ஸதரேண	பீதியோடே கூட
தல்பே	எனக்கு படுக்கையான (ஆதிசேஷனிடத்தில்
தே	உனக்கு
மதி:	(அபஹரிக்கவேணுமென்கிற) புத்தியானது
மாபூத்	உண்டாகவேண்டாம்
இதி	என்று
அநுநீத:	அநுநயிக்கப்பட்டவரும்
பணிநாம்	ஸர்ப்பங்களினுடைய
மஹிஷீ	பத்நிகளுடைய
பத்ரபங்காபஹாரீ	மகரிகாபத்ரங்களைஅபஹரிப்பதை ஸ்வபாவமாகவுடையவருமான
பக்ஷீந்த்ர:	பக்ஷீந்த்ரனாகிய கருடன்
ந:	அடியோங்களை
த்ராயதாம்	இரக்ஷிக்கட்டும்.

கருத்து. கருடன் நாகங்களையெல்லாம் கொல்வதற்குவர, அப்பொழுது, ஸூர்யன் தன் குதிரைக்கு கடிவாளமான ஸர்ப்ப

த்தையுங் கொல்லுவரென்று பயந்து, தன் ஸாரதியான அருண னை முன்னிட்டு, கடிவாளமாயிருக்கிற ஸர்ப்பங்களைக்கொல்லாமலி ருக்கவேண்டுமென்று ஸூர்யனால் ப்ரார்த்திக்கப்பட்டவரும், சி வனாலே, தனக்குவில்லின் நாணாகவிருக்கிற ஸர்ப்பங்களை யபஹரி ப்பரோவென்று பயத்தினாலேசங்கிக்கப்பட்டவரும், விஷ்ணுவினால் தன் படுக்கையான திருவனந்தாழ்வானிடத்தில் உனக்கு அபஹரி க்கவேணுமென்கிற புத்தியானது உண்டாகவேண்டாமென்று அ நுநயிக்கப்பட்டவரும், ஸர்ப்பங்களின் மஹிஷியின் பத்ரபங்கங் களை யபஹரிப்பதை ஸ்வபாவமாகவுடையவருமான பக்ஷீந்த்ரன் அடியோங்களை யிரக்ஷிக்கட்டும் ॥

பத்ரபங்கமாவது—ஸ்திரீகளினுடைய ஸ்தநம் முதலிய அங் கங்களில் கஸ்தூரி முதலிய வாஸனைத்திரவ்யங்களால் பத்ரங்கள் (எலைகள்)போலே எழுதப்படுகிறதற்குப்பெயர். நாயகன் ஜீவிக்கும் பொழுதுதான் அந்த பத்ரபங்கங்கள் எழுதுகிறது வழக்கம், ஸர்ப் பங்களை நாசஞ்செய்தமையால் ஸர்ப்பஸ்திரீகளின் வத்ஸம்ஹத்தை யபஹரித்தாரென்றார் ॥ ॥௨௭॥

சுவ ॥ சுய வஞமாஸி: வாதாஜம் ஶாத்ரு வஷநாயாமஷித்ரா ஹ

௨௮ ॥ ஊாயாக்ஷக்ஷ்ரா நஹீநாம் ஹணஹணிகுலஶ்ரே
ணிவிஸ்ஷவிம்பாநு த்ராணாவெக்ஷாய ரூதஸ்வ்ரதிக்ஷ்ரூ
திநஸா வெ்ரக்ஷ்ரு ஜாதாநக்ஷ்வ: । தெஷாம் ஊ்ருஷ்டாஜய
வெஷா: வ திஶாஜஷணாஶங்கயா தஜ்ஜூரொஷ: ஸ
வந்து ஊவெஜாஜதொநஶ்யஜயத ஊஸிதம் ஸவஞ்ஸதா
நஹஞா ॥ ॥௨௮॥

வ்ரா ॥ ஊாயெதி (சுஹீநாம்) வஞஶாநாம் (ஹணஹணிகு லஶ்ரே ணிவிஸ்ஷவிம்பாநு) ஹணஹணிகுலாணாம் = ஸ்வ டாஜத்தாஜஶ்ஜாநாம், ஶ்ரேணிஷு = வக்திஷு, விஸ்ஷ்டாநி = ஞு ஸக்தாநி, விம்பாநி = ஸ்ரூவாணி யெஷாம்தாநு தயொக்தாநு (ஊாயாதாக்ஷ்ராநு) வ திவிம்வஶாஜயாநு (த்ராணாவெக்ஷா

ய ப்ரதஸ்வத்ஷிக்ஷ ப்ரதிஜநஸா) ரக்ஷணைஷ்யாவிய ப்ரத நிஜவ்ருதி பிம்பூஹாஙேத்ரா, ஷெதாஹ-ருதயா, (வெக்ஷ்ய) வீக்ஷ்ய (ஜாதாநேகபீ:) ஸஂஜாதஃயஃ (கய தேஷாம்) ஃாயாஃராபாநாம் (வெஷாஂ:) ஐதஸ்தஃ நிஜஃபாஜநவகிதவளஃவஜநாக ஜாதவ ஷாரணவ்ராவாராந்து (ஃ ப்ரஷ்டா, வதிஃரஃபணாபஂகயா) வ்ருதய்யிஃகராதத்தூஹஹாஙேத்ரா (தாஜுரொஷ:) வக்ஷிஃ தகொவஃ. (வஃந்து) ஐதஸ்தஃ வஷாந்து (ஃவெஃஐதஸ வஃஸஞாநஹஞா) வளஃவஂபஹேத்ரா, ஃராத்ராநிதத்ரயஃ (நஃ) ஊஸ்ராகஂ (ஃரிதஂ) ஃஷ்க்ரதஂ (பஃயதா) கயஃயஃ வ்ருயஃஂ ஃணிஃணாரதேஷா ஷ்வதிஃஂவீக்ஷ்ய ரக்ஷணா யஃஃதெஃ ஃஊவ்ருதிஷ்யா யப்ரதேதி ஹாஙேத்ராஃயஃநஃ வஷ்ராக ஃணிஜாஃவஃநாக தேஷா வதிஃஷ்வி வஃ த்ஸ யாஃாயஃஃகேந ஃயா ஸஹ ஃணிஸஹாயாயஃ ஃநேக ஹரா கூஃதாஜதி வாநரவிஹாஙேத்ரா ஊதத்ரஙகொவெந ஹராஃ ஃணிகாஃஂ கூஃஸஂஜபொநேதி. ஃணஃணிஃகாரொ தத்ரு ரருவகாஃஜக்ஷ்ரதிஃ, வ்ரதிக்ஷ்ரதிஃநவெஸதத்ரு ஹாஷிஃஃஜ்க்ஷாரஷ்ஃ ப்ரபத்ரதஜத்ஃஜ்க்ஷாரஸஂஸ்ரஷி: ॥ ॥உஅ॥

அ—கை. கீழ்ச்லோகத்தில் ஸர்ப்பங்களைக் கொன்றார் கருடன் என்று சுருக்கமாய்ச் சொன்னதை விஸ்தாரமாய் அருளிச்செய்யத் திருவுள்ளங்கொண்டு, கருடன் ஸர்ப்பங்களைக் கொல்வதற்காக பாதாளலோகத்தை யடைந்து ஸர்ப்பங்களைக்கொல்ல ஆரம்பித்தாரென்கிறார் "ஃாயாதாக்ஷ்ரேந்து" என்பதால்.

பதம்	உரை
அஹீநாம்	ஸர்ப்பங்களுடைய
ஃணாமணி	படங்களிலிருக்கிற மணிகளாகிற
தர்பண	கண்ணாடியினுடைய
ச்ரேணி	வரிசைகளில்
விஷக்த	ஸம்பந்தித்திருக்கிற
பிம்பாந்	ஸ்வரூபங்களையுடைய

சாயாதார்க்ஷ்யாந்	ப்ரதிபிம்பங்களான கருடர்களை
த்ராணாபேக்ஷா	ரக்ஷணேச்சையினாலே
யுக்த	தரிக்கப்பட்டிருக்கிற
ஸ்வப்ரதிக்ருதி	தன்னுடைய ப்ரதிபிம்பங்களென்கிற
புத்த்யா	எண்ணத்தினாலே
ப்ரேக்ஷ்ய	பார்த்து
ஜாதாநுகம்ப:	தயையை யுடையவரும்
அத	பிறகு
தேஷாம்	அந்தப்ரதிபிம்பகருடர்களுடைய
சேஷ்டா:	சேஷ்டைகளை
த்ருஷ்ட்வா	பார்த்து
ப்ரதிகருத்மத்	சத்ருக்களான வேறுகருடர்களுடைய
கணாசங்கயா	கூட்டங்களென்கிற சங்கையினாலே
தீவ்ரரோஷ:	அதிகமான கோபத்தையுடையவரும்
தர்பாத்மாத:	கர்வத்தினாலே ஊத்ததானவரும்
ஸர்பந்	இங்குமங்கும் ஸஞ்சரிப்பவரும்
ஸர்பஸுதாந்	ஸர்ப்ப சிசுக்களையும்
ஹந்தா	கொல்லுகிறவருமான (கருடன்)
ந:	அடியோங்களுடைய
துரிதம்	யாபத்தை
சமயது	போக்கடிக்கட்டும்.

கருத்து. கருடன் ஸர்ப்பங்களோடு யுத்தஞ்செய்கிறபொழுது ஸர்ப்பங்களின் படங்களிலிருக்கிற மணிகளாகிற கண்ணாடியில் கருடனுடைய ப்ரதிபிம்பமானது விழ, அதைக்கண்டு கருடன், இந்த ஸர்ப்பங்கள் தங்களை ரக்ஷித்துக்கொள்வதற்காக நம்முடைய ப்ரதிபிம்பத்தை வஹிக்கிறதுகளென்று நினைத்து தயையுடையவராயிருக்க, பிறகு அந்த ஸர்ப்பங்கள் கருடனைக்கண்டவுடன் பயத்தினாலங்குமிங்கும் ஸஞ்சரிக்க, அதுகளின் படங்களிலிருக்கிற மணிகளில் ப்ரதிபிம்பித்திருக்கிற கருடன்களும் ஸஞ்சரிக்கிறதாகத்தோற்ற, அப்பொழுது கருடன், நம்மோடு யுத்தஞ்செய்

வதற்காக வேறு அநேக கருடன்களை இந்த ஸர்ப்பங்கள் அழைத்துக்கொண்டு வந்தனுகள்போல் தோன்றுகிறதென்றெண்ணி அதிக கோபமுள்ளவராய், கர்வத்தினல் அங்குமிங்கும் ஸஞ்சரிப்பவரும், ஸர்ப்ப சிசுக்களையும் கொல்லுகிறவருமான கருடபகவான் அடியோங்களுடைய பாபத்தைப்போக்கடிக்கட்டும் ॥ ॥௨அ॥

அத ॥ அத ஸர்வதேவநாகாக்ஷீ கருடஸ்ய பக்ஷதிவாதமேகவ்ருத்திம் வர்ணயதி.—

௨௯ ॥ உச்ச்வாஸாக்ருஷ்டதாராகணகடிதம்ருஷாமௌக்திகா
க்ஷுப்தஶ்ரீ: பக்ஷவ்யாயாமஜாதவாயோநிதிகாஹாரகாஹாக
ஹ்ருத்தாவகாஹ: ப்ருஷ்டிம் தம்ஷ்ட்ராக்ரகோடிம் ப்ரஸ்தா
ணைஸ்ப்ருதாம் பூஷயந் கௌஸ்துபாம்ஶோர்கர்ப்பஜம் நிர்
வ்யாஜமத்ர விபதிஷு: பக்ஷிணாம்ஸாங்க்யப்ராட் ॥ ॥௨௯॥

வ்யா । உச்ச்வாஸேதி । (உச்ச்வாஸாக்ருஷ்டதாராகண கடித
ம்ருஷாமௌக்திகாக்ஷுப்தஶ்ரீ:) உச்ச்வாஸேந = உச்ச்வாஸவாயுநா, ஆ
க்ருஷ்ட: = ஆஹ்ருத:, தாராகண: = நக்ஷத்ரஸமூஹ:, தேந
கடிதம் = க்லுப்தம், ம்ருஷாமௌக்திகாக்ஷுப்தஸ்ர = க்ருத்ரிமமௌக்திகஹா
ரஸ்ர, ஶ்ரீ: = ஶோபா, யஸ்ய ஸ தாத்ருஶ:. “ஶ்ரீஶ்ஶோபாமௌ
க்திக” இதி ப்ராசா:. (பக்ஷவ்யாயாமஜாத வாயோநிதிகாஹாரகாஹா
கஹ்ருத்தாவகாஹ:) பக்ஷவ்யாயாமஜாதவாயோநிதே: கருட
பக்ஷஜாத ஸஞ்சாரஸ்ர, காஹாரகாஹாயா: = ப்ரதேஶக்லுப்த
விலக்ஷணாயா:, கஹ்வரே = கந்தராதௌ, வ்ருத்த: = க்ருத:,
அவகாஹ: = ப்ரவேஶ: யேந ஸ ததோக்த:. (ப்ரஸ்ருதாம்) ஸமகா
நாம் (பூஷயந்) விஶாலேஷு (உத்தம்ஸேஷு) ஶிரஸ்ஸு
(தம்ஷ்ட்ராக்ர கோடிம்) தம்ஷ்ட்ராகோடிஸகீம் (ப்ருஷ்டிம்) ப்ருஶாம்
(கௌஸ்துபம்) பூஷாவயந், யதாகோடிஃ ஸர்வஜந ஸுகமநம்
நிவேதயதி, ததா கருடஸ்ய ப்ருஷ்டிரபி ஸர்வஶிரஸ்ஸு தம்
ஷ்ட்ராகோடிஸகீதிநிவேதயதீதி கோடிஸாம்யமுதேஶ:. (அகௌஞ்ச:)
பக்ஷாத்ர்யபிவேத:, ஹேதாஹி: (அம்கம்) ஸர்ணாத்ர்யபகம்

(நிர்தயஸ்) ஸந்து (விஹகேந்த்ர:) ஃபணிநாகாதிவாஸிநிவஹதி தாடித்ஸ்வ: (பக்ஷிணாம்) பக்ஷிணாம் (க்ருஷ்ணீ:) கதாஸ்வரா கருடஜாதச்ருஷ்ட்ய: (சுவாஸநவதீ) ரக்ஷந்திதி. ஃபணிகந்யம் ஹத்தம் பக்ஷத: வாராந்நிதிம் ஹிக்வா தத்ய்ரஜாத பிலாதுராகமாதாருண வாதாஹம் ச விஹாகருடஸ் ஃபணிகதமஸ்ரவரிபதநகாரீ பஹுப்ரேத ச்ருஷ்ட்ய:. தாராகணகடித ம்ருஷாமௌக்திகாகல்ப த்ருத்தாதிமயோக்திஸஹித ரப்ரேகாமங்க்ருதி: ॥௨௧॥

அ—கை. பின்னும் ஸர்ப்பங்களைக்கொல்வதற்காக அதுகளின்மீது விழுகிறதற்கு இச்சித்தாரென்கிறார் "உச்ச்வாஸ" என்பதால்.

பதம்	உரை
உச்ச்வாஸ	மூச்சுக்காற்றினால்
க்ருஷ்ட	அபஹரிக்கப்பட்ட
தாராகண	நக்ஷத்ர ஸமூஹங்களினாலே
கடித	செய்யப்பட்டிருக்கிற
ம்ருஷாமௌக்திக	பொய்யான முத்துமயமான
கல்பஶில்ப:	ஆபரணங்களின் ரசனையையுடையவரும்
பக்ஷவ்யாதூத	சிறகினால் உதறப்பட்ட
வாராந்நிதி	ஸமுத்ரத்தினுடைய
கஹ்வரகர்ப	மத்யத்தில் செய்யப்பட்ட குஹையினுடைய
மத்யே	மத்யத்தில்
தத்தாவகாஶ:	கொடுக்கப்பட்ட ப்ரவேசத்தையுடையவரும்
ஃபணப்ருதாம்	ஸர்ப்பங்களுடைய
வ்ருத்தேஷு	பெரியவைகளான
உத்தமாங்கேஷு	சிரஸ்ஸுக்களில்
தம்ஷ்ட்ராக்ரகுட்டிம்	கோரைப்பல்லின் நுனிக்குத்துதியான
த்ருஷ்டிம்	கண்ணை
ப்ரேஷயந்	அனுப்புகிறவரும்
அங்கை:	பக்ஷம்முதலிய அங்கங்களினால்
அங்கம்	கை முதலிய அங்கங்களை

ஸங்கோசயந் — சுருக்கிக்கொள்பவரும்
விவிக்ஷு: — ஸர்ப்பங்களின் மேலே விழவேண்டுமென்கிற இச்சையுடையவருமான
பக்ஷிணாம் — பக்ஷிகளுக்குள்
அக்ரணீ: — ச்ரேஷ்டரான கருடன்
அஸ்மாந் — அடியோங்களை
அவது — இரக்ஷிக்கட்டும்.

கருத்து. பெரிய திருவடிநயினார், ஸர்ப்பங்களை நாசஞ்செய்வதற்காக பாதாளலோக மெழுந்தருளும்போது, மூச்சுக்காற்றினால் கலங்கிய நக்ஷத்ர ஸமூஹங்களினால் செய்யப்பட்ட க்ஷணிகமான ஆபரணங்களையுடையவரும், ஸமுத்ரமத்யத்திலிருக்கிற குஹையின் வழியாய் பாதாளலோகத்தை யடைந்து, ஸர்ப்பங்களுடைய சிரஸ்ஸுக்களுக்கு "மிகவும் க்ரூரமான கோரைப்பல்லுக்கள் உங்களுக்கு நாசககங்ளாகவரப்போகிறதுகள்" என்று தன் கண்ணினிடத்தில் சொல்லியனுப்புகிறவர்போல கண்களினால் ஸர்ப்பங்களின் சிரஸ்ஸுக்களைப்பார்ப்பவரும், தன்னுடைய பக்ஷம், மூக்கு, கோரைப்பல்லு இவைகளை, மிகவும் பெரியவைகளாகப் பண்ணிக்கொண்டும், கை, கால் முதலியவைகளை சுருக்கிக்கொண்டும் ஸர்ப்பங்களின் மேல் விழவேணுமென்று இச்சித்துக்கொண்டிருக்கிற பக்ஷீந்த்ரனாகிய கருடன் அடியோங்களை யிரக்ஷிக்கட்டும் ॥ ॥௨௯॥

அவ ॥ அத ஶ்ராந்த: ஶ்ரீநிகேதோபரிபதநம் க்ஷோபயோ ஹ,
ஶ்லோ ॥ க்ஷேபீயஸ்யாமுஷ்ணாம் ஸ்ருஷ்டாந்வேதஸ்ய ராஹூஜஹ்ரு
ஹ்ருத்யோகாஸ் ஶ்ரேணீபாஸம் விதந்து ஷண்டேவபிண்டிதாங்
த்வாதஶ்யாகாரம் । பாயாஸு: பக்ஷ்யாஸ்வாஸ்யபய
பாநமஹ்ய க்ஷ்ஹீநீவாதாஸ் வாதாத்ஸஜ்யாஜகாஸே
பூதஶக்யாவேதே நிபூவிஹ்யாதோநிவாத: ॥ ॥௩௦॥

व्या॥ सुपर्ण इति। (पातालस्य) पाताललोकस्य (अप्रमेयस्य) [illegible] (सुपर्णस्य [illegible]) [illegible] (भुजङ्गान्) पाताललोकवा[illegible] (अन्तर्जलगतान्) [illegible] (क्षणपरिणतिनाथ [illegible]) क्षणपरिणतिः = क्षणमात्रेण परिणतिः, [illegible] पातालस्य = [illegible], [illegible] = [illegible], [illegible] (श्रेणीबन्धम्) [illegible] (निपत्य) [illegible] (निपातः) निपतनम् [illegible] पन्नगाश[illegible] पातालविवरवासिनः [illegible] पन्नगाश[illegible] निपातनः [illegible] ॥७०॥

அ—கை. கருடன் உரகங்களின்மீது விழுந்தப்ரகாரத்தை யருளிச்செய்கிறார் ‹‹ஸுபர்ண:›› என்பதால்.

பதம்	உரை
பாதாலஸ்ய	பாதாளலோகத்தினுடைய
அப்ரமேயே	மத்யத்தில்

ஆவைதஸ	ப்ரம்ஹலோகத்தின் உப்பரிகையின்
ஸௌதச்ருங்காத்	நுனிமுதல்
ஆபோகீந்த்ரலோகாத்	பாதாளலோகம் வரையில்
அநுபரத	ஓயாமலிருக்கிற
கதிஃ	கமநத்தை யுடையவரான
பதககுலபதிஃ	பக்ஷீந்த்ரனான கருடனுடைய
க்ஷணபரிசிதா	க்ஷணிககாலத்திற்குளுண்டான
லாதசக்ரப்ரகாரம்	கொள்ளிக்கட்டையின் ஸ்வபாவம் போல் ஸ்வபாவத்தையுடைய
ச்ரேணீபந்தம்	விடாமல் விழுகிறதை
விதந்வந்	பண்ணுகிறதும்
நிர்வ்யாகாதஃ	தடங்கலில்லாமலிருக்கிறதுமான
நிபாதஃ	விழுகிறதானது
நஃ	அடியோங்களை
புண்யபாப	புண்யபாபங்களின்
ப்ரசயமய	ஸமூஹமயமான
பௌநர்பவ	புநர்ப்பவமாகிற
கும்பீநிபாதாத்	கும்பீபாகமென்கிற நரகத்தில் விழுகிறதில் நின்றும்
பாயாத்	இரக்ஷிக்கட்டும்.

கருத்து. உலகில் பக்ஷிகள் மத்ஸ்யம் முதலிய ஆஹாரங்களை உயரக்கிளம்பியும் கீழே விழுந்தும் புஜிக்குமாப்போலே, இந்த பக்ஷிராஜனாகிய கருடன் ஸத்யலோகம் வரையில் உயரக்கிளம்பியும், கீழேயிருக்கிற பாதாளலோகத்திலும் தடங்கலில்லாமலிருக்கிற கதியை யுடையவராய், மறுபடியும் உயரக்கிளம்பியும், மறுபடியும் பாதாளலோகத்தில் தனக்கு ஆஹாரங்களான ஸர்ப்பங்களை நாசஞ்செய்வதற்காகக் கொள்ளிக்கட்டைபோல் விடாமல் ஸர்ப்பங்களின்மீது விழுகிறவரான கருடபகவான் அடியோங்களை புநர்ப்பவமாகிற கும்பீபாக நரகத்தினின்றும் விடுவிக்கவேணும் ॥

கூஷ் ॥ அய ஶ்ரா॰த்³ராநு ஸணிஸஹா.நம் ஜவாநேத்யாஹ:—

உ-௫ ॥ வ்ருத்தம்ருகா³கீர்ணே தத்தக்ஷணஉணீநிகரே ஶக்த்யா கோடிவக்ஷ்ரம் தூ³ணாரம் ஸம்க்ஷ்ணவாநம் காமத்³ரிப்திகரீநே க்ஷவரே க௫உஹதூ³ம் । வாதாஜகேஷத்³வக்ஷவிரஸ நவத்ரிதநா ஶாஹ்விவெஹஶாஹ் ஶெஶம் நஸஸ்த்ரஶெஶ் மஹிஉஹஸஸஸஸ்ளதா ஸாத்ஸீம் ஸாவண்டும் ॥ ॥௫க॥

வ்யா ॥ வ்ருத்தேதி । (வ்ருத்தம்ருகா³கீர்ணே தத்தக்ஷணஉணீநிகரே) வ்ருத்தம் = கஹிநவம்யயாதயா, “வ்ருத்தேராஜஸிநவோநவ்ய:” இத்யமர:. ஆகீர்ணாநாம் = வரிதக்ஷிப்தாநாம், தத்தக்ஷணஉணீநாம் = தத்தஸ்வடுஶிரோராத்ராநாம், நிகர: = ஸஉ௫ஹ: யஸ்மிந்தயோக்தே. (காமத்³ரிப்திகரீநே) காமவஶ்வதவஹமெ ஜெத்ர (க௫உஹதூ³ம்) கஉரவிஸஸ்ர, ஹ௫உத்ராயாரக௫உஸ்ர, (க்ஷவரே) வாஶ்சாத்ரிஹாமமொஷெ (ஶக்த்யா கோடிவக்ஷ்ரம்) ஹெஹகமவித்³ராருவக் காடிமம் (தூ³ணாரம்) ஷம்ஷ்வரம் (ஸம்க்ஷ்ணவாநம்) தீக்ஷ்ணகாவடாண: (ஸஸ்த்ரஶெஶ் மஹிஉஹாஸஸ:) ஸஸ்த்ராநாம் ஶெஶாநாம் ஸஉாஹாரஸஸ்த்ரஶெஶ், தஸ்ய மஹிஉஹ: = மவாக்ஷம்ஹஉக், உக்கேஷவணாஹி வமநகாரீதியாவக். ரஹஸ: = வெம: யஸ்ரஸதயோக்த:. (வாதாஜகேஷத்³வக்ஷவிரஸநவத்ரிதநா ஶாஹ்விவெஹஶாஹ்) வாதாஜகேஷதே = வாதாஜமொககேஷாரே, வக்ஷவிரஸநவத்ரிதநா: = வரிணதவிஜிஹ்வஸெநா:, தாவஷவஶாமய: = வீஹய:, தேஷாம்விஹெ = ஹெஹநே, ஶாஹ் = ஹக்ஷ:. (ஸாவண்டும்) ஶ்ராவ: (நம் ஸாத்ஸீம்) கஸ்ராகம்ஸஜ்ஜநோவிதாம் (ஶெஶம்) ஶீமஉெஶெஶ் தாம் ஸ்வாவதிதியாவக். “ஶீமம்ஸ்வாவெ ஸத்ரதே” இத்யமர:. (ஸளதா) உத்³வாஹயதா. கயம்ஹாவ: = மொகேயயாவாகஷடுக:, வாஷாணெநிதெஜிதெநஹாதே ண ஸ்வகேஷதே வீஹீநுவிநதி தயாஸ்வஹ்ருரம் ஹ௫உத்ராயாரகஉமொஷெக்ஷ்ணதம் வியாய ஸஸ்த்ரகாமவவுத வாடநஹக்ஷாரஹஸ: ஶ்ராவ: வாதாஜமொகெ ஸவஉஜநஉஹிநஹிதி. காமவவுதாஸ்த்ர “உஹெமம்தெ ாஉம

ப்ரஸ்ருஷ்ட ஶ்ருங்காக்ரநக்ஷத்ரபடல: । விப்ருஶ்வாஸியாத ஸ்வ
ஶைத்யே கர்மபடதா:" இதி. தாத்ரகோடிவக்ரம், கூர்ம
கிரிகடிநே இத்யத்ர ஜவஸம்பாதநார்த்தமாத்ரவேகம். பாதா
ளக்ஷேத்ரபக்வவிஷதரஸேநா ஸேநாஶாலீச்சேத்ரஶைக்ஷம். ஸம
ரங்காராணாம் ஸம்ஸ்ருஷ்டி: ॥ ॥௩௧॥

அ—கை. ஸர்ப்பங்களைக் கொன்றார் கருடபகவானென்கிறார் "ப்ரத்யக்ர" என்பதால்.

பதம்.	உரை.
ப்ரத்யக்ர	புதிதாய்
க்ஷீண	இறக்கப்பட்டிருக்கிற
தத்தத்பண	அந்த அந்த் ஸர்ப்பங்களின் படங்களிலிருக்கிற
மணிகூடே	மணிகளின் கூட்டங்களையுடையதும்
குலகிரி	குலபர்வதம்போல்
கடிநே	கடினமானதுமான
க்ஷமாதாரகூர்ம:	பூமிக்காதாரமான ஆமையினுடைய
கர்பரே	முதுகின் ஓட்டில்
தாத்ரகோடி	அரிவாளின் நுனிபோல்
வக்ரம்	குடிலமான
துண்டாக்ரம்	மூக்கின் நுனியை
ஸம்க்ஷ்ணுவாந:	தீட்டுகிறவரும்
ஸப்தஶைலீ	ஏழு குலபர்வதங்களுக்கு
லகிம	இலகுத்தன்மையைக்கொடுக்கிற
ரம்ஹஸ:	வேகத்தையுடையவரும்
பாதாளக்ஷேத்ர	பாதாளலோகமாகிற வயலில்
பக்வ	பழுத்திருக்கிற
விஷதர	பாம்புகளின்
ஸேநா	ஸேனைகளாகிற
ஶாலி	செம்பாப்பயிர்களுடைய
விச்சேதஶாலீ	அறுப்பதில் ஸமர்த்தரானவருமான
ஸுபர்ண:	சோபநமான சிறகையுடைய(கருடன்)

ந꞉	அடியோங்களுக்கு
ஸாத்⁴வீம்	ஸாது ஜனங்களுக்கு உசிதமான
ஶௌரீம்	ஸ்வபாவத்தை
ஸூதாம்	உண்டுபண்ணட்டும்.

கருத்து. உலகில் பயிரிடுகிறவன் எப்படி பெரியகல்லில் மணலைப்பரப்பிக்கொண்டு அரிவாளைத்தீட்டிக்கொண்டு, வயலில் பழுத்த செம்பாப்பயிர்களை அந்த அரிவாளால் அறுப்பனோ, அப்படியே, ஆதிகூர்மத்தின் முதுகின் ஓட்டில், புதிதாய் இறைக்கப்பட்டிருக்கிற நாகரத்நங்களை மணல்போல் வைத்துக்கொண்டு கத்திபோல் கறுக்கான தன்னுடைய மூக்குநுனியை, தீட்டிக்கொண்டு பாதாளலோகமாகிற கழனியில் பழுத்திருக்கிற பாம்புகளாகிற செம்பாப்பயிர்களை அறுப்பவருமான கருடன் ஸாதுஜனங்களின் தன்மையை யடியோங்களுக்கு உண்டுபண்ணட்டும் ॥

குறிப்பு. (ஸுபர்ண꞉) என்பதால் கருடன் தேவலோகத்திலிருந்து அமுதத்தை யபஹரித்துவருவதை யறிந்த இந்த்ரன் கோபங்கொண்டு கருடன்மீது வஜ்ராயுதத்தையேவ, அதிற்கு ஏதிராக தமது இறகுகளில் ஒரு சிற்றிறகை யெடுத்துவிடுத்தனர், அதைக்கண்டு வியந்த தேவக்கூட்டங்களால் கருடனுக்கு "ஸுபர்ண꞉" என்று பெயரிடப்பட்டமை தோற்றப்படுகிறது. தது³க்தம் ஶ்ரீமஹாபா⁴ரதே "வஜ்ரஸ்ய ச கரிஷ்யாமி தவைவ ச ஶதக்ரதோ । ஸத்காரம் பத்ரமேகம் யஸ்யாந்தம் நோபலப்ஸ்யஸே ॥ தத்³ த்³ருஷ்ட்வா ஸுமஹச்சித்ரம் ஸுபர்ணோத்தமம் । ஹ்ருஷ்டாநி ஸர்வபூ⁴தாநி நாம சக்ருர் க³ருத்மத꞉ । ஸுரூபம் பத்ரமாலக்ஷ்ய ஸுபர்ணோ(அ)யம் ப⁴வத்விதி" இதி ॥ [illegible]

௨௪ ॥ [illegible] ஜநித [illegible] ஸ்வரூபம் வர்ணயதி —

௨௫ ॥ [illegible]
[illegible]

[illegible] ॥ [illegible] ॥

[illegible]

அ—கை. ஸர்ப்பகுலத்தை நாசஞ்செய்தபிறகு, ஸந்தோஷத்தினுலுண்டான கருடனுடைய புஜாஸ்பாலனத்தின் (கைதட்டுவதின்) ப்ரபாவத்தை வர்ணிக்கிறார் "[illegible]" என்பதால்.

பதம்	உரை.
[illegible]	ஸர்ப்பஸ்த்ரீகளினுடைய,
[illegible]	கர்ப்பப்பையினின்றும்
[illegible]	(பிறவிக்கு) அஸமயங்களாயிருக்கிற,

ஶிஶூந்	குழந்தைகளை (ஸர்ப்பசிசுக்களை)
யுகபத்	ஒரேகாலத்திலேயே
பாதயத்	நழுவும்படி செய்கிறதும்
ப்ரஹ்மஸ்தம்ப	ப்ரம்ஹாமுதல்கீடம்வரையிலுள்ள
ப்ராணிகம்ப	ப்ராணிகளுடைய நடுக்கத்துடன்
ஸம்ஸ்ருஷ்டம்	சேர்ந்திருக்கிற
ஸர்வாம்போதீநாம்	ஸர்வஸமுத்ராங்களுடைய,
உத்தாலகோஷம்	அதிகமான சப்தத்தையுடையதும்
சக்ஷு:ஶ்ரவஸீநாம்	ஸர்ப்பங்களினுடைய
சக்ஷூம்ஷி	கண்ணை (காதை)
ஸபதி	சீக்கிரமாக
பதிரயத்	செவிடாகப்பண்ணுகிறதும்
க்ஷிப்ரம்	சீக்ரமாக
க்ஷிப்த	இறைக்கப்பட்டிருக்கிற
க்ஷ்மாப்ருத்	பர்வதங்களையுடையதும்
க்ஷண	க்ஷணிககாலத்திற்குள்ளே
கடித	செய்யப்பட்டிருக்கிற
நபஸ்ஸ்போடம்	ஆகாசத்தைப்பிளக்கிறதையுடையதுமான
பக்ஷீந்த்ரஸ்ய	பக்ஷீந்த்ரனாகிய கருடனுடைய
ஆஸ்போடிதம்	கை தட்டுதலானது.
ந:	அடியோங்களை
பாது	இரக்ஷிக்கட்டும்.

கருத்து. பிறவிக்குக்காலம் வருகிறதற்கு முன்னமே ஸர்ப்புஸ்த்ரீகளினுடைய, கர்ப்பகோசத்தினின்றும் சிசுக்களை நழுவும்படி செய்கிறதும், ப்ரம்ஹாமுதல் புழுவரையிலுள்ள ஜந்துக்களுக்கு நடுக்கத்தைக்கொடுக்கிறதும், ஸகல ஸமுத்ரங்களுக்கும் சப்தத்தைக் கொடுக்கிறதும், கண்ணே காதாகவுடைய பாம்புகளின் காதான கண்ணை, செவிடாகும்படி செய்கிறதும், இங்குமங்கும் பர்வதங்களை இறைக்கிறதும் க்ஷணிககாலத்திற்குள்ளே, ஆகாசத்

-தைப்பிளக்கிறதுமான கருடனுடைய கைதட்டுதலானது அடியோ-
ங்களை யிரக்ஷிக்கட்டும் ॥

குறிப்பு. கருடன் நம்தாயாரை அடிமையாகச்செய்த இந்த ஸர்ப்பங்களை நாசஞ்செய்துவிட்டோமென்கிற ஸந்தோஷத்தினுல் கைதட்டினுரென்று கருத்து. பாம்புகளுக்கு கண்ணும் காதுமொன்ருகையால் „[illegible]" என்று பாம்புகளுக்குப்பெயர்॥

[illegible]

[illegible] ॥௩௩॥

[illegible]

ஸம்ருத்தஜனஸம்பூர்ணான் பூர்வமேவ ததஃ பாதாளே பக்ஷ
பாதக்ஷித ஸம்ருத்த ஜலப்ருதிவ்யாமபரேண ஸூர்யகிரண ப்ர
வேஶாச்ச பூர்வமேவ காத்ரவேயான் ஹத்வா தத்விஷயேபி பா
தேதிவக்தும் ஸர்வ ஸந்நாஹத்ருஷ்டஜனைரஸ்ய த்ருஷ்டிரஸ்தி
நிவாஸஸ்ய ஸர்வேஷாம் யாவதிஸ்தாஸ்யந்தி ஶ்லோகாவ்யாம், தோ
யஸங்கஸ்ய பாதாளம் நாதிஶயோக்திஃ, விஶேஷேணம் ஸூர்ய
காரணமிதி பத்ரேண ஸூர்யகம் தேஷாமேவ, ஸ்வயம் காரணம்
ஸம்ருத்திஃ ॥

॥௯௧॥

அ—கை. கருடன் ஸர்ப்பநாசஞ்செய்து தன்னுடைய ஜனங்களின் மத்யத்தை யடைந்தாரென்கிறார். "தோயஸங்க:" என்பதால்

பதம்	உரை
[யாவத்காலே	எவ்வளவு காலத்திற்குள்ளே]
ஸிந்தோஃ	ஸமுத்ரத்தினுடைய
பக்ஷவிக்ஷேபபின்னஃ	தன்னுடைய பக்ஷத்தினுதறுதலினால் பிரிந்திருக்கிற
தோயஸங்கஃ	ஜலஸமூஹமானது
மிதஃ	ஒன்றுக்கொன்று
நவ்யதிஷ்டத	சேரவில்லையோ
பாதாலம்	பாதாளலோகமானது
வ்யாயாமி	விசாலமான
விவரே	தன்னுடைய பக்ஷத்தினடித்தலாலுண்டான ஸமுத்ர மத்தியபிலத்தில்
திக்மரஶ்மேஃ	ஸூர்யனுடைய
ரஶ்மிபிஃ	கிரணங்களினாலே
ந ப்ரவிஷ்டம்	அடையப்படவில்லையோ
தாவத்	அவ்வளவுக்குள்ளே

க்³ரஸ்த	க்ரஹிக்கப்பட்டிருக்கிற
அஹிவக்த்ர	ஸர்ப்பங்களின் வாயினின்றும்
க்ஷரித	நழுவியிருக்கிற
விஷ	விஷமாகிற
மஷ்யங்க	மைக்குழம்புபோலிருக்கிற
கஸ்தூரிகாங்க꞉	கஸ்தூரியினால் செய்யப்பட்டிருக்கிற அடையாளத்தையுடையவரும்
ப்ரத்யாயாத꞉	திரும்பியும் தன்னிருப்பிடத்துக்கு வந்தவரும்
ஸ்வயூத்²யை꞉	தன்னைச்சேர்ந்த ஜநங்களினாலே
ஸ்தி²த இதி	இவ்விடத்திலேயே வீற்றிருந்தாரென்று
விதி³த꞉	அறியப்பட்டவருமான
பக்ஷீந்த்³ர꞉	பக்ஷீந்த்ரனாகிய கருடன்
ந꞉ பாது	அடியோங்களை யிரக்ஷிக்கட்டும்.

கருத்து. எவ்வளவுக்காலத்திற்குள்ளே தன் பக்ஷத்தின் அடித்தலால் பிரிந்த ஜலஸமூஹமானது ஒன்றாகச் சேரவில்லையோ, எவ்வளவுக்குள்ளே ஸூர்யனுடைய கிரணங்கள் கருடனுடைய பக்ஷத்தின் அடித்தலாலுண்டான ஸமுத்திரமதியத்தின் குழையின் வழியாய்பாதாளலோகத்தை அடையவில்லையோ, அவ்வளவுக்குள்ளே பாதாளலோகத்தையடைந்து ஸர்ப்பங்களை நாசஞ்செய்து, அந்த ஸர்ப்பங்களினுடைய வாயில் நின்னும் விழுந்த விஷத்தை நெற்றியில் கஸ்தூரியினால் செய்யப்பட்ட திலகம்போல் வைத்துக்கொண்டு திரும்பி தன்னிருப்பிடம் வந்தவரும், தன் கோஷ்டிஜநங்களினாலே இவ்விடத்திலேயே வீற்றிருக்கிறாரென்று அறியப்பட்டவருமான கருடன் அடியோங்களை யிரக்ஷிக்கட்டும் ॥௧௧॥

அவ॥ அத² பஞ்சபி⁴꞉ ஶ்லோகை꞉ பக்ஷநிர்தூ⁴தாம்போ³தி⁴ஜலாத்³யத்³பு⁴தஸ்வபா⁴வமாஹ.—

ஶ்லோ॥ பக்ஷஸ்பந்தே³ நிஶ்வாஸபூரைர்நிர்ஹ்ருதாம்போ³தி⁴ர்
ரேகாக்ஷேபை꞉ ஸ்வர்வாஹிந்யா ஸ்தம்பி⁴தோ பத்³மகாந்தா³ணிர்

[illegible] ॥கச॥

[illegible] ॥கச॥

அ—கை. கருடபகவான் திரும்பியும் பாதாளலோகத்தை ஸர்ப்பநாசஞ் செய்வதற்காக யடைய, அப்பொழுது, ஸர்ப்பராஜன் கருடனைப்பார்த்து ‚‚தேவரீருக்கு ஒவ்வொரு நாளும் ஒவ்வொ

ருஸர்ப்பம் ஆஹாரத்திற்காக அனுப்பிவிடுகிறேன், தேவரீர் அடிக்கடி யிவ்விடமெழுந்தருளி ஸர்ப்பங்களை நாசஞ் செய்யக்கூடா'' தென்று ப்ரார்த்திக்க, அந்த கருடனும் அப்படியாகட்டுமென்று ஒப்புக்கொண்டாரென்கிற கருத்தாலே யருளிசெய்கிறார். ''வை ஸ ஸ்வெஸ்ருவ'' என்பதால்.

பதம்	உரை
வைஸஸ்வெஸ்ருவ	செய்யப்பட்டிருக்கிற கலகத்தையுடையவர்கள்போலே யிருக்கிறவர்களும்
அஷிமூ‍வெஷூ:	கருடனுக்கு அபிமுகர்களாக நிற்கிறவர்களும்
அநெகெஃ:	அநேகர்களுமான
வெஷூ:	தன்னுடைய ஸர்ப்பங்களோடுகூட
ஹககண்ம்	ஒரு வார்த்தையாக
ஸ்‍வாநெ	ஸ்துதிசெய்கிறவரும்
க்தக	அந்தந்த
விெஶ்ா வகாஶ	ஜகத்ரக்ஷணத்தில்
வணயி	ப்ரீதியுள்ளவர்களான
ஸ‍ரமண	தேவகணங்களினாலே
வாயிதுக	ப்ரார்த்திக்கப்பட்டிருக்கிற
வ்ாணரக்ஷ	ஸர்ப்பங்களின்ப்ராண ரக்ஷணத்தை யுடையவரும்
ஹீதெ	பயந்தவருமான
ஸவஸுராஜெ	ஸர்ப்பராஜன்
தவ	தேவரீருக்கு
வத்யஹம்	ஒவ்வொரு தினமும்
கூவி	ஒவ்வொரு
விஷயாம்	ஸர்ப்பத்தை
வெ்ஷயாமீதி	(ஆஹாரார்த்தம்) அனுப்புகிறேனென்று
ஸாஸிதஸ	ஸந்திசெய்ய இச்சித்தபொழுது
ஸகா‍ணம்	தயையை யுடைய

அருணாநந்தரம்	அருணனுக்குப்பிறகு ஜநித்ததுமான
திவ்யம் தாம	திவ்ய தேஜஸ்ஸானது
ந:	அடியோங்களை
பாயாத்	இரக்ஷிக்கட்டும்.

கருத்து. ‘‘நான் தான் முன்னமே கருடனுக்கு முன்போய் ஸமாதான வார்த்தை சொல்லுவேன்’’ என்று கலகம் பண்ணிக் கொண்டிருக்கிற ஸர்ப்பங்களோடே கூட ஸ்துதி செய்கிறவரும், ஸர்ப்பங்களை யிரக்ஷிக்கவேணுமென்று கருடனைப்ப்ரார்த்தியுமென்று ஜஹ்நு க்ஷணவிளைதயுள்ளவர்களான தேவக்கூட்டங்களால் ப்ரார்த்திக்கப்பட்டவரும், பயந்தவருமான ஸர்ப்பராஜன் ‘‘தேவரீருக்கு ஆஹாரார்த்தமாக ஒவ்வொரு நாளும் ஒவ்வொரு ஸர்ப்பம் அனுப்புகிறேன்’’ என்று ஸந்தி செய்யப்போக, அப்படியே யாகட்டுமென்று தயையுடன் திருவுள்ளம் பற்றின அருணனுக்குப்பிறகு ஆவிர்ப்பவித்தருளின திவ்ய தேஜோமயமான கருடன் அடியோங்களைக் காப்பாற்றட்டும் ॥ ॥௫௪॥

அவ ॥ அத கருடஸ்யாஹாரவைபவம் வர்ணயதி.—

ஶ்லோ ॥ ஸ்வாத்விஷ்டா ஶர்கராத்யம் ஸ்வதந மதநதராஜஸ்ய ப்ராஶீயாம்ஸி ஶ்ருங்காநி ஸ்வாதி க்ஷீணாம் விஷயஸம்பாதொ ஶ்ணிதம் ரந்த்வமெண்ணை: । அத்ராம்ருதெ ஸ்வாஸ்வாத்ரு ஸஹஸஹாதிகபா வஸ்த்ர வஷா ஜயாமெதெ: ஸ்வாமெ வெவத்ருஹஜ மெஜ்ஞ: ஸமுயத்த ஸஶமம் ஸாக்ஷ வெயாஜகொந: ॥ ॥௫௫॥

வ்யா ॥ ஸ்வாதீதி (ஸ்வாதி) ஸ்வித்வவைஶெ (அஸ்ஸ்யா) அஸ்ய ஜாமெந (ஶர்கராத்யம்), ஸிக்தாத்யம், அஸ்திரஸம்வஸம்கெஷா வமவஷணஜீதம்த்ர்யஷ்ட:. (ஸ்வதந) அந்ருத வெமெஶ (ஸநதரா ஸ ப்ராஶீயாம்ஸி) வஹமநதர ரக்ஷஸம்ஹஜீத்ரஸிக்த (ஸ்வாதி) அவரத வ வெமெஶ (ஶ்ருங்காநி). ஷணமெகெ:, பஸஜகணகநிமெஜாகாவி’’ த்ர்ஜர:. (க்ஷீணாம்) ஸுவ்ருதம் (அவ ரதே:), அவரத வ வெமெஶ (ரந்த்வமெண்ணை:) ஷணஜணிஶகமெஜ்ஞ:

[illegible] ॥ ॥௧௫॥

அ—கை கருடன் ஆஹாரஞ் செய்தருளுகிற ப்ரதேசத்தை வர்ணிக்கிறார் "க்வசித்" என்பதால்.

பதம்	உரை
க்வசித்	ஒருஇடத்தில்
அஸ்தி	எலும்புகளாகிற
ஶர்கராட்யம்	கல்லுக்களினாலே நிறைந்ததும்
க்வசந	ஒருஇடத்தில்
வஹத்	அதிகமான
அஸ்ருக்பூர	ரக்தஸமூஹங்களாகிற
மத்யதிக்தம்	மத்யத்தினால் (சாராயத்தினால்) நனைக்கப்பட்டதும்
க்வசித்	வேறு இடத்தில்
நிர்மோகை:	பாம்புச்சட்டைகளினால்
கீர்ணம்	இறைக்கப்பட்டதும்
அந்யத்ர	வேறு இடத்தில்

ரத்நவிண்டைஃ	நாகமணி சகலங்களினால்
சித்ரம்	அலங்கரிக்கப்பட்டதுமான
விஷயம்	ஆஹாரஞ்செய்கிற ஸங்கேதஸ்தலத்தை
ஸ்வாபேஷு	தங்களுடைய தினங்களில்
அஹமஹமிகயா	நான் முன்னதாகப்போவேன் நான் முன்னதாகப்போவேன் என்கிற அஹங்காரத்தினால்
அத்யாரூடைஃ	அடைந்திருக்கிறதுகளும்
வத்யவேஷம்	வதத்திற்குத்தகுந்ததான வேஷத்தை
தயாநைஃ	தரிக்கிறதுகளுமான
ஸார்த்தம் பந்நகைஃ	ஸர்ப்பங்களோடு கூட
காலே	புஜிக்கிற காலத்தில்
கேளிம்	விளையாடுகிறவரான
நாகாந்தகஃ	ஸர்ப்பங்களுக்கு யமன்போன்றவரான கருடன்
நஃ	அடியோங்களுக்கு
ஶ்ரேயஃ	மங்களத்தை
தநுதாம்	உண்டுபண்ணட்டும்.

கருத்து ஒரு இடத்தில் எலும்புகளாகிற கல்லுக்களினால் நிறைந்ததும், வேறுஇடத்தில் ரக்தஸமூஹங்களாகிற மத்யத்தினால் நனைக்கப்பட்டதும், சில இடத்தில் பாம்புச்சட்டைகளினால் மறைக்கப்பட்டதும், நாகமணிகளினால் அலங்கரிக்கப்பட்டதுமான, ஆஹாரஞ்செய்கிற ஸங்கேதஸ்தலத்தை தங்கள் மாதாபிதாக்கள் முதலானோர்களுக்கு க்ஷேமமுண்டாகவேணுமென்று கருதி நான்தான் முன்னமே கருடனுக்கு ஆகாரமாகப்போவேனென்று ஸஹம்பண்ணிக்கொண்டு வந்திருக்கிற ஸர்ப்பங்களோடு விளையாடி, பிறகு அதை புஜிக்கிறவரான நாகாந்தகனான கருடன் அடியோங்களுக்கு மங்களத்தை யுண்டுபண்ணட்டும் ॥ ॥௫௩॥

இதி நாமசதுஷ்கம் த்ருதீயம்.

ஜவ ॥ ஊவா நாமத்நேந கயநாவியாய தத: வமவதிவஸி ஷ்டாஸ ஹேணிவதிஸ்தாதிம் ஷிக்ஷைர்: கவி: வ யஜஶ்லோகே வம வதிஹம்ஷணவணமாவதஜதி கயயதி.—

மூ ॥ வாமே மெவக்ஷணஶய ்யாஹெணிவதிகடகோ வா ஸாகிவ ஹ்ஸஶ்ஜேத்ரா ரக்ஷஞஸ்தக்ஷகேந ஹ யிதகடி தடஸ்ராரகாகெர்டஹாரா: । வஜ்ரம் கஷேணர்ஜவஸவேத் வ யிஜ்வதி ஜஹாரவத்ஜந ்த்ரு பிஹ ஷுஶ்யாயாம் ஶஜவா ஷம் ஶாஜிகஜவி ஹாஜெ ஊக்ஷிணே வக்ஷிஜஷு: ॥ ॥ ௫௯ ॥

வ்யா ॥ வாஜஜதி । (வாமே) வாஜஹாஸே (மெவக்ஷணஶய ்யா ஹெணிவதிகட:) மெவக்ஷணஶய ்யா ஹெணிவதி: = விஷ்ணுஶய நஸ்ஜத ஹேணீஜ்:, ஶேஷஜத ்யர்:. ஸவணவகட: = வஷ ய: யஸ ்தமேயாக்த:. (வாஸாகிவ ஹ்ஸஶ்த்ர:), வாஸாகிநாஜ நாமயமேஜ்ராவவீத: (தக்ஷகேந) தக்ஷகாவே ்ந ஸவர்ராமெ ந (ஹ யிதகடிதட:) தக்ஷகடிஸத வாநித ்யர்:. (ஸ்ராஸ காகெர்டஹாரா:) ராஹிரகாகெர்ட நாமஶ்ரீவாஜாஷ: (கவஸ வே ்) ஊக்ஷிணே (வ யிஜ்வதி) விஶாமெ (கணேர்) ஶேராதே. (வஜ்ர) வஜ்ராவ ்நாமம் (பிஹக்), ஊயாநஃ. (கந ்த) வாஜக ணேர் (ஜஹாரவத்). ஜஹாரவத்ராவ ்ஸவர்ம் [பிஹக்] (வஶ்யா யாம்) ஶிர:வ மெஶே (ஶஜவாஷம்) பிஹக் (ஊக்ஷிணே) ஹா மெ (ஶாஜிகம்) ஶாஜிகாவ ்நாமம் பிஹக் (வக்ஷிஜஷு:) வம வதீ: (நீரகேக்ஷக்). கஸாநாஷமேயக். ஊவஜநஞாத ்ஷவணம ஹஷிமேதா ஶாஸ்த்ரநஸ்ராநு ரக்ஷக்ஷித ்யர்:. ஶ்ரீ வாஜவாரா தெ ‘‘கநமேஞா வாஜகடமேகாயஜ்ஞ ஸஶ்த்ரஞாவாஸாகி: தக்ஷ க: கடிஸஶ்த்ரஞாஹாரா: காகெர்டக்ஷயா । வஷ்ராஜக்ஷிண கணேர்தாஜஹாரவத்ஸ்தாவாஜத: । ஶஜவஶிரா: வ மெஶேதா ஷாஜிகஸ்தா ஹாஜாஞேரா । வணமெதாரஷ விமெயநஷ்ரமெமெ

[illegible] க்ரதிதம் ஹஜ்ஜநோத்தமே? ... வாமே வைகுண்டஶய்யா ஃபணிபதிகடகஃ, வாஸுகிபத்தஸூத்ரஃ, கார்கோடஹாரஜத்ருத்ர ... ॥

அ—கை. இப்படி மூன்ருவதான ,,நாகதமன'' வர்ணகத்திஞல், கருடன் நாகங்களை நாசஞ்செய்தாரென்று அருளிச்செய்து, நான்காவதான பரிஷ்காரவர்ணகத்திஞல் கருடனுக்கு ஆபரணங்களாயிருக்கிற ஸர்ப்பராஜங்களை ஸ்துதிக்கப்போகிறவராய்க் கொண்டு, இந்தச்லோகத்தில் கருடபகவானுக்கு ஆபரணங்களான ஸர்ப்பங்களை யருளிச்செய்கிருர் ,,வாமே'' என்பதால்.

பதம்	உரை
வாமே	இடதுகையில்
வைகுண்டஶய்யா	எம்பெருமானுக்குப்படுக்கையான
ஃபணிபதி	திருவனந்தாழ்வானை
கடகஃ	வளையாகவுடையவரும்
வாஸுகி	வாஸுகியென்கிற ஸர்ப்பராஜனை
பத்தஸூத்ரஃ	யக்ஞோபவீதமாக வுடையவரும்
தக்ஷகேண	தக்ஷகனென்கிற ஸர்ப்பத்திஞல்
க்ரதித	கட்டப்பட்ட
கடிதடஃ	இடுப்பையுடையவரும்
சாருகார்கோட	அழகிய கார்கோடகனென்னும்பெயருள்ள ஸர்ப்பத்தை
ஹாரஃ	ஹாரமாக வுடையவரும்
புருஷமேதி	பெரியதான
ஸவ்யஶ்ரவணே	வலதுகாதில்
பத்மம்	பத்மனென்கிற ஸர்ப்பத்தை
பிப்ரத்	தரிக்கிறவரும்
இதரத்ர	இடதுகாதில்
மஹாபத்மம் [பிப்ரத்]	மஹாபத்மனென்கிற ஸர்ப்பத்தை தரிப்பவரும்
மூர்த்நாயாம்	திருமுடியில்
ஶங்கபாலம் [பிப்ரத்]	சங்கபாலனென்கிற ஸர்ப்பத்தை தரிப்பவரும்
தக்ஷிணஹஸ்தே	வலதுகையில்

தக்ஷிணே [ஹஸ்தே]	குளிகனென்கிற ஸர்ப்பத்தை தரிப்பவ
பக்ஷிராஜ:	பக்ஷீச்வரனுகிய கருடன் [ருமான
ந:	அடியோங்களை
ரக்ஷது	இரக்ஷிக்கட்டும்.

கருத்து. வலதுகையில் குளிகனென்னும் ஸர்ப்பத்தை வளை யாகவும், இடதுகையில் எம்பெருமானுக்குப்படுக்கையான திருவ னந்தாழ்வானை வளையாகவும், வாஸுகியை யக்ஞோபவீதமாகவும், தக்ஷகனென்னும் ஸர்ப்பத்தை கடிஸூத்ரமாகவும் அழகிய கார் கோடனென்னும் ஸர்ப்பத்தை ஹாரமாகவும், வலதுகாதில் பத்ம னென்னும் ஸர்ப்பத்தையும், இடதுகாதில் மஹாபத்மனென்னும் ஸர்ப்பத்தையும் குண்டலமாகவும், திருமுடியில் குளிகனென்னும ஸர்ப்பத்தை பூஷணமாகவும் தரிப்பவரான பக்ஷீந்த்ரன் யடியே னைக்காக்கட்டும ॥

குறிப்பு. திருவனந்தாழ்வான் முதலான எட்டு ஸர்ப்பங் கள் பெரிய திருவடியினுடைய ஆபரணங்களென்பது பாஞ்சராத் ரத்தில் பாத்ம ஸம்ஹிதை முதலியஸம்ஹிதைகளில் பார்க்கக்காண்க.

அவ ॥ அதாஷ்டோத்தர ஸஹஸ்ரநாமஸ்தோத்ர ப்ரதிபாத்ய நிஜஸ்வரூபம் ப்ரகடீகர்த்தும் ஆதௌ ஸ்வதேஜோநீராஜநவிபவம் வர்ணயதி.—

௨௯ ॥ ஸ்ர்க்ஷ்மோத்ப்ரேதஸ்ஸ்ர்க்ஷேகாத்யர்த்திகதீபாவதீக்ருதை: ப்ரதீபை: ப்ரக்ஷிப்தா தீபகணை: ப்ரஸ்ஸரிதா நீராஜநாபாத்ரேணவ: ஸ்ஸ்கந்தாத்பவமை ஸ்தநோ நிதாந்தமம் ஹேமாபாதாம் பஷ்பமரீவோஷ்டிண நீலம்ரா ॥௩௭॥

வ்யா ॥ ப்ரத்யூஹேதி । (ப்ரத்யூஹோத்வஸ்கீர்த்த்யை ஸ்ராத்யார்த்தி தீபாவதீக்ருதை: ப்ரதீபை:) ப்ரத்யூஹா: = தீவ்ரதாப ப்ரதீபா:, ஸ்வஸ்தி = ப்ரத்யூஹ ஸூசகௌ, ஸ்ருஷ்டி = ராஜஸ்ரீபி:, அர்த்திதீபாபி: = தேஜஸிதகாந்திபி:,

दीप्ररत्नानि = प्रकाशमानमणयः, तद्वत्प्रदीपाः येषां ते तथोक्ताः. (अग्रे) अग्रभागे (तापम्) उष्णम् (ब... [illegible] ...) उपशमितः (बहुविधविशेष... [illegible] ...) बहुविधानि = अतिमहान्ति, तानि द्रव्यविशेषीभूतानि = [illegible] ... (निजफणफलकैः) स्वकीयफटाफलकैः, (नित्यं) सततम् (नीराजनाय) नीराजनव्यापाराय (तूर्णम्) शीघ्रम् (वर्णनीयानि) [illegible] ... गरुत्मतः (... [illegible] ...) ... ॥ ॥१७॥

அ—கை. ஆபரணங்களான ஸர்ப்பங்கள் தன் படங்களாகிற பாத்திரத்தினால் கருடனுக்கு ஆலத்தியெடுக்கிறதுகளென்று அருளிச்செய்கிறார் "वर्त्याभ" என்பதால்.

பதம்	உரை
वर्त्याभ	திரிகள்போலிருக்கிற
स्वस्तिकाभ	திருமண்காப்புப்போலிருக்கிற சே
स्फार	விளங்குகிற [கையின் துணியில்
शोणमणिभिः	சிவப்பான காந்திகளினால்

தீப்ராக்ர ரத்நப்ரதீபை:	ப்ரகாசிக்கிற ரத்நங்களாகிற தீபங்களையுடையவைகளும்
மத்யே	நடுவில்
தாபம்	உஷ்ணத்தை
வஹத்பி:	தரிப்பவைகளும்
ஸமுத்தம்	அதிகமான
விஷமஸீ	மைபோலிருக்கிறவிஷமாகிற
வாஸிதைல	வாஸனையுள்ள எண்ணெயினால்
ஸம்பூர்ணை:	நிறைந்தவைகளுமான
நிஜபணபாத்ரை:	தங்களுடைய படங்களாகிற பாத்திரங்களினாலே
நித்யம்	எப்பொழுதும்
நீராஜநார்த்தம்	ஆலத்தியெடுப்பதற்காக
த்வரிதம்	சீக்கிரமாக
பர்யஸ்யந்தாநி	சுற்றுகிறதுகளான்
புஜகரிபுவிபோ:	நாகாந்தகனான கருடனுடைய
பூஷணாநி	ஆபரண பூதங்களான ஸர்ப்பங்கள்
ந:	அடியோங்களுக்கு
காங்க்ஷாணாம்	அபேக்ஷையை
போகை:	அநுபவங்களினாலே
பூர்த்திமாததது:	பரிபூர்ணம் பண்ணிவைக்கவேணும்

கருத்து. திரிகள்போலிருக்கிற திருமண்காப்புபோலிருக்கிற ரேகையின் நுனியில் ப்ரகாசிக்கிற சிவப்பான காந்திகளினால் ப்ரகாசிக்கிற ரத்நங்களாகிற தீபங்களை யுடையவைகளும், மத்யத்தில் தாபத்தைத் தரிப்பவர்களும், விஷங்களாகிற வாஸனையுள்ள தைலங்களினால் நிறைந்ததுமான தங்களுடைய படங்களாகிற பாத்திரங்களினாலே கருடபகவானுக்கு எப்பொழுதும் ஆலத்தியெடுப்பதற்காக சுற்றுகிறதுகள் போலிருக்கிற கருடனுடைய ஆபரணங்களான ஸர்ப்பங்கள் அடியோங்களுடைய இஷ்டத்தை பரிபூர்ணம்பண்ணவேண்டும் ॥ ॥௩௭॥

“ஸ்வஸ்திகம்” என்பது பாம்புகளின் படத்தில் திருமண்காப்பு போலிருக்கிற ரேகையைச் சொல்லுகிறது. இதை வராஹகாஸஹ ஸூத்ரத்தில் ஸமுத்ரஸ்ய வஸதியில் “தவராஜநஹே வாஹநஸ்ய வ்ருக்ஷ த்ரிஸ்ஸ்ரவிருக்ஷவார தஜ ப்ராக் । ஸதீம் வஸதீவ வஸுதே ஹே: வ ய்ரித ஸ்வஸ்திக லக்ஷணைஸ்ஸிரோபி:” என்கிறச்லோகத்தில் கண்டுகொள்வது.

அவ ॥ ஹேமிநாம் ஶ்ரேஷ்டி உத்தராஸக்தாநே காரணாமிஶக்ஷதே.—

ச௪ ॥ அஜஸ்ரஂ தீர்த்தைஶ்ஶ்ரீநாம் ப்ருதராவிஸாரஸம்பூர்ணாஹாஸ்ரி வாணிஸ்ஸாஸாய ஸ்ராநம்யஸா ஸீவ ஸஹஜநீயோ வெர ஶக்ஷாத்ராஜாக் । ராஜ்ஞா மாலாவலம்ப்யோஷ்ஸநி விலி தஸ்யாநயோமாஸிவாஸஸூஜ்ஞாயஸ ர்வாஹுஜநோஹ ஶவதி ஶ்ரேயோமாஸதாம் மஙளவாத: ॥ ॥௫௮॥

வ்யா ॥ அஜஸ்ரமிதி । (அஜஸ்ரம் தீர்த்தம் ஶ்ரீநா ப்ருதராவிஸாரஸம் பூர்ணாஹாஸ்ரீவ), அஜஸ்ரம் = ஸர்வதா, தீர்த்தம் = பவித்ரம், ஶ்ரீநாப்ருதராவிஸாரஸ = ஶ்வஸ்ரஸாராவ ஸாரணஸ்ய ஸம்பூர்ணாஹாக் = ஸம்பூர்ணாஸிவாஷாகேஸதாரிவ (அஜஸ்ர:) அஜ ஸ்ரோதே (ஸஹஜநீயோ வெரசக்ஷாத்ராஜாக்), ஸஹஜநீயோவெரஸ்ய = ஸ்வபாவஸிதே ரஸ்ய வைரஸ்ய, ஶக்ஷயா = விசாரேண, உத்ராஜாக் = உத்பேக்ஷாக், (ஹாஸாநப்ந்யாக்). ஸமாவிஷயஸ்யாந ப்நஸாரணாக் (த்ராஸாஸ்ரீவ) ஹயாஸிவ (ராஜ்ஞா மாலாவலம்ப்யோஷ்ஸநிவிலிதஸ்யாந யோமாஸிவ) ராஜ்யா: = ஶ்ரேஷ்டைர்வ்ரா:, மாலாவலம்ப்யோஷ்ஸநே: = மாலாலிம்பந ஜநிதாஸ்ஸாவரேகை:, நிவிலிதஸ்யாநாம் = நிரஸ்தராவயவதேஶாநாம், யோமாக் ஸஜேஷாஸிவ, (ஸமவதி) ஷாட்ஸ்ரேணி ர்ஸ்யபவதி (ஶ்ரேயே) ஶ்ரேஷ்டி (மாஸதாம்) உத்தராம் (ஸஜநம்) வ்யாஸ்ஸநம் (மஙளவாத:) உரகா:, “கோ ஶ்ரீமஙளவாத்யக்ஷோ வாக: அஜ

போகாணி மணீந்த்ராணாம் (அங்கஸங்கஸுகாய) அங்கஸுக்ஷ்மாய (ஸர்வாணி) ஸமேயாநி, ஸர்வஸ்தாநாந்வஸ்தத்வம் அஸ்யாஶ்ரிதம் ஸ்யுரம்ஶா: ஸ தே ஸுபர்ணஸ்ய ஸ்தாநா: ॥ ॥௩-அ॥

அ—கை. ஆபரணங்களான ஸர்ப்பங்கள் த்ருடபந்தமாய் இருக்குகைக்கு காரணங்களை சங்கிக்கிறார் "அங்க" என்பதால்.

பதம்	உரை
அங்க	அங்கங்களுடைய
ப்ரத்யங்க	ஒவ்வொரு அங்கங்களில்
ஸுதாரஸ	ஸம்பந்தித்திருக்கிற அமிருத ரஸத்தினுடைய
வீஸார	பெருக்கினுடைய
ஸம்ஸ்பர்ஶாபிலாஷ	ஸ்பரிசிக்கவேணுமென்கிற அபிலாஷையினால் போலவோ
மனஸி	மனஸ்ஸில்
ஸஹஜ	ஸ்வபாவஸித்தமாயிருக்கிற
அந்யோந்ய	ஒவ்வொருவருக்குண்டான வைரத்தினுடைய
வைர ஶங்காதங்காத்	சங்கையினாலுண்டான
ஸ்வாஸ்தாநபாயாத்	தங்களுக்குக்குறைவு வருமென்கிற
பீதேரிவ	பயத்தினாலே போலவோ
ருத்ரா	ருத்ரையென்கிற கருடனுடைய பத்நியினுடைய
காடாலிங்கந	கூடாலிங்கனத்தினாலுண்டான
உச்ச்வாஸ	மூச்சுக்காற்றினாலே
நிபிடித	சூழ்ந்திருக்கிற
ஸ்தாநயோகாதிவ	ஸ்தானங்களினுடைய ஸம்பந்தத்தினாலே போலவோ
ஷாட்குண்ய	ஷாட்குண்ய பரிபூர்ணனான
ஸுபர்ணே	கருடனிடத்தில்
ஸ்தைர்யம்	நிலையாயிருக்குகையை

[illegible]	அடைந்திருக்கிற
[illegible]	காணக்கூடாத கால்களுள்ள பாம்புகள்
[illegible]	அடியோங்களுடைய மங்களத்தை
[illegible]	ஆகட்டும். [யும் பொருட்டு

கருத்து. கருடன் அமிருதங்கொண்டுவருங்காலத்தில், கருடனுடைய ஒவ்வொரு அவயவங்களிலும் அமிருதஞ்சிந்தியிருக்கும், அதை நாம் புஜிக்கலாமென்றெண்ணங்கொண்டோ, நமக்கும் கருடனுக்கும் ஸ்வபாவஸித்தமான வைரத்தினாலே நம் வம்சயர்களைக் கொல்லுவரோ வென்கிற பயத்தினாலோ, கருடனுடைய தேவியான ருத்ரையினுடைய காடாலிங்கனத்தினாலுண்டான மூச்சுக்காற்றுள்ள இடங்களை யடைந்திருக்கிறோம் என்கிற எண்ணத்தினாலோ, கருடனிடத்தில் த்ருடமாயிருக்குகையை யடைந்திருக்கிற ஆபரணங்களான ஸர்ப்பங்கள் அடியோங்களுக்கு மங்களத்தையுண்டுபண்ணட்டும்.

குறிப்பு. பக்ஷீச்வரன் யானையையும் ஆமையையும் கிளையையும், கால்களினாலும் மூக்கு நுனியினாலும் தூக்கிக்கொண்டு ஆகாசமார்க்கமாய் போகும்பொழுது, அவரைக்கண்டுவியந்த தேவர்கள் முதலியவர்கள் "கருடன்" என்று இவருக்குத்திருநாமமாக இருக்கட்டுமென்றார்களென்பதுமஹாபாரதத்தில் "[illegible] ।
[illegible]" என்கிற ச்லோகத்தில் காண்க ॥ ॥ ௩அ ॥

[illegible]

[illegible] ॥ ௩௯ ॥

வ்யா॥ கோடீரேதி। (கோடீரே) கிரீடே (ரத்நகோடீ ப்ரதிபலிததயா) அநேகரத்நப்ரதிபிம்பிததயா (அநேகதா) பஹுதா (விபக்தமூர்த்தி:) விபக்ததநு:, அதஏவ (ஸ்வஜாத்யாந்) ஸஜாதீயாந் (புஜங்காந்) ஸர்ப்பாந், (அபித:) பரித: "அபித:பரித" இத்யாதிநா த்விதீயா. (நிஜை:) ஸ்வகீயை: (வேஷ்டநை:) ஆவரணை: (க்ஷத்ரசக்ஷு:) விஹித க்ஷணஜஸ்வ்ருதி: (ஹேமாசலவிபூதஸ்யாவரணவத்வேபாநகாரீ) ஹேமாசலவிபூதாயா: மேருசோபாவிகாயா:, ஸாவரணத்வேபாயா:= ஸாக்ஷாத்கோஶவம்ஸ்தே:, அநுகாரி, அநுகரண ஶீலம் ஸம்ஸ்திதயோக்த:. (ஸாஸிஸ்வஸ்யாஷ்வஸ்யாமணி:) ஸாஸிஸ்வஸ்யாஸ: = காந்திஸம்ஸ்யஹஸஹித:, வஸ்யாமணி:= வஸ்யாரத்நம், யஸ்ய ஸ்வதயோக்த: (உரகரிபோ:) கருத்மத: (ஸஷவஸ்யாஸஹ்ஜம்ம:) வஸ்யாமணிஸ்யத வஞ்ச:,ஶம்வோம இத்யர்த்த:. (ந: க்ஷேமம்) அஸ்மாகம் மங்கலம் (ஸம்ஸ்தநோது) உத்பாதயது. வரணோகவ ரத்நமங்கலம் கரோதவிதி ஸாவ:. அத்ர ஶ்லோகே ஸர்ப்பாந் ப்ரதிவேஷ்டநைகாவ்ருதக்ஷஜவைத்ருதவ்யஸ்வேக்ஷா. ஹேமாசலவிபூதஸாவரணத்வேபாநகாரீத்யுத்ப்ரேக்ஷா॥

அ—கை. கருடனுடைய கிரீடத்திலிருக்கிற சங்கபால னென்னும் ஸர்ப்பத்தை வர்ணிக்கிறார் "கோடீரே" என்பதால்.

பதம்	உரை
கோடீரே	கிரீடத்தில்
ரத்நகோடீ ப்ரதிபலிததயா	அநேக ரத்நங்களில் ப்ரதிபிம்பித்திருக்குகையாலே
அநேகதா	வெகு விதமாக
விபக்தமூர்த்தி:	விபக்தமாயிருக்கிற சரீரத்தையுடையதும்
ஸ்வஜாத்யாந்	தன் ஜாதியர்களான
புஜங்காந்	ஸர்ப்பங்களை
அபித:	நாலுபக்கத்திலும்
நிஜை:	தன்னுடையவைகளான

வேஷ்டநேந: சுற்றுதலினாலே
க்ருதரக்ஷ: செய்யப்பட்டிருக்கிற ரக்ஷணத்தையு டையதுபோலிருக்கிறதும்
ஹேமாத்ரௌ ஸ்வர்ணமயமான மஹா மேருபர்வதத்திலே
விந்யஸ்த தரிக்கப்பட்டிருக்கிற
ஶாரதாப்ராவளீ சரத்காலத்திலிருக்கிற மேகபங்க்தி
நீகாஶ: போலிருக்கிறதும்
ரோசிஷா காந்தியினாலே
ஶிகாவத் சிகையுள்ளதுபோலிருக்கிற
ஸ்வஶிகாமணி: சிரோரத்நத்தை யுடையதுமான
உரகாரிபோ: ஸர்ப்ப சத்ருவான கருடனுடைய
ஏஷசூடாபீடஶங்க: இந்த தலையில் ஆபரணமாயிருக்கிற சங்கபாலனென்கிற ஸர்ப்பமானது
அஸ்மாகம் அடியோங்களுக்கு
க்ஷேமம் க்ஷேமத்தை
திஶது உண்டுபண்ணட்டும்.

கருத்து. ரத்நமயமான கிரீடத்தில் அநேக விதமாக ப்ரதிபலிக்கிறத்தினாலே, புற்றிலிருக்கிற தன் வம்சியர்களான ஸர்ப்பங்களை தான் சுற்றிக்கொண்டு ரக்ஷிக்கிறதுபோல் தோன்றுகிறதும், சரத்காலத்திலிருக்கிற சுத்த வெளுப்பான மேக பங்க்தியானது ஸ்வர்ணமயமான மஹா மேருபர்வதத்திலிருந்தாப்போலெ, ஸ்வர்ணமயமான கருடனுடைய கிரீடத்திலிருக்கிற வெளுப்புவர்ணமான சங்கபாலனென்னும் ஸர்ப்பமானது அடியோங்களுக்கு க்ஷேமத்தை யுண்டுபண்ணட்டும்.

குறிப்பு. சங்கபாலனென்னும் ஸர்ப்பம் வெளுப்பு வர்ணமென்பது „ஶங்கஸ்து ஹிமவர்ணாப:" என்கிற ஈச்வர ஸம்ஹிதையின் ச்லோகத்தில் காண்க ॥ ॥௫௯॥

௬௰ ॥ அத ஸ்வஸ்திப்ரோக்தௌ கர்ணாபரணஸர்ப்பத்வயம் வர்ணயதி—

... ॥ प्रावीयः कर्णपूरप्रतिवसितभवनव्यजनेनैव
च स्वाङ्गं संक्षिप्य ...

... ॥४०॥

व्या ॥ प्रावीयेति । (प्रावीयः कर्णपूरप्रतिवसितभवनव्यजनेनैव) ...

அ—கை. கர்ணபூரணமாயிருக்கிற பத்மனென்னும் மஹாபத்மனென்னும் பெயருள்ள ஸர்ப்பங்களை வர்ணிக்கிறார் «ப்ராவீய:» என்பதால்.

உர்வீய꞉	பெரியதான
கர்ணபாஶ	கர்ணபாசத்தினுடைய
த்யுதி	காந்தியினாலுண்டான
பரிபவ ந	அவமானத்தினாலுண்டான
வ்ரீடயேவ	வெட்கத்தினாலே போலே
ஸ்வாங்கம்	தன் சரீரத்தை
ஸங்க்ஷிப்ய	சுருக்கிக்கொண்டு
ஸமீரம்	வாயுவை
அஶ்நந்	புஜிக்கிறதும்
ஈஷந்நதவக்த்ர꞉	கொஞ்சம் குனியப்பட்டிருக்கிற முகத்தை யுடையதும்
மந்தம் மந்தம்	மெள்ளமெள்ள
நிஶ்வஸந்	மூச்சு விடுகிறதும்
ப்ரஸக்த	ப்ரஸக்தமாயிருக்கிற
கண்டஸ்தலீ	கபோலப்ரதேசத்தில்
ப்ரதிபலந	ப்ரதிபலிக்கிறதென்கிற
வ்யாஜாத்	வ்யாஜத்தினாலே
க்வாபி	ஒரு இடத்தில்
கூடம்	மறைந்திருக்கும்படியாக
விவிக்ஷு꞉	ப்ரவேசிக்கிறதற்கு இச்சையுள்ளது மான
பக்ஷபதி	கருடனுடைய
கைதவ நாகர்ணபூர꞉	கபட குண்டலமாயிருக்கிற
கர்ணபூர꞉	ஸர்ப்பச்ரேஷ்டமானது
க்ஷிப்ரம்	சீக்கிரமாக
ந꞉	அடியோங்களுடைய
தோஷாந்	தோஷங்களை
க்ஷிபது	போக்கடிக்கட்டும்.

கருத்து. பெரியதாயிருக்கிற கர்ணபாசத்தின் காந்தியினாலடைந்த அவமானத்தினாலுண்டான வெட்கத்தினாலேயோ, தன் சரீரத்தை சுருக்கிக்கொண்டும், கொஞ்சம் தலை குனிந்தும், மெள்

ளமெள்ள மூச்சுவிடுகிறதும், காற்றை புஜிக்கிறதும், தெளிவான கபோலப்ரதேசத்தில் ப்ரதிபலிக்கிற வ்யாஜத்தினாலே ஏதோ ஒரு ப்ரதேசத்தில் ப்ரவேசிக்கவேணுமென்று இச்சையுள்ளதுபோலு மிருக்கிற கருடனுடைய குண்டலமாயிருக்கிற ஸர்ப்பங்கள் அடியோங்களுடைய பாபங்களைப் போக்கடிக்கட்டும் ॥ ॥௪௦॥

குறிப்பு. கருடனுக்கு குண்டலமாயிருக்கிற பத்மனென்னும் மஹாபத்மனென்னும் ஸர்ப்பங்கள் கருடனுடைய காதின் காந்தியைப்பார்த்து அவமானமடைந்து ப்ரஸந்நதரமான கபோலப்ரதேசத்தில் ப்ரதிபலிக்கிறதென்கிற வ்யாஜத்தினால் இங்கேயோ ஒரு மூலையில் மறைந்துபோகவேணுமென்கிற இச்சையுள்ளதுபோல் தோன்றுகின்றனவென்பது திரண்டபொருள் ॥

௪௧ ॥ [illegible]

[illegible]

[illegible]

க்ஷ்வேலஸஹிதஜத்யந்த: (வ்யாஜாஹாரஸ்ய) ஶ்ராந்த: (ஹ்ருத்ய:)
ஹ்ருதயஸ்ய:, உரோராஶிராவா (ஸ: ஹாரதவீதகரேகஞ:) கண்ட
உராஹஸ்தரணிவதி: (உதவம்) உஉவாவம் (ஹாரத:) நாதத
சஉத்தாஹாரணஸஉயெ காஞ்சியாராவிஸ்ஸ்ய ஶ்ராந்த: கண்ட
ஸக்தஸ்ய ஸ்வஸ்ராவிஸம்வாவத்கக்ஷிதக்ரஸிவமிவீதகாங் ஶ்ரீ
ரவக தயாஹாரோராஹவம் கார்க்கோடநாக: ஸஉஸ்தவாவஜாஙஉ
ஸதீயஉவஹாரகவீதஸ்ய: உக்தாஶக்த்யஹாரஹஜத்த் உ
க்தாஶக்த்யஹாரஸ்ய க்ஷேவாஹாயஸ்யஸஜத்யகாஹிதஶநா,
உக்தாஶக்த்யஹாரஹாய ஸ்வவெராதரா நிதஶநகாத்வ, ஶ்ரே
ணித்ருஶ்யத்தராம்ஶ ஜத்த் ஶ்ரேணிவத்ருஶ்யத்யகாஹி
வஶ்பாஹாவாஞவைஷ்த்வாவஉாவ. வவஉஞ்காரஸம்வ்ருஷ்டி: ॥சக॥

அ—கை. ஹாரமாயிருக்கிற கார்க்கோடகனென்னும் ஸர்ப்பத்தை வர்ணிக்கிறார் „வாலாக்ரே” என்பதால்

பதம்	உரை
வாலாக்ரே	வால்நுணியில் [செய்யப்பட்டிருக்கிற]
க்ரந்திபந்த	முடிச்சினால்
ப்ருதித	விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கிற
ப்ருஹச்சிரோரத்ந	பெரிய சிரோரத்நத்தினாலே
ஸ்ப்ருஹணீய:	மிகவும் பார்க்கத்தகுந்ததும்
முக்தா	முத்துப்போல்
ஶுப்ர	வெளுத்ததான
உதராப:	வயிற்றின் காந்தியையுடையதும்
ஹரிமணி	இந்த்ரநீலக்கல்லின்
ஶகலஶ்ரேணி	சகலத்தின்பங்க்திபோல்
த்ருஶ்யோத்தராம்ஶ:	பார்க்கத்தகுந்த மேல்ப்ரதேசத்தை யுடையதும்
விஷ்வக்	நாலுபக்கத்திலுமிருக்கிற
தம்போளிதாரா	வஜ்ராயுதத்தின் நுணியின் கூர்மையினாலுண்டான
வ்ரண	காயத்தினுடைய
கிண	காய்ப்புகளாலே
விஷமோந்நத	மேடுபள்ளம் உண்டாயிருக்கிறபடியினாலே
ஸ்தப்தவ்ருத்தி:	மந்தமான இருப்பையுடையதும்

வ்யாளாஹாரஸ்ய	ஸர்ப்பத்தை ஆகாரமாகவுடைய கருடனுடைய
ஹ்ருத்ய:	மார்பிலிருக்கிறதும்
ஸஹாரதவீகர்கோடக:	அந்தஹாரமாயிருக்கிறகார்க்கோடகனென்னும் ஸர்ப்பமானது
அகம்	அடியேனுடைய பாபத்தை
ஹரது	போக்கடிக்கட்டும்.

கருத்து. வாலின் நுனியினால் தன் கழுத்துப்ரதேசத்தை முடித்திருப்பதினால் அதின் படத்திலிருக்கிற ரத்நத்தை நாயகமணியாகவுடையதும், முத்துப்போல் வெளுப்பான வயிற்றை யுடையதும், கருடனுடைய திருமேனியில் வஜ்ராயுதத்தினால் அடிபட்டதினாலுண்டான புண்காய்ப்பு விஷமமாயிருக்கிறபடியாலே சவிக்காமலிருக்கிறதுமான கருடனுக்கு ஹாரமாயிருக்கிற கார்க்கோடகனென்னும் பெயருள்ள ஸர்ப்பமானது அடியேனுடைய பாபத்தைப் போக்கடிக்கட்டும்.

கார்க்கோடகனென்னும் நாகமானது கருப்பு வர்ணமென்பது "கௌரௌ ப்ரோக்தாவநந்தாக்யௌ ... " என்கிற பாஞ்சராத்ர ச்லோகத்தில் காண்க ॥ ॥௪௧॥

௪௨ ॥ உபயஜ்ஞஸூத்ரநாகம் வர்ணயதி.—

உ-ம் ॥ வேதக்ஷ்வேலோ ... ப்ரசஸ்த: ... ஹரிணோபவீதைர்நாகபரைர்யோ ... க்ஷ்வேலோ ... க்ஷ்வேலாயித ... ஸவ்யோத்பிதா ... ॥ ॥௪௨॥

வ்யா ॥ வேதக்ஷ்வேதி । (...) நாகாநாம் (...) ஹ்ருதயாத்வாஸநாயிதம் (வேதக்ஷ்வேல ...) வேதக்ஷ்வேல = வேதிக்ஷ்வேல்தயா, ஸஹிதவேதிரேக:, ஸு

[illegible] ||௪௨||

அ—கை. யக்ஞஸூத்ரமாயிருக்கிற ஸர்ப்பத்தை வர்ணிக்கிறார் "[illegible]" என்பதால்.

பதம்	உரை
[illegible]	நாகாந்தகனை கருடனுடைய
[illegible] [illegible]	திருமார்பாகிற ஆஸநத்தை ஏறியிருக்கிறதும்
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]	மார்பில் பூணல்போலே குறுக்காக ப்போடப்பட்ட மாலையினுடைய ஸம்பந்தத்தினாலே பரிணமித்திருக்கிற ஆயுதபந்தநத்தினுடைய அநுகாரத்தையுடையதும்

அஶ்ராந்த	ஒழிவில்லாமலிருக்கிற
ஸ்வைரநித்ரா	தன்னிஷ்டப்படி தூக்கத்தினாலே
விரசித	செய்யப்பட்டிருக்கிற
விபுல	அதிகமான
ஶ்வாஸ	உச்ச்வாஸமென்ன,
நிஶ்வாஸ	நிச்வாஸமென்ன,
வேக	இவைகளுடைய வேகத்தினாலே
க்ஷாமஸ்தூல	க்ருசமாயும்
ஸ்தூலாக்ருதி:	பெரியதாயுமிருக்கிற ஆகாரத்தையுடையதும்
ப்ரஹ்மஸூத்ராயமாண:	யக்ஞஸூத்ரமாயிருக்கிறதுமான
கோऽபி கத்ரூகுமார:	ஒருவாஸுகியென்னும்ஸர்ப்பமானது
ந:	அடியோங்களுடைய
து³ரிதம்	பாபத்தை
க்ஷபயது	போக்கடிக்கட்டும்.

கருத்து. மார்பில் பூணல்போல் குறுக்காகப்போடப்பட்ட மாலையின் ஸம்பந்தத்தினாலே சுஸ்த்ரபந்தம் போலிருக்கிறதும், தன்னிஷ்டப்படியுள்ள ஒழிவில்லாத தூக்கத்தினால் செய்யப்பட்ட அதிகமான உச்சவாஸ நிச்வாஸத்தினுடைய வேகத்தினால் சிறியதாயும் பெரியதாயுமிருக்கிற தன் சரீரத்தையுடையதும், கருடனுடைய ஹ்ருதயதேசத்திலிருப்பதும், கருடனுக்குப்பூணலாயிருக்கிறதுமான வாஸுகியென்னும் ஸர்ப்பமானது அடியேனுடைய பாபத்தைப்போக்கடிக்கட்டும் ॥

ராஜஸூயயஜ்ஞதீக்ஷிதர் வக்ஷ: ஸ்ரீமேத்ர, ப்ரஹ்மஸூத்ராயமாணமத்ர காகாக்ஷிந்யாயேநாந்வேதி ॥ உலகில் வீரர்கள் கத்தியைக் கட்டிக்கொள்வதற்காக தங்கள் கழுத்தில் இரண்டு கயிறுகளை தொங்கவிட்டுக்கொள்ளுகிறது வழக்கம்; அப்படியே, கருடனுக்குப்பூணல்போல இடதுபக்கத்திலிருக்கிற ஸர்ப்பத்தையும், வலதுபக்கத்திலிருக்கிற மாலையையும் பார்த்தால் கத்தியைக் கட்டிக்கொள்வதான இரண்டு கயிறுபோல் தோன்று

கிறதென்பது "ஸைகதேஷ்வஸ்திரோஷ்மகாவம்ய:" என்கிற பதத்திற்குத்திரண்டபொருள். தன்னிஷ்டப்படி ஒழிவில்லாமல் தூங்குகிற ஸமயத்தில், மூச்சை வெளியில விடுகிறபொழுதுசரீரம் சிறியதாயும், மூசசை உள்ளேயிழுக்கும்பொழுது பெரியதாயுமி ருக்கிறதென்பது "உச்வாஸ+க்ருதி:" என்கிறபதத்தின் கருத்து. உச்சவாஸமென்பது மூசசை உள்ளேயடக்குவது நிச்வாஸமென்பது மூச்சை வெளியில் விடுவது ॥ ।௪௨।

௧௰ ॥ அத ஶ்ரீஜயமங்கலஸ்துதிவர்ணநபத்யமாஹ —

௨-௫ ॥ ஶ்ரீஷ்ருத்வாஞ்ஜநஸாங்கீதிவஸ்துநதீ மாஹஸ்யணா ஸைவஸம்க்ராந்தஸாரஸாரோஹாஹிதாஷோதிதவ்ய யாமஹேணா வக்ராவாஜாஹிராஸ: । வ்ராய: ஸ்வ்ரய: வபூர ஜ்ராஸவிடவயிபாஶ்ரீஷவகர்மஜ்ராபாஹாவத்ராஹாநத்ரா ஜவஸீயா வஜிநஹாஸைஸா பத்ருஜ்ஶோஜதூஶ்ணக: ॥௪௩॥

வ்யா॥ ஶ்ரீஷ்த்ருதிதி। வஞ்வதாஜதஸை வஜ:,ஶ்ரீஷ்த்ருஜ்யா: ஶ்ரீம்மநா காவதஜ்யா:, ராஜாஸாங்கீதத்ரா:= ராஜ்ராஸாங்கீதிநாஸைகமராத்ஜஜஸ்யா:, ஸ்நதபமாஹஸ்யணாஸைவ ந= வகேஷாஜவ்ரஜஶ கூஜ்ஜஸாஸைவநந, ஸம்க்ராந்தஸாரஸாரோஹவஸ்ய, மர்த்த்ஹ ஜஸம்வஹிதர்க்ஷ்ருஷ பஹாவரிஜஸஸ்ய, கஹிதாஷைண்= ஜஹயா,ஜதிதவ்யமா ஹேணாவக்ரவாஜைந= உக்ஷித்வவிஶாஹஸடாஸ்ணைஷந, ஹேதாநா, கஹிராஸ:= ஸநோராஸ:, "ஷ்டாயாஜாஹேணாஹயோ:, வக்ரவாஜஜாஸ்ணைஜி" தத்ரஸ்:. (வ்ராய:) நஞநம் (ஸ்வ்ரய:வ பூரஜ்ராஸவிடவயியா) ஸ்வ்ரய: வபூரஜ்ராஸஸ்ய= கஹீஷஹ்ஞ த்ஶ்ரீஜநவத்ரக்ஷஸ்ய, விடவயிபா = ஶாவேதிபாஜ்ரா, (ஶ்ரீஷவகர்மஜ்ராபாஹா:) ஶ்ரீம்ஶிதமராதஜஹாஜ:. (கஸ்ஸா ஜஜ்ஶஞக:) மாஜிகஶ்ரேஷ்டஶ் (பத்ருஜஶ:) ஸஉஞஹத:, ஸ்ஜீஹஞதஜிதியாவக. (கஸுஜீயம்) கஸாகம் (வஜிநஹர்ம்) வாவ ஸஉஞஹா (வ்ராஹாநத்ராக) வ்ராஹிஜ்ராக. ராஹவிராஜ்ரா ஸாங்கீதத்ராராம்மநந வகேஷாஜஸைவித கூஜஸைவஜவ

रिजवरिवासितं गन्धसारं धृत्वा परिजस
हितं श्रीरुद्रासुकीर्तिस्तनतटघुसृणालेपसङ्क्रान्त
परिजापिस्पृहयोद्धृतबृहत्फणाचक्रवालः प्रायः प्रेयः चा
रुश्रियं चन्दनद्रोः परिष्कृतिहावः वि
टपधियेव त्वं श्लिष्टः पक्षीन्द्रबाहुः वि
टपसंश्रिताः ॥ ॥௪௫॥

அ—கை. இரண்டு திருக்கைகளிலும் வலயமாயிருக்கிற அநந்தனென்னும், குளிகனென்னும் பெயருள்ள ஸர்ப்பங்களை வர்ணிக்கிறார் "श्लिष्यत्" என்பதால்.

பதம்	உரை
श्लिष्यत्	ஆலிங்கனம் செய்துகொள்ளுகிற
रुद्रासुकीर्ति	ருத்ரையென்னும் ஸுகீர்த்தியென்னும் பெயருள்ள கருட பத்நியினுடைய
स्तनतट	ஸ்தநதடத்திலிருக்கிற
घुसृणालेप	குங்குமக்குழம்பினாலே
सङ्क्रान्त	ஸங்க்ரமித்திருக்கிற
सार	உத்க்ருஷ்டமாயும்
सारामोद	அதிகமாயுமான பரிமளத்தினுடைய
इच्छया	இச்சையினாலே
उद्धृत	உயரத்தூக்கப்பட்டிருக்கிற
बृहत्	பெரியதான
फणाचक्रवाल	மண்டலாகாரமான படத்தினாலே
चारुः	மநோரமமானதும்
प्रायः	நிச்சயமாக
प्रेयः	ப்ரீதி விஷயமான
चन्दनद्रोः	சந்தன விருக்ஷத்தின்
विटपधिया	கிளையென்னும் புத்தியினாலே
श्लिष्टः	ஆலிங்கநம் பண்ணிக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிற
पक्षीन्द्रबाहुः	பக்ஷீச்வரனுடைய கையையுடையதுமான

உரகௌ	குளிகனென்னும் சேஷனென்னும் ஸர்ப்பமானது
அஸ்மதீயம்	அடியோங்களுடையதான
வ்ருஜினௌகம்	பாபஸமூஹத்தை
வ்யூஹஶ:	கூட்டங்கூட்டமாக
வ்யபஹந்தாம்	போக்கடிக்கட்டும்.

கருத்து. ஆலிங்கனஞ்செய்துகொள்ளுகிற ருத்ரையென்னும் ஸுகீர்த்தியென்னும் பெயருள்ள கருடனுடைய தேவிகளுடைய ஸ்தநதடத்திலிருக்கிற குங்குமக்குழம்பின் அதிகமான பரிமளத்தில் இச்சையினாலே உயரதூக்கப்பட்டிருக்கிற பெரியதான படத்தினாலே அழகானதும், சந்தனவ்ருக்ஷத்தின் கிளையென்னுமெண்ணத்தினாலே கருடனுடைய திருக்கைகளை ஆச்ரயித்தவைகளுமான குளிகனென்னும் அனந்தனென்னும் பெயருள்ள ஸர்ப்பங்கள் அடியோங்களுடைய பாபஸமூஹங்களைக்கூட்டங்கூட்டமாய்ப்போக்கடிக்கட்டும் ॥ ॥௪௩॥

௪௪ ॥ அத பக்ஷிஸார்வபௌமஸ்துதி:—

ஏ ॥ ஸ்தாநே நிவிஷ்டாந் ஃபணிந இவ ஸர்வா மாலா
ஶ்லிஷ்டோர்த்வத்ருஷ்டக்ஷணாநேகஸ்வபாவாந் க்ஷாமஜிவ
காலீத: ஸ்வயம்பவேஷு நந்த । வ்யாஜஸ்தாநேக்ஷ்யாநுபவேஷு
விபாவமஜம் ஹாவாஹிதாஸ்ஸங்காரவாத்யர்வண: பா
நேத்ரந ஹந்த்ராம் பாநராஜ ராஜவாஹாமேஹவாஸ்துவ்ய
தாம் ந: ॥ ॥௪௪॥

வ்யா। ஸ்தாநிதி (ஸ்தாநே) ஸ்தோத்ராகஸ்வலிதாந் (ஸந்நிவிஷ்டாந்) ஸர்வாங்கேஷு விஷ்டாந் (க்ஷணாந்) ஸங்கலிதாந் (ஸ்வபாவாந்) ஸ்வகீயஸ்வாபாவாந் (ஃபணிந:) ஸர்பாந் (பாலா) ஸ்வயம்பாநாஸஸேநேந (மாலாம்) உத்ஸம் யதா ததா. (ஶ்லிஷ்ட) ஶ்லிஷ்ட (ஊர்த்வத்ருஷ்டம்) ஊர்த்வம் த்ருஷ்டவந்து (வாக:) ஹேதவ: (காலீத:) ஸர்வவிஷயே கோபவாந், ஸதவாஸ (வேஷேந) ஸரீராகாரேண ஹேதுநா, (க்ஷாமம்) ஸர்வஜாம்

[illegible]

அ—கை. கடிஸூத்ரமாயிருக்கிற தக்ஷகனென்னும் ஸர்ப்பத்தை வர்ணிக்கிறார் "க்ரஸ்தாந்" என்பதால்.

பதம்	உரை
க்ரஸ்தாந்	கருடனாலே விழுங்கப்பட்டவர்களும்
அந்தர்நிவிஷ்டாந்	வயிறுக்குள்ளே ப்ரவேசித்தவர்களும்
க்ஷுண்ணாந்	பொடியாகப்பண்ணப்பட்டவர்களுமான
ஸ்வபந்தூந்	தன்னுடைய பந்துக்களான
பணிந:	ஸர்ப்பங்களை
ஶோகாத்	துக்கத்தினாலே
ப்ருஶம்	மிகவும்

ஶ்லிஷ்ட்வா	கட்டிக்கொண்டு
து:கே வ்ருத்து	துக்கத்தையடைகிறதும்,
ஸத:	ஒருவனாயிருந்துகொண்டே
குபித:	(ஆகையினாலே) கோபமுள்ளதும்
வேஷ்டநேந	(ஆகையினாலே) சுற்றுதலினாலே
க்ஷுதம்	பசியை (கருடனுடைய ஜாடராக்நியை)
பிப்ரத்	பிடித்துக்கொண்டிருப்பதும்
தார்க்ஷ்ய ப்ருஷ்டஸ்த:	கருடனுடைய இடுப்பிலிருக்கிறதுமான,
ஸர்ப:	ஸர்ப்பமானது
விஶால	விசாலமான
கள குஹா	குகைபோலிருக்கிற கழுத்தில்
வாஹி	ப்ரவஹிக்கிற
பூத்கார	பூத்காரமாகிற
வாத	காற்றுஸமூஹத்தினுடைய,
ஸம்பாதேந	அடிக்கடியுண்டாகுகையினாலே.
ந:	அடியோங்களுடைய,
புநர் ஜடர குஹா	மறுபடியும் குகைபோலிருக்கிற
கேஹ	கிருஹத்தில். [உதரமாகிற
வாஸ்தவ்யதாம்	வஸிப்பதை.
ஹரந்த்ராஸ:	போக்கடிக்கட்டும்,

கருத்து. கருடனாலே விழுங்கப்பட்டவர்களும், கருடனுடைய வயிற்றில் ப்ரவேசித்தவர்களும், கருடனால் புஜிக்கப்பட்டவர்களுமான தன்னுடைய பந்துக்களான ஸர்ப்பங்களைக் கட்டிக்கொண்டு துக்கப்பட்டு, பிறகு, அதினாலே கோபமுள்ளதாய் கருடனுடைய ஜாடராக்நியை (பசியை) பிடிக்கிறதுபோல், இடுப்பில் சுற்றிக்கொண்டிருக்கிற, தக்ஷகனென்னும் ஸர்ப்பமானது, தன்னுடைய கழுத்தாகிற குகையினின்றுமுண்டான, பூத்காரமான காற்றின் ஸமூஹத்தினாலே அடியோங்களுடைய மறுபடியும் மாதாவின் உதரத்தில் வஸிப்பதைப் போக்கடிக்கட்டும்.॥ ॥

सव ॥ [illegible] वर्णयति.—

श्लो ॥ शाखासक्ता [illegible] रक्तपद्मा [illegible] सहिता [illegible] । सततसांनिध्यं [illegible] विभ्राजनीय [illegible] ॥ ४६ ॥

व्या ॥ [illegible] । (रक्तपद्मा [illegible]) [illegible] = [illegible], [illegible] = [illegible] । [illegible] = [illegible]. [illegible], ([illegible]) [illegible]. ([illegible]) [illegible] ([illegible]) [illegible]. ([illegible]) [illegible] = [illegible], [illegible] = [illegible], ([illegible]) [illegible] ([illegible]) [illegible] (सततसांनिध्य) [illegible], “[illegible]” [illegible]. [illegible] = [illegible], ([illegible]) [illegible] ([illegible]) [illegible], ([illegible]) [illegible] ([illegible]) [illegible], [illegible]. [illegible] “ [illegible] । [illegible] । [illegible] । [illegible]

க்ஷிப்ரம் … கர்மபந்தம் ஸாந்நிதிகோ ஶேஷ:" இதி ஸர்வ
ஸாதேஶ்யாத்ருஷ்டி ॥ ॥சரு॥

அ—கை. தக்ஷகனையே மறுபடியும் வர்ணிக்கிறார் "காடாஸக்த:" என்பதால்.

பதம்	உரை
ரக்த	இரக்தவர்ணமான
அம்போஜாங்கே	ஜலஜத்தையடையாளமாகவுடைய
தார்க்ஷ்ய	கருடனுடைய
கடிதட	இடுப்பின்
நிகடே	ஸமீபத்தில்
காடாஸக்த:	மிகவும் ஸம்பந்தித்திருக்கிறதும்
ந்யக்க்ருத	திரஸ்கரிக்கப்பட்டிருக்கிற
காஞ்சீமஹிமா	ஒட்டியாணத்தின் காந்தியையுடைய
பணாமணி	படத்திலிருக்கிற மணியின்
மஹஸா	காந்தியினாலே
ஶோணிதாங்க:	சிவப்பான சரீரத்தையுடையதும்
விந்த்யாத்ரிஸ்த	விந்த்யபர்வதத்தில் ஸம்பந்தித்திருக்கிற
ஸாந்த்ய	ஸந்த்யாகாலத்திலிருக்கிற
கந	மேகத்தில்
கடித	சேர்க்கப்பட்டிருக்கிற
தடித்காந்தி	மின்னலின் காந்தியினுடைய
ஶோபாம்	அழகை
பிப்ராண:	வஹிப்பதுமான
புஜங்க:	(தக்ஷகனென்னும்) ஸர்ப்பமானது
ந:	அடியோங்களுடைய
ஸதத	எப்பொழுதுமிருப்பதையே
ஸாந்நிதிக:	ஸ்வபாவமாகவுடையதும்
பஹுவிதம்	அநேகவிதமானதுமான
கர்மபந்தம்	கர்மஸமூஹத்தை
க்ஷிப்ரம்	சீக்கிரமாக

நிரஸ்யது

போக்கடிக்கட்டும்.

கருத்து. ரத்நமயமான ஒட்டியாணத்தின் காந்திபோலிருக்கிற படத்திலிருக்கிற ரத்நத்தின் காந்தியினால் சிவப்பானதும் இரக்தவர்ணமான ஜல்லடத்தையுடைய கருடனுடைய இடுப்பில் த்ருடமாக ஸம்பந்தித்ததும், விந்த்யபர்வதத்திலுள்ள ஸந்த்யாகாலமேகத்திலிருக்கிற மின்னலுடைய காந்திபோலிருக்கிற காந்தியை யுடையதுமான தக்ஷகனென்னும் ஸர்ப்பமானது அடியோங்களுடைய அநேகவிதமான கர்மபந்தத்தைப் போக்கடிக்கட்டும் ॥ ௫௪॥

இதி, வஶிஷ்டாஶ்வஸூக்தஸ்ய ருஃ.

௫௫ ॥ வக்ஷ்யமாணம் வஶிஷ்டாஶ்வஸூக்தம் ஸஂஜ்ஞாஶஂஸாநக்ஷா ஸூக்தம் ஶ்ரூக்தஃ வாஸுகேஷம் வரீஷி ஸஹாய கா யர்ஃ விவக்ஷுஃ ஶ்ரீ ஶேஷவேஷ்டநாயஃ வ யஶஸ்யாகேஷிதாநாஂ ஶ்ரிவேணாவர்தாயிநகஂ வர்ணயதி.—

௫௫ ॥ வேஷ்டநம் விதாநம் வ்யஜநஶநஶ்ஶ்ரேணம் வைஜயந்தீ ஜயந்தீ ஶித்ரம் நித்யாஹ்யஶிஷ்ரம் யாயி விஜயாஶயோயா ஶ்யோமாநவேக்ஷஃ । ஞாஷா நிஷயாஹாஷா ஊநந்த, நயஸிஶா நிஸஹாயஸஹாயோ ஜொப்ரவேதாஸூீயம் உபாஸிதஶபாதிராதீவஸ்ஸேஷ்வவேக்ஷஃ॥ ॥ ௫௫ ॥

வ்யா ॥ வேஷ்டீ । (உநந்தநயஸிஃ) உநந்தஜஹஞ்ஞ்ஷ்யம வுதஃ (வேஷ்டநம்) ஜவேநாஷ்டம் (விதாநம்) உவர்யிவிஷ்ஷு தவடம், ஶாபாகஶிண, ஊத்ரம், (ஶநஶ்ரேணம்) ஶநக்ஷீஷ்ஶீர்ஷதவ ஓம் (வ்யஜநம்) தாஷவ்யஞ்ஞம் (ஜயந்தீ) ஜயஶீஶூவதீ (வைஜயந்தீ). ஶஹ்பூஜீஷ்ஶதவதாகா. ..வதாகா வைஜயந்தீ, ஸஂஞா''த்யஶூஃ. (நித்யாஹ்யஶித்ரம்) நித்யம் = வ திஶிநம், ஶஹி ஶ்ஷவாமத ஶத்ரஷஹஞ்ஞ், (ஶித்ரம்) ஹிதவிஞாயஶாஷ்ஃ (யாயி), யாஸெ (யாஶ்யோமாநவேக்ஷஃ) யாஶ்யாநி= ஶஹ்பாநஶயாஶ ஷாஹநாநி, பாமாஃ = ஶயஸஶாஹாஃ, ..யோஶஷ்ஷஹநோவா, டஸ்யாநஷஂமதி யுக்ஷி'' த்யஶூஃ. தேஷாஶ்வேக்ஷாநவிஷ்யதே,

யஸ்ய ஸ ததோக்த:. (விஜயாய) விஜயகாரிரணஹேதோ: (நிஷ்பந்தஹாஸ:) நிஶ்சல: மந்தஹாஸ: = உபேக்ஷா யஸ்ய ஸ ததோக்த:. (ஹாஸம்) ஶிஶுக்ரீடாயாம் கிங்கரீக்ருதம் (நிஸ்ஸஹாயை:) ஸஹாயரஹிதை: (ஸஹாயம்) யுத்தே ஸஹகாரீ, அத: ஶத்ரூந் (ஜயிதாராதிபக்ஷேஷு) யுத்தே விஜிதஶத்ருபக்ஷேஷு (ஸ்வபக்ஷேஷு) ஸ்வமித்ரேஷு (ஶ்லாக்யம் அர்பிதம்) ஶ்லாகநீயம் (தாயப்ரியேண) ப்ரதம் கார்வீக்ருத, நிராகார்வீக்ருதேத்யர்த்த:. ஶோகேதாவிதாநஸ்யேவேதிகம், ஸ்ரஜநஸ்ய வ்யஜநஸ்யேவ ஶோபா ராதவ் ஆதத்யகா, த்வஜஸ்ய ஜயகாரிகா ஶத்ருஸ்ய ஶிஶிநஶி ஹீநவ ஶத்ரு ஹந்த்ருகா, ரதஸ்ய வாஹநஸ்ய வாஹநத்வேநவேக்ஷகம் ஆஸஸ்யாஸநஸஹிதகம் ஸஹாயஸ்ய ஸஹாயாஸநாந வேக்ஷகமேநஸ்ஸஹ அமூர்த்தா, அத ஶரீரத்தி ததே தத்ஸவூஹே வதே. த்ஸாஹயவே ஆதஸ்யாதிவோஹ்யோந வரிஷ்ஹ:. யாஸ்திவேநதேதத்ஸவூஹேவி விஷயஜாஶோகஹி வர்தே, வேகோத்தாநாதவ் ராவணாதி விஷபதேதேந வஹா விபோஸ்ஸ்வநாஹோஸ்வாஸ்யாய: ॥ ௪௪ ॥

அ—கை. இப்படி “பரிஷ்காரவர்ணக” மென்னும் வர்ணகத்திலே கருடனுடைய திருவாபரணங்களான ஸர்ப்பங்களைவர்ணித்து, இந்தாவதான “அத்புதவர்ணகத்தி” லேலே எம்பெருமானுக்கு ஸஹாயமாயிருந்துகொண்டு அநேக யுத்தகாலங்களில் ஜயமுண்டாக்கின சரிதம் முதலிய சரிதங்களை யருளிச்செய்யக்கோலி, முதல்ச்லோகத்திலே, கருடன் எம்பெருமானுக்கு அநேகவிதமான சரீரத்தை யெடுத்துக்கொண்டு கைங்கரியஞ் செய்கிறானென்று அருளிச்செய்கிறார் “வேகோத்தாநம்” என்பதால்.

பதம்.	உரை
உந்நதநயஹிதி:	அஸுரசத்ருவான எம்பெருமானுக்கு
வேகோத்தாநம்	வேகத்திலே யுயர்ந்ததான
விதாநம்	மேல்க்கட்டியாயும்
அநுகூலம்	அநுகூலமான காற்றையுண்டுபண்ணத்தக்க

வ்யஜநம்	விசிறியாயும்
ஜயஶ்ரீ	ஜயத்தை யுண்டுபண்ணத்தக்க
வைஜயந்தீ	த்வஜமாயும்
நிதப்ராஹர்த்ருமித்ரம்	எப்பொழுதும் (எம்பெருமானுக்கு) எதிரில் வருகிற சத்ருக்களைக்கொல்லுகிற
மித்ரம்	தோழனும்
யுதி	யுத்தத்தில்
யுக்ய	குதிரையென்ன
ரச்ம்ய	கயிறென்ன இவைகளை
நபேக்ஷ:	அபேக்ஷிக்காமலிருக்கிற
விஜயரத:	விஜயத்தையுண்டுபண்ணத்தக்க ரதமாயும்
நிர்வ்யபேக்ஷதாஸ:	உபேக்ஷையில்லாமலிருக்கிற
தாஸ:	தாஸனும்
நிஸ்ஸஹாய:	(தனக்கொரு) ஸஹாயமில்லாமலிருக்கிற
ஸஹாய:	ஸஹாயனுமிருக்கிற(கருடன்)
ஜயிதா	யுத்தத்தில் ஜயிக்கப்பட்டிருக்கிற
ராதிவிபக்ஷ:	சத்ரு ஸைந்யங்களையுடைய
ஸ்வபக்ஷை:	தன் பக்ஷத்தினாலே
அஸ்மதீயம்	அடியோங்களுடைய தான
துரிதம்	பாபத்தை
தோதூயேத	உதறும்படி செய்யட்டும்.

கருத்து. மேல்கட்டியாயும், விசிறியாயும், கொடியாயும், தோழனும், ரதமாயும், தாஸனும், ஸஹாயனுமிருக்கிற கருடன் அடியோங்களுடைய பாபத்தை தன்னுடைய பக்ஷங்களினாலே போக்கடிக்கட்டும்.

குறிப்பு. ‟வைநதேயம் விதாநம்” என்பதால் ‟வினதை சிறுவன் சிறகென்னும் மேலாப்பின் கீழ்வருவானே” என்றும், ‟ஸ்தோத்ரேஷூப்ரேஷ்வரதேயப்ராநமதம் த்விஜ । ஸ்ருஷ்ட்வாயம் ஹிரேஷுபுஷ்பு பக்ஷாஹ்ராம் பக்ஷிவாஹவம்” என்று சொல்லுகிறபடியே ஆதபநிவாரகனாயிருக்கிறானென்பது கூறப்பட்டது.

"வ்யஜநீநிர்மலம்" என்பதால் தன்னைமேற்கொண்டு எழுந்தருளும்போது சாமரங்கள்போலே திருச்சிறகாலே ஆச்வாஸகனுமிருக்குமென்பது சொல்லப்பட்டது. "வைஜயந்தீ ஜயந்தீ" என்பதால பகவதாச்ரிதர்களான தேவதைகளுக்கு அஸுரர்களோடு யுத்தமுண்டாகுங்காலத்தில், தேவதைகளுக்கு ஸஹாயமாக கருடத்வஜரான எம்பெருமான் எழுந்தருளும்போது, அஸுரர்கள் த்வஜத்திலிருக்கிற கருடனைப்பார்த்தவுடனே ஓடிப்போகிறார்களென்பது தோன்றுகிறது. "ஜிதம்" என்பதால், ஜகத்வ்யாபாரங்களில் ஈச்வரன் தன்னோடே உசாவவேண்டுமெபடியான பெருமையுடையவனாயிருக்கிறானென்பது தோன்றுகிறது. "நித்யாஹ்ருதிஜிதம்" என்பதால் எம்பெருமானோடே யுத்தஞ்செய்கிறதற்காக வருகிறவர்களுக்கு சத்ருவாயிருக்கிறாரென்பது சொல்லப்பட்டது. "யாயி விஜயரதயோக்யாச்வப்ராமாநவேக:" என்பதால், ஆச்ரிதர்களுடைய ஆபத்துக்களிலே ஈச்வரனைக்கொண்டுவந்து சேர்க்குவதற்கு குதிரைமுதலியவைகள் வேண்டாமலிருக்கிற இரதமாயிருக்கிறாரென்பது கூறப்பட்டது. "விஜயரத:" என்கிற பதத்தினாலே "தாஸஸ்ஸகா வாஹநமாஸநம் த்வஜ:" என்கிற ச்லோகத்தில் சொல்லப்பட்ட வாஹநமும் ஆஸநமுஞ் சொல்லப்பட்டது. "தாஸ: நிஷ்யந்ததாஸ:" என்பதால், தன் வ்யாபாரங்களடங்க ஈச்வரனுக்கு அதிசயத்தை விளைக்குமவனாயிருக்குமென்பதும், உலகில் தாஸனாயிருக்கிறவனுக்கு சில காலத்தில் உபேக்ஷையுண்டாகும், தாஸனாகிய இவருக்கு ஒரு காலத்திலாவது ஈச்வரன் உபேக்ஷைசெய்கிறதில்லை யென்பதுஞ்சொன்னதாகத் தோன்றுகிறது. இவ்விடத்தில் "தாஸஸ்ஸகா வாஹநமாஸநம் த்வஜோ யஸ்தே விதாநம் வ்யஜநம் த்ரயீமய:" என்கிற ச்லோகத்தை யநுஸந்திக்கவேண்டியது ॥ ॥சகூ॥

ஸுவ ॥ அத ஸம்ஜ்ஞா ப்ரக்ஷணமஸ்யே ஸ்வஸ்வவிபூதஹரேரப்ரா ப்தயோ ஸம்ப்ரஹாவயோஹ—.

ச-எ உக்ஷாரூக்ஷாஷ்டகஸ்த்வ ஸத்திவஜீத: க்ஷோத: வக்ஷ்ரீ திஷ்க்ஷோ யாதக்ஷ்ரீக்ஷோமதிஹிதப்ரியா [ஜயயா]

सा[illegible]जस्य घोषी । स्फारस्फारस्तुतिप्रेङ्खत्क्षितिसमय-
चकिताकर्णवेगाकर्णविज्ञानासीरोदारदीप्तिर्नर-
कविहतये स्तात् विहगेश्वरो नः ॥ ॥४७॥

व्या॥ उक्षति (सेचनं) सेचयामि (तेक्षाक्षकस्य) [illegible] (उक्षा) वृषभः (श्रेष्ठः) श्रेष्ठं [illegible] (सेचकः, वर्जितः) [illegible] (कर्णः) [illegible] (वज्रस्फूर्तिः) अजय्यगतिः, [illegible] [illegible] (सेचकः, यातः) [illegible] (शकः) [illegible] (क्षणः) [illegible]. [illegible] (इतियपि सामराजस्य घोषी) [illegible] “त्वरसीतारयस्व” इत्युक्तः. (स्फारस्फारस्तुतिप्रेङ्खत्क्षितिसमयचकिताकर्णवेगाकर्णविज्ञानासीरोदारदीप्तिः) स्फारस्फारस्तुतिप्रेङ्खत्= [illegible], क्षितिसमय = [illegible], चकिताकर्णवेगाकर्णविज्ञायाः = [illegible]. नासीरो = सेनाग्रे, [illegible]. “सेनाग्र[illegible]” इत्युक्तः. उदारदीप्तिः = उत्कृष्टशरीरः (विहगेश्वरः) पतगपतिः (नः नरकविहतये) अस्माकं नरकादिनरकनिवारणाय (स्तात्) अस्तु. वज्रस्फूर्तिरित्यत्र वज्रस्य स्फूर्तिरिव स्फूर्तिर्यस्येति विग्रहः निश्चयः. सामराजस्य घोषी, नासीरोदारदीप्तिरिति विशेषणद्वयेन [illegible] [illegible] ॥ ॥४७॥

அ—கை. முதலையினால் பீடிக்கப்பட்ட கஜேந்த்ராழ்வான் ஆதிமூலமே என்று கூப்பிட்டவுடனே ஜகத்காரணமான எம்பெருமான் கருடாரூடராய் எழுந்தருளும்போது அக்கருடனுடைய வேகத்தின் ப்ரபாவத்தை வர்ணித்துக்கொண்டு, அந்த காலத்தில் பகவானுக்கு வாஹநமாயிருந்துகொண்டு உதவினதை யருளிச்செய்கிறார். “உக்ஷா” என்பதால்.

பதம்.	உரை.
அநுக:	கூடப்போகிறதான
உக்ஷாங்கஸ்ய	சிவனுடைய
உக்ஷா	வ்ருஷபமானது
ஸ்கலதி	தடங்குதலையடைகிறதென்றும்
[அநுக:	கூடப்போகிறதான]
வஜ்ரிண:	இந்த்ரனுடைய
கரீந்த்ர:	ஐராவதமென்கிற யானையானது
கஞ்ஜதி	நொண்டியின் ரீதியையடைகிறதென்றும்
[அநுக:	கூடப்போகிறதான]
தாது:	பிரமனுடைய
ஹம்ஸ:	ஹம்ஸபக்ஷியானது
ச்ராம்யதி	ச்ரமத்தையடைகிறதென்றும்
த்வரயா	த்வரையினாலே
ஸாதிராத	பாதிதகையப்பட்ட
ஸவேகவதி	வேகத்தையுடையவரானாலும்
க்ராஹ	முதலையினால்
க்ரஸ்த	பிடிக்கப்பட்ட
த்விபேந்த்ர	கஜேந்த்ராழ்வானுக்கு
க்ஷதிபய	நாசம்வருமோவென்கிறபயத்தினாலே
சகித	மிகவும் பயந்தவரும்
அகுண்ட	தடையில்லாத வீர்யமுடையவருமான
வைகுண்ட	விஷ்ணுவினுடைய
சிந்தா	எண்ணத்தினுடைய
தூணீர	தூணியிலிருக்கிற
ஊருத்ருட:	உத்க்ருஷ்டமான சரீரத்தையுடையவருமான
விஹகேச்வர:	பக்ஷீந்த்ரனாகிய கருடன்
ந:	அடியோங்களுடைய
நரக	நரகத்தை
விஹதயே	போக்கடிப்பதின்பொருட்டு
ஸ்தாத்	இருக்கட்டும்.

கருத்து. முதலையினால் பிடிக்கப்பட்ட கஜேந்த்ராழ்வான் ஆதிமூலமேயென்று கதறினபொழுது ஸர்வதேவர்களும் மதி

மயங்கி நிற்க, ஸ்ரீமந்நாராயணன் கருடன்மேலேறிக்கொண்டு கருடனைப்பார்த்து மிகவும் சீக்கிரமாகப் போகவேணுமென்று நியமித்த கருடன் அதிவேகமாய் போய்க்கொண்டிருக்கும்பொழுது, சிவனுடைய விருஷபமும் தடங்கலையடைகிறதேயென்றும் இந்த்ரனுடைய ஐராவதமென்கிற யானையானது நொண்டிபோல் ஆகிறதேயென்றும், ப்ரம்ஹாவினுடைய ஹம்ஸபக்ஷியானது ச்ரமத்தையடைகிறதேயென்றுமெண்ணித் தயையினாலே பாதிவேகத்தையடக்கிக்கொண்டு போகிறவரும், கஜேந்த்ராழ்வானுக்கு ஏதாவது தீங்கு வரப்போகிறதேயென்று பயந்தவரான பகவானுடைய ஸங்கல்பத்துக்கு முன்னே உத்க்ருஷ்டமான சரீரத்தையுடையவராயுமிருக்கிற பக்ஷீந்த்ரன் அடியோங்களுக்கு நரகபயத்தைப் போக்கடிக்கட்டும் ॥ ॥௪௭॥

௪௮ ॥ [illegible]

[illegible] ॥௪௮॥

[illegible]

[illegible]

அ—கை. ஸ்ரீராமாவதாரஞ்செய்த பகவான் தன் தம்பியோடே கூட இலங்கையின் ஸமீபத்திலிருக்கிற ஸுவேலபர்வதத்தில் இந்த்ரஜித்தினால் நாகாஸ்த்ரத்தினால் கட்டுப்பட்டிருக்கும் பொழுது கருடபகவானெழுந்தருளி, அவர்களை நாகாஸ்த்ரத்தினின்றும் விடுவித்தாரென்று அருளிச்செய்கிறார். “[illegible]” என்பதால்.

பதம்.	உரை.
𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍	பகவான்
𑌮𑌾𑌯𑌾𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷	கபடமாய் மநுஷ்யனுடைய
𑌲𑍀𑌲𑌾𑌂	லீலையை
𑌭𑌾𑌵𑌯𑌤𑌿 𑌸𑌤𑌿	பாவிக்கும்பொழுது
𑌵𑍇𑌗𑌵𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃	அதிக வேகமுள்ளவரும்
𑌇𑌦𑌂	இந்தவஸ்து
𑌕𑌿𑌮𑌿𑌤𑌿	என்னவென்று
𑌸𑍁𑌵𑍇𑌲𑍇	ஸுவேலபர்வதத்தில்
𑌵𑌾𑌨𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍈𑌃	ஸுக்ரீவன் முதலிய வாநரவீரமுத
𑌮𑌿𑌥𑌃	ஒன்றுக்கொன்று [லிகளினால்

யுக்தः	யோஜிக்கப்பட்டவரும்
ஸம்ப்ராப்த	அடையப்பட்டிருக்கிற
ஸேவாவிஶேஷः	ஸேவாவிசேஷத்தையுடையவருமான
யः	எந்த கருடன்
வைதேஹீ	ஸீதாப்பிராட்டியின்
கர்ணப்ரஸூநஸ்தபக	காதிலிருக்கிற பூங்கொத்தினால்
ஸௌரபிணா	வாஸனையுள்ளதான
தோர்ப்யாம்	(பெருமாளுடைய) திருக்கைகளினாலே
ஸமாஶ்லிஷ்ட	நன்றாக ஆலிங்கநஞ்செய்துகொள்ளப்பட்டாரோ
ஸ கருத்மாந்	அந்த கருடன்
த்ருஷ்ணா	ஆசையினாலே
வாரிப்லுதாநாம்	சஞ்சலசித்தர்களான
நः	அடியோங்களுக்கு
து:கவாரிப்லவः	ஸம்ஸாரதுக்கமாகிற ஸமுத்ரத்துக்கு ஓடமாக
அஸ்து	ஆகட்டும்.

கருத்து. "ஸம்ஹிதே தேவராஜேந்த்ரஸ்ய ராவணஸ்ய வதாய வै । அதிதேர்ஹிரண்யகஶிபோ ஜஜ்ஞே விஷ்ணுஸநாதநः" என்கிறபடியே லோககண்டகத்தையே லீலையாகவுடைய ராவணனாலே பீடிக்கப்பட்ட தேவதைகளினால் லோகஹிதார்த்தமாக சக்ரவர்த்தித்திருமகனாய் அவதரிக்கவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கபொழுது, "ஸசேதேவேந்த்ரயாஸ்ம தஸ்யாநுஸ்ஸ்வாரோ ஹிதः" என்று சொல்லுகிறபடியே இந்த்ரன் முதலிய தேவதைகளுக்கும் ஆநந்தத்தை யுண்டுபண்ணுகிற ஸ்வர்க்கம் முதலிய பதவிகளும் நரகத்திற்கு ஸமானமாகும்படியிருக்கிற அப்ராக்ருத சுத்த ஸத்வமயமான தேசவிசேஷத்திலிருப்பவன் தனக்கு அத்யந்தம் விஸஜாதீயமான இந்த மநுஷ்யலோகத்தில் சக்ரவர்த்தித்திருமகனாய்ப்பிறந்து இளையபெருமாளோடு கூட ராவணஸம்ஹாரத்திற்காக இலங்கையையடைந்து, இந்த்ரஜித்தினாலே நாகாஸ்த்ரத்தினால் கட்டுப்பட்டிருக்கும்பொழுது, கருடன் தன் தோழனான எம்பெருமானுக்கு இந்தவிபத்தை நீக்கவேணுமென்று கருதி மிக்வும் வேகமாய் எழுந்தருள, ஸுவேலபர்வதத்தில் அதைக்கண்ட வாநர

வீராமுதலிகள் “ஆகாயத்தில் மிகவும் வேகமாய் வருகிறவஸ்து மிகவும் பெரியதாயிருக்கிறதே, இது என்னவென்று” விசாரிக்கப் பட்டவரான எந்த கருடன், தன்னை (ராமனை) நாகாஸ்த்ரத்தினின்றும் விடுவித்ததினாலுண்டான ஸந்தோஷத்தினாலே பிராட்டியையாலிங்கநஞ்செய்துகொள்ளுகிற திருக்கைகளினாலே பெருமாளாலே ஆலிங்கநஞ்செய்துகொள்ளப்பட்டாரோ, அந்தகருடன் ஆசையினால் சஞ்சலசித்தர்களான அடியோங்களுடைய ஸம்ஸார துக்கமாகிற ஸமுத்ரத்துக்கு ஓடமாக இருக்கட்டும்॥ ॥௬௮॥

அவ॥ அத² விரோசநாபஹ்ருதம் ஹரிகிரீடம் விரோசநம் ஹத்வா க³ருட³ ஆஹ்ருத்ய ஶ்ரீஶ: க்ருஷ்ணஶிரஸி நிஹிதவாநித்யாஹ —

(ஶா-வி) உத்³க்³ராஹமஹோத்³த⁴த ஸ்வ:கஹிவ்யோமவிலுண்டா²
க்ருஷ்ணாநீதா விஜ்ஞாதமநோஜ்ஞஸங்க³த இவாபோ யஸ்
ய ஶ்ரிஷ்ட: கிரீட: । வீரோ வைரோசநாஸ்ருக்³வ்ரணகிண
ஶ்ரேணிதாரப்ரநிவர்த்திதஸங்கா³தம் ஸவ்யாத் ஸ
ஹாரதா ஸஹதாஸ்து த்ருஷிதாநாம் ॥ ॥௬௯॥

வ்யா॥ உத்³க்³ராஹேதி । (உத்³க்³ராஹமஹோத்³த⁴த:) க்ஷீர ஸாக³ர வ்ருத்தாந்த:, ஸ்வர்க³த்யாத்³ய: । “ வ்ருத்தாந்தம் வ்ருத்தாந்தம் வ்யாஜ்ய ” இத்யுக்தே: । (ஸ்வ:கஹிவ்யோமா:) ஸ்வர்க³பாதாலாதி³ வ்யாபாவநவந்த: (விஜ்ஞாதமநோஜ்ஞ:) வஹமாநாரணாநந்தராரணஹ்ருத:. “ ஶாஸ்த்ரஸ்யாஸ்ய யஶ: கல்பநாஜ்ஞஸ்ய ஸந்தததாய: ” இத்யுக்தே:। (யஶ்ரிஷ்ட:) யேந ஶ்ரேஷ்டதாஸவிஷ்டத: (அபோ கிரீட:, க்ருஷ்ணநாதா²) க்ருஷ்ணாவேஷேண (விஷ்ணுநா) ஹரிணா (ஸமேத்ய) ஸங்க³மம் யதா²ததா² ஆயோஜ்ய. (வீர:) ஶூர: (வைரோசநாஸ்ருக்³வ்ரணகிணஶ்ரேணிதாரப்ரநிவர்த்திதஸ:) விரோசந: ப்ரஹ்லாத³ஸுத: தஸ்யஜாநி வைரோசநாநி, தாநிவதாநி ஸ்ருக்காணி, தை: வ்ரணம், தைந ஜாதா: கிணா:= க்³ரந்த²ய:, தை: ஶ்ரேணிதா:= ஶ்ரேணீக்ருதா:, உத்³கா³ரா:= வமிகா:, நிவர்த்திதஸ்ய = அஸ்ருதா ஹாரணஸமயே

ஜந்த்யவாஹாவிஸ்யஷஸ்ய வஜாயாயஸ்ய, வாதா:= க்ருவா தா: யஸ்யஸ், தயொக்தஸ:, (ஸவுவ்வாதீ) நாமஹஞா (ஃஹ தா०) ஸஞ்யவா० (சுஸ்ஷதத்யாஹிதாநா०) சுஸ்ஷீயஃஹாஹீதீநா०, “சுதத்யாஹிதம் ஃஹாஹீதி” ஶிதத்ருஉ:, (ஸஜாத०) ஸஃஞஹா (ஹாரத) க்ஷிவத, க்ஷீராணுவெகுவிதஃயெ வஹ்ராஷஸ தொ விரொாவநா பஹவிஸ்ய ஜவஸ்யிதஸ்து நிஷாஜொ: ஹரெஃ: கிரீடஃவெஹ்யத்ய வாதாஜஃஶஃக, ஸவணுஸ்தத்ர ஓதெத்யஶ்சொஷிதஃ வாதாஜஒஃதத்யஸஃரெதம் ஜிக்வாகிரீடஃவெய்யா ஷாய ஜயஹக்ஷ்யா ஸஞ்ஜொகஒஃதத்ய பய்நாவநெ பஹஹஷ ஸஹீதம் க்ருஷ்ணஃஒொக்ய தெஜொஃயதிஷஒஃவவா० பஷொஷதி நிஶ்சிதத்ய தஹிரஸிதக்கிரீட०நத்யாக, தஷாஃஹதஷவிபாஹ ஸ்ய க்ருஷ்ணஸ்ய ஶிரஸஸ்ஸஃவெணஃஹவக, ஶரவொாவி கிரீடாஹக்ஷ்யதம் க்ருஷ்ணா வீக்ஷ்யாதீவதஒகாஷெதிகயா. ஶ்ரீயாஷ வஶிஶிஃாஹாத்ஷெ்ய நாரஷ: “வராவஹாஷதநயொ நாஃா ஷொஶஹஞ்ஜிரொாவந: । ஸதக்ஷீராஃபயெஃவெஜ்ய வகாரா ஷ்யதவெஸவந० ॥ க்ஷாவிஷெயாஶநிஷாயா० நிஜஹ்ஷஃநய: வரெ । வஹ்ராஷாயயொஹெந வ்யஸஞ்தா० ஹக்திஃஉஹது ॥ சுஷரஷக்ஃஸ்யாயஸிஷெவஸவிரொாவந: । சுவகாஶெ கிரீட ஞ விஷொரவஜஹாரஸ: ॥ வஹாயிஷவவெஹெந வாதாஷொ ஷரஷ்வஹஒ । வராவயத்யததத: வஶ்சாக ஹஶவாநஃயாஸஹ ॥ க்ருஜஶஸஹஸா ஸவெஹஶவிஸ்தவகாஜநா: । ஷஷ்யஶா: வ ணஶீகாக்ஷ० கீரீட० நொவஹெஹிரெ ॥ ஹஶவஞஞவவ்யஹ ஹக்த்யாஹீதத்யாவிஹ்வஹா:। ஹஶவாநவிதாநு வாஹநிஷ்ராஜ: கிஞஷெஷ்யஹா ॥ ஜதிதஷவந० ஶ்ரீகாஸவெஹெஷவிஷெ கிக்ஷரா: । வாயொவிரொாவநெநெவஹணாகெநாதஸஞ்ய தெ ॥ சுநெ்யவயஃஜீஸவெவஸாஒாஹ்யத், வெஸவகா: । ஸவ வஸரவாஶெ்யாzஹஞ்க ஸவஷாவாஃஜீக்ஷதெ ॥ சுயநாவவஹ யிஷதஸ்ஷாவெ்ச ாரொாவிரொாவந: । ஜதிஸவெவிநிஶ்சிதத்யெவெ நதெயம் பஹாஷிரெ ॥ க்வாஹிஸவெஷஷாஸ்ஷாஸவெஶவாநு பஹவ்தர: । ஶக்வாவிரொாவந० ஜிக்வாகிரீட० ஸஹஸாநய ॥ ஜதிதெஶ்சொஷிதஃ ஶ்ரீ ஃாநு விநதாதநயொயயள । திரஹிஃஉ

ஹங்க்ரெதெஹுஹுவநம் வயஉடநு வக்ஷிவாஜவஃ ॥ வாதா
லொகாத்கோணஸ்யம்ஜஜஶஉஸவிரொசநம் । அயொராயொயநம்
தத்ரவஹங்க்ரவஸஹாத்ரம் ॥ தீக்ஷ்ணஶக்ஷாஸெகொடிவக்ரெண
விஹமெஶ்வரஃ । தஞ்ஞாமெத்ரெண ஶிரஸ்தஸ்ய தாயாஸாஸவெஜ
தஃ ॥ தசெதாவிரொசநம் ஜிக்வாஸரொவிஹஶாயிவஃ । க்ருஜாயவ
கிரீடம் தஜாஜஶாஜநஹ்ஸ்யெ ॥ க்ருதொக்ஜ்ஶெகிஞ்சித் யா
ஶஸ்ரஜஜஹ்தம் । க்ருஷ்ணஹ்யொகவிததம் ஶ்வுதாஹிஶ்ரதத்
தா ॥ விஷ்பாவிஜநயநஃ வரிதொZயம்வ்யொகயக் । கயவைந்ரா
வநெகிஞ்சித் கணெடாவாஜஸஜஜ்ரஶம் ॥ வ்ருத்தஸ்ய நஸ்யத்ஸ்ரா
ணா விஜயாநநவஜஜம் । விஞாவதம்ஸஸஹஶம் ஶஞ்ஜாஹார
விஹங்க்ரஷணா ॥ யாஜ்ரீகணஉவங்க்ரம் தம்மூதஷ்தஶாஷ்நம் ।
உத்வாரண்யகாஜீநாஜவஜெஶவியாயிஹிஃ ॥ க்ருயொகமெந
ஶ்வெஶாவீநாஜயிகஶ்ரா விஶ்ருஹா । சஶ்ராஜஜஹிலஞொஷா
ஜயராஜ்தவாயிநஃ ॥ ரம்யெ ரம்யெ வனம்ஶஸ்ய வ்யாவ்யதாஜ
ஜிவஞ்ஜம் । கயஉஜஷ்த்ரணாஜங்க்ரரெமெஉாஹிராயொகிதம்
ஜஜா ॥ மொவாமகஜஸஜ்ஹ ங்க்ரெதவஉாமெஶ்வ வரிவாரி
தம் । ஶாயஞம் கஹநாமொவம் ஜஜஶஉ விநதாஸதஃ ॥ ஜிய
கூஜாஜுவ ஜாணஸ்யபொஜநாநாம் ஜஹீயஸாம் । க்ஷீராப்தெஶா
யிநோ விஷ்ணோஃ கிரீடம் தநஹ்த்ரம் ॥ ஜங்க்ருஉதமெவெவ்ய
வாமஸ்யஜஜிதா விநதாஸதஃ । நிவிக்ஷவததஸ்யகிரீ
டா ஶிரஸிஸ்திதம் ॥ ஸஜெ ஜாணஜஹயக் ஸஹவிஜஞவிஹங்க்ரஷ்
ணெணஃ । ததஃ வணஜ்ரஶரமொஹத்ரமொவாமவாமகம்”
ஜதி ॥ ॥சக॥

அ—கை. கருடன், விரோசநனென்கிற அஸுரனுல் திரு
டப்பட்ட பகவானுடைய கிரீடத்தை, அந்த விரோசநனை யுத்தத்
தில் ஜயித்து அவனிடமிருந்து கொண்டுவந்து க்ருஷ்ணன் திரு
முடியில் வைத்தாரென்கிறுர் “துக்தோதந்வத்” என்பதால்.

பதம்.	உரை.
துக்தோதந்வத்	க்ஷீரஸமுத்ரம்போல்
ப்ருஹதஃ	பெரியதாயும்

ஸ்வ	தன்னுடைய
மஹிம்நா	மஹிமையினால்
வ்ருத்த:	பெரியதாயும்
பர்ஹாபரணாத்	மயில்தோகையாகிற ஆபரணத்துக்
ந்யூந:	குக்கொஞ்சம் குறைந்ததாயும்
யத்பக்ஷிஸ்ருஷ்ட:	எந்த கருடனால் ஸமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிற
த்ருட:	திருடமான
கிரீட:	திருவபிஷேகமானது
க்ருஷ்ணநாம்நா	க்ருஷ்ணனென்னும் திருநாமமுள்ள
விஷ்ணுநா	பகவானால்
ஸம்வேஷ்டித	ஸமமாயிருக்கும்படி சேர்க்கப்பட்டதோ
வீர:	வீரனும்
வைரோசநாஸ்த்ர	விரோசனனுடைய அஸ்த்ரங்களாலுண்டான
வ்ரண	வ்ரணங்களுடைய
கிண	காய்ப்பினாலே
த்விகுணித	அதிகமாகப் பண்ணப்பட்டிருக்கிற
உக்ர	உத்க்ருஷ்டமான
நிர்காத	வஜ்ராயுதத்தின்
காத:	அடித்தலையுடையவரும்
ஸர்பகாதீ	ஸர்ப்பங்களைக்கொல்லுகிறவருமான
ஸ:	அந்த கருடன்
அஸ்மத்	அடியோங்களுடைய
த்ராஸிதாநாம்	மஹாபயங்களுடைய
ஸங்காதம்	ஸமூஹத்தை
ஹரது.	போக்கடிக்கட்டும்.

கருத்து. க்ஷீரஸமுத்ரம்போல் பெரியதாயும், தன்னிடத்திலிழைக்கப்பட்ட ரத்நங்களினால் உயர்ந்ததாயுமான எந்தகருடனாலே கொடுக்கப்பட்ட கிரீடமானது க்ருஷ்ணவதாரமெடுத்த பகவானாலே தன் திருமுடிக்கு ஸரியாகச்சேர்க்கப்பட்டதோ, விரோசநனோடே யுத்தஞ்செய்தபொழுது அவனுடைய அஸ்த்ரங்களினாலுண்டான வ்ரணத்தின் காய்ப்பினால் அதிகமாகச் செய்யப்பட்டிருக்கிற வஜ்ராயுதத்தினாலுண்டான காய்ப்பை யுடையவரான

அந்த கருடன் அடியோங்களுடைய மஹாபயங்களைப் போக்கடிக் கட்டும் ॥

(ஷிகண்டி ஆபரண மகுடேந) க்ருஷ்ணனுக்கு மயில் தோகையாப ரணமாகையாலே, அந்த ஆபரணத்துக்கு கொஞ்சங்குறைந்திருக் கிறது இந்த கிரீடமென்றபடி ॥

ப்ரஹ்லாதாழ்வான் பிள்ளையான விரோசநனென்பவன், க்ஷீ ராப்தியில் எம்பெருமான் ஸந்நிதியில் கைங்கரியஞ் செய்துகொண் டிருந்தான். பகவான் யோகநித்ரை செய்யும்பொழுது முநிகள் முதலியவர்கள் ப்ரஹ்லாதாழ்வான் பிள்ளையென்கிற நம்பிக்கையா லே அவனைமாத்திரம் பகவானிடத்தில் வைத்துவிட்டு, தாங்கள் யாவரும் வெளியில் போனார்கள், அப்பொழுது அந்த விரோசந ன் பகவானுடைய கிரீடத்தை எடுத்துக்கொண்டு பாதாளலோகம் போய்விட்டான். எம்பெருமான் யோகநித்ரையை விட்டு எழுந் தருள பகவத்ஸேவகர்களான முநிகள் ஸர்வர்களும்வந்து பகவானை ஸேவிக்க, எம்பெருமான் திருமுடியில் திருவபிஷேகத்தைக்காணா மல் ஒருவருக்கொருவர் பயந்துகொண்டிருக்க, பகவான் "நான் தூக்கத்திலிருந்தபடியால் எனக்கொன்றும் தெரியாது" என்று சொல்ல, எல்லாரும் கூடி விரோசநனை யிங்கு காணாமையால் அவன்தான் ஸ்வாமியின் திருவபிஷேகத்தை எடுத்துக் கொ ண்டு போய்விட்டான் என்று நிச்சயித்து, பெரிய திருவடியைப் பார்த்து திருவபிஷேகத்தை அவனை ஜயித்துக் கொண்டுவரவே ணுமென்று எல்லா முநிகளும் நியமிக்க, உடனே கருடனும் பா தாளலோகஞ்சென்று, அந்த விரோசநனோடு யுத்தஞ்செய்து அ வனை ஜயித்து, அந்த கிரீடத்தை எடுத்துக்கொண்டு வருகிறபொ ழுது ப்ருந்தாவநத்தில் கண்ணனை ஸேவித்தவுடனே இந்த கிரீ டத்தை இந்தக் கண்ணனுக்கு சாற்றவேணுமென்று நிச்சயித்து, கருடன் கண்ணனுடைய திருமுடியில் சாற்றியருளினார், அந்த பெரிய கிரீடமானது பாலனான கண்ணனுடைய திருமுடிக்கு யோ க்யமாயிருந்தது என்பது யாதவகிரி மாஹாத்ம்யத்தில் கண்டு கொள்வது ॥ ॥௪௩॥

ஸ ॥ அத சைத்யானி சைத்யகர்மஹர்ம்யாதீனி சைத்யாதிஸம்ஸ்தானகாநி வர்ணயதி :—

(௩-௬) ப்ராஸாதாம்ஸ்த்ரிதலம் ஸப்ரஸாத மண்டபகாம் ஸக்ஷவி க்ஷேமஹர்ம்யாதி ... ॥

வ்யா ॥ ப்ராஸாதேதி । ...

(அ—கை) அஸுரர்களுக்கும் பகவானுக்கு முண்டான யுத்தத்தில் கருடன் பகவானுக்கு ஸஹாயமாயிருந்து கொண்டு, பகவானுக்கு ஜயமுண்டாக்கினுரென்கிறுர் "சிந்த்யாத்" என்பதால்.

பதம்.	உரை.
ஸம்வர்த	ப்ரளயகாலத்தினுடைய
ஸந்த்யா	ஸந்த்யாகாலத்திலிருக்கிற
பயோதப்ரபந்த	மேகஸமூஹம்போல
உத்யத்	விளங்குகிற
பக்ஷ	சிறகுகளுடைய
விக்ஷேபஹேலா	உதறுதலாகிறவிளையாட்டினுலுண்டான
வாதூல	பெருங்காற்றினுடைய
ஆகாத	அடித்தலாலே
தூலராசிப்ரதேச	பஞ்சின்லேசத்தின் ஸமூஹத்திலே [பேசுகிற
ஆதேய	ராசில் வைக்கவேண்டிய
தைதேயயோதை:	அஸுரஜனங்களையுடையவரும்
அப்ரதிமை:	அப்ரதிபடமான
திவ்யாவதானை:	திவ்யசரித்ரங்களாலே
தீப்த:	விளங்குகிறவருமான
தனுஜவிஜயின:	அஸுரசத்ருவான பகவானுக்கு
கேதனஸ்ரீ ஸுபர்ண:	த்வஜபூதரான கருடனவர்
அஸ்மதீயை:	அடியோங்களுடையதான
ஸுக்ருதாத்யை:	புண்யபாபங்களாலே
ஆஹிதம்	வந்திருக்கிற [ஹத்தை
அஹிதானீகம்	ஸுகதுக்கானுபவரூபமான சத்ருஸமூ
சிந்த்யாத்	போக்கடிக்கட்டும்

கருத்து ப்ரளயகாலத்திலுண்டான மேகவரிசைபோல் விளங்குகிறசிறகின் உதறுதலினுலுண்டான காற்றினுலுதறப்பட்ட அஸுரஜனங்களாகிற பஞ்சின்லேசத்தையுடையவரும், திவ்யசரித்ரங்களாலே விளங்குகிறவருமான பகவானுடைய த்வஜபூதரான பக்ஷீந்த்ரன், அடியோங்களுடைய புண்யபாபங்களினுலுண்டான ஸுகதுக்கானுபவத்தைப் போக்கடிக்கட்டும். ॥

முன்காலத்தில் மால்யவான் முதலிய ராக்ஷஸர்களோடு பக வான் யுத்தஞ்செய்யும்போது வாஹனமாயிருந்தகருடன் தன்பக்ஷ வாதத்தினாலே, நசையற்ற இலைகளை பலவானான காற்று அடித்துத் தள்ளுமாப்போலே, மால்யவான் முதலியவர்களை அடித்துத்தள்ளி னாரென்று ஸ்ரீமத்ராமாயணத்தில் உத்தரகாண்டத்தில் "ஸுஹத்ர ராக்ஷஸஸைந்யம் ஸுபர்ணேநாபவர்திதம் । ஸைந்யபக்ஷக்ஷதம் பக்ஷவாதேந ராக்ஷஸம் ॥ ஸ்வயோஹங் வ்யுவாது வாயு ஸ்துஷ்பர்ணசயம் யதா । ப்ரேக்ஷ்ய பக்ஷவாதேந க்ஷாவிதம் த்ர ஸைந்யம் ஜஜம் ॥ ஸமீரஸமரோஷயும் ஜகாமஹிமவாய யன । பக்ஷவாதபராஜிதோ பஹுவாநவிராக்ஷஸ: ॥ ஸபர்ணேந ஸமாக்ஷயமஸம் ஹி யாவ்ரத:" என்று சொல்லியிருப் பதை "ஸம்வதத்ஸு" என்பதால் அருளிச்செய்தாரென்று சொல்லலாம். அன்றிக்கே, "ஜயாஜிஸாஹஸ கஜஜரம் வைநதேயவிஷ்ணு । ஸ்ரீமதஸ்ரீஸ்யதஸ ஸ்ர்வவிவஸாநு ரோவந ஜாவ: ॥ வஹஸஹக்ஷாவக்ஷோயாஸ் ஜயாஜிதிஜாஹதா:" என்று ஸ்ரீ மஹாபாரதத்தில் உத்யோகபர்வத்தில் சொல்லிய படியை "ஸம்வதத்" என்பதால் அருளிச்செய்தாரென்றுஞ் சொல்ல லாம். ॥ ॥௩௦॥

அவ ॥ அய வேதாகாரோஸ்ரீதரவ ஜயாஸஹாரகோ: யஜுராயஜு காஜோஹவ ஜ ஐதிவதி :—

(௪௧) யத்க்ஷஸ்ஸா த்ரிவேதீ த்ரிகுணஜஜநியிஜுஜ்ஸ்யதெயஸ் குணஸெஜ்ஞ: வயுயெஸ்வமிதுகாணாம் மதிஜிஹ ஜஹதெ நாயவஹ்யதநாய: । தெத காஜெ்யவஹிதாஸ்ஸ தியா மநியிரவாஜாயதாத்ராயதாஜஸாதாநெக்ஷிபாஜிஹிஜதஸாரி வாவஜதொஹரிநா வாஹநெ ஜ:॥

வ்யா ॥ யதிதி । (த்ரிவேதீ) த்ரயாணாம் வேதாநாம் ஸமா ஹாரஸ்த்ரிவேதீ, வேதத்ரயீரிதயர்த்த:. (யத்க்ஷஸ்ஸா) யஸ்யமூ ர்த்த: பக்ஷதிர்நீ (யஜுஸாமஜெஜ்ஞ:) யஸ்யமூர்த்தெஜா ஜ்ஞாநஶக்தி ஜவெஸ்வயலீயு தெஜோநாமகுணவிஜ்ஞை:, ஸா ஜமெஷரிதிரெஷ: (த்ரிகுணஜநிபி:), ஸக்ஷரஜவெரா ஸா

[illegible] ॥௫௩॥

அ—கை. வேதாத்மாவான கருடன் நான்கு புருஷார்த்தங்களையும் கொடுப்பவரென்று அருளிச்செய்கிறார் "[illegible]" என்பதால்.

பதம்.	உரை.
[illegible]	மூன்று வேதங்களானது
[illegible]	யாதொரு கருடனுடைய சிறகிலிருக்கிறவைகளோ
[illegible]	யாதொரு கருடனுடைய க்ஞானசக்தி முதலிய குணங்களையறிந்த (புருஷர்களினுடைய)

த்ரிஸர்கஜலதி: ஸத்வ, ரஜஸ்ஸு, தமஸ்ஸு என்கிற மூன்று குணங்களுக்காதாரமான ப்ரகிருதியாகிற ஸமுத்ரமானது

லங்க்யதே	தாண்டப்படுகிறதோ
இஹ	இந்தலோகத்தில்
த்ரிவர்க்ககாமிநாம்	தர்மார்த்த காமஸமூஹங்களையபே க்ஷிக்கிறவர்களான புருஷர்களுடைய
ஸமூஹ:	ஸமூஹமானது
யத்பூர்வ:	யாதொரு கருடனுமேல நாதனையுடை யதாயிருந்துகொண்டு
நாயகவத்	ஸர்வலோகநாதனான பகவான்போல
கதிம்	நல்ல கதியை
லபதே	அடைகிறதோ
த்ரிஷட்குணநிதி:	ஆறு குணங்களுக் கிருப்பிடமானவரும்
த்ராதாநேக:	இரக்ஷிக்கபபட்ட அநேக ஜநங்களை யுடையவரும்
த்ரிதசாரிஸைந்ய மோஹந:	தேவசத்ருக்களுடைய ஸைந்யங்களுக்கு மோஹநத்தை யுண்டுபண்ணுகிறவரும்
த்ரிதாமந:	மூன்றுஸ்தானங்களையுடைய பகவானுககு
வாஹநச்ரேஷ்ட:	வாஹநச்ரேஷ்டருமான
ஸ:	அந்த கருடன்
ந:	அடியோங்களை
த்ரிகாலவ்யாப்தாத்	மூன்று காலங்களில் வந்திருக்கிற
தீர்க்காத்	நீண்டதான
பாபாத்	பாபத்தினின்றும்
த்ராயதாம்	இரக்ஷிக்கட்டும்.

கருத்து எவருடைய பக்ஷத்தில் வேதஸமூஹங்களுமிருக் கிறதுகளோ, எவருடைய க்ஞாநம், சக்தி, பலம், ஐச்வர்யம், வீர் யம், தேஜஸ்ஸு, இவை முதலிய குணங்களை யறிந்தவர்களான புருஷர்களாலே ஸம்ஸாரமாகிற ஸமுத்ரமானது தாண்டப்படுகிற தோ, தர்மார்த்தகாமங்களை யிச்சிக்கிறவர்களுடைய ஸமூஹமான

று, பகவானெப்படி யாதொரு கருடனாலே நாதவானயிருந்துகொண்டு ஸஞ்சாரத்தை யடைகிருரோ, அப்படியே நல்ல கதியை யடைகிறதுகளோ, க்ஞாநம் முதலிய ஆறு குணங்களை யுடையவரும், தேவசத்ருக்களான அஸுரஸைந்யங்களுக்கு மோஹத்தை யுண்டுபண்ணுகிறவரும், க்ஷீராப்தி, ஸூர்யமண்டலம், யோகிகள் ஹ்ருதயமென்கிற மூன்றுஸ்தாநங்களில் எப்பொழுதும் வஸிப்பவரான பகவானுடைய வாஹனச்ரேஷ்டருமான அந்த பெரிய திருவடி நயினர் ஹுதஹவிஷ்யத்தின் (?) ஆமோதங்களில் வந்திருக்கிற நீண்டதான பாபங்களினின்றும் அடியோங்களை யிரக்ஷிக்கட்டும் ॥ ॥ருக॥

கவ ॥ ஸ்தோத்ர ஸமாப்தி ஸூசநம் :—

(ருஉ) ஸைகாம் பஞ்சாஶதம் யாமதநுத விநதாநந்தநம் நந்தயிஷ்யந் க்ருத்வா மௌளௌ தஸ்யாஜ்ஞாம் கவிகதகடாகேஸரீ வேங்கடேஶ: । தாமேதாம் ஸீமயஜ்ஞஶ்ருதிதவிஷயாவ்யாதிதைவாதிவீர்யா: காக்ஷாத்வத்ஸ்வாரஸ்யமாஹா: க்ருதிதரஸமேஷாக்ஷ்ய கல்யாணவந்தி ॥

இதி கருடபஞ்சாஶத் ஸமாப்தா.

இதி கவிதார்கிககஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரஸ்ய ஶ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு கருடபஞ்சாஶத் ஸம்பூர்ணா.

வ்யா ॥ ஸைகாமிதி । (கவிகதகடாகேஸரீ) கவிதார்கிக ஸிம்ஹ: (வேங்கடேஶ:) வேதாந்தாசார்ய:. (தஸ்யாஜ்ஞாம்) தஸ்ய பகவத: ஶாஸநம் (மௌளௌ க்ருத்வா) ஶிரஸி விதாய (விநதாநந்தநம்) விநதாகுமாரம் (நந்தயிஷ்யந்) தோஷயிஷ்யந் ஸந் (ஸைகாம்) ஏகஶ்லோகஸஹிதாம் (யாம்பஞ்சாஶதம்) கருடவிஷய ஶ்லோகபஞ்சாஶதம் (அதநுத) அகரோத் (தாமேதாம்) கருடஶ்லோகபஞ்சாஶதம் (ஸீமயஜ்ஞ:) ஸுஹ்ருத: (ஶ்ருதிதவிஷயா வ்யாதிதைவாதிவீர்யா:) ஶ்ருதா:= உபஶ்ருதா:, விஷயரேண= ஸ்வேந, வ்யாதிநா, ஜ்வராதிநா, தை

येन = [illegible], [illegible] = [illegible] [illegible], [illegible] संजात[illegible]याः, येषामेते [illegible] ([illegible]) [illegible]याः. [illegible]याः, [illegible] = [illegible], [illegible] = [illegible], येषामेते [illegible] इति[illegible]. ([illegible]) गरुत्मान् [illegible]. ([illegible]) इतर[illegible] ([illegible]) [illegible]. कवितार्किककेसरी वेङ्कटनाथो गरुत्मदाज्ञां शिरसि निधाय [illegible] श्लोकं गरुडनीतये [illegible] गरुत्मतः [illegible] गरुडपञ्चाशत[illegible], [illegible] गरुत्मता [illegible]. कवितार्किककेसरी [illegible] कवितार्किकशिरोमणिः वेदान्ताचार्याः ॥ ॥५२॥

इति श्री कौशिक कुलतिलक श्रीभाष्य श्रीनि
वासाचार्य [illegible] गरुडपञ्चा
शद्व्याख्या समाप्ता.

அ—கை. இந்த கருடபஞ்சாசத் என்கிற ஸ்தோத்திரத்தை யநுஸந்திப்பவர்களுக்கு பலமருளிச்செய்கிறார் "வேங்கடேசம்" என்பதால்

பதம்.	உரை.
கவிதார்க்கிக கேஸரீ	கவிதார்க்கிகராளாகிற யானைஸமூஹத்திற்கு ஸிம்ஹம்போன்றவரான
வேங்கடேசஃ	வேங்கடேசனென்னுந் திருநாமமுள்ள நிகமாந்தமஹாதேசிகன்
கருத்மதாஜ்ஞாம்	பெரிய திருவடி நயினாருடைய நியமநத்தை

ஶிரஸா க்ருத்வா	சிரஸினால் வஹித்து
விநதாநந்தநம்	விநதையின் குமாரனான பெரியதிருவடி நயினாரை
நந்தயிஷ்யந்	ஸ்தோத்திரம் பண்ணிக்கொண்டு
ஸைகாம்	ஒருச்லோகத்தோடு கூடிய
யாம் பஞ்சாஶதம்	எந்த ஐம்பதுசலோகத்தை
க்ருதவாந்	செய்தருளினரோ
தாமேதாம்	அந்த கருடபஞ்சாசத் என்கிற ஸ்தோத்திரத்தை
ஶீலயந்த:	அப்யாஸம் பண்ணுகிறவர்கள்
ஶமித	போக்கடிக்கப்பட்ட
விஷப்ருத்	ஸர்ப்பத்தினாலேயும்
வ்யாதி	ஜ்வரம் முதலிய வ்யாதியினாலேயும்
தைவ	பிசாசம் முதலிய தேவதைகளினாலேயும்
ஆதி	மநோவ்யாதியினாலேயுமுண்டான
பீடா:	பீடைகளை யுடையவர்களாயும்
காங்க்ஷா	அபீஷ்டத்தினுடைய
ஸாம்ராஜ்ய	முன்னமே [அடையப்பட்ட]
லாபா:	இலாபத்தையுடையவர்களாயும்
தார்க்ஷ்யகல்பா:	பெரிய திருவடிநயினார் போலவும்
பவந்தி	ஆகிறார்கள்
இதரபலைஸ்தை:	வேறு பலங்களினாலே
க்ருதம்	போரும்.

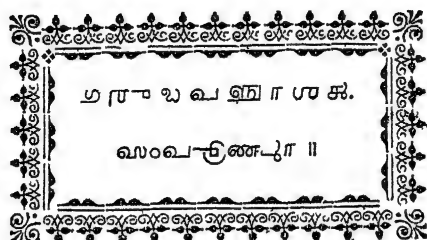
கருத்து. கவிதார்க்கிக சிங்கரான ஸ்ரீதேசிகன் "தன் விஷயமாக ஸ்தோத்திரஞ் செய்யக்கடவாய்" என்கிற பெரிய திருவடி நயினாரின் நியமநத்தை சிரஸா வஹித்து, கருடநதியில் நீராட்டம் செய்தருளி, தீரத்திலிருக்கிற அரசமரத்திலெழுந்தருளியிருக்கிற பெரிய திருவடி நயினாரை கருடபஞ்சாக்ஷரியை த்யாநித்துக்கொண்டு ஐம்பத்தொன்று சலோகததினாலே ஸ்தோத்திரம் செய்தருளினர். அந்த ஸ்தோத்திரத்தை யப்யஸிக்கிற புருஷர்கள், ஒருவிதமான வ்யாதியில்லாதவர்களாய் ஸகலாபீஷ்டங்களையும்பெற்று

தர்மார்த்தகாமங்களில் ஆசையற்றவர்களாய் கருடனுக்கு ஸமானர்களாக ஆகிறார்கள்.

जयजय कोशलेन्द्राधिके जयजय जम्भारिसेवितपादाब्जे ।
जयजय जननीतनये जयजय जगज्जालक्षिप्तपुण्यकाण्डे ॥

शिल्पागारे श्रीनिवासेन विष्णुव्याससहिता इयम् ।
विहगेन्द्रस्तुतेर्व्याख्या कृता द्राविडसूक्तिभिः ॥

தமிழ்ப்ரதிபததாத்பர்யம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ:

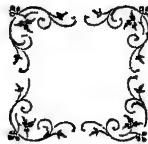
ஶாஸ்த்ரஸம்க்ஷேப ஶுத்தாஶுத்த பத்ரிகா.

பக்கம்.	வரி.	அஶுத்தி.	ஶுத்தி.
௪	௨	வெக்ஷ்டநாஶ	வெக்ஷ்டநாயநாஶ:
,,	௧௨	ஸஜ்ஞாநதீம்	ஸஜ்ஞாநதம்
௫	௧௩	யொரவெ	யஶவெ
௬	௧௫	ஜீவஷிவ	ஜீவஷிவ
௯	௧௬	க்ஷிவஸ	வக்ஷிஸ
௧௨	௧௦	அர்த	அர்த்த
௧௪	௨௮	ப்ராஷிதஃ	ப்ரமாஷிதஃ
,,	,,	ஸ்வவண்ட்	ஸ்வாவண்ட்
௧௬	௨௬	த்ரிவருத்	த்ரிவ்ருத்
௧௯	௨௬	வி, கரு	வி, இதில் கரு,
௨௨	௧௨	வனக்ஷஸா	வனகாக்ஷஸா
௨௭	௧௦	சதரு	சத்ரு
,,	௨௮	கூநத	கூநத்வ
௩௩	௧௦	வாக்ஷ்வஸ்வம்.	வாக்ஷ்வம்
௩௫	௧௬	ப்ர்கா	ப்ரகா
௩௮	௧௨	வேரிட	வேரு இட
௩௯	௧௮	றதொவெ	றத்தோவெ
௪௦	௧௫	ஸஜ்ஞாநஷி	ஸஜ்ஞாநதி
௪௧	௧	ஶ்ருதா	க்ஷஶ்ருதா
௪௮	௨௫	டையஅக	டையவைக
,,	௨௯	டையஅக.	டையவைக.
௫௧	௧௦	த்ருதீய	த்ருதீய
,,	௧௫	புரப்	புறப்
,,	௨௭	ஆகார	ஆஹார
௫௨	௧௩	க்ரிஹி.	க்ரஹி

பக்கம்.	வரி.	அஶுத்தி.	ஶுத்தி.
௫௨	௧௮	ஆகார	ஆஹார
,,	௨௧	விடுவக்கி	விடுவிக்கி
௫௩	௨௨	பேண்	பெண்
௫௪	௨௫	ஸர்ப	ஸர்ப்ப
,,	,,	மையி	மயி
௫௫	௧௧	ஸர்ப்	ஸர்ப்ப
,,	௧௫	ஆகார	ஆஹார
௫௬	௨௮	அமிர்த	அமிருத
௬௩	௭	வயா	வ்யா
,,	௧௨	விழுங்கிற	விழுங்குகிற
௬௬	௧௩	டிசொ	டிச்சொ
௬௫	௩	இரத்த	இரக்த
,,	௨௯	இரத்த	இரக்த
௬௮	௧௬	இரத்த	இரக்த
௬௯	௨	இரத்த	இரக்த
௭௧	௭	ஆனை	யானை
,,	௧௫	தேவலொ	தேவலோ
,,	௧௯	ஆனை	யானை
,,	௨௪	ஆகர	ஆஹார
,,	௩௧	ஆகார	ஆஹார
,,	௩௨	ஆகார	ஆஹார
௭௨	௨௭	கடுண்	கண்டு
௭௪	௧௩	ஶாநட	ஶீநட
௭௮	௫	தேவலொ	தேவலோ
,,	௧௬	ச்லேஷ	ச்லைஷ
௮௰	௫	இந்தர	இந்த்ர
,,	௧௫	விஶ்வவா	விஶ்வாவா-
௮௪	௭	ஸஹைவெ	ஸஹைவவெ
,,	௧௨	ஶாஸ்த்து	ஶாஸ்தாரு
,,	௧௯	ஹஸைஸ்த	ஸைஸ்த

பக்கம்.	வரி.	அஶுத்தி.	ஶுத்தி.
௮௪	௨௧	ஸம்ஹம்ஸ்த	ஸம்ஹஸ்த
,,	௩௦	ஸூரி	ஸூநாரி
௮௫	௧௯	உலகு	உலகை
,,	௨௦	பட்ட	பட்டதோ
௮௬	௧௫	ஸஞ்சுணம்	ஸஞ்க்ஷணம்
,,	௧௬	ஸௌராஸ்கம்	ஸௌராஷ்ட்ரகம்
௮௭	௩	யஜ்ஞெ	யஜ்ஞெ
௯௦	௨	பர்வதத்தி	பர்வத்தி
௯௫	௨௫	களிள்	களின்
௯௬	௩	ஸர்பப	ஸர்ப்ப
௯௭	௨௬	ஸங்கிஷ்ட	ஸங்க்ஷிஷ்ட
௧௦௦	௧௦	ப்ரக்ருதிம்	ப்ரக்ருதீம்
,,	௨௪	ப்ரக்ருதிம்	ப்ரக்ருதீம்
,,	௨௭	ப்ரக்ருதிஷு	ப்ரக்ருதீஷு
௧௦௧	௨௬	ப்ரக்ருதிம்	ப்ரக்ருதீம்
௧௦௨	௧௪	நாசககங்	நாசகங்
௧௦௩	௩	லேக	லோக
,,	௮	தவக்ருவ	தவாத்வ
,,	௧௨	கிதுமா	கிராதுமா
௧௦௯	௨௪	ஸ்திரி	ஸ்த்ரீ
௧௧௦	௭		ஸ்வகீயஜ
௧௧௨	௫	ஜீவ	ஜீவ
௧௧௫	௯	யுளள	யுள்ள
,,	௧௦	டருவம்	டவரும்
௧௨௨	௨௫	பவர்க	பவைக
௧௨௩	௪	ஸஞவி	ஸஞவீ
௧௨௭	௬	ஜெவ	ஜெவ
௧௨௮	௯	ஸம்க்ஷீ	ஸங்க்ஷீ
,,	௨௩	த்ராத ஜெ	த்ராதெ ராஜ
௧௩௧	௨௪	பந்த்தி	பங்க்தி

பக்கம்	வரி	அசுத்தம்	சுத்தம்
கரு௨	கக	ஆகார	ஆஹார
கரு௩	கக	நாயம்	நாயம்
கரு௪	க௮	உச்சவா	உச்ச்வா
கரு௫	கசு	ஐஞ	உஞ
கருசா	கக	கொள்ளு	கொளளு
கருஎ	கஎ	க்ஷணா	க்ஷணா ண

ஶ்ரீ: ॥

ஶ்ரீமதே ஹயவதந பரப்ரஹ்மணே நம: ॥

ஶ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம: ॥

ஶ்ரீவேங்கடேஶ கண்டாவதாரேண ஶ்ரீரங்கராஜ

திவ்யாஜ்ஞாலப்த வேதாந்தாசார்யபதவீகேந ஸ்ஸ

யதிஸார்வபௌம கடாக்ஷலப்த ஸர்வ

தந்த்ர ஸ்வதந்த்ராபிதாநேந

கவிகதககண்டீரவேண

ஶ்ரீ நிகமாந்தமஹாதேஶிகேந

அநுக்ருஹீதா

* ஶ்ரீ தேஹலீஶஸ்துதி: *

ஶ்ரீ ஶோளஸிம்ஹபுர வாஸ்தவ்ய ஸத்குரு

ஶ்ரீ காரார்த்தாத தேஶிகவம்ஶ திலகாயித

ஶ்ரீ ராமாநுஜ தநூபவேந

ஶ்ரீ தாதாசார்யேண

விரசிதயா வ்யாக்யயா

ஶ்ரீ ஶோளஸிம்ஹபுர வாஸ்தவ்ய ஸத்குரு

ஶிஷ்யேண, ஶ்ரீ ரங்கநாதார்யவிரசிதயா

டிப்பண்யா ச ஸமேதா

தேஶிகஸம்ப்ரதாய விஷய நிபுணேந

தி. வ. ஶ. நா. ரா. ஶ்ரீ தாதாசார்யேண

ரா. ரங்கராஜாசார்யேண

ஶ்ரீ காஞ்சீபுரே

"ஶ்ரீ தேஶிகவிஜயாக்ய முத்ராக்ஷரஶாலாயாம்"

முத்ராபயித்வா ப்ரகாஶிதா ॥

பரிதாபி-வரு கார்த்திகை-மீ

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍋𑌮𑌲𑌵𑌲𑍍𑌲𑍀 𑌨𑌾𑌯𑌿𑌕𑌾𑌸𑌮𑍇𑌤𑌾𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌮𑍃𑌤𑌪𑌰
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 𑌨𑌮𑌃

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌗𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ॥

* 𑌸𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌦𑍇𑌹𑌳𑍀𑌶𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌿𑌃 *

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌵𑍇𑌙𑍍𑌕𑌟𑌨𑌾𑌥𑌾𑌰𑍍𑌯𑌃 𑌕𑌵𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌕𑌿𑌕𑌕𑍇𑌸𑌰𑍀 ।
𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌮𑍇 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌤𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌦𑌾 𑌹𑍃𑌦𑌿 ॥

(𑌶𑌾𑌰𑍍𑌦𑍂.) 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌯𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌜𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌜𑌗𑌨𑍍𑌤𑌿 [illegible]
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑌾𑌮𑌨𑌨𑍍𑌤𑌿 ।
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑌾𑌣𑌯𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌯𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑍍 [illegible]
[illegible] 𑌸 𑌮𑍇 𑌭𑌵𑌤𑍁 𑌗𑍋𑌪𑌪𑌰𑌾𑌧𑌿𑌰𑌾𑌜𑌃 ॥

𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃 ॥

𑌤𑍍𑌰𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌕𑍋𑌟𑌿𑌤𑍍𑌰𑌿𑌦𑌶𑌗𑌣𑌸𑌂𑌸𑍇𑌵𑌿𑌤𑌪𑌦 [illegible] [illegible] ॥ [illegible] 𑌜𑌗𑌤𑍀 [illegible] ॥ 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯 [illegible] ॥ [illegible]

[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ श्री[illegible]
[illegible] । वेदान्ताचार्य[illegible]
व्याक[illegible] ॥

[illegible] भगवान् श्री वेङ्कटेशघण्टांशः कवितार्कि-
[illegible]
[illegible] श्री [illegible]
वेदान्ताचार्य[illegible]
[illegible] श्री [illegible] श्री वेङ्कटनाथ-
नामा कवि[illegible], «[illegible] काव्या[illegible]
[illegible] काव्य[illegible] ।
[illegible] कविः [illegible], काव्यं यश-
सेऽर्थकृते व्यवहारविदे शिवेतरक्षतये । सद्यः
परनिर्वृतये कान्तासम्मिततयोपदेशयुजे» इति
[illegible] काव्यकारणस्यानेक[illegible],
«[illegible] । [illegible]
[illegible]» [illegible] काव्य-
[illegible] «काव्या[illegible]
[illegible]» [illegible]
[illegible] « [illegible] श्री वेङ्कट[illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible]» इति [illegible]
[illegible]
[illegible]
« कृष्ण[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ कृष्णार्पण-
[illegible] कृष्ण[illegible] । [illegible] कृष्ण[illegible]
[illegible]» [illegible] कृष्ण[illegible] श्री [illegible]
[illegible] « [illegible] ।
[illegible]» [illegible]

ஸ்வப்ரகாரேண தவஸ்துவ்யோஸநஸ்ய ஶ்ருத்யர்தா²த்வாத் «ஸர்வஸ்வ ஶ்ரீவாஸுதேவஸ்ய வஸிஷ்டஸ்ய ப்ரக்ருதி । ஸகல ஸ்வேஷ்ட ஸேவா வைஸ்ணவ்ய வாக்யோதீய வாக்யார்த²விவேகஸம் ॥ வாக்யார்த²விவேகமேவ வாக்யாநாம் வக்ஷ்யதி ப்ரஸ்தாவே । ஸர்வதோ வ்யாப்தம் [illegible]

[illegible]

पारमार्षायां प्रवृत्तानां रक्षकत्वमित्याशयः । तन्नाथस्य पारमार्षायां प्रवृत्तस्य [illegible] तत्त्वज्ञानस्याभिप्रा शङ्क्याह । विश्राणयतीति । (प्रणयिनाम्) सम्प्रार्थयितॄणाम्, प्रणयः = याच्ञा सापेक्षतीति प्रणयिनः । अर्थिनः । तेषाम् (विधियात्) तत्त्वोपदेशेनार्थदानेन दाक्षिण्येन प्रश्रयाश्रियात् (पारमर्ष्यात्) पारमार्षायात् (विश्राणयात्), वितरतु, “ नित्यानित्यानां वेदनश्चतानानाशेको बहुरूणां योरविद्याधिकारात्, अतश्चाम् पारमार्षायातानाम् अर्था देवश्चतुर्थजः, इत्याद्युक्तप्रकारेण तत्त्वज्ञायिनाम् तत्त्वोपेक्षितानर्थदानेन तत्त्वशीलतायाः प्रत्युत इत्याशयः । यथा, प्रणयः = प्रेम, भक्तिरित्यादयः, सापेक्षतीति प्रणयिनः, भक्ता इत्यर्थः । तत्त्वस्याप्त्यै [illegible] इति प्रत्ययः । तेषाम् (विधियात् पार्थयात् विश्राणयात्) शरीरार्थप्रवृत्तिं पारमार्षायात् वितरतु । “ शरीरार्थं [illegible] ” इत्युक्तप्रकारेण भक्तानां सम्यक्प्रवृत्तिरित्याशयः । [illegible] पारमार्षायां प्रवृत्तानां [illegible] इत्याशयः । “ प्रणयस्य [illegible] ” इत्यादि [illegible], “ प्रणयान ” इत्यादौ [illegible] । [illegible] शैवपारम्परीणस्य कथं वरदं कारणं [illegible] [illegible] पारमार्षायां प्रवृत्तानां कथिताः, कथं वा [illegible] तदुपदिशतीत्यत आह । विश्वस्येति । (यं) शैवपारम्परीणम् (विश्वस्य) श्रीमानिति (वरदं कारणं) वरदं, वरः = उत्कृष्टः [illegible], “ [illegible] वराः, [illegible] ” [illegible], [illegible] । यथा, वरम्-उत्कृष्टम्, ददाति = [illegible] वरदम् । “ [illegible] ” इति कथ्यते, “ वरः श्रेष्ठे ” [illegible] । [illegible]

𑌰𑌣𑍍𑌯𑌶𑌬𑍍𑌦𑌾𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍. “𑌪𑌰𑌮𑌂𑌸𑍍𑌯 𑌷𑍍𑌟𑌨𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌨𑌾𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿। 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑍁 𑌚 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣” 𑌇𑌤𑌿 𑌰𑌤𑍍𑌨𑌮𑌾𑌲𑌾. 𑌨𑌿𑌰𑍁𑌪𑌾𑌧𑌿𑌕𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍. 𑌤𑌤𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌕𑌮𑍂𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃. 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌪𑌾𑌦𑌾𑌨𑌕𑌾𑌰𑌣𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌨𑍍𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃. (𑌸𑍂𑌮𑌨𑌸𑌿) 𑌈𑌶𑌕𑍍𑌤𑍀 𑌤𑌿𑌪𑌦𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿. “𑌸𑌦𑍇𑌵𑌸𑍋𑌮𑍍𑌯𑍇𑌦𑌮𑌗𑍍𑌰 𑌆𑌸𑍀𑌤𑍍, 𑌯𑌤𑍋 𑌵𑌾 𑌇𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌜𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇” 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑍁𑌪𑌨𑌿𑌷𑌦𑍍𑌵𑌚𑌨𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍇𑌷𑌃. “𑌮𑌨𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸” 𑌇𑌤𑌿 𑌯𑌾𑌦𑍋𑌃 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌦𑌿𑌕𑌾𑌸𑍍 𑌪𑌾𑌪𑍇 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌮𑌨𑍋𑌦𑍇𑌶𑌸𑍍𑌥𑌿𑌯𑌃. “𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌶𑌤𑌾𑌦𑍍𑌯𑍇𑌵𑌷𑌾𑌂 𑌪𑍃𑌥𑌗𑍍𑌭𑍂𑌦𑌃 । 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌮𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌯𑌾𑌸𑌾𑌦𑍇𑌹𑌂 𑌜𑌗𑌦𑍍𑌗𑌤𑌿𑌃 ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌜𑌗𑌾𑌮𑌾𑌶𑌾 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌃 𑌕𑌮𑌲𑌲𑍋𑌚𑌨𑌃 । 𑌦𑌶𑌾𑌯𑍁𑌧𑌾𑌦𑌿𑌗𑍁𑌣𑌾𑌯 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌿𑌕𑍀𑌮𑌂 𑌤𑌥𑌾 । 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌂 𑌦𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌪𑌾𑌤𑍇𑌨 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌵𑍍𑌯𑌪𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾”. 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌪𑌰𑌮𑌕𑌾𑌰𑌣𑌭𑍂𑌤 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌨𑍍𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌾𑌸𑍍 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑍁𑌰𑍍𑌭𑌾𑌵𑌾𑌸𑍍 𑌤𑌦𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌾 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌗𑍁𑌣𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃. 𑌨𑌨𑍍𑌵𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌾𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾 𑌪𑌰𑌮𑌕𑌾𑌰𑌣𑌭𑍂𑌤 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌨𑍍𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌕𑌥𑌂 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌯𑌤𑍇, 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 । 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯 (𑌦𑍇𑌵) 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌾 (𑌜𑌗𑌨𑍍𑌤𑌿) 𑌲𑍋𑌕𑌤𑍍𑌰𑌯𑍀 (𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿) “𑌭𑍂𑌤𑌃 𑌪𑌾𑌦𑌃 𑌸𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌸𑍍𑌚𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍌 𑌚 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑍀” 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌰𑌭𑍍𑌯 “𑌸𑌨𑍍𑌤𑌕𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌚𑌪𑍇𑌦𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌪𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌃” 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤 𑌭𑌾𑌰𑌤 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤 𑌸𑌦𑍇𑌵𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌯𑍈𑌣, “𑌬𑌹𑍁𑌧𑌾 𑌪𑌾𑌦 𑌪𑌾𑌦𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯 𑌬𑌹𑍂𑌨𑌿” 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌦𑍇𑌶𑍍𑌚. (𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯) 𑌪𑌦𑌤𑍍𑌰𑌯𑍇𑌣 𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾, 𑌵𑍍𑌯𑌪𑌸𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑌾𑌸𑍍 “𑌕𑍍𑌰𑌮𑌪𑌾𑌦𑌵𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑍇” 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌶𑌯𑌃 “𑌸𑌮𑌾𑌪𑍇𑌦𑌨𑌸𑍍𑌪𑍇𑌦𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌬𑍍𑌦𑌿” 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌬𑍍𑌦𑍇𑌶𑌃. (𑌵𑌿𑌜𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿) 𑌨𑌿𑌜𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌵𑌶𑍀𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑌿, “𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌿𑌪𑌦𑌾𑌵𑌿𑌚𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌰𑍍𑌗𑍋𑌪𑌾 𑌅𑌦𑌾𑌭𑍍𑌯𑌃, 𑌅𑌤𑍋 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌧𑌾𑌰𑌯𑌨𑍍” 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌚𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇, 𑌮𑌹𑍀𑌮𑍍𑌿𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌥𑍀𑌯𑌸𑍀𑌮𑌗𑌤𑌿𑌕𑌂, 𑌵𑌿𑌚𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌿𑌵𑍀𑌮𑍇𑌷𑌵𑌤𑌾𑌂, 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌯𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌯𑌃. 𑌪𑌰𑌾𑌭𑍂𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌦𑍇𑌨𑌾𑌨𑌾𑌮𑌦𑌪𑌾𑌰 𑌸𑌵𑍍𑌯𑍇𑌦𑌵𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌯 𑌸𑌪𑍍𑌤𑍀 𑌰𑌾𑌜𑍀𑌨𑍍𑌦𑌃 𑌵𑌿𑌜𑌿

तस्यावश्यं [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] जगत्[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] “ [illegible]
[illegible] [illegible] ” इत्यारभ्य “ [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] नमः । [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] नमः । [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] ” इत्यत्र [illegible]
[illegible]. तथा च “ [illegible] [illegible]
[illegible] नमः । [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] ॥ [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] नमः [illegible] ॥ [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] ” इति, [illegible] “ [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] ॥ [illegible]
[illegible] नमः । [illegible] [illegible]
[illegible] ॥ [illegible] [illegible] [illegible] ।
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] । [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] ॥ [illegible]
[illegible] [illegible] ॥ नमो नमः कारणकारणाय
नमो नमस्ते जगदेकनाथाय ते । नमो नमो वेदशिरोन्त-
[illegible] [illegible] [illegible] ” इत्यादि [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] श्रीमन्नारायणस्य [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible], [illegible] “ [illegible] ” [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]. [illegible] [illegible]
[illegible] श्रीमन्नारायणस्य [illegible] [illegible] [illegible]
कारणत्वविषये [illegible] [illegible],
“ [illegible] [illegible] जगन्ति [illegible] ” इत्यादि [illegible]

𑌬𑌲𑍇𑌨 𑌤𑌦𑍀𑌯𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑍋𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌪𑌕𑍍𑌷𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌸𑍍𑌸𑍍𑌮𑌾𑌰𑌿𑌤𑌃. “𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌕𑌾𑌰𑌣” 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍇𑌨 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌮𑍍𑌭𑌵𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑍇𑌰𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌸𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌪𑌾𑌦𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾 𑌸𑌙𑍍𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌾. “𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯” 𑌇𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌪𑌾𑌦𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯𑌾𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑌣𑌤𑍍𑌵𑌮𑌭𑌿𑌹𑌿𑌤𑌮𑍍. “𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌪𑌰𑌮𑌕𑌾𑌰𑌣” 𑌇𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌕𑌾𑌰𑌣𑌤𑍍𑌵𑍋𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯𑌾𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌵𑍍𑌯𑌵𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑍋𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍𑌮𑌿𑌕𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌾𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌵𑍍𑌯𑌵𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃. “𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌕𑌾𑌰𑌣” 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌰𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌭𑍋𑌗𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌪𑍍𑌰𑌦𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌭𑌾𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌾𑌰𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍇𑌨 𑌯𑌦𑍇𑌵𑌾𑌭𑌿𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌕𑌠𑍋𑌰𑌪𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑍍𑌯𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌵𑍍𑌯𑌵𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑌃 𑌸𑍂𑌚𑌿𑌤𑌃. “𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑌾𑌣𑌯𑌨𑍍” 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 “𑌪𑍍𑌰𑌣𑌯𑌿𑌨𑌾𑌂” 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍇𑌨𑌾𑌯𑌂 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌾𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍇𑌣𑌾𑌯𑌾 𑌉𑌪𑌾𑌸𑌨𑌾𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌿𑌤𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌉𑌪𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌪𑌾𑌸𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍇𑌨 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌸𑍂𑌚𑌿𑌤𑌃, 𑌯𑌥𑌾, 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌯𑌿𑌶𑌬𑍍𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌪𑌰𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌸𑌾𑌧𑌨𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃. “𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌪𑌰𑌮𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍” 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍇𑌨𑌾𑌵𑌿𑌰𑍍𑌭𑌾𑌵𑌸𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍄𑌣𑌾𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌤𑍄𑌣𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌸𑌦𑍋𑌷𑌤𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌪𑌾𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑌙𑍍𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃. 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌪𑌾𑌦𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌿𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍋𑌷𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌤𑍍𑌵𑌪𑌰𑌮𑌕𑌾𑌰𑍁𑌣𑌿𑌕𑌤𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌾𑌦𑌨𑌾𑌦𑌯𑌃, 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌕𑍍𑌤𑍇𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌾𑌦𑌯𑌃, 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌤𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌬𑍍𑌦𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌯𑌃, 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑍇𑌨 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿, 𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌕𑌂 𑌸𑌕𑌲𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌗𑍁𑌣𑍈𑌕𑌤𑌾𑌨𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌪𑌾𑌦𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍂𑌚𑌿𑌤𑌮𑍍. “𑌪𑍍𑌰𑌣𑌯𑌿𑌨𑌾” 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌨𑌿𑌰𑍍𑌣𑌾𑌯𑌕𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌗𑍁𑌣𑍋𑌪𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌪𑌾𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌯𑌪𑌾𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍂𑌚𑌿𑌤𑌃. “𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑌾𑌣𑌯𑌨𑍍” 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍇𑌨 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌫𑌲𑌭𑍇𑌦𑌃 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌖𑍍𑌯𑌪𑍁

வியவாராஷாயோ: ஸஜு-ஹீத:. "விவியாநு வாயோராநி" த்யேந ஸாஹாவஸி த்காரஸ ஹவதிஷ்யாஸம ஸ-ருதவாரா ஷாயோ: வ திவாநேந க்ஷவ த்திவாஷோத்தாயோ ஸ்ஸுவி த:. "வாயோராநி" த்யேந நித்யஸமவ திவாநேந தத்தா ஷி வருவஸ்காமிக: உக க்ராஞ்திவாஷோத்த: உக க்ராஞ்திவ காரா:, சநஞரமதிவாஷோத்ரா விராஷி மதிவ காரா:, தந நஞரஜத்திவாஷோத்ரா ஜோத்வஸ்யம் வகாரஸ்சவ்ருஞித ஜத்யமம் வ ஸத்தாநவ ஸத்க்ரியா. சத்விஸேஷணாநாம் வா ராஷாயோ: வ ஜாநரருவாரக்ஷணாஸிவாயமஸ்வாக வரி கார:. "யநஸிவாயமஸ்ரா ஸ்யாக விஸேஷணவார்வாரா । தத்ராஸிவாயவிநாஷாஜஸள வரிகரோஜத:" இதி லக்ஷ ணாக "ஶாவவாராயிராஜ" இதி விஸேஷ்யஸ்ய ஶா வநஸாஜயோ்யாஸி வாயமஸ்வாத்வரிகாரக்ஷார:. "ஸா ஸிவாயெ விஸேஷ்யத்ர ஸவெக வரிகாரக்ஷார:" இதிலக்ஷ ணாக. "ஶாத்ராஸஜேஹவக்வி" திவாராஷாயோ: வ ஜாந ரருவாரக்ஷணவ ராயோநாயாஸ்ஜயோநீபாயாஸ்வஜமசுஶீகா ண ஸவகாரணக்வ ஸவவியவாராஷாயோ: வ ஜாத்யக்வ ரருவவாக்யாயெயோ ஸ்ஜயோநாசாக்யாயோ ஹேதகம் காவ்ய ம்ஜம். "ஹேதாவாக்யவநாயோக்வ காவ்யம்ஜஜாஹ்யத" இதிலக்ஷணாக, க்ஷஶீரமக்ஷாரஸ்ச. "க்ஷஶீநராஜாஸிமஷிதேஸ ஸ்த்ராந்யாஶம்ஸநஜத" இதிலக்ஷணாக, வ்யத்யநா வாஸஶ்ரய விஷ்ட்ரம். "ஸகதிவஸ்யதீநாஞவ்ஜநாநாம் யநாஸவெக । வாநராக்த்ரஸள நாஜ வ்யத்யநாவாஸஜஷ்யதெ" இதிலக்ஷ ணாக. ஸதேஷாம் திமதஸ்ரமந்யாயெந ஜைநாஸ்ஸம்ஸ்யஷ்டி:. "திமதஸ்ரமஸம்ஶ்லேஷந்யாயாத்ய த்வாரஸ்வரம் । ஸம்ஸ்லிஷ்ய யாரமக்ஷாராஸாஸம்ஸ்யஷ்டிநிமத்யத" இதிதல்லக்ஷணம். சஸி நஷெத்யவநாநாம் வஸிஜாயோக்வாக வஸாஷாநாஜமாணம். உத்தஞ்ஸரஸ்வதீ கணாஹரணெ "வ ஸிஜாயோவநக்வம்யக ஸ வஸாஷாநிமத்யத" இதி. வம்நகாமெஜவிவாக்ய வ்யயக்ஷ நக்வ தீதெஜாயாயுஞாஜ மாணம், "யா வ்யயக்ஷநதா வாக்யெ ஜாயாயும் தஞிமத்யதெ" இதிலக்ஷணாக. ஸதாநூஶ

ப்ரணவதேகாவ்யஸ்ய ப்ராவ்யதா. தத்ருக்தம் தத்ரைவ “ஸம்க்ஷ்ருதவேதிப்ராவ்யம் நகாவ்யம் ப்ரணவஜிதம் | ப்ரணவயோகஸ்தயோவ்யவேத்யா ப்ரணாலக்ஷாரயோகயோ” ரிதி. ஸ்வஸிந்ருதைய ஸூதம்வஸந்தியகாவ்யத்தம். “உக்தாவஸந்தியகாத ஹஜாஜளா ம:” இதி லக்ஷணாத். அத்ராபி “ஸாம்ப்ரதாயஹஸ்தாதே” இதி ஸம்ப்ரதாயாவ்யஸ்யவேநாக்தஸ்ய தமணஸ்ய வ யோமே ஏவ “விஸ்வக்ஷாஷிஸ்வேர்யாஜீவாதே வரலோக்ஷிமேக்ஷிணீ” திவ ரலோக்ஷ்வாவகஸ்ய வேதியவேஸாத் “தேவதா வாவகாஸ்வாமேவ ஹஉ ஈவாவகா: | தேவவேயமேவ நிஜவ்யாஸ்யாஷ்யவிதோ மணைதாவிவா” இதய்யாக்த்யா மணவணய ஸாஸிஉயஷவ்யா ||

ஏணிவ்யாவாஉ வ்யாவ்யாந வ்யாஸ்ஜ:

வ்ருதோவவாஸநிரதம் க்ருபம்யஜிஸஸதம் | தேஜஸா ஸாயவுஸக்ஷாமம் ஸ்ரீநிவாஸஈம் ஹஜெ || விஜ்யாவயோஉவிணாஸவகாமாஜி ஸீயம் ஹோமாம்ஸ்ரஉக்திஏவ விஸயதாவிதீயஉ | யஸாஜாக்ஷதி வஜாஜநீவ வத்தம் மொவாஸஜேவதாஜநியிதேஸிகேதேர: || ஸவஉதஜ ஸ்வதஜ ஸ்ரீ வேஷாஜேமாஜமேவாஸ: | காரணாஜ்யதவாராஸீமேஉரவ்ஸவதாஜஸஉா || வ பாயஸஉதிம்காவஉநு வ யஜம்விஉஷாம்ஜஜே | தேஹளீசஸ்துதிவ்யாவ்யாம் காரிஷெய்ய ஜிவஸாஸக்திஜி: ||

வணிதா: கேவந, தேசிகனுக்கு ஆழ்வாருக்குப்போலே ஸமவானிடத்தில் அநுஸவிக்கும்போது நாயிகாஸாவம் கிடையாது, ஆகையாலே நாயிகாஸாவமேவஸராய் வாக்ருதஸாஷையாலே பேசுகிறுரென்று அவ்யத்தசகத்துக்கு வ்யாவ்யானஞ் செய்தது அநுசிதமென்பர்கள்; அவர்களை மும்மணிக்கோவை முதலிய ஸ்ரீதேசிகதிவ்யஸூக்திகளைக்கொண்டே தெளிவிக்கைக்காகவும், தேஹளீசஸ்துதிக்கு வாஸுவுவ்பாயம் நவரத்நமாலையாகையாலே அத்தோடே இந்த ஸ்துதிக்கு ஸஜதி சொல்லுகைக்காகவும் மூந்தற வ பாயஸஜதி சொல்லப்படுகிறது ||

விஶாகிதகாவியகாஞ்சிஸ்ரீ ஹாமயமான தூப் புல்பிள்ளை, ஆழ்வாரைப்போலே ஹைவத்வமுஶேஷ வியோமெகே ஸாவஷா: வராய்க்கொண்டு “ஹவிஷ்யூஜ்ஞவநவயஸிம் வாஜ வரோம் ஹவ” என்று ஸவ்யாதஸ்தகத்தில் வடகலாவமாகவும் நேறிலும் தம்முடைய உடைமையை தெவநாயனுக்கு அறிவித்து ஷுஸுதெ ஹொஸ்கூஜணம் முதல் வரிவஸ்ணஷ் ஷஹாநா ஹவயங்ஙளை வ ரயிபூத்திருக்க, எம்பெருமான் மிகவும் வ்யஸனப் இவருககு ஊவங்காட்டி கடாக்ஷித்து, இவரைக் கொண்டு உவஶோநாஷாநங்களாலும் வ வாஸோவத்தா லும் மொகொவகாரம் பண்ணுகைக்காக திருநாடடுக் கெழுந்தரு ளப்பண்ணிக்கொண்டுபோகாமல் இவ்விடத்திலேயே ஊக்தா ஷ்யாநா ஹவத்தைக்கொடுக்க, அதை உநஸா கநாஹவித்து, அடுத்த வ வாஸமான மும்மணிக்கோவையில் இரண்டு பாட்டாலே, அவனுடைய ஊஸஸத்ய்கஜ்ஞாநவஷகாதிகளையும் குஹணங் களையும் பிராட்டியையும் கநாஹவித்து, கநாஹவவரீவாஹமாக ஊணிதயம்போலிருக்கும் “மும்மணிக்கோவை” என்கிற ஸஸூக்தியை “இம்மணிக்கோவையுடன்” என்று களஷ்தாஹஊணிபோலே வக்ஷஸிலே சாற்றியருளினர். ஸவ்யாதஸ்தகம் (கக)வது ஶ்லோகத்தில் “காராஷநிஜமாணமமெணஸ்த்யம் ஊஸாநம் ஸத்ய ஷஹாஸஹ:” என்று “நான் வ ரயிபூத்தபடியே செய்து என்னை ஸத்யஞைகப்பண்ணவேணு” மென்றிவர் கேட்டபடியே “அரு டருமடியவர்பால் மெய்யவைத்து” எனறு மும்மணிகோவை முதற்பாட்டில், ஹீஷாதிகளிடத்தில் “ஸநிமஊவஹாயகே வ திஜ்ஞாம்” என்று ஸத்யத்தை வைத்தாபபோலே, உஸர்களிடத் தில் ஸத்யத்தைவைத்தானென்று சொல்லுகையாலே தம்மிடத்தி லும் வ ரயிபூத்தபடியே வ்யஸாஹப்பண்ணி ஸத்யத்தை வைத் தானென்று ஸாவ்யக்தமாகிறது. இபபடி யிரண்டு பாட்டாலே அவனை உநஸா கநாஹவித்து ஹ்ருஷ்டராயிருக்க, இந்த ஊநஸா நாஹவம் அவனை நெறிகெட கநாஹவிக்கும்படியான வாஹ்யஸம் ஶேஷாவெமெக்ஷக்கும், அது கிடையாதபோது யரிக்கவொண் ணுதவஷமெஷுக்குமுடலாயிற்று. அப்போது வாஹ்யஸம்ஶேஷ

த்தில் வ்யவஹரித்து அது கைவாராமையாலே மிகவும் ஸவிஷண்ணராய்க்கொண்டு நாயிகாபாவத்தையடைந்தவராய் "மொழிவார்மொழிவன" என்கிற மூன்றாம்பாட்டில், "பொழிவாரநங்கர்தம் பூங்கரும்புந்தியபூமழையே" என்று உத்துங்கன்தனக்கு ஸ்வாஸாதாரணமான உத்க்ருஷ்ட கொடிஞ்ஞத்தில் வர்ஷிவாணங்களை ஸந்தாநம்பண்ணி "ஶரவர்ஷம் வவர்ஷ ஹ" என்கிறாப்போலெ வர்ஷிக்கிறானென்றருளிச்செய்தார். இத்தாலே உத்யாநவநத்தில்வந்து இப்பிராட்டி நோவுபடுகிறாளென்று ஸூசிதம். தெய்வநாயகனு மிவளைவிட்டுப்பிரிந்து "தெய்வதம்ஶரீரஸ்ய ராஜதே ஸ்ரீ..." என்னும், "ஸீதை..." என்னும்படியான அவஸ்தையையுடையவனாய், இப்பிராட்டியிருக்குமிடம் ஓடிவந்து இவரோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்க, இவரும் ஸ்பர்ஶாதிகளை ஸவிகாரமாக அநுபவித்தார். நாலாம்பாட்டிலும் ஐந்தாம் பாட்டிலும், அநுபவித்தது பிராட்டி தன்மையை யடைந்தென்றும், தானான தன்மையை அடைந்தென்றுஞ் சொல்லலாம். இப்படி இவரோடே எம்பெருமான் ஸம்ஶ்லேஷிக்க அந்த ஸம்ஶ்லேஷம் ஸத்ருஶமானவாறே அது ஸாக்ஷிக்கைக்காக, என்னுடைய ஊரான ஸ்ரீ ... க்கு ப்ரதக்ஷிணமாயும் போய்வருகிறோமென்று ஸ்திரமாக ஸங்கல்பத்தைப்பண்ணி யருளிச்செய்ய, இப்படி யெம்பெருமானாலே ஸங்கல்பிதரான இவர் "..." என்று ஸ்ரீ ஜநகராஜன் திருமகள் பெருமாளுக்கு ... பண்ணிப்பினப்போலே தெய்வநாயகனை யனுப்ப, தெய்வநாயகனுமிவளாலே அநுஜ்ஞாதனாய் கண்களாலே யிவரைப் பார்த்து ப்ரதக்ஷிணமாயூருக்கு எழுந்தருள, இவரும் தெய்வநாயகனைக் காணாமையாலே அத்யந்தமவஸந்நராய் தாம் படும்பாட்டை அந்யாபதேஶத்தாலே பேசுகிறார். தெய்வநாயகனோடு கலந்துபிரிந்தாளொருபிராட்டி, இவள் படுகிறபாட்டை வினவவந்த ஊரார்களுக்கும் தாய்மார்களுக்கும் தோழி சொல்லி புலம்புகிறாள் "ஆர்க்குமி" த்யாதி ஆறாம்பாட்டில், ஸ்வாபமாய நிரதிஶயஸ்வாநுபவரஸவிருத்தக்ரியையாயும் வர்க்கண

வே தேவநாயகனிடத்தில் அதிமாத்ர ப்ரவணையுமான இப்பெண் பிள்ளையை உள்ளே மறைத்துவையாமல், நீரோருவிஷமமற ஸ வருக்கும்காரணாரஸவஸ்துவாய்க்கொண்டு விலக்ஷணகால தே வம்போல் அஷ்டாங்க விமானத்தில் ஸ்ரீரவ திஷ்டனாய் நின்றவனைக் காட்டினீர்கள், அன்றுதுடங்கி அவனைக்கண்டத்தாலே உண்டான ப்ரேமவே வடிவுகொண்டாப்போலேயிருக்கிற இப்பெண்பிள்ளை «கிமேதுரந்தகதம்வாரிவஸ்திமோகம்» என்கிறப டியே ஆநந்தாஸ்ருவுக்கு அதயமான கண்களில் ஸோகாஸ்ரு வைப்பெருக்கினாள், ஸம்ஸ்லேஷத்தாலேயுண்டான ஸௌக்யத்துக் கதயமான மாத்ரத்தில் விரஹாக்நியினால் வேகுகிறாள், «ஹேமஸ்ரீ வநிஸ்ரவணஸௌ வ்ருக்ஷாந்வயாதினே» என்று பலவிதமான வ்ருக்ஷங்களையுஞ் சுடும்படி தீவேர்வரண நிஸ்வாஸங்களை விடாநின்றாளென்று, திருத்தொலைவில்லிமங்கலத்தில் அதிமாத்ர ப்ரவணரான ஆழ்வாரை அவ்வூர் திருநாமத்தைக்கற்பித்து கெடுத் திகோள், அவனைக்காட்டிக் கெடுத்திகோளென்று தோழிசொல் லிப்புலம்பினாப்போலே புலம்பினாள், ஐதி. இப்படிப்பட்ட தசை யில் ஆஸ்ரிதரக்ஷணத்துக்காக திருவஹீந்த்ர புரத்துக் கெழுந்தரு ளின எம்பெருமான், ஆஸ்ரிதரை ரக்ஷித்துவந்து தேவாதிராஜ ஆவதா ரத்தில் பரத்வ ஸௌலப்யங்களைப் பண்ணுமவிருக்க, ஸாரணாகதனை விபீஷணாழ்வான் இறத்தில் முதலிகள் அநேகபலாபங்களைக்கா ட்ட, தேவாதிராஜாவதாநயைத் தவிர்த்து, கடைசியில் «மிமாவாது ஆநவாது யக்ஷாநு பேயிஷ்யாம யேவராக்ஷஸா:। ஸத்யே ப்ரணதாநு ஹந்யாஜியூநு ஹாரிமணேஸ்வர» என்று பரத்வத் தைக்காட்டினாப்போலே, அவதாரஸுஷியிலே தத்வதீ யிருக்கை யைத்தவிர்த்து «ராமஸ்ஸ:» என்றுசொல்லி பரவாதேவ விப்பியாததான ஸர்வஜநஹா தககை ஸர்வ்வியவ்யாஸகாதிகளைக் காட்டி அநுபவிப்பிக்க அநுபவித்தார் ஏழாம்பாட்டில். எட் டாம் பாட்டில் திருவடியை அநுபவித்தார். இப்படி அநுபவிக் கும்போது நெறிகெட பாஹ்யஸம்ஸ்லேஷம் பெறவேணுமென்று இவர் அபேக்ஷிக்க, அது கூடாமல் அவன் விஸ்லேஷித்துப்போன வாறே, அதிமாத்ர வ்யஸநாஹி ஷீபிதராய் தன்தசையை தன்வா,

யாலேகூட சொல்லக்கூடமல்லாமல் பிராட்டி தஶாபந்நராய் மாத்ரு வாக்யத்தாலே யருளிச்செய்கிறார். ஒன்பதாம் பாட்டில் ஸகல பாபவ்யாதிநிவர்த்தகமான மருந்தான தேவநாயகன் விஷயத்தில் ப்ரவணையாய் பாபம்போலிருக்கும் ஹ்ருத்ரோகங்களுடைய வென் பெண்பிள்ளை திறமாக நான் தீராதமோஹத்தை யடைந்தேனென்று திருத்தாயார் ப்ரலபித்தாள். இப்படிப்பட்ட தஶையில் தேவநாயகன் வந்து பதறுதிரும் கஜேந்த்ராழ்வானை ரக்ஷித்தாப்போலே உம்மை ரக்ஷிக்கிறோம், நானே ஜகத் காரணபூதனென்று காட்டியருளக்கண்டு, அதை பத்தாம் பாட்டில் "வாராண மழைக்கவந்த காரணமே" என்று அநுபவித்தார். இப்படி யிருவருக்கு அநுபவாநந்தவர்த்தகமாய்ப் போனவாறே, அது ஸாக்ஷிகைக்காக "தாஸாம் தத்ஸௌபகமதம் வீக்ஷ்ய மாநம் ச கேஶவ:। ப்ரஶமாய ப்ரஸாதாய தத்ரைவாந்தரதீயத" என்கிறபடியே தேவநாயகன் விஶ்லேஷிக்க, "ஹிமஹதநலிநீவ நஷ்டஶோபா வ்யஸநபரம்பரயாதிபீட்யமாநா । ஸஹசரரஹிதேவ சக்ரவாகீ ஜநகஸுதா க்ருபணாம் தஶாம் ப்ரபந்நா" என்று ஸ்ரீஜநகராஜன் திருமகள்போலே யிப்பிராட்டியும் க்ருபணதஶாபந்நையாய் வ தேவதே இப்படி ஸம்ஶ்லேஷித்து விஶ்லேஷிக்கையில் காட்டிலும் ஸம்ஶ்லேஷியாதே முடிந்து போமதுவே எனக்கு ஸுகதரமென்று நிஶ்சயிக்க அப்போது, "பக்ஷீச ஶாகாநிலய: ப்ரஹ்ருஷ்ட: புந: புநஶ்சோத்தமஸாந்த்வவாதீ" என்று அவன் வரவுக்கு ஸூசகமான சில ஶுபநிமித்தங்களுண்டாவதைக் கண்டு அவன் வரவுதப்பான், பின்னும் நமக்கு ஸம்ஶ்லேஷஸஹிதமான போது விஶ்லேஷிப்பான், விஶ்லேஷஸஹிதமான போது ஸம்ஶ்லேஷிப்பன், ஆகையாலே யவன் வந்தாலும் அவனைக் கடாக்ஷிக்கக்கடவோமல்லோமென்று தோழிமாரோடும் கிளிகள் பாவைகளென்றுள்ள லீலோபகரணங்களோடுங்கூட ப்ரணயரோஷத்தாலே, "மின்னிடைமடவார்" என்கிற திருவாய்மொழியில் ஆழ்வார் ஸமயமிட்டுக்கொண்டாப்போலே, இவரும் ஸமயமிட்டுக்கொண்டு நிற்க, எம்பெருமானு மிவளைப்பிரிந்த நிரவதிகவ்யஸநத்தாலே ஸத்வர ஸஸம்ப்ரமனாயோடிவந்து நிற்க, தோழிமார்களு மிப்பிராட்டியும்

அபராதக்ஷாபணம் பண்ணிக்கக்கூட அவகாசமில்லாமல் பரா தீனராயிருக்க, ஆஸ்ரிதரக்ஷணமன்றியே ஆஸ்ரிதரக்ஷணாயத்த மாக ஸர்வஸ்வதானோத்யதஹஸ்தங்களான, இவளுடைய பந் துக்களும் அம்மானையுமாகிற அசேதநமான லீலோபகரணங் களையெடுத்து ஸ்வஹஸ்தங்களாலும் ஸம்ப்ரமத்தும் வேகு க்ஷணம் பண்ணியும் ஆஸ்வஸித்து ஸர்வாத்யாதாரணனான இவனை அபாங்கவீக்ஷ ணத்தாலே பார்த்து, உன்னருள் கூடப்பிறந்தவர்களுடைய பந்துங் கழலு மம்மானையு மல்லகாண் இவைகள், இவைகள் என்னுடைய பந் துங்கழலு மம்மானையுமே, இவைகளைத்தந்து போகுநம்பி, என்று சொல்லி ப்ரணயரோஷாவிஷ்டையாக இருக்க, எம்பெருமானும் சிலபணிமொழிகளை யருளிச்செய்து தன்னுடைய ஸௌஹார்த்தத்தை க்காட்டி பிராட்டியினுடைய ப்ரணயகோபத்தையழித்து ஸம்ஸ்லே ஷித்து, இருவரும் ஏகசய்யையிலாடிக்கொண்டு ஆனந்தநிர்பரிதராக ளாயிருக்க; அப்போது, ருக்மிணியோடே ஏகசயனத்தில் ஸஹா நந்தத்தோடே யெழுந்தருளியிருந்த கண்ணன் "நிஷ்கிஞ்சநாவயம் ஸஸ்வத் நிஷ்கிஞ்சநஜநப்ரியா: । தஸ்மாத்ப்ராயேண நஹ்யாட்யா: மாம் பஜந்தி ஸுமத்யமே ॥ யயோராத்மஸமம் வித்தம் ஜந்மைஸ்வர்யா க்ருதிர்பவ: । தயோர்விவாஹோ மைத்ரீ ச நோத்தமாதமயோ: க்வசித்" என்றான் நானோ அகிஞ்சநன், அகிஞ்சநப்ரியன், நீயோ ரா ஜபுத்ரி, உனக்குத்தகுந்த சிசுபாலாதிகளையடைவாயென்று ருக்மிணியைப்பார்த்து சில பரிஹாஸவார்த்தைகளைச் சொன்னாப் போலே, இவருமிப்பிராட்டியைப்பார்த்து சில பரிஹாஸவார்த்தை களைச் சொல்ல; "ரஹோதேவவாததவிஹதா வ விக்லபாங்கேஸிரோ" என் று ருக்மிணி கீழேவிழுந்து துடிக்க, "தாம் தத்தாம்ப்ருவ தத்தஹஸ்தஜ:" என்று ருக்மிணியை நாலு திருக்கைகளாலும் வாரியெடுத்து ஸமா தானம் பண்ணினாப்போலே "நின்செம்மாபாதபற்பு தலைசேர்த்து, யாவஜ்ஜீவரணஸ்ஹ்யாதா: வாசிகவ்யஜ்ஞாநந்திதா: । ஸிரஸா யாஸ்யதிஷ்யாமி நமே ஸர்வாசிஹ்வ்யதிஷ்யதி" என்று நெடுநாளாசைப் பட்ட திருவடிகளை யிவர் தலையில்வைத்து எம்பெருமான் ஸமாதா நம்பண்ண ஸமாஸ்வஸ்தராய்க்கொண்டு தாமான தன்மையையடைந்து திருவடிகளை ஆம்ரேடநம்பண்ணி யநுபவிக்கிறார் நவரத்ந

மாலையில் "ஒருமதி" என்கிறபாட்டாலே. இதை "அந்தமில் சீரயிந்தை நகரமர்ந்த நாதனடியிணைமேலடியுரையாலம்பதேத்திச் சிந்தைகவர் பிராகிருதநூறு கூறிச் செந்தமிழ் மும்மணிக்கோவை செறியச்சேர்த்துப் பந்துகழலம்மானை யூசலேசல் பாவு நவமணி மாலையிவையுஞ் சொன்னேன்" என்று தாமேயருளிச்செய்தார். பந்துப்பா, கழல்ப்பா, அம்மானைப்பா என்கிற மூன்று ப்ரபந்தத்தாலே ப்ரணயரோஷாவிஷ்டையாய் தேவநாயகனையுபேக்ஷித்தாள். இப்படி அஸஹ்யவிரஹத்தாலே உத்வேகப்படுகையைக் காட்டிலும் ஸம்ஸாரிகள்போலே ஶரீரேந்த்ரியஸம்பந்தமும் ப்ராணஸம்பந்தமுமிருந்து முடிந்து போகலாமென்று நிச்சயித்தாரென்பது இதற்கு ஸ்வாபதேஶம். பந்து—ஶரீரம், கழல் = இந்த்ரியம், அம்மானை = ஸத்த்வரஜஸ்தமஸ்ஸுக்கள். ஸமாநப்ரகரணத்தில் ஆழ்வார் "என்னுடைய பந்துங்கழலுந் தந்துபோகுநம்பீ" என்று ப்ரணயரோஷத்தாலே சொன்னதைக்கொண்டு இங்குமப்படியே சொன்னோம். ஊசற்பா ஏசற்பா என்கிற ப்ரபந்தத்தில், ருக்மிணியும் கண்ணனும் ஸல்லாபத்தில் க்ரீடாஸக்தர்களாயிருக்கும்பொழுது கண்ணன் ருக்மிணியை யேசினானென்பதைக்கொண்டு, டோலையிலிருந்து ஏசினாரென்று சொன்னோம். யத்வா, மும்மணிக்கோவையில் ஒன்பதாம்பாட்டில் விஶ்லேஷித்துப் புலம்பின பிராட்டிக்குப் பத்தாம்பாட்டில் தேவநாயகன் ப்ரத்யக்ஷாநுபவத்தைக்கொடுத்து ஸம்ஶ்லேஷிக்க, ப்ரியலீலாஸாவதாநரான தூப்புல்பிள்ளை பந்துகழலம்மானை யூசலென்கிற ஶாயைகளாலே க்ரீடாதிவிஹாரம்பண்ணிப் பின்பு டோலையிலிருந்து ஆடும்போது, ருக்மிணியைக்குறித்துக் கண்ணனேசினாற்போலே ஏசினாரென்றாவது சொல்லலாம். ஊசலென்று டோலைக்குப்பெயர். ஏசலென்று பரிஹாஸத்துக்குப்பெயர். இப்படியே "க்ரீடாஶாயா க்ரோதாக்ஷிஶாயா டோலாஶாயா பரிஹாஸஶாயா" என்று ஶாஸ்த்ரத்தில் சொல்லப்பட்டது. இப்படி தூப்புல்பிள்ளைக்கும் ஆழ்வாருக்குப்போலே நாயிகாபாவமுண்டாகையாலே "ஸ்த்ரீணாம் ப்ராக்ருதம் நித்யம்" என்று காவ்யாதர்ஶத்தில் ப்ரியஸகீஜநம் ப்ராக்ருதராய் ப்ராக்ருதபாஷையாலே பேசினாரெ

ன்று ஸ்வாபாதகத்துக்கு வ்யாக்யாநஞ் செய்தது ஸத்ஸம்ப்ரதாயமென்று ஸம்ப்ரதாயபரிஶோதகர்களான வித்வான்கள் அறிந்து கொள்வது. ॥

நவரத்நமாலையில் "ஒருமதியன்பருளங்கவர்ந்தன உலக மடங்க வளர்ந்தளந்தன + அருடரவெண்ணியபிந்தைவநதன அடியவர் மெய்யர் மலர்ப்பதங்களே" என்கிற முதல்பாட்டாலே, ஆச்ரிதர்களிழியுந்துறையான திருவடிகளை யனுபவிக்கிறார். "நாதே லோகஸந்தாநாதிநித்யம் வாடாஸிவாடநாத" என்றிறே இளைய பெருமாள் பாசுரம். "துயராறுசுடரடி தொழுதெழன்மனனே" என்றும், "சேவடி செவ்விதிருக்காப்பு." என்றும் "ஸ்வஸ்தாஶரவிதுயாரஸம் ஶரணஞ்ம் வ்யவஸ்யே" என்று மாயிறே முன்னோர்கள் போனபடி. ஒரு—விலக்ஷணமான, மதி= ஜ்ஞாநத்தை யுடைய, மதி= ஜ்ஞாநம். அன்பர்—பக்தர், அன்பு—பக்தி, அன்பை யுடையவர் அன்பர். விலக்ஷணமான ஜ்ஞாநத்தையும் பக்தியையு முடையவர்களென்றபடி. உளம்—சித்தத்தை கவர்ந்தன = ஆக்ருஷித்தன. இத்தாலே, "இன்கவிபாடும் பரமகவிகளொ"ன்று ஆழ்வாரும், "செந்தமிழ்ப்பாடுவார்" என்று கலியனும் முதலாழ்வார்களைக்கணிசித்துச் சொன்னாப்போலே, இவரும் முதலாழ்வார்களைக் கணிசித்தாரென்றபடி. இப்படி, "என்னகுறைநமக்கே" என்கிறபடியே ஆப்தஸமஸ்தகாமராயிருக்க, இந்த ஆநந்தம் ஸாக்ஷாத்தைக்காக எம்பெருமான் ஏறவாங்க, அது பொறுக்கமாட்டாமல் ஆர்த்திகராயிருக்க, "ஒருமதியன்பருளங்கவர்ந்தன உலகமடங்க வளர்ந்தளந்தன" என்று அன்புடைய முதலாழ்வார்களுடைய அந்தாகஷ்டிகளையும் லோகங்களையளந்த த்ரிவிக்ரமனை திருக்கோவலூர் ஆயனார் இவர் திருவுள்ளத்தில் ஸ்புரிக்க, இப்படிப் பட்ட உபகாரியினுதவின எம்பெருமானெழுந்தருளியிருக்கும் திருக்கோவலூருக்குப்போய் அவனை ஸேவித்தால் நம்முடைய க்லேஶமெல்லாம் தீருமென்று பார்த்து, அவ்வூருக்குச் செல்லும்போது ஆத்யபாராயணார்த்தம் "விஷ்ணோ" என்று தொடங்கி "மோக்ஷாஸஹே ஸதா மோக்ஷபராயிராஜ:" என்கிற ஶ்லோகத்தை ஸாபிப்ராயமாக ஸ்தோத்ரத்தில் சொல்லிக்கொண்டு, ஆழ்வார் உண்ணுஞ்சோறு

ன்கிற திருவாய்மொழியில் "அவ்வூர்விணவி" என்றும், "அவனுடைய பேருந்தார்களேயுமே பிதற்றி" என்றும் ஊரின் திருநாமத்தையும் ஹமவஹாஙங்களையும் வாயெயமாகக்கொண்டெழுந்தருளினுப்போலே யெழுந்தருளுகிறுர். ஊமாத்திலிந்த ஶ்லோகதைச் சொல்லிக்கொண்டெழுந்தருளினுரென்பது "மொவூாஸஹெவதா மொவவாராயிராஜஃ" என்று வமோாகஷமாக நிதெஶிக்கையாலும், விதீயஶ்லோகம் முதல் "தெஹஸாஶ்ரீஶவாதவெதாஶீஶாகவும்" என்று ஸீவத்திலபோய் கூஹிஊவெநின்று வூாதிக்கையாலும் ஸஹிதம் ॥

பதம்.	உரை.
யெந	யாதொருவனுலே
ஜமஹி	உலகங்கள்
ஸஹிஜா	மாஹாத்மயத்தாலே
விகூ	அளந்து
விஜிதாநி	ஜயிக்கப்பட்டவைகளோ,
யம்	யாதொருவனை
வாஉ காரணம்	உத்க்ருஷ்டமான காரணமாக
கூஉநஹி	சொல்லுகிறுர்களோ,
வணயிநாம்	யாசிக்கிறவர்களுக்கு
விவியாநு	அநேகவிதங்களான
வாயோநு	புருஷார்த்தங்களை
விஶாணயாநு	கொடுக்கிறவரான
ஸஃ	அந்த
மொவவாரா யிராஜஃ	திருகோவலூருக்கு ராஜனை ஆயனுர்
ஶெ	அடியேனுக்கு
மொவூா	இரக்ஷகனுக
ஸவது	ஆகட்டும்

விகூஶெதி ॥ (ஸஹிஜா) ஊஹாத்மத்தாலே, ஶஹிபக்கல் வூதிமஹம் வாஙகின உத்தாரக்ஷணத்தில் "அண்டம் மோழை

யெழ" என்கிறபடியே ஸிதாரிதாஜ ஸித்திகமாக வளரும்படி யான ஶாஹாத்ம்யத்தாலே யென்றபடி. (விக்ரம்யெந விஜிதாநி ஜகந்தி) யாதொருவனாலே யளந்து உலகங்கள் ஜயிக்கப்பட்டவை களோ. பலிக்கு ஔதாயர்யமிருப்பதாலே ராவணாதிகளை ப்போலே அம்பெடுத்து ஜயிக்காமல், "தேஹி மே ஸ்ரீமான் யாசக" என்கிற தன் ஸ்வரூபத்தையும் காட்டியாகரித்துக்கொ ண்டு சிற்றடியைக்காட்டி பலியெவஞ்சித்து பேரடியாலே யளந்து ஜகத்தை ஜயித்தான். இப்படி ஜயித்த ஜகத்தை மீட்டு இந்த்ர னுக்குக்கொடுத்து ரக்ஷித்தாப்போலே என்னையும் ரக்ஷிக்கவேணும். எனக்குமொரு த்ரிவிக்ரமாவதாரஞ் செய்யவேண்டுவதில்லை, தன் னுடைய ஶரணாரவிந்தத்தைத்தந்தால் அதுவே யமையுமென்று கருத்து. பஹுயோஜநாந்தரவானான இந்த்ரன் காரியமோ செய் வது, ஸந்நிஹிதனான அடியேனுடைய காரியஞ்செய்யலா காதோ? ஸர்வஸ்வதானம் பண்ணினவன் காரியமோ செய்வது, "க்ருதாபராதஸ்ய ஹி தே நாந்யத் பஶ்யாம்யஹம் க்ஷமம் அந்தரேணாஞ்ஜலிம் பத்த்வா லக்ஷ்மணஸ்ய ப்ரஸாதநாத்" என்று அடியேனை தேவரீர் ஸ்வத்தென்று எண்ணிக்கொண்டிருக்கிற அடியேனுடைய காரியஞ்செய்யலாகாதோ? வாமநாவதாரம் பண்ணினவன்று ஶஹா பலி ஔதார்யம்பெற்று க்ருதார்த்தனானான். இந்த்ரன் தன் ஸ்வாம்யம்பெற்று க்ருதார்த்தனானான், த்ரிவிக்ரமாவதாரஞ் செய் தருளினவன்று சதுர்முகன் திருவடியைக்கழுவப்பெற்றபடி யால் க்ருதார்த்தனானான், பிரமன் கழுவினஜலத்தை தலையிலேந்தின தால் சிவனும் சிவனானான், ஸர்வலோகமும தேவரீருடைய திருவ டியின் ஸம்பந்தத்தாலே பாவநமாயிற்று, அப்பொழுது அடியேனுடைய ஔதாஸீந்யத்தாலே அபீஷ்டம்பெற பெற்றிலேனா கிலும், இப்பொழுதாவது, ஒரு ஸத்ருக்காக த்ரிவிக்ரமாவதாரம் பண்ணினபடியே யெழுந்தருளியிருக்கிற தேவரீரை ஸேவித்து அடியேனுடைய அபீஷ்டம் பெற்றுக்கொள்ளுகிறேனென்பது பஹுவிதத்துக்கு தாத்பர்யம். தன் ஸ்வத்தை பலியபஹரிக்க அனந்து மீட்டுக்கொண்டாப்போலே, தேவரீர் ஸ்வத்தான அடியே

னையும் விஷயங்கள் அபஹரிக்க மீட்டுக்கொள்ள வேண்டாவோ வென்கிறாரென்னுமாம். உம்மை யெனக்கு ரக்ஷிக்க ப்ராப்தியுண்டோவென்னில்; கர்த்தாவுக்கு கார்யத்தை ரக்ஷிக்க ப்ராப்தியில்லையோவென்கிற கருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார். விஶ்வஸ்ய ஹேதுரிதி। (விஶ்வஸ்ய ஜகதஃ காரணம்) ஜகத்துக்கு யாதொருவனை நிமித்தகாரணமாக (ஶ்ருதிகள்) வேதங்களும் ருஷிகளு மாழ்வார்களும் உபாதாநகாரணமாயும் கர்த்தாவாயும் ஸஹகாரி காரணமாயுஞ் சொல்லுகிறார்களோ. இப்படி தானே ஸர்வவித காரணமாயிருக்க என்னுடைய ரக்ஷணத்துக்கு வேறே ஸஹகாரிகாரணாபேக்ஷையுண்டோ, ஜகதேகதேஶனை எனக்கும் தானே கர்த்தாவாயிருக்க என்னை ரக்ஷிக்கவேண்டாவோ? ப்ரபஞ்சத்துக்கு பித்ருமாத்ராதிகளைப் போலே ஸாதாரணகாரணமன்றிக்கே நிமித்தகாரணமாகையாலே நிமித்தகாரணமென்று கூப்பிட்ட கஜேந்த்ராழ்வானை ரக்ஷித்தாப்போலே யென்னையும் ரக்ஷிக்க வேணுமென்கிறாரென்றபடி. நாம் யாருக்காவது ஸம்ப்ரதாநம் பண்ணி ரக்ஷித்திருந்தாலன்றோ உமக்கு ஸம்ப்ரதாநம் பண்ணலாமென்னில்; தாதிமார் ஸ்தந்யங் கொடுக்கிறாப்போலன்றிக்கே ஜநநியே ஸ்தந்யங்கொடுத்து ப்ரஜையை ரக்ஷிக்குமாப்போலே ஸ்ருஷ்டித்த தேவரீரே ஸர்வருக்கும் ஸம்ப்ரதாநம் பண்ணுகிறீரென்கிற கருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார். விஶ்ராணயஸீதி। (ப்ராணிநாம்) ஜந்துக்களுக்கு (விவிதாந் பதார்த்தாந்) நாநாவித பதார்த்தங்களை (விஶ்ராணயஸி) கொடுக்கிறவனையும், ஸகலபதார்த்தத்தை யபேக்ஷிக்கிறவனுக்கு ஸர்வபதார்த்தங்களையுங் கொடுத்து “ ஸ்வதேஹநக்ஷிதார்த்திதம் க்ருதம் ” என்றிருப்பனென்றபடி. “ அலம்புரிந்த நெடுந்தடக்கை ” என்கிற திருக்கோவலூர் எம்பெருமான் விஷயமானபாட்டில், ஜந்துகள் ஸமர்ப்பணமென்று கதறினால் உழக்கில் பதக்குக் கொள்ளாதாப்போலே மேலே கொடுத்தால் கொள்ளாதென்று இழவாளனாய் தாநங்கொடுக்க நீட்டினகையை மடக்குவனென்று திருமங்கையாழ்வார் அருளிச்செய்தார். இந்தப்பாட்டின் அர்த்தத்தைக் கணிசித்து “ விஶ்ராணயஸி “ என்று இங்கேயருளிச்செய்தது. யதா;

(ஶரணயிநாம்) ஸேவதாம். "கற்புடைய மடக்கன்னிக்காவல் பூண்ட கடிபொழில்சூழ் நெடுமறுகில் கமலவேலிபொற்புடைய மலையரையன் பணியநின்ற பூங்கோவலூர்" என்கிறபாட்டில் துர்க்கையும் பர்வதராஜர்களும் ஸர்வேஶ்வரனிடத்தில் ஶரணத்தாலே யென்னதீங்கு வருமோவென்று ஶங்காநகலங்கி விரோதிகள் கிட்டவொண்ணாதபடி பாதுகாத்துக்கொண்டு ஸேவித்து நிற்கிறார்களென்று அருளிச்செய்தபடியாலே, இங்கு "ஶரணயிநாம்" என்று அந்த பர்வதராஜர்களுக்கும் துர்க்கைக்கும் ஸம ஶரணம் பண்ணிக்கொண்டு நிற்கிறதைச் சொல்லித்தாகவுமாம். அத²வா. "அன்பே தகளியாக" என்கிற பாட்டில் பரபக்தியை தீபமாக்கிக்கொண்டு எம்பெருமானைப் பார்க்கும்போது ஶரணயத்தை நெய்யாகக் கல்பித்த ஆழ்வார்களை யிங்கு "ஶரணயிநாம்" என்று சொல்லித்தாகவுமாம். இப்படிப்பட்ட பரமோதாரன் கிஞ்ச ஶ்ரீதாயுமாக பஹுவியக்கல் அயிதியாநின்றது. இந்த ஶ்ரீ தேவக்ஷபாதத்தை என்னிடத்திலும் உபயோகப் படுத்தலாகாதோவென்று கருத்து. (ஸர்வாவ்பௌமாயிராஜ:) ஸார்வபௌம விக்ஷணாஜ்ஞவைபத ஸம்ப்ரதாயத்தையுடைய த்ரிவிக்ரமன் தன்னை தஞ்சமாக நினைத்தில் ஸேவியாதாருடைய இழவெல்லாந்தீரும்படி திருக்கோவலூரில் ஸார்வபௌமனை நித்யம் ஸந்நிஹிதனாயிருக்கிறானென்றபடி. "ராஜாதிராஜஸர்வேஷாம்" என்கிறபடியே ஸார்வபௌமத்தில் ஶ்ரீதர்களை ரக்ஷணத்துக்குமாக வாஸம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கும் ஸார்வபௌமனானவன். ஸார்வபௌமவாஸிகள் இவனை ராஜாவாகப்பெற்று வாழும்படி என்ன பாக்யம் பண்ணினார்களோ? நானும் அந்த ஸார்வபௌமவாஸிகளோடே ஒருவனாகப்பெறவில்லையே யென்கிறாரென்று கருத்து. (தே) ஶ்ரவ்யமும் ஶ்ராவகமும் ஆபணாரே யென்கிற அத்யவஸாயத்தையுடையவெனக்கு. (ஸௌஹார்த:) ரக்ஷணை ஆகட்டும். ஶ்ராயோநாயாம் யோகே. இங்கு ரக்ஷணமாவது முன்பு தேவநாயன் இவரோடு ஸம்ஶ்லேஷித்து விஶ்லேஷிக்க, ஸம்பந்நாஸ்ய மில்லாமல் ஸாத்ரக்ஷண ஸௌஹார்தரான இவருக்கு ஆபன்னர் ஸாதாநத்தைக்கொடுத்து ரக்ஷிக்கவேணுமென்கை. "நிஜநஜஶயமாயிஸ்யா

விஶ்வாதேவாத்யந்த உபாஸநம்" என்றும் "க்ருஷ்ணஸந்தர்ஶநம் மஹ்யம் கார்யம் ஸ்யாதிதி விஜ்ஞாய" என்றும், "யாவதுத்யரணாத் ஸூர்ய: பாயிருவஸ்ருஜநாதித: । ஶிரஸாபாரயிஷ்யாமி நயேஶாந்தி ஹுவிஷ்யதி" என்றும் அக்ரூரப்ரஸாதமஹாரதாதிகள் மார்க்கத்தில் விஷயித்துக்கொண்டு போனதுபோலே. இவரும் "தேவ பௌராதிராஜ:" என்று சொல்லிக்கொண்டு எழுந்தருளுகிறார். ॥

(௨௧.) தேஹல்யதீஶ்வர தவோத்ப்ரஶீர்ஷகம்
தத்ஷ்ட்ரேஷ்டிதாம் திஶதி ஶ்ருங்கிகாநர்பணம் ।
பாபாபயத்யபி மாம் ஸ்வந க்ஷபாயாம்
க்ஷாந்தேந தாதகவிமர்த்யவிமர்தநேந ॥ ॥௨௧॥

வ்யா ॥ ப்ரமம் தாவத் "தேவ்யாஸதேஹவதி" கியி ப்ராமநா க்ருதா, ஸாவஸ்தாத்யாக்யாய மஹாராநவபேத, தமபி ஸவேஶ்வரேயி கதம் கயம் ஶக்யா:, "யதோ வாசோ நிவர்தந்தே । அப்ராப்ய மநஸா ஸஹ" இதி ஶ்ருதே ரிதி ஹமவஸ்ப்ரஶ்நம் வர்வமாஸநாநந்த்ய உத்தராஸந ஸமாயதே । தேஹளீதி (ஹேதேஹல்யதீஶ்வர!) ஸ்பர்வாராணஸீத்யா க்ருஷ்ணாரண்யக்ஷேதே ஜவதீர்ணமக்ஷேவேத்யதிஹ்ய வரஸ்மயா வேதாஜஹ்ருதஸாரஸீ மாந்யநாஹ்ரஹாயம் தேஹள்யாமவதீர்ண இதிஹாஸ:. தாத்ருஶ: கயீஶ்வர: தேஹல்யதீஶ்வர:, த்ரிவிக்ரம இத்யர்த:. ஶாகபாயிமுவாதிகாநுப்ரவ்யமவே தமோபாஸீஸமாஸ:. தஸ்ய ஸம்போதி:. ஜதமபி வ க்ருதஸ்வாதி ப்ரவ்ருத்திமபிவேத்ய தி. தேஹளீ = க்ருஹாவக்ரஹணீ, க்ருஹதோரணாதி:ப்ரதேஶஜ தியாவத். "க்ருஹாவக்ரஹணீ தேஹளீ" த்யமர:. (தவ) ஸமுஜமணியதோ ஸ்வேதத்யர்த:. (ஶம்த்ருஶம்) "தீஶ்வராணாம் பரமம் மஹேஶ்வரம் நதம் தேவதாநாம் பரமம் ச தைவதம்" இத்யாதி ஶ்ருதிப் ஶிவம் ப்ரஸ்வோஷ்டோகாத்மநந்ய ஸாதாரணமித்யர்த:. "த்யாதிஷ்டாத்ர பொரநாயோவநேகஞ்ச" இதீதம் ஶப்தவசநே கஜ்ஞாநா யமாதாத்ருஶ: க்ருத்ய:. "இதம் கிஶோரீஶ்க" இதீதம் ஶப்தவேத்ய ஶாதேஶ:. தாத்ருஶாதயஸ்த ரக்ஷகாதஸதாவத்வய

ஹாயெந்நவ்யாவ்ருத்த்யர்த்தெ. ஹாஷ்யதா, "தடுவெமம் வஶ்யந்தி ஜநாஃ, ஸஜவாயம்வஶ்யதி ஜ்ஞாநவிஷயொஹவதீ" திகஉுகக்க ஶிவ்யாவத்திஉுஶிகா. "தத்ர உ ப்ரஶெஜ்ஞாந விஷயகாவத்தி உாத விஷயகெவடவீ விஷயீகரணா வ்யத்திகாரு ஜ்ஞாநாயூகி திஸஜ்ஜவத" ஐதி உநொரஉாயாம் ஷிதஉிதஶ்யம் வ்ஸக்ஷாநா வ்யக்திகயா. (ஶரம்ஶ்வரகம்) ஸவந்நியதப்ரகம். ஶரம்ஷஐதீஶ்வர ஐதி விக்ரஹஃ. "ஶரம்ஶவெஶ்வப்ந" ஐதியாதொஃ "வெஶஶ ஹாவெ" த்யாதிநாவாஷ்த்யஃ. தஸ்யஹாவஸ்ஸகடிதி ஹாவா யெந்நகஷ்த்யஃ. கதந்ந. கத நிராவாயிக நிஹெந்நஶெஷ "நிராவாயிகநிஹெந்நஶெஹ்ய ஸக்ஷாவொஉநீஷிணாதி" திந்யா யெநாஸக்ஷாவாதவெஶ்வரகவிதி வுஹ்யதெ. (தாஷஷஷ தாம்) வெஶாதாஉாஶம்ஸஉாநாநாம் ஜநாநாதித்யயூஃ. "ஷஷ ஞுஸ்தா" விதியாதொஶிவாயெஸந்நி "கஜநஹஉாம்ஸநீ" திதீவெந்ந "வடஶ்தஶாநவா" விதிவடஶ்தாதெஶஃ. (ஶஷஷி காநாவாஸம்) ஶஷஷிகயா = ஹயவெஷ்வெப்யந யஃ கநாவாஸஃ = ஹொஷொவத்தி, "ஹொஷொவதாஹெஉநாவாஸஸ்யா" ஷித்யஉாஃ. ஹயவெஷ்வப்யஜநிதஹொஷ ஐதியாவக. யதா ; ஶஷஷிகாயாஃ = ஹயவெஷ்வப்யஸ்ய, தஜ்ஜநிதஸ்யாதஸ்யவஷவஉநவெஸ்யதியாவக. கநாவாஸஃ = ஸஉாஸஃ. கத காஸ்திதா ஶஷஷாஶஷஷிகா. "கா ஸ்தித" ஐதி காஸ்திதர்யெந்நகநி "வத்யஸா" ஷிதஶ்யாதிநா காவத்தஷவந்நவெஸ்யகாரஃ. "வய்நாரம் ஶஷஷத்திவ்" திவிஶவக்கா ஶஃ. "ஶ்ருவ்யத்யவாயா ஸ்ஹகவொயஉநீஶ்ஹவாஹிநீஃ। நராத கரொதக்ரியகாநு உநகஷிநிஶஷஷா" நிதிஉாயவகாரெணா வ்யாக்தம். ஃம். (ஷிஶதி) ஷஷாதி. தாஷஷஷவஸ்தவ ஸவந்நிய தப்ரகம் ஷஷ்வஷாவெஶாதாம் விஹ்யதெ ஜொஷஉாஸதஜதி ஹாவஃ. "ஷிஶகதிஸஜந்ந" ஐதியாதொஸ்தளஷாதிகாஷ்டீ. தஹிந்தஷ ஷீவொவாஸ, கிஜாயாவ யாவெஸநெதஸ்த ஞுஹ। வாவாஶயதீதி। (கயவ)கயாவீ, தாஷப்ரஶஹயவெஷ்வெப்யா வதாஷநக்ஷஉகெவடவீ தவஸவெந்நஶ்வரகம் (ஷஉந) ஷிககாயெ, ஆவாரயாஶஜத்ய ஷூஃ. (க்ஷவாயாம்) ஷிஷாத்ரம் "க்ரியாஉாக்ஷணஷாக்ஷவெ" த்ர அர்ஃ.(க்ஷாஹெந)ஸக்தாநாகவியா.க்ஷஉாவிஷயீகப்ரதெநெதவ்யயூஃ.

[illegible]

𑌗𑍍𑌲𑌾𑌨𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌯𑍋𑌤𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌿𑌮𑍇𑌵𑍈𑌤𑍇 𑌦𑍃𑌤𑌿𑌹𑍃𑌦𑌨𑍍𑌤 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍇𑌯𑌮𑍍. 𑌅𑌤𑍍𑌰 "𑌹𑌰𑍇𑌰𑍍𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌦𑌗𑌦𑍍𑌗𑌦𑌰𑌾𑌯𑌸𑌃 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌹𑌜𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌬𑍍𑌧𑌂 𑌪𑌾𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌿𑌕" 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌗𑌦𑍍𑌗𑌦𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑍃𑌤𑌿𑌜𑌾𑌤𑌮𑍍. "𑌕𑍍𑌷𑍋𑌭𑍇 𑌨𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌕𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑍇𑌨" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌕𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌕𑍍𑌷𑍋𑌭𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭 𑌗𑌦𑍍𑌗𑌦 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌸𑌂𑌨𑌿𑌧𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌕𑍍𑌤𑌭𑌕𑍍𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌪𑌰𑍍𑌯𑌵𑍇 𑌸𑌾𑌯𑌾𑌰𑌣𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌸𑌂𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇 𑌭𑌾𑌵𑍋𑌲𑍍𑌲𑌾𑌸𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇. 𑌤𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 "𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍇𑌨 𑌹𑍀𑌨𑍇𑌨 𑌸𑌜𑍇𑌤𑌨𑌯𑍋𑌗𑌤𑌃 । 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌭𑌾𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌵𑍇𑌗𑌾𑌵𑌦𑍀" 𑌇𑌤𑌿. "𑌗𑌦𑍍𑌗𑌦𑌿𑌕𑌾𑌬𑌨𑍍𑌧𑌂 𑌦𑌿𑌶𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌚𑌾𑌮𑌿𑌯𑌤𑍀" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑍈𑌕𑌸𑍍𑌯𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌨𑍇𑌕𑌜𑌾𑌤𑍀𑌯𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌿𑌷𑍁 𑌗𑌦𑍍𑌗𑌦𑌿𑌕𑌾𑌬𑌨𑍍𑌧𑌦𑌾𑌨 𑌅𑌵𑌾𑌚𑍀𑌕𑌰𑌣𑌯𑍋𑌃 𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑌾𑌭𑌾𑌸𑍋𑌽𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌃. "𑌆𑌭𑌾𑌸𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑌾𑌭𑌾𑌸 𑌇𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇" 𑌇𑌤𑌿 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌤𑍍. "𑌦𑍇𑌹𑌲𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌗𑌵𑌦𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌇𑌹𑌤𑍍𑌯 𑌦𑍋𑌷𑌨𑌗𑌰𑌕𑌦𑍇𑌶𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌹𑌿𑌤𑌦𑍇𑌹𑌲𑍀𑌪𑌰𑌿𑌮𑌿𑌤𑌕𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌕𑌾𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌃. "𑌆𑌯𑌾𑌰𑌾𑌧𑍇𑌯𑌯𑍋𑌰𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋𑌪𑌰𑍍𑌯𑌵𑌹𑌾𑌰𑍋𑌽𑌧𑌿𑌕𑍋𑌦𑌿𑌤" 𑌇𑌤𑌿 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌤𑍍, 𑌸𑌦𑍃𑌶𑍀𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌚𑍀𑌕𑌰𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍍𑌷𑍋𑌭𑌕𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌨𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌦𑍃𑌶𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯𑍋𑌦𑍇𑌹𑌤𑍁𑌕𑌂 𑌕𑌾𑌵𑍍𑌯𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌮𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌃. 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂. ॥ ॥௨॥

பதம்.	உரை.
𑌹𑍇𑌦𑍇𑌹𑌲𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰	ஏ தேஹளீநாதனே !
𑌤𑌵	தேவரீருடைய
𑌈𑌦𑍃𑌶𑌂	இப்படிப்பட்டதான
𑌐𑌶𑍍𑌵𑌰𑌕𑌂	ஐசவர்யமானது
𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑍂𑌷𑌤𑌾𑌂	ஸ்தோத்திரஞ் செய்யவேணுமென்[றிச்சித்தவர்களுக்கு
{ 𑌗𑌦𑍍𑌗𑌦𑌿𑌕𑌾	தழதழத்தலுடைய
{ 𑌬𑌨𑍍𑌧𑌂	ஸம்பந்தத்தை
𑌦𑌿𑌶𑌤𑌿	கொடுக்கிறது

ஸமயே	ஆனாலும்
[ஶாம்ஸ்வரிகம்	ஐச்வர்யமானது]
ஸ்வந	ஒரு விலக்ஷணமான
க்ஷபாயாம்	இராத்திரியில்
க்ஷாமேந	பொறுக்கப்பட்டதான
தாந்த	ஜிதேந்த்ரியர்களான
கவிஶார்தூல	கவிச்ரேஷ்டர்களான முதலாழ்வார் [களுடைய
விமர்தேந	நெருக்கினாலே
வாசாலயதி	வாசாலனாகும்படிசெய்கிறது

ஶேஷ்ய ॥ இப்படி வர்ணித்துக்கொண்டு எழுந்தருளும் போது "க்வதிஷ்டதி வஸுதேவ: க்ருஷ்ண: ராஜந் தேவ: । கோஷ்டஜந்தி ஸுகாத்ர த்ஸுகோபாலகை:" என்று, ஸகலரும் கண்ணன் எங்கே எழுந்தருளியிருக்கிறானென்று கேட்க, வருக்ஷத்திலிருக்கிற வானர்கள் கோஷ்டஜந்த்திலெழுந்தருளியிருகிறானென்று சொல்ல, அதுகேட்டு எழுந்தருளி "உந ஸம்ராஜம் க்ருஷ்ணா கோஷ்டே கோதோஹநம்நதா" என்று கோஷ்டத்தில் ராஜகுமாரர்களைக்கண்டு ஸந்தோஷப்போலே, ஆப்புல்பிள்ளையும் திவிக்ரமாவதாரனை ஆயனறெங்கே எழுந்தருளியிருக்கிறானென்று கேட்க, தத்தர்களான சிலர் ஒரு தேஹளியிலெழுந்தருளியிருக்கிறானென்று சொல்ல; அதுகேட்டு எழுந்தருளி ஸாஷ்டாங்கமாஸநஞ்செய்து, ஜகத்தெல்லாவற்றையும் அளந்த விஸ்வாயும் ஸர்வேஶ்வரனுமான தேவரீர் ஒரு தேஹளியிலெழுந்தருளியிருக்கலாவதென், இது தேவரீருக்குத்தகுதியோ வென்று ஆஸ்சர்யப்பட்டு ஸர்வேஶ்வராதிகளை ஸ்துதிக்கத்துடங்கி, பின்னையும் நிரூபித்து, ஸௌலப்யகாரத்தாலுமுள்ள அவனுடைய ஸர்வேஶ்வரத்தையும் தம்முடைய நிகர்ஷத்தையும் பார்த்து, ஸ்துதிக்கத்துடங்கின தேவர்களும் ஸ்துதிக்கமாட்டாமல் கண்ட தழுதழுத்து கைவாங்கிப்போவர்கள், அப்படியிருக்க அடியேனுடைய கண்டம் தழுதழுத்துப் போகிறதெனபு

தொரு ஶுஶ்ரூஷையுண்டோ? ஸத்த்வஞ்சம் நிஷ்ப்ரயோஜனமான நான் அவனை ஸ்துதிக்கலாவதென், நான் அவனை ஸ்துதிக்கையும் அவனுக்கு ஸ்வரூபாவஹம். அவனுக்கு ஸ்வரூபத்தைத் விஸ்மரித்து ஸ்துதிசெய்து உஜ்ஜீவிக்கையில் காட்டிலும் ஸ்துதிசெய்யாதே முடிந்துபோமதுவே எனக்காத்மலாபமென்று ஸ்துத்யாதிகளினின்றும் நிவ்ருத்தரானார். பெருமாளுக்கும் மஹாராஜனுக்கும் ஸம்யோகம் வ்ருத்தமானபோது ஸுக்ரீவஸ்ஸ்வயமேவாஸ்தில என்னை உள்ளே புக விடவேணுமென்று கேட்க, அப்போது அவரைத்தகைந்து பெருமாளுக்கு ஸ்வரூபத்தை யுண்டுபண்ணுகையிற் காட்டிலும் நாமகன்று போமதுவே உசிதமென்று பார்த்து இளையபெருமாள் "யதிவ்ரதம் ஹரிராஜ ஸ்வரூபானுரூபாசனம் । ஜாஹ்நவீம் நிவிஷ்ட ஸுக்ரீவம் ப்ரதிஜ்ஞானோபாயம்" என்று விடைகொண்டாரிறே. அப்படியே நம்மாழ்வாரும் வளவேழுலகிலென்கிற திருவாய் மொழியில் எம்பெருமானுடைய ஸௌலப்ய காரணத்தாலுமுள்ள நிரதிஶயொத்கர்ஷத்தையும் தம்முடைய நிரதிஶயாபகர்ஷத்தையும் பார்த்து இப்படி நிஷ்ப்ரயோஜனமான நான் அவன் திருவடிகளில் அடிமைசெய்யில் அவனுக்கு ஸ்வரூபாவஹம், ஆதலால் அவனுக்கு ஸ்வரூபமாம்படி அடிமைசெய்து உஜ்ஜீவிக்கையிற் காட்டிலும் அடிமைசெய்யாதே முடிந்துபோமதுவே எனக்கு ஆத்மலாபம், ஆனபின்பு ஆத்மநாஶமாக அவன் திறத்துப்படுவேனல்லேனென்று ஸர்வேஶ்வரஸம்ஶ்லேஷ வ்யதிரேகாத்மரணத்தில் நின்றும் ஸநகாதிஜனஸ்தானத்தாலே நிவ்ருத்தரானார். இப்படி நிவ்ருத்தரான ஆழ்வாரை "மாயோனிகளாய்" என்கிற நாலாம் பாட்டில் ஸ்வாமாந்யவிஶேஷமற எல்லார்தலையில காலைவைத்தது முதலான ஸௌஶீல்யத்தைக்காட்டி எம்பெருமான் ஸமாதானம் பண்ணினாப்போலே; ஓதுபப்புல் பிள்ளாய்! நீர் அகலுகை தான் எனக்கு ஸ்வரூபம், உம்முடைய ஸம்ஶ்லேஷம் திருவாய்ப்பாடியில் வெண்ணெய்போலே காணுமெனக்கிருப்பது, ஒருராத்ரியில் ஒரு தேஹளியில் ஆழ்வார்கள் மூவரும என்னை ஸங்கர்ஷிக்க, அதைப் பிராட்டியும் நானும் பொருந்துகக்கொண்டபடி முதலான ஸௌலப்யாதிகளை காணீரென்று காட்டியருளினது மன்றிக்கே "என்று

முதல்வந்து புகுந்து" என்று ஆழ்வாருடைய ஜிஹ்வையில் வந்து புகுந்து ஸ்துதிசெய்வித்தாப்போலே இவருடைய வாக்கில் வந்து புகுந்து ஸ்துதிசெய்விக்க, அதைக்கண்டு, ஸ்துதிக்கவொட்டாமல் ஶங்கையுண்டாக்கின ஸர்வேஶ்வரனுமே ஸ்துதிசெய்விக்கிறதென்று ஸர்வேஶ்வரஸௌஶீல்யாதிகளை யநுஸந்திக்கிறார். தேஹளீஶ! இத்தாலே பரமபதத்திலவஸ்திதமான ஸர்வேஶ்வரத்வத்தை யிங்கு ஸௌலப்ய ஸௌஶீல்யாதி குணஸஹிதமாக அநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸூசிதம் கண்டுகொள்வது ஸௌஶீல்யாதி குணமில்லாதபோது ஸர்வேஶ்வரத்வம் பரோபகாரத்தையும் பொருட்டு ஆகாமலிருப்பதுடன் அபகாரத்தையும் பொருட்டாகும். (ஹேதேஹளீஶ்வர!) நீர் அதீஶ்வரனாயிருந்து வைத்து ஒரு தேஹளியிலெழுந்தருளி யிருக்கை யுனக்குத் தகுதியோவென்றபடி. (பரஶ்ஶதம்) இப்படிப்பட்டதான, பரிமேயத்வே ப்ரமாணகதிகளாலே அபரிமிதமான வென்றபடி. (பரமேஶ்வரம்) ஸர்வேஶ்வரமானது (தோஷ்டும்) ஸ்துதிக்க ஆசையை யுடையவர்களுக்கு, ப்ரஹ்மாதி தேவர்களுக்கு மென்றபடி. (ஶங்காநுபந்தம்) ஶங்கத்தின் ஸம்பந்தத்தை (விஶதி) கொடுக்கிறது உத்க்ருஷ்டர்களான ப்ரஹ்மாதிகள் ஸ்துதிக்கத்துடங்கினாலும் ஸர்வேஶ்வரத்வாதிகளையும் தங்களுடைய அநர்ஹதையுமகண்டு அணம் தழுதழுத்து ஸ்துதிக்கமாட்டாமல் போவர்கள். ஸ்துதிக்கத்துடங்கின அதஜ்ஞ நிஹீநனை வென்னுடைய கணம் தழுதழுத்தது ஸ்துதிக்க மாட்டாமல் போகிறதென்பது ஒரு ஆஶ்சர்யமோ வென்றபடி. இப்படி அநர்ஹதாநுஸந்தானத்தாலே ஸ்துதியினின்றும் நிவ்ருத்தாறென்கையில் பரோதாத்பர்யம். இப்படி நிவ்ருத்தரான இவரை, எம்பெருமான் தன்னுடைய க்ஷாந்தி ஸௌஶீல்யாதிகளைக் காட்டி ஸமாதானம்பண்ணி இவருடைய வாக்கில்வந்து புகுந்து ஸ்துதிசெய்விக்க அதை யநுஸந்திக்கிறார். (அபிச) ஆனாலும், இப்படி ஶங்கிகையை யுண்டாயிருக்கச் செய்தேயுமென்றபடி. (க்ஷபாக்ஷயாயாம்) தமோவ்யாப்தமான வஷிஷ்டஶேஷமான ஒருராத்ரியில், விலக்ஷணமான ஒருராத்ரி யிலென்னவுமாம். அநேகராத்ரி

களிருக்க, கண்ணன் அவதரித்த ராத்ரிக்கு ஸஹாதேவலக்ஷண்யம் போலே ஸூரிகளுக்கும் ஆயனுருக்கும் ஸம்ஸ்லேஷமுண்டாகும்படியான ஒருவிலக்ஷணமான ராத்ரியிலேயென்றபடி. ராஸக்ரீடையில் கண்ணனுக்கு கோபிகைகளுடைய ஸம்ஸ்லேஷத்தாலுண்டான ஆநந்தாநுபவத்தைக் கொடுத்த ராத்ரிபோலேயாயிருப்பது ஆயனுருக்கும் ஸூரிகளுக்குமுண்டான ஸம்ஸ்லேஷஜநிதாநுபவத்தைக் கொடுத்த இந்த ராத்ரியென்கிற வேற்றத்தைச் சொல்லுகிறதாகவுமாம் ‘‘ க்ஷாந்த ’’ என்பது. (க்ஷாந்தே) பொறுக்கப்பட்டதான, கோபகன் காளிந்ீஸம்ஸ்லேஷத்தில் நெருக்குண்டானுவதை ஹர்ஷமாக ஸஹித்துக் கொண்டிருக்குமாப்போலே ஆழ்வார்களுடைய ஸம்ஸ்லேஷத்தை ஹர்ஷமாக ஸஹித்துக்கொண்டிருக்கிறுனென்றபடி. பிராட்டியும் தானுமிருவராய் ஸ்வைரஸஞ்சாரம் பண்ணுகிற ஸமயத்திலே வந்து ஸூரிகளாலே இருவரும் துகையுண்டார்கள். அதையிருவரும் பொறுத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். (க்ஷாந்தே) பொறுக்கப்பட்டதான, தன்னையுபஸ்லேஷித்ததை பொறுத்தது மாத்ரமன்றியே பிராட்டியை உபஸ்லேஷித்ததையும் ஹர்ஷமாகப்பொறுத்துக் கொண்டிருந்தானென்றபடி. பிராட்டி விஷயத்தில் அபராதப்பட்ட [illegible] வதம் பண்ணுவனை ராவணாதிகள் திறத்தில் [illegible] வ்யவஸாயத்தை ‘‘ ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய [illegible] ’’ என்று ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணினன, லோகத்தில் ஸாமாந்யனவன் கூட தன்னிடத்தில் குற்றஞ்செய்தால் ஒருக்கால் பொறுத்தாலும் மிகவும் விரக்தையான ஸ்வதாரத்தில் குற்றஞ்செய்தால் ஒருக்காலும் பொறுக்கமாட்டாதவனுயிருக்க, ‘‘ ராஜாதிராஜஸர்வேஷாம் ’’ என்றுள்ள ஸர்வேஸ்வரன், ‘‘ உக்ஷரம் க்ருதவாந் ராமோ ஸீதாமநயாதீஸ்வர: ’’ என்று ஹீநஜாதியர்களும் பார்த்து வருத்தப்படக்கூடிய ராஜ்யபாரவஸந்நவையான பிராட்டிவிஷயத்தில் குற்றஞ்செய்தால் பொறுக்கமாட்டானிறே. இப்படிப்பட்டவன் கீழ்ச் பிராட்டியை உபஸ்லேஷித்ததையும் பொறுத்தது, ஆழ்வார்கள் மூவரும் வஷட்காராஸாரவதீதர்களாய் ஒதுங்க இடமில்லாமல். திருக்கோவலூர் ஒரு க்ருஹத்தினுடைய ஒட்டுத்

திண்ணையிலுட்காரவு மிடம்போராமல் நெருக்கிக்கொண்டிருக்க, ஆயனார் ஸஹாநுபவர்களான மூவரும் யத்ருச்சயா சேர்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள், «ஸதாபராதமாணாவிஷ்டைஃ த்ருஷ்டவ்யஸ்ஸர்வைஸ்ஸூரிபிஃ» என்று அவர்களை நாம் கண்டு ஆநந்திக்கவேணுமென்று எழுந்தருளும்போது பிராட்டியுங்கூட எழுந்தருளினாள். பெருமாள் காட்டுக்கெழுந்தருளும் போதே «அக்ரதஸ்தே கமிஷ்யாமி» என்றுகூட எழுந்தருளின பிராட்டி, «ஜாநகீவாக்யஸம்பூதம்» என்கிறபடியே எம்பெருமானே புகழும்படியான வைபவத்தை யுடைய ஸூரிகளுடைய ஸம்ஶ்லேஷாதிகளாலுண்டான ஆநந்தாநுபவத்துக் கெழுந்தருளும்போது வாராதிராளிறே. க்ஷமாத்யாதிகளெல்லாமிவளிருந்தாலிறே நிறம் பெறுவதாவது. இப்படி «ஸஹ பத்ந்யா விஶாலாக்ஷ்யா நாராயணமுபாகமத்» என்கிறபடியே பெருமாள் பிராட்டியோடே பெரியபெருமாளை அநுபவித்தாப்போலே, இருவராய்வந்து அவர்களறியாவண்ணம் அவர்களாலுண்டான ஸம்மர்த்தத்தால் ஆவிர்ப்பூதமான ஸௌரஸ்யத்தை அநுபவித்தார்கள். எம்பெருமான் பிராட்டியுடன்கூட எழுந்தருளினரென்பது ஐதிஹ்யமாத்ரம் சொல்லுகையன்றிகே உபதேசித்த ஆழ்வார் தாமே «நீயுந்திருமகளும் நின்றாயால், குன்றெடுத்துப்பாயும் பனிமறைத்த பண்பாளா—வாசல்கடை கழியாவுட் புகா, காமர் பூங்கோவலிடைகழியே பற்றியினி» என்கிற பாட்டிலே (முதற்றிருவந்தாதி அ௬-வது பாட்டு) அருளிச்செய்தார். இப்பாட்டுக்கு வ்யாக்யாநம். (பாயும்) மேலேவிழுகிற (பனி) மழையை (குன்றெடுத்து) கோவர்த்தநத்தை யெடுத்து (மறைத்த) தடுத்த, (பண்பாளா) ஸௌஶீல்யத்தை யுடையவனே! ஸம்போதநம். வரையெடுத்து மழைதடுத்த நீர்மைபோலே காணுமிருப்பது நெருக்குண்கிறது. (வாசல்கடை) வீட்டுக்குவெளியில் போகாமலும் (உட்புகா) உள்ளேபோகாமலும், ஸூரிகளிருக்கும் ஒட்டுதிண்ணையைவிட்டு அந்யத்ர போகமாட்டாமல் பண்டும் திருவாய்ப்பாடியில் வெண்ணெய்குடத்தைச் சுற்றினாப்போலே, ஸூரிகளாலே உபமர்த்தத்தைப் பட்டுக்கொண்டும் அவர்களையே சுற்றிக்கொண்டுங் கிடக்கிறானென்றபடி. (காமர்) ஸௌந்தர்யமான (பூம்)

ரக்ஷணீயமான, (கோவலூர்) திருக்கோவலூருடைய, திருக்கோவலூரிலிருக்கு மாயனுருக்கு ஸந்த்ராணவிசிஷ்டஸம்பந்த மிருக்கென்றால் அந்த ஊருக்கே அலங்காரமும் ரக்ஷணீயத்வமும் அதே யென்றபடி. (இடைகழியா) ஒட்டுத்திண்ணையையே (பற்றி) ஆச்ரயித்து (இனி) இப்போது (நீயுந திருமகளும் நின்றாய்) நீயும் பிராட்டியுமாக இருந்தாய், (ஆல்) ஆச்சரியம். ஐதி। (ஜ்ஞாநகவிச்ரேஷ்டவிசிஷ்டேந) ஜ்ஞாந = ஜிதேந்த்ரியர்களான, கவிச்ரேஷ்ட = கவிச்ரேஷ்டர்களான, ஆதிகவிகளுக்குத் தலைவரான முதலாழ்வார்களுடைய, விசிஷ்டேந = ஸம்பந்தத்தினாலே, அயோநிஜர்களாய் அவதரித்தநாள்முதல் அந்நபாநாதிகளில்லாமல் ஸர்வதா வைஷ்ணவர்களாயுமான ஆழ்வார்கள் சறகு தின்றிகளான வ்யாஸ பராசராதிகவிகளைக் காட்டிலும் ஜிதேந்த்ரியர்களென்கிற கருத்தாலே "ஜ்ஞாந" என்று வ்யபதேசித்தது. நம்மாழ்வார் ப்ரஹ்லாதிகளுக்கிந்த ஜ்ஞாநமுண்டாகிலும் முதலாழ்வார்களுக்குப் பிறகு அவதரித்தபடியாலும் "இன்கவிபாடும் பரமகவிகளென்று" நம்மாழ்வாராலேயே பரமகவித்வேந கொண்டாடப்பட்டிருப்பதாலும் இவர்களே கவிச்ரேஷ்டர்களென்று தாத்பர்யம். (வாசாலயதி) வாக்கைத்திறக்கும்படி செய்கிறதென்றபடி ஸர்வேச்வரன் ஆழ்வார்களுடைய ஸம்ச்லேஷஸம்பந்த ப்ராவண்யஸௌசீல்யத்தைக் காட்டி வாயில் வந்து புகுந்து ஸ்துதி செய்விக்கிறானென்று தாத்பர்யம். பொய்கை முனிபூதத்தார் பேயாழ்வார் மூவரும் ஸஞ்சரிதர்களாய் ஒதுங்க இடமில்லாமல் திருக்கோவலூர் ஒருக்ருஹத்தினுடைய இடைகழியில் உட்காரவும் போராமல் நிற்க, அப்போது த்ரிவிக்ரமனை ஆயனார், ஜ்ஞாநாத்யர்களான மூவரும் யத்ருச்சயா சேர்ந்திருப்பதே, இவர்களை நாம் கண்ணாலே கண்டு அநுபவிக்கலாமென்று இவர்களிருக்குமிடம் பிராட்டியுடன் வந்து இவர்களுக்குத் தெரியாவண்ணம் ஸ்வைர நெருக்கிக்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்க, அப்போது ஆழ்வார்கள் "ஆர்நம்மை நெருக்கிறார்" என்று தெரியாமல் உபலக்ஷித்தார்களென்றும், அதை ஸர்வேச்வரன் பொறுத்துக்கொண்டிருந்தானென்றும் ஸம்ப்ரதாயம். ॥ ॥௨॥

(௨௫.) श्वश्रूवधूस्तदनु [illegible] प्रणयेन
निद्राणतर्णकनिपीतपयोनिवृत्ताः ।
श्राव्यं [illegible] गवां
स्वाराज्यहेतु [illegible] सारासारज्ञाः ॥ ॥௨௫॥

व्या॥ ननु [illegible] स्वात्म [illegible] (सारासारज्ञाः) [illegible], [illegible] (श्वश्रूवत्) [illegible] इव, [illegible] "[illegible] क्रियामेति" [illegible] (ज्ञातं) [illegible] "[illegible]" इत्युक्तेः. (प्रणयेन) [illegible] "प्रणयेन" इति [illegible] सारासारज्ञाः [illegible], [illegible] "[illegible]" इति [illegible] "[illegible]" इति [illegible]. [illegible] (श्वश्रूवधूः) [illegible] "[illegible]" [illegible] (निद्राणतर्णकनिपीतपयोनिवृत्ताः) निद्राणतर्णकैः [illegible] "सह सुपा" इत्यत्र सहेति योगविभागात् "[illegible]" इति वा समासः. अत्र च [illegible] विशेषणयोर्विशेषणविशेष्यभावविवक्षया "विशेषणं विशेष्येण बहुलम्" इति विशेषणसमासः,

सः। सवासनकम् उद्धृत्य कल्पयामासुः, निवेशितानि = अधिष्ठानीकृतानि, नेत्रैः = उद्यानानाम्, «उद्यानं वनमिति» इत्यमरः. भूतानि = प्राणिनः, वैश्यादयः.
उद्यानाद्युपवनादिकं ...

[illegible]

𑌋𑌷𑌿𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌿𑌵 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌦𑌾𑌨𑌵𑌾𑌃” 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌰𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌶𑍋𑌕𑌮𑍋𑌹𑌪𑌰𑌵𑌶 𑌸𑌹𑌜𑌜𑌡𑌿𑌮𑌾𑌨𑌃. 𑌅𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌾𑌪𑌰𑌾𑌯 𑌚 𑌪𑌰𑌵𑌶𑌸𑌮𑍇𑌤𑌹𑌰𑍍𑌷𑌾𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌯𑌨𑌾𑌸𑌨𑍍𑌨𑍇𑌪𑍇𑌤𑌿 𑌪𑌰𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌃. “𑌤𑍍𑌵𑌚𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑌵𑌤𑍍” 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌾𑌵𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍. 𑌤𑍇𑌨 “𑌨𑌿𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌤𑌯𑌾” 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌤𑌯𑍋𑌰𑌨𑍍𑌯𑍂𑌨𑌤𑌯𑌾 𑌸𑌾𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌸𑌜𑌾𑌤𑍀𑌯𑌸𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌾𑌃. 𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁𑌭𑌵𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌮𑍍. 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑍇 𑌚 𑌸𑌂𑌶𑍍𑌲𑍇𑌷𑌾𑌭𑌾𑌵𑌾𑌯 𑌉𑌭𑌯𑌾𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌮𑌤𑌾 𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿𑌃. 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌸𑍁𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿 𑌪𑌰𑌾𑌪𑌰𑌶𑌾𑌪𑌾𑌯𑌹𑌵𑌶 𑌕𑍃𑌤𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌨𑌾𑌮 𑌵𑌿𑌲𑌿𑌖𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌇𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌪𑌾𑌪𑍇𑌨 𑌪𑍃𑌥𑌙𑍍𑌤𑍀𑌤𑍇 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌯𑍁𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚 ॥ ॥ ௩ ॥

பதம்.	உரை.
𑌤𑍍𑌵𑌚𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑌵𑌤𑍍	தேவரீருடைய திருவாழியாழ்வான் [போலே
𑌦𑍍𑌰𑍁𑌤𑌂	சீக்கிரமாக
𑌭𑍍𑌰𑌮𑌣𑌶𑍀𑌲𑍇	சுழலுகிற
𑌕𑌾𑌲𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍	காலத்தில்
𑌨𑌿𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌤𑌯𑌾	கீழ்மேலான க்ரமத்தினாலே
𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑌿𑌤	த்ருஷ்டாந்தமாகப் பண்ணப்பட்ட
𑌨𑍇𑌮𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌃	நாணிபாகத்தின் வ்யாபாரத்தையு [டையவர்களான
𑌸𑍁𑌰𑌾𑌸𑍁𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌃	தேவேந்த்ரனும், அஸுரேந்த்ரனும் [பலியுமென்றபடி
𑌗𑍋𑌪𑌪𑍁𑌰𑍇	திருக்கோவலூரிலே
𑌕𑍃𑌪𑌯𑌾	கருணையினாலே
𑌉𑌦𑌿𑌤𑌂	ஆவிர்ப்பவித்தருளின
𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂	தேவரீரை
𑌆𑌰𑌾𑌧𑍍𑌯	ஆராதநஞ்செய்தருளி
𑌉𑌦𑌗𑍍𑌰𑌂	உயர்ந்ததான
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂	தங்களுடைய ராஜ்யத்தை
𑌅𑌲𑌭𑌨𑍍	அடைந்தார்கள்

௩ – வ்யா ॥ முதல் ஶ்லோகத்தில் வராஹத்தை யருளிச் செய்து, இரண்டாவது ஶ்லோகத்தில் ந்ருஸிம்ஹத்தை யருளிச்

செய்தார். வரனுக்கு ஸௌந்தர்யமிருந்தால் குணமாகும், மேன்மையில்லாத தாழ்ந்தவனுக்கு தாழ்ந்த ஸ்வபாவமாமித்தனை, இப்படி ஸந்தர்சநாநுஸந்தாநத்தாலே அகன்ற வென்னை ஸௌந்தர்யத்தைக்காட்டி ஸ்துதிசெய்வித்தீர், இது எனக்கமையாது, ஆனால் உமக்கு வேண்டுவதென்னவென்னில்; தேவரீரை ஆச்ரயித்து ஊர்த்வகதியை யடையவேணுமிதுவே எனக்கு வேண்டுவதென்று இவர் ப்ரார்த்திக்க, ப்ரபாவத்தாலே பரமகதியையடைந்த நீர், என்னை ஆச்ரயித்து ஊர்த்வகதியையடையக்கூடுமோ? விரோதியான பாபம் போனாலன்றோ என்னையடையலாவதென்னில்; விரோதிநிரஸநசீலமாயாலே அவிரதம் சுழலுகிற திருவாழிபோலே மாறிமாறிச்சுழலுகிற காலசக்ரத்தில் அநாதிதுர்கதியிலிருந்த ஜடபரதாதிகள் பரமகதியையடைந்து பின்பு தேவரீரை ஆச்ரயித்து நிரஸ்தஸமஸ்ததுரிதராய் ஊர்த்வகதியை யடைந்தார்கள், அப்படியே அடியேனும் திருவாழியாலே நிரஸ்தஸமஸ்ததுரிதனாய் தேவரீரை ஆச்ரயித்து ஊர்த்வகதியை யடையும்படி க்ருபைசெய்யவேணுமென்கிறார்। அஸக்ருத் (சக்ரவத்) விரோதிநிரஸநசீலமாயாலே சுழலுகிற தேவரீருடைய சக்ரம்போலே, திருவாழியாழ்வான் நம்முடைய ஸ்வாமிக்கு என்ன தீங்குவருமோவென்று அஸூயைசங்கித்து அநவரதம் சீறுபாறென்று சுழலுகிறாரென்றபடி. துர்யோதநகோஷ்டியில் கண்ணனெழுந்தருளினபோது அவர்கள்பண்ண வஞ்சநத்தைக்கண்ட விதுரர் தன்னுடைய திருமாளிகையில் "ஸம்ஸ்ப்ருசந் ஸர்வகாத்ராணி ப்ரவிஷ்டஸ்ய ஸஹோதரை:" என்று படுக்கையைத்தடவிப்பார்த்தாரிறே. என் பிதா உன்னுடைய வஞ்சகமறிந்திலன் முன்புபோலே நின்று அளக்கவேணுமென்று நமுசி வியுங்காலைக் கட்டிக்கொண்டான். யதா, ஆச்ரிதவிரோதிநிரஸநசீலமாயாலே சுழலுகிறவென்னவுமாம். "கரங்குச்சக்கரக்கை" என்கிறதற்கு ஆச்ரிதவிரோதிநிரஸநசீலமாயாலே சுழலுகிறவென்று வ்யாக்யாநம் பண்ணினார்கள். லோகத்திலுள்ள தேவதாந்தரங்களுடைய சக்ரத்துக்கு இப்படிப்பட்ட ஸாமர்த்யங்கிடையாது, ஸுதர்சநத்துக்குத்தானுண்டென்று "சக்ரவத்"

என்கிறத்தாலே ஸூசிதம். ஜயத்³ரத²வத⁴த்தில் கண்ணன் பகலை யிரவாக்கவேணுமென்று நினைக்க, ஸுத³ர்ஶநம் ஸஹஸ்ராம்ஶுவாச்சாத³நம் பண்ணி பகலையிரவாக்கிற்று. (த்வத்³ருக்ஷ) தேவரீருக்கு அஸாதா⁴ரணமான சக்ரம்போலேயென்று பதா³ர்த²ம். இத்தாலே விரோதி⁴நிரஸநீய பரிகர ஸௌஷ்ட²வத்தைச் சொன்னபடி. (த்³ருதம்) சீக்கிரம் (ப்⁴ரமணார்ஹே) சுழலுகிற (அநேஹஸி) காலசக்ரத்தில், ஸ்வஸங்கல்பத்தாலே சுழலுகிற காலத்திலென்றபடி. (நிம்நோந்நதத்வநியமிதநேமிவ்ருத்தா:) நிம்நோந்நதத்வம் = கீழதுமேலதாகவும் மேலதுகீழதாகவுமிப்படி மாறிமாறிச்சுழலுகிற தங்களுடைய ஸ்வபா⁴வத்தாலே, நியமித = த்³ருடீகரிக்கப்பட்ட, நேமிவ்ருத்தா: = சக்ரஸஞ்சாரத்தை யுடையவர்களான, அபி⁴மாநிகளாக காலவிசேஷத்தில் உந்நதபத³வியிலிருந்து பின்பு அதோக³தியில் விழுகிறதும் பின்பு ஊர்த்⁴வக³தியை யடைகிறதுமாகிற வ்யாபாரத்தைப்பார்த்தால் ஸுத³ர்ஶநாக்³ரஹம் கீழ்மேலாகவும் மேல்கீழாகவுஞ்சுழலுகிறபபோலே யிருக்கிறதென்றபடி. (ஸுராஸுரேந்த்³ரா:) ஸுரநாயகனென் இந்த்³ரனும் அஸுரேந்த்³ரனை ப³லியும், ப³ஹுவசநத்தாலே த்³விஹேத்வ ப³ஹுத்வத்தைச்சொன்னபடி. (கோபநக³ரே) திருக்கோவலூரில் (க்ருபயோதி³தம்) கருணையாலே ஆவிர்ப⁴வித்தருளின; கலங்காப்பெருநகரான ஸ்ரீவைகுண்டத்தினின்றுமிந்த ப்ரக்ருதிமண்ட³லத்தில் அவதரித்ததற்குக்காரணம் ப்ராணிகளிடத்தில் கருணையென்று தாத்பர்யம். ததா² க்ருபயா அவதரித்து நித்யஸாந்நித்⁴யஞ்செய்தருளுகிறவென்றபடி. ப்ரக்ருதிமண்ட³லத்தில்போய் நாம் அவதரிக்காதபக்ஷத்தில், அஸ்மதா³ஶ்ரிதநாதி³ வியாயசராக்ஷங்கள் ஹேயாவாக ஆய்விடுமேயென்றெண்ணி அவாப்தஸமஸ்தகாமனை ஸர்வேஶ்வரனே பரமக்ருபையாலே அவதரித்தருளின வென்னவுமாம். "ஏவம் ஸம்ஸ்ருதிசக்ரஸ்தே² ப்⁴ராம்யமாணே ஸ்வகர்மபி⁴: ஜீவே து:கா²குலே விஷ்ணோ: க்ருபா காப்யுபஜாயதே" என்னக்கடவதிறே. (அதோ) ஸர்வேஶ்வரனாய் ஸௌலப்⁴யஸௌஶீல்யாதி³களையுடைய தேவரீரை, "ஸர்வஸ்வம் ஜக³தாம் ஸதா³ஶ்ரிதவதாமேகாந்தஸங்கம்" என்கிறபடியே ஸர்வேஶ்வரஸ்வாபி⁴மாநமான ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரப்ரவர்த்தந

விபவாதிகளை விடாமலிருக்கிற தேவரீரை யென்னவுமாம். (ஆஶ்ரித்ய) ஆஶ்ரயித்து, (அக்ர்யம் ஸ்வாராஜ்யம்) ஶ்ரேஷ்டமான ஸ்வாராஜ்யத்தை (அலபந்த) அடைந்தார்கள். உபயவிபூதியிலிருந்த ப்ரஹ்மேந்த்ராதிகள் சக்ரம்போலே அதிவேகமாய் மாறிமாறிச்சுழலுகிற காலசக்ரத்தில் ஒரு காலவிஶேஷத்தில் ஶத்ருபீடிதர்களாய்க்கொண்டு அதோகதியை யடைந்தார்கள், பின்பு தேவரீரை ஆஶ்ரயித்து உபயவிபூதியை யடைந்தார்கள், அப்படியே நானும் பூர்வம் தேவநாயகனோடே தேனும்பாலும்போலே கலந்து அநுபவிக்கையாகிற உபயவிபூதியிலிருந்து பாபவிஶேஷத்தாலே விஶ்லேஷிக்கையாகிற அதோகதியை யடைந்திருக்கிறேன், இப்போது தேவரீருடைய க்ருபையாலே நிரஸ்தஸமஸ்தப்ரதிபந்தகனாய் அத: வந்த சக்ரநேமிந்யாயம் போகுமாப்போலே தேவரீருடைய அநுபவமாகிற உபயவிபூதியை யடையவேணுமென்கிறாரென்று கருத்து. அக்காலம் வந்தால் செய்கிறோமென்னில்; அக்காலமும் உபஸ்திதப்ராயமன்றோ? அஸுரேந்த்ரனான பலியாலே ஸுரேந்த்ரனான இந்த்ரன் ஜயிக்கப்பட்டு அதோகதியை யடைந்தான், பின்பு தேவரீரை ஆஶ்ரயித்து, தேவரீராலே பலிநிக்ரஹிக்கப்பட்டு, அப்போது «தேவஸேநாபதிம் ஹத்வா ஶக்ரமேவ பாணப:» என்று பலிபக்ஷீயர்களான நமுசிமுதலானவர்கள் யுத்தத்துக்குவர, அப்போது ஸுதர்ஶநாழ்வான் ஸேநாபதியாழ்வான் பாஞ்சஜந்யாதிகளைக்கொண்டு அவர்களை ஜயித்து, இந்த்ரனுக்கு ராஜ்யத்தைக்கொடுக்க, பின்பு இந்த்ரன் ஸ்வாராஜ்யத்தை யடைந்தான். ஸ்வாராஜ்யம் = ஸ்வர்க்கம். அப்படியே மஹாபலி இந்த்ரனை ஜயித்து ஸ்வர்க்கத்தை யாள்கையாகிற உபயவிபூதியிலிருந்து, பின்பு தேவரீராலே நிக்ரஹிக்கப்பட்டு அதோகதியையடைந்தான். அப்போது «தவைஷ நாதேஷு ஜகத்ஸு ஸ்வராய நாராயணாயாகிலலோகஸாக்ஷிணே» என்று நமஸ்காரஸ்துத்யாதிகளாலே தேவரீரை ஆஶ்ரயித்து «நித்யம் த்ரஷ்டாஸி மாம் தத்ர கதாபாணிமவஸ்திதம் । ப்ரஹ்மாஹ்வாதிபஸம்பந்தநிபந்தந:» என்று ஆத்மாநுபவத்தைக் கொடுத்து, அவன் வீட்டுவாசலில் கதாபாணியாக நீர் த்வாரபாலக்ருத்யஞ் செய்யும்படியாயு

மான உத்தரவீதியை யடைந்தான். ஸ்வாராஜ்யம் = அகர்மவஶ்யத்வம். ஸ்வராட்பவத்துக்கு "அகர்மவஶ்ய:" என்று பாஷ்யகாரர் வ்யாக்யானஞ் செய்தருளினார். ஸர்வகர்மக்ஷயம் வந்தால் எப்படிப்பட்ட ஆநந்தம் வருமோ, அப்படிப்பட்டதை யிங்கேயே கொடுத்தாரென்று "ஸ்வஸ்தி நிவாஸந:" என்பதற்குக்கருத்து; அகர்மவஶ்யதாமாத்ருக விருந்தானென்றபடி. விரோதிகளான என்னுடைய பாபங்களை நிரஸிக்க உனக்கு ஆயாஸமில்லையோ; உனக்கு ஐஸ்வர்யமாக ஸர்வகார்ய நிர்வஹணக்ஷமமான ஸங்கல்பமன்றோ விருப்பது, ஸங்கல்பத்துக்கு விரோதிநிரஸந க்ஷமத்வமில்லையோ? அநவரதம் விரோதி நிரஸநத்வரையாலே யன்றோ சுழலுகிறது, உன்னை விஶ்லேஷித்து உஷ்ணப்படும்படியான காலம் மாளாமலிருக்கிறதோ, ஸங்கல்பஞ் சுற்றுமாப்போலேயன்றோ காலஞ் சுற்றுகிறது, உஷ்ணகாலம்போய் நல்லகாலம் வரக்கூடாமே, ஸங்கல்பஞ் சுற்றும்போது ஸூர்யனுமிருக்கும் நெறிகீழேவருமாப்போலே உத்தரவீதியிலிருந்த ஜங்கமாதிகள் ஸ்வகோடிகளாலும் வளர்ந்தாலும் வளரக்கூடாமலிருக்கும்படியான திருமேனி ஸம்ஶ்லேஷணத்தில் ஸித்தாபிஸந்திகமாக வளரும்படியான காலமும் வந்து ஜிதஶ்ரீகனாய் கீழிருந்தநெறி ஸூர்யனும் போகுமாப்போலே உத்தரவீதியை யடையும்படியான காலம் வந்து ஸாக்ஷாத்கரித்தனாயிருக்கிறான், அப்படியே பஹியும் ஜங்காதிகளை ஜயித்து ஸ்வர்க்கத்தை யாளும்படியான உத்தரவீதியிலிருந்து உன்னாலே நிர்வஹிக்கப்பட்டு அயோத்தியையடைந்து "அடியடையாதாள் போலிவளணுகியடைந்தனள்" என்கிறபடியே பஹிர்முகனாய் தேவரீரை ஒருகாலமும் சேரமாட்டான்போலிருந்து ஶரணம் புகுந்து உத்தரக்ஷணத்தில் ஸாக்ஷாத்கார ஸுகத்தை யிந்த ஸங்கதியிலேதானே யடையும்படியும், தேவரீர் மஹாநிதியாய்க்கொண்டு ஆராதநஸௌகர்யத்தை வஹிக்கும்படியுமான காலமும் வந்து உத்தரவீதியை யடைந்தான். காலவிஶேஷத்தில் தேவதாஸந்நிதியாலே ஶோகஶமநம் பண்ணும்படிசெய்து எதிர்பார்த்த ஸங்கல்பமும் இப்போது ஸாபல்யம் பெற்றான், ஸர்வஸ்வாமியானவன் அபேக்ஷித்தால் "எனதாவி உள்

கலந்த" என்கிறபாட்டின்படியே தருகிற நான்ஆர், தரப்போகிற வஸ்து யாருடையது, ஸர்வமும் தேவரீருக்கே ஶேஷமன்றோ என்று சொல்ல வேண்டியிருக்க தன்னுடைய ஸ்வத்தென்று ஸ்வத்வாபிமாநம்பண்ணி தாநங் கொடுத்த மதிகேடனான பலியும் வரம் பெற்றான், நான் வரம் பெறவில்லையேயென்று கருத்து ॥ ॥ ௩ ॥

(ஶா-வி) ஶ்வஶ்வத் பாஷ்வ ஸாஹஸ்ரமௌளிகபாலாஹாமஶாவ: ।
பாதேஷ்டா பரிபத்ரஜஹிஸேஷ்வக்ஷ்வஸாம் ।
பண்ணாதட ஸ்வப்ரஶீ த்வக்ஷுண்ணதபோவநேரஸிந்து
ரமாயாநிர்ந்தஹாவரேநாரஸி தபோரமாவீ ॥ ॥ ௪

வ்யா ॥ நநு ஸ்தநாந்தரஹே ஶ்ரீஷ்டிநிஹிதவ தாந ஶவவிதவர்ண்ய விஶேஷாணாம் ஸர்வாஸ்ரோ ராதீநாம், கிஞ்ச நாஸாத்யஶாநா ஶகிஞ்சநாநாம் ஹஸ்திகிரௌ நிவாஸிநா இத்யாஶங்க்ய, ஸுஸாத்யஶாஶவ "யத்ஸம்ஸ்தாநாய ஸத்வாதிய ஶேயவே" இத்யுக்த ப்ரகாரேத ஸந்நிதாநேந "வாஸ்தேவ தஸ்த்யாயா நாதிஶீதாநவத்ஜா, நிவாஸவ்ருக்ஷஸாதயே ந" இத்யாத்யுக்த ப்ரகாரேண ஸம்ஸாரதாபவ ஶமநவேலாயாம் ஸர்வஸாம்யம் தியதீத்யாஹ । ஶ்வஶ்வதீ । (ஸ்வா) ஆநிர்ப்ர ப்ரஹிஶோபிதயா பரகேநாவஸ்திதஸ்தித்யர்த்த: (பண்ணாத டஸ்வப்ரஶி) பண்யாயா: "க்ருஷ்ணதா ஜஹாரவர்ண்யா பவித்ரா பாவநாஶிநீ" இத்யாதி ப்ரஸித்க்ருஷ்ணாதநாஜ பண்ணாநத்யா இத்யர்த்த:, தட ஸ்வப்ரஶி= தீரஸ்யர்ஶிதே, (ஸுஸிந்து த்வக்ஷுண்ணதபோவநே) த்வக்ஷுண்ணா:, "யாவத்ருக்ஷ யஜாமாதி விஷ்ணோரதிதேஜஸ: । தாவத்ரதிம் ஜஹாவிர்ஷ்யம் தஸ்ய ஸுஜாதத்ஷ தவ: ॥ ஶ்ரீவ்யாஸதேவஹாஸ்யம் ஸ்ரீஶஶ்யாதிதேநவ । ஸ்ரீ விக்ருதிஸ்ய தேவஸ்ய ஸ்ரம் ப்ரஶேவக்ஷஸே" இத்யுக்த ப்ரகாரேண ஸ்ரீவிக அரவிந்தஸாக்ஷாத்காராய தவ: ஸர்வதாரணஸ்ய த்வக்ஷுண்ணதஶேநே:, தபோவநே "தஸ்யாஸ்த உக்ஷிணே தீரே ஸர்வபாபவ ணாஶநம் । க்ருஷ்ணாரண்ய இதிவ்யாதம் க்ருஷ்ணக்ஷேத்ர இதிஶ்ருதம் ।- நக ரோக்ருஷ்ணவர்ஷீ ஜேவஜே" த்ருதிகேக்ஷத்

विशेषणत्रयमाह । (भृङ्गपक्षे संगीतबाहुल्यात्) भृङ्गाः, भृङ्गाः गुञ्जन्ति यत्र तत्र सन्निहितत्वात्, तत्र भृङ्गाः पुष्पाणि, भृङ्गपक्षे कमलेषु पद्मेषु "पद्मवासाः" इति प्रसिद्धाः । तत्र पुष्पाणि पुष्पाणि, पुष्पेषु = मधुनि, तत्र स्थितान्, पुष्पाणां परागाः = पद्मानि, यत्र पुष्पाणि प्रसृतानि । "पद्मश्रेणिषु" इत्यर्थः । (पक्षे) अरुणारविन्दवनानि

पद्मानि सन्ति (सदापरिपक्वसस्यैः), सदा = सर्वदा, "शुद्धशीतलं सदा सम्मतम्" इत्यत्र भावे । "अविरलमधुरसौरभ्यैरिव" इत्यादिना उद्भावितानि । परिपक्वानि = परिपक्वानि । तत्र मधुरं कुसुमरसं मधुकरनिकरा पिबन्ति । परिपक्वतादीनानि इत्यर्थः । सयत्ने पद्मानि परिपक्वानि, "कमलपरिमलोद्भाव" इति कमलेन्द्रियम् । यथा, पद्मानि परिपक्वानि

कदम्बानामपि तत्पक्वानीत्यर्थः । "पद्मानि" कोमलानीत्यर्थः । सस्यानि = धान्य

पुष्पपूर्णानि, तानि च सस्यानि धान्यानि यस्य तस्य सः । शालिक्षेत्राणां कवचित्यरुणारविन्दा पद्मानि शोभन्ते इत्यर्थः । (छायाविच्छिन्नशोभनः) छाया

याम् = बाह्यच्छायायाम्, कुनातपेन, विच्छिन्नानि = अवस्थि

तानि, विश्रान्तानि अविष्टानि च, शोभनानि = शोभनाः,

यस्य तादृशः । "बाह्यच्छायाविच्छिन्नशोभनाः शोभनाः" इत्युक्तप्रकारेण सर्वजनहृदयंगमत्व

स्वभावस्य बाह्यच्छायात्वं हि भावः । यथा, छायायाम् =

कान्त्याम्, "छायाप्रतापेन कान्ता" इत्यर्थः । विच्छिन्नानि =

नियामितानि शोभितानि, शोभनानि यस्य तादृशः । "यस्य

सहसा सर्वं विभाति, शीघ्रं पक्वं सस्यम्, शीघ्र

सुखदं हि शंसति" इत्यादिशास्त्रोक्ता सस्यसम्पन्नाद्याः

त्र्यादीनां तदायत्तस्थितिकत्वादिति भावः। (तरङ्गशाली) तत्र विद्रुमवृक्षः, "तत्र विद्रुमस्तरङ्गस्य" इत्यमरः। (सुधि) अनेकवृक्षविस्तारसन्तानजातिबहुलादिविराजमाना सकलावयवपरिणामसंस्थापितमणिप्रभाभिरिति भावः। "कुसुमवर्षवर्षिणे" इत्यनेनाविशिष्टोपलक्षणार्हस्तत्त्वं विषयवैशद्यं व्यज्यते। "उज्ज्वलबाहुशालिः" इत्यनेन बाहुशालियावद्धनुर्गुणकं, तेन परकीयसक्त्यव्यते। "पादैः सुरवरैर्विदारितः" इत्यनेन सर्वसुलभानां परमपदप्राप्तिसाधकत्वं, सम्प्रतस्य सविशेषमभिधानं तत्त्वविशेषः, इतरसमानाधिकरणतया "कुसुमवत्सम्पन्नेषां तद्वत्सु भोग्यानां, सन्तेभ्यो निरयाख्यानस्य परिहारः" इति निरयतुल्यत्वेन तत्तद्भोग्यसाम्यं व्यज्यते। "मायाविमीनबन्धे" इत्यनेन इतरेषामासङ्गसिद्ध्या सम्बन्धेन सम-वलम्बनत्वं, तेन तथितरेषां व्याकुलत्वनिवृत्तिः व्यज्यते। "तरङ्गशाली" इत्यनेन "सम्यक्स्व-सुखसमेतम्" इत्युक्तप्रकारेण परमपदप्राप्ति-कारणत्वेन सर्वस्य सुलभत्वेन तद्विशिष्ट-स्य सम्भवत्परमरमणीयकं व्यज्यते। रमणीयकमप्यत्र। तदुक्तं "अन्यालङ्कारविषयस्य व्याकृतिर्ववाहितारमणीयः। उपमाचमत्कारदर्शनं तद्रमणीयकं मतम्" इति। तत्त्वावयवानां सात्त्विकरमणीयकत्वं, "यत्र अवयवानां सात्त्विकरमणीयकमुच्यते तत्तत्सर्वविषयं सात्त्विकं रमणीयकम्" इति लक्षणात्। "पादैः सुराधिपविरिञ्चिमुखैः" इति व्यतिरेकवृक्षापेक्षया तरङ्गशालिनो व्यतिरेकवृक्षस्य तत्र व्यतिरेकालङ्कारः। तदुक्तं "भेदप्राधान्ये सादृश्ये उपमानोपमेययोः। आधिक्ये वा न्यूनतायां व्यतिरेकस्तु स मतः" इति। तयोरुपमेययोस्संसृष्टिरन्योन्यनैरपेक्ष्यात् संसृष्टिः॥

॥ ४ ॥

பதம்.	உரை.
பெண்ணா தடவர்த்திநி	பெண்ணையாற்றங் கரையிலிருப்பதான
இஹ	இந்த
ம்ருகண்டு தபோவநே	ம்ருகண்டு என்கிற ருஷியினுடைய, தபோவநத்தில,
த்வம்	தேவரீர்
ஆகல்ப	ஆபரணங்களாகிற
புஷ்ப	புஷ்பங்களாலே
ஸுபக	மநோக்ஞமானதும்
ஆயத	நீண்டதுமான
பாஹுஶாக:	திருக்கைகளாகிற கிளைகளையுடையதும்
பாதே	திருவடியில், வேறிலே, .
ஸதா	எப்பொழுதும்
பரிபசேலிம,	பக்வமான
ஸக,	உயர்ந்ததான
பல:	பழத்தையுடையதும்
சாயா,	நிழலில, காந்தியில்,
விலீந	அடங்கினவாகளுக்கு
ஸுபக:	மநோக்ஞமானதுமான
தமாலஶாகீ	தமாலவ்ருக்ஷமாக.
அஸி,	இருக்கிறீர்.

அவ்யா ॥ இப்படி பரத்வஸௌலப்யாதிகளுண்டாகிலும் அநந்யார்ஹஸ்வத்வம் நன்றாயிருக்கிலன்றோ அதைப்பற்றலாவதென்னில்; ஸம்ஸாரஸந்தாபத்தில் விஷயாதபதப்தனாய் ஒதுங்கவிடமில்லாமல் வதிடுக்கிற என்னுடைய க்லேஶத்தையெல்லாம் தீர்க்கும்படி ஸதா பத்ரபுஷ்பபலஸம்ருத்தியாலே விலக்ஷண தமாலவ்ருக்ஷம்போலே. தாபஹரமாயும் அதிபோக்யமாயுமன்றோ தேவரீர் எழுந்தருளியிருப்பது. இப்படிப்பட்ட தேவரீரை நான் அநந்யார்ஹமாக்கவல்லேனோவென்கிற கருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் கீழ் ஶ்லோகங்களாலே பரத்வாதிஸர்வப்ரமாணங்களைச்சொல்லி யிந்த அதிபோக்யவிக்ரஹஸௌந்தர்யத்தை யருளிச்செய்.

கிறுரென்று ஸூசிதி கண்டுகொள்வது. சுசிர்வ்ருத்தி (சுசி ஸர்வ வர்ஷ ஸர்வஹேமந்த வாஸந்த ஸௌரப) ஆஹாரணங்களாகிற கர்ஷகா வுங்களாலே நோஜாங்களாயும் அதிதீவ்ர ஹீதங்களாயுமான வரா ஹுமங்களாகிற கிளைகளை யுடைத்தான. பர ஹுக்களில் சாற்றி க்கொண்டிருக்கும் நாநாவர்ண நவரத்ந தவலி தலயாம்போஹஜயகா ஆஹாரணங்கள் ஸாவேகளுக்கு நாநாவர்ண வர்ஷங்கள் போல் காணப்படுகிறதென்றபடி. இங்கு "சுசிஸர்வ வர்ஷவர்ஷ ஹ" என்பதற்கு சுசி ஸர்வகாலம் வர்ஷங்களாலே ஸம்ஹ்ருஷ்டமாயி ருக்கிறதென்று அர்த்தம் ப்ரதிபாதிக்கிறது. அப்போது சீதோஷ்ண விசேஷத் தில் வர்ஷிக்கிற சீகாதிவர்ஷங்கள்போலன்றிக்கே ஸர்வ காலமும் வர்ஷித்துக்கொண்டேயிருக்கிறதென்று தாத்பர்யம். ஸ தா வர்ஷித்துக்கொண்டிருந்தால் ஃபலாதிகளில்லையோவென்னில்; அதுவும் ஸதா இருக்கிறதென்கிறார், பாதபதி (பாதே) திருவ டியில், அந்ருதே, வேறிலே, (ஸதா) ஸர்வகாலமும். (பரிபக்வ விசேஷம்) பக்வமும் ச்ரேஷ்டமுமான பழத்தையுடைத்தான, பரித்து புஜிக்க அசக்யமான ஸாவாக்ரத்திலிருக்கும் ஃபலம் போலும் பிஞ்சிட்டுக்காயிட்டுப்பழுக்கிற பழம்போலுமில்லாமல் ஸ தா அநாயாஸேந பரித்து புஜிக்கலாம்படி ஸதாபக்வமாய் பாத த்தில் அதிப்ராப்யமான ஃபலத்தை யுடைத்தாயிருக்கிறதென்றபடி. ஆ ச்ரிதர்களுக்குத் திருவடியே ஃபலரூபமாய்க்கொண்டு போக்ய மாயிருக்குமென்னவுமாம். ஸர்வாவயவாபேக்ஷயா பாதங்களே, அத்யந்தபோக்யதயா ஸதாநுபாவ்யங்களாய்க்கொண்டு ஃபலரூ பமாயிருக்குமென்று பாதத்தையே ஃபலமாக சொன்னபடி. க லியன் "மைவண்ண நறுங்குஞ்சி" என்கிற பாட்டில், "கைவண்ணந் தாமரைவாய் கமலம்போலும் கண்ணிணையுமரவிந்தம்" என்று ஹ ஸ்தவதந நேத்ரங்களைத் தாமரைபோலே யிருக்கிறதென்று அநு பவித்துத்திருவடியை யநுபவிக்கும்போது, தாமரையும் த்ரு ஷ்டாந்தமாகமாட்டாதென்று பார்த்து "அடியுமஃதே" என்று. தி ருவடிக்கு த்ருஷ்டாந்தம் திருவடியேயென்று "ககநம் ககநாகாரம்" என்றாப்போலே யநுபவித்தார். ஆகையாலே திருவடிக்கு போ க்யதாதிசயமென்று கருத்து. (வர்ணதாம்ரஸ்ப்ருசி) வர்ணநீதீ

ஸம்பாதியான (ஸுஸ்நிக்த வ்ருக்ஷ தபோவநே) வ்ருக்ஷ ஸமூஹ ஸமித்தபஸ்ஸம்பன்னமான வநத்தில், "வனாந்தர் வ்ருக்ஷ" என்றத்தாலே வந்ததுக்கு, ஜலஸம்ருத்தியைச்சொன்னபடி. ஜலஸம்ருத்தமான தீரத்திலிருக்கும் வ்ருக்ஷத்துக்கு சூர்ய்யமுக்குமிருக்குமாப்போலே இவனுக்கு உயாசூர்யமும் விஞ்சியிருக்குமென்றபடி. "தே நைஷ வர்ஷாங்காந்த சூர்யஸ்யோநாஸந: । ஸர்வவிஹங்காந்தமேவ்ரூப: வாஸநமேவாஸ்ய தே" என்று வாஸன் தவஸம்பண்ணின சூர்யம் ஸ்ரீவஸந்தமென்று விஶ்வாமித்ரன் ஸந்நிதிவாஸம் பண்ணினாற்போலே, எம்பெருமானும சூர்யி தன்னை, வ்ருக்ஷ தவஸம்பண்ணினவநத்தில் அவர் திருநாட்டுக்குப்போனபின்பும், அந்த வநத்தை விடாமல் ஸுவேதமான வ்ருக்ஷம்போலேயுழியாமல் சூர்யாதிஶயத்தாலே நித்யவாஸம் பண்ணுகிறானென்றபடி. வ்ருக்ஷ ஸுஸிஷ்டம்பெற்ற வநத்திலே தான் நானுமிப்போது வஸிக்கிறேன், நான் ஶாந்தம் ஸுஸிஷ்டம் பெறவில்லையேயென்கிறாரென்று கருத்து. இது "ஸுஸ்நிக்த" என்கிற பதத்தாலே ஸூசிதம். (சாயாவிஸ்தநஸம்ஸ்ரம:) நிழலில் ஒதுங்கினவர்களுக்கு ஸர்வம் உண்ணு, ஸாமவிஶேஷத்தில் சருகு உதிர்த்து நிஷ்பமான வ்ருக்ஷம்போலேயில்லாமல் ஸதாவஸந்தவம்ஸர்வஷாத்ரமாய்க்கொண்டு ஸாந்த்ரமாயையாய் ஸம்ஸமமாயிருக்கிறதென்றபடி. ஸம்வத்ஸரத்தில் சாயாஸம்பேதநகாலே: வரிஷ்டஸம். அப்போது சாயெவசாயா, தஸ்ராம்விஸ்தீர்ணத்ருமம். "ஸாந்த்ரசாயம் தாரண்டதஸவிஸ்தீர்யாவேஜயந்த்யா" என்று காஷிக்கு தாவநிவர்த்தகத்தை யருளிச்செய்தார். (தாபஶமாவஹ) இப்படிப்பட்ட விலக்ஷணமான தாபஶ்ம வ்ருக்ஷம்போலே (ஸுவேலி) தேவரீராகுகிறீர். "வாஸஸைவசாஸாயா நாதிஶீதாநவஸ்ரு ஷா, நிவாஸவ்ருக்ஷஸாயத்நாம" இத்யாதிகளிங்கே யநுஸந்தேயங்கள். தாவஸாரவஸ்து ஒன்றுயும் ஹோமவஸ்து ஒன்றுயுமின்றுமல் தானேதாவஸாரமாயும் ஹோமமாயும் ஸர்வவுமாயுங்கொண்டு ஸநாஸந்நிஹிதனாயிருக்க, க்ஷீரவாரிவர்ணவெயாயமெரயானசாதா ஸந்நிதியைாயாயிருக்க வெஜெகள் பட்

டிணி கிடக்குமாப்போலே நான் தேவரீரை யநுஸந்தியாமல் விஷயாந்தரங்களிலேயிருக்கலாமோவென்கிறார் ॥ ॥௪॥

(௩௭). யஸ்ய ஸ்யதைத்யதநுஜாதிஷு வாஹநம்,
ஶ்வஸ்ய வாஶ்ரி தஜநேஷு ச தக்ஷிணங்கம் ।
வக்த்ரம் வ்யூஹஶபயவி ஹேமாம்பராயிராஜ
வ்யத்யஸ்ய நந்தநயோ: கலஹ ஶ்யோகம் ॥ ॥௫॥

வ்யா ॥ நநு க்ஷிதஷ்தநாஶ ஹவதஸ்ஸளஹ்யாதிஹாவ்யவ தரோரவர்தநா, கமஶைதநாஶ்ரித வக்ஷவாதவஹநம் த ஹேவ்யாவஹேத்யத, ஸ்விஹாராயமாயாவி ஸ்வித்யாஹெவைத்யா ஶக்யாஶ்ரித வக்ஷவா தாஹெவ ஸஸ்ஹவதீத்யாஹ । யஸ்ய ஹேவ்யதி । (ஹேமாம்பராயிராஜ) இதிவி வக்தாஶ்ரித வக்ஷவாதம் ஹேவ்யாதயதி. [கா] (யஸ்ய) “ அரஶாரதேஷ டேக்ஷாணம் வஹயத்யஸாயந்தா । யஸ்ய ஸ்யாதக்ஷிணாவதபுஶஹஶ ஶ்ரீஹரேஸ்யத: ॥ ஸ்ஹாரஹேஜஹேவாநாஶஸ்ய ரஶ்ஶய ஶய: । கவஹ்யேஜ்வநாநாம்வெவஸநரோ ரவ்ய நிரீக்ஷணாக ॥ தெதேநம் ஹவிவிவ்யாதம் நாஸ்ரநஶநம்ஜிஜ । வணதாநாஸ்ஹகாநாம்யஸாவ ஸவஹம்ஸஹா ॥ ஶஹாதிஹஶநஜெ ஷாம் ஸ்யதம் தெநஸஹஶநம்.” இத்யக்ஷக்ஷணஸ்ய ஸஹஶநஸ்ய (ஹைத்யதநுஜாதிஷு) ஹைத்யா:= திதிஸந்தா:, ஹிரண்யகஶிபுப்ரப்ருதய:, திதோரபத்யாநி பமாம்ஸோ ஹைத்யா: “திதய்திதிதிய பத்யத்ரவதாண்ய” இதி ஸவ த்யாயெண்யப்ரத்யய: தநுஜா:= தநுஸந்தா:, விப்ரசித்தி ப்ரபாவா:, தநோரபத்யநள வா ஜாயஷஇதி, தநுஜா:, “ஸப்தம்யாம் ஜநேர்ட:” இதி “பஞ்சம்யாமஜாதௌ” திவாபப்ரத்யய: தாத்க்கம் ஶ்ரீநரஸிம்ஹே “வஹஹவநிதிதே:ப தே ஹிரண்யகஶிபு:ஸ்ய த:” இதி. “வகாரம்ஶநோ: பதா:ப்யாதா ஸ்வபுத ஹாரத । தேஷாம்ச ஶஶஜே ரஜாவிபுதிக்புஹா ஶ்யா:” இதிச. குஶிஶஹே ந ராக்ஷஸாஶஸம்ஶஹ்யதே. தே ஶஷ (வாஹநம்) “ ஜத்ய ஶ வ ரஷா யாபெஙு ஶிஷஜா.

ரக்தவாஸஸம் । ரக்தம்ஶ்ருநம் நாஹள ஷம்ஷ்யிதஞுக நாயகம், ஸூர்த்ஸஹஸ ராஶிவாதித்வ ம்ஸூஸ்ஹருநம் ஹாக்ஸராகொடிதா ஷ்யம் । ஸுரதிஷாம் வ ராணவிநாஶிவிஷெணாச்ஸுகம் ஸஹாzஹம் ஶாரணம் வ வஶெஷ்ய" இத்யுக்தக்ரம் வ திகஞுஷ்விஷ்கவா. "வா ஜள வஹுவ தீவளஆவி" த்யூரா. கிஞுதிவாயஸு:. (ஶஜவஸ்ய) தக்ஷிணாவர்தஶஜஸூகயுராஜாயாயுஶாயநம் । தெஶெந வஶிரவாயஸ்த ஶ ஷயாநவே தீஹதி ॥ வாஶிஹிகாவஸவாவா நி வணஞ்ஜாவெநாதிஜாநவ: । வ்ருத்தகம் ஷிநயதாzஹகம் ஶஜ வெ்ருதிஞுணத்யம் ॥ வ ஶஷ்தம் ஶஜதாயஞு ஜவாநாம் வீ திஜம் வரம் । ஶஜஶஶ்வாஹவெஜ்ருத்த தத ஜக்ஷீஶஸுஷ்யி ரா, ஸஃஷ்நாதஸ்வநீயெஷு யஃஷ்நாதஶஜவாஶிணா । ஶ ஜாஹஶிராயிஷாநம் யதஶஜஸ்ததாஹஶி"ஶித்ராஜ்ருக்த ஹணவ ஹாவஸ்ய வாஞுஜந்யஸ்ய. "ஶஜாஜக்ஷீவதெஃவா ஞு ஜந்யஶ்சக்ரம்ஸுஹஶுந" ஜித்யுஹயத்ராஜா:. (க்ருஶிதஜ நெஷு தக்ஷிணகம்) ஹந்தாநவதிகவஞு, "தக்ஷிணஸ்ராஜை யாஜ்ருதிக்ஷ்யெ ஹந்தாநவதிநீ" திராந்தஜாஶா. கத்ர வகாராஞுர வஞுவெராக்தஜஷீ ஸஜஸ்தினாதி. தஜஹயஜஷீத்யயு:. கஜு (கநயோ:) ஶஜவக்ரயோ: (காரஸம்வயோகம்) காரஸம்யோகம் (வ்ருத்த்யஸ்ய) "தக்ஷிணெதகரிரஶஜம் வாஜவக்ரம் தஜாஸ்த வெ । கயிஹதவராயீந நிஶ்சிதம்ஸ்யாநஜீதயெ" இதி ஶ்ரீ க்ருஷ்ணார்கெஷத்ர ஜாஹாதெத்ராக்தவ காரெண வாஜகாரஸ்ய யம் ஶஜம் தக்ஷிணகரெ தக்ஷிணகாரஸ்யம் வக ம் வாஜகரெவஹ த்தவராயீநகாய விவயுயெண விந்ஸ்யெத்யயு:. (வ்ருத்தம்) இதரவ ஜாணாநவெகும் (வ தஶயவி) ஸுஹஶுநவாஞு ஜந்யொஶ்தஜித்ராஜிஷ நிஜ ஹாநஜ ஹ வ தஶுநா யுஜெவ கயாதயொவியுவயுயெண வாஜதக்ஷிணவர்ணிஹ்யாம் ஜ ஹணஜிதிஹாவ:. கத ஜ்ருகஞுவ ராயுநயா ஶம்வசக யொவய்ருத்ருயெநஹரணவ்ய ஷாஶி தாநாஶி தாநஜஹ நிஜ ஹஹெஷெகெவநாகவெ க்ஷணாக ஹஜொகவெ க்ஷா நஞு தஜிதந்ரெநவாஹ்யா. 'யத்ராந்யஜுஸம்பாஙா தந்ருகெவநா

பக்ஷ்வீதம் । ப்ரக்ருதம் ஹி ஹவேச ப்ராஜ்ஞாஸ்தாம் சப்ரேக்ஷாம் ப்ர
பக்ஷத’’ இதி லக்ஷணாச ॥ ॥௫॥

பதம்.	உரை.
கோபபுராதிராஜ!	ஏ திருக்கோவலூருக்கு ராஜனே!
[த்வம்	தேவரீர்]
சக்ரஸ்ய	திருவாழியாழ்வானுக்கு
தைத்ய	தைத்யர்களென்ன
தநுஜாதிஷு	தநுஜர்களென்ன, இவர்கள்முதலியவர்களிடத்தில்
பாடவம்	க்ரௌர்யத்தையும்
சங்கஸ்ய	திருச்சங்கத்துக்கு
ஆச்ரிதஜநேஷு	ஆச்ரித ஜநங்களிடத்தில்
தாக்ஷிண்யம்	அபிப்ராயாநுகுணமாயிருக்கையையும்
அநயோ:	இந்த சங்கசக்ரங்களிரண்டுக்கும்
கரஸம்ப்ரயோகம்	கையின் ஸம்பந்தத்தை
வ்யத்யஸ்ய	மாற்றி
ப்ரத்யக்ஷம்	ப்ரத்யக்ஷமாக
ப்ரகாசயஸி	ப்ரகாசம் பண்ணுகிறீர்.

அ—வ்யா ॥ இப்படி பரத்வஸௌலப்யங்களையும் விரோதிநிரஸநஸாமர்த்யப்ரகாசநத்தோடே ஸ்வாராத்யத்வத்தையும் போக்யத்வத்தையும் ப்ரதம நாலு ச்லோகங்களாலே அருளிச் செய்து மூன்றுவது ச்லோகத்தில் திருவாழிக்கு ப்ராதாந்யமாகச்சொன்ன விரோதிநிரஸநஸாமர்த்யத்தை விசதீகரித்துக்கொண்டு ஜ்ஞாநசக்த்யாத்யாதிகுண ப்ரகாசநத்தையுடைய ஸம்பாதிவ்யப்ரகாசநத்தை யருளிச்செய்கிறார். நிரதிசயபோக்யனான என்னை அநுபவிக்க உமக்கு ஜ்ஞாநசக்திகள் வேண்டாவோ, அதுக்கு ப்ரதிபந்தகமான பாபமிருக்கும்போது ஜ்ஞாநாதிகளெங்ஙனே தானுண்டாகுமென்னில்; விரோதிநிரஸநத்தில் ஸ்வாபாவிகமான பாடவத்தையுடைய சக்ரத்தை வாமஹஸ்தத்தில் மாறிதரித்துக்கொண்டும், தேவரீரை ஸ்துதித்து அநுபவிக்கத்திறமில்லாமல் ஏங்கிநின்ற த்ருவனை ஸ்வஸம்ஸ்பர்சம்

கூரவையாகவொமெ” என்று கவொமத்தில் துடைத்துஸ்தித்த ஜ்ஞாநாதிகளை யுண்டாக்கும்படியான ஷக்ஷிணகவத்தையுடைய ஶ ஙத்தை உக்ஷிணஹஸ்தத்தில் மாறிவைத்துக்கொண்டும், இப்படி விரோதிநிரஸநெ ஜ்ஞாநாநுத்தாநெவ வஶிகரஸமூஷியை க்காட்டுகிற தேவரீர் ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகவ திவ்யகவா வங்களை வக்ஷத்தாலே நிரஸித்து யுவாதிகளுக்குப்போலே எனக்கு ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகளை யுண்டாக்கி உன்னை யநுஹவிக்கும் படி செய்யலாகாதோவென்கிற கருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் வக்ஷெஸ்ரீ । (ஹெமொவவராயிராஜ!) “ராஜா வ க்ஷத்ரஜ்ஞாநாக” என்று வ மெஜகளுக்கு உவநு வகாரிகளான வொராதிகளை நிரஸித்து ரஜநம் பண்ணுகிறது ஷயமாய் நடத்திவர, என்னிடத்தில்மட்டும் அநத யதாத்தை நடத்தலாகா தோ வென்றபடி. (வக்ஷ ஸ்ரீ) திருவாழியாழ்வானுக்கு (ஹெதீ உநஜாதிஷ) ஹெதீனென்றும், உநஜனென்றும் சுஸார் களில் ஜாதிஹெஉ. இவர்கள் திறத்தில் (வாஹாவம்)க்ஷாத்ரத்தை. ஊஹாராஜருடைய ஸயாதிஜநம் பெருமாள் திருவுள்ளத்தில் வ திஹாவஸித்து “ நவஸஜஷித: வநாயெநவாஹீஹதொம தஃ । ஸஜெதிஷ ஸஹ்ரீவ ஊவாஹிவயஹமா:” என்று க ஷராயருளிச்செய்ய, இளையபெருமாள் “வகாரதீவ ஜதிஹுஹ தெஜா: ஹஸ்ரீஶரொநவவம்ஶவஷநஃ”என்று விமணம் க ஷ ராய் சீறியருளி கிஷ்கிந்தையில் சென்றுப்போலே, திருவாழியா ழ்வானுக்கும் ஸாதியைக்காட்டிலும்சுதிக ஷராய்சீறுபாறென்று ஶத்ருக்களின் மேலேவிழும்படியான வாஹவமுண்டென்றபடி. (ஶஙஸ்யவ) வாஞ்ஜநாத்துக்கும்(க்ஷூஜநெஷ) ஜஷெநஷ என்றத்தாலே ஜாதிகளாலே உக்ஷஷராயிருக்கவேணுமெ ன்று நியமமில்லை. “அந்தணரந்தியர்” என்கிறபடியே நீவர்க ளையும் ரக்ஷிக்குமென்று தாத்பர்யம். (உக்ஷிணகவா) வஹுகவத்தை ஐஷவஉகவாதிகளையென்றபடி. (கநயொ:) இந்த இரண்டுகளுக் கும் (காவஸம்வயொமம வதிவ்ய)’ ஹஸ்தஸம்வந்தத்தைமா ற்றி, வலது ஹஸ்தத்தில் வக்ஷத்தையும் இடது ஹஸ்தத்தில் ஶங த்தையும் தரித்துக்கொள்கையைமாற்றி வலது ஹஸ்தத்தில் ஶ

ஷத்தையும் இடது ஹஸ்தத்தில் வக்ரத்தையும் யரித்துக்கொண் டென்றபடி. (வ்ருத்தம்) வ காமமாக, வ த்ருக்ஷமாக என்றபடி. (வ்ருஷமுயலி) காட்டுகிறீர். ஶஷத்துக்கு ஞூஶி தவமத்தில் உக்ஷிணக்ஷமிருப்பதை உக்ஷிணஹஜத்தில் யரித்ததாலும் வக்த் துக்கு விரோயிவமத்திலிருக்கும் வாக்ஷத்தை வாஹஸ்ததில் யரித்ததாலும் காணலாமென்றுகாட்டுகிறீரென்று உக்ஷெக்ஷித் தபடி. ,,நரு”இதூவ்ஸ்ய உக்ஷெ க்ஷாவ்ஜு ககவஜுங்காரஶாஸ்வலி ஷம். திருவாழிதிருச்சங்குகளிரண்டுக்கும் வாக்ஷவதக்ஷிணக்ஷங்களு ண்டேயாகிலும்ஒவ்வொன்றில் ஒவ்வொன்றுக்குநோக்காயிருக்கும். இப்படி ஶஷவக்ரங்களுக்கு ஐஷவ்ருஉக்ஷ விரோயிநிராஸகக்ஷங் கள் ஶாஷெக்ஷஸஜ்யிஶ்ருமாயிராமல் திருக்கைகளினல்மாற்றிவை த்து வ காஶிப்பித்துக் காட்டிவைத்தும் எனக்கு விரோயிகளா ன வாவங்களை நிரஸித்து ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகளையுண்டாக்கி கநா ஹவிக்கும்படி செய்யலாகாதோவென்கிருரென்று தாத்பர்யம் ॥௫॥

ஶ்ரு ॥ தீவெநகெந(ஹ ருதீவு)விஷஶிதரா[வள]வாநிஶீயெ வெஹொவவஷஜவரிஶாஜமணாவமிதெந ।
உஹாவகாஶநிவிஶ உநூஶாஹவஜம
ஸாயூ்ாயயொமநயநா ஶூவயஃ கவீஂஉ ராஃ ॥ ॥௬॥

வ்யா ॥ ஹ௫தவரொவெதாஜாநாவலி வஹாயொமிநாம ஹமவதாக்ஷாக்காரவஷாஶீதவாதஷ்யாஷெவெத்யாஹ । தீவெ நெதி । [ஹெஷெஹஜீஶ!] (ஶாவயஃ) ,,க்ஷாயெகஜுஸிஃவெ க்ஷெ தநெதாஜ்ஞாநம் வ்ருவதத” இதி ஸக்ஷஜுஹிஃ வ திவாய க்ஷாவநிவதநெந வரிஶாஷாஷஃகரணா இதிஹாவஃ. கத ஷவ (ஸாஷ்ாயயொமநயநாஃ) ஸாஷ்யொகாஃ= கூநாயவ திவாஷிதாஃ, யெ யொமாஃ= யூாநாநி, தெ நயநாநி யெஷா ஜாஉூஶாஃ. ஶாஷெணயொமவகாரஂ ஜ்ஞாக்ஷா தெந ஸாக்ஷா க்ஷ்ஹதவராவரதகாஜதி ஹாவஃ. யதா, ஸாயூ்யாஃ= வெஷா யொமாஃ. ஸாயயூ்யாஸ்யொமாஶஜ்தி இதரெதரயொமக்ஷ ணொஷஃ. தெ நயநாநி யெஷாஂதாஉூஶாஃ, ‘வதூகெஷணா நூதத்யூ்வாயஸூரவாயொந வாஷ்ருதெ । ஷநம் விஷதி,

वेदेन तस्माद्वेदस्य वेदता" इत्युक्तलक्षणेन वेदेन [illegible] "[illegible]" इत्युक्तरीत्या. (कवींद्राः) [illegible] "[illegible]" इत्युक्तेः (श्रोत्रवत्स्वपि[illegible]) [illegible] = श्रुति[illegible], "[illegible]" इत्युक्तेः [illegible] "[illegible]" इत्यादि[illegible] [illegible], [illegible] = [illegible] = [illegible] = [illegible], "[illegible]" इति[illegible]. "[illegible]" इति [illegible] [illegible] इत्यर्थः. [illegible] इत्यर्थः. ([illegible]) [illegible] इत्यर्थः. ([illegible]) [illegible], "[illegible]" इत्युक्तेः "[illegible]" इत्यादि[illegible] [illegible]. [illegible], [illegible] [illegible] "[illegible]" इत्युक्त[illegible] [illegible]. ([illegible]) [illegible] = [illegible], "[illegible]" इत्युक्तेः. "[illegible]" इत्यादि[illegible] [illegible] = [illegible], [illegible]

[illegible]

𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑍇𑌕𑌸𑍍𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍" 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌲𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍. "𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑍋𑌪𑌘𑍍𑌨𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌗𑍁𑌣𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑍇𑌨 𑌦𑍀𑌪𑍇𑌨" 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌾𑌙𑍍𑌗𑌰𑍂𑌪𑌕𑌮𑍍 𑌸𑌮𑍁𑌚𑍍𑌚𑌯𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌨 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌶𑍍𑌲𑍇𑌷𑌃 𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌾𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌵𑌿𑌷𑌯𑌃. "𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌾𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌤𑍋𑌦𑍍𑌵𑌯𑌮𑌤 𑌉𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨𑌾𑌨𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌸𑌾𑌮𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍 । 𑌶𑍍𑌲𑍇𑌷𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌟𑌕𑍈𑌃 𑌪𑌦𑍈𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌾𑌯𑌨𑌾𑌨𑍇𑌕𑌃" 𑌇𑌤𑌿 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌤𑍍. 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌶𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌟𑌪𑌦𑌶𑌬𑍍𑌦𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑍇𑌕𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍈𑌕𑌪𑌰𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑍇𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍍𑌯𑌞𑍍𑌜𑌨𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾𑌰𑌾𑌯𑌤𑍍𑌤𑍈𑌵. "𑌅𑌨𑍇𑌕𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌚𑌕𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌨𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑍇 । 𑌸𑌂𑌯𑍋𑌗𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌰𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌧𑍀𑌕𑍃𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍃𑌤𑌿𑌰𑌞𑍍𑌜𑌨𑌮𑍍" 𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌵𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑍋𑌕𑍍𑌤𑍇𑌃. "𑌵𑌾𑌤𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌯𑌨𑍍𑌮𑌹𑍋𑌤𑌾𑌉𑌹𑌾𑌙𑍍𑌗, 𑌉𑌹𑌿𑌤𑌾𑌉𑌷𑍀𑌯𑌾𑌨𑍍, 𑌅𑌙𑍍𑌗𑌪𑍁𑌹𑌿𑌶𑍍𑌚𑌤𑌸𑍍𑌤𑌵𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌧𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 "𑌦𑌹𑍍𑌰𑌾𑌕𑌾𑌶𑌨𑌿𑌲𑌿𑌭𑌾 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌤𑍁" 𑌇𑌤𑌿 𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇 𑌦𑍇𑌹𑌳𑍀𑌦𑍇𑌶𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌨𑌃 𑌕𑌾𑌵𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌕𑌾𑌰𑌃, 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍋𑌕𑍍𑌤𑌃 ॥ ॥௯॥

பதம்	உரை.
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌯	வேதங்களென்ன
𑌯𑍋𑌗	யோகமென்ன
𑌨𑌯𑌨𑌾𑌃	(இவைகளை) கண்களாகவுடையவர்களும்,
𑌶𑍁𑌚𑌯𑌃	பரிசுத்தரானவர்களும்
𑌕𑌵𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌃	கவிச்ரேஷ்டர்களுமான
	(முதலாழ்வார்கள்)
𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹	ஸ்நேஹமாகிற எண்ணெயினால்
𑌉𑌪𑌘𑍍𑌨	கூடியிருக்கிற
𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧	சுத்தமான,
𑌗𑍁𑌣𑌾	குணங்களாகிற திரியினாலே,
𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑍇𑌨	ஏற்றப்பட்டதான
𑌦𑍀𑌪𑍇𑌨	விளக்கினால்
𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌾𑌰𑍍𑌚𑌿𑌷𑌾	காந்தியினால் விளங்குகிற,
𑌹𑍃𑌦𑌿	ஹ்ருதயத்திலும்
𑌨𑌿𑌶𑍀𑌥𑍇	இராத்திரியிலும்

{ அல்பா	அல்பமான
வகாசே	ஸ்தானத்தில்
நிபிடம்	நெருக்கிக்கொண்டிருக்கிற
பவந்தம்	தேவரீரை
ததருஶு:	பார்த்தார்கள்

அ—வ்யா || என்னைப்பாராவது ஸாக்ஷாத்கரித்து அநுபவித்ததுண்டாகில், நீரும் அநுபவிக்கவேணுமென்று கேட்கலாமென்னில்; முதலாழ்வார்கள் மூவரும் "ஸம்ஸாரதாபஸஹனாயாவஜ்ஜராஜ்யவ்யவஸ்திதி: | நராணிவிஷாவிஜீவஜநஸம்வாஸவேசஸ:" என்கிறபடியே ஸம்ஸாரிவர்களோடே வஸிக்க அஸஹ்யமாய்க்கொண்டு நிஜாநுஸந்தானத்தில் ஒருவருக்கொருவர் தெரியாமல் ஸஞ்சரித்துக்கொண்டு பகவதநுபவபரர்களாயிருக்க, தெய்வாத் ஒருராத்ரியில் மஹாவர்ஷவாதங்களுண்டாக, அத்தாலே பீடிதர்களாய் திருக்கோவலூரில் அல்பமான ஒருதேஹளியில் மூவரும் தனித்தனியே வந்துசேர்ந்து உட்காரவுமிடம் போராமல் நிற்கும்போது, காமுகன் காமினியிருக்குமிடம்வந்து நெருக்குமாப்போலே; ஆபன்னர், இவர்களைப்பிரிந்து உள்ளேயும் வெளியிலேயும் போகமாட்டாமல் தடமாரி இவர்களையே நெருக்கிக்கொண்டிருக்க, இப்படி யெம்பெருமானாலே நெருக்குண்டுவேறே ஒருவரையுமங்கே காணாமல் இன்னாரென்று பார்க்கவுங்கூடாமல், அவகாசவ்யாப்தமான நிபிடத்தில் விலக்ஷணமான தீபமேற்றி யோகத்தால் ஸர்வப்ரத்யக்ஷஸ்வாதி குணவிசிஷ்டனான உன்னைப்பார்த்து அநுபவித்து அநுபவபரீவாஹமாக வாசிககைங்கர்யங்களைப் பண்ணினர்கள். அப்படிக்கன்றிக்கே ஸர்வசக்ஷுஸ்ஸுக்களுக்குவிஷயமாய் நிற்கிற தேவரீரை நான்கண்டநுபவித்து, கைங்கர்யமும் பண்ணவில்லையே யென்கிறகருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் | தீபேநேதி | அதில் முதல்வர் ந்யாயாநுக்ருஹீத வேதத்தாலே யறிந்தார். இரண்டாவர் போதஜ்ஞாநத்தாலே யறிந்தார், மூன்றுவர் இன்னத்தாலேயென்று சொல்லாதே ஸாக்ஷாத்கரித்ததை மாத்திரம் அருளிச்செய்தார். ஆனாலும் முதல்வருக்கு, போதமுமுண்டு, இரண்டாவர்க்கு ந்யாயாநுக்ருஹீதவேதமுமுண்டு, மூன்

ருவர் இது இரண்டையும் விஶத³ஸ்வீகரித்து ஸாக்ஷாத்கரித்ததை மாத்திரம் அருளிச்செய்தார். ஆகையாலேதான் "ஸ்வாத்⁴யாயயோக³நயநா:" என்று ஸ்வாத்⁴யாயயோகங்களென்கிற இரண்டுகண்களும் மூவருக்குமுண்டென்றார். முதலாழ்வார்களில் முதல்வரான பொய்கையாழ்வார் ந்யாயாநுக்³ருஹீதவேத³த்தையுட்கொண்டு "யஸ்து தர்க்கேணாநுஸந்த⁴த்தே ஸ த⁴ர்மம் வேத³ நேதர:" என்கிறபடியே தர்க்கத்தைமட்டுமருளிச்செய்தார். தத்³யதா², "வையந்தகளியாவார்கடலே நெய்யாகவெய்யகதிரோன் விளக்காக" இதி. ப்ருதி²வியானது கடி²நமாகையாலே தகளியாகவும், கடல் த்³ரவத்³ரவ்யமாகையாலே ஆஜ்யமாகவும், ஸூர்யன் ப்ரகாஶகமாகையாலே தீ³பமாகவுங் கல்பித்தார். இங்கு ப்ருதி²வீ ஸாவயவமாகையாலே கார்யமன்றோ, கார்யமாயிருந்தால் கர்த்தா வேண்டாவோ, ப்ருதி²வீ கார்யம் ஸாவயவத்வாத், ப்ருதி²வீ ஸகர்த்ருகா கார்யத்வாத் க⁴டவத் இத்யநுமாநம் ஸூசிதம். கார்யத்வஹேதுநா கர்த்தாவை ஸாதி⁴க்கும்போது ப்ரத்யக்ஷாநுமாநம் ஸ்வரூபாஸித்³தி⁴பரிஹாரகம். கடலுக்குக் கரையில்லாமையிலே ப்ருதி²வியையழிக்கவேண்டாவோ, உதிக்கிற ஸூர்யன் உதியாமலிருக்கக்கூடாதோ, கடல் பூமியை யழிக்காமலிருக்கும்படிக்கும் ஸூர்யன் உதிக்கும்படிக்கும் ப்ரஶாஸகனாக ஒருவன் வேண்டாவோ, பலசொல்லியென், கார்யமான ப்ரபஞ்சத்துக்கெல்லாம் கர்த்தா ஒருவன் வேண்டாவோ, இத்யாதி³யுக்திகளாலே உபப்³ருஹ்மிதமான "ஏதஸ்ய வா அக்ஷரஸ்ய ப்ரஶாஸநே கா³ர்கி³ ஸூர்யாசந்த்³ரமஸௌ வித்⁴ருதௌ திஷ்ட²த:, பீ⁴ஷோதே³தி ஸூர்ய:, ஸர்வேஷாம் ப்ராணிநாம் கர்த்தாரமஸ்ய தே³வசக்ர" இத்யாதி³ ஸ்வாத்⁴யாயங்களாலே யறிந்தார். வையந்தகளியாவில் ஸ்வாத்⁴யாய ப்ரகரணத்தைச் சொல்லாமல் யுக்திகளைமட்டு மருளிச்செய்தார். வ்யாக்யாதாக்கள் யுக்த்யுபப்³ருஹ்மிதமான வேதா³ர்த்த²மென்று அருளிச்செய்தார்கள். பூதத்தாழ்வார் உபப்³ருஹ்மணமான யுக்திகளைச் சொல்லாமல் "ஸ்வாத்⁴யாயயோக³நயநா:" என்று வேத³த்தைமட்டு மருளிச்செய்தார். பேயாழ்வார் அநுமாநாத்³யுக்த்யுபப்³ருஹ்மித வேத³த்தையும் யோக³த்தையும் நேத்ரத்³வயமாகப் பண்ணிக்கொண்டு பார்த்தாரெ

ன்று தாத்பர்யம். (ஸாங்க்யயோகநயநா:) ஸாங்க்யஸ்ய யோகஸ்ய ஸாங்க்யயோகௌ, தௌ நயநே யேஷாம் தே, பரோக்ஷ ஜ்ஞான ஸாதனங்காண்கைக்கு அநந்யஸாதாரணத்ருஷ்டத்வம் ஸஹித வேதத்தையும் யோகத்தையும் கண்களாக வுடையவர்களென்றபடி. (முநய:) மநநஶீலர்களான, அயோநிஜர்களாய் பாஹ்யாந்தர ஸாதநஸாமக்ரீ மேலிட்டு அநுஸந்தாநபரர்களாகையாலே முநிகளென்றபடி. (கவீந்த்ரா:) கவிஶ்ரேஷ்டர்களான, முதலாழ்வார் மூவரும் த்ராவிடகவிகளுக்குள் ப்ரதாநர்களாகையாலும் ஸம்பூர்ணகவிதாலக்ஷணஜ்ஞர்களாகையாலும் "இன்கவிபாடும் பரமகவிகளே" ன்று நம்மாழ்வாராலும், "செந்தமிழ்ப்பாடுவார்" என்று கலியனாலும் கொண்டாடப்பட்டவர்களாகையாலும் "கவீந்த்ரா:" என்று சொன்னது. (ஸ்நேஹோபபந்நபரிபூர்ணதஶாவிஶேஷை:) ஸ்நேஹபந்நஸ்நேஹ:, தைநபந்ந: ய: பரிபூர்ணதஶாவிஶேஷ:, தஸ்மிந்விஶேஷ, ப்ரதமஸ்நேஹ பக்திநிவேஶபரம், த்விதீயஸ்நேஹஶப்தம் பிசுக்குவாசியாய்க்கொண்டு தத்பரிஷ்காரலக்ஷணா, ப்ரதமதஶாபதம் ஜ்ஞாநபரம், த்விதீயதஶாபதம் வர்த்திகாபரம். உபஸர்ஜநீபூதவஸ்துக்களை தஶாஶப்தத்தாலே வ்யவஹரிக்கை யோக்யமாகையாலே ஜ்ஞாநோபஸர்ஜநீபூதாநுகரணத்தை தஶாஶப்தத்தாலே சொன்னபடி. தயாவாஹிநிவேஶமாகிற ஸ்நேஹபூர்த்தத்தாலே உபபந்நமான பரிபூர்ணஜ்ஞாநகாரணமாகிற ஸுதீப்யமான வர்த்திகையில் ஏற்றப்பட்டவென்றபடி "அன்பே தகளியா" என்கிற பாட்டில், அன்பு ஶப்தவாச்யமான பக்தியைத்தகளியாகக் கூறித்து, அதினுடைய த்வீதீயவர்த்திமான அபிநிவேஶத்தை ஆஜ்யமாகவும், சிந்தையைத்திரியாகவும், ஜ்ஞாநத்தை தீபமாகவும் பூதத்தாழ்வார் கூறித்தபடிக்கே பக்தியாகிற தகளியை விவக்ஷித்து ஆஜ்யவர்த்திகாதிகளை ஶ்லோகத்தில் அருளிச்செய்தார். யதா, (ஸ்நேஹோபபந்நபரிபூர்ணதஶாவிஶேஷை) ஸ்நேஹோபபந்நபரிபூர்ணதஶாவிஶேஷே ஜநிதமஹ:. அப்போது ஸ்நேஹஶப்தவாச்யமான அபிநிவேஶமாகிற ஆஜ்யத்தோடே உபபந்நமான பக்தியாகிற தகளியிலே

பரிபாகதசாபந்நமாகிற திரியிலேற்றப்பட்ட பரபக்தியாகிற தீபத்தாலே யென்றபடி. தது க்தம் "அன்பேதகளியாயார்வமே நெய்யாக இன்புருகு சிந்தையிடுதிரியா நன்புருகி ஞானச்சுடர்விளக்கேற்றினேன்" இதி. அஸ்யார்த்த: (அன்பு) கேவலபக்தியானது (தகளியாக) அகலாக, கேவலபக்தி மேல்மேல்வரும் அவஸ்தைக்கு ஆதாரமாகையாலே தகளியாகச்சொன்னபடி. (ஆர்வமே) பக்தியினுடைய த்விதீயபர்வாவான பரஜ்ஞாநமானது (நெய்யாக) நெய்யாகவும், (இன்புருகு) ஆநந்தத்தாலேயுருகுகிற (சிந்தை) மனஸ்ஸானது (இடுதிரியா) ஏற்றுகிறதிரியாக (நன்பு) ஜ்ஞாநமானது, ஜ்ஞாநஸ்வரூபமான ஆத்மாவானதென்றபடி. (உருகி) த்ரவீபூதமாய், இதுக்கு "ஞானத்தமிழ்புரிந்த" என்கிறத்தோடே அந்வயம். (ஞானச்சுடர்விளக்கு) பரபக்தியாகிற உஜ்ஜ்வலஜ்ஞாநவிளக்கை (ஏற்றினேன்) இப்படிப்பட்ட விளக்கேற்றி ஸாக்ஷாத்கரித்து அநுபவித்து அநுபவஜநிதப்ரீதிகாரிதகைங்கர்யமும் பண்ணுகிறேனென்றபடி. இதி. (தீப்தாநல) இது காகாக்ஷிந்யாயத்தாலே ஸம்ருத்தி என்கிறதற்கும், நிசீதே என்கிறதற்கும் விசேஷணம். (ஸம்ருத்திநிசீதேவ) உபாஸ்தம ராத்ரியும் (தீப்தாநலஸதி) தீப்தமான காந்தியை யுடைத்தாயிருக்கும்பொழுது, விலக்ஷணபரபக்தியாகிற உஜ்ஜ்வலதீபத்தாலே அந்தர்பஹிஸ்ச ப்ரகாசிதமாகவே உபாஸ்யத்வ ஸாக்ஷாத்கரித்தார்களென்கிறார். (அஸஹ்யாவகாசநிபிடம்) அல்பமான ஸ்தலத்தில் நெருக்கிக்கொண்டிருக்கிற, "உஸஹ்யவிஷ்வம்" என்று ஸம்ருத்திமத்வமாயும் தேஹளியுக்தமாகையாலே விஸ்தாரமான த்ரிவிக்ரமன் நெருக்கிக் கொண்டிருக்கிறானென்றபடி. (ஸமந்தம்) இப்படி நெருக்கிக்கொண்டிருக்கிற தேவரீரை (த்ரஷ்டார:) ஸாக்ஷாத்கரித்தார்கள். "சீராரும்மாடத்திருக்கோவலூரதனுள்" என்கிற மூன்றாந்திருவந்தாதித்தனியன் வ்யாக்யாநத்தில் ஜ்ஞாநவிளக்காலே அந்தரந்தகாரமும் பாஹ்யாந்தகாரமும் நிவ்ருத்தமாயிற்றென்று வ்யாக்யாதாக்கள் அருளிச்செய்ததைக் கொண்டு "தீப்தாநல" என்கிறத்தை "ஸம்ருத்திநிசீதே" என்கிற இரண்டுக்கும் விசேஷணமாக்கினபடி. யோகமென்பது ப்ராண

வாயுவையும் மநஸ்ஸையும் ஒரு நாடீவிஶேஷத்தில் சேர்க்கை. அப்படிச் சேர்த்தால் அதீதாநாகதவஸ்துக்கள் ஸாக்ஷாத்க்ருத மாகும். "அஶீதருசா" என்கிற பாதத்தில் ப்ரதமபாதம் முதற்றிருவந்தாதி விஷயமாய்க்கொண்டு, த்விதீயபாதமிரண்டாந் திருவந்தாதி விஷயமாய்க்கொண்டு, இரண்டாழ்வார்களை மாத்ரம் லக்ஷிக்கிறது. அப்போது "அஶீதருசா கேநசித் தீபேந, ஸ்நேஹாபவர்கபரிஶுத்தகுணாந்விதேந தீபேந ச" என்று தனித்தனியே அந்வயிக்கவேணும். "ஸ்நேஹாபவர்கபரிஶுத்த குணாந்விதேந" என்பதை "அஶீதருசா தீபேந" என்று ஸமுதாயார்த்த தீபத்துக்கு விஶேஷணம்பண்ணினால் அஸங்கத மாகும். முதல்வரான பொய்கையாழ்வார் ஸமுதாயதீபமாகவும் ஸமுத்ரத்தை ஆஜ்யமாகவும் கல்பநம் பண்ணினாரல்லது ஸ்நேஹ ஶப்தவாச்யமான அபிநிவேஶத்தை ஸ்வஶப்தத்தாலே ஆஜ்யமாகக் கல்பிக்கவில்லை. இப்படி கல்பித்தவர் இரண்டாவரான பூதத்தாழ்வார். மேலும் முதல்வரானபொய்கையாழ்வார் வர்த்திகாகல்பநம் பண்ண வேயில்லை. இரண்டாவரான பூதத்தாழ்வார் "சிந்தையிடுதிரியா" என்று சிந்தையைத்திரியாகக் கல்பநம் பண்ணினார். அதைத் தான் "பரிஶுத்தகுணாந்விதேந" என்றிங்கு அருளிச்செய் தது. ஆகையாலே யதாயோக்யமே அந்வயிக்கவேணும். இப்படி தீபாதிகல்பநம் பிந்நபிந்நஶப்தங்களாலே யாழ்வார்கள் பண்ணியி ருந்தபோதிலும் பர்யவஸாநத்தில் மூவருக்கும் கேவலஸம்ஸ்க்ருதாபி நிவேஶ பரஸ்தாவ்ய ஜ்ஞாநங்களையே தகளியாகவும் ஆஜ்யமா கவும் தீபமாகவும் சிந்தையைத்திரியாகவும் கல்பித்தார்களென்கை யிலே தாத்பர்யம். ஆகையாலேயிறே "ஸ்வாஜ்யயோகமந யநா:" என்றருளிச்செய்தார். "தீபேநகேநசிதஶீதருசாநி ஶீதே" இதி பாடாபேக்ஷயா "தீபேநகேநசிதஹர்நிஶதீப்ரேண நிஶீதே" இதி பாடபேதவஸரம். அப்போது "ஸ்நேஹாப வர்கபரிஶுத்தகுணாந்விதேந" என்று அநிர்வசநீயமான ஸ த்ருஷ்டஜ்ஞாநாக்யதீபேந என்று ஸமுதாயமாக மூவரையுஞ் சொல்லலாம் ॥ ॥௯॥

(श्री-ह). कासारपूर्वकविमुख्यविमृग्यजन्मा
पेण्णातटे क्षमसमुद्गतस्य रसेशा बहुत्वे ।
स्वादूभवद्भयानि स्वादून्यहोमृग्य
नन्दनं समीक्षयति नन्दनप्रवाकम्. ॥ ௭ ॥

व्या ॥ अथ तेषां सद्दर्शनं परमैकान्ति-
नां तच्चरणारविन्दानुसन्धानेन हेतुमिति प्रे-
क्ष्य बोधयतीत्याह ॥ कासारेति । (कासारपूर्व-
कविमुख्यविमृग्यजन्मा) कासारः पोय्गैमुनिः सरो-
योगीति प्रसिद्धः प्रथमः. कविमुख्याः = कविश्रेष्ठाः
[illegible] पूर्वाचार्याः सरोयोगिप्रभृतयः तेषां वि-
मृग्यं सप्तमुनिजनितस्थलम्. तत्र जन्म यस्य तादृशः.
सत्यव्रतक्षेत्रे काञ्चीनगर्यां पद्मसरसि मृग्यतां [illegible]
प्राप्तः. अथ यत्र यत्र जनित अत्र
विसृज्यते. [illegible] तत्र [illegible]
[illegible] विशेषणद्वयं विमृग्यत्वेन
[illegible]
[illegible]. (पेण्णातटेक्षमसमुद्गतस्य) पेण्णानदी-
तीरप्रदेशे [illegible] "रसाय
अक्षमि" इत्यर्थः. [illegible]
[illegible]. (रसेशा) [illegible]. (बहुत्वे)
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible].
(रसः) [illegible], "[illegible]" इ-
[illegible] श्री[illegible]
[illegible]. [illegible]. (स्वादू-
भवद्भयानि) [illegible], "[illegible]
[illegible]" इत्यर्थः. (स्वादून्यहोमृग्यसति) स्वादून्या

[illegible]

ஸஹகாரஸஜாதி ஶ்லிஷ்டமத்யாயோஜநயா ஶ்லிஷ்டரூபகம். “த்வத்பாதபத்மே” த்யத்ராநுமேயரூபகம். “மதுநீ” த்யத்ர பாதே பத்மகாரோபாத் மதுநி மகரந்தஸ்யந்தகாரோபஸ்ய ப்ரஸக்த்யாகாந்தேகதேஶவிவர்த்திரூபகம். “த்வதநந்யபோக்யே” இத்யத்ர ஹஸ்தாநாம் “மதுநீ” த்யேதந ஸ்வாதுகாரோபஸ்ய தீர்த்தவிஶேஷேப்ய: கதேஶவிவர்த்தி. “நூதநஶர்க்கராத்வ” மித்யத்ர பரிணதஶர்க்கராதோ வைஜாத்யம் தீவே தவ்ருத்திரேகஸ்ய. ஸந்தேஹாகாங்க்ஷம் ப்ரத்யுக்தாஹீர க்ஷீரந்யாயேந ஸங்கர: ॥ ॥ ௭ ॥

பதம்.	உரை.
காஸார	பொய்கையாழ்வாரை
பூர்வ	முதல்வராகவுடைய
கவிமுக்ய	கவிச்ரேஷ்டர்களான முதலாழ்வார் மூவர்களுடைய
விமர்த	நெருக்கிலுலே
ஜந்மா	உத்பத்தியையுடையதான
பண்ணாதடேக்ஷு	பண்ணையாற்றங்கரையிலுண்டான கரும்புபோலே
ஸுபகஸ்ய	மனோக்ஞமாயிருக்கிற
தே	தேவரீருடைய
பஹு:	அதிகமான
ரஸ:	இரஸமானது
த்வதநந்ய	தேவரீரையே கதியாகவுடையவர்களான பரமைகாந்திகளுக்கு
போக்யே	போக்யமான
த்வத்பாதபத்ம	தேவரீருடையத் திருவடித்தாமரையிலுண்டான
மதுநி	தேனில்
நூதந	புதிய
ஶர்க்கராத்வம்	சர்க்கரையாக இருக்குகையை
ஸமாஶ்ரயதி	அடைகிறது
நூநம்	நிச்சயம்.

உ-வ்யா ॥ இந்த ஶ்லோகத்தில் ஸௌஶீல்யத்தை யருளிச்செய்கிறார். கரும்புபோலே ரஸஜ்ஞரான தேவரீருடைய ஸௌஶீல்யாத்யா திஶயாதிரஸமானது, ஆழ்வார்களுடைய ஸம்பந்தமாய்க்கொண்டு ஸ்வஸ்வாதாரவிந்தயோர்வை அநுபவிக்கிறவர்களுக்கு யந்த்ரத்தாலே பிழியப்பட்ட கரும்பினுடைய ரஸம் அப்போதுண்டான ஶர்க்கரையாய்க்கொண்டு தேனோடே கலந்தாப்போலேயாகிறது. இக்ஷுவில் ரஸமிருந்தபோதிலும் யந்த்ரத்தில் கொடுக்காதபோது பஹிர்நிஷ்க்ரமமாகாது, அப்படிப்போலே எம்பெருமானுக்கு ஸௌஶீல்யமிருந்தபோதிலும் ஸத்ஸம்பந்தமில்லாதபோது பஹி: தெரியாதென்று கருத்து, இப்படி அதிஶயிதரஸிகனான தேவரீரை நான் அநுபவியாமலிருக்கலாமோ வென்கிற கருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் । காஸாரேதி । (காஸாரபூர்வ கவிவர்யவிமர்தஜந்மா) காஸார: பூர்வ: யேஷாம் தே காஸாரபூர்வா:, பொய்கைபூதம் பேயார் மூவருக்கும் பொய்கையாழ்வார் பூர்வர். காஸாரபூர்வர்களான கவிவர்யர்களுடைய ஸம்பந்தத்தாலே உத்பத்தியையுடைத்தான. இக்ஷுரஸமானது யந்த்ர ஸம்பந்தத்தாலே யுண்டாகுமாப்போலே, இவர்களுடைய ஸம்பந்தத்தாலே அவனுடைய ஸௌஶீல்யரஸாதிஶயத்மாயிற்று. (பண்ணாதவேக்ஷுரஸஸோதரவஸ்ய) பண்ணைத்தீரத்திலுண்டான கரும்புபோலே ஸரஸனான, ஊஷரத்திலுண்டான கரும்புபோலில்லாமல் நதீதீரத்திலுண்டாயிருப்பதாலே ரஸாதிகமாயிருக்குமென்று கருத்து. (தே) தேவரீருடைய (பஹு: ரஸ:) அதிகமான ஸௌஶீல்யாதிகுணாதிஶயரஸமானது. யந்த்ரத்தில் கொடுக்கப்பட்ட கரும்பினின்றும் ரஸாதிகமாகப் பெருகுமாப்போலே ஆழ்வார்களுடைய ஸம்பந்தத்தைப் பொறுத்து, அதுவே தனக்கு அதிஶயமென்று நினைத்திருப்பதாலே ஸௌஶீல்யாதி ரஸாதிகமாயிற்றென்று கருத்து. “கரும்பினைக்கண்டுகொண்டே”ன்று ஸமவானை இக்ஷுவாக வர்ணித்தார்களிறே. (ஸ்வாநந்யஹேதோ). ஸ்வஸ்மாத் அந்ய: யேஷாம் தே. உன்னைக்காட்டிலும் வேறுபதார்த்தத்தில் ஹேயதாபுத்தியையுடைய

வர்கள். தே நஸவஞ்சிகீபந்தநாங்கள்: தேவரீரையே பரமபோக்யமாக உடையவர்களான பரமைகாந்திகள். அவர்களுக்கு போக்யமான (மதுவ்ரதவ்ரதம் ஸந்தி) ஸந்த்ய்வோகங்களையுமளந்த பாதாந்த்ரனான தேவரீருடைய பாதாரவிந்தத்திலுண்டான தேனில். தாமரையிலுண்டான தேன் நிஷ்வாவத்திகளுக்கு அபோக்யமாயிருந்தாலும் மதுவ்ரதங்களுக்கு போக்யமாகுமாப்போலே விஷயபரர்களுக்கு அபோக்யமாயிருந்தாலும் பரமைகாந்திகளுக்கு போக்யமாயிருக்கும் பாதாரவிந்தமதுவென்றுகருத்து. (நித்தநூதநஸர்க்கரம்) நவமான ஶர்க்கராஸவத்தை (ஸமாஶயதி) ஆஶ்ரயிக்கிறது. (நித்தநம்) நிஶ்சயம். தேனில் ஶர்க்கரையைக்கலந்தாப்போலே பாதாரவிந்தமதுவை அநுபவிக்கிறவர்களுக்கு ஸௌஶீல்யாவிஷ்காரஸமானது ஶர்க்கரையாக இருக்கிறதென்றபடி. ப்ராசீநஶர்க்கரை போலில்லாமல் தஶகாலத்தில் இக்ஷுவை யத்நத்தில் கொடுத்துண்டான ரஸஶர்க்கரைக்கு மாதுர்யாதிகமாயிருக்குமாப்போலே உரலோடேகட்டுண்டு ஸௌஶீல்யப்ரகடநம் பண்ணினது ப்ராசீநமாகையாலே ஆழ்வார்கள் ஸங்கீர்த்தநத்தாலுண்டான ஸௌஶீல்யப்ரகடநம் நித்தநூதநமாகையாலே அதிபோக்யமாயிருக்குமென்று கருத்து. பாதாந்த்ரனுய் லோகங்களையெல்லாம் அளந்த த்ரிவிக்ரமனை தேவரீருடைய சரணாரவிந்தங்களை “பள்ளிகொள்ளுமிடத்தடிக் கொட்டிடும்” என்றும், “மலர்மகள் மற்ற நிலமகள் பிடிக்கும்மெல்லடியைக்கொடு வினையேனும்பிடிக்க” என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே அடிகொட்டு ஸம்வாஹநாதிகளாலே தேன்போலே அதிபோக்யமாக அநுபவிக்கும்போது பரத்வத்தைக்கண்டு அகலாமைக்காக ஸௌஶீல்யஸௌலப்யாதிகள் சேர்ந்து கொண்டிருக்கிற தென்று தாத்பர்யம். ॥ ॥ ௭ ॥

(அ-டு). மௌக்தாவதம்ஸஸ்வவிபாவநஸஞ்சிகாஸு
விக்ராந்திதாண்டவபரேஷு விஜ்ரும்பமாணா ।
பக்த்ரா ஸுவாஸு மகரந்தமகரந்தவாஸஃ
ஶ்ரீமைகமைவனரிதாவ ஸத்யலோகம் ॥ ॥ ௮ ॥

வ்யா ॥ இத்தம் வெதாஜஹ்ருதஸாரஸீரநிஸரமரஜி ஜநிதாநந்தாநஹவர்க்ஷா, இதாநீம் ‹‹ஷித்ருணதஜி'' திவதெவ்யதாதூஶஸ்ய ஸவுஜமத்யாவகஸ்ய மொவவாராயிராஜஸ்ய தாதூஶரநித்ய வரிவத்ரித தெஹஸேவரிஷ்ணகவரதவ்ஹ்ரதரஜிதி விஷித்ய விஷயமொதாஹத்தாம் ஜமத்யாவ்ஜிஷ வணுயதி । வெவராவநெநரிதி । (ரகாரகண்டுகணுவாமஃ) ரகாரகண்டுமுக்தா கணுவாமா மொஹநகணுா யஸ்யஸதயொக்தஃ. ‹‹கணுாத்ரம் வ யாக்ஶெ தாமொzயம் மொஹநாயுகஃ । ஹாத்ராதெவ்யக்ஶெஹிநாயுஷநிமத்ய''இதி விஶ்வஃ. நீயரத்வஷிதரகாரகண்டுமாஜ்யதஶ்வணயாமஜ இதி ஹாவஃ. ரகாரகண்டுமெ நீயரத்வஷிதகம் ‹‹தவெஸ்யமுஸக் காஞ்நகண்டுமாமவ த்யவ்த மாரத்ரதரந்ஹாஸா'' இதி ரவெவவஶிஜம். இதம் வெதவொகஸ்யஶ்யாஜிகரண ஹொதாமஹம் (ஹவாநு வெவராவநெஃ) வெவராவநிஃ= வஜிவக வதீ விராவநஸ்யாவதம்வாராநு வெவராவநிஃ. ‹‹கதஜஷ்'' இதயவதயமெ ஜஷ்வதயஃ. த்ஸவாக் ‹‹கவொஞீ'' தயாஜிவஷிஃ. ‹‹விராவநஶ்வ ராஹுாஜிஷஸ்யவாதெராஹவஷ்ஷி'' ரிதிஹரிவம்மொக்தெஃ. தஸ்ய (ஸஹவி) யஜுவாமெ, ‹‹ஸஜ்யாவரிஷதொஷீ ஸஹாஸஜிதிஸம்ஸநஃ । குஷ்யாநீக்ஷவராஷ்யாநம் ஷீநவாம்ஸகயொஸ்ஷ'' இதயரஃ. (வாரநஷ்ஜிகாவாநு) வாரநஸ்யவவுஸ்ய, 'வவெவுாஷஸ்ஶ்வாரந இதயரஃ. ஹஜிகா= வெஷவரிஹஃ. தஆநு. வஜிவஞநாயும் வாரநரஜதஸ்ஞாரம் வரிஹணாநஜதயயுஃ. தாண்வாநமண்யநவெஷவரிஹஹம் கவுாணஶ். ‹‹ஹஜிகாரவநாயாம்ஸயாநதுதஸ்ஞாரவரிஹ'' இதி, ‹‹தத்தவெஷொஹஜிகாஸ்யா'' ஜிதயஹயதெராக்தம். (விகுாஷிதாண்வாரஷெந) விகுாஷிஃ= வொகதயவிகுரணெவ, தாண்வம்= நடநம் ‹‹தாண்வஞடநம்நாடய'' ஜிதயரஃ. தம்வநாவெயாக்தஜிதி தாண்வம், ‹‹தெநவொக்த'' ஜிதயணுவதயஃ. தஷ்ஜிநு, ரஷெந= குஷ்யாதிஶயெந

விஜ்ரும்பிதாணஃ) ஸர்வேஶ்வரப்ரவேஶேண த்ரிஶ்லோகீம் வ்யாக்யாஸ்யாமஃ. ப்ரதமம் பஞ்சஸகாமாத்வதத்ரயம் யாவிகா ஶ்லோகத்ரயம் விக்ரமிதம் ‹‹ஸங்ஃபாதள யஸ்யநாஹிவிடயதஸமநிமஶ்ரஸம்தத்ர ஸப்ரயேடளவ நேதேத்ர கணடாவாமாஶ்ரீரோதக்யளஜடாவஜவிக ஹநோயஸ்யவாஸ்துயஜ்பிஃ । கதஃஷ்டம் யஸ்யவிஶ்வம் ஸமாநா வமஶோ ஹோமிஶாயவடஷெதேத்யச்சித்ரம் ரமாஜ்யேதகம் த்ரிஹ வநவஷம் விஷ்ணுஜீமஞஜாஜீ’’த்யக்தக்ரேண ஸவடஜவி ஸ்வஜஹிந்நா க்ரஜாணஸ்ஸணிதிஹாவஃ. வ்யவஸ்புஷ்டாஜ்ஜபிஷியா தொஃ ‹‹ஜதிதோநம்யாதோ’’ரிதி நஜாமஜஷ்டஶ்ரநஜாஷ மஃ. (ஸத்ஶ்லோகீம்) ஹவராதிஶ்லோகஸத்கஸஜதாயம், ஸதா நாம் ஶ்லோகாநாம் ஸஜாஹாரஸ்ஸத்ஶ்லோகீ இதி விக்ரஹஃ. ‹‹தஜி தாயேடா த்ரவதஸஜாஹாரேவே’’தி ஸஜாஹாரஜிமள ‹‹ ஜி ஶோ’’ரிதி ஜீவ். (ஶ்யாமைஜகஜவஹரிதாஜிவ) ஶ்யாஜஃ யஃ ஸ கஜவஃ= ஸஜஜஜதஃ, தேந ஹரிதாஜிவ= ஸாகவ்யநவ்யா த்வாஜிவ. (பக்ரே) யதா, ‹‹ஜகரகண்டகணடவாமஶ்யாமைஜக ஜவஹரிதாஜி’’ தேக்யம் வதம். ஜகரகண்டகணடவாமஶ்யா ஜாம் கதஸவ ஸகஜவஹரிதாம், ஸவடத்ரஸஜஜஜஜஷெக வப்ரணடாஜிவேதயடஃ. ஹரோZஸ்யாஸ்ஸம்ஜாத இதி ஹரிதேதி தாரகாஜிகவாதிதத்ரத்யஃ. ஸ்வேஶ்வரப்ரவே ணஸவட ஹவநவ்யாவநதமாயாம் ஜகரகண்டவே ாதநீஶ்ரத்காஞ்ஜி ஜிமணித ஸ்வதிவ்யஜஜவிக்ரஹஹாஸா ஹவராதிஶ்லோகஸத் கம் ஸஜஜஜதவ்யாத்வஜிவ க்ரதவாநிதி ஹாவஃ ஸதேந ஜம தஸ்தாவநிவ்ருத்திஃ, ஹமவதஃ காக்ஷிதாயிகதாயிகஞ பாதீயதே. ஸதஸ்யவிநோதாயடம் வரிமரஹீதஹப்ரஜிகஸ்யகஸ்யவீஞ டஸ்யாம்மவாஜநவமாச்சிதஜகரகண்டநீஶ்ரத்காஞ்ஜ்யாஃ ஜம ஆ்யாஸ்திரவி பாதீயதே. கத்ர வஸ்துதேந ஸஜாதீயா வஸ்துதநடவ்ருத்தாஞவ தீதேஸ்ஸஜாஸோக்திஃ. ததுக்தம் ‹‹விஶே ஷணாநாம் ஸாஜ்யேநயத்ர வஸ்துதவதிடநாம் । கவஸ்துதஸ்ய மஜ்யகம் ஸாஸஜாஸோக்திரிஷ்யத’’ இதி. ப்ராதீதிகாயடவ கேஷ ஜகரகண்டஶ்ரத்ஹாஸஃ ஶ்லோகஸத்காஸ்ப ஜேஷZவி தஸ் ப ஜேஸாக்ரதிமயோக்திஹேதஃ. ததுக்தம் ‹‹ஸப ஜஸாதிமயோ

க்ஷிதஸலயாதரயோர் யோமகண்டவந்தீதி. ஸப்தலோக்யா: ஸம்வந்தே ஸம்வீதத்வஸம்பாதநாத் ஶ்யாமைகமேகஸம்வீதத்வமேவோத்ப்ரேக்ஷணாத் ஸ்வரூபமேவோத்ப்ரேக்ஷா. "யத்ராந்யதர்மஸம்பந்தாதந்யத்வேநோபவர்ணிதம் । ப்ரக்ருதம் ஹி பவேத் ப்ராஜ்ஞாஸ்தாமுத்ப்ரேக்ஷாம் ப்ரசக்ஷதே" இதி லக்ஷணாத் ॥ ॥௮॥

பதம்	உரை.
வைரோசநே:	விரோசநனென்கிற அஸுரனுடைய புத்ரனான பலிசக்ரவர்த்தியினுடைய
ஸதஸி	ஸபையில்
வாமந வடுவேஷவாந்	வாமந வேஷங்கொண்டவனும்
விக்ராந்தி தாண்டவரஸேந	அளக்குவதாகிற நர்த்தநத்தின் ரஸத்தினாலே
விஜ்ரும்பமாண:	வளர்ந்தவரும்
மகரகுண்டல ஶ்ரவணபாஶ:	மகரகுண்டலங்களோடுகூடிய திருக்காதுகளையுடையவனுமான
த்வம்	தேவரீர்
ஸப்தலோகீம்	ஏழுலோகங்களையும்
ஶ்யாமைகமேக ஸம்வீதாமிவ	கருத்த ஒருமேகத்தினால் சூழ்ந்ததுபோலே
வ்யதத்தா:	பண்ணினீர்

உ-வ்யா ॥ யோகிஸார்வபௌமர்களான முதலாழ்வார்கள் அநுபவித்ததைக்கொண்டு நானும் அநுபவிக்கவேணுமென்று அத்யந்தநிஹீநனான நீர் கேட்கலாமோவென்னில்; அஸுரஸதஸ்ஸில் நீர் வாமநப்ரஹ்மசாரியான வடிவழகோடே போய் நிலம் மாவலி மூவடி என்று அநந்விதமான சில உக்திகளைச் சொல்லி பலியைமயக்கி ஸர்வஸ்வம் வாங்கின உத்தரக்ஷணத்தில் பேறுப்பேறு பெற்றாப்போலே அத்யந்தோத்ஸாஹத்துடன் லோகங்களை யளக்குகைக்காக தாண்டவஞ்செய்து வளர்ந்துகொண்ட அழகையும், அப்போது பளீர் பளீரென்று வீசுகிற காந்திகளையுடைய

மகரகுண்டலங்களாலே அலங்க்ருதகர்ணபாஶனாய் திவ்யப்ராஜ-
விக்ரஹனான தேவரீர் ஸர்வாபரணங்களையும் மின்னலோடே கூ-
டின மேகநீலவேஷத்தாலே வத்ராத்யமானைப்போலே பண்ணிக்
கொண்டு நின்றவழகையும் ஸபாஸபையிலுள்ள ஸபாஸ்த-
ஸ்ருதிகளெல்லாரும் கண்டு அநுபவியாநிற்க, நான் மாத்ரம் அநு-
பவிக்கலாகாதோவென்கிற கருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார்.
ஶைலூஷநேபத்ய இதி । (ஶைலூஷநேஶ:) விலாஸநனென்கிற
ஸபாபதியுடைய பாத்ரத்துனை பவியிலுடைய (ஸதஸி) ஸபை
யில், ஸபாஸபையில் ஸபாஸத்ஸ்ருதிகளிருப்பர்களத்தனை
யொழிய தைவஸ்ருதிகளிருக்க மாட்டார்கள் இப்படி ஸபா-
ஸத்ஸ்ருதிகள் அநுபவிக்கலாம்படி நின்ற தேவரீர் அடியேனு
க்கு அநுபாவ்யனலாகாதோ வென்கிறாரென்று கருத்து. (வாஸ
நஸம்ருத்திகாவாந்) அதிஸம்ருத்தவாஸநவேஷங்கொண்டவனே,
வாஸநவும் ஸ்வாபாவிகமான வேஷமத்தனையொழிய ஸாஹஜிக
மன்றென்று கருத்து. இன்னுமொருதாஞ்செய்தாலு மிப்படி
யமையாதென்றபடி. (விக்ரஸ்திதாஸ்மரவேஷ) விஸ்ரணந
த்யாநத்தாலே, (விஜ்ரும்பிதோரண:) "தஸ்வாஸநம் ரத்நவஸ்த்ர
தாலங்க்ருதம்" என்கிறபடியே அதிஸம்ருத்தமான வாஸநஸம்ருத்தி
யே அத்யத்புதமாக வ்ருத்தியடைந்தது. ஒருவன்வேஷம் போட்டு
க்கொண்டு ஸபையிலுள்ளாருக்கும் தனக்கும் ரஸமுண்டாகும்
படி நடநஞ்செய்கிறாப்போலே; வாஸநவேஷதாரியான இவன்
தனக்கு ஸம்ஸாரப்ரவ்ருத்தியுண்டான ஸ்தாநத்தாலே ஸபையிலு
ள்ள ஸபாஸத்ஸ்ருதிகளுக்கும் தனக்கும் ரஸமுண்டாகும்படி
தாண்டவஞ் செய்துகொண்டு வ்ருத்தியையடைந்தானென்று தாத்ப
ர்யம். யாசகம்வாங்க வந்தவன் தன்னிஷ்டப்படி தனக்கு ஸம்ஸார
ப்ரவ்ருத்தி உண்டானால் கூத்தாடுவனிறே. (மகரகுண்டலகர்ண
பாஶ:) மகராகாரகுண்டலஸஹிதமாயும் பாஶம்போலேயுமிருக்
கிற திருக்காதுகளையுடையவனே, கர்ணௌ பாஶாவிவ கர்ணபா
ஶௌ. மகரகுண்டலஸஹிதௌ கர்ணபாஶௌ யஸ்ய ஸ இதி விக்ரஹ:,
"மகரநெடுங்குழைக்காதன் மாயன்" என்கிறவிடத்தில், மகர = மக
ராகாரங்களான குண்டலங்களையுடைத்தான, குழைக்காதன் = பா

ஶாகாரங்களான கர்ணங்களையுடையவனென்று ஸாக்ஷாத் ஸ்வாமி வ்யாக்யாநஞ் செய்தருளினார். ஶ்ரீகாஞ்சீஸ்வாமி மகராகாரமான பெரிய ஆபரணங்களையுடைய கர்ணபாஶங்களையுடையவனென்று வ்யாக்யாநஞ் செய்தருளினார். “மகரவரமஸக் குண்டல: ஸ்வாஞ்சகாந்த்யா” என்கிற தத்த்வரத்நாவளிஶ்லோகத்துக்கு ஸ்வயப்ரகாஶிகையாலே மகரத்தாயும் மகரம்போலேயிருக்கிற குண்டலங்களையுடையவனென்று வ்யாக்யாநம் பண்ணினார்கள். “படிசோ மகரக் குழைகளும்” என்கிறவிடத்தில் “கர்ணபாஶஸம்ஶ்லிஷ்ட மகரகுண்டலன்” என்று பிள்ளானுமருளிச்செய்தார். ஆகையாலே மகரகுண்டலஶப்தமும் கர்ணபாஶஶப்தமும் ஸமாநார்த்தகமென்று தோற்றுகிறது. யதா, “காஞ்சீதாமஹாரஹாரஜடா ஹஸமரயஸக்கர்ணபாஶவரிகிரீடஸமம்” என்கிற வரதராஜஸ்தவஶ்லோகவ்யாக்யாநத்தில் “ப்ரஶஸ்த: கர்ண: கர்ணபாஶ: கேஶபாஶவதிதி வத்” திவ்யாக்யாநம் பண்ணினபடியாலே யிங்கும் கர்ணபாஶஶப்தத்துக்கு ப்ரஶஸ்தகர்ண: என்று அர்த்தங்கொள்ளலாம். (ஸ்தநௌ) வர்த்திவீ முதலான உபர்யுபஸ்தநோகங்களையும் (ப்ரத்யேகஸம்பந்திதாவ), நீலமான ஜலதஸந்நிதாலே வ்யாப்தமானப் போலே (ஸவாநு) தேவரீர் (வஹேத்) பண்ணினீர் திருமேனி நீலஜலதஸந்நிபமாயிருப்பதாலே ஜலதவ்யாப்தமானப் போலே யிருக்கிறதென்று உத்ப்ரேக்ஷிதபடி. ஜலதங்கள் கூடினாலும் ஸ்தநோகத்தை ஜலகாலத்தில் வ்யாவரிக்கக் கூடாமலிருக்க, ஜலதத்தாலே வ்யாப்தமாயிற்றென்றபடி. இங்கு ஶிரோபூஷண ஸமயஜ்ஞோபவீதாத்யநேகாபரணங்களிருக்க மகரகுண்டலங்களையெடுத்தது “மின்னுமணி மகரகுண்டலங்கள் விலவீச” என்று மகரகுண்டலகாந்தியை மின்னல்போலே வர்ணித்திருப்பதாலே திருமேனியாகிற விலக்ஷணஜலதத்துக்கு மகரகுண்டலகாந்தியாகிற விலக்ஷணமின்னல் ஸம்பந்தஞ் சொல்லுகைக்காகவத்தனை. திருமேனியை ஜலதமாகச் சொல்லும்போது அதுக்கஸாதாரணமான மின்னல் ஸம்பந்தஞ்சொல்லவேண்டியது ஆவஶ்யகமிறே. கத்ரூஸாஹத்தோடே தாண்டவஞ்செய்யும்

போது உரஸ்த²: வஹிக்கிற கௌஸ்துப⁴காந்தி பளீர்பளீரென்று வீசும் போது மின்னல் பளீர்பளீரென்கிறப்போலே யிருக்கிறதென்று அபி⁴ப்ராயம். இப்படிபட்ட அழகை ஸூரிப்ரப்⁴ருதிகள் கூடக்கண்டு அநுப⁴வியாநிற்க, நான்ஒருத்தன் அநுப⁴விக்கலாகாதோ வென்று கருத்து ॥௮॥

உத்³யாந த்³ருக்ஷ தஸ்திஷு பு⁴ஜாந்தி வஸந்தேஷு யதே²
விஶ்ராந்த்யுபவநாநி ஸாவநாநி விஶங்கடேஷு ।
ஸந்த்ரஸ்தம் ஸ்வித³வஸ நவபோ³த⁴ஶேஷ,
ஶாகிஷு உபவநிபு⁴ரபி⁴தா த்வமிஹாத்³யம் ந: ॥ ॥ ௯ ॥

வ்யா ॥ தவைவாத்³யதவ ஸாரஶாஹ । த்³ருஶீதி । (ஸுஸம) ஸ்வநு-பவநிபு: (விஶ்ராந்தி) ஸஶஸ்தாநி (உபவநிஸாவநாநி) ஸுஜாதே மபு⁴தாநி ஸாவநாநி (விஶங்கடேஷு) ஸமுத்³யாஜிவ ஶாணவிமாண விஸ்தாரேஷு, "விஶங்கடம் ப்ருது² ப்³ருஹத்³விஶாலம் ப்ருது²லம் மஹத்" இத்யமர:. விஸ்த்ருதாயாமவ்ருத்³தி⁴விமர்ஶாவோஸ்து "வேஶ்யா ஶஙஜ²டவா" வீதி ஶங்கடவர்வ்ருத்த்யய:. (த்³ருஷ்டே) தவ (வஸந்தேஷ்டிதாநி) வஸிஷ்டிதாநீதி (யஸ், தஸ்) ஸுஜாதமபு⁴தஸம்பு⁴ஸாவந்தவஸ்த்ராதி விஶங்கடவஸ்த்ரயேண வஸிஷ்டவ:. (நவித்³ரம்) "யஸ்யாஸ்த்ஸேஷ்டீ ஷ்டவிக்ஷ ஶேணேஷு, ஸுயிக்ஷியஞ்ஜிஸாவநா நிவிஶ்ரா" இதிஶ தவ்யப்ரஸாஹணேவ "க்ஷேண்ஷுஸ்வாக்ஷ்வதாஜிதிய ஜ்ஞாநேவஷிணு:, ஸஜவேஷ்யஜஶாம் விக்ஷாஜிம் விஸக்ஷ்ரஶோ, யேஷாஜிம் விக்ஷாஜி:, ஜஷலேவ வ்யயஶேநவாஜேந வஸ்தாரா யெஷஶஞ்ஜிக்ஷம் ஜிதீயெந ஜிவஶாத்³யஶேநதாஶேவெஷ வஸத வெஷ்விக்ஷணயம்ஜ்ஞாவிக்ஷ்ராஜிம் விக்ஷ்ரஶத" இத்யாஜிஶ்ரூத்யா ப்³ருஹ்மாணவஸிஷ்டம் த்³ரிஸாவநம் தத்ஸவிஸவயுபெ³ஹ்மாணவ்யா வந ஸஶயெஷ வஷத்³ரயெ வஸிஷ்டிதாநீத்யதஸ் கிஶாஶ்ரயஸ்திதி ஹாவ: தஹிய கிம்வாஶ்ரயுராஸ்வஷம், தத்³ராஹ। ஸந்தோஷிதி(ஸுஜித:) "ஸந்த்³வோஷஷ்யஷ்ஶ்ரீஶ்ராஸ்வ வஞ்ஜராஜிதஷவவக்ஷாஷீ । வா ஜாம்பூ³நத³: விஶாசாஶ்ச ஹஸ்தாக்³ரத்³யோச்ச³ஹாக்ஷா:" இத்யா ரஹ்ய "ஸ்த²நஷக்ஷஷவயெஷாஶ்ச ஷஷ்ஷவஸ்யேவாஶொஷ்டிதா: । ஜ

[illegible]

பதம்.	உரை.
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌨𑌿	ஸமஸ்தங்களான
𑌅𑌮𑍂𑌨𑌿	இந்த
𑌭𑍁𑌵𑌨𑌾𑌨𑌿	லோகங்கள்
𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣𑍇𑌷𑍁	விஸ்தாரமாயுள்ள
𑌤𑍇	தேவரீருடைய
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑍁 𑌪𑌦𑍇𑌷𑍁	மூன்றடிகளில்
𑌕𑍍𑌷𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿	அடங்கிற்று,
𑌇𑌤𑌿 𑌯𑌤𑍍	என்கிறதொன்றுண்டோ

தத்	அதுவானது
நசித்ரம்	சித்திரமன்று
அஸெள	இந்த
அமிதா	அளக்கமுடியாததான்
மூர்த்தி:	திருமேனியானது
ஸஹ்ருதயை:	பக்தர்களோடுகூட
க்வசித்	ஒரு
ஸங்கடேஷ்	வீட்டினிடைகழியிலே
மாதிஷ்ட	அடங்கிற்று
இதி தத்	என்கிறதானது
இஹ	இந்தலோகத்தில்
ந:	அடியோங்களுக்கு
ஆஶ்சர்யம்	ஆச்சரியம்

உ—வ்யா ॥ ஸப்தலோகங்களையு முடைக்கிற .... வ்யாபிக்கக்கூடாமலிருக்க திருமேனியாகிற வஸ்துவைத் திருவடியிலே வ்யாப்தமாகும்படி பண்ணினாரென்று கீழ்ஶ்லோகத்தில் சொன்னதொரு ஆஶ்சர்யமோ, விஶ்வாந்தரமான காயங்களும் திருமேனியினுடைய ஏகதேசமான திருவடியில் அடங்கி நின்றதைப் பார்த்தாலென்று அநுஸந்தித்து, பின்னும் நிரூபித்து இது தான் ஒரு ஆஶ்சர்யமோ, திருவடியின் வைபவத்தையும் பு வனங்களினுடைய ..... த்தையும் பார்த்தால் ஸெளலப்யங்கள் போலேயன்றோ இருப்பது, ததீயர்களான ஆழ்வார்கள் நிற்கவுங்கூட இடம்போராமல் தபித்துக்கொண்டிருக்கும் ஒரு குடிசையினுடைய ஏகதேசமான ஒரு தேஹளியில் ஸகலர்களையும் கீழே தள்ளாமல் அவரிஷ்டானுவிருத்தனாக தேவரீர் அடங்கினின்றது ஆஶ்சர்யமன்றோ என்று அதிஶயோக்தியைச் சொல்லி, இந்த ஶக்தியை யென்னிடத்திலும் முவயொமப்படுத்தலகாதோ வென்கிறகருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் । விசித்ர (விஶ்வாந்யதரமான) ஸமஸ்தங்களான ..... ங்களான இந்த பு வனங்கள். ''ஸ்வநஶ்ச விஶ்வாந்தராகாயமே

ரூபஃ” என்கிறபடியே ஸ்வரூபம் விபுவாயிருந்தபோதிலும் வாஹாபெக்ஷயா அணுவாயிருக்குமென்றபடி. (விஶ்வக்தேஹே) விஸ்த்ருதங்களான, ஸர்வநாபெக்ஷயா விபுலங்களான. (தேதி ஷர்வ தேஷ்வதிதாநி) த்ரிவிக்ரமனை தேவரீருடைய மூன்றடிக ளிலடங்கினதுகள் (இதியஸ்) என்கிற யாதொன்றுண்டோ (தஸ வித்ரம்) அதுவானது ஆஶ்சர்யமன்று, அநிரூபணதஶையில் ஆஶ்சர்யமாக இருந்தாலும் நிரூபணதஶையில் ஆஶ்சர்யமன் றென்றபடி. (அஸம்ஸ்ப்ருதிம்க்ருதிம்) ஒரு இடத்திலுமடங்க மாட் டாத இந்த விஶாலமான திருமேனியானது (ஸதேஹஸ்தம்) ஸூரி களான முதலாழ்வார்கள் மூவருடனே (த்வயிஸ) ஒரு, அநிலந்வ நீயமான, இன்னாருடைய ஸ்ரூஹம், இப்படிப்பட்டதென்று சொல் லவுங்கூடாத முண்டும் முறடும் எலிப்பாழியும், உட்காரவும் போ ராமல் நின்றாலும் தலையிலிடிக்கும்படியாயும் ஸாராஸநிமிததமாயும் ஸாணக்யஸ்ரூஹம்போலே அதிவிலக்ஷணமாயுமிருக்கிற தென்றபடி. (ஸதெநகஸ்தெஶ) அதுவும் க்ருஶமுமில்லாமல் ஸாகஸ்தேஶ மான தேஹளியில் (ஸந்திஸ்) அடங்கிற்று. ஸ்யோமேமய: ஸாக் தாயதுகம். (இதி) கவ: கவிஶ்ரர்களான ஸூரிகள் நிற்கவுங்கூட விடம் போராமலிருக்கிற ஒட்டுத்திண்ணையில் அவர்களை கிழேதள் ளாமல் விஸர்வான அந்த ஸம்ருத்தியானது அடங்கினின்றதென் கிற (தஸ்) அதுவானது (இஹநஃ அதூர்தம்) ஸ்ருக்ருதிஶஷ்த்தி லனைவருக்கும் அத்புதமென்றபடி. வாஹாபெக்ஷயா ஸர்வநஸ்வ மென்னுமிடத்தை “தோள் எண்டிசையுஞ்சூழ விடம் போதா தென்கொலோவண்டுழாய் மாலளந்தமண்” என்று மூன்றாந் திருவ ந்தாதியில் (௬௦) வது பாட்டிலருளிச்செய்தார். இந்தப்பாட்டுக்கு வ்யாக்யாநம் (தோள்) திருத்தோள் (எண்டிசையும்) எட்டுத்திக் குக்களையும் (சூழ) வ்யாபரிக்க (வண்துழாய்மால்) ஸர்வாபரமான திருத்துழாய்மாலையையுடைய ஸர்வேஶ்வரன் (அளந்தமண்) அள ந்த ஸம்ருத்தியானது, இங்குமண்சப்தமானது ஸர்வஸர்வநாவலக்ஷ கம். (இடம்போதாதென்கொலோ) அளக்குகைக்கு இடம்போராம லிருந்ததன்றோ, போராமலிருந்த ஸர்வநவஸ்த்தை யென்னமாக அளந்தானோ வென்றபடி. ॥ ॥ ௬ ॥

𑌮𑍂॥ 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌧𑌿𑌯𑌿 𑌕𑌲𑌿𑌤𑌯𑌾 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌧𑌮𑌾𑌨𑍇
𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌵𑌿𑌤𑌾𑌨𑌵𑌿𑌤𑌤𑌿𑌰𑍍𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌮𑌾𑌲𑍀 ।
𑌹𑌾𑌰𑌾𑌵𑌲𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌯𑍋 𑌰𑌸𑌨𑌾𑌕𑌲𑌾𑌪𑌃
𑌤𑌾𑌰𑌾𑌗𑌣𑌵𑍍𑌯𑌾𑌜𑌨𑌵𑌮𑍌𑌕𑍍𑌤𑌿𑌕𑌪𑌦𑍍𑌮𑌰𑌾𑌶𑌿𑌃 ॥ ॥௧௦॥

𑌵𑍍𑌯𑌾॥ 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨𑌾𑌹 । 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍇𑌤𑌿 । (𑌹𑍇 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌧𑌿𑌯𑌿!) 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 = [illegible], 𑌧𑌿𑌯𑌃 [illegible]! 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾, 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 = [illegible], 𑌧𑌿𑌯𑌾 = 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿 [illegible], 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾, 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 = 𑌧𑌿𑌯𑌃. 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃, "𑌧𑌿[illegible]" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇𑌃. (𑌕𑌲𑌿𑌤𑌯𑌾) 𑌯𑍇𑌨 [illegible] 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃. (𑌪𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌧𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨) 𑌵𑌿𑌜𑍃𑌮𑍍𑌭𑌮𑌾𑌣𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿 (𑌤𑌾𑌰𑌾𑌗𑌣𑌃) 𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌸𑌮𑍂𑌹𑌃 (𑌪𑌦𑍍𑌮𑌂) [illegible] 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃. (𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌵𑌿𑌤𑌾𑌨𑌵𑌿𑌤𑌤𑌿𑌃) 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌵𑌿𑌤𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 = 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌕𑌲𑌾𑌪[illegible], 𑌵𑌿𑌤𑌤𑌿𑌃 = 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌃 [illegible] "𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰[illegible]" 𑌇𑌤𑌿, "[illegible]" 𑌇𑌤𑌿, "[illegible]" 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌮𑍁𑌚𑍍𑌚𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃. [illegible] 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌜𑍇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃. (𑌪𑌰𑌂) [illegible], 𑌤𑌾𑌰𑌾𑌗𑌣[illegible] 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃. (𑌹𑌾𑌰𑌾𑌵𑌲𑌿𑌃) 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌹𑌾𑌰𑌵𑌿𑌤𑌤𑌿𑌃, 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾, [illegible] 𑌹𑌾𑌰𑌯𑌷𑍍𑌟𑌿𑌕𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌦𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌕𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌹𑌾𑌰𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌃. "𑌦𑍇𑌵𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌦𑍋𑌽𑌸𑍌 𑌶𑌤𑌯𑌷𑍍𑌟𑌿𑌕𑌃" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌮𑌰𑌃. "𑌶𑌤𑌯𑌷𑍍𑌟𑌿[illegible]𑌦𑍇𑌵𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌦[illegible]" 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌰𑌾𑌹𑌃. [illegible]𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃. (𑌕𑌯𑍋) [illegible], [illegible]𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃. (𑌰𑌸𑌨𑌾𑌕𑌲𑌾𑌪𑌃) 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌸𑌰𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌕𑌟𑌿𑌭𑍂𑌷𑌣𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌃, 𑌰𑌸𑌨𑌾[illegible]𑌕𑌲𑌾𑌪[illegible]. "𑌕𑌲𑌾𑌪𑍋 𑌭𑍂𑌷𑌣𑍇 𑌬𑌰𑍍𑌹𑍇" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌮𑌰𑌃 । "𑌏𑌕𑌯𑌷𑍍𑌟𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑍀 𑌮𑍇𑌖𑌲𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌷𑍍𑌟𑌯𑌷𑍍𑌟𑌿𑌕𑌾 । 𑌰𑌸𑌨𑌾 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌸𑌰𑌾" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 [illegible] "𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌕𑌟𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌮𑍇𑌖𑌲𑌾 𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑍀" 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌕𑌟𑌿𑌭𑍂𑌷𑌣

ஏவ ப்ரஸாதிகாப்யாம் இத்யபிப்ரேதம்; ததா(அ)பி சத்வஸ்ய இத்யவிவக்ஷிதம், "ஸ்நாதஸ்ய கிரீடாக்ர ஹாரகணிகா மணீந்த்ர காஞ்சீ குணநூபுராதிபி:" ரிதி பாத்மஸம்ஹிதா-க்ஷணே விசக்ஷண யோகஶ்சாநாஸ், "ஸ்ரக்த்ராம் வக்ஷஸி யோநே" இதி க்ஷீரஸாகராநுஸந்தாநாத். (ஶ்லோக:) (தத்ர) பாதத்வந்த்வஸ்யாயாம் (மௌக்திகநூபுரஶ்ரீ:) மௌக்திகநூபுரஸ்ய = முக்தாமயநிர்மிதஸ்ய பாதகடகஸ்ய, ஶ்ரீரிவ ஶ்ரீர்யஸ்ய ததாபூத:. முக்தேவ மௌக்திகமிதி "விநயாதிப்ய: ஷக்" இதி ஸ்வார்தே ஷக் ப்ரத்யய:. "நூபுரௌ பாதகடக" இத்யமர:. (ஶ்லோக:) மௌக்திகநிர்மித பாதகடகஶ்ரீயமாஸீதிதி பாவ:. கதநாநாத்வரூபம் ஸம்பந்தௌசித்யம் வக்தவ்யம் ஜ்யதே. "ஸம்பந்தாநுரூபம் ஸம்பந்தஸ்ய வ்ருக்ஷே யோக்யதே"த்யமர:. அத ஏவ ச தாராகணஸ்ய முக்தாவி தாந விததிக ஹாராவலீக ரஶநாக்ஷவலய நூபுராதி ஷாக ரூபேணாநேக உபமாநமலங்கார: ஸ்வபாவோக்தயாக்ஷார:. தது க்தம் "ஸந்தேநப ஸாம்யோக்தௌ ஸத்வ வ்யஸந விஷயஸ்ய தத்:" இதி. "மௌக்திகநூபுரஶ்ரீ"ரித்யுத்ர நூபுரரூபஸ்ய யா: ஸம்ப்ரதி தாராகணஸம்பந்தா: ஸஜாதீயரூபாயா ஸ்வ ஸம்ப்ரதி விவக்ஷணே நூ பிம்ப ப்ரதிபிம்பகாரணத்வேந த்வாதய்ய வ்ருத்திரிதி ப்ரதீயதே. தது க்தம் "ஸம்பந்தஸ்ய ஸாம்யோக்தௌ ஸம்பந்தயோ: । ப்ரதிபிம்பக்ரியாகத்யா யத்ர ஸாமாந்ய நிர்தேஶநே"தி. ॥

॥௪௦॥

பதம்.	உரை.
பக்தப்ரிய!	அடியவர்களுக்குப்ரியனானவனே!
த்வயி	தேவரீர்
ததா	அப்படி
பரிவர்த்தமாநே	வளரும்போது.
தாராகணா:	நக்ஷத்ரஸமூஹங்களானது
ப்ரதமம்	முதலிலே
தவ	தேவரீருக்கு

{ முக்தாவிதாந விததி:	முத்துமயமான மேல்கட்டியின் விஸ்தாரமாக
ஆஸீத்	ஆயிற்று
பரம்	அதற்குப்பிறகு
முக்தாஹாரலதி:	முக்தாஹாரமாக
[ஆஸீத்	ஆயிற்று]
தத:	பிறகு,
காஞ்சீகுணோ	காஞ்சீபூஷணமாக,
[ஆஸீத்	ஆயிற்று]
அநந்தரம்	பிறகு
{ மௌக்திக நூபுரஸ்ரீ:	முத்துமயமான சலங்கையின் சோபையையுடையதாக
[ஆஸீத்	ஆயிற்று]

அவ ॥ கீழ்ஶ்லோகத்தில் “ சரிதாநுவ்ருத்தி: ” என்று சொன்ன சரித்ரத்தை விவரித்துக்கொண்டு, அவதாநங்களான நக்ஷத்ராதிகளும் ஶேஷஶேஷிதவ்ருத்திகளை அநுஷ்டாநம் பண்ணுநிற்க, நான் பண்ணப்பெறவில்லையே யென்கிற கருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் [ஸக்தவிரதே] வாமநனாய் வளர்ந்து த்ரிவிக்ரமனாய் வளரும்போது நக்ஷத்ரகணங்கள் திருமுடிக்குமேலே முத்துக்களாலே நிர்மிதமான மேல்கட்டியாகவும், பின்பு நக்ஷத்ரகணங்கள் கண்டத்தளவிலானபோது முக்தாஹாரமாயும், பின்பு கடியளவிலானபோது காஞ்சீகுணமாயும் பின்பு பாதமளவிலானபோது பாதஸரமுத்துச்சலங்கையாக ஆகாநின்றது, இப்படி திருவளர்த்தியுடைய திருமேனி ஒரு ஸந்த்யாவந்தநத்தில் கவடிதவாதநாயகியாலே அடங்கி நின்றதற்குக் காரணம் உனக்கு ஸக்தர்களிடத்திலிருக்கும் நிரதிஶயவத்ஸலத்வமன்றோ வென்கிறார் “ ஸக்தவிரத ” என்கிற பதத்தாலே; (ஸக்தவிரத!) ஸக்தர்களிடத்தில் நிரதிஶய ப்ரீதியையுடையவனே! ஸக்தா: விரதா: யஸ்ய ஸ: விரதா: நிரதிஶய ப்ரீதிவிஷயா உதய்யதே. “விரோதி ஜ்ஞா நி

நோதத்யஸுகஹம் ஸவமேவ்யஸ்ய:” என்கிற ச்லோகத்துக்கு ஆசாமிகளென்னிடத்தில் அத்யந்தவ்ருத்தி பண்ணுகிறார்கள், நான் அவர்களிடத்தில் கேவலவ்ருத்திதான் பண்ணுகிறேன், அபிகவ்ருத்திபண்ணவில்லையென்று பகவான் சொல்லுகிறதைக் கொண்டு ஆசாமிகளிடத்தில் நிரதிசயவ்ருத்திவந்யஜிதேயென்று தாத்பர்யசந்திரிகையில் அருளிச்செய்ததைக்கொண்டு, இங்கு “பக்தப்ரிய” என்கிறவிடத்தில் பக்தர்களிடத்தில் நிரதிசய வ்ருத்தியை யுடையவனென்று வ்யாக்யானம் பண்ணப்பட்டது. (அபி) வாமநனை தேவரீர் (தயாவரிவர்த்திதேஸதி), தானமும் செய்துகொண்டு க்ரமேண நக்ஷத்ரமண்டலம் பாதபத்மங்களாகும்படி வரித்தவர்த்திதே, “க்ஷிதிம்பதேக்ஷேப வேதி வக்ஷதேஹஸ்ரேண சிரஸா பாரஹஸ:” என்று ஸஹஸ்ர பங்களாலும் நாலுபக்கத்திலும் வளரும்போது (தாராகண:), நக்ஷத்ர ஸமூஹமானது (உத்தாவிதாநவிதாதி:) உத்தாயமான மேல் கட்டியினுடைய பதமாக (பதவதீம்), முதலிலாயிற்று, வாமநனாயிருந்து வளரத்திக்கும்போதென்றபடி. (பரம்) நக்ஷத்ரமண்டலம் கணுபத்மமாகும்போது (ஹாராவலி ராவஸீத்) உத்தாஹாரமாக ஆயிற்று. (அபோ), கடிபத்மமானபோது (ரசநாகலாப:) காஞ்சீகுணமாக ஆயிற்று. (தத:) பாத பத்மமானபோது (மௌக்திகநூபுரஸ்ரீ:), பாதஸரத்தினுடைய, முத்துச்சலங்கைகளுடைய, சோபையை யுடையதாக. (அஸீத்) தேவரீருக்கு பக்தர்களிடத்தில் நிரதிசயவ்யாமோஹமிருக்க, நானும் பக்தனாயிருக்க, உதாஸீநங்களான நக்ஷத்ரஸமூஹங்களும் சேஷசேஷிபாவ வ்ருத்தியைப் பண்ணுகிற்க நான் மாத்ரம் கைங்கர்யம் பண்ணப்பெறவில்லையே யென்கிறேனென்று கருத்து ॥ ௬௦ ॥

மூ॥ விக்ஷோபிதம் பதகடேந பயோதிமத்யம்
க்ருஷ்ணாஜினம் ப்ரமகரம் க்ருதவாந் விதாதா:।
வ்ருத்தாகமேஷு ஸ்வஸீக்ஷ்ய ஸமாஜநேஷு
ஸ்வாமேவ மௌபநயநீம் ஜநகத்ரவஸ்தம் [மேது]॥ ॥௬௧॥

[illegible]

(ஜநா:) கோபநகரீஸ்தா: ஜநா: (வ்ருத்தாக்ருதே:)। ஜகத் வ்யாப்ய ஸ்திதம் ப்ரபஞ்சநவ்யாபாரம் ப்ரகடித திவ்யமங்கள விக்ரஹ ஸம்ஸ்தா- நஸ்ய (த்வத்ஸ்வஜாதஸ்ய) உபரமி, "நநாதே ஜோஹம் ஜாதஸ்ய" இதி த்வம் (தாம்) "தீர்ணானாம் பாரமேஷ்ட்யம்" இதி ஸ ... இதி ... ப்ரதிபத்யதே। ... (ஸமீக்ஷ்ய) ... (த்வாம்) ... இதி ... ஜகத் இதி। ... தேஹளீச ... ஸர்வகாரணகாரணம் ... ஸ்ரீ ... "ஸ்ரீ ..." இதி ... ப்ரதமாச்ரமம் ... ஸ்ரீ ... கோபநகரீஜநா இதி ... "ஜநாவிஸ்த" இதி ... (தேஜநா:) கோபநகரீஜநா இத்யர்த:। ... பாகே ... ஸ்ரீ ... இதி ... "நந்ஸ்விஷ்ட" இதி விச:॥ ॥கக॥

பதம்.	உரை,
ஹே கோபநகரீச !	ஏ திருக்கோவலூருக்கு நாயகனானவனே !
த்வம்	தேவரீர்
பிக்ஷோசிதம்	பிக்ஷைவாங்குகிறதற்குயோக்யமான
ப்ரதமாச்ரமம்	முதலாச்ரமத்தை (ப்ரம்ஹசர்யாச்ரமத்தை),
ப்ரகடயந்,	ப்ரகாசப்படுத்திக்கொண்டு,

ஶ்ரியா:	பெரியபிராட்டிக்கு
க்ருஷ்ணாஜிநம்	க்ருஷ்ணாஜினத்தை
யவநிகாம்	திரையாக
க்ருதவாந்	பண்ணினீர்
வ்யக்தாக்ருதே:	ப்ரகாசமான ஆகாரத்தையுடைய
தவ	தேவரீருடைய
ஹ்ருஜ்ஜாங்கணே	மார்பிலே
தாம்	அந்த இலக்ஷ்மியை
ஸமீக்ஷ்ய	பார்த்து
தே ஜநா:	அந்த ஜநங்கள்
த்வாமேவ	தேவரீரையே
விது:	அறிந்தார்கள்.

௨ – வ்யா || நான் கையில் பொருளில்லாமல் நிஶ்ஶ்ரீகனாய் பிக்ஷைவாங்குகைக்காக தபஸ்வித்வ ப்ரஹ்மசர்ய வேஷமாஶ்ரியா யிருக்கிறேன், ஆகையாலே ஶ்ரீமான்களான உத்க்ருஷ்டதேவர்களை ஆஶ்ரயித்து உம்முடைய அபீஷ்டம் பெறலாகாதோவென்னில்; பிக்ஷை வாங்குகைக்காக ப்ரஹ்மசர்யாஶ்ரமத்தை ப்ரகடநம் பண்ணுகிற தேவரீர் தபஸ்வியுமாகவும் பாமர ஜநங்களுக்குத் தெரியாமலிருக்குகைக்காகவும் ப்ரஹ்மசர்யாஶ்ரம சிஹ்நமான அஜிநத்தாலே «க்ருஷ்ணாஜிநேந ஸம்வ்ருண்வந் ஹ்ரியம் வக்ஷ:ஸ்தாயிநீம்» என்கிறபடியே பிராட்டியை ஆச்சாதநம் பண்ணினீர். அப்போது ஶுக்ராசார்யர் «மாயாமாணவகோ ஹரி: த்ரிஹி: க்ருதேஶிமாநு மோ காநு விஶ்வகாய: க்ருதிஷ்யதி» என்று இவன் வாஸ்தவமான மாணவகனன்றென்று சொல்லச்செய்தேயும் ஸஹதர்மசாரிணியாய் உனக்கு ஸ்வரூபநிரூபகையான பிராட்டியைக்காணாத்தாலே பாமரர் நாராயணத்வாதிகளில் ஶங்கித்தார்கள். பின்பு அவர்களே த்ரிவிக்ரமாவதாரஞ்செய்தருளும்போது «ஶ்ரியஶ்ச வக்ஷஸ்யரவிந்தஹஸ்தாம்» என்கிறபடியே வக்ஷஸ்ஸில் பிராட்டியைக்கண்டு தேவரீரையே பரதேவதை அறிந்தார்கள். இப்படி காலவிஶேஷத்திலே பிராட்டியைக்காணாத்தாலே ஶங்கை பண்ணும்படிக்கும், பின்பு

தெளியும்படிக்குமிருக்க, ஸர்வேச்வரன் ஸ்ரீ ஸம்பந்தமில்லாத க்ஷு த்ரதேவர்களை "திருவில்லாத்தேவரைத் தேறேல்மின்தேவு" என்கிறபடியே தேவனென்று தான் சொல்லக்கூடுமோ, ஆச்ரயிக்கத்தான் கூடுமோ, ஐச்வர்யங்கொடுக்கத்தான் ஸமர்த்தர்களோ என்கிற அபிப்ராயத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் । ஸிஷேவிஷே । (ஸிஷேவிஷ தேவ்யஸ்ய வை அதிராஜ்யம்) ஸிஷேவிஷவான்களுக்கு யோக்ய மான ஸாம்ராஜ்யத்தை நாட்டுக்கு ப்ரகாசம் பண்ணுகிற தேவரீர் (ச்ரியா: க்ருஷ்ணாஜிநம் அபிஷேகம் க்ருதவாந்) பெரிய பிராட்டியாருக்கு க்ருஷ்ணாஜிநத்தை ஆஸ்தரணமாகப்பண்ணினீர். அப்போது ஸபையிலுள்ள அனைவரும், ஸர்வாசார்யர் சொல்லும்போது ஸர்வதேவ நிச்சயிக்கவில்லையென்கையிலே தாத்பர்யம். ஸர்வாதிதேவதமே ஆஸ்தரணத்துக்கு ப்ரயோஜனமிறே. ததா ச யதோக்தவேதனாயும் அபிஷேகம் க்ருதவாந்தேவநாதந்யாய:. ப்ரதிக்ரஹம் வாங்க ப்ருஹஸ்பதி ஸ்ருதிக்கு அதிகாரமுண்டேயாகிலும், ப்ருஹஸ்பதிஸ்ருதியாக வந்தாலிவரிடத்தில் ஸ்ரீ யைக்கொண்டு இவன் ஸர்வாதரன் ஸோமஸவனன் ப்ரதிக்ரஹம் வாங்க அதிகாரமில்லையென்று தோற்றும், அதற்காக ஸ்ரீயை மறைத்தால் நிராச்ரயியாகத்தோற்றும் அதற்காக அக்ஷயவேஷ்வேபவீத ஸஹக்ருஷ்ணாஜிநதாரனாய் ஸாம்ராஜ்யவேஷம் போட்டுக்கொண்டு வந்தானென்றபடி. (ஸோமேஷ்டவ்யநமஸ்ய! ப்ருத்ஸாக்ருதே:) ப்ரகாசமான ஆகாரத்தையுடைய (தவ) ஸாம்ராஜ்யமான ப்ரஜிநாதிகளை விட்டு ஸ்வஸ்வரூபத்தை ப்ரகாசம் பண்ணி வளர்ந்த த்ரிவிக்ரமனை தேவரீருடைய (ஸ்வாஜாஸநே) வக்ஷஸ்ஸிலே (தாம்) ஸர்வபூதாதிதையான லக்ஷ்மியை (ஸமீக்ஷ்ய) பார்த்து (க்ஷாமேவ) தேவரீரையே (தேஜநா:) ஸர்வபூம் பிராட்டியைக்காணாத்தாலே ஸுதிஸம்ஞை பண்ணினவர்களே (ஸர்வம் விதா:) ஸ்ரீயைக்கண்டபின்பு ஸர்வோத்தாவாக அறிந்தார்கள். ஸர்வத்வஜ்யாஹாயும். "தே" என்கிற பஹுஸ்வரஸ்யத்தாலே ஸர்வபூம் பிராட்டியைக் காணாத்தாலே ஸாதநே ஸர்வோத்தாவாக நிணயிக்கவில்லையென்று ஸர்வஸிதம். கண்டபின்பு தெளிந்தார்களென்றபடி. "ஜநாவிதா ஸ்ம" என்கிற வாக்யத்தில் க்ஷாம் க்ஷாமேவவிதாரித ப்ரயோ:

யாஷஉபத்துக்கு ஸம்பொஸ்ருதாவதெஉகாவஹிஞெ ஶக்தியாகை யாலே ‹‹கமாலெ›› இதி வ்யபதேவாத்ய ஷஉபதீயாஉவ உஸ்ய ஸம்பொஸ்ருதாவதெஉகம் நாராயணகாஷிகம். ‹‹ விஉ ஷா ,, இதிந்யஙெராவாத்ய ஷஉபதீயாஉவஉஸ்ய ஸ ஙொஸ்ருதாவதெஉகம் வாஉநகம். தயாவ வாஉநஞன தேவரீரைப் பிராட்டியைக்கண்டபின்பு ஶ்ரீவத்ஸஶ்ரீஶஞயும் நாராயணஞயு மிருக்கிற தேவரீராகவே அறிந்தார்களென்று தாத்பர்யம். ॥கக॥

உ-ஙி॥ ஸஞ்சாரயந்தம் தவ பாதம் பதாராநகம்
பாஷெஉகஞ வஹதாம் ஶிரஸா ஶிவகம் ।
ஸநகாத வித உணகரேணி தெ அயஙக
ஶ்ரீஹஸ்யிஶ யாஶபஹீயிதம் வ்யவிஷ்யாம் ॥ ॥கஉ॥

வ்யா ॥ தஉரணாரவிஉ வரிமயஉவதாம் ஶ்ரஷஹித்கா ஹெஉஸ்ருவஸாயெந பதாராநக ஶிவக வ ராவுரவி வட தஉத்யாஹ । ஸஷிதி । (ஹெ ஶ்ரீஹஸ்யிஶ! தெ) இவித உகெநாவதீண்ஸ்யகவெதந்யர்த்தஃ. (ஸநகாத) ஸநகவிஷு (வி த உணகரேணி) வாஉந்யாஸஙிவவ்யாவாரேண வ்யவிஷா நஉஶாயாஷித்யர்த்தஃ. (தவவாஉம்) கதெநகஶ்ர யஸாயநஹஙித கவீய ஷிவ்யவரணாரவிஉம் (ஸஞ்சாரயந்தம்) ஶிர ஙிஷரேணா நாம், வெதநாநாஷித்யர்த்தஃ. (பதாராநகம்) பதாஉவகம், ஸவநவாதய ஞ, பகாஶி, கந்ய பதாராஃ வடஙிநி கூந நாமி யெஷாஞெஷாம் ஸாவஸதஷிதிவிஶஹஃ. ‹‹உகெஷதவ தரவெஶ வடவஸஙிதாந உஷஶ ஐதர்ரஃ. ‹‹பதகெஃ ஸுவாஶிஷிவதிவம் க்யம் கிஹ்யஉரஜ›› தயாவ்ர த்யஃ. (பாஷெஉகம்) மஙாஞ (ஶிரஸா) ஷஙியூடா (வஹதாம்) ஷஙியூடயந்தவதா ஷித்யர்த்தஃ. (ஶிவகஞ) ஶங்கரகம், ‹‹தீயம் ஶிவகவாரிஉ யிகவாஷெநாவி, தீயெநஷஙியூடியந்தெந ஶிவஶ்வொ ஹஙிஜ›› ஐதர்ரகவ காரேண ஸவஉஷஉகஞ. ‹‹ஶிவஶஙிஶீ ஷஹெஶரஃ, கஶ்யாணம் ஷஉஉம்ஶஹ›› ஷித்யாஹஙிதா ரஃ. ‹‹ஶ்ரீவெஶிவம் ஹஉ ஸவொஉகெஷஉவெ்யதி ஷஸ்யாஷிரி

[illegible]

||௧௨||

பதம்.	உரை.
ஹே தேஹளீஶ!	ஏ தேஹளீநாயகனே!
தவ	தேவரீருடைய
பதம்	திருவடியை
[illegible]	பூஜிக்கிறவர்களுக்கு
சதுராநநத்வம்	பிரமனாயிருக்குந்தன்மையும் (சதுரமாக வார்த்தை சொல்லக்கூடிய முகத்தை யுடையவனாயிருக்குகையும்)

பாதோதகம்	திருவடித் தீர்த்தத்தை.
ஶிரஸா	முடியினலே
வஹதாம்	வஹிக்கிறவர்களுக்கு
ஶிவத்வம்	சிவனாயிருக்கையும் (மங்களமுடையவனாயிருக்கையும்).
தத்த்வயம்	இந்த இரண்டும்,
தே	தேவரீருடைய,
ஏகத்ர	ஒரு
விக்ரமணகர்மணி	அளக்குகிற வ்யாபாரத்தில்.
ப்ருதிவ்யாம்	பூமியில்
யுகபத்	ஓரேகாலத்தில்
ப்ரதிதம்	ப்ரஸித்தமாயிற்று.

வ்யா ॥ தேவரீர் அநேகாவதாரஞ் செய்யச்செய்தேயும், த்ரிவிக்ரமாவதாரத்தில் ஸர்வலோகத்தை அளக்குகிற ஏககர்மத்தில்தான் திருவடியை ஸத்காரம் பண்ணினவன் தேவலோகத்தில் ப்ரதாநனென்றும், பாதோதகத்தை ஶிரஸாவஹநம் பண்ணினவன் ஶிவனென்றும் ப்ரஸித்தமாயிருக்க, பூலோகத்தில் அந்த வ்யவஸ்தையில்லாமல் மற்ற ராமக்ருஷ்ணாத்யநேகாவதாரங்களிலும் திருக்கோவலூர் திருவரங்கம் திருக்குடந்தை முதலிய திவ்யதேஶங்களில் அர்ச்சையாய் எழுந்தருளியிருக்கும் தேவரீருடைய பாதஸத்காரபாதோதக வஹநங்களிலே ஏதேனுமொன்றைச்செய்தால் ப்ரதாநத்வமும் ஶிவத்வமும் அந்தணரந்தியரென்கிற ஜாதிவ்யவஸ்தையற எல்லாருக்கும் ஏகத்ரப்ரஸித்தமாயிருக்கிறது. அதாவது எல்லாரும் ஸம்ஸாரநிவ்ருத்தர்களாய்க்கொண்டு ப்ரஸாதங்களான ஸந்நிதிகளைப்பெற்று தேவரீரை ஸ்துதிக்கிறார்கள். இப்படித்திருவடி மாஹாத்ம்யங்கரைபுரண்டிருக்கும்போதும் நான் திருவடிகளிலொரு வ்யாபாரமுஞ்செய்யாமல் தடுமாறுகிறேன், என்னபாபியோவென்கிற கருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார். । ஸக்ருத்வந்தாநீதி । (ஹே தேஹளீஶ!) ஏகமான ஒரு தேஹளிக்கு ஈஶனாயிருந்து வைத்து உன்னு

டைய வ்யாபாரம் ஸார்த்தாயிருக்கிறதென்றபடி. (த்வத்பத³ம் ஸம்ஸ்ப்ருஶதாம் உத்³தா⁴ரணக்ஷம) தேவரீருடைய திருவடியை ஸம்ஸ்பர்ஶம் பண்ணுகிறவர்களுக்கு உத்³தா⁴ரகத்வமென்ன, (பாதோ³த³கம் ஶிரஸா வஹதாம் ஶிவத்வம்) திருவடித் தீர்த்தத்தைத் தலையாலே வஹிக்கிறவர்களுக்கு ஶிவத்வமென்ன (ஏகத்ர விக்ரமணகர்மணி) தேவரீருடைய அளக்குகிற ஒரு வ்யாபாரத்தில் (த்³ருஷ்டம்) ப்ரஸித்³த⁴மான (தத்³த்³வயம்) ஸம்ஸ்ப்ருஶதாம் உத்³தா⁴ரணக்ஷமத்வம் யச்ச பாதோ³த³கம் ஶிரஸா வஹதாம் ஶிவத்வமிதி யச்ச ஏகத்ர விக்ரமணகர்மணி த்³ருஷ்டம் தத்³த்³வயமித்யர்த²: (யுக³பச்ச த்³ருஷ்டம்), த்ரிவிக்ரமாவதாரத்தில் பாத³ஸம்ஸ்பர்ஶம் பண்ணின உத்³தா⁴ரணன் போலேயும் ப்³ரஹ்மா திருமஞ்சனம் பண்ணின தீர்த்தத்தை வஹித்த ஶிவன்போலேயும் பூமியிலுள்ள அனைவரும் தேஹல்யீஶனை தேவரீருடைய பாத³ஸம்ஸ்பர்ஶமும் ஶ்ரீபாத³தீர்த²வஹநமும் பண்ணினவர்களாய்க் கொண்டு ஸத்³ய உத்³தா⁴ரணர்களாயும் ஶிவர்களாயுமாகுகிறார்களென்று ப்ரஸித்³த⁴மாயிருக்கிறது, உத்³தா⁴ரங்களான ஸூக்திகளைப்பெற்று ஸ்துதிக்கும்படியாயும் ஸம்ஸக்திகளாயு மாகிறார்கள். "தே³ஹல்யீஶ" என்கிறது ஶ்ரீரங்க³ராஜதே³ஹல்யீஶாநாதே³வ்யாவ்ருத்திலக்ஷணம். ||

மூ|| ஸக்தாபதா³ப்³ஜஸஹ பாத³ஸரோஜதஸ்தே
ஸந்த்⁴யாகினீ விலஸிதா ஸகலாத்³யயாரா ।
ஸத்³யஸ்ஸ்தவப்⁴ருஸமவப்⁴ருத²லி க்ஷாரஶீ
பா⁴ண்யா ப³ஹுதே⁴வ பாரம்பராஸநநிலாஸிநா ॥ ॥௧௫॥

வ்யா॥ கிஞ்ச ஸக்தாபத³ஸஹ பதீ³ம் "ஸக்ருʼத்³ ஸம்ஸ்ப்ருʼஷ்டாமீ வ ஶரஸ்வாரணம் ஸம்ஸப்தாஹம் தே³ஹஸம்ப³ந்தீ⁴ம் விஹிதஶிரஸா ஸுபஸ்ஸ்வஸ்தீ ஸ்வஷ்டா" இதிவத் ஸமவதா⁴ரண ஸம்ஸ்மரணதே³வ விஹிதீக்ருத்யாஹ । ஸக்தேதி । (ஹே ஸக்தாபத³ ஸஹ!) ஸக்தா: = ஸங்க³தஸம்போ³தா⁴நாத் ஸமயம், தேஷாம் ஸம்ப³ந்த⁴: தஜ்ஜநிதஜ்ஞாநாதி யாவத், தத்ஸஹஜாதி தா³ஸ்யம். தஸ்யஸ்வபா⁴வ:, தத்ஸம்ப³ந்தஜ்ஞாநஸஹிஷ்ணுவிதிஷாவ:

[illegible]

इति [illegible] । तस्य सम्बन्धिनः (ते) त्रिविक्रमरूपावतीर्णस्य तव (पादसरोजतः) पादारविन्दसरोजात् (विगलिता) प्रसृता । (पुरशासनमौलिमाला) पुराणां = त्रिपुराणां, शासनः = शास्ता, तस्य शङ्करस्येत्यर्थः । "त्र्यम्बकस्त्रिपुरान्तकः" इत्यमरः । मौलिमाला शिरोऽलङ्कारभूता "[illegible]" इत्युक्तेः । (मन्दाकिनी) स्वर्गङ्गैव, "मन्दाकिनी वियद्गङ्गा" इत्यमरः । (मकरन्दधारा) [illegible] (सद्यः) [illegible] । (त्रिवर्गम्) धर्मार्थकामान् (अपवर्गमपि) मोक्षमपि (क्षरन्ती) ददती सतीत्यर्थः । (पुण्या) [illegible] नदी (बभूव) भगवत्पादारविन्दविगलित[illegible]पुरशासनशिरोऽलङ्कारभूतं च [illegible] त्रयाणां पुरुषार्थानां [illegible] पुण्यनदी जातेति भावः ॥

பதம்	உரை.
हे भक्तावमर्दसह!	பக்தர்களான முதலாழ்வார்கள் மூவருடைய நெருக்கைப் பொறுத்துக்கொண்டவனே
ते	தேவரீருடைய
पादसरोजतः	திருவடித்தாமரையினின்றும்
विगलिता	பெருகியிருக்கிற
मन्दाकिनी	கங்கையென்னும்
मकरन्दधारा	தேனினுடைய தாரையானது
सद्यः	உடனே
त्रिवर्गम्	தர்மார்த்தகாமங்களையும்
अपवर्गमपि	மோக்ஷத்தையும்
क्षरन्ती	பெருக்கிறதாயும்
पुण्या	புண்யையாயும்
पुरशासन मौलिमाला	புராரியான சிவனுடைய முடிக்கு ஆபரணமாகவும்
बभूव	ஆயிற்று.

௨—வ்யா ॥ இப்படி திருவடித்தாமரையினின்றும் பெருகின ஆபகா கங்கையென்று பெயர் பெற்று ஸர்வேஷாம் ஸத்ய: ஶோதாவஹங்களைக் கொடுத்து மஹாபுண்ய்யஸரித்தாய் ப்ரஹ்மனுக்கு ஶிரோதார்யையாயிருக்கிற மஹிமையைப்பார்த்தால் திருவடிக்கு கீழ்ஶ்லோகத்தில் சொன்ன மஹிமையிருக்கிறதென்பதொரு ஏற்றமோ, இப்படிப்பட்ட மாஹாத்ம்யமுடையவன் கிடீர் ஹஸ்தாவமர்தநஸஹனாயிருக்கிறது. இதென்ன ஸௌஶீல்யம். இப்படிப்பட்ட தேவரீரை யநுபவியாமலிழந்து கிடக்கலாமோவென்கிற கருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார். ஹஸ்தேதி। (ஸஹஸ்தாவமர்தநஸஹ!) ஹஸ்தாவமர்தத்தைத் தனக்கு பேறுப்பேறுபெற்றாப்போலே ஸஹித்துக் கொண்டிருந்தவனே, ஸஹஸ்தபதமாய்க்கொண்டு பாதத்துக்கு விஶேஷணமாகவுமாம். ஸர்வாவயவங்களையும் ஆழ்வார் மூவரும் உபமர்திக்க அந்த அவயவங்கள் உபமர்தஸஹமாயிருந்தாலும் திருவடிகள் உபமர்தாஸஹமாயிருக்கிறது. “நகஸந்த்ரநாவத பத்ஸிந்தூராவாணிபத்மநிபீடநாஸஹம், மலர்மகள் கைவருட மலர்போதிற்சிவந்தன” என்று வக்ஷஸ்ஸ்தலஸ்தையான பெரியபிராட்டி அதிம்ருதுபத்மஸத்ருஶமான திருக்கைகளாலே ஸம்வாஹநம் பண்ணும்போது அபிகாதாஸஹமாய் சிவந்திருக்குமிறே திருவடி, இப்படிப்பட்ட திருவடி ஆழ்வார்களொருவரன்றிக்கே மூவர்களும் த்ருடதரமாக உபமர்திக்க, அதை ஸஹித்துக்கொண்டிருந்ததே, இதென்ன ஸௌஶீல்யமென்றபடி. பத்மத்துக்கு ஹம்ஸாவமர்தம் ஶோபாவஹமாயிருக்குமாப்போலே ஹஸ்தாவமர்தம் பாதஸ்ய ஶோபாவஹமாயிருக்கும் (த்வத்பாதஸரோஜத:) தேவரீருடைய திருவடித்தாமரையினின்றும் (ப்ரஸ்ருதா) பெருகியிருக்கிற (மந்தாகிநீதிஸம்ஜ்ஞயா யா) கங்கையென்று பேர்பெற்ற ஆபகையானது, ஸசேதநமஜ்ஜநாயா: ஆபகாயா: வ்யஞ்ஜிதம் (ஸத்ய:) ஸ்நாநமாத்ரத்தாலே தத்க்ஷணத்திலேயே, காலாந்தர ஸாபேக்ஷமான ஜ்யோதிஷ்டோமாதிகள் போலன்றிக்கே தத்க்ஷணத்திலேயே யென்றபடி. (த்ரிவர்கமபவர்கம்) யபவர்கமோக்ஷங்களை (க்ஷரந்தீ) பெருக்கிறதான, த்ரிவர்கங்களை மேல்மேல் பொங்கிப்பொங்கிப் பெருகும்படிக் கொடுக்கிறதாயும்

ஶோகத்திலும் ஸௌக்யத்தில் மேல்மேல் அபிவ்ருத்தியைப் பண்ணுகிறதென்றபடி. (வர்ணஶ்ரா) "விஷ்ணுர்வாஸாம் ஸ்வர்காபவர்க ப்ரஸாதநாதிஸாதநத்வம்" என்று ஸர்வஸ்வாம்யோக்யதையாகையாலே வர்ண்யமாயிருக்கும் (வர்ணாஶ்ரமாதயஸநாநஜாதிதொ) இப்படி வர்ண்யமான ப்ரமேயானது "ஶிவஸ்யபிவோப்யாஹிஸ" என்று ஈக்ஷண ஶுஷ்ஷ்ருஷைகப்பண்ணுகைக்காக ஶிரோபாஶ்ரயமாக (பஹு) ஆயிற்று. என்னுடைய ஶிரஸ்ஸுக்கு அரணையாகவில்லையேயென்றபடி ॥ ॥௧௩॥

௧௪॥ விக்ராந்திகேதர்வதிகா வஸுவாஹிநீதே
ந்ருணாந்த்ர்யஹேதி நதஜீவித ஶிம்ஶுமாரம் ।
ஸாத்தாநவாத்யபத்ராகாம்ஶுமதீ ஸ்தநாந்தம்
ஸௌவர்ணம் வஶ்வதிம் ஹிவஷ்ணாவிஷ்டம் ॥ ॥௧௪॥

வ்யா ॥ நகேவலம் ஸர்வதாதொதகஸ்ய வர்ணநீயாரா ஸர்வஜகத்ஸாவயித்ரக்ஷம், அபிது ஸாக்ஷாதுபவீத்ர்யம் । விக்ராந்தீதி । (ஸௌநதஜீவித!) ஶரணாகதரக்ஷக! அநேந ஸர்வத: வர்ணநோபகாரணதாஶ்யூஷ வஸ்தம்பஸ்யநஸ்தாதொதகஸ்ய வி உபகாரணதாஷ்யம் வர்தீயதே (விக்ராந்திகேதர்வதிகா) விக்ராந்தோ: ஜகத்ய விக்ரணவஸ்ய, கேதுர்வதிகா, வர்ஹோர தொயஜ்யநாஶ்யஜவதவஸ் தஸ் வருணஸ்ய ஸ்யாவாதிகேதிஹாவ: "ஸ்யஹஸ்தேஸ்யஜகேது" ரிதஜ்ஞர:. வதவலவதக: ஸாவேதக:, அஸ் ஜேதக: வதிகா. "ஸீஸ்யஸ் காவிந்ந்ணா வ்யாதிவிதவக்ஷாவவயேயதீ" த்யர:. அந்ராவவயே அஸ் கவிவ க்ஷாயாதிகேஷிஸ், ஸ்ஸிகவிவக்ஷாயாதித்யவரே. (தே) விக்ரணேநாவகதந்ஸ்ய (வஸுவாஹிநீ) வரணாரவிந்நிஸ்ஸ்தா ஸ்வணந்தீ. (ந்ருணாந்தி) ஸத்யலோகஸ் க ஶேணாய: வ வஹந்தீ ஸதீ, நர்வஸ்யாஷ்ஸ் "அணுர்கதி வஜநயோ" ரிதியா தொநடப்ஸ்தரி "உஷிதஸ்வ தீஷ்ஞர" (ஶிம்ஶுமாரம்) வ யஸா. "ஶிம்ஶுமாரஸ்ய: வெ ரகஸ்யஸ் ர்வொயதஜிஷதி । ஸஜி வேஶஷு தஸ்யாவிஶ்ணர்ஷாரமிஸதஶ । தாவதத்யஶ்ரவ தாராஸாஸ்ஶிம்ஶுமாரரஸ்தாதிவி । தாவஜேவதர்வஷதாணி

𑌜𑍀𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌭𑍃𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌮𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 । 𑌉𑌦𑍍𑌗𑌾𑌨𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌯𑍋𑌃 𑌵𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑌮𑍋𑌪𑌾𑌦𑌾𑌨𑌂 । 𑌯𑌤𑍍𑌕𑍇𑌷𑌾𑌂𑌚𑌿𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌯𑍋 𑌯𑌥𑍇𑌷𑍍𑌟𑌮𑍍 𑌅𑌨𑍁𑌮𑌾𑌨𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌃 । 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌶𑍍𑌵𑌿𑌨𑌾𑌵𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌯𑍋𑌃 । 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯𑌾𑌯𑍁𑌰𑍍𑌮𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌪𑌶𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑌙𑍍𑌗𑌤𑌿𑌃 । 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑍇𑌜𑌸𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌃 । 𑌵𑌾𑌚𑍋𑌸𑍍𑌨𑌿𑌗𑍍𑌧𑌮𑍇𑌘𑌾𑌙𑍍𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌮𑍍𑌪𑍋𑌦𑌯𑌤𑍇𑌜𑌃 । 𑌤𑌾𑌰𑌕𑌾𑌸𑌿𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌶𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌨𑍀𑌯𑌂 । 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌭𑌾𑌵𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑌾𑌯𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌷𑌾𑌂 𑌤𑌥𑌾" 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍋𑌕𑍍𑌤𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌵𑌚𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌚𑌕𑍍𑌰𑌂. "𑌸𑌿𑌂𑌹𑌾𑌸𑌨𑍋𑌪𑌰𑍍𑌯𑍁𑌪𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌤𑌜𑍍𑌜𑌲𑌤𑌾𑌰𑌾𑌰𑍍𑌕𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂" 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑍇𑌦𑌨𑍀𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍌. "𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑍋𑌪𑌰𑌿 𑌹𑌿𑌤𑌵𑌚𑌨𑌾𑌹𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁" 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍇. 𑌉𑌪𑍇𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌭𑌵𑌃. (𑌔𑌦𑍍𑌗𑌾𑌨𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌮𑍍) 𑌉𑌦𑍍𑌗𑌾𑌨𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌂 "𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵 𑌔𑌦𑍍𑌗𑌾𑌨𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃. "𑌅𑌤 𑌇𑌤𑌿" 𑌤𑍍𑌯𑌵𑌤𑍍𑌯𑌪𑍇𑌦 𑌇𑌤𑍍𑌯. "𑌤𑌯𑍋𑌰𑍁𑌦𑍍𑌗𑌾𑌨𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌵𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌗𑌤𑌃 । 𑌅𑌸𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌯𑌾𑌮𑌰𑍍𑌮𑌿𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌵 𑌤𑍍𑌰𑌯𑌸𑍍𑌥𑌃 । 𑌸𑍍𑌵𑌨𑍀𑌤𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌰𑌾𑌧𑍍𑌯𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌿𑌜 । 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑍌 𑌨𑌿𑌰𑍋𑌧𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌭𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤" 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌚𑌨𑌾𑌤𑍍. (𑌅𑌭𑍍𑌯𑌰𑍍𑌚𑌨𑌂) 𑌅𑌰𑍍𑌚𑌨𑌂 (𑌅𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌨𑌂) 𑌸𑌨𑍍𑌧𑌾𑌨𑌂 (𑌦𑍇𑌹𑌾𑌵𑌯𑌵𑌂) 𑌦𑍋𑌷𑌂 (𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿) 𑌶𑌕𑍍𑌰𑌂 (𑌹𑌵𑌿𑌰𑍍𑌭𑌾𑌗𑌂) 𑌹𑌿𑌮𑌾𑌵𑌯𑌵𑌂 (𑌉𑌤𑍍𑌸𑌵𑌂) 𑌸𑌾𑌰𑌵𑌾𑌂 (𑌉𑌪𑍇𑌤𑌿) 𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿, 𑌉𑌪𑍇𑌵𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌭𑌾𑌵𑌾𑌃 "𑌇𑌷𑍍𑌟𑌤𑌾" 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌪𑍋𑌷𑍋𑌕𑍍𑌤𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌗𑌯𑌵𑌚𑌨𑌂. "𑌗𑌮𑌨𑌾𑌭𑍍𑌯𑍁𑌦𑌯𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍𑌤𑌾𑌪𑌰𑌿𑌣𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯𑌤𑍇" 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌾𑌪𑌰𑌿𑌣𑌾𑌮𑍇𑌣 𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣𑌮𑌸𑌨𑍍𑌧𑍁 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌨𑌦𑍀𑌤𑌿 𑌹𑌾𑌵𑌃. 𑌤𑌥𑌾𑌵𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍇 "𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌨𑌵𑌭𑌾𑌵𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑌾𑌸𑌨𑍋𑌕𑍍𑌷𑌃 । 𑌗𑌂𑌗𑌾𑌦𑍇𑌵𑌾𑌂𑌗𑌨𑌾𑌮𑌾𑌨𑌾𑌮𑌨𑌨𑍍𑌤𑌮𑌯𑍇𑌨𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑌾 । 𑌵𑌾𑌮𑌵𑌾𑌮𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌵𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌵𑍀𑌨𑌾𑌮𑍃𑌤𑌾𑌃 । 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑍍𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌰𑌾𑌶𑌿𑌸𑍍𑌫𑌾𑌰𑌹𑌰𑌿𑌷𑍁𑌶𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌃 । 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌧𑌾𑌮𑌯𑌾𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌃 । 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌵𑌤𑍍𑌪𑌾𑌹𑌿 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌨𑌜𑌯𑌾𑌜𑌯𑍇 । 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌰𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿𑌦𑍇𑌯𑍁𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌦𑌂𑌶𑌰𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌵𑌾 । 𑌹𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌕𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌵𑌹𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌮𑌕𑍍𑌷𑌯𑍇 । 𑌯𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌪𑌤𑌿𑌕𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑌰𑌿𑌶𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵 । 𑌇𑌹𑌤𑌃 𑌪𑌾𑌵𑌨𑌾𑌯𑍁

யயௌ ச யாதி சதுர்த்தா புநஸ்ஸம் | ஸீதா சாலகநந்தா ச சக்ஷுர்பத்ரேதி ஸம்ஜ்ஞிதா | ஸமஸ்தாவஸுதாத்ரிகூடகுஹாந்தர்க்கதா திக்தக்ஷிணா | தேவஸைலஸமஸ்தாத்ரும் பஸ்யாஸதேவம்ஸதீக்ஷணம் | ஆயாமஶைலரவரத்நஸ்த்யா வஷ்டாணாமயிகம் ஶதம் | ஶிஶிரோஜ்ஜ்வலாகவாவாச விநிஷ்க்ராந்தா ஸ்யந்தமாநா: | ப்ரவாஹஸ்ஸித்தவணி தேவ்யா வாவாது ஸமுத்ராந்தஜாந்து" இதி. "விக்ராந்திகேதுபடிகே" த்யத்ர ப்ரபவகம். "க்ரோடவிஷயஸ்யாஸ்ய ஹ்ரதிரோஹிதாயா: ப்ரவிஷ்ட: உபாம்ஜகாரோபாவர்ணம்தத ப்ரவகாதர்தீ" திக்ஷணாஸ். பதவாஹிந்யா: ஸ்வஜயதேவ நமப்ரவணாஸ் விக்ராந்தேர்த்தஜகப்ரவணாவஸ்யாஹாவாதேகஸதேஶவிவக்ஷிது ||

பதம்.	உரை.
பக்தஜீவித!	அடியவர்களுக்கு ப்ராணனாயிருக்குமவனே !
{ விக்ராந்தி கேதுபடிகா	அளந்ததற்கு த்வஜபடமாயிருக்கிற
தே	தேவரீருடைய
பதவாஹிநீ	திருவடியினின்றும் பெருகின கங்கையென்னும் நதியானது
த்யுஸிந்துஸதீ	கீழேவிழாநின்றுகொண்டு
ஶிம்ஶுமாரம்	சிம்சுமாரசக்ரத்தையும்
த்ருவாதவாஸீம்	த்ருவசக்ரத்தையும்
சந்த்ரமண்டலம்	சந்த்ரமண்டலத்தையும்
ஸவித்ருமண்டலம்	ஸூர்யமண்டலத்தையும்
மேருசலம்	மஹாமேருபர்வதத்தையும்
பஶுபதிம்	சிவனையும்
ஹிமவந்தம்	ஹிமவத்பர்வதத்தையும்
உர்வீம்	பூமியையும்
உபைதி	அடைகிறது.

உ—வ்யா || கங்கையானது ரக்ஷணமட்டும் லோகத்துக்கு ஊக்காக தேவரீருடைய பாதபத்மத்தில் நின்றும் பெருகவில்லை;

தேவரீருக்கு ப்ராணிகளிடத்திலிருக்கும் ப்ரேமாவைக்கண்டு ஸிம்ஹாஸநாரோஹணம் முதல் ஸம்ருத்தியிலுள்ள அனைவரும் ப்ரபந்நர்களாகும்படி ஸ்வயமாகவே பெருகிவிழுகிறது. இப்படியிருக்க, நான் ப்ரபந்நனாகும்படி என்மேலே விழவில்லை. ‹‹ஸ்வாமிநோ ஸாதரஸ்ஸேதி ஸாயாஹ்நிதிநவ:›› என்கிறபடியே நான் என்ன ஸ்வாமிக்ஷாமி போவென்கிற கருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார். । விக்ராந்தி । (ஹேநதஜீவித!) நதர்களுக்கு ப்ராணனாயிருக்குமவனே! ‹‹ஸர்வ ஷாமேவ பக்தாநாம், ஸர்வாபேக்ஷாய: ப்ரேஷாணே›› என்கிறபடியே தேவரீரே நதர்களுக்கு ஜீவிதனாயிருக்கிறாயென்றபடி. தேவரீருக்கு ஸ்வல்பம் வந்தால் ஆச்ரிதர்களுக்கு ப்ராணன் நில்லாதிறே. ஸர்வாதிசயமான வர்யஜூவாடத்தில் வந்து நினைத்ததுமுடியாமல் உனக்கு ஸ்வல்பம் வரும்போது ஆச்ரிதர்களுக்கு ப்ராணன் நில்லாதிறே. அப்படிக்கில்லாமல் நினைத்த காரியத்தையும் முடித்து ஒருவிதமான ஸ்வல்பமும் வாராமல் நிற்கையாலே ஆச்ரிதர்களுக்கு ஜீவிதப்ரதனாயென்றபடி. நதா: ஜீவிதம் யஸ்ய ஸ: நதர்களை ஜீவிதனாக வுடையவனென்னவுமாம். ‹‹ஜ்ஞாநீத்வாத்மைவ மே மதம்›› என்கிறபடியே நதர்களிவனுக்கு ஆத்மாவாக இருப்பர்கள். ஜீவிதபதார்த்தம். நதர்களுக்குக் குறைவுவந்தால் நம்முடைய ஸ்வாமிக்கு ஆத்மாவில்லாதென்று நினைத்து கங்கையானது ஆச்ரிதர்களான ப்ராணிவர்க்கத்தை ரக்ஷிக்கைக்காக ஸம்ருத்திவபுஸ்ஸை ப்ரவஹிக்கிறதென்று கருத்து. (விக்ராந்திகேதுபடிகா) விக்ரமணத்துக்கு த்வஜபடமாயிருக்கிற (தே பதவாஹிநீ) தேவரீருடைய திருவடியிலுண்டான நதியானது, கங்கையானதென்றபடி. வர்யஜூவாடத்தில் போய் ஜகத்தை அளந்து நினைத்த காரியத்தை முடித்துக்கொண்ட ஜயத்தாலே நாட்டின த்வஜஸ்தம்பத்தினுடைய விதபடம்போலேயிருக்கிறது கங்கையென்றபடி. இப்படிப்பட்ட பதவாஹிநீயானது த்வஜாக்ரத்தில் கட்டப்பட்டு அங்கே ஸதாமிருக்கும் படம்போலில்லாமல் ஸிம்ஹாஸநாரோஹணம்முதல் ஸம்ருத்திவபுஸ்ஸை விழுந்து பெறுகிறதென்கிறார். (ப்ரபந்ந ஜீவஸ்தீ) ஸர்வே ப்ரஸித்தாநின்றுகொண்டு (ஸிம்ஹாஸநாரம்) ஸிம்ஹாஸநாரோஹணத்தையும் (ஆசதுரவார்தி) ஸிம்ஹாஸநாரோஹணத்திலிரு

க்கும் உத்தாநபாதருடைய பாத்ரஜ்ஞன ப்ரபஞ்சனையும் (ஈஶ்வரதாம ஸாக) அதுக்குக்கீழான பாஞ்சஜந்யத்தையும் (ஈஶதமாநம்) அதுக்குக்கீழான ஸப்தபர்ணத்தையும் (தேஹளீஶம்) க்ஷரா ரோஹவஸ்துதத்தையும் (பஶுபதி) ஶிவனையும் (ஹிமவதம்) ஹிமவத்ஸ்வஸ்துதத்தையும் (உவீஶ) ஸப்தர்ஷியையும் (உதேவதி) அ டைகிறது இப்படி ஸர்வத்தையும் பாவநம் பண்ணிக்கொண்டு விழுகிற பரமாஹ்நிகியானது என் தலையில் விழவில்லையேயென்கி றாரென்று கருத்து ॥ ௧௪॥

தெ॥ ஸ்வப்ரக்ஞஸ்பர்ஶஜமிதஹிதாவநம் தே
பாதாப்ஜாஜ ப்ரதிபந் ப்ரதிபத்ய ராநா ।
ஸ்தோத்ரவிப்ரதிபாமாதிஸம்ஸராணாம்
பண்யம் பஶ்யந்நவ ஸவநேந பக்ஷாஸநபாதம் ॥ ॥கரு॥

வ்யா ॥ ப்ரதிபந் ஸப்தஶதாதாப்ஜஜப்ரஸ்ராம் ஸநாதநீ யிதஹரிஹரா ஸ்ரீ பண்யதா ஹ । தேஹளீ । (ஹஸ்தோத்ர விப) ஸ்தோத்ரம் விப = ஸ்ரீதிஷயாயாஸ ஸம் ஸக்ஷஸ்த ஸ்தநா ஸ்ரீதிரோதிகா. "ஸ்தவ்ய: ஸ்தவப்ரிய:" இதி ஸஹ ஸநாதநாதேவ "யயாக்ஷரவிஶ யதாக்ஷயாநிஜாஷபா பதநகே நாபிமாண ஸ்தீதநாஹிரோதநகி யரோணஸ்தஸ: ஸவிஷய: ப்ரியதமோபரிஸ்தீஸ்தவப்ரிய:, கக்ணகரீதஜ ணாகணநாதி வத்காதே" இதி. (பண்ய) கஷ்டதுஷ்டராஹாபண்யா பவி த்ராபாவநாஸ்ரீ' திஸ்ரமபாராணாக்ஷ ஸாவாக்ஷஷ்டதுஷ்டா பரநாதீகா நதீ. (ஸ்வப்ரக்ஞஸ்பர்ஶஜமிதஹிதாவநம்) ஸ்வப்ரக்ஞஸ்பர்ஶ = பத ரூபவசந், "ஸஷ்டாப ஜாபதிர்பூபா" இத்யர: கஜ்ண ஸ்பர்ஶஜநி, கஜ்ணமோ= கஜ்ஜ்ய:, "க்ஷஸ்தகஜ்ஜ்ய: கஜ்ஜீ" த்யர: "பஹுணகஜ்ஜ்காபஸ்ரம ஶக்ராகாயப பச்சி தா" இதி பஹுணாஸஹததே:, ஜநோ= ஶக்ராதிபா ண்டிநதீத:(விஹிதாவநம்) "பாதாப பாக்ஷாஷயகபஹா கஜ்ஜ்காபரணவாஸிநே" த்யக்தப்ரக்ஷிதம். (தே) தவ (பாதாப்ஜஜம் ப்ரதிபந்) "உதீப்யாஸ்ரீஶ்ரிதேவஸ்ய நீவ ஸதி ஸோஹிந" த்யக்தகாமரணாநாதிநம் உரணாரவிந்த

[illegible]

॥கரு॥

பதம். உரை.

ஹே ஸ்தோத்ரப்ரிய! ஸ்தோத்ரத்தைப் பிரியமாக உடைய [வனே !

{ வேதஸ: கமண்டலு	பிரமனுடைய கமண்டலுவின்
{ ஜலை:	ஜலத்தினால்
விஹிதார்ச்சநம்	செய்யப்பட்ட திருமஞ்சநம் முதலிய
	[பூஜைகளையுடைய
தே	தேவரீருடைய
பாதாப்ஜம்	திருவடித்தாமரையை
ப்ரதிதிநம்	நாள்தோறும்
ப்ரதிபத்யமாநா	அடையாநிற்கிற
பண்ணா	பண்ணாநதியானது
லோகே	உலகில்
{ த்ரிபதகாதி	கங்கைமுதலிய
{ ஸரித்வராணாம்	நதிச்ரேஷ்டங்களுக்குள்ளே
பஹுமாநபாத்ரம்	பஹுமானபாத்ரமாக
பபூவ	ஆயிற்று

உ–வ்யா ॥ "ஸங்க்ராந்தபத்ம ஸஹ பாதஸரோஜத:, விச்ரா ஸ்திதே தர்பணிகாபதவாஹிநீதே, ஸக்ருத்வதாம்" என்கிற ச்லோகங்களில் திருவடியை ஸமாச்ரயணம் பண்ணவந்தவர் திருவடியிலுண்டான பத்மத்தைக்கண்டு திருவடியைவிட்டு பத்மத்தை ஸமாச்ரயணம் பண்ணினார், இங்கு திருவடி ஸம்பந்தம்பெற்று திருக்கோவலூரில் ப்ரவஹிக்கிற பண்ணையாற்றைக்கண்டு பத்மத்தைவிட்டு பண்ணையாற்றை ஸமாச்ரயணம் பண்ணுகிறார். காசிகளுக்கு காசீஸம்பந்தம் பெற்றதெல்லாம் ஆதரவீயமாகுமாப்போலே, இவருக்கு திருவடியிலுண்டான ஆதரம் திருவடி ஸம்பந்தம்பெற்ற பத்மத்தையும் பண்ணையாற்றையும் ஸ்பர்சிக்கும்படி ஆதரமுண்டானபடி. ஒரு ஸ்த்ரீயானவள் சதுர்த்தாஹத்தோடே ஸந்த்யாக்ருஹத்துக்குப்போகுமாப்போலே பண்ணாநதியானது ஆநந்தாதிசயத்தாலே பொங்கிப்பெருகி தீரத்திலிருக்கும் வ்ருக்ஷங்களையும் பேர்த்து ஸமீபத்திலிருக்கும் க்ருஹங்களையும் வ்யாபித்து பஹுவிதமாயிதமானதும், ஸமுத்ரயோகத்தை அநந்தருக்கு ஸமுத்ரா நீட்டினதுமான தேவரீருடைய

திருவடியை ப்ரதிதிநம் அடைந்து போருகையாலே ப்ரஹ்லாதிஸரித்துக்களைக்காட்டிலும் அபிகவைஹாரநவாத் மாகிவிட்டதென்கிறார். பொயஜதி। (ஹஸ்தோத்ரப்ரிய!) ஸ்தோத்ரம் ப்ரியம் யஸ்ய ஸ:, “ஸ்தவ்ய:ஸ்தவப்ரிய:” என்கிறபடியே ஸ்தோத்ரத்தை ப்ரியமாகவுடையவனே! யதாததா என்று ஏதேனுமொரு அவிஷய வாக்யத்தைச்சொன்னாலும் அதை ப்ரியமான ஸ்தோத்ரமாகக்கைகொள்ளும் ஸ்வபாவனாகையாலே அஜ்ஞனான நான் ஏதேனுமொரு உக்திகளைசொல்லி ஸ்துதிக்க ஆசைப்படுகிறேனென்று கருத்து. திருவடியை ஊர்த்வம் நீட்டினபோது “விஜயம் திக்ஷு ஸர்வாஸு ஊர்த்வோர்த்வகோஷயந்” என்றும் “இசைவாழியெழ” என்றும் திக்குக்களில் விஜயத்தை ப்ரஸம்ஸிக்க அதை ப்ரியமாகக்கேட்டுக்கொண்டிருந்தானென்று தாத்பர்யம். (வேதஸ:கமண்டலுஜலை:) “குறைகொண்ட நான்முகன் குண்டிகை நீர்பெய்து” என்கிறபடியே ப்ரஹ்மாவினுடைய கமண்டலுஜலங்களாலே (விஹிதார்ச்சநம்) செய்யப்பட்ட திருமஞ்சனம் முதலிய பூஜையை யுடைத்தான, (தேவாங்க்ரிபங்கஜம்) தேவரீருடைய திருவடித்தாமரையை (ப்ரதிதிநம் ப்ரதிபத்யதே) நாள்தோறும் அடையாநிற்கிற (வர்ணா) பண்ணையென்கிற நதியானது, ப்ரஹ்மாவாலே ஆராதிக்கப்பட்ட திருவடியை யடைகிறதென்று சொன்னத்தாலே ஊர்த்வம் நீட்டப்பட்ட ஆபனுடைய திருவடியளவும் பொங்கிப்பெருகிவருகிறதென்று ஸூசிதம். பின்னும், திருவடியளவும் ப்ரவாஹங்களாய்ப்பெருகிவரும்போது தீரத்திலிருக்கும் வ்ருக்ஷங்களையும் பேர்த்து க்ருஹங்களையும் முழுக்கடித்துக்கொண்டும் வருகிறதென்று ஸூசிதம். “நிலம் பரந்துவருங்கலுழிப்பெண்ணையீர்த்த நெடுவேய்கள் படுமுத்தமுந்தவுந்திப்புலம்பரந்து பொன் விளைக்கும் பொய்கைவேலி பூங்கோவலூர் தொழுதும்போது நெஞ்சே” என்கிற திருக்கோவலூர் விஷயமான பாசுரத்துக்கு ஸ்த்ரீயானவள் பர்த்தாவோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்கப் போகுமாப்போலே நிலங்களெல்லாவற்றையும் வ்யாபித்த ப்ரவாஹத்தையுடைய பெண்ணையானது தீரத்திலிருக்கும் மூங்கில் முதலியவைகளைச்சாய்த்து க்ருஹங்களையுமழித்துக்கொண்டுவருகிறதென்றும், விஷூசிதியை யழித்துக்கொ

ண்டு விக்ருதிமானிடத்தில் போனால் விக்ருதிமாநு ப்ரீதிபண்ணுவனோவென்னில்; ஸ்ரீவாநரவீரமுதலிகள் மஹாராஜருக்கு அதிப்ரியமான மதுவநத்தை அழித்துக்கொண்டுபோக மதுவநஸ்வாமியான மஹாராஜரும் ராஜகுமாரர்களும் ப்ரீதிபண்ணினாரென்றும் வ்யாக்யாநம் பண்ணினார்கள். ஆகையாலே பெண்ணையானது ஸத்த்வ கடாக்ஷத்தாலே ஊர்த்வம் நீட்டின திருவடி ஸம்பந்தமும் பொங்கிப்பெருகி ஊரிலிருக்கும் குடிசைகளையும் முழுகும்படி செய்துகொண்டுவந்தாலும் ஊரிலிருக்கும் ஜநங்களுக்கும் ஸர்வேஶ்வரனுக்கும் ப்ரஹ்மாத்யபேக்ஷயாபி ஸந்தோஷந ஹேதுமாக ஆயிற்றென்கிறார், திவ்யமைத்ர்யாதியாலே. (ஸர்வேஷாமபி அமராணாம்) ப்ரஹ்மாதிஸர்வ ஶ்ரேஷ்டர்களுக்குள்ளே (ஸர்வதேவ ஸந்தோஷநார்த்தம் ஸமர்த்த) ப்ரகாரத்தில் ஸந்தோஷநத்துக்கு ஹேதுமாக ஆயிற்று. ப்ரஹ்மையானது ஒருநாள் திருவடியிலுண்டாய் ஸத்யலோக உத்பத்யலோக ஸாதாரணலோகங்களான ஸ்தாந த்ரயத்தில் போய்ச்சேர்ந்ததத்தனையொழிய பெண்ணைபோலே ப்ரதிதினம் எம்பெருமானுடைய திருவடிஸம்பந்தம் பெறவில்லையென்று கருத்து. ப்ரஹ்மாதி தேவதாஜநஸம்பந்தம் பெற்றது, அதில்லாத்தினாலே பெண்ணை ஸந்தோஷநஹேதுமாயிற்று. ஸர்வேஶ்வரனுக்கு ஸந்தோஷநஹேதுமானாலும் ஊரிலிருக்கும் ஜநங்களுடைய குடியிருப்பான க்ருஹங்கள் ப்ரவாஹத்தாலே முழுகிப்போனால் ஸந்தோஷிப்பர்களோ வென்னில்; தங்களுடைய க்ருஹத்துக்கு தீங்கு வந்தபோதிலும் அதைமறந்து பகவத் ஸம்பந்தத்தைப்பற்றி ஸந்தோஷிக்கிறார்களென்றபடி. "யதா ஸர்வ விபவம் யஸ்ய ப்ரதிஸக்ஷீயதே க்ஷண:" என்று ஶாஸ்த்ரிகைகளாலே நிந்திக்கப்பட்ட உழவர் "க்ருஷிஹாயத்வம் ஸ்வர்ணநாட்யாதவ தேஹாதோ வர்ஜிதா:। வாஸதேவஸ்ய வதி யாவத் க்ருதம் த்ரிவிக்ரமம் மந:" என்று அந்த ஶாஸ்த்ரிகைகளை ப்ரகாஶிப்பித்தாரிறே. இப்படி வர்ணாநதிபோலே ப்ரதிதினமும் முன்னுடைய திருவடி ஸம்பந்தம் பெறாமல்போனாலும் ஒருநாளாவது நான் தேவரீருடைய திருவடி ஸம்பந்தம் பெறவேண்டாமோ வென்கிறாரென்று அபிப்ராயம். || ௧௫ ||

[illegible]

[illegible]

[illegible]

பதம்,	உரை.
𑌸𑍍𑌵𑍈𑌰𑌂	யதேச்சமாக
𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇	அளக்கிறதற்காக
𑌸𑌮𑍁𑌨𑍍𑌨𑌮𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍	உயரத்தூக்கப்பட்டிருக்கிற
𑌅𑌮𑍁𑌷𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍	இந்த
𑌤𑌵	தேவரீருடைய
𑌪𑌾𑌦𑌪𑌦𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍	திருவடித்தாமரையினின்றும்
𑌯𑌤𑍍	யாதொரு
𑌸𑍍𑌰𑍋𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂	மூன்றுப்ரவாஹமானது
𑌅𑌭𑌵𑌤𑍍	உண்டாயிற்றோ
𑌤𑌤𑍍	அந்தப்ரவாஹமானது
𑌵𑍇𑌤𑌾𑌳𑌭𑍂𑌤	பேயாழ்வார் பூதத்தாழ்வார்
𑌸𑌰𑌸𑌾𑌂	பொய்கையாழ்வார் மூவர்களுடைய
𑌵𑌾𑌚𑌂	வாக்கை
𑌅𑌪𑌦𑌿𑌶𑍍𑌯	வ்யாஜமாகச்செய்துகொண்டு
𑌭𑍂𑌯𑌃	மறுபடியும்
𑌪𑍍𑌰𑌸𑌵𑌭𑍂𑌮𑌿𑌂	உத்பத்திஸ்தாநத்தை
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍇𑌣	ப்ராயிகமாக
𑌅𑌗𑌾𑌤𑍍	அடைந்தது

உ—வ்யா ॥ ஜகத்தையளந்தருளுகைக்காக ஸாவஜ்ஞத்தாலே ஊர்த்வமெடுக்கப்பட்ட திருவடித்தாமரையினின்றும் ப்ரஹ்மாவாலே திருமஜ்ஜநம் பண்ணப்பட்ட ஜலம் கங்கையென்று பேர்பெற்று லோகத்ரயபாவநிஹாரணமாயும் ப்ரவாஹத்ரயமாகப்பெருகி தேவலோகபூலோகபாதாளலோகங்களிலிருக்கும் ப்ராணி களுடைய பாபத்தைப்போக்கியும், பின்னும், அந்த ப்ரவாஹ த்ரயத்திலும் காலதேசவைகுண்யத்தாலே ஸ்நானஞ்செய்யாத வர்களுடைய பாபங்களை நிவ்ருத்திசெய்கைக்காக பரமபாவநர் களான முதலாழ்வார் மூவர்களுடைய வாக்கினின்றும் அந்தாதி த்ரயமாக ப்ரவாஹிக்கும் தமிழ்கவிக்கலான பாஷையாலே பஹி: நிஸ்ஸ்ருதமாயிற்று, இப்படிக்கிருக்க நான் ஒன்றிலும் அவகாஹி யாமல் தடுமாறுகிறேன், என்னபாவியோவென்கிற கருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார். யதா, தீர்த்தஸ்தாக இருந்து கொண்டு ஸர்வலோகங்களையும் பாவநம் பண்ணுகிற கங்கையும் "கங்கா ஜலம் பவித்ரம்" என்று ராமாநுஜாதிதேவதாநுக்ஸ்ருதியும் பெற்றத்தாலே வந்த ந்யூநதைக்கு பரிஹாரமாக, சிலபாப விசேஷத்துக்கு பரிஹாரமாக தோஷ ஸ்வம் பண்ணுவாரைப் போலே பரமபாவதர்களான ஆழ்வார்களுடைய வாக்கினின் றும் பாநரஸ ஸ்ரவணமாயிற்று. நான் ஸ்நாநத: ஸ்நாநபாபி யாயும் பஞ்சமஹா பாதகங்களான பாபங்களைப் பண்ணி யும் அதுக்கு பரிஹாரமும் பண்ணாமலிருக்கிறேன். எப்படி தேவரீருடைய திருவடியை அடையப்போகிறேனோ என்கிற கருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் । ஸஹ்ருதி । (ஸஹ்ருதிக ஸ்வஹ ஸ்திதாக) ஸஹ்ருதிக ஸாயும் பயேஹமாக அளக்குகிற நிமித்தம் ஸஜ்ஜீதாக= ஸஜ்ஜ்ய உத்ஜீதாக, ஸர்வலோகப்ரஸம் ஊர்த்வம் தூக்கப்பட்டதான, ஸாவஜ்ஞமில்லாதபோது அங்கங் கேவ திரோயமுண்டாய் ஸர்வலோகப்ரஸம் தூ க்கப்படக்கூடாதிறே. (சுஷ்டாக) பாதோவதியான (தவ பாதபத்மாஸ) தேவரீருடைய திருவடித்தாமரையினின்றும் (யஸ் தீர்த்தஸ்பதம்) யாதொரு தீர்த்தஸமானது உண்டாயிற் றோ, (தஸ) அந்த ப்ரவாஹத்ரயமானது, த்ரிலோகங்களை பா

வசநம் பண்ணுகைக்காகவுண்டான மூன்று ப்ரவாஹமென்ற படி. (வேதாந்தவேத்யவரதாநவதீப்ரவாஹம்) பொய்கைமுநி பூதத்தார் பேயாழ்வார் மூவர்களுடைய வாக்கை வ்யாஜீகரித்துக் கொண்டு (ஸ்ரய: ப்ரபவப்ரத்யேவாப) மறுபடியும் உத்பத்திஸ்தாநத்தை யடைந்தது. “ப்ரயமெனே” த்ருதிப்ரக்ஷாவ்யாஜ்யேதே. திவ்யார்த்தத்தையும் பரிஶோதிபண்ணுகைக்காக ஏகப்ரவாஹமாக ப்ரவஹிக்காமல் ப்ரவாஹத்ரயமாக ப்ரவஹிக்கிற தன்றோ, பின்னும் அது போதாதென்று நினைத்து மறுபடியும் ஆழ்வார்களுடைய வாக்கில் நின்றும் அந்தாதித்ரயமாக உண்டாயிற்றென்ற படி. “வேதாந்தவேத்யவரதாநவாச:” என்று பஹுவசநமாகச்சொல்லவேண்டியிருக்க “வாச” மென்று ஏகவசநமாக அருளிச்செய்தது மூவர்களுடைய வாக்குக்கள் ஸிஷ்ஸிஷமாக இருந்தபோதிலும் ஸம்ப்ரதாயபேதமில்லாததாலே ஏகவாக்யமாயிருப்பர்களென்று ஸூசிப்பிக்கைக்காக. திருவந்தாதிவ்யாக்யாநஞ் செய்தருளின ஸம்ப்ரதாயகர்த்தரும் “மூவரும் ஏகாபிப்ராயர்களாக இருப்பர்களெ”ன்று அருளிச்செய்தார் ॥ ௧௬॥

ஶ்லோ॥ க்ரீடாபரேண பவதா விஹிதாபராதா
நாராயணாநநபராயணநாதஸீமா ।
தாரேண [தாரேண] பாதநகரேண தடாகஶ்ரேயோ
பணாவஹம் கவிநந்தநவேதயஸம் ॥ ॥௧௭॥

வ்யா ॥ கஸ்ய த்ரிவிக்ரமேண ஸ்வப்ரதிவிக்ரமேணாயநம் ஸப்த ஸ்கந்தம் பராபரணவாம் ஸமஸ்தஸ்ரிஷ்ட ஸ்வநிதயஸ்ய நிரோயஸ்ய ஸ்வகவணாபயகேநோக்ஷகே । க்ரீ டே தி । (கம்) ஸமுஜ்ஜக்ராகஸ்வித்யயு:. (க்ரீடாபரேண) க்ரீடா, பரா = உத்தரா, ப்ரயாநத்ய:. யஸ்யதயாஹ்ருதேந, “க்ரீடாநாதோத்தரோ'பரா” இதி த்ரிஷு:. ஸ்ரீமாஸநேந, பஹுவம் ஸுநிதயோத்பலிதாயாம் தேஹளீஶாதேஹவே தேவே விஶ்வ உபரோயகேஶேந பரிஹஸாரீதி பரிஹஸி தாகாஶநேதி ஹாவ:. (பவதா) கயா (விஹிதோபரோயாநு) பாராஷித்ரகாத்ர ரவஸ்யாநக்ஷராயாம் தேஹஜம் ஸ்வஸ்யாவ்

वस्त्रेण कृतसञ्छन्नानीत्यर्थः । (शारदायाम्) अवश्ये विकारस्तानि यानीत्यर्थः । शब्दप्रवाहः «रायस्संविशा» इत्यादेः «नान्दीवृत्ता» इति तद्वर्णश्री «पंक्ति रागा» इति अकारादेशः । (अनन्तरोदयम्) आगमान्तग्राहवक्त्र तन्त्रिहतिराहितं यथा तथा, अथवा, (क्रीडावरोण) श्री सारवर्गेण, (सन्ताविहितेतावरोयाम्) सकृतले वा तनेन क्लेशितानीत्यर्थः । (शारदायाम्) पादपद्मकरपार ष्ठिका सङ्कृतविशेषाश्रितानीं कापोलयतश्चतनाम् (अनन्तरोदयम्) सारीनस कृतिसंसर्गविनिवर्तकेन क्लेशसहितं यथा तथा । (उपलक्षयिष्यन्) स्वाकृतदेशं प्रावयिष्यन्, उद्भवाद्यर्हावरिकापलक्षदेशत्यर्थाणि «श्रुत्वस्मिन्» इति श्रुत्यर्थादेशः । (तथा) आनन्दयमेवा स्वास्य उदारायाम् (कण्ठस्य) कण्ठस्य = बाहोरणस्य, अव यादेशात्त्राद्यत्रास «अनन्तः» इति भवन्त्ययः । स त्र्योरकारस्य केवलत्र्ययानुस्थिते प्राकृतदेशे (तादेण) रक्तवर्णेन, «तां नासामान्यं रमेणैतेन पुष्टि» इति नानायात्रनाम । यथा, (तारेण) विकारेणायारोप्य यारोपक्षिप्तया उदितेन (पादनवरेण) चरणनव रेखा «नवेत्वास्तनवेणौवस्त्रियादि» त्यरः । (कृती) कृष्णा ण्यक्षेत्राणित्रविसर्गप्रदित्वराक्रम स्वीयरादिविलक्षणं नन्दनादित्यर्थः । (वर्णायम्) राजराजम्, «जपयज्ञे रोराजराजोपवर्णावय» इति चाणक्यः, सम्प्रावलक्षि तः सप्ताः वर्णावयः । शाकवायिर्यवादिकानुज्ज्वेदवचो वीसरासः । अथवा, वर्णानां सप्ताः वर्णावयः अत्र वर्णाशब्दोवादित्राणां तत्त्वाप्रावलक्षणम्, ततः «ध्व न्यग्नि» त्यादिना सरासांनोत्स्वत्र्ययः । (स्वत्ययः) कावीर्याः «वृत्तावतम्» इति यादेशाणियजनाश श्रीह रस्यकेत्ववनम् । वाद्यप्रदेशविक रणायारोपक्षिप्तस्सम्भव चरणनवरकाणि वितति: श्रीमद्यात्रां स्वसंज्ञादिष्वस्य आ नित्रयस्य निवेश यस्यप्रावणवर्णावयवशिराजतत इति सा स्वः । अत्र चरणनवरेवर्णावयतादात्म्यसाहावनाश्च

ஸூர்யவைஶ்வாநர “நநு நநு” இதி வாச்யா. “பதவீம்
அநகாம்” த்வந்ந வ ஸவிதாவிஹிதாவமர்தாந் ஆக்ஷண்யவ
தீர்த்தவர்ய்த்யாராதகாஸ் ॥ ॥௧௭॥

பதம்.	உரை.
ஶீலபாவேந	ஸீலையில் ஆஸக்தனை
பவதா	தேவரீராலே
விஹிதாவமர்தாந்	செய்யப்பட்ட ஸம்மர்த்தத்தை யுடையவர்களான
ஆராதகாந்	ஸ்துதிகளினால் ஆராதனஞ்செய்தருளினவர்களான முதலாழ்வார் மூவர்களை
அநவரோதம்	ஒருவிதமான பாதகமில்லாமலிருக்கும்படி
உந்நயிஷ்யந்	வைகுண்டத்தை நயிப்பிக்கப்போகிறவனைக்கொண்டு
பாதநகேந	திருவடியின் நகரூபமான
தாரேண	நக்ஷத்ரத்தாலே
ததா	அளந்தருளும்போது
அண்டமத்யே	அண்டத்தின் நடுவில்
அநகம்	விலக்ஷணமான
பதவீம்	இராஜமார்கத்தை
த்வம்	தேவரீர்
கல்பிதவாந்	கல்பிததிர்
நூநம்	நிச்சயம்.

உ—வ்யா ॥ ஆராதகர்களான முதலாழ்வார் மூவரையும் சீலபாவத்தாலே நாம் உபமர்த்தனஞ்செய்ய, அப்போது அது பொறுக்கமாட்டாமல் க்லேசப்பட்டார்களென்று திருவுள்ளத்தில் நொந்து இவர்களை ஸ்ரீவைகுண்டத்தை ஏறக்கொண்டுபோகும்பொழுது, ஸஹோதரர்களாய் தவஸ்ரேஷ்டர்களான ஆழ்வார்கள் மூவ

ருமுட்காரவுமிடம்போராமல் நெருக்கிக்கொண்டு நிற்கும்பொழுது "யத்பரஸ்பரஸம்ச்லேஷஸம்ஸாராந்நிவ்ருத்திக: । பாதக: ஸ்ரீ தேஹம் தேஹமதோ ஹ்யேஷாம் ஸம்ச்லேஷ:" என்று பரந்யாஸரஸ்
தன்னுடைய ஸம்ஸாரத்துக்கு ஏகவ்ருத்தியினுடைய ஸம்ஸாரவ்ருத்
த்தை ஆநந்தித்து யந்த்ராநுஸந்தாநம் பண்ணினாற்போலே;
எம்பெருமானும் ஆழ்வார்களுடைய திருவவயவங்களோடே நம்மு
டைய அவயவம் ஸம்பந்தமானால் யந்த்ரமாகும், அதுவே ஆநந்
தாநுபவாநந்தமான ஸ்ரீயுமாகுமென்று ஸாந்த்ரமும்
ஆழ்வார்களுடைய ஸந்நிதியிலே ப்ரவேசிக்க, அத்தாலே ஆழ்வார்கள்
உபத்ரவங்களாயிருப்பதைக்கண்டு ஐயோ! அவர்களுடைய ஸமு
த்ருத்துக்கு ஆசைப்பட்டுக்கொண்டு நாம் ப்ரவேசிக்கப்புக ஸக்த
ர்கள் தொக்குங்களை யளக்குகைக்காக வளர்ந்த ஸுத்தமான இந்த
திருமேனியை நெருக்குண்டார்களே யென்று தான் அவர்களாலே
பட்ட உபத்ரவத்தை "நஸ்ரத்தகாராணாம் பதவ்யாத்தவத்
யா" என்கிறபடியே மறந்து தம்முடைய ப்ரவேசத்தாலே அவ
ர்கள் பட்ட உபரோதத்தை நினைத்து நொந்து ஸ்ரீவைகுண்டத்
தை யேறக்கொண்டுபோகும்போதாவது அவஸரமாகக் கொ
ண்டுபோகவேணுமென்று திருவுள்ளம் பற்றி நக்ஷத்ர பத்ர
மான ஸாதீயமென்று பேர்பெற்ற தேஹளீசரும்போலே திருவ
டி நவமாகிற நக்ஷத்ரத்தாலே ஆழ்வார்களுக்குமட்டும் விலக்ஷண
மான ராஜமார்க்கத்தை ப்ரவ்ருத்தம் அளந்தருளும்போது ஸ்வத்தா
யென்றுபாதாம்புஜநவங்களுடையகாந்தியானதுராஜமார்க்கம்போ
லே யிருப்பதைக்கொண்டு உத்ப்ரேக்ஷிக்கிறார் । ஸ்ரீ தேதி । (ஸ்ரீ
பாவரோண) ஸ்ரீயாஸக்தனை, ஆழ்வார்களோடே ஸம்ச்லேஷித்து ஆ
நந்திக்கவேணுமென்றுஅபிநிவேசத்தையுடையவனைவென்றபடி.
(ஸவதாபிஹிதொபரோதா:) தேவரீராலே பண்ணப்பட்ட உ
பத்ரவத்தை யுடையவர்களான, உனக்கு ஸ்ரீயைக்கு வேறே ஸ்ரீ
யமான வஸ்துகிடையாமல் ஒரு தேஹளியில் உட்காரவுமிடம்
போராமல் நின்றுகொண்டிருக்குமாழ்வார்களை நீர் ஸம்ருத்தஞ்
செய்ய அத்தாலே க்லேசத்தை யடைந்தார்களென்றபடி. இவரு

டைய வ வெஶமே அவர்களுக்கு உபதேஶஹேதுவாயிற்று. “ஸ்வக்ருதோபதேஶஸஹ” என்று ஆழ்வார்களாலே தான் பட்ட க்லேஶ த்தை மறந்து தம்மாலே அவர்கள் பட்ட க்லேஶத்தை நினைத்து நொந்தாளுயிற்று. (சூராயகாநு) திருவந்தாதிமுதலிய வாதிகா வ்யாராயநஞ்செய்த ஆழ்வார்களை (கநுவரோயம்) ஸஞ்ராயமி ல்லாமலிருக்கும்படி. (உதுஞயிஷ்யநு) ஊயூரொகத்தை நயி ப்பிக்கப்போகிறவனுய்க்கொண்டு, ஸவொஙதஸ்நாநத்தை நயி ப்பிக்கப்போகிறவனுய்க் கொண்டென்றபடி. (வாதநவரேண) திருவடி நவாத்மகமான (தாரேண) நக்ஷத்தாலே (தரா) அ ளந்தருளும்போது (சுஞரெஸ்ய) சுஞத்தின் நடுவிலே (கடீஷீ) வி லக்ஷணமான (வணாவயம்) ராஜமார்க்கத்தை (கூலவேதயஃ) தே வரீர் க்லுப்தித்தீர். (நமநம்) நிஶ்சிதம். “நமுநதி” த்யநெடிநாக வெக்ஷாவாவ்யா. ராஜவீயியான அநமரஜஸ்த்திலிருக்குமாப்போ லே கூம்பரஸ்த்திலிருக்கிறதென்றபடி. மூடக்குவீதிபோலில்லாமல் ராஜமார்கம்த்யுதம் விஶாலமாயிருக்குமாகையாலேகுஸம்பாயமா கப் போகலாமென்று கருத்து. த்ரிவிக்ரமாவதாரகாலத்தில் எல் லாருடைய தலையில் காலை வைத்து கநுஸஹித்தபடியால் பஹு நம் பஹுநமாய் ஜநங்கள் ஸ்ரீவைகுண்டத்துக்குப் போகத்துடங் கினபடியாலும் ஆழ்வார்களாலே ஸவஜநம் சுயிகாரிக்கலான ஹா லையாலே அருளிச்செய்த வாதிகாராயநாமவமான திருவந் தாதிமுதலான உராவிபமாயாநகஸாயாநத்தாலே ஸவஜநங்க ளும் பஹுநம் பஹுநமாய் மோக்ஷத்துக்குப் போகப்போகிறபடியா லும் க்லுப்தமான சுவிராஜாமமும் சுதிநிவிடமாயிருக்குமென் றும், தம்மாலே உபதேசிக்கப்பட்ட ஆழ்வார்களை ஒருவியமான உபரோயமில்லாமல் ஸ்ரீவைகுண்டத்தை எழுந்தருளப்பண்ணி க்கொண்டு போகவேணுமென்றும் நினைத்து கவமவமாக ஒ ரு மாமம் க்லுப்தத்தாரென்று ஸமுஷிதம். இப்படிப்பட்ட சூஶீ தவக்ஷவாதத்தை அடியேனிடத்தில் உபயோகப்படுத்தலாகா தோவென்கிறுரென்று கருத்து. தான் ஸவஜ்ஞனுகையாலே ஹவி ஷ்யத்தை நினைத்து வமவமே மாமக்லுப்தம் பண்ணிவித்தா யென்று உத்ப்ரேக்ஷித்தபடி ॥ ||கஎ||

௪-௫॥ கா³ந்தாவிஶேஷவி கர்ணாப⁴ரணாப்⁴யவிந்து³ரேகஃ
க்ஷிப்தஃ ஸகேஶிதரஸா தவ தே³வதே³வ ।
தத்ஸ்த²தேராஹயயா விததிம் ஸஜந்த்யா
ஸம்ஸாரஸாக³ரஜலம் ஶமயத்வஶேஷம் ॥ ॥௧௮॥

வ்யா ॥ நகேவலஜந்மாந்தரீயமுக்திவாரண நிஜஶக்தேந ஸம்ப்ரதிநாதிகாவசது, கவிதஹிது ஜாதேர்ப்⁴யதாவீத்யாஹ । காத³ந்தி । (தே³வதே³வஶ' கா³ந்தாவிஶேஷவி) காந்த்யாஜஜ தி கா³ந்தா, "கா³ந்தாஜா" விதி யாதோஃ கவிணி வஜர்ப⁴ந்த்யஃ. திவஶவணாரஷாயது ஜாத்யஃ. "காந்தஃஸ்ரோஷாகா ஜேஷ்டி". தி தே³ஹஃ. தே³தாவிஶேஸகலஷே, "கலஷா நவக்ஷ்ரவிஶ" ஜத்யஃ. தேதஃ கஷாஹிதாஜசகாரணவாவஸ்த்யவீத்யாஃ. (ஸகேஶிதரஸா) ஸவீஶாவரெந, "ஜவகேஶிவர்ஷாஸாஃ கீர்ஷாஶ்ரீ ஶாவநஜக்வ, தாஸீவஶ்ராம்ஸம்ஸீ" ஜத்யாஹயத்ராஃ (க்ஷிப்தஃ) க்வாயாஜ்யவவேயவாதிதஃ, நதாயந்தாஜத்யாஃ. (வகஃ) நகவநேகஜத்யாஃ. (தவ) கவரிதி தோஜாரவணஸாரஸ்யதவேத்யாஃ. (கர்ணாப⁴ரணவி ந்து³ஃ) கர்வாஸவந்தே³ கவேஶஹத்³தா கணிகா, "கார்ணம் கர்ணாவஜணே" த்யஃ. (ஜஹயயா) ஜாநஜதே³நாஹயவ காரேண, "வகாரவவநேயாஶி" தி யாஜ்வத்யஃ. (வித திம்) விஸ்தாரம், விவக்ஷேவதாஸ் "தநாவிஸ்தார" ஜதி யாதோ ஹதாவாயேக்திநஜேவே "தி தாத்யே" த்யாதி³நா ஜண்ஷெ யஃ. (ஸஜந்த்யாஃ) ஶிஷ்யவாரவாரஜநா, வாத்ரவளத்ரவ ரம்வாரார்ஜிவேண, ஜாஹிதஜளஹித்ராதி³ரஜிவேணவ வஹஜநாயாஜத்யாஃ. "ஸஜவெவாயா" திதி யாதோஶத்ருஜாஸ் "ஜஶித லேஶ" தி ஜீவஃ. (தத்ஸ்த²தேஃ) காந்தாவிஶேஷவ ரம்வாராயாஃ. "ஸஜதிஃ வஜர்க்திவிஸ்தாரே வாரம்வயேஜஸ தாயா" ஜதி ரந்தா³லா. (ஸம்ஸாரஸாக³ரஜலம்) நிவவாவகா ஹாவாத்ரிதிக்ஷண தே³யாநம் ஸம்ஸாரம். "ஸம்ஸாரஸ்யாத்ஸம்ஸரண" திதி ஶப்³தா³ர்த²தாவஜே. ஸாவவஸ்ரஷாஸ் "ஶமதா" விதீ யாதோஃ கதவிவஜர்ப⁴வ்யத்யஃ. "ஜவஜாவளவநாரண்யவந்தீ"

𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 (𑌅𑌶𑍇𑌷𑌮𑍍) 𑌅𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌰𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌤𑌥𑌾, 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍇𑌷𑌃. 𑌉𑌪𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇𑌤𑌰𑌾𑌂𑌶𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌃. “𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌯 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑍀𑌣𑍍𑌯𑍋𑌪𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇𑌤𑌰𑍇𑌷𑍍𑌵𑌿𑌵𑍇”𑌤𑌿 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌤𑍍. 𑌸 𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌶𑍇𑌷𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍁𑌪𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 (𑌶𑌮𑌯𑌤𑌿) 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌯𑌤𑌿, 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌕𑌰𑍁𑌣𑌾𑌨𑍁𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌶𑍀𑌲𑌤𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌕𑌣𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑍀𑌪𑍁𑌰𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌷𑌣𑌸𑌨𑍍𑌤𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌕𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌨𑍋𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃. 𑌯𑌥𑌾 (𑌹𑍇 𑌵𑌰𑌦! 𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑍀𑌪𑍁𑌰𑍇) 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍇𑌷𑌃. (𑌸𑍍𑌵𑌕𑍀𑌯𑌰𑌸𑌾) 𑌸𑍍𑌵𑌕𑍀𑌯𑍈𑌃 = 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌃, 𑌰𑌸𑌯𑌾 = 𑌬𑌲𑍇𑌨, (𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑌃 𑌤𑌵 𑌸𑍍𑌤𑌵𑌃 𑌕𑌰𑍁𑌣𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌧𑍇𑌃, 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌨𑍍𑌤𑌤𑌿𑌃) 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍁𑌣𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌧𑍇𑌃, 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌤𑌿𑌃 = “𑌜𑌾𑌯𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌹𑌿 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌯𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑍇𑌨𑍍𑌮𑌧𑍁𑌸𑍂𑌦𑌨𑌃” 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌪𑌾𑌤𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌕𑌟𑌾𑌕𑍍𑌷𑌪𑌰𑌮𑍍𑌪𑌰𑌾𑌯𑌾𑌃, 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌨𑍍𑌤𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃. 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌵𑌚𑌨𑌮𑍍. (𑌉𑌭𑌯𑌥𑌾) 𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌸𑍍𑌰𑍋𑌤𑌸𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇𑌣 (𑌵𑌿𑌤𑌤𑌿𑌂) 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 (𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌤𑍁) 𑌕𑌰𑍁𑌣𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌧𑍇𑌰𑍇𑌵 𑌕𑌟𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑌿𑌪𑌰𑌮𑍍𑌪𑌰𑌾𑌰𑍂𑌪𑌾 𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌸𑍍𑌰𑍋𑌤𑍋𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌪𑌰𑌿𑌣𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃. (𑌨𑌃) 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌦𑍀𑌯𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍, 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌦𑍀𑌯𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌚 “𑌤𑍃𑌣𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍𑌯𑌪𑌿” 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑍇𑌷𑌃. (𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌪𑌾𑌰𑌮𑍍𑌪𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌅𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌤𑌥𑌾 𑌶𑌮𑌯𑌤𑌿) “𑌉𑌭𑌯𑌥𑌾 𑌵𑌿𑌤𑌤𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑍁” 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑍇 (𑌉𑌭𑌯𑌥𑌾) 𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌸𑍍𑌰𑍋𑌤𑍋𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌪𑌰𑌿𑌣𑌤𑍈𑌃 𑌕𑌰𑍁𑌣𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌪𑌰𑌮𑍍𑌪𑌰𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌾𑌲𑌿𑌕𑌾𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨. (𑌨𑌃) 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌾𑌕𑌮𑍍, 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌪𑌾𑌰𑌮𑍍𑌪𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌶𑌮𑌯𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃. 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌯𑌥𑌾 𑌨𑌦𑍀𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌹𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌵𑌿𑌷𑌯𑌿𑌣𑍀 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌕𑌰𑍁𑌣𑌾 𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌸𑍍𑌰𑍋𑌤𑍋𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌪𑌰𑌿𑌣𑌤𑌾 𑌸𑌤𑍀 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌂 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌂 𑌶𑌮𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃. 𑌅𑌥 𑌵𑍈𑌷𑍍𑌣𑌵𑌕𑌰𑍁𑌣𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌧𑍇𑌃 𑌕𑌟𑌾𑌕𑍍𑌷𑌪𑌰𑌮𑍍𑌪𑌰𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌹𑌿𑌣𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌤𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍈𑌨𑍍𑌯𑌬𑍋𑌧𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑌃. 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌥𑌕𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌤𑌵𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂. 𑌕𑌾𑌵𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍈𑌲𑍀 𑌸𑌾𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍𑌕𑍃𑌷𑍍𑌯𑌤” 𑌇𑌤𑌿 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌤𑍍. “𑌕𑌰𑍁𑌣𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌧𑍇𑌃, 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌪𑌾𑌰𑌮𑍍𑌪𑌰𑍍𑌯” 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌲𑌾𑌘𑌵𑌮𑍍. 𑌕𑌰𑍁

ணாயா꞉ ஸம்ஸாரஸாக்ஷிவ ஸத்த்யாத்தநா ஸரிணாமஃ ஸர
ணகோஷிதாமஸ்ய ஸ்ராந்தஸந்தேஹஸஞ்சயவ்யக்த ப்ரபோதவகாரக ம்ப்ர
ப்ரதிபாதகே ஸ்ரீ மோஹாய்ஸ்வார்தாநந்தம்ஸ்ப்ராஹீதே உபகாரகம்
ம்ரஸாரஸகெ வ்ருத்தவ்ய꞉ ॥ ॥௧௮॥

பதம்,	உரை.
ஹே தேவநாயக!	ஏ தேவநாயகனே!
காமாதிதோஷிணி	காமம்முதலிய கெட்டகுணங்களாலே தூஷிக்கப்பட்ட புருஷனிடத்திலும்
ஸ்வகேலிதரஸாத்	தன்னுடையலீலையின் வேகத்தாலே
க்ஷிப்த꞉	போடப்பட்டதான
தவ	தேவரீருடைய
ஏக꞉	ஒரு
{ கருணா	கருணையாகிற
கணபிந்து꞉ }	ஸமுத்திரத்தின் பிந்துவானது
உபயதா	இரண்டுப்ரகாரமாக
விததிம்	விஸ்தாரத்தை
ஸஜந்மா꞉	அடைகிற
தத்ஸந்ததே꞉	அந்தப்புருஷனுடைய ஸந்ததியினுடைய
{ ஸம்ஸார	ஸம்ஸாரமாகிற
தாவதஹநம் }	காட்டுததீயை
அஶேஷம்	மிச்சமில்லாமலிருக்கும்படி
ஶமயதி.	போக்கடிக்கிறது.

உ-வ்யா। ஜ்ஞாநாந்தவர்களான முதலாழ்வார்களை ரக்ஷித்த தைக்கொண்டு என்னையு மிரக்ஷிக்கவேணுமென்று காமாதிதோஷ துஷ்டரான நீரும் கேட்கலாமோவென்னில்; ஸமாபாதவேகத் தாலே நெடுந்தூரமிருக்கப்பட்ட வநத்தில் போடப்பட்ட ஸமுத்ர பிந்துவானது ஸமாப ஸாஹமாய் க்ஷிப்ரமானால் அந்த வன த்திலுண்டான தாவாநலத்தை நிஶ்ஶேஷமாக ஶமநம் பண்ணு மாப்போலே தேவரீர் ப்ரதிக்ரஹம் வாங்கின உதாரக்ஷணமாந

நாதிசயத்தாலே தாண்டவஞ் செய்துகொண்டு மீமயர் அளந்தரு ளும் போதுண்டான வேகத்தாலே ஸமஸ்த ஸம்பந்தமில்லாமல் க்ருபைக்கு நெடுந்தூரத்திலிருக்கும் காமிநிஷேத்ர ப்ரதேசவர்த்தி ஜனத்தினிடத்தில் ஸ்ரீ ஸூக்த யாவிழுப்பட்ட க்ருபாபிந்துவானது அந்த வர்ஷனையும் ஜந்துவையும் பார்த்து ஐயோ! இந்த வர்ஷனாதும் காமாவிஷனாய் வரஸமுத்தை யிழந்துபோ கிறானன்றிக்கே அவன் ஜந்துவும் கெட்டுப்போய் விடுகிறதே யென்று நினைத்து இரண்டு ப்ரகாரமாய் ஸஹிவ்யூஹமாய்க்கொண்டு கரையை யுடைத்துக்கொண்டு அந்த வர்ஷனுடையவும் ஜந்துவினுடையவும் ஸம்ஸாரத்தை நிச்சேஷமாக ஸம்ஹரம்பண்ணு கிறது. அப்படிப்போலே யென்னிடத்தில் ஒரு க்ருபாபிந்து விழுந்தால் ஈஷத்துணை நானும் க்ருதார்த்தனாக ஆகுவேன், அது விழவில்லையே யென்கிறகருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார். காமசேதி "ஜந்துதேஹயோ விததிம் ஸஜந்து" என்றுவது, "விததிம் ப்ரஸ்ரஸ:" என்றுவது வாமமிருக்குமென்றும், "ஸஜஸ:" என் கிற வாமமானது தைவிகநாம ப்ரயோகமாயிருக்கு மென்றுந் தோன்றுகிறது. (தேஹளீச! ஸகேஸிதாஸா) தன்னு டைய விக்ரமகேளி வேகத்தாலே (காமாவிஷ்டேzவி) காமஷேத்ர ப்ரதேசாதி தேசப்ரதேசஸ்தித வர்ஷனிடத்திலுமென்றபடி. (க்ஷிப்த:) போடப்பட்ட தான, (தவதக: க்ருபாணாம்புவபிந்து:) தேவரீருடைய க்ருபா ஸமுத்ரத்தினுடைய ஒரு பிந்துவானது, ஸமுத்ர ஜலபிந்து வானது வ்யவஹிதமான வநத்தில் தானாகவிழாமல் போனாலும் வாதவேகத்தாலே விழுமாப்போலே ஒரு சுத்தமான தேஹளீக் கிஸனும் அந்த தேஹளீக்குள்ளே யடங்கியிருந்தாலும் விஸ்ர வாய் வளர்ந்து லோகங்களை மீமயா யளக்கும்போதுண்டான வே கத்தாலே ஸமஸ்த ஸம்பந்தமில்லாமல் க்ருபைக்கு நெடுந்தூரத் திலிருக்கும் காமாவிஷ்டவர்ஷனிடத்தில் வரஸோமவதர்களிட த்தில் ப்ரவஹித்த க்ருபாணாம்புவத்தினுடைய பிந்துவானது விழுந்ததென்றபடி. இது சவிஸ்மயத்தாலே ஸூசிதம். சஷ: வாரத்தைவிட்டு ராஜா வஹிஸ்ஸஞ்சாரம் பண்ணும்போது சஹி

பக்தர்கள் ப்ரணயத்ருஷ்டிக்கு விஷயமானால் ஸாபராதஜநங்களும் த்ருஷ்ட்யக்ஷேபத்துக்கு விஷயமாகலாமிறே. (தத்ஸந்ததே:) தஸ்ய = அந்த காலவமஹர்ஷியினுடைய, ஸந்ததே:= புத்ர பௌத்ராதிஸந்ததியினுடைய, இதுக்கு "ஸம்ஸாரதாவதஹநம்" என்கிறதோடே அந்வயம். (உபயதா) இரண்டு ப்ரகாரமாக விததிம்) விஸ்தாரத்தை (ப்ரபத்ய) அடைந்ததாய்க் கொண்டு, "ஸஜநுஷு" என்கிற பாடத்திலுமிதுவே அர்த்தம். ஐயோ! இந்த காலவமஹர்ஷின் ஶாத்ரும் ப்ரஸாதத்தை யிழந்து விஷயாஸக்தனாய்ப் போனதுமன்றிக்கே ஸந்ததியும் கெட்டுப்போகிறதேயென்றெண்ணி அந்த மஹர்ஷிவிஷயமாயும் ஸந்ததி விஷயமாயு மிரண்டு ப்ரகாரமாக க்ருபாபிந்துவானது ஸம்வ்ருத்தமாயிற்றென்று கருத்து. ஒரு க்ருபாபிந்துவே அந்த மஹர்ஷியையும் ஸந்ததியையும் நித்யஸூரிகோர்வையில் சேர்க்கும்படி பரிபூர்ணமாயிற்றென்று தாத்பர்யம். வநத்திலுண்டான அபரிமிததாவாநலத்தை நிஶ்ஶேஷமாக ஶமநம் பண்ணுகிறதற்கு ஏகஜலபிந்துவானது தனக்கு ஸாமர்த்யமில்லாமல் மேகஜல ப்ரவாஹமாய் பரிணமித்து மஹாதாவாக்நியை ஶமநம் பண்ணுமாப்போலே ஏகக்ருபாபிந்துவானது அபரிமிதக்ருபாப்ரவாஹமாய்க்கொண்டு ஸம்ஸாரஶமநம் பண்ணுகிறதென்றபடி. ஏகஜலபிந்துக்கு அபரிமிதப்ரவாஹரூபேண ஸம்வ்ருத்தமாகும்படி ஶக்தியில்லை, க்ருபாபிந்துவுக்கு மஹாக்ருபாப்ரவாஹமாகும்படி ஶக்தியுண்டு ஏகஜலபிந்துவானது மஹாப்ரவாஹப்ரவாஹமானால் தாவாநலஶமநம் பண்ணுமாப்போலே க்ருபாபிந்து மேகமாய்க்கொண்டு ஸம்ஸாரஶமநம் பண்ணுகிறதென்று அபிப்ராயம். ஸம்ஸாரதாவதஹநஶேஷம் ஶமயதீத்யந்வய:. அஶேஷம் யதாபவதி ததா ஶமயதீத்யர்த்த:. "ஸஜந்யா:" என்கிற பாடத்தில், (உபயதாவிததிம் ஸஜந்யா: ஸந்ததே:) புத்ரபௌத்ராதி ப்ரகாரயா ஶிஷ்யப்ரஶிஷ்யாதி ப்ரகாரயா ச விஸ்தாரம் ஸஜந்யாஜந்யத்யர்த்த:. காலவமஹர்ஷனிடத்தில் க்ருபாபிந்து விழுந்தால் அவனுக்கு புத்ரபௌத்ராதி ரூபேண ஶிஷ்யப்ரஶிஷ்யாதி ரூபேண ச விஸ்தமான.

அந்த பாரதந்த்ர்யஸங்கதியினுடைய ஸம்ஸாரஸ்பர்சநம் பண்ணுகிற தென்றபடி. காரணவிஷயபாரதந்த்ர்யனுக்கு பாத்ய பாதகாதி ஸங்கதியுண்டேயாகிலும் ஸ்வயங்க்ருதகார்யத்தைகையாலே ஸ்வாதந்த்ர்யலக்ஷணமில்லாமையாலே சிஷ்யஸங்கதி ஸம்பவிக்கக் கூடுமோ வென்னில்; அத: காரணாதிதோஷதுஷ்டதையால் பஹி: ஸ்வஸங்கனாய் ஸாக்ஷிகாரணமும் பண்ணிக்கொண்டு பூஜநங்களை ஸ்தோத்ரத்தாலும் அனுஷ்டானத்தாலும் ஸம்போதநம் பண்ணி ஸ்வஸஹ்ய சிஷ்யனுக்கிக்கொள்ளுவாருமுரிலுண்டாகையாலே அவர்களுக்கு சிஷ்யஸங்கதியுண்டாகக் குறையில்லை. யதா, பாத்ய பாதக பாரம்பர்யா பாத்ரீகரணாதி பாரம்பர்யாவ விகதம் ஸஜ்ஜந்யஜந்யத்வம். "தத்ஸங்கதே:" என்று காரணவிஷய பாரதந்த்ர்யஸங்கதியினுடைய ஸம்ஸாரஸ்பர்சநம் பண்ணுகிற தென்று சொன்னத்தாலே காரணவிஷய பாரதந்த்ர்யஸம்ஸாரஸ்பர்சநம் கைமுதிக ந்யாயஸித்தம். இது "ஸஜ்ஜநு, ஸஜ்ஜந்யா:" என்கிற இரண்டு பாடத்துக்கும் தாத்பர்யம் ॥ ॥கஅ॥

உ-௫॥ நீரோத்பராக்ஷிபதிதஸ்ய ஸாகாரஸ்ய
த்ராணேந நாத விதரம்புஜ ஸாம்புஜாக்ஷ: ।
ஸ்வாதந்த்ர்ய தோஷபதநாஸ்பதகே ஸ்வயம் தே
ஸ்ரீ பாதயாத்யதிஸரேண த்ருதாயஸ்ய ஸ்வம் ॥ ॥ககூ॥

வ்யா ॥ அத: "அபாயாத: க்ஷாத்ர ஸ்வதர்மாவஸ்தாயாவ ஸஸாஹ்ய: க்ருதவேதாந்தஸூத்ராநீஸ்வரபரமேச்வரஜநவர:" இத்யாக்ருதித்ரயத்தை நிக்ருஷ்டஸி தாம நிரோத்பராக்ஷிபதித ஸாகாரஸ்ய ந்யாயேந க்ருபாபாத்ரிரக்ஷ்ய க்ருதாயஸ்யேதி நிதர்சயதி । நீரேதி । (ஹேநாத) ஸவ்யேதநாசேதநாத்மக ஸ்வ பஞ்சநியந்த: ' "நிரவாயிகநிதேய்யே ஸத்ய ஸக்ஷாலோ தநீக்ஷிணா" இத்யுக்தே:. அத நாதேதி ஸம்போதநம் ஸர்வத: ஸம்போதநாயிகாரிவாயிருவாவேக்ஷயா ஸ்வஸஹவிஷயே கைமுதிகந்யாயம் த்யோதயதி (நீரோத்பராக்ஷ) நீரஸ்ய = காசாரஸ்ய, "காசாரோ நீரதிர்பா" இத்யமர:. உத்பலாக்ஷ॥

𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯, 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌤𑌿𑌕𑌸𑍍𑌯 = 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌯𑌗𑌤𑌿𑌕𑌸𑍍𑌯 (𑌶𑌰𑌣𑌾𑌰𑍍𑌥𑌕𑌸𑍍𑌯) 𑌶𑌰𑌣𑌾𑌗𑌤𑌸𑍍𑌯, "𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌶𑌰𑌣𑌸𑍍𑌯" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃. "𑌪𑍋𑌤𑌃 𑌪𑌾𑌕𑍋𑌽𑌰𑍍𑌭𑌕𑍋 𑌡𑌿𑌮𑍍𑌭𑌃 𑌪𑍃𑌥𑍁𑌕𑌃 𑌶𑌾𑌵𑌕𑌃 𑌶𑌿𑌶𑍁𑌃" 𑌇𑌤𑌿. (𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇𑌨) 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇𑌨, 𑌨𑍀𑌰𑍋𑌗𑌤𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾𑌦𑌨𑍇𑌨 𑌈𑌰𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌵𑌾𑌰𑌣𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌪𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌪𑍋𑌷𑌣𑍇𑌨𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃. "𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑌂 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇𑌽𑌪𑌿" 𑌇𑌤𑌿 𑌮𑍇𑌦𑌿𑌨𑍀. "𑌦𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑌨𑍁𑌜𑌾" 𑌇𑌤𑌿 𑌯𑌾𑌦𑌵𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇 "𑌨𑌾𑌥𑌵𑌿𑌤𑍇" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾𑌨𑌕𑌂. (𑌵𑌿𑌹𑌾𑌰𑌂) 𑌸𑌾𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌕𑌾𑌸𑍁 "𑌤𑌪𑍋𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌵𑌤𑍀 𑌸𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌸𑍍𑌯𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍁 𑌸𑌂𑌕𑍋𑌪𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌃" 𑌇𑌤𑌿 𑌈𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾 𑌨𑌾𑌰𑌿𑌤𑌯𑍇𑌨 𑌕𑌤𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌕𑍍𑌯𑌾𑌰𑍇𑌵𑌾𑌸𑍁 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌯𑌾𑌽𑌭𑌿𑌗𑌮𑌿𑌤𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃. 𑌵𑌿𑌪𑌕𑍍𑌷𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌸𑍁 𑌸𑌪𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑌪𑌸𑍍𑌤𑌾 (𑌸𑌾𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌷𑍁) 𑌏𑌕𑌪𑌤𑍀𑌪. 𑌸𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾𑌽𑌭𑌿𑌮𑍇𑌯𑍇𑌰𑌪𑌿 𑌸𑌾𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃. "𑌸𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌵𑍀𑌸𑍍𑌯𑌾𑌣𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌣𑌿 𑌕𑍃𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌦𑌿𑌕𑍍𑌵𑌾𑌦𑍇𑌶𑌪𑌦𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌃. "𑌏𑌕𑌪𑌤𑍀𑌸𑌾𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌷𑍁" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃. (𑌹𑍇𑌮𑌾𑌪𑌨𑌦𑌾𑌯𑌿𑌪𑌤𑍇) 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑍇𑌕𑌦𑍇𑌵𑌾𑌯𑌿𑌪𑍇! 𑌕𑌨𑍇𑌨𑌾𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌹𑍍𑌵𑌯𑌾𑌯𑍇𑌣𑍇𑌵𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪 𑌤𑌾𑌰𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌿𑌤𑌃. (𑌕𑍍𑌵 𑌈𑌰𑌂) 𑌕𑌾𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌹𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍀𑌯𑌤𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌕𑌟𑌈𑌰 𑌰𑌹𑌿𑌤𑌕𑍍𑌷𑍀𑌬𑍀𑌬𑍀𑌪𑌿𑌷𑍍𑌕𑌰𑌣𑌾𑌹𑍁𑌕𑍇𑌵𑌲𑌮𑌿 𑌤𑌦𑌾𑌹𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌈𑌨𑌂 𑌈𑌦𑍃𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃. (𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍇𑌵𑌾𑌦𑌾𑌯) 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌦𑍍𑌤𑌯𑌾𑌸𑍍𑌵𑌕𑍇𑌨 𑌪𑌰𑌿𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 (𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾𑌦𑌾𑌪𑌾𑌤𑍍𑌯𑌤𑌿𑌕𑌰𑍇𑌣) 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾𑌦𑌯𑍋𑌃 𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌕𑌰𑍇𑌣 = 𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌷𑌙𑍍𑌗𑌣, 𑌈𑌦𑍃𑌶𑍇𑌨𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃. "𑌕𑌯𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌕𑌰𑌃 𑌪𑌾𑌂𑌸𑌿𑌵𑍍𑌯𑌸𑌨𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌷𑌙𑍍𑌗𑌯𑍋𑌰𑌿" 𑌇𑌤𑌿 𑌈𑌦𑌿𑌨𑍀. (𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾𑌯𑍁𑌯) 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾𑌯𑍁𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌾. 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌃 𑌕𑌯𑍁𑌃 = 𑌪𑌰𑌈𑌹𑌮𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑌾 𑌯𑍋𑌜𑌨𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌯𑍋𑌹𑍍𑌯𑌿𑌤𑌃. "𑌕𑌯𑍁𑌰𑍍 𑌹𑌿𑌯𑍇𑌯𑍋𑌰𑍇𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑌯𑍋𑌜𑌨𑌨𑌿𑌵𑍍𑌯𑍂𑌤𑍍𑌤𑌿𑌷𑍁" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃. 𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑌂 𑌕𑌾𑌵𑌿𑌯𑍁𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾𑌯𑍁𑌶𑌪𑌾𑌦𑌤𑌸𑍍𑌕𑌰𑍋𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌣𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑍇𑌽𑌪𑍍𑌯𑍇𑌕𑌵𑌚𑌨𑌂. 𑌯𑌯𑌾 𑌸𑌾𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍋𑌷𑌾𑌣𑍇𑌵𑌿𑌤𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌾𑌗𑌤𑌕𑌂𑌸 𑌈𑌯𑌦𑍋𑌷𑌾𑌯 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌪𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌪𑌰𑌿𑌪𑍋𑌷𑍍𑌯 𑌤𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌹𑌰𑌤𑌿. 𑌏𑌵𑌂 𑌕𑍍𑌵𑌈𑌪𑌿 𑌈𑌰𑌂 𑌸𑌕𑌾𑌰𑌣𑌈𑌦𑌾𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌪𑌦𑍍𑌯𑌾𑌪𑌣𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌵𑌿𑌹𑌰𑌣𑍋𑌪𑌕𑌰𑌣𑍀𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾𑌯𑍁𑌕𑌾𑌵𑌿𑌯𑍁𑌤𑌿𑌹𑌾𑌵𑌃 ॥ ॥௧௯

பதம்.	உரை.
ஶ்ரீமத்கோபபுராதிபதே !	ஏ திருக்கோவலூருக்கு அதிபதியானவனே !
ஶ்ரீநாத !	ஏ ஸர்வலோகைகநாதனே ;
நீடோதராத்	கூட்டின் மத்தியத்தினின்றும்
நிபதிதஸ்ய	விழுந்த
ஶுகஶாவகஸ்ய	கிளிப்பிள்ளையினுடைய
த்ராணேந	இரக்ஷிப்பதாலே
விஹரந்	விளையாடுகிற
ஸார்வபௌம இவ	ஸார்வபௌமன்போலே
த்வம்	தேவரீர்
மாம்	அடியேனை
ஸ்வயம்	தானாகவே
க்ருஹீத்வா	எடுத்து
க்ரீடயா	லீலையின் ஸம்பந்தத்தாலும்
க்ருபயா	தயையின் ஸம்பந்தத்தாலும்
க்ருதார்த்தய	க்ருதார்த்தனாகப்பண்ணவேணும்

உ—வ்யா உம்மை நீரே ரக்ஷித்துக்கொள்ளலாகாதோ ; உம்முடைய ரக்ஷணத்தாலே தேவரீருக்கு எனக்கென்ன ப்ரயோஜநமுண்டென்னில் ; வ்ருக்ஷாக்ரஸ்யமான ஸம்ஸாரவ்ருக்ஷத்தினின்றும் ஸ்வயம் பூதலத்தில் விழுந்து கரையேறமாட்டாமல் துடிக்கிற கிளிப்பிள்ளையை ஸார்வபௌமன் ஐயோ! என்றிரங்கி ஸ்வயமே வந்து எடுத்துப்பாலூட்டி ஆபரணங்களைப்பூட்டி வேண்டினபோது பரக்கவிட்டு விளையாடிக்கொண்டு ரக்ஷித்துத்தானுகக்குமாப்போலே, அடியேனும் தேவநாயகனோடு ஸம்ஶ்லேஷமாகிற உபாஸநத்தில் நின்றும் ஸ்வயம் விழுந்து விஷயஸாகரத்தில் கரையேறமாட்டாமல் துடிக்கிற வென்னை க்ருபயா எடுத்து அடியேனை ரக்ஷிக்கவேணும். இப்படிச்செய்தால் தேவரீருக்கு விஹாரஸித்தியோடே கூட "க்ருதார்த்தோऽஹம் ஶ்ரீஷ்வாதிகவயஸ்ய: ஸ்வத்வதே" என்கிறபடியே யடியேனும்

க்ருதார்த்தனாக ஆகுவேனென்கிற கருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் நீலேதி। (ஸநாத!) தேவரீர் நாதனாகையாலே அநாதனான என்னை ரக்ஷிக்கவேணும். நாதன் அநாதனை ரக்ஷிக்க ப்ராப்த மிறே. (ஸர்வலோகநாதாயிவேதி!) ஸர்வலோகத்துக்கு நாதனா யிருக்கும் ஸ்வாமிந்! தேவரீர் நாதனாயிருக்கிறதுமன்றிக்கே ராஜாவாயுமிருப்பதாலே ராஜாவுக்கு ப்ரஜாபாலநம் தர்மமாயும் ஸீலையாகவுமிருக்கும். (க்வா) க்வாப்யஸ்வஸ்தாநனை தேவரீர், க்வாப்யஸ்வஸ்தாநனுக்கு ப்ரஜாஸம்ரக்ஷணம் ஸ்வயம் ப்ரயோஜநமாயிருக்கும். (நீலோதராக) ப்ருக்ஷார்த்த ஸ்யமான கூட்டின் ஸஸ்த்தினின்றும், (நிபதிதஸ்ய) நிதராம்பதி தஸ்ய, ப்ருக்ஷார்த்த பஞ்ஜரஸ்த்தில் நின்றும் கல்லும் முள்ளு மான ஸம்ஸார க்ஷேத்ரத்தில் விழுந்து துடிக்கிற, வழிக்கவுங்கூட யோக்யதையில்லாமல் கஷ்டப்படுகிறவென்றபடி. (ஶாகாஸ்ருகஸ்ய) கிளிப்பிள்ளையினுடைய (த்ராணேந, விஹாரது) ரக்ஷணத் தாலே விளையாடுகிற (ஸாவதாநஜவ) ஜஹாராஜன்போலே பா லூட்டி வளர்த்து குஹரணங்களைப்பூட்டி வேண்டினபோது பரக் கவிட்டு விளையாடுகிற ஜஹாராஜன்போலே யென்றபடி. (ஜம்) கரையேறவிறக்கில்லாமல் அதோகதியை யடைந்தவனும் ஸ்ரீவேலா கரணஸம்ருதனுமான என்னை (ஸ்வயமேவ) தானே எடுத்து, ஆ ளிட்டெடுக்காமல் ஸ்வயமே வந்தெடுத்தென்றபடி. ஆளிட்டெ டுத்தால் ஆளுக்கு எடுக்கத்தெரியாமல் கீழே தள்ளித்தாலும் அ காயமான கதத்தில் விழுவனென்றபடி.. (ஸ்ரீபாதயாவ்ருதிகரேண) ஸ்ரீகாரணங்களுடைய ஸம்பந்தத்தாலே (க்ருதார்த்தய) க்ருதார்த்தனாக்கவேணும். ஶாகாஸ்ருகத்துக்குப் பாலூட்டுமாப் போலே க்ஷீரதாநஸ்வத்தைக்கொடுத்து என்னைக்கொண்டு கைங்கர் யங்கண்டருளி அடியேனை யநுக்ரஹிக்கவேணுமென்றபடி. "ஸ்ரீ பாதயாவ்ருதிகரேண ஜஜாதய க்ருதார்த்தய" என்றந்வயிக்கவுமாம். தேவரீருக்கு விஹாரஸித்தியோடே கூட எனக்கும் க்ருதார்த் தை யுண்டாகிறதென்றபடி. தயையில்லாதபோது கேவலஸ்ரீ யை கார்யகரமாகாது, நிருபாதிக ப்ராணிஹிம்ஸநமும் ஸீலை யிறே. தயையும் விஹாரமில்லாதபோது கார்யகர மாகாது

கூபத்தில் விழுந்த புலியை ஐயோவென்று தயைபண்ணியெடுக்கிற வ்யாபாரம் ஶ்லாக்யமாகாததாலே தயை புலிவிஷயத்தில் கார்யகரமாகவில்லை. ஶ்லாகா நாம அநர்த்தாஜநகவ்யாபார:. புலியையெடுத்தால் அத்தாலே பிறகு தனக்கு அநர்த்தம் வருகையாலே அந்த வ்யாபாரம் பயஜநகமாகையாலே ஶ்லாக்யமாகமாட்டாது. "ஶ்லாகா நாம ரஸஜநகவ்யாபார" இதி ஶப்தவ்யுத்பத்திகாஶிகா. அப்படிப்போலன்றிக்கே என்னை ஸம்ஸாரத்தில் நின்றுமெடுத்து ரக்ஷிக்கை உனக்கு தயாகார்யமாயும் அநர்த்தாஜநகமாயுமிருப்பதாலே என்னை க்ருதார்த்தனாக்கவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறாரென்று கருத்து. பின்னும், இவருக்கு ரக்ஷணமாவது கூபே விழுந்த ஶாகாம்ருகத்தையெடுத்துப் பாலூட்டி வேண்டினபோது பரக்கவிட்டு ஆஹாரங்களைப் பூட்டுகை முதலியவைகளைச் செய்யுமாப்போலே, ஸம்ஸாரஸாகரத்தில் விழுந்து துடிக்கிற இவரையெடுத்து ஸ்வாநுபவரூபமான பாலையூட்டி வேண்டினபோது பாத ஸம்வாஹநாதிரூபமான கைங்கர்யங்களைப் பண்ணுவிக்கை. ராஜா தயாளுவாக இருந்தும் ஸமர்த்தனாயில்லாவிட்டால் அந்த ஶாகாம்ருகத்தையெடுத்து ப்ராணஸம்ரக்ஷணம் பண்ணுவதத்தனையொழிய ஆஹாராதிகளைப்பூட்டி வேண்டினபோது பரக்கவிடமாட்டான், ஆகையாலே தேவரீர் தயாளுவாயும் ஸமர்த்தனாயும் நான் ஸம்பாவகாரணரஹிதனாயுமிருப்பதாலே என்னை ஸம்ஸாரத்தினின்றுமெடுத்து யாவதாத்மபாவியாக கைங்கர்யங்களைக் கண்டருளினால் தேவரீருக்கு ப்ராயாஶ்ருந விஹாரஸித்தியோடேகூட அடியேனுக்கு ஶாகாம்ருகத்துக்கு ஸ்வாதுஆஹாரபோஜநஸித்திபோலே போஜநமும் ஸித்திக்குமென்று கருத்து ॥௧௯॥

௨௦॥ ஶ்யாமாஶகுந்தஜநிவ ஜாதம் ஸ்வஸ்தோபவந்தேஸ்ய
தேஹம் க்ஷிபந்து ஜநிதவஜ்ரதரா ஶதஸ்ய ।
தத்ராத்ய ஶம்கவி தேவபஞ்ஜீவிஸாரிது
ஸந்தோஷகந்தூப்ய ஸாகரஸம்ஸ்வாயா: ॥ ॥௨௦॥

வ்யா॥ யத்யபி "ஸ்தோத்ரயாவ்ருத்திகரேண" தஸ்யோக்தம், ததாபி "ஸ்வாராஜ்யஸஹஸ்ராஜந" இதி ஸம்ஶயாபேக்ஷந

कथं वदनीयमिति चेत्, शास्त्रवेदवेद्यया वदनीयत्वात्, कर्णपीयूषनादयोऽपि वाचिव्याहृत्या... [illegible]

ஷெஶ்வஶ்யத்திஷஶுநாஸ். ஹொஜராஜஸூத்ர தத்ஷவீக்ஷாரநம் ஶீக்ருத்ய த்ருஶ்யமானஸோநாயஶு தத்த்ருஶ்யதாஷ்ருஶமானஸோ நாயஶு தத்தாஷ்ருஶமானவொzவ்யஸ்த்வணூஜத்ராஹ. (கூஜேவி) நிரவாவ்யம் (ஸஞெராஷம் உஶ்ஜய) வஜுய, யஶாகுஶ்வநஸா வஶுஹளஜஃ கஞஶநஶகுஶாபைகம் ரஜநாபைஜ்ய வஂஜரக்ஷிவ்ஹா ஸவிீயாஹிஜதாநஸாரேண ஸஸ்யாநவாரெவெத்ய வஂஜராஸ் விஜொவ்ய ஸஷயஹ்ருஷயாஂ ஸவீயாஂ ஸஞெராஷயதி, தயா குஜேவி ஸ்வக்ருதஷரிதவரிவாகெநாநாஷிகாமஂ ஸஂஸரஹஂ ஸஂஸாரஷிஜொவ்ய ஸஃஸ்ருதிஷஃவொஸஹிஷ்ணம் ஸவீயாஂ ஸஞெராஷயெதிஹாவஃ. ஸ்வவஷாவமமெப்யெ்ய ஹஶவதஷவா வெத்ய ஸெஸ்வரஂக்ஷிவணிதிவாயஶுஃ. ரமுவகஶெஷ ஸக்ஷீ ணெஶுாவஜாமக்ஷரஃ. ‹‹தத்தாஷ்ருஶ›› ஜிதத்ராநயபாமக்ஷாரஃ ‹‹ஸாகஶெஸ்யெவாவஜாமொநாவஜெயகெz நயெயாஜத›› ஜதி ஸக்ஷ ணாஸ். ‹‹கூஜேவீ›› தீசரஸஞெராஷாவெக்ஷயாzஸ்ய மெவமக்ஷ ண்யவதீசெவஶுத்திரெகாமக்ஷாரஃ ॥ ॥௨௦॥

பதம், உரை.

ஹெமொவவாரீஷவிஹாரிந்!	ஏ திருக்கோவலூரில் விளையாடுகிற[வனே !
கூம்	தேவரீர்
ஞீலாஶுகஂஜிவ	லீலைக்காக பரிக்ரஹிக்கப்பட்ட பக்ஷிபோலே
ஜாம்	அடியேனை
ஸ்வவஷாவமமெப்யெ்ய	தன்னுடைய ஸ்தானம்வந்து சேருவதற்காக (தன்னுடைய திருவடியைசேரும்பொருட்டு)
முணஸ்யம்	கயிறினாலேகட்டப்பட்டதாக (தேவரீருடைய கல்யாண குணங்களிலிருப்பவனாக)
[கூகூவா	பண்ணி]
ஷுரிதவஞூரதஃ	பாபங்களாகிறகூட்டினின்றும்
ஸெஸ்வரம்	தன்னிஷ்டப்படி
க்ஷிவாநு	விடாநின்றுகொண்டு
ஸாமரஸஸ்ஹவாயாஃ	இலக்ஷ்மிக்கு
தத்தாஷ்ருஶாம்	அப்படிப்பட்டதான

அநகீ⁴	விலக்ஷணமான
ஸந்தோஷம்	ஸந்தோஷத்தை
உபசய	வ்ருத்திசெய்

2 – வ்யா ॥ இப்படி நிஶ்ஶேஷப³ந்த⁴நிவ்ருத்தி ப்ரதிப³ந்த⁴காரணத்தை அபேக்ஷிக்கிற உம்மை ப³ந்த⁴ங்களை விட்டு நீக்கி "ஸர்வேஷாம் மோக்ஷம் அதி⁴ரோஹதி" என்று வைராக்³யத்துக்கு விட்டால் சிறைகிடந்த ராஜகுமாரனை அபி⁴ஷேகத்துக்காகச் சிறையினின்றும் விடுவித்தால் ஸந்நிஹிதர்களான தேவிமார் பக்கல் கண்ணோட்ட முண்டாகுமாப்போலேயும், நெடுநாள் பட்டினிகிடந்தவன் அத்யந்தஸாரமான வேப்பம்பழத்தைக் கண்டால் அத்தை ஆஸ்வாத³நம் பண்ணத்துடங்குவன் போலேயும், ஸந்நிஹிதமாயும் அத்யந்தஸாரமும் க்ஷுத்³ராநந்த³ஸாத⁴நமாயுமான ஶப்³தா³தி³களில் விழுந்து மண்டி என்னுடைய பத³த்துக்குவாராமல்போனால் செய்வதென்னென்னில்; தேவரீர் பெரிய பிராட்டியார் முதலான தி³வ்யமஹிஷிகளோடே "செருந்தி மிக மொட்டலர்ந்து தேன் கொள சோலை திருக்கோவலூரதனுள்" என்கிறபடியே புஷ்பவ்ருக்ஷங்களையுடைய உத்³யாநத்தில் ஜீவஶகுநங்களைப் பரக்கவிட்டு விளையாடும்பொழுது வ்யாஜனாலே கட்டப்பட்டவலையில் அகப்படாமல் தேவரீரிருக்கும் ஸ்தா²நம்வந்து சேருகைக்காக ரஜ்ஜுப³ந்த⁴மாய்ப் பண்ணி விடுமாப்போலே, முந்துற ஶரணாக³மமாகிற ரஜ்ஜுக்களாலே கட்டி பின்பு ப³ந்த⁴ங்களை நீக்கினால் ஶப்³தா³த்³யத்தில் புகிரமாட்டேன், சிறைகிடந்த ராஜகுமாரனை சிறையினின்று மெடுக்கும்போதே ஸுந்தரியான மஹிஷியோடே அபி⁴ஷேகம் பண்ணி சிறையினின்றும் நீக்கினால் தேவிமார் பக்கல் கண்ணோட்டமுண்டாகாது, பட்டினிகிடந்தவனுக்கு அத்யந்தமதுரமான க்ஷீராந்நம் முந்துறக்கிடைத்தால் வேப்பம்பழத்தில் அபி⁴ருசி யுண்டாகாதிறே. இப்படிச் செய்தால் பிராட்டி ஆ! என்ன உபாயஞ்செய்தான் என்ன உபாயஞ்செய்தானென்று ஶிர:கம்பநம் பண்ணிக்கொண்டு மிகவும் ஸந்தோஷிப்பள். இப்படிக்கில்லாத வரையில் கிணத்தினின்று மெடுத்த

பத்மஜை கைதப்பி ஸ்வர்ணஸ்ரோதஸ்ஸிலிருந்தால் எடுத்தவன் ஸௌபாக்யமென்று நிறிக்குமாப்போலே உன்னை நிறிப்பள், அப்படிக்கில்லாமல் பிராட்டிக்கு ஸந்தோஷத்தை உண்டுபண்ணென்று ப்ரார்த்திக்கிறார் ஸ்ரீதேசிகர். «அற்றது பற்றெனில்» என்கிற பாட்டுக்கு வ்யாக்யாநஞ் செய்தருளின பிள்ளானும் «விஷயஸங்கத்தை விடுமளவில் ப்ரக்ருதிவிநிர்முக்தமாய் ஸ்வஸ்வரூபமான ஆத்மா தோன்றும், அதிலகப்படாதே விஷயஸங்கத்தை விடும்போதே எம்பெருமானைப்பற்றி விடுவதெ»ன்றருளிச்செய்தார். இதுக்கு வ்யாக்யாநஞ் செய்தருளின ஸாக்ஷாத்ஸ்வாமியும் ஸமஸ்தாஶ்ரயணத்துக்கு கைவல்யாநுபவதோஷமாக அதுக்கு பரிஹாரமாக ஸர்வேஸ்வரனுமெம்பெருமானைப்பற்றுகையையருளிச்செய்தார். பின்னும் «உன் சரணந்தந்து என் சன்மங்களையாயே» என்று ஸர்வேஸ்வரனும் உன்னுடைய சரணாரவிந்தாநுபவத்தைக் கொடுத்து பின்பு என்னுடைய ஜந்மத்தை நிவ்ருத்திக்கவேணுமென்றருளிச்செய்தார். ஆசார்யரும் வரதராஜபஞ்சாஶத்தில் «நிவர்த்தயிஷ்யதி கதா கரிஶைலநாதோ தேவாதிராஜபரிவாதபராங்கஹோராத்ரம்। தேவேந்த்ரநாதமிதி தேவ ஸமஸ்தமேவ பத்ரபாதாரவிந்தபரிவாரபரம் ஸமாஹ:» என்கிற ஶ்லோகத்தில் ஸமஸ்தசரணாரவிந்தகைங்கர்யாநந்தஸமாஹத்துக்கு கர்மநிவ்ருத்திப்ரகாரத்தை யருளிச்செய்தார். இத்தாலே கைங்கர்யாநந்தஸமாஹத்துக்கு கர்மநிவ்ருத்திகாரணமுஞ்சொல்லப்பட்டது. காரணஸ்ய ஸர்வேஸ்வரஹா விகமநியமபாகையாலே ஸர்வேஸ்வரும் கைங்கர்யாநந்தாநுபவத்தைக்கொடுத்து ஸஞ்சப்படுத்தி பின்பு கர்மநிவ்ருத்திசெய்யவேணுமென்று சொல்லித்தாயிற்று. (ஹே தேவ ஸ்ரீவிஹாரிந்!) «ஸ்ரீரங்க காமோஷிதஸ்ய ப்ரியம்ப்ரியம்। தேவைதாஹ்யா: ப்ரிய ஶாகாக்ஷாந்து ஸஞ்சிதம் விநோதயந்து। ஜகத்கோடிகம் வநிதேவிஜ்ஹிவாந்து கயாச வஸீதேவஹவக்ஷணைநவ» என்று சித்ரகூடத்தில் ஜநகராஜன் திருமகளோடே பெருமாள் விளையாடினாப்போலே திருக்கோவலூர் உத்யாநத்தில் நின்று ஸ்ரீமாஸகங்களைப் பாக்கவிடுகை முதலிய விஹாரங்களைப் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறானென்று கருத்து. கோயிலில் கிளிமண்டபத்தில் கிளிகளைக்கூட்

டில் வைத்திருக்கிறதும் திவ்யமங்களவிக்ரஹதிகளுடைய ஸ்ரீபாதமுமென்று வ்யாக்யாதாக்கள் அருளிச்செய்வர்கள். இப்படிப்பட்ட ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களாலே பிராட்டிமார்களுக்கு ஸௌபாக்யத்தை பண்ணுவிக்குமாப் போலே என்னுடைய ரக்ஷணாதிவிஹாரத்தாலும் பிராட்டிக்கு ஸௌபாக்யத்தைப் பண்ணவேணுமென்றபடி. என்னுடைய ரக்ஷணத்தாலே உனக்கு க்லேசமுண்டானாலெனக்கு இதுவே அமையும் அப்படிக்கில்லாமல் என்னுடைய ரக்ஷணமும் உனக்கு விஹாரமாகையாலே ரக்ஷிக்கவேணுமென்கிறாரென்று பாவம். (ஸ்ரீபாதபங்கஜவிவ) ஸ்ரீபாதமும் பரிக்ரஹிக்கப்பட்ட பாதஸம்பந்திகளிவக்ஷிகள்போலே (மாம்) சுசிவமனான அடியேனை. (ஸம்ஸேவ்யஸேவ்ய) ஸம்பந்தம் வந்து சேருகிறதையும பொருட்டு, தேவரீருடைய சரணாரவிந்தத்தை யடைகிறதையும் பொருட்டுமென்றபடி. (குணஸ்தம்) தேவரீருடைய கல்யாண குணங்களிலிருப்பவனாக. ''ஸௌசீல்யேதரஸாதாரணகாரணம்'' என்கிறபடியே கல்யாணகுணாநுபவத்தைக் கொடுத்து அத்தாலே யென்னைக்கட்டுப்படுத்தி யென்றபடி. அந்யத (குணஸ்தம்) ரஜ்ஜுஸ்தம், ரஜ்ஜுக்களாலே கட்டியென்றபடி. (க்ருத்வா) பண்ணி, க்ருத்வ த்யஸ்யாஹாரமும். ஸம்யாஹாரஸம்வாவிரோதம். ''குணஸ்தம்'' என்றதை விசேஷவிசேஷணமாகச் சொன்னத்தாலேயே அந்த அர்த்தமும் வரும். ''தாம்ரஜ்ஜுபஷீநய'' பசுவை ரஜ்ஜுபத்த மாகக்கொண்டுவாவென்றால் ரஜ்ஜுக்களாலே கட்டிக்கொண்டுவா வென்று அர்த்தங்கொள்கை லோகவ்யவஹாரமிறே. (தூரிதவ ஜாதகை:) பாபஸமூஹங்களாகிற கூடுமாகிற பஞ்ஜரத்தி னின்றும், ஸ்ரீஸௌக்ஷேமத்துக்கு பாபமும் பந்தகமாகையாலே பாபத்துக்கு தூரிதஸம்பந்தவாச்யகமுமுண்டு. (ஸ்வைரஞ்சநி ஷதஷ்து) பக்ஷமாக விடாநின்றுகொண்டு, ''ஸத்ஸங்கிதாதயா ஹத: கஸ்ஸ்யஹாவிஸம் பஞ்சிதமஹேய ஸஹாயிகாரம்'' என்கிறபடியே பக்ஷமக்ஷயத்தை ஆசைப்படுகிற வென்னை பக்ஷமாக விடாநின்றுகொண்டென்றபடி. பக்ஷியை பஞ்ஜரத்தினின் றும் வெளிப்படுத்தி பிறகு ரஜ்ஜுக்களாலே கட்டுவோமென்றால் கைதப்பிப்பரந்து ஓடிப்போய் வ்ருக்ஷத்தில் வ்யாதனாலே கட்டப்

பட்ட வலையில் மாட்டிக்கொள்ளவும் கூடும். கூட்டினின்றும் வெளிப்படுத்தும் முன்னமே ரஜ்ஜுக்களாலே கட்டி பிறகு வெளிப்படுத்தினால் வசீகரணனுக்கு அடங்கிநிற்கும். அப்படிப்போலே கட்டுங்களை நீக்கும் முன்னமே கடாக்ஷதானத்தைக் கொடுத்தால் அந்த மோஹத்தையிலீடுபட்டு "யத் நாந்ய: பச்யதி நாந்யச்ச்ருணோதி நாந்யத்விஜாநாதி" என்கிறபடியே கைவல்யாதி க்ஷுத்ரமோஹங்களில் கண்ணோட்டமுண்டாகாது. (ஸாதரஸம்பவாயா:) பெரிய பிராட்டியாருக்கு, இது ஸம்ருத்யாதிநாசேவ்யத்வலக்ஷணம். பெரியபிராட்டியார் முதலான திவ்யமஹிஷிகளுக்கென்றபடி. (தத்தாத்ருசம்) வாசாமகோசரமான (ஸந்தோஷவைபவம்) ஸந்தோஷத்தை அதிவ்யக்தமபண்ணு. என்னை ரக்ஷிக்கத்துடங்கின போதே தாம் பண்ணின வசீகரணகாரம் பலித்ததென்று ஸந்தோஷப்படுவள். இப்படிப்பட்ட உபாயஞ்செய்தால் ஸந்தோஷமதிவ்யக்தமாகுமென்றபடி. தாம் திருப்பாற்கடலில் நின்றும் அவதரிக்கும்போது அமிர்தஸஹோதரியாய் ஸமுத்ரராஜன் புத்ரியாய் அவதரிக்கும்போது தம்மை தேவரீர் ஸ்வீகாரம் பண்ணிக்கொண்டதாலுண்டான ஸந்தோஷத்தைக் காட்டிலும் கோடிபங்கு அதிகமாக ஸந்தோஷத்தை யடைவள். இது "ஸாதரஸம்பவாயா:" என்கிறதற்கு தாத்பர்யம் ॥ ॥உ0॥

உ௧॥ பாதாம்புஜத்வயமுபாஸ்ய தவாதிசீதம்
பாபாசயம் விஷயவிப்லவதாரதம்யம் ।
ஸந்தோஷஸம்ஸத நிமந்த்ரஸாம் ஸுதந்த்ர
ரக்ஷ மாமநாதிகம் விதம்ஸமுபஸம்பம் ॥ ॥உ௧॥

வ்யா ॥ நநு "க்ஷிபாமி ஆஸுரீஷ்வேவ யோநிஷு" இத்யுக்தம், ஸதத்யமுக்தம், தயாவிதநைந்த்யம் வ்யதிரேகலக்ஷணத்வேநமுக்தவஸ்ய ஸம்பாஸ்யதயா, தஸ்மாத்வக்யமாநத்வாத் இதி ஸம்வதிதி பாபாசயஸம்பந்த வ்யதிரேகதிதஸம்பந்தவைநைந்த்யம் க்ஷ்யதயா அவஷ்யவிசதிதவ்யமிதி ஹ்ருதயம் । பாதாம்புஜேதி । (ஸந்தோஷஸம்ஸத!) உபநிஷத்ஸஞ்சயஸம்ஸத! ஸகலவேதஶேஷிணிஶேஷஸம்புதாதிதநிவந்தநகைஸம்ஸமீக்ஷணம் ஸத்யா

तयति (स्वा वात्याकल्पव्यजनवत्सौधैः) वात्याः = वातसंहतयः, वातानां समूहो वात्येति विग्रहः। "वातात् समूहे च" इति समूहार्थे यत्प्रत्ययः। "वात्या वातसंहतिः" इत्यमरः। तत्कल्पानि बहु वातसदृशानीत्यर्थः। ईषदसमाप्ताः वात्याः वात्याकल्पानीति विग्रहः। "ईषदसमाप्तौ कल्पब्देश्यदेशीयरः" इति कल्पप्प्रत्ययः। सादृश्यपर्यवसायी कल्पप्। देशीयदेश्यादिः [illegible] इत्यनुवादो [illegible]। [illegible] कल्पप्प्रत्ययवाचकं कल्पव [illegible]। यानि व्यजनानि = [illegible]तानि, "[illegible] व्यजनेन [illegible]" इत्यमरः। [illegible] = जन्मकारणं येषां तेषां [illegible]। "[illegible]" इत्यमरः। "[illegible]" इति साधुः। [illegible] इत्यमरः। [illegible] इति भावः। (विषयविसृमरतारूहसद्भैः) विषयः = [illegible], "विषयाः [illegible]" इत्यमरः। [illegible], तेषां [illegible], "[illegible]" इति [illegible]। [illegible] इति यावत्। "[illegible]" इति [illegible]। (सौधम्) "[illegible]" इति [illegible]। (वैयाकरण्यैः) [illegible] इति यावत्। व्याकरण [illegible] वैयाकरणीति विग्रहः। व्याकरणशब्दात् "[illegible]" इति [illegible]। [illegible]। (कुड्यैर्नेत्रैः) [illegible], [illegible] (दन्तिरसाम्) [illegible], [illegible] "हंसपक्ष्मा[illegible]" इत्यादिना [illegible]। ([illegible])

த்வஷ்டா (காடமநுகம்பிதும்) த்வயாநுகம்பயா(அ)நுக்ருஹீதம் அநந்யப்ரயோஜநம் அபியாதோ: "ஶரப்ருஷ்டஜ்ஞாநாநுபவப்ரஹ்ம ஸ்ரீ ஸஹாயஸ்த்வமேவாஸீ"தி தாத்பர்யம். (அர்ஹஸி) அஹோராத்ரமபி தரங்கவத் உபர்யுபரி ஸமாக்ஷோப்யமாணம் வ்ருஜிநஸம்பவாம் விஷயவ்யாகுல்யம் த்வதந்யை: து:நிவாரம் ஸமீக்ஷ்ய காடமநுகம்பிதும் அர்ஹஸீதி பாவ:. "விஷயஸிந்துதரங்கஸங்கை:" இதி த்ருதீயா. "வாதோத்ததவ்ருஜிநஸம்பவை:" இதி பாடோ(அ)பி ஸமீசீந: ॥ ௨௧ ॥

பதம். உரை.

ஹே ஸங்கோசவிஸம்ஸஹ!	பக்தர்களாலுண்டான நெருக்கைப் பொறுத்துக்கொண்டவனே!
வாதோத்தத / வ்ருஜிந / ஸம்பவை:	பெருங்காற்றுக்கு ஸமானங்களான பாபங்களாலே உண்டான
விஷயஸிந்து / தரங்கஸங்கை:	சப்தாதிவிஷயங்களாகிற ஸமுத்திரத்திலுடைய அலைகளின்ப்ரகாரங்களினாலே உண்டானதும்
மதீயாம்	என்னுடையதுமான
வையாகுல்யம்	வ்யாகுலமாயிருக்குகையை
த்வதந்யை:	தேவரீரைக்காட்டிலும் அந்யர்களாலே
து:நிவாரம்	போக்கடிக்க முடியாமலிருக்கிறதாக
ஸமீக்ஷ்ய	பார்த்து
த்வம்	தேவரீர்
காடம்	மிகவும்
அநுகம்பிதும்	கிருபைபண்ணுகைக்கு
அர்ஹஸி	யோக்யராகவாகிறீர்

தாத்ப॥ பெருங்காற்றாலே மேல்மேல் பரம்பரயா ஸமுத்திரத்திலுண்டான பெரிதான அலைகளின் வணங்கள் போலேயிருக்கிற என்னுடைய பாவங்களாலே மேல்மேல் பரம்பரயா உண்டான விஷயாநுபவங்களாலே நான் படுகிறபாடு உன்னையல்லது

ஸ்ரயணீயமென்றென்கிறதைப் பார்த்து ஸூரிகளிடத்திலிருக்கும் க்ருபையாலே அவர்களுடைய உபதேசத்தையும் ஸஹித்த தேவரீர் அடியேனிடத்திலும் க்ருபைசெய்யவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறார் । வாதஸ்ரமேதி । (வாதஸ்ரமக்ஷோப்யவ்ருஜிநவ் ஸஹேவ:) வாதஸ்ரமக்ஷோப்ய = பெருங்காற்றுக்கு ஸத்ருசங்களான, க்ஷிப்ரஸ்ர த்துக்களானவென்றபடி. வ்ருஜிந = பாபங்களாலே, ஸஹேவ: உத்பத்தியையுடைத்தானவைகளான, (விஷயஸிந்துதரங்கஸங்கை:) விஷயஸிந்து = சப்தாதிவிஷயங்களாகிற ஸமுத்ரத்தினுடைய, விஷயங்கள் ஸமுத்ரம்போலே அபரிச்சேத்யங்களாயிருக்கின்றன என்று கருத்து. தரங்கஸங்கை: = அலைகளுடைய வர்க்கங்களி னாலே, தத்தத்விஷயாநுபவ ப்ரவ்ருத்திகளாலே, ஸமுத்ரத்திலலைகள் பெருங்காற்றாலே மேல்மேல் ப்ரவாஹயா ஒழிவில்லாமலுண்டாய் அதில் நின்று கவாந்தரங்களாக சிறியதுபெரியதாக வர்க்கவர்க்கமாக அலைகளுண்டாகுமாப்போலே க்ஷணங்கூட விச்சேதமில்லாமலவ்ருத்திபெயாயுண்டான விஷயாநுபவங்களாலும் அதில் கவாந்தரபேதங்களாலும் நான் படுகிற வ்யாகுலதையை க்ருத்ஸ்நோத்ஸாஹமாயிருக்கிறதென்று கருத்து. (தீயாம் தேவ யாகுலீம்) வ்யாகுலவ்யாபார: தேவயாகுலீம், என்னுடைய வ்யாகுலதையை யென்றபடி. (தேஹஸிக்தாஸு ஸூரிஷு) ஸூரிகளிடத்திலிருக்கும் க்ருபையாலே யன்றோ முதலாழ்வார்கள் உபதேசஞ்செய்ய அதைப் பொருத்துக்கொண்டிருந்தாயென்றபடி, அந்த க்ருபைக்கு நானும் பாத்ரமாகவேணுமென்று கருத்து. (க்ஷத்ரை:) தேவரீர்களைக் காட்டிலும் க்ஷுத்ரர்களாலே (தூஷிதஸ்ய ஸாம்) ஸ்ரவணம் பண்ணக்கூடாமலிருக்கிறதாக, இது விதேய விசேஷணம், (க்ஷீக்ஷ்வ) பார்த்து, ‹‹ வசவர்த்தாசிதா: ஸர்வே ப்ரவசணஸுஜயா । தேவதேவஸ்ரவணீயஸ்ய நாதேந்த்ர சேதநாயிதம் க்ஷமா:" என்கிறபடியே யென்னாலேயாவது ப்ரஹ்மாதிகளாலேயாவது விடுவிக்க முடியாதென்பதை யென்வார்த்தையில் ப்ராமாண்யமில்லாமல் போனாலும் க்ஷமாசநத்தாலேயாவது ஶாஸ்த்ரத்தாலே யாவதன்றிக்கே ப்ரத்யக்ஷத: அறிந்துகொள்ளுமென்றபடி. (க்ஷம்) ஸவர்சஸூரியும் தயாக்ஷமாவாயுமான தே

ரீர் (நாத) ஏக்யமாக (அநந்யக்ருதாம்) க்ருபைபண்ணுகைக்கு (அர்ஹஸி) யொக்யராகவிருக்கிறீர், க்ருபைசெய்ய யொக்யதை யும் தேவரீரிடத்தில் தானிருக்கிறது. தேவரீருடைய ஜ்ஞாந ஶக்திகளையும் இதரர்களாலே முடியாதென்பதையும் பார்த்தால் தேவரீரே யொக்யரென்றபடி. "ஒன்றுசொல்லி யொருத்தனில் நிற்கிலாத" என்கிற பாட்டில் ஒரு விஷயத்தை அநுபவிக்கத்தா வேணுமென்று சொல்லி அதை அநுபவிக்கும் முந்தியே விஷயாந்தரத்தை ஆசைப்படும்படி அவ்யவஸ்திதஸ்வபாவமுமாய் அதி பலமுமாய் ஸாஹஸைகரஸிகளுமாயிருக்கிற இந்த்ரியங்களை உன்னுடைய க்ருபையொழிய நானெங்ஙனே ஜயிக்கும்படி, ஆதலா லுன்னுடைய க்ருபையாலே என்னுடைய வ்யாதிகளை யபோக்கி யருளவேணுமென்று ஆழ்வார் ப்ரார்த்தித்தாப்போலே ப்ரார்த்திக்கிறாரென்று பாவம். ||௨௧||

௨௨|| ஸம்ஸ்ருதிர்மம ஸதா பரிதாபயந்தீம்
தேவாதிராஜ த்ருஷ்டிதாத்ருதி விஶ்வஶாந்தி: ।
நாதம் ஸதா ஶமயிதும் தவ ஜாக்ருதேஸ்தே
கிந்நு ஸஹேத கருணா கருணாத்மகஸ்ய || ||௨௨||

வ்யா || நந்வஸ்த்வேவம் அஸ்மத்ரக்ஷணஸ்ய த்வதீயா கருணாஸ்வாதந்த்ர்யேதி, கிம் ப்ரவர்த்திதேந, தத்ராஹ । ஸம் ஸ்ருதிரிதி । (ஹேதேவாதிராஜ! தே) ஸர்வரக்ஷணஸ்வ தந்த்ரஸ்ய தவ (கருணா) க்ருபா, "காருண்யம் கருணாக்ருணா க்ருபாதயா" இத்யமர:. (இதி) ஸம்ஸ்ருதிநாமகஸ்ய ஸாரேண (ஸதா) ஸர்வதா ஆஜந்மந: (பரிதாபயந்தீம்) அநேகஜந்மா ர்ஜித து:க்ககாரிணிகயா பரிதாபயந்தீமித்யர்த்த:. (ஸம் ஸ்ருதிம்) உத்தரோத்தரம் பாபாநுபந்ததயா ப்ரவ்ருத்திவிஶிஷ்டாம், "அ ஸாதயாஸோஜோ வ்ருத்தி" இதி ப்ரஸித்தஶப்தபர்யாயாஶ்ரித தீக்ஷ்ணமித்யர்த்தமித்தீவ. (கருணாம்) க்ருபாம், அதஏவ (த்ருஷ்டிதாத்ருதி) அவிச்சிந்ந ஸம்வ்ருத்தேர்வ்யாதிமோ சா(ஶா)ந்தாகர அவிஶாந்தஸம்ருதி அபி ஶாந்தி:, "ஶாந்தஸம்ஸ்ருதி" இத்ய

रः. (विलापयन्तीं) द्रावयन्तीं (अवस्थां) स्वावस्थितिं (नाथे) सर्वजगन्नियन्तरि (सर्वशक्ते) संवरणशक्तौ (त्वयि जागरूके) जागरणशीले, रक्षणायोद्युक्ततया नेदीयसि स्थितेऽपि. जागरूक इति जागर्तेरूकप्रत्ययः. (सहते किं) क्षमते किं ? त्वयि सर्वरक्षणव्रतदीक्षितेऽपि तावकीया कारुण्या अनादृशीयां शोचनीयावस्थां उपेक्ष्य नावेक्षते नैवेति भावः. "देहदेहिनः" इति पाठे तथैव. "कारुण्याकारुण्यावस्था" इति पाठे कारुण्याकृपणावस्थेति पाठस्तु यथायोगं योज्यमिति वदन्ति ॥ ॥உஉ॥

பதம்.	உரை.
हे देहलीश	ஏ தேஹளீசனே
पापविलीनां	பாபப்ரசுரமாயிருக்கிறதும்
इति	இந்தப்பிரகாரம்
सदा	எப்பொழுதும்
मयि	அடியேனிடத்தில்
जायमानां	உண்டானதும்
दृषदोऽपि	கல்லுக்களையும்
विलापयन्तीं	அழும்படி செய்கிறதாயும்
कारुण्यां	அன்னியர்களுக்குக் கருணைபண்ணும்படியானதுமான
अवस्थां	அவஸ்தையை
नाथे	ஸர்வலோகநாதனும்
सर्वशक्ते	ஸர்வசக்தனுமான
त्वयि	தேவரீர்
जागरूकेऽपि	ஜாகரூகனாயிருக்கும்பொழுது
ते	தேவரீருடைய
करुणा	கருணையானது
किं सहते	ஸஹிக்குமாயென்ன (ஸஹிக்காதென்றபடி)

व्या ॥ நான் பண்ணின பாபாவத்தாலே யிப்படிப்பட்டதென்று வாக்குக்கூட சொல்ல நிலமில்லாமலிருக்கிற என்னு

டைய தயநீயமான அவஸ்த்தையைக்கண்டு அசேதநங்களான கல்லுக்கள்கூட இரங்கி வாய்விட்டுக்கதராநிற்கும், இப்படிப்பட்ட தயநீயமான அவஸ்தையை ஸர்வஜ்ஞரான தேவரீர் ரக்ஷணத்தில் ஸமர்த்தருமாயிருக்கும்பொழுது தேவரீருடைய கருணையானது ஸஹித்துக்கொண்டிருக்குமோ, இப்போது என் ஸஹித்துக்கொண்டிருக்கிறது, என்னுடைய பாபமேயென்று, ஆழ்வார் "முன் செய்தவினையே முகப்படாய்" என்று நொந்தாப்போலே நொந்து சொல்லுகிறார். பாபநிதீதி। (பாபநிதிம்) பாபஸமுத்ரமான, தேவரீருக்கு ஆநந்தஸமுத்ரமும்போலே பாபஸமுத்ரமுமெனக்குண்டென்றபடி. பாபஸமுத்ரமாவது தேனடையை மக்ஷிகங்கள் மொய்த்துக்கொள்ளுமாப்போலேயும், நெய்க்குடத்தை பிபீலிகாதிகள் மொய்த்துக்கொள்ளுமாப் போலேயும், "மொய்த்தவல்வினையுள் நின்று" என்கிறபடியே பாபங்களென்னை மொய்த்துக்கொண்டிருக்கிறதென்றபடி. ஸமுத்ரத்திலொரு க்ஷுத்ர ஜந்து நின்று அலையுமாப்போலே நான் பாபஸமுத்ரத்திலலைகிறேன். இப்படிப்பட்ட பாபங்களை செய்கிறதில் உனக்கு ஜகத்ஸ்ருஷ்டியில் ஸாமர்த்யம்போலே எனக்கு ஸாமர்த்யமுண்டென்றபடி. "சிறியனேலும் செய்வினையோபெரிது" என்றாரிறே. இது ஸாபிப்ராயம். இப்படிப்பட்ட அநேக மஹாபாபத்தாலே உண்டாயிற்றென்றபடி. (உதிஜாயமாநம்) இந்தப்ரகாரமுண்டானதான, "ஏஹி பஶ்ய ஶரீராணி" என்று முநிகள் தங்களுடைய அவஸ்தையை வாசா சொல்லநிலமல்லாமல் கையாலே காட்டிச்சொன்னாப்போலவும், த்ரௌபதீ தன்னுடைய அவஸ்தையை வாசாசொல்ல நிலமல்லாமல் "இமாமவஸ்தாம் ஸம்ப்ராப்தாம்" என்று கைகாட்டிச் சொன்னாப்போலவும் இவரும் தனக்குண்டான அவஸ்தையை வாசா சொல்லநிலமல்லாமல் "உதிஜாயமாநம்" என்று கைகாட்டிச்சொல்லுகிறார். உதிஶப்த: ப்ரகாரவசந:, ஸர்வம் ப்ரத்யக்ஷேண ஜாயமாநமித்யர்த்த:. (அயி) "க்ஷயம் ஶிரீஷஸ்ருஷ்டீ கதாத்ரந்வநஜ்ஞா:" என்கிறபடியே க்ஷணங்கூட தேவரீருடைய விரஹதாபம் ஸஹியாமல் முடிந்துபோம்படி ஸ்ருஷ்டஸ்வபாவனென்னிடத்திலென்றபடி. (ஸதாஜாயமாநம்) இராப்பகலே

ன்று விராமமில்லாமல் எப்பொழுது முண்டாகிறதென்றபடி. உ-
ந்நுக்கும் உனக்கும் ஸதா ஸந்தாநவம்போலே எனக்கு ஸ
தாத்வாநவமென்றபடி. (ஸதா) ஸம்ஸாரிகளுக்குப் பக
லில் போஜநாதிவ்யாபாரமும் ராத்ரியில் நித்ராதிகளுமுண்டு.
“உண்டறியாளுறக்கம் பேணாள்” என்கிறபடியே எனக்கு போஜ
நநித்ரைகளொன்றுமில்லாமல் ஸந்தாபமுமிப்படி ஸர்வஸ்ம
மிப்படியாயிற்றென்றபடி. (ஹேதேவஸ்ய! த்ருஷதோபி)
கல்லுக்களையும் (விலாபயஸே) விலாபம் பண்ணும்படி செய்கிற
தான, “மரங்களுமிரங்கும் வகைமணிவண்ணவோவென்று கூவுமா
லெ”ன்று “மணிவண்ணா”வென்று உச்சாதியோடே கூப்பிடும்
படியான ஆழ்வாருடைய தயநீயதசையைக்கண்டு அசேதநங்
களான மரங்களுமிரங்கினாப்போலே, கல் நெஞ்சென்று நிதர்சந
னுக்கு த்ருஷ்டாந்தமாகச்சொல்லப்பட்ட காடிந்யமுள்ள கல்லுக்க
ளுங்கூட “ஹேதேவஸ்ய” என்று உச்சாதியோடே இ
வர் கூப்புடுகிற தயநீயதசையைக்கண்டு கதறாநிற்கிறதுகளென்
றபடி. கல்லுக்களுமிப்படி கதறினால் சேதநருமுள்ளவர்கள்
என்படுவார்களோ, முடிந்தேபோவார்கள். நாடழியாநிற்கும், உன
க்கு வீராவிரஹப்ரதிவிஷயம் வரும்படியாக நிற்குமென்று “த்ருஷ
தோபி” என்கிற அபிப்ராயத்துக்குக்கருத்து. “ஜநஸ்தாநே
ப்ரதேசவிசேஷகாரணமாயாவளிரோதவீரம் ராவணோரோதத்
விதேதி வஜ்ரஸ்யஹ்ருதயம்” என்று தேவரீர் அவிச்லேஷவஸ்துவை
விட்டுப்பிரிந்து “சோகசோகாவஸந்நா” என்றும் “அசோகவநி
வாஸாரோஹா ஸீதா தேதஸ்யஜாவஸ்யாசே । அயாவிரஹிதஸ்யா
ஹம் சோகேஷ்வ ஜீவிதசோதந:”என்னும்படிகிற அவஸ்தையைக்கண்டு
கல்லுக்களுங்கதறி வஜ்ரமும் ஸ்பஷ்டமாயிற்று. ததாநத்தில் “ஸ்ரீ
விஷாதம் உஹாபாஹோ” என்று ஆச்வாஸநம் பண்ணும்படி
இளையபெருமாளிருந்தார். ஆழ்வார் கதறும்போது திருமேனிக்கா
வலாக உபாஸகவிகள் எழுந்தருளியிருந்தார். “காஹாரஉதஸ்ய விஜ
நேவிஸ்ருஷ்டா பாயேவகுந்யா விஜயாவஸீதா” என்கிறபடியே
நான்வநகாகியாய் விட்டேன். இப்படி அவிச்லேஷவஸ்துவைவிட்டுப்பி
ரிந்து பட்ட க்லேசத்தை தேவரீர் அநுபவித்திருக்க என்னை உபே

க்ஷமிக்கலாமோவென்கிறாரென்று கருத்து. (நாதே) ஸர்வலோகநாயகனாயும் (ஸமக்ர ஶக்தௌ) ஸம்பூர்ணஶக்தியை யுடைத்தாயுமான (த்வயி ஜாக்ரதி) ஜாக்ரதி ஸதி (தே கருணா) தேவரீருடைய க்ருபையானது (கருணாம்) தயநீயமான, த்ரஷ்ட்ரூணாம் காருண்யாவஹாமித்யர்த்த:. ''தயநீயதாநிஹதம் த்ருஷ்டா ப்ராகாராவகருணாம் கிர' இதி த்ருத, கருணாம் = ஶ்ரோத்ரூ: காருண்யாவஹாமித்யர்த்த இதி கோவிந்தராஜீயம் வ்யாக்யாநம். பார்க்கிறவர்களுக்கு கருணை பண்ணும்படியான வென்றபடி. (கஷ்டாம்) என்னுடைய தஶையை (கிம் ஸஹேத) ஏன் ஸஹித்திருக்கிறது. கிமிதி ஸாக்ஷேப இத்யர்த்த:. கிமுதஸ்ய க்ஷம இத்யர்த்த: ''கிமர்த்தம் ஸாவஹேதம் கரோஷி'' இதி த்ரஷ்டவ்யம். நிர்தயனுக்கு ஶக்தியிருந்தாலும் அவனாலே க்லேஶப்படுகிறவனுக்கு க்லேஶநிவ்ருத்திவாராதாப்போலே தயாளுவுக்கு ஶக்தியில்லாமல் போனாலும் அவனாலே பரனுக்கு உபயோகமில்லை. அப்படிக்கன்றிக்கே ஸர்வஶக்திமானாக விருக்க தயையானது கார்யகரமாகாமலிருக்கிறதே? தயாளுவாயும் ஶக்திமானுமான புருஷன் உதாஸீநனாகிலும் அவன் பரனுடைய கஷ்டத்தைத் தீர்ப்பன், நீர் நாயகனும் நான் தாஸனுமாயிருக்க ரக்ஷியாமலிருப்பதேயென்றபடி. கல்லுக்களும் கதறும்படியான அவஸ்தையாவது:— ''நெஞ்சுருகிக்கண்பனிப்ப நிற்கும் சோரும் · நெடுதுயர்க்குமுண்டறியாளுறக்கம்பேணாள்'' என்றும், ''அழுவன்தொழுவனடிக்காண்பன்'' என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே உன்னைக் காணப்பெறாத வ்யஸநத்தாலே ஶ்வாஸோச்ச்வாஸமின்றியே ஒருக்காலும் நிலையானது எங்ஙனேயிருக்குமென்றறியாமலிருக்கையும், உன்னைக்காண்கைக்காகப் பேராற்றாக ஊறுகிற தன் கண்ணீராகிற கடலைத் தன்னுடைய அபிநிவேஶாதிஶயத்தாலே கைகளாலே இறையாநிற்கையும், ''தஹந்தீமிவ நிஶ்வாஸைர் வ்ருக்ஷாந் பல்லவதாரிண:'' என்கிறபடியே அசேதநவ்ருக்ஷங்களையுங்கூட சுடும்படி தீவ்ரோஷ்ணநிஶ்வாஸபரம்பரைகளை விடாநிற்கையும், ''தேஹளீஶ'' என்று சொல்லுமதொழிய வேறே ஒருசொல்லுஞ்

சொல்லாதிருக்கையும், அழுதுகாண்கையும், தொழுதுகாண்கையும், ஆடிக்காண்கையும், என்னுடைய ஶரீரமும இந்த்ரியங்களும் தளர்ந்ததுகள், அவன் கருத்தின்படி நான் முடிந்தேனென்று சொல்லுகையுமிது முதலிய தஶாவிஶேஷம். தம்முடைய இந்த அவஸ்தையை மும்மணிக்கோவையில் «ஆர்க்குங்கருணைபொழிவானயிந்தையில் வந்தமர்ந்து கார்க்கொண்டலைக்கண்ட காதல் புனமயில் கண்பணியாவேர்க்கு முகிழ்க்கும் விதிர்விதிர்க்கும் மவள்கிவெவ்வுயிர்க்கும் பார்க்கின்றவர்க்கிது நாமென்கொலென்று பையிலுவமே» என்கிறபாட்டில் தாமேயருளிச்செய்தார். இந்தபபாட்டின் அர்த்தத்தை ஸங்க்ரஹேண அவதாரிகையில் சொன்னோம். அங்கே கண்டுகொள்வது. இப்படிப்பட்ட உபேக்ஷையைக்கண்டு ஸஹித்திருக்கிறதே உன் க்ருபை. இதுக்குக்காரணம் «ஶக்தௌ ஸுஹ்ருத்யஸம்க்ஷயாக:, மமைவ துஷ்க்ருதம் கிஞ்சிந்மஹதஸ்தி நஸம்ஶய:» என்று பிராட்டி சொன்னாப்போலவும், «நதாஸ்யாயா நமாதாஸ்யா: தோஷோ நராஜ்ஞோ நராகவஸ்ய | மமைவ பாபஸ்ய வநப்ரவாஸம் ப்ராப்யோத நிமித்தமாஸீத்» என்று பெருமாள் காட்டுக்கு எழுந்தருளினதற்குக்காரணம் என்னுடைய பாபமென்று பரதாழ்வான் சொன்னாப்போலவுமிவரும் தன்னுடைய பாபமென்கிறாரென்று கருத்து. பரதாழ்வான், பெருமாள் காட்டுக்கு எழுந்தருளினதற்கு நிமித்தம் வரவும் தாஸியினுடைய தோஷமென்றார். பின்னும் யோசித்து «நதாஸ்யா:» என்று தாஸியினுடையதோஷமன்றென்றார். «ஜ்ஞாதிதாஸீயதோஜாதா» என்றெந்தவிடத்தில் பிறந்தாள் வளர்ந்தாளென்றும், தாய்பேரும் தகப்பன்பேரும் த்ரிகாலஜ்ஞர்களான ருஷிகளுக்குங்கூட தெரியாமலும் பிழைக்கவந்த ஶ்வாபோலுமிருக்கிற கூனியினுடைய வார்த்தையை அத்ருஷ்டிக்கு வஶ்யையாய் கேகயவம்ஶஸம்பவையான நம்முடைய மாதா கேட்டாளே, அவளுடைய குற்றமேயென்றிருந்தார், பின்னும் யோசித்தார். «நமாதா:» என்று மாதாவான கைகேயிகுற்றமன்று, பின்னும் யோசித்து கௌஸல்யையினுடைய குற்றமென்றிருந்தார். «ஸுகம் ஹி விஷ்டமேத்யவ வீக்ஷாப்ய ஸஹாந்தவாந் தத: | வஶ்யந்தமேஷ்டிஷ்யாத்ரி» என்று கைகே

கைகேயி ஒருகையில் விஷத்தையெடுத்தால் கௌஸல்யை இரண்டு கைகளிலும் விஷத்தை யெடுத்துக்கொண்டு என் புத்ரன் வநத்துக்குப்போனால் "அஹம் த்யக்ஷ்யாமி" என்று சொல்லக்கூடாதோ? "யந்மங்களம் ஸுபர்ணஸ்ய" இத்யாதிகளாலே மங்களாஶாஸநம் பண்ணி மூட்டைகட்டி அனுப்பினாளே, ஆகையாலே கௌஸல்யா தோஷமென்றிருந்தார், பின்னும் யோசித்து "நச ஶாத்ரவஸ்யா:" என்று சகாரத்தாலே கௌஸல்யையுஞ் சொன்னபடி. பின்னும் யோசித்து கைகேயின் தோஷமுமன்று, கௌஸல்யையின் தோஷமுமன்று. இதைக்கேட்ட ராஜாவின் தோஷமென்றார். ஸத்யஶீலவாதியான ஜகதீயெல்லாவற்றிற்கும் அதிதீயாயிருந்தியாய்க்கொண்டு ராஜ்யம்பண்ணின சக்ரவர்த்தி ஸ்த்ரீகளின் வார்த்தையைக்கேட்கலாமோ, "ஸ்வதந்த்ரஸ்ய ஸ்வாயத்தவரா:" என்றும், "அஸம்ஶயமவேக்ஷணதேஶே தேத்யாகவத்ஸ்த்ராஸ்ஸ்திஸ்த்ரிய:" என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே ஸ்த்ரீகள் அஸத்யவாதிநிகளாயும் ஸ்வதந்த்ரைகளாயுமன்றோவிருப்பது. பின்னும் யோசித்து "தோஷோ நராஜ்ஞ:" என்று ராஜாவின் தோஷமன்று, இதைக்கேட்ட பெருமாளின் தோஷமிறே. பாஶ்சாத்ய தோஷஹேதுவான ஜராக்ரஸ்தனாய் ஸ்த்ரீபரவஶனாயன்றோ ராஜாவிருப்பது, பெருமாள்தான் தம்முடைய வநப்ரவேஶத்தில் என்ப்ராணன் நில்லாதென்னறியாரோ? "ரகுநந்தநஸ்ய" என்று ஜ்யேஷ்டபுத்ரன் வம்ஶத்தாரெல்லாருக்கும் பொதுவாகையாலே தான் ரகுகுலத்தாரெல்லாருக்கும் புத்ரனாகவிருக்க, ராஜா ஸந்தேஶத்தில் ராஜ்யம் தரமாட்டேன். வநத்துக்குப்போவென்று தான் சொல்லக்கூடுமோ, ராஜ்யந்தான் சக்ரவர்த்திக்கு ஸ்வார்ஜிதமோ, பித்ரார்ஜிதமன்றோ, இப்படியிருக்க ராஜாவின் வார்த்தையைக்கேட்ட பெருமாள் குற்றந்தானென்றார். பின்னும் யோசித்து "நராமஸ்ய" என்று ராமன் தோஷமன்று, தம்பி இளையபெருமாள் தோஷமென்றார். "ஜாக்ராஸஸ்த்ரோஸ்தே நாத்யாரோஹிதவநம் । நசக்ஷுஷ்மாந் யோயோகா: விஹந்யா: கிம்புந: பிதா ॥ அஹம் தஶாரம் ஶத்ருக்நம் பூதஸஸ்யாஸ்யாதவ । ஸர்வசக்ஷிவிஶாந்தந பு

த்ராஜ்யாயவத்ஸ்யதெ" என்று வாயினாலே சொன்னவன் கையி னாலே பண்ணவில்லையே, "ஸ ப்ராதேவ ஸமாஹாய ஸசராஸநவிதி தீக்ஷ்ணம்: । ஸமிஸ்ஸூஜநஸ்தாநாத்தாயீசா ஸமீசோ ராம: ததம் என்றும் "ஜக்ஷாக்ஷஹஸாஸ்தாஸயு ஜந்தாஹாமாய ஸேத்ஸும்" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே பெருமானுக்கு முன்பே வேஷம் மாராடி மூட்டைகட்டிக்கொண்டு புறப்பட்டானே, பின் னும் யோசித்து இளையபெருமாள் தோஷமுமன்று என்றார். "ந ஸ்ராவவஸ்" என்று ஸகாரத்தாலே இளையபெருமாளைச்சொன் னபடி, "வாஸ் வெஶோ ராஸ்யநநவஸ் ஸத்ராவவோத நிமித்த ஸாவீக" என்று இவையெல்லாவற்றிற்கும் தன்னுடைய பாவமே நிமித்தமென்றார் ஸாதாழ்வான். அப்படிப்போலே தூப்புல் பிள்ளை யும் இப்படி விஷயாக்ராஹணையும் எம்பெருமானாலே உபேக்ஷித னாயிருப்பதற்கு காரணம் விஷயங்களுடைய தோஷமுமன்று, எம்பெருமானுடைய தோஷமுமன்று, தம்முடைய பாவமென்று நினைத்தார். இவ்வர்த்தமெல்லாம் "ஸாநவஸீநம்" என்கிற பதத் தாலே ஸூசிதம் ॥ "கராணாஸவஸாம்" என்கிற பாடத்தைக் காட்டிலும் "க்ரவணாஸவஸாம்" என்கிற பாடம் ஸமீசீநம், "ஜந க்ஷஸ்தா க்ரவணாம் ஶராம ஸ வணா" என்றாறிறே ॥ ॥உஉ॥

ஶ்ரு॥ குஸ்தாஜாதிம் வாநிக்ஷேபேஷீஹ வாஸஹநு
நிஸ்ஸ[zவ]விஶோஹஜஸயா நிபதாஸிஹஸ்ய: ।
தநாஸ்ஸு ஞய தவொஜதவாஜவம்
ஶ்ரீஸுபாஷிதே ஶணிதெந ஜயாமணெந ॥ ॥உங॥

வ்யா ॥ ஸவ்யஜயாநிவேஹணீயகெவ ஹெகஞாஸ்வ நஸ்ஸ்தி । குஸ்தேதி । (ஹெஸுஹாஷிதே!) [க்ஷஹம்] (ஜஹ ரூஸாவிஸஹிதள (குஸ்தாஜாதிம்) ஸவஸ்வாபேக்ஷயாஸொக்க ஷ்டம் (வாநிக்ஷேபேஷீ) ஸாபெக்ஷயா ஜதரேஷாஸெக்ஷ்டு ஞு (வாஜுநு) ஸஜவிஸஸெஸுவ ஸவஸ்வாபேக்ஷயா ஸ்ய ஸயஸ்யாஜாஸெக்ஷோண ஜதஸ்யஸ்ய:. (நிஸ்ஸ) கதஸ் ஞாமா யெ, ஜரஸ்தரஜதஸ்யஸ்:. (விஶோஹஜஸயள) விஶோஹ:=

தேஹாத்மப்ராந்திரேவ, ஜலதி:= ஸமுத்ர:, தஸ்மிந் (பூய:) புந: புந: (நிமஜ்ஜாமி) நிராலம்பத்வேந ஸந்நுந்மஜ்ஜ நிமக்நோ பவாமீத்யர்த:. (த்ருஷா) த்ருஷ்ணயா, ஶ்ரியாஸஹி தாரோபணதாநாஸக்தா: (அதிகம் குணிதேந) த்ரிவ்ருத்தயா த்ருடீக்ருதேந (தயாகுணேந) தயாகுணரூபகுணேந ரஜ்ஜ்வா, ஏதேந, (தவ) த்ரிவிக்ரமத்வேநாவதீர்ணஸ்ய தவ த்ரயீ: (உதஞ்சிதாங்க்ரே:) "ஶ்ரீஹரிஃபாத ப்ரஹ்மாண்டகர்பரோ" இதி த்ரிவிக்ரம ப்ரஹ்மாண்டகடாஹபேதநாய ஊர்த்வமுத்க்ஷிப்தபாதஸ்ய ததா: "பாதோஸ்ய விஶ்வா பூதாநி" இதி ஶ்ருதேஶ்ச ஸர்வபூதாநாம் வ்யாப்திமத்பாதஸ்ய (உதஞ்சிதாங்க்ரே:) உர்த்வமுத்க்ஷிப்தம், ஸர்வபூதாநிலீநமிதி பாதயைஸ்யாஹ்வ:. ஸமஸ்தஸம்ஸாரஜந்தவ: ஸர்வபூதோத்தாரணாஸக்தஸ்ய மோஹஜலதௌ நிமக்நம் மாம் ஸர்வபூதோத்தாரகஸ்தவ: அத: ஸமுத்த்ருதமேவோத்தாரணமேவ தாரிதி ஸூசயம் ॥ ॥௨௫॥

பதம், உரை.

ஹே தேஹளீஶ !	ஏ தேஹளீசனே !
(ஸ:) அஹம்	அடியேன்)
ஸ்வோத்கர்ஷம்	தன்னுடைய உத்கர்ஷத்தையும்
பரநிக்ருஷ்டதாம்	பரனுக்கு தாழ்மையையும்
இஹ	இந்தலோகத்தில்
வாஞ்சந்	ஆசைப்படாநின்றுகொண்டு
நிம்நே	மிகவும் பள்ளமான
மோஹஜலதௌ	மோஹமாகிற ஸமுத்திரத்தில்
பூயோऽபி	மறுபடியும்
நிமஜ்ஜாமி	மிகவும் விழுகிறேன்
த்ருஷா	ஆசையாலே
தவ	தேவரீருடைய
உதஞ்சிதாங்க்ரே:	உயரத்தூக்கப்பட்ட திருவடியார்க்
குணிதேந	அதிகமாயிருக்கிற [தம்
தயாகுணேந	தயையாகிற ரஜ்ஜுக்களாலே

மாம் — அடியேனை
உத்தர்த்தும் — கரையெடுக்கவேணும்

வ்யா || ஸ்வஸுந்ந்யாநஸஹநத்தை இந்த ப்ரக்ருதிமண்டலத்திலேயே கொடுத்து வரோஹவசியமான கார்யமாக உம்மை நான்வைக்க அதற்கிப்படிக் கதராலாமேயென்னில்; இது வே கார்யமோஹநமாயிற்று, எங்ஙனேயென்னில்; இப்படிப் பட்ட வடிவைத யடைந்தோமென்றும் மேல்மேல் ஔந்நத்யம் வேணுமென்றும் ஸ்வோத்கர்ஷத்தையும் பரநிகர்ஷத்தையு மாசைப்பட்டுக்கொண்டு அபாரமான மோஹஸமுத்ரத்தில் விழு கிறேன், அகாதமான பள்ளத்தினின்றும் உபர்யுத்தில் தூக் கும்போது ரஜ்ஜுக்களை ஹஸ்தத்தாகப் பண்ணிக்கொண்டு தூக்கு மாப்போலே, இப்போதிருக்கிற உயையை ஹஸ்தத்தாகப் பெறுக்கிக் கொண்டு அளக்குவதற்காக ஊர்த்வலோகத்துக்குமேலே போயிருக்கும் திருவடிவயத்தம் தூக்கவேணுமென்கிறார். ஸ்வோத்கர்ஷ (ஸ்வோத்கர்ஷம்) ஸ்வோத்கர்ஷத்தையும் (பரநிகர்ஷேவ) பரர்களுடைய நிகர்ஷத்தையும் (உபலக்ஷணம்) இந்த லோகத்தில் ஜ்ஞா நாநுஷ்டாநவைராக்யாதிகளில் நான் மேல்மேல் சிறந்தவ னாகவேணும், பரர்கள் இவைகளாலே நிக்ருஷ்டர்களாகவிருக்க வேணுமென்றாசைப்பட்டுக்கொண்டு அபாரமான மோஹஸமு த்ரத்தில் விழுகிறேனத்தனையல்லது என்னுடைய மநோரதம் ஸி த்திக்கவில்லையென்று பாவம். (நிமக்நமோஹஜலதௌ) அபார மான மோஹஸமுத்ரத்தில் கடலில் நிலைக்கும்படியான ஜலமில் லாமல் அபாரமான கருங்கடலிலென்றபடி. (ஸாம்ப்ரதம்) மறு படியும் (நிவர்த்தி) நிஸ்தாரம் வர்த்தி, உன்னாலல்லது வேறேயொ ருவராலும் தூக்கமுடியாமலிருக்கும்படி விழுந்தேனென்றபடி. (தஸ்மாத்) ஆகையாலே (ஹேநாத தவ) தேவரீருடைய (உபகாரபதம்) உபாயபூத்தூக்கப்பட்ட திருவடிவயத்தம் (ரூபிணே) பெறுக்கப்பட்டதான, (ஹஸ்தஸ்தேந) ஹஸ்தத்தாலே (மாமுத்தர) அடியேனை உபாயபூமெடுக்கவேணும், ஸமு த்ரத்தில் விழுந்தவனை ஹஸ்தத்தான ரஜ்ஜுக்களாலே தூக்கவே

ண்டுமாப்போலே உபாயாமணத்தாலே தூக்கவேணுமென்று கருத்து. திருவடி ஸங்க்ருதிஶ்ருங்கத்தையும் ஒடித்துக்கொண்டு போயிருப்பதாலே தாவத்யத்ரம் தூக்கிவிட்டால் ப்ரக்ருதப்ரக்ரி யாதவஸ்வாமிக்கு ப்ரக்ருதிகாயமான த்ரோணாதிவை ரமிகக்ஷ்மாதரராத்ரிகாதி வாமஹாதிகளுண்டாகாதென்றபடி ॥

௨௪॥ அக்ஷீணகர்மபலவதோऽபி தவாந்ருஶம்ஸ்யாத்

முக்தஸ்ய ஸக்ஷ்யவதி விஜ்ஞபயாப்யுதீத: ।

ஸக்தாபதேஶரஸிகஸ்ய பதத்வபாஶை:

யத்ரந்யதே ஹிதகுணாநயோஸ: ॥ ॥௨௪॥

வ்யா ॥ நநு “நமிதிதம் கர்மதத்வஸ்தேநாக ஸஹஸ மோயணயோவ்யயாயீ” த்ருவயரவரி தர்ஷரமத்திக்க ந கயம்ஶீயாதயாப்ய வதேத, கயம் ததயீநமிஶே யஸப்ர வணஶிதிஶேஷ, தத்ராஹ । அக்ஷீணேதி । (அக்ஷீணகர்மபலவதோ ऽபி) ஸவதாவாவாஹிஸயிரவி (அஹம் தவாந்ருஶம்ஸ்யாத்) ந்ருஶம்ஸ: = காதுக:. “ந்ருஶம்ஸோ காதுக” இத்யமர:. ந்ருஶம்ஸதி, ஹிநஸ்தீதி ந்ருஶம்ஸ:, தஸ்ய பாவ ஆந்ருஶம்ஸ்யம், ஹாவாயேஷ்யஞ். தஸ்மாத் ஹேதோ ஷஹிம் ஸ்வஸ்ஹா வ்யாதிதி ஹாவ:. (முக்தஸ்ய ஸக்ஷ்யவதி) அநந்த ஹஶக்தத்ராஸ்யஷ வ்யாஸஶியள (அஹீதஸ்ய) தேவீஸாஶிய்யாஸ்கவதண நஹீதிரஹி தஸஶிதிஹாவ:. (விஜ்ஞபயாதி) ஸ்வயம் வாவாஹிஸயிரவிக்ஷீய ஶஹிம்ஸ ஸ்வஹாவஶாயோவ்ய அவராயிஷ்வ்ய நந்த தேஹ கஶீஶாயாஸ்ததேவ்யாஸ்கேஷம் கயி “ஸோஹம் விவாகாவஸரே ஶகாதக்ரதாதிஸவ த்ரதிஸ்வாத்ர” இதி ஶீயாம் தஶாம் விஜ்ஞாவயாமீதிஹாவ:. தஹிர கிஶேநநாஸ்ராஹி: கயிகதய்வ ஶஸீத்த்ராஹ । ஸக்தேதி । (ஸக்தாபதேஶரஸிக:) ஸக்தாநாம் = ஶாநிதயஸ்ய, உபதேஶே = ஸஜ்ஜநே, ரஸிக: = ரஸம் ஜாநாதீதி ரஸிக: ஶேஷ. ஸ்வதேஹஶரஶவ்யவிரணவ்யஹதேஸ்ஹ உபதேஶ கீ பாரஸஜ்ஜ இத்யர்த:. கயம் (ஶுப்ரபாமை:) ஸ்வஹி தாஹிதாநஹிஜ்ஞஸ்ய (ஶஶ) ஹிதாஹிதாஷிணாஶஶேத்யர்த:.

(யத்ஹிதம் மந்யஸே) அநாகருணதயா மந்தஜந்துதயா: (தத்
ஸ்வயமேவ) நக்தந்திவமேவ நித்யதா: (உபாததீயா:) ஸ்வமி
வ மயிக்ருபாம் ப்ரஸக்த்யுசிதம் ஸ்வோபாதேயமிதி பாவ: ॥உச॥

பதம்	உரை
[அஹம்	அடியேன்]
அக்ஷீண	குறைவில்லாமலிருக்கிற
து³ஷ்கர்மவாஞ்சீ	பாபத்தில் ஆசையுடையவனாயிருந்தாலும்
தவ	தேவரீருடைய
ஆந்ருஶம்ஸ்யாத்	பிறர்களை பீடிக்காமலிருக்கையாகிற குணத்தினாலே
லக்ஷ்மீஸமக்ஷமபி	பெரியபிராட்டியின் முன்பாகவும்
அபீ⁴தவத்	பயமில்லாதவனைக்கொண்டு
விஜ்ஞாபயாமி	விக்ஞாபனம் பண்ணுகிறேன்
ப⁴க்தோபமர்த³ரஸிக:	பக்தர்களுடைய நெருக்கினாலுண்டான ரஸத்தைத்தெரிந்தவனான
[த்வம்	தேவரீர்]
ஸ்வயம்	தானாகவே
அல்பபு³த்³தே⁴:	மந்தபுத்தியான
மே	அடியேனுக்கு
யத்	எதை
ஹிதம்	ஹிதமாக
மந்யஸே	எண்ணுகிறீரோ
தத்	அதை
உபாததீயா:	செய்யவேணும்.

த்³வி—வ்யா ॥ மேல்மேல் பாவஞ்செய்வதிலாசைவிடாமல் ஸ[illegible]ணையுமாயிருக்க நிர்பயனாய் உனது பாதபத்மம் எடுக்கவேணுமென்று கேட்கக்கூடுமோ, உனது பாதபத்மம் தூக்கினால்தான் அது உமக்கு ஹிதமென்று அறிந்திருக்கிறீரோவென்னில், நான் தேவரீர் சொன்னபடி பாவஞ்செய்வதிலாசையை யுடையவன்

தான், ஹிதாஹிதந்தெரியாமல் சுவ பாஸியையுடையவன் தான், ஆனாலும் தேவரீருடைய ஆநந்ஸம்ஸ்மரணத்தைக்கண்டு பிராட்டி முன்பாகவும் நிஸ்பயனாக விஜ்ஞாபநம் பண்ணுகிறேன், தேவரீர் ஸத்காவத்ஸராஸிகளுகையாலே சுவ பாஸியான எனக்கு எது ஹிதமென்று திருவுள்ளத்துக்குத்தோற்றுகிறதோ அதைசெய்தருளவேணுமென்று ‹‹யஞ்சம் உநாஷ்யாயஹிதகஉம் உந்யெஸ›› என்று வசநஸநன் வ ாயிந்தாபபோலே வ ாயிக்கிறார் ; ஸக்ஷணெ தி(ஈஹம்)நான் (ஸக்ஷணகஷ்டரஸெஸாநவி)க்ஷணமாகாமலிருக்கிற வாவத்தி லாசையையுடைத்தானவனாகிலும் (தவாநந்ஸம்ஸ்ராகு) தேவரீருடைய ஆஜ்வத்தாலே, ‹‹ ஆநந்ஸம்ஸ்ம் வஸாயஉந்ः›› என்று வராயஉநமான ஆநந்ஸம்ஸ்மரணம் தேவரீரிடத்தில் குடிகொண்டிருப்பதாலு மென்றபடி. (ஸக்ஷிஸ உக்ஷவி) பிராட்டி முன்பாகவும் (ஸஹிதஸ்ய) நிஸ்பயனைக்கொண்டு (விஜ்ஞபயாமி) விஜ்ஞாபநம் பண்ணுகிறேன், ஊதாமுன்பு ஸிதாவினிடத்தில் வ ஜை பயமற்று ஸாஸீஷ்டத்தைக் கேட்குமாப்போலே ‹‹ஸீதாஸஉக்ஷம் காகாஸ்ஜிஉம் வவநஉலவீக்.› என்கிறபடியே விஜ்ஞாபநம் பண்ணுகிறேன். உன்னுடைய ஆநந்ஸம்ஸ்மரணரக்ஷணாயமும் பிராட்டியினுடைய உவெஸாஸ ஸாயநமாகவும் என்னுடைய ஹிதத்தைசசெய்தருளவேணுமென்று வடாயஉம். (ஸத்காவத்ஸராஸிகः ஸம்) ஸத்கர்களுடைய உவஉநத்தில் சுஹிஷாஷத்தை யுடையவனான தேவரீர், முதலாழ்வார்களான ஸத்கர்கள் மூவரும் ஒரு சுவ ஜெஹஸியில் உன்னை ஸஞஜிக்க, அதைப்பொறுத்துக் கொண்டிருந்ததுமாத்திரமன்றிக்கே, அதில் ஸொஹ்தாவாஸியாலே காஉகன் காஜிநீயாலே புடைபட்டாலும் வெளியில் போகமாட்டாமல் தூணை கட்டிக்கொண்டு அங்கேயே சுற்றுமாப்போலே ஸத்கர்களுடைய உவஉநத்தையும் ஸஹித்து வெளியில் போகமாட்டாமல் ரஸித்து சுற்றிக்கொண்டு கிடக்கிறானென்றபடி. இப்படிப்பட்ட வுனக்கு என்னுடைய ஹிதகாரணமொரு ஹரமோவென்றபடி. (ஸ்யம்) தானே (உஉபாஸௌः உயஜஹிதம் உநுஸெ) சுவ பாஸியான அடியேனுக்கு எதை ஹிதமாக எண்ணுகிறீரோ(தஉவாஉயியாः)

அதைச் செய்யவேணும். உம்முடைய இஷ்டத்தைச்சொல்லும், அதைச் செய்கிறோமென்னில்; எனக்கிஷ்டம் இன்னதென்று தெரியாது. விஶதஜ்ஞாநமிருந்தால் இஷ்டமின்னதென்று தெரிந்துகொண்டு கேட்கலாம். ஜ்ஞாநமீஷத்துமில்லாமல் அவிவேகியாயிருந்தால் தேவரீரிடத்தில் நெருங்கிவரமாட்டேன், அப்படிக்கில்லாமல் அஸ்வாதந்த்ரியாயிருப்பதாலே த்ருஷ்ணைமிருக்கவுமொட்டுகிறதில்லை. அஸ்வாதந்த்ரியைக்கொண்டு கேட்டால் கும்பகர்ணன் வரம் கேட்டாப்போலேயாய்விடும். ஆகையாலே தேவரீரே என்னுடைய ஹிதத்தை விசித்துச் செய்யவேணுமென்கிறாரென்று கருத்து ॥ ॥உச॥

அஜ॥ மந்யே தயார்த்ரஹ்ருதயேந மஹாயநஜே
துக்தம் [வ்யக்தம்] க்ஷமயேதநவாயமகிஞ்சநக்ஷம் ।
யேந ஸ்தநந்தயமிவ ஸ்வஹிதாநபிஜ்ஞம்
க்ராஸீகரோஷி நிஜபாத ஸரோஜமேதம் ॥உரு॥

வ்யா॥ அபவாபவிமர்ஷ்ணாதி, நகோபவ்ருத்த ஸந்தேஹஜ த்ருத் ஶிஜஸ்ஸீத்யாஹ । மந்யஜதி । (தயார்த்ரஹ்ருதயேந) அத்யந்தநேத்ர பவநஃபாதேந்த்ர நமாமநாஸ்வதீதி வாமத்யாவாஜநா (க்ஷமயா, வநதம்) ஜநாநீமநாஹமுபயமாநம் (அகிஞ்சநக்ஷா) நவித்யதே கிஞ்சநஸாயநாஸுரம் யஸ்ய தயாஹ்ருதஸ்ய ஹாவஃ அகிஞ்சநக்ஷா, ஸாயநாஸுரஸக்த ராஹித்யநித்யமுக்ஃ, யஸா அமுயொமாத்ர்யாயஹேதாஹ்ருத ஶரணகிரியாஸம்பாத ந பாதாயமுநிதம்யமுக்ஃ. (அநவாயம்) அநஸ்வரம் (மஹாயநம்) வியேய விமேஷணம், (துக்தமிதிமந்த்ர) பரமேபரராஷாயமுரா வெக்ஷிணோபஸ்யாகிஞ்சந்ய ரூவாயிகாராஞ்சரெண விநாநா வெக்ஷிதாயமுலிஸிதி. க்ஷமயா வநதாதிஶம் மஹாயநம் துக்தமிதி ஜாநாமீதிஹாவஃ. கோதஜதிவெக; (யேந) தாத்ருஶாயிகார விமேஷேண (ஸ்தநந்தயமிவ) ஸ்வாதுராமாத வொஷணோத்ஸுகமுகமிவ (ஸ்வஹிதாநபிஜ்ஞம்) ஸ்வாநாக்ஷு த்ர்விஞ்நாக்ஷமம் (மம்நிஜபாதஸரோஜம்) ஸ்வீயநிவ்ருத்ண ஸ்ரவிநே (க்ராஸீகரோஷி) உபநிஷம் கரோஷி, ,, வா

𑌶𑌰𑌣𑌵𑌰𑌣𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃” 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃, 𑌨𑌨𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑍇 𑌅𑌪𑌹𑍃𑌤𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃, 𑌅𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌨𑌸𑍍𑌯. 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌸𑌂𑌪𑌾𑌦𑌨𑌂 𑌕𑌰𑍋𑌷𑍀𑌤𑌿 “𑌸𑍍𑌵𑌾𑌭𑌿𑌮𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌕𑍃𑌤𑌿𑌃” 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 “𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾” 𑌇𑌤𑌿 𑌦𑍀𑌪𑌿𑌤𑌃, 𑌯𑍇𑌨𑌾𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌨𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍇𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌯𑍀; 𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑌮𑌾𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌅𑌨𑌪𑌾𑌯𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌧𑌨𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌾𑌦𑌨𑌾𑌯𑌃, 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌧𑌨𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨𑌾𑌦𑍍 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌯𑌾 𑌸𑌾𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌮𑍇 𑌨𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌾𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌇𑌤𑌿 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂. 𑌨𑌿𑌜𑌪𑌾𑌦𑌸𑌰𑍋𑌜𑍇 𑌨𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌵𑌗𑌾𑌹𑌿𑌕𑌃 𑌇𑌤𑌿𑌹𑌾𑌸𑌃 ॥ ॥௨௫॥

பதம்	உரை
𑌅𑌨𑌪𑌾𑌯𑌂	நாசமில்லாமலிருக்கிறதும்
𑌮𑍇	அடியேனுக்கு
𑌮𑌹𑌾𑌧𑌨𑌂	மஹாதநம் போன்றதுமான
𑌅𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌨𑌤𑍍𑌵𑌂	அடியேனுடைய ஆகிஞ்சந்யமானது
𑌦𑌯𑌾𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇𑌨	தயையினால் குளிர்ந்திருக்கிற ஹ்ருதயத்தையுடைய
𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾	தேவரீரால்
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂	ப்ரகாசமாயிற்று
𑌇𑌤𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇	என்று எண்ணுகிறேன்
𑌯𑍇𑌨	யாதொருகாரணத்தாலே
𑌸𑍍𑌤𑌨𑌨𑍍𑌧𑌯 𑌇𑌵	குழந்தைபோலே
𑌸𑍍𑌵𑌹𑌿𑌤𑌾𑌨𑌭𑌿𑌜𑍍𑌞𑌂	தன்னுடைய ஹிதத்தைத்தெரிந்துகொள்ளாமலிருக்கிற
𑌮𑌾𑌂	அடியேனை
𑌨𑌿𑌜	தன்னுடைய
𑌪𑌾𑌦𑌸𑌰𑍋𑌰𑍁𑌹𑍇	திருவடித்தாமரையில்
𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑍀𑌕𑌰𑍋𑌷𑌿	நிக்ஷேபமாக வைத்தீரோ

𑌵𑍍𑌯𑌾 ॥ இப்படி ஸ்வாமியின் தம்மை ரக்ஷிக்கைக்கு ஸம்ப்ரதாயித்து ஸ்வாகம் பண்ணினனென்று இரண்டு ஶ்லோகத்தாலே க்ரமேண அருளிச்செய்கிறார். 𑌮𑌨𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 । ஒருவர்ஷன்

தநத்தைப்பொட்டியோடே தன் காலின் கீழே ந்யாஸமாக வைத்துப் பாதுகாத்தால் நிரபாயமஹாதநமாக எண்ணவேணுமாப்போலே அத்யந்தாகிஞ்சநனையும் ஹிதாஹிதங்கள் தெரியாதவனுமான என்னை ஹிதாஹிதந்தெரியாத ஸ்தநந்தயப்ரஜையைத் தன் காலின் கீழே ரக்ஷ்யத்வேந வைத்துக்கொள்ளுமாபபோலே அடைக்கலமாக வைத்துககொண்டபடியாலே என்னுடைய ஆகிஞ்சந்யம் நிரபாயமஹாதநமாக தேவரீராலே அபிவ்ருத்தமாயிற்றென்று எண்ணுகிறேனென்கிறார். (அநபாயம்) நிரபாயமாயிருக்கிற (மஹாதநம்) அத்யந்ததநமான (மதாகிஞ்சநத்வம்) அடியேனுடைய ஆகிஞ்சந்யமானது (தயார்த்ரஹ்ருதயேந) க்ருபாசீதலஹ்ருதயத்தை யுடையவனை, அபாயஹேத்வபாவத்தாலே உத்க்ருஷ்டமான அவனுடைய ஹ்ருதயமானது தயயாசீதலமாயிற்றென்றபடி. (மயா) தேவரீராலே (வ்ருத்தம்) அபிவ்ருத்தியை யடைந்ததாக (மந்யே) எண்ணுகிறேன். (யேந) யாதொருகாரணத்தாலே (ஸ்தநந்தயஇவ) ஸ்தநந்தயப்ரஜைபோலே (ஸ்வஹிதாநபிஜ்ஞம் மாம்) தன்னுடைய ஹிதத்தைத் தெரிந்துகொள்ளாதவனை அடியேனை (நிஜபாதஸரோருஹே) தன்னுடைய திருவடித்தாமரையில் (ந்யாஸீகரோஷி) நிக்ஷேபமாகவைத்தீரோ, அத: வ்ருத்திரிதி மந்தவ்ய:. அடியேனுக்கு ஆகிஞ்சந்யம் அபாயாதிகளில்லாமல் வர்த்திஷ்ணுவாயிருக்கிறதென்றும், அது மஹாதநமென்று மெண்ணியிருந்தேன், அது மித்யையன்று வாஸ்தவமென்பது—ஆகிஞ்சந்யமுடைய வென்னையே தநமிருக்கும் பொட்டியைத் தன் காலின்கீழே ந்யாஸமாகவைத்து பாதுகாப்பாரைப்போலே ந்யாஸமாக வைத்தத்தாலே அபிவ்ருத்தமாயிற்றென்றபடி. வணிஜன் பொட்டியை ந்யாஸமாகவைக்காமல் அதிலுதாஸீநனாயிருந்தால் அந்தப்பொட்டி அக்ஷயவர்த்திஷ்ணுவென்றாவது ஒரு வஸ்துவுமில்லாத பொட்டியென்றாவது எண்ணக்கூடும். ந்யாஸமாகவைத்தால் பொட்டியிலிருப்பது மஹாதநமென்றெண்ணலாம். ந்யாஸமாகவைத்தால் அதுக்கு சோராதிகளாலே அபாயமுங்கிடையாது. அப்படிப்போலே ஆகிஞ்சந்யமுடைய என்னை தநம்வைத்த பொட்டிபோலே ந்யாஸமாகவைத்த

படியாலே ரக்ஷணம் யத்நமாயிற்று. அடியேன் தேவரீரால் ந்யாஸமாகவைக்கப்படாமல் உதாஸீநனாகவிருந்தால் ‹‹ கார்யாபாவாத் காரணாபாவ:'' என்கிற ந்யாயத்தாலே ரக்ஷ்யாதிகளில் ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி ஸம்பந்தானிருந்ததோ, ஈஶ்வரவ்யாபாரத்தில் ஶக்திகளில்லாத போது வேறேசில ஸாதநங்களைப் பண்ணுவோமென்று ஈஶ்வரா ஶை தானிருக்கிறதோவென்று பலப்ரகாரமாக ரக்ஷணத்தில் ஸம்ஶயமுண்டாகும். ந்யாஸமாகவைத்தபடியாலே ‹‹கார்யஸ்வகாரணஸத்வம்,' என்கிற ந்யாயத்தாலே ரக்ஷணம் ஸம்பூர்ணமாக வ்ருத்தமாயிற்றென்று கருத்து. யதா கஶ்சித் விஶேஷ வைக்காமல் தன்னுடைய காலின்கீழே ந்யாஸமாகவைத்தால் அந்தப்பொட்டியில் ரக்ஷணமிருக்குமென்பதில் ஸந்தேஹமில்லாதாப்போலே அடியேனை தன்னுடைய திருவடியின் கீழே ந்யாஸமாகவைத்தபடியாலே ரக்ஷணரக்ஷணம் ஸம்பூர்ணமாயிருக்கிறதென்பதில் ஸந்தேஹமில்லையென்று கருத்து ॥ ॥௨௫॥

௨௬॥ ஈஶ்வரஸ்த்வ ஈப்ஸிதஸ்த்வ ப்ரதிபாதநப்ரகே
ரளதாயஸ்வஹ்ருதநவஸ்ஜிதபரஶஸ்நீடய:।
தேஹஸம்பந்த்யஶேஷாந் பயாபஹரிதேஶாவாஶேஷ
ஸ்தாநம் விநேஶ வதவீஶ்வ மயி த்வ ப்ரஸாதம் ॥ ॥௨௬॥

வ்யா ॥ கிஞ்ச தத்ர ஶ்ரீஜாநகீவே ப்ரவஶஸ்ய தஜத்ராஹ। ஈஶ்வரஸ்தேதி। (ஹேதேஹளீஶ! த்வம் ஈஶ்வரஸ்த்வ ஈப்ஸிதஸ்த்வ ப்ரதிபாதநப்ரகே:) ஈஶ்வரஸ்தாணீ= நியந்த்ருத்வஸம்பந்ரவ்யாபாராணி, ஈப்ஸிதாணி= ப்ரஹ்மஸ்வ நியந்தாநந்தஸ்வேத்வத்யாநாஶ்யதயாபி ஶ்ரேயாணி, யாநிதேஶிதாநி= வ்ருஜிநாநி, தேஷாம் ப்ரதிபாதநப்ரகே:= ப்ரதிவக்த்ருஹ:, தாத்ருஶதேஶிதநிவாரகேணேதி யாவத்: ப்ரதிபாதநஜூதி ப்ரதிபாதநகார:. வதயாதேயார்ஜநஞ்ஜாத் ‹‹ஸர்வஸ்யாதிஹேத்வாணு'' இதி ஊனகவ்ருத்த்யாதோநிவாதக:. (ரளதாயஸ்வஹ்ருதி) தாதுருஹி:, ஐஷாயஸ்வகேணேதி த்யாஸ:. தத ஹேதுஶோஹ (பயாபஹரிதே:) பயா= கார்பண்யேந, ஹரிதே:= ஸம்பூர்ணை:, க்ருவாஶ்ரிதமேணேதி த்யாஸ:. ஸுதவத (ஸ்வநவஸ்ஜிதபரஶஸ்நீடய:)

அநகேந = ஸதா நிர்தூஷிததயா கல்யாணகோஷாஸ்பதேந, மந்தேந = "ஸம்ரம்பசிகமந்தேஷ்வேணைக்கடாக்ஷஸ்தவகைर்மந்தை:। அமுக்ஷிதஜிஜம்பிதஸ்தாநாம் மந்தம் ஹஸேத்" இத்யுக்தக்ஷணேந மந்தமந்தேந, தர்சநீயை: = அதிமநோஹரை: (அபாங்கை:) கடாக்ஷை:. (வாசம் விநாபி) வாக்வ்யாபாரேண விநாபி (மயி) அகிஞ்சநே மயி (ப்ரஸாதம்) அநுக்ரஹ மேதத் அநுஸந்தாநம் (வதஸீவ) மஹாபராதிநமபி மாமநிஷ்டநிவ்ருத்திபூர்வகம் ப்ராபய்ய கைங்கர்யாணாகடாக்ஷரநுக்ருஹ்ணாஸீதி க்ஷமீயஸ்வப்ரஸாதம் வாசாவிநா ஸூசயஸீத்யர்த்த: ॥

பதம்.	உரை.
ஹேதேஹளீச !	ஏ தேஹளீசனே !
துர்வார	நிவாரணம்பண்ணுவதற்கு முடியாததும்
தீவ்ர	மிகவும் க்ரூரமானதுமான
துரித	பாபங்களுக்கு
ப்ரதிவாததக்ஷை:	ப்ரதிவாதம் பண்ணுமவைகளும்
ஔதார்யவத்பி:	ஔதார்யத்தையுடையவைகளும்
அநக	நிர்துஷ்டமான
மந்த	மந்தஹாஸத்தாலே
தர்சநீயை:	பார்க்கத்தக்கவைகளும்
தயாபரிதை:	தயையினால் பூர்ணமானவைகளுமான
அபாங்கை:	அபாங்கங்களினாலே
த்வம்	தேவரீர்
மயி	அடியேனிடத்தில்
ப்ரஸாதம்	ப்ரஸாதத்தை
வாசம்விநாபி	வார்த்தையில்லாமலே
வதஸீவ	சொல்லுகிறாய்போலே.

உ—வ்யா ॥ உம்முடைய ஸாரத்தை நான் ஸ்வீகரித்தேனென்றுவது ப்ரஸாதம் பண்ணினேனென்றுவது நான் சொல்லாதிருக்க "ந்யாஸீகரோஷி" என்று சொல்லக்கூடுமோவென்னில்; தேவரீர் வாசா சொல்லாமல் போனாலும ஸவர்வாவயவநிவர்த்தகங்க

ளாயும் ஸர்வாபீஷ்டப்ரதங்களாயும் தத்ஸம்பந்தமஹாத்ம்யத்தாலே த்ரஷ்டவ்யங்களாயும் த்யாநார்ஹங்களாயுமான கடாக்ஷங்களாலே ஸம்ஸாரம் பண்ணுகிறேனென்று சொல்லுகிறீர் போலே காணப்படுகிறீர், ஆகையாலே ''ந்யாஸீகரோஷி'' என்று சொன்னேனென்கிறார். த்ரஷ்டாரோதி। (ஸுதேஹஸஹ்யஸூர ஸிம்) தேவரீர் (த்ரஷ்டாரதீவ்ரத்ருஷ்டிதப்ரதிவாதிந்தகை:) த்ரஷ்டார= ஸாரயிதாக்களுமானதும், தீவ்ர= உக்ரங்களாயுமான, த்ருஷ்டித= பாவங்களுக்கு, ப்ரதிவாதிந்தகை: ப்ரதிவாதம் பண்ணுமவைகளும், உதவேதப்ரமேயம் ஜேதாக்கள் களான கடாக்ஷம் பண்ணுகிற த்ரஷ்டாக்களை வாதத்தாலே ஜயிக்கும்படியான ப்ரதிவாதிகள் போலேயிருக்கிறது கடாக்ஷங்களென்று தாத்பர்யம். ஸ்வாபாவிகஸ்மிதத்தாலேயாவது கடாக்ஷத்தாலேயாவது த்ருஷ்டாரமான பாவங்களை எம்பெருமான் கண்ணைக்காட்டிப் போவென்று சொன்னால் ''சும்மனாதேகைவிட்டோடித் தூர்கள் பாய்ந்தனவே'' என்கிறபடியே பாவங்கள் சும் என்னாதே இருந்தவிடந்தெரியாமல் ஓடிப்போய் தூர்மண்டாமல் ஏதாவது கடாக்ஷஞ்சொன்னால் ''வக்ஷ்யாமி ப்ரஹ்ருஷ்ய'' என்றும், ''ஹ்ருதவத்ப்ரவேஶிகாயாரக்ஷா'' என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே கண்களாலே சுட்டுவிடுவரென்றபடி. த்யாஸீதலா பாவங்களை ஆஶ்ரிதத்ருஷ்டிவிஷயத்தில் உக்ரங்களாயிருக்கிறதென்று கருத்து. (ஔதார்யஸ்வஸ்தி:) ஆஶ்ரிதாபீஷ்டப்ரதாநத்தில் உதாரங்களான், ஸத்யதாவ்ருத்தி கடாக்ஷித்தால் அவனுக்கு ஸித்தி வயஞ்ஜமான ஸர்வாபீஷ்டஸித்தியுமுண்டென்று கருத்து. சில க்ஷுத்ரதேவதைக்கள் சுபிக்ஷங்களை கண்ணாலே பார்க்கவேமாட்டார்கள், பார்த்தாலும் அந்தப்பார்வை நிரர்த்தகமாயிருக்குமத்தனையல்லது ஸம்யோஜநமாயிராது, பின்னும், உக்ரங்களாயுமிருக்கும். அப்படிக்கன்றியே ஸர்வலோகைகநாயகனை எம்பெருமானுடைய பார்வை ஆஶ்ரிதவிஷயத்தில் ஸம்யோஜநங்களாயும் ஶீதலங்களாயுமிருக்கும். ''ஸாமதாநாரநேத்ரம்'' என்னக்கடவதிறே. (கநவஸ்ருதஸம்பந்நீயை:) கநவ= நிர்த்தோஷமான, ஸ்ருத= ஸம்பந்தத்தாலே, த்ரஷ்டவ்யை:= பார்க்கத்

தருந்தவைகளும், “ஸாஹித்யரஹிதவிகஸிதம்” என்கிறபடியே கவிகள் விஷயத்தில் ப்ரஸாதஞ்செய்கிறோமென்கிற ஸாஹித்யாய வ்யஞ்ஜகமான மந்தஸ்மிதமிருப்பதாலே தர்சநீயமாயிருக்கும். அப்படிக்கில்லாத பரார்த்தஷனுடைய நேத்ரங்களைப் பார்க்கக்கூடாதிறே. ஸ்மிதஸ்யாநவகாசம் நாம க்ரூரதாஹிஷ்ப்ரதாநவ்யஞ்ஜகம். இப்படி ஸாஹித்யயமில்லாமல் ஹ்ருதயத்தில் க்ரௌர்யமிருந்தால் அப்போது ஹாஸம் தர்ஷமாயிருக்கும், நேத்ரங்களும் தர்நிரீக்ஷ்யங்களாயிருக்கும். இப்படிப்பட்ட கடாக்ஷங்கள் ப்ரதிப்ரயோஜநாபேக்ஷங்களாயிருக்குமோ வென்னில்; தயாகார்யமாயிருக்குமென்கிறார் (தயாஹரிதை:)தயயாஸம்வர்த்திதை:, கடாக்ஷம் வருகிறது கேவலதயாகார்யமென்றபடி. (கவாக்ஷை:) கடாக்ஷங்களாலே (வாசம்விநாபி) வாக்கைவிட்டும், வாயைத்திறந்து ப்ரஸாதம் பண்ணுகிறேனென்று சொல்லாமல்போனாலுமென்றபடி. (மயி) அடியேனிடத்தில் (ப்ரஸாதம் வதஸீவ) ப்ரஸாதத்தைச் சொல்லுகிறீர்போலத் தோன்றுகிறதென்றபடி ॥ ௨௬॥

ம்ருது॥ கமலநவமேதுரைர்வ்ருஷிதைர்கடாக்ஷர்யாவ
அஶ்ருதநிஜதகேணா விஸ்வஸ்யாதஸஹஸ்ராம் ।
ரயவரணதிர்ப்ரஸவ்யஞ்ஜநாநாம் ஜநாநாம்
தர்ஶிதமஹநஶ்ரீமாதேஹஹளீ தேஹளீச: ॥ ॥௨௭॥

வ்யா ॥ இத்தம்ஸ்துதிமாரசய்ய “ஜோஷ்ட்யாஸமே ஹவதர்ஜோவர்ணாயிராஜ” இதி ப்ரயமேஸ்லோகே ஸமாத்ரவிஸர்ஜநேப ப்ரஸ்துதம் ஜோவநம் “வணக்ஷ்ஸாதந்நஹர்ஜீதே” த்யாதஸ்வகாரேண ஸர்தசயநவாஞ்ஜநர்யாதநேக ஹமவதம்கநயாரிணாம் ஸமேதஷாமபி ஸாயாரணம்ஸ்யாதிதி ஸம்ப்ராயர்யநிமயதி । கமதிதி । (கநவமேதுரைர்க:) கநவமாநி = உபநிஷத்ஸாராயர்ப்ரதிபாதகமேவ உக்ருஷ்டாநி, நதர் கமர்காணவக் கேவலகமர்கமாவப்ரதிபாதகமேவநாபக்ருஷ்டாநீதி ஹாவ:. ந கவமாநி கநவமாநீதி விக்ரஹ:. மேதுராநி = ப்ராவிமதிக்யப்ரமம்யா:, யேஷாதாத்ருமேம:. (ஸூதிஹ மேகை:) ஹர்ஷதமேதாஜஸாரஸீ மர்நிஹி:, கமவா (ஸூதிஹமேகை:

அநவத்யஸூக்தை:) உத்க்ருஷ்டஸூக்திஸ்வரூபப்ரபந்தை:, ப்ர ணஸூக்தை:, (யதாவத்) யதாவஸ்திதப்ரகாரம் (விஶதிதநிஜ தத்வ:) விஶதிதம் = ப்ரகாஶிதம், நிஜதத்வம் யதாவஸ்திதஸ்வஸ்வரூபம் யஸ்ய தாத்ருஶ:. ஏதைஸ்து ப்ரபந்தைரேவ ப்ரகாஶித நிஜஸ்வரூப இதி பாவ:. விஶதநப்ரகாரமேவாஹ । ரமேதி । (ரமாசரணதீர்த்தஜுஷாம்) ரமாசரணௌ = ஸ்ரீ தேவ்யா: பாதஜந்யா, அத ரமாசரணஶப்தேந பாதஜந்யா வ்யாவிஸ்ருதா:. "தத்த்வாக்யம் ஸதாம் பிஹதீ" திவ ஹவிதக்யாத் "ஸதாம் ஶிஷ்டாநாம் ஸஹவாஸவ்ருத்தி"ரிதி ஸஹஶிஷ்டயோரேகஸ்ய வ்ருத்தாவந்யஸ்யாவ்ருத்தி வக்தவ்யா. தாஸ்யாம் நிர்வாணி ஸர்வக்ருத்திஷிதாநி, வ்ருஜிநாநி க்ஷீணாநி, யேஷாந்தேஷாம். தேஷாம் (ஜநாநாம் உதிதஸ்ய நதீஶா தேஹளீ) உதிதாநாம் = அநேகஜந்மகோடி ஸஹஸ்ர ஸஞ்சிதாநாம் உத்க்ருஷ்டாநாம், ஸ்யநதீஶாயாம் = அநாயாஸேந நி வாரண இதி பாவ:. தேஹளீ = ஸங்க்ஷ்வாஸு, "தேஹளம் தேஹதஞ்சாந்" இத்யமர:. "வரணம் பவித்ரம் விததம் புராணம் । யேநவ பூதஸ்தரதி துஷ்க்ருதாநீ" தி தத்வக்தாஜ ஸ்ய ஸமஸ்தக்ஷ்ய ஆஸா உதிதநிவாரகத்வ ஶ்ரவணாதிதி பாவ:. (அயம்) அஸௌ ஶ்ரீமாந் வர்ணிதசீர்ஷ: (தேஹளீஶ: விஶ்வம்) ஸ்வாஶ்ரிதம் ஜகதகிலம் (அஹல்யாத்) ஸர்வாஸ்ரேயோநிதாந ஸம்ஸாராதித்யாத். (அபாயாத்) ரக்ஷாதித்யாத். "அவரக்ஷணே" இதி தாதோரேதேப்ருஜே, ஸ்வாஶ்ரிதாநி ஷ்டநிவ்ருத்த்யர்த்தம் ஸமஸ்தநாவதிஷ்டேத தஸ்வார்ந் ஸவேவம் யதாஸ்வீயா ஸுக்ருத: ஸகலந்ததஷ்டம் பாபரூபாயும் ப்ரதா நேந ஸமஸ்தம் ரக்ஷதீதி பாவ: ॥ ॥௨௭॥

பதம். உரை.

பதம்.	உரை.
த்ராமிடஸூக்தை:	முதலாழ்வார்களாலே
{ அநவத்ய	ச்ரேஷ்டமான
ஸூக்தை:	அருளிச்செயல்களாலே
யதாவத்	உள்ளபடியே

விஶதித	விசதமாகப்பண்ணப்பட்ட
நிஜதக்வ:	தன்னுடைய பரத்வம் முதலிய தத்வங்களை யுடையவரும்
ரயவரண	திருச்சக்ரத்தினாலே
நிரூஷ	ப்ரதிஷ்டிதமாயிருக்கிற
வ்யஞ்ஜநாநாம்	அடையாளங்களை யுடையவர்களான
ஜநாநாம்	ஜநங்களுடைய
துரித	பாபங்களுடைய
உயநலீலா	மர்த்தநமாகிற லீலையில்
தோஹளீ	ஸங்கல்பத்தையுடையவருமான
அயம்	இந்த
தேஹளீஶ:	தேஹளீசன்
விஶ்வம்	உலகத்தை
அஶிவாத்	அமங்களத்தினின்றும்
அவ்யாத்	இரக்ஷிக்கட்டும்.

உ—வ்யா ॥ கீழ்ஶ்லோகத்தில் தன்னிடத்தில் வஸாதம் பண்ணினாரென்றுசொன்னார்; இந்தஶ்லோகத்தில் ஜகத்துக்கு அரிஷ்ட நிவ்ருத்திசெய்து ரக்ஷிக்கவேணுமென்று “ வரிஶதா ஹவாந் ஶேஷவர்ஷம் ” என்றாப்போலே வ ராயிருக்கிறார் ! அயமிதி ! (ஶ்ரீஸூக்தை:) முதலாழ்வார்களாலே. (அநவஸ்ரவக்தை:) ஶ்ரேஷ்டமான அருளிசெயல்களாலே, ஶ்ரேஷ்ட்யமாவது = “ ஸாக்ஷ ஸ்வ்யாஹ்ருதாநி ” என்கிறபடியே அதிஸௌம்யமும், வேதா வேக்ஷயாதக்வாதிகளில் ஸூக்ஷ்ம திவ்ய ஜநகக்வாதிகளும் (பயா வத்) உள்ளபடியே (விஶதிதநிஜதக்வ:) விஶதமாகப்பண்ணப்பட்ட தன்னுடைய பரக்வாதிகளை யுடையவனை, ஸவஜகத்தினுடைய அரிஷ்ட நிவ்ருத்திபூர்வகரக்ஷணம் பண்ணுகிறவன் ஸர்வ ஸாதாரணயன்றோ இருக்கவேணும். ஒருதேஹளியில் வஸிக்கி றனயிருக்க என்னுடைய பரக்வத்தை யெங்கனே அறிந்தபடி; வேதத்தினாலே அறிந்தேனென்னில்; வேதார்த்தம் அதர்க்கம் துராஹமன்றோ வென்னில்; பரமஹம்ஸர்களான முதலாழ்வார்

கள் ஸர்வருக்கும் ப்ரகாசிக்கலாம்படி அதிஸ்பஷ்டமான த்ராவி
டஸூக்திகளாலே தெளிவாக தத்த்வங்களைக்காட்ட அத்தாலே தே
வரீர் ஸர்வஜ்ஞரென்று அறிந்து ப்ரார்த்திக்கிறேனென்று
தாத்பர்யம். ஜகத்துக்கெல்லாம் எம்பெருமானுடைய பரத்வாதி
கள் ப்ரகாசிக்கும்படி முதலாழ்வார்கள் தம்முடைய ஸூக்திக
ளாலே காட்டினார்களென்பதை “பாட்டுக்குரியபழையவர்” என்
கிற ப்ரகாரஸாம்யஹப் பாட்டாலே தாமே யருளிச்செய்தார்.
(பூர்வாசார்யநிருக்த ப்ரஜநாநாம்) பக்ஷத்தாலே ப்ரதிஷ்டித
மான விஷயங்களை யுடைத்தான, பூர்வாசார்யஸம்ப்ரதாயம் ஸர்வவ்யாக்யா
லக்ஷணம். ஸர்வஜ்ஞ விஹிதாம்ஸர்களென்று தாத்பர்யம். (ஜ
நாநாம்) ஜநங்களுடைய (ஆர்த்திதயாநதீனமோஹாத்) பாப
ங்களுடைய நிவர்த்தநத்தையில் ஸம்ப்ரதாயத்தை யுடைத்தான, ஸ
ர்வஜ்ஞ ராஜநம் பண்ணிக்கொண்டவர்களாரேனுமாகிலும் அவர்களு
டைய பாபநிவர்த்தந மொருமிக்கையாய் அதில் ஸம்பூர்ணாபி
ப்ராயமுடையவ னென்றபடி. ஸர்வஜ்ஞராஜநமாகிற வ்யாஜத்தைக்
கொண்டு பாவங்களை நிவ்ருத்திசெய்து ரக்ஷிக்கவேணுமென்கிறார்.
(அயம் தேஹளீச: விஸ்வஜநவ்யாபக:) இந்த தேஹளீசன்
இந்தஉலகை அஜ்ஞாநத்திநின்றும் இரக்ஷிக்கட்டும் ॥ ॥ உஎ ॥

உரு॥ ஜயஜிதயவணாரா வணாநீயஸ்வாவா
ஸ்திதநிகமஸீமா வேதசேஷேந கீதா ।
ஸகலஸுவி த்ருஷ்ணா மோஹ[ஹ]வயப்ரகாசாநாம்
ஸ்ரீகா ஸமஜீஷ்டம் தேஹளீசஸ்துதிநு: ॥உஅ॥

இதி கவிதார்க்கிக ஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ர
ஸ்வதந்த்ரஸ்ய ஸ்ரீவேங்கடநாதஸ்ய
வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
தேஹளீசஸ்துதி:
ஸமாப்தா ॥

வ்யா ॥ இத்தம் ஸ்துதிம் ஸமாப்ய ஸ்வகீயப்ரபந்தஸ்ய
அநேகாந்தஸ்ஸஹாயம் வா கவிக்ருத்யாவ்யாஹதாம் । க

[illegible] शेषशास्त्रा[illegible]" इति [illegible] प्रकारेण कविना निबध्यमानत्वमुक्तं [illegible] । जयति । (विदितनिगमवेद्य) विदिताः = ज्ञाताः, निगमानां = वेदानाम्, उपलक्षणम्. "ऋग्वेदं भगवोऽध्येमि यजुर्वेदं सामवेदमाथर्वणं चतुर्थमितिहासपुराणं पञ्चमं वेदानां वेदं पित्र्यं राशिं दैवं निधिं वाकोवाक्यमेकायनं देवविद्यां ब्रह्मविद्यां भूतविद्यां क्षत्रविद्यां नक्षत्रविद्यां सर्पदेवजनविद्याम्" इति, "अङ्गानि वेदाश्चत्वारो मीमांसा न्यायविस्तरः । पुराणं धर्मशास्त्रं च विद्या ह्येताश्चतुर्दश ॥ आयुर्वेदो धनुर्वेदो [illegible] । अर्थशास्त्रं [illegible] चतुष्टय" इत्युक्तेः. वेद्याः = [illegible] येन तेन, [illegible] इति नेतव्यम्. ननु "[illegible]" त्यादिस्तुतिः प्रतिषिध्यते, तत्कथमावयोर[illegible] [illegible]; सत्यं; नहि [illegible] निषिद्धा, [illegible] प्रतीतेः. तथाहि "[illegible] [illegible]ः । [illegible] विहगारोहता[illegible]ः । [illegible] [illegible] । [illegible]" इत्यादौ यथा [illegible] तथा [illegible] गुणानिवेश्यते, तथाऽस्य [illegible] गुणकथा [illegible] [illegible] गुणानिवेश्यते. तदेवा[illegible] [illegible]ः [illegible] "[illegible]" इति श्लोकविवरणावसरे "यथा [illegible] [illegible]" इति. अत एव "[illegible] [illegible]ः" इत्यत्र [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] काव्यकृता [illegible], "[illegible] [illegible] । [illegible] [illegible]" इति [illegible]म्. ([illegible]

𑌶𑍇𑌨) 𑌵𑍇𑌙𑍍𑌕𑌟𑌨𑌾𑌯𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑍁𑌭𑌵𑍇𑌨𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃. 𑌨 𑌚 "𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌨𑌾𑌮𑌗𑍁𑌣𑌘𑍋𑌷𑌣𑌾𑌨𑌾𑌮𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌚 । 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑍍𑌕𑌾𑌮𑍋 𑌨 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑍀𑌯𑌾𑌜𑍍𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌕𑌲𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋" 𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌷𑍇𑌧𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌥𑌂 𑌨𑌾𑌮𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑌮𑍍; "𑌅𑌶𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑌹𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌿𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌨𑌾𑌮𑍋𑌪𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌯𑍇" 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 "𑌸𑍍𑌵𑌨𑌾𑌮𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌨𑌂 𑌕𑌾𑌵𑍍𑌯𑍇 𑌕𑌵𑌿𑌃 𑌕𑌾𑌵𑍍𑌯𑌵𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃" 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑍇𑌤𑌰𑌵𑌿𑌷𑌯𑌤𑌯𑌾 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌕𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌦𑍋𑌷𑌾𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍. (𑌗𑍀𑌤𑌾) 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌾, 𑌉𑌪𑌨𑌿𑌷𑌦𑌾𑌮𑍇𑌕𑍈𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌃 𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌗𑍁𑌣𑌜𑌾𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌚𑍍𑌯 𑌯𑌾𑌵𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃. 𑌅𑌤 𑌏𑌵 (𑌵𑌰𑍍𑌣𑌨𑍀𑌯𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍) 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌨𑍀𑌯𑌸𑍍𑌯 = 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌨𑍀𑌯𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌃, 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍 = 𑌸𑍍𑌵𑌦𑌤𑍍𑌤𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌗𑍁𑌣𑌾𑌕𑌰𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 (𑌅𑌵𑌿𑌤𑌥𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾) 𑌅𑌵𑌿𑌤𑌥𑌃 = 𑌵𑌿𑌗𑌤𑌂 𑌤𑌥𑌾𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑌃. 𑌵𑌿𑌤𑌥𑌃 𑌅𑌨𑍃𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃. "𑌵𑌿𑌤𑌥𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌨𑍃𑌤𑌂 𑌵𑌚" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌮𑌰𑌃. 𑌅𑌜𑌿𑌤𑍋𑌽𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌾𑌤𑍍𑌸𑌮𑌾𑌸𑌃. 𑌸𑌮𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌵𑌿𑌤𑌥𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌯 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃. 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌃 = 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌰𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌸𑍌. 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌨𑍀𑌯 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌗𑍁𑌣𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑍀𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃 ... 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌨𑍀𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌸𑍍𑌸𑌕𑌲𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌗𑍁𑌣𑌾𑌕𑌰𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍. "𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨𑍋𑌽𑌦𑍍𑌯 𑌗𑌿𑌰𑌾𑌂 𑌕𑌵𑍀𑌨𑌾𑌮𑌰𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌗𑍁𑌣𑌾𑌭𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾" 𑌇𑌤𑌿𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌕𑌲𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌗𑍁𑌣𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌿 𑌯𑌥𑌾𑌯𑌥𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃. (𑌇𑌯𑌂 𑌦𑍇𑌹𑌳𑍀𑌶𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌿𑌃 𑌭𑌵𑌸𑌾𑌗𑌰𑌦𑍍𑌵𑍀) 𑌭𑌵𑍇, 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌏𑌵 𑌸𑌾𑌗𑌰𑌦𑍍𑌵𑍀 = 𑌉𑌪𑌾𑌷𑍍𑌤𑌰𑌣𑌿𑌃, 𑌨𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌵𑍇 𑌦𑍇𑌶 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃. (𑌤𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌘𑍋𑌰𑌪𑌯𑌾𑌕𑌰𑍍𑌘𑍋𑌰𑌾𑌨𑌾𑌂) 𑌤𑍃𑌷𑍍𑌣𑌯𑌾 = 𑌸𑌾𑌂𑌸𑌾𑌰𑌿𑌕𑌵𑌿𑌷𑌯𑌸𑍍𑌪𑍃𑌹𑌯𑌾, 𑌘𑍋𑌰𑌾𑌃 = 𑌇𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑌸𑍍𑌸𑌞𑍍𑌚𑌾𑌰𑌿𑌣𑌃, 𑌅𑌤 𑌏𑌵 𑌪𑌯𑌾𑌕𑌰𑌘𑍋𑌰𑌾𑌃 = 𑌭𑌯𑌜𑌨𑌕𑌾𑌃, 𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑌸𑍍𑌪𑍃𑌹𑌯𑌾 𑌪𑌯𑌾𑌕𑌰𑌘𑍋𑌰𑌾𑌃 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃. 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 (𑌨𑌃) 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌦𑍀𑌯𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍. 𑌪𑌹𑍂𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌤𑌦𑍀𑌯𑌸𑌮𑍂𑌹𑌾𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌂. (𑌅𑌭𑍀𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌪𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌶𑌦𑌂) 𑌵𑌿𑌶𑌦𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌪𑌾𑌰𑌗𑍈𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑌾𑌨𑍍𑌦𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌪𑌾𑌦𑌪𑍍𑌰𑌭𑍃𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌾𑌦𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑌾𑌰𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑌸𑌨𑍍𑌦𑍋𑌹𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌯𑌕𑌮𑌭𑍀𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌪𑌰𑌾𑌵𑌯𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃. 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾, (𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑌨𑌿𑌗𑌮𑌸𑍀𑌮𑌾) 𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑌾 = 𑌸𑌕𑌲𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌗𑍁𑌣𑌾𑌕𑌰𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌵𑌤𑍀. 𑌅𑌤𑌿𑌪𑌰𑌿𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾. 𑌨𑌿𑌗𑌮𑌸𑍀𑌮𑌾 = 𑌨𑌿𑌗𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌭𑌾𑌗𑌃 𑌯𑌂 𑌸𑌃

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌾 𑌬𑌹𑍁𑌵𑍍𑌰𑍀𑌹𑌿𑌃. “𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌦𑌾𑌯𑌤𑍍𑌵𑌮𑌮𑌾𑌨𑌦𑍇” 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌸𑌕𑌲𑌸𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌤𑌿𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌜𑌗𑍁𑌣𑌗𑌣 𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃. 𑌤𑍇𑌨 (𑌵𑍇𑌙𑍍𑌕𑌟𑍇𑌶𑍇𑌨) 𑌵𑍇𑌙𑍍𑌕𑌟𑌾𑌚𑌲𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌿𑌨𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑍇𑌨 (𑌗𑍀𑌤𑌾) 𑌗𑍀𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍𑌸𑌕𑌲𑌵𑌰𑍍𑌣𑌨𑍀𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌤𑌯𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌬𑌦𑍍𑌧𑌾. “𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌪𑌦𑍇 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑍍𑌯 𑌬𑌾𑌲𑌮𑍍” 𑌇𑌤𑌿𑌵𑌤𑍍 𑌨𑌿𑌗𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌵𑍍𑌯𑌾𑌜𑍇𑌨 𑌸𑌕𑌲𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌪𑌰𑍋 𑌨𑌿𑌬𑌦𑍍𑌧𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃. 𑌅𑌤𑌏𑌵 (𑌵𑌰𑍍𑌣𑌨𑍀𑌯𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌾𑌨𑍍) 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌨𑍀𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 = 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌨𑍀𑌯𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑍀𑌯𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂, 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌾𑌨𑍍 = 𑌅𑌶𑍇𑌷𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌵𑌾𑌭𑌾𑌵𑍍𑌯𑍇𑌨 (𑌕𑌵𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌕𑌿𑌕𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾) 𑌸𑌕𑌲𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵 𑌯𑌾𑌵𑌦𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑌨𑍀𑌯𑌗𑍁𑌣𑌾𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑌕𑌥𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃. 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍, 𑌶𑍁𑌶𑍀𑌰𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌰𑌃. 𑌰𑌰𑍍𑌵𑌕𑌸𑌙𑍍𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌃. 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌸𑌶𑍍𑌰𑌵𑌹𑌿𑌤𑌂 ॥ ॥௨௭॥

𑌇𑌤𑌿

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑌿𑌲𑌕𑍁𑌲𑌤𑌿𑌲𑌕𑌵𑌤𑍍𑌸𑌕𑍁𑌲𑌜𑌲𑌧𑌿𑌕𑍌𑌸𑍍𑌤𑍁𑌭 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍁
𑌮𑌾𑌰𑌤𑌾𑌤𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌤𑌿𑌸𑌮𑍍𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌨
𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿 𑌕𑌰𑌕𑌮𑌲𑌤𑌮𑌾𑌮𑌲𑌕 𑌹𑌮𑌸𑌦𑌵𑌿𑌮
𑌨𑌿𑌗𑌮𑌾𑌗𑌮𑌸𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌾𑌤𑌮𑌸𑌮𑍋𑌕𑌯𑌤𑌾𑌂
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌤𑍍𑌸𑌪𑌾𑌦𑌾 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰
𑌦𑍍𑌯𑍋𑌨𑌕𑌸𑍍𑌵𑌬𑌨𑍍𑌧𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌕𑌰𑌣
𑌸𑌮𑍍𑌭𑌵𑌜𑌾𑌤 𑌨𑌿𑌮𑍁𑌲𑌨𑌿𑌜𑌯𑌶𑍋𑌮𑍍𑌲𑌿𑌕𑌾 𑌮𑌲𑌾𑌸𑌰𑌸𑍀
𑌕𑍃𑌤𑌿𑌗𑍃𑌹𑌨𑌾𑌵𑌿𑌕𑌰𑌹𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌘𑌵𑌵𑌟𑌾𑌰𑌾𑌯𑍁𑌕𑌾𑌣𑌾𑌂
𑌤𑌨𑍂𑌭𑌵𑍇𑌨 𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌮𑌬𑍍𑌜𑌯𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍇𑌨
𑌨𑌾𑌯𑌕𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌮𑌾𑌨𑍁𑌜 𑌸𑌂𑌯𑌮𑍀𑌶𑌾𑌵𑍁
𑌭𑌮 𑌕𑌰𑍁𑌣𑌾𑌕𑌟𑌾𑌕𑍍𑌷𑌲𑌬𑍍𑌧 𑌸𑌤𑍍𑌤𑌾𑌕𑍇𑌨
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌤𑌾𑌤𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌵𑌿𑌰𑌚𑌿𑌤𑌂
𑌦𑍇𑌹𑌲𑍀𑌶𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌂
𑌸𑌮𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌮𑍍 ॥

பதம்.	உரை.
வர்ணநீயஸ்வபாவாஸு	இந்தஸ்துதிக்குப்ரதிபாத்யனான எம்பெருமானுடையஸ்வபாவத்திலே
{ அவிதத வர்ணா	வ்யர்த்தமன்றியிருக்கிற அக்ஷரங்களையுடையதும்
{ விதித நிகமஸீமா	அறியப்பட்ட வேதாந்தத்தையுடைய
வேங்கடேசேந	வேங்கடேசனென்னுந் திருநாமமுடைய அடியேனாலே
கீதா	சொல்லபபட்டதுமான
இயம்	இந்த
தேஹளீசஸ்துதி:	தேஹளீசஸ்துதியானது
ஸம்ஸாரகாந்தாரே	ஸம்ஸாரமாகிற காந்தாரத்தில்
{ த்ருஷ்ணாலோப சாபலாநாம்	ஆசையினாலும் லோபத்தாலும் சாஞ்சல்யத்தை யடைந்தவர்களான
ந:	நமக்கு
அபீஷ்டம்	இஷ்டமான
பலம்	பலத்தை
திசது	கொடுக்கட்டும்

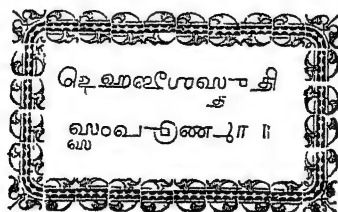
உ—வ்யா ॥ இப்படிஸ்துதித்து நிகமநஞ்செய்கிறார் । இயமிதி (வர்ணநீயஸ்வபாவாஸு) இப்ப்ரபந்தத்துக்கு ப்ரதிபாத்யனான பரதேவதையினுடைய காருண்யவாத்ஸல்ய பராக்ரமாதி குணஸ்வபாவத்திலே (அவிததவர்ணா) வ்யர்த்தமன்றிக்கேயிருக்கிற அக்ஷரங்களையுடைத்தான, இது தேஹளீசஸ்துதிக்கு விசேஷணம். என்றாலே சொல்லப்பட்ட ஸ்துதியிலிருக்கும் அக்ஷரங்கள் அதிநிஹீநமா யிருந்தபோதிலும் பகவானுடைய குணத்தைப்பார்த்தால் இந்தஸ்துதியிலிருக்குமொவ்வொரு அக்ஷரங்களும் நிரர்த்தகங்களாக ஆகாமல் தன்னையொருக்கால் உச்சரித்தவனுக்கு ஸகலபலத்தையுங் கொடுக்குமென்று கருத்து. (விதி

தநிமவேஷீநா) அறியப்பட்ட வேதார்த்தத்தை யுடைத்தான (வேத டேஸநீதா) வேதார்த்தசேஸிகராலே நீதமான, ஸகலவேதா ர்த்தங்களையும் அறிந்தவராகையாலே இவராலே சொல்லப்பட்ட அர்த்தங்களெல்லாம் வேதவிருத்தமல்லாமல் வேதஸித்தமா யிருக்கு மென்றபடி. இத்தாலே அர்த்தகௌரவமுஞ் சொன்னபடி. ‹‹வா க்யமேவவாக்யார்த்த›› மென்கிறபடியே ஸப்தப்ரமாணமே மாநத்தில் வாக்யார்த்தமாயிருக்குமென்று கருதது. இத்தாலே ஸப்த கௌரவமுஞ் சொல்லப்பட்டது (ஐயம்பகவத்கீதா) பக வான் விஷயமான இந்த ஸ்தோத்ரமானது (ஸர்வஸம்ஸாரி) ஸம்ஸாரமாகிற கார்த்தாவத்தில் (த்ருஷாமோஹ பயார்த்த காமநாம்) ஆசையாலும் மோஹத்தாலும் வ்யாகுலர்களான, யதா, (த்ருஷாமோஹ வபார்த்தகாமநாம்) ஆசையினாலே வஞ்சிக ளாயும், அதவவ வ்யாகுலர்களாயுமான. ரோகார்த்தத்தில் ஜ்வரமோஹயாலே இந்த ஸ்தலத்தில் வடிக்குமோ அந்தஸ்தலத்தில் வடிக்குமோவென்று வாஞ்சையத்தையடைநது ஒருவிடத்திலும வடிக்காமல் வ்யாகுலனா யிருக்குமாப்போலே ஸம்ஸாரத்தில் ஸம்வாஸனையாலே இங்கேவடிக்குமோ அங்கே வடிக்குமோவெ ன்று வாஞ்சைத்தையடைந்து ஒருவிடத்திலும் வடிக்காமல் வ்யா குலராயிருப்பர்களென்றபடி. (நீ) நமக்கு, பஹுவசநத் தாலே ஸாதகர்களைச் சேர்த்துக்கொண்டபடி. (அபீஷ்டம் ஸு) இஷ்டமான மோக்ஷத்தை (திஸது) கொடுக்கட்டும். இநத ஸ்தோத்ரத்தாலே பகவான் ஸ்வஸஞனைய் மோக்ஷரூப ஸ்வத்தை க்கொடுககவேணுமென்றபடி. இந்தஸ்தோத்ரம் ‹‹ரஹஸ்யத்ரயஸா ரோzயம்›› என்கிறஸ்லோகத்தின்படியே திருவேங்கடமுடையான், கீதையைக்கண்ணன் அருளிச்செய்தாப்போலே அருளிச்செய்தா ரென்றும், அதுநமக்கு இஷ்டஸ்வத்தைக்கொடுத்து ரக்ஷிக்கட்டு மென்றும் ஒருகர்த்தும் ஸூசிக்கிறது ॥ ॥ உஅ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌕𑍌𑌶𑌿𑌕𑌕𑍁𑌲𑌤𑌿𑌲𑌕 𑌘𑌟𑌿𑌕𑌾𑌶𑌤𑌕𑍍𑌰𑌤𑍁
𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌤𑌾𑌤 𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌵𑍇𑌙𑍍𑌕-
𑌟𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌨𑌾𑌮𑌧𑍇𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌵𑌯𑌵𑌂𑌶𑍍𑌯𑍇𑌨,
𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌸𑍂𑌰𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌚𑌰𑌣𑌾𑌰
𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌸𑍇𑌵𑌕𑍇𑌨, 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇𑌣
𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌰𑌙𑍍𑌗𑌨𑌾𑌥𑌶𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾
𑌵𑌿𑌰𑌚𑌿𑌤𑌂

𑌦𑍇𑌹𑌳𑍀𑌶𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌿
𑌮𑌣𑌿𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌳𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌂
𑌸𑌂𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌂 ॥

𑌕𑌵𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌕𑌿𑌕𑌸𑌿𑌂𑌹𑌾𑌯 𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌗𑍁𑌣𑌶𑌾𑌲𑌿𑌨𑍇 ।
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌵𑍇𑌙𑍍𑌕𑌟𑍇𑌶𑌾𑌯 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌗𑍁𑌰𑌵𑍇 𑌨𑌮𑌃 ॥

श्रीः ॥

श्रीमद्धयवदनपरब्रह्मणे नमः ॥

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः ॥

श्रीवेङ्कटेशघण्टावतारैः श्रीरङ्गराज

दिव्याज्ञालब्धवेदान्ताचार्यपदवीकैः कवितार्किक

केसरिभिः सर्वतन्त्रस्वतन्त्रैः

श्रीमन्निगमान्तमहादेशिकैः

अनुगृहीतः

* श्री अर्थपञ्चकः *

नावल्पाक्कम् श्रीमद्वेदान्त रामानुज संयमीन्द्राणाम्

करुणाकटाक्षलब्धोभयवेदान्तेन

[illegible] श्रीरामदेशिकाचार्येण

विरचितया व्याख्यया

கிடாம்பி, श्रीरामदेशिकाचार्येण विरचितेन

द्राविडव्याख्यानेन च सहितम्

[illegible]

ति. व. श. ना रा. श्री [illegible]चार्येण

परिशोधितम्

श्री [illegible]

रा. [illegible]राजार्यस्य

"श्रीदेवनायकविलासमुद्राक्षरशालायाम्"

मुद्रितं सत् प्रकाशितम् ॥

விரோதிகிருது௵ பங்குனிமீ

1912௵ மார்ச்சுமீ

ஶ்ரீ:

ஶ்ரீமதே லக்ஷ்மீஹயவதந பரப்ரஹ்மணே நம: ।

ஶ்ரீ கோமலவல்லீநாயிகாஸமேதாராவாம்ருத பரப்ரஹ்மணே நம: ।

ஶ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:

* ஶ்ரீ பாஞ்சராத்ரரக்ஷா *

ஶ்ரீமாந் வேங்கடநாதார்ய: கவிதார்க்கிககேஸரீ ।
வேதாந்தாசார்யவர்யோ மே ஸந்நிதத்தாம் ஸதா ஹ்ருதி ॥

ஆதௌ॥ நம: பஞ்சநதாய வேதவேத்யாத்மவர்த்திநே ।
ஶ்ருதிஸித்தாந்தஸம்ப்ரதாயப்ரவர்த்தநாய ப்ரவர்த்தயே ॥

ஸங்க்ஷேபஸாரஸங்க்ரஹ:

ய: பாஞ்சராத்ரிகமோக்ஷநிர்ணயகர்மஶாஸ்த்ரஜ்ஞகாரணத்ரய ணே । ஸௌபித்ய ஶங்கவிஹா தம் கவிகாரிகஞ்சரவா ப்ரமாணம் கலயே ॥ வேதாந்தலக்ஷணஶாஸ்த்ர வேதநீதப்ரமாணாநுஸம் । வேநதயந்த வேதகர்மா விதா வாதஹிதஸித்தயே ॥ நிகமஶேஷ லக்ஷணப்ரமாணம் நதிவாஸ்வரபாரதிமதா ப்ரமாணம் । விஶத யாதி ஶங்காவநோதாஹரம் பாஞ்சராத்ரகவஸ்து கருணாவஶாத் ॥

அத ஸர்வாது கவிதாவநீதய ஶ்ரீஸூக்தராஸாயாரண நி ஜோதஞகவிணாத்த நிரவயிக ஶங்கிஸ்ஸமநீய: நிஜஶாதகவாதி

सावसानस्वाध्यायादिवतोऽपि श्रीभाष्ये प्रसादेन
तत्त्वविदोऽपि निजहृदि निरवद्यराशीन्
प्रकाशित श्रीलक्ष्मीपतिमहाभाग्ययुक्त श्रीमद्
स्वामी भाष्य सर्वज्ञ सर्वविद्याविशारद स्वामि
निवेश्य प्रतिष्ठापित श्रीमद्रामानुजीय सम्प्रदायावलम्बि
तत्त्वज्ञ सारासार विवेचन निर्धारण वेदान्ताचार्य
सर्वतन्त्र स्वतन्त्र कवितार्किककेसरि बिरुदाङ्कितः श्री
वेङ्कटनाथार्यः, काञ्च्यां कदाचित् सतां पूर्वं वेदि
सारस्वतोदधेः परमैः प्रतिष्ठापितस्य स्वामिना
सह तत्त्वविचारः सम्प्रदायशास्त्रनिर्णयः
वेदान्तविद्यानिधिर्भाष्यप्रतिपादनविषय, स्थापित
हित तत्त्व सम्प्रदायसारं स्वामी जनानां
हिताय श्रीकोशे निबद्धवान् । नवमं ।
(सर्वानन्दाय) सर्वं = सकलं यथा तथा गच्छति, प्राप्नो
ति वा सर्वगः सर्वज्ञः, तेन नाथाय = नाथाय,
श्रीवैष्णवानां प्रतिष्ठापकाय सर्वेशे सर्व
ज्ञे प्रतिष्ठितायेत्यर्थः. सत्यरूपे सत्यसंकल्पे इति
सर्वेश, सर्वगे = योगेन सर्वव्यापकेन, नाथाय = वे
ष्टितायेत्यर्थः. "शिरोमणिः शिरसा कीर्तयन्तः कीर्त
नीयाः सर्वाः" इत्युक्तेः. (वेदान्तवचनात्)
वेदान्तस्य = विशेषाः, सर्व = समस्ताः, सर्वज्ञाः
श्रीमत्सम्प्रदायप्रवर्तकाः गुणिभिः. "त्रिविधदेवतानां
प्रपत्तिः सर्वजनहिताय" इति श्रुत्यादिषु "सर्वसाधा
रणं सर्वसमाश्रयणं सर्वेषां सर्वरक्षकं" इत्युक्त्या
सकलवेदान्तार्थ सकलशास्त्र सकलशास्त्रार्थसार सर्व
स्वं वेदान्तसिद्धान्तनिधानमित्यर्थः । यद्वा, सर्वज्ञ
सर्वतत्त्वज्ञ इत्यर्थः. तथोक्तं श्रीवत्सचिह्न
मिश्रैः "श्रीरङ्गेश सर्वज्ञ कल्याणगुणैकनिधे सर्व
स्वामिन् । सर्वाध्यक्ष सर्वविद्यानिधे ॥
इति ब्रह्मवादि श्रीमत्सहस्रनामस्तोत्रे केशवः ।

தயாவரெணெ" தி. தயெதிஹாஸாதெ ஸ்ரீ உஉ ்ராஉாயணெ zவி. "வ ்விவெஶாய வாதாஉ௦ உஸா௩ஃ வவ ்தொz௩வ ; தெ தாஷெவாஸஹஸவ ்ராஸ்⁻ஷ ்⁻வா உ ்ய⁻வஸ ஒஉ௩௦ । கவா ஹதிஸவ ்ஹ ஒதா௩ா௦ விஶெஷெண ஜீவஉகவா௦ । வாஉயாஸா நு உஹாவாஹொா ஹிரிஉ⁻ஐத ்⁻உஹ ்வி । ஐதி ஶ்ரு⁻கவாஹ ்ஷீகெஶஃ கா௦உ௦௦ ரா ஒவஉஸ்யிகஃ । வவ ்த௦ வ ்ஹ ்தஃ க ்கா ஶிரெ ்தெதா உயஉ ஹா ரிஃ । வவ ்தாஹ ஹ⁻ிொ⁻ ்தா ஹவெஷ௩ாக ்உ ்கெஶவஃ । ஷெவா௩ா௦ உஐ ்தஃவ வா⁻ரா⁻ஷொாதஉஃ" ஐதி. ஹவவிஷ ஶ்ரீ ஹா
(ஶ்ரு⁻திஷிரு⁻ஹ⁻யொாதாஉஉஹராய) ஶ்ரு⁻தி
= ஹஉ⁻ஊ ்ஃ, கீரா உ⁻யிஶிதியாவக. தஸ ்
யொாதாஷெ= கஉ ்தொாதாஉெ௩, ஹ⁻யாக
யெ ்தாஉ௩ ஐத ்ய ்ஃ. சத ் ஹாராய ்வ
௩ நிஹீய ்ராஐ ்வஸா௩ாக ஹாஉ ்கவ ஹ⁻உெ௩ா
யொா ஹ⁻ணாவ ்ஐ ்ஞெ. உஹராய = உஸா௩ஹ ஒத உஹ
வவ ்தாயெதி ர ஒவக௦ (ஹரா⁻தெ) ஹரா⁻தாவஹ ்ஷ ஐதி ஹரா⁻தாநு. வ ஶாஹாயாஉதிஶாய௩ெவா உத⁻வ. தயா வொாக௦ "ஹ ஒஉநிஹாவ ஶாஹாஹ⁻ நித ்யொாஹெzதிஶாய ௩ெ । ஹ௦ஹஹெ ்zவி விவகாயா௦ ஹவதிஉத⁻வொாஉயஃ" ஐதி தவெஷ ஹரா⁻தெ. ஹரா⁻யாய. ஹரா⁻தவவை௩ா
"ஹ⁻வணெ ்ராzவிஹரா⁻தாநு தி ்வ ்தெஶிரஃ" ஐத ்
ஶ்ரு⁻திவ த ்விஜ்ஞாவகெ௩ ஶ்ரு⁻திவ ்விஐ வெஹவகவா வ ஐ ்தெ. (௩உஃ) ஹாவகஷ ் யொாய௩ா௩⁻க ஒவவ ்ராவாா விஶெஷஃ. தயாவ நிர⁻வ ்தெ "யாஃ காஶ௩க ்தயொா உஉ ஹ ஹ வ தி க ஹ உ வி ௩ உ உ ஹ ஹ வ தவயாஹவீதெ ்வஉஉஉ தா௦ யொாஜயத ்தொா௩உஃ" ஐதி. க த வ வ ஸ்ரீ ஹாரதெ
"அ ்காஸ்⁻ ஹவெ௩ ்த ்⁻ஷ ்காா௦ யஹணஃ வஉ௦ ; உஉசி அ ்கொாஉ ்த ்⁻௩ ்உஉதிவ ஶாவு த௦" ஐதி. கு வாய ்வாஉா௩⁻ஹ ்ஹீதீத ்ா வொாகக ்ஷாவயிகவாவக ஷ ்யொாய௩ா௩⁻க ஒவவ ்ராவாா விஶெஷ ஐத ்ய ்ஃ. ஹவ

க்ஷிதிஶேஷ:. யத்³வா தார்க்ஷ்ய ப்ரஶம்ஸநேந பரிவர்ணிதம் வே-
த³த்³வயம் ஸம்ஹிதாஸ்வபி ப்ரணவாதீதிஹாஸ:. அத்ர ஶ்ரீமத்³-
த³: ஸுத³ர்ஶந ப⁴க³வத: ஶ்ரீவேத³ ஸ்வஸ்யாக⁴ ப⁴க³வத:
ஸாபேக்ஷநிவ்ருத்திகத்வாத் ஸத்த்வவத்த்வவிஷயகம் ஸாவயவம் ப⁴க³-
வத்கம். "ஸத்த்வவத்த்வவிஷயம் ஶ்ருணுதா ஶ்ருதோபநிஷதா"
இதி லக்ஷணாத். ப⁴க³வத்கார்ய: உபாயாதீ³ர்வாத³ப⁴வி
தந்த்ராதி³ரஸ்யாரண்யகோ:, தத்ஸாரார்த²ஸ்ய ஸர்வா
ஶ்ரேய நிர்ணயாத் ப்ரஸாதப⁴க³வ ப⁴க³வதாதிஶயோக்த்யந்த
ப்ரணீதமிதி அவிஸ்ஸ்க்ஷர:. கவிமதஸ்ய ஶ்ரீத்³வித்விஷயக
ஸ்ய ஸாவஸ்ய ப்ரஜ்ஞ்யாத் ஸாவத்⁴வநி:. வ்யாவக்ஷ்யம் ப்ரத்யம்.
"யதோஜோஜோநஸரிஹ்ருதந்த: வ்யாவக்ஷ்யம் ப்ரகீர்திதம்"
இதி லக்ஷணாத். ॥௧॥

தமிழ் வ்யாக்யானம்

சென்னியணி சீர்தூப்புல் வேதாந்ததேசிகன்ருள்
சென்னியணிந்தார்வமொடுசெப்புவேன்—சொன்மலியும்
நற்றமிழால் ஞானியர்கள் நாடுபுகழ் சேர்ந்திலகும்
நற்கருடதண்டகத்தை நான்·

நூலின் வரலாறு.

இந்நூலாசரியர், திருமாலின் திருமணியே சிறக்கவந்தவத
றித்து, திருவேங்டாசாரியரெனத் திருநாமம் வகித்து, தமது
மாதுலரான வாதிஹம்ஸாம்புதாசாரியரிடம் ஸகலகலைகளுந்தேர்
ந்து, திருவரங்கத்தம்மானுல் வேதாந்ததேசிகனென்றும், பெரிய
பிராட்டியாரால் ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரரென்றும், கற்றுத்தேர்ந்த
புலவர் பெருமான்களால் கவிதார்க்கிக சிங்கமென்றும் விருதுக்
களையுமடைந்து, முத்திதரும் நகரேழின் முகக்கியமாம் கச்சிதனி
ல் தர்சனப்ரவர்த்தகராயெழுந்தருளி யிருக்குங்காலத்தில், அவரிட
த்தில் பொருமைகொண்ட சிலர் வாதம் முதலியவையால் அவரை

த்தாங்கள் வெல்லமுடியாமையை யறிந்து, வேறு சில உபாயங்களால் வெல்லலாமெனத்துணிந்து, மஹாஸமர்த்தனை வொரு பிடாரனையணுகி யவனுக்கு மிகுந்த பொருளளிப்பதாக வாக்களித்து, அவனைக்கொண்டுவந்து பலமுறை வாதுக்கழைக்கச்செய்தும், நமது தூப்புற்பிள்ளை அதை யொருபொருளாய்க் கருதாது அலட்சியஞ்செய்ய, அப்பிடாரன் ஒருபகல் நமது தேசிகனை வீதியிற்கண்டு வழிமறித்து என்னை வெல்லாவிடில் தாம் வஹித்திருக்கும் ‟ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரர்” என்றும் விருதை இழந்துவிடவேண்டுமென்று வற்புறுத்த, அதுக்கிசைந்து, நமது கவிதார்க்கிக சிங்கம் திருக்கோயில் வடபாலுள்ள புற்றடியில் தம்மைச் சுற்றிலும் அரணாக ஏழு கோடுகளை ஒன்றன்பின்னொன்றாகவரைந்து அதனிடையில் வீற்றிருந்தனர். அப்பொழுது அப்பிடாரன் தான் நெடுநாளாய் சேர்த்து வைத்திருந்த அநேகம் பாம்புகளுடன் வந்து ஒவ்வொன்றாய்த் தனது மந்த்ரசக்தியால் நமது ஆசாரியர்மீது ஏவினன். அவற்றுள் ஒன்றேனும் அவ்வேழுகோடுகளையுங்கடந்து நம்தேசிகனையணுகாது அங்கங்கே விழுந்து துடித்திறந்தன. இதைக்கண்ட பாம்பாட்டி மனம் நொந்து தனது பிழைப்புக்கு முக்கியமாய் வைத்திருந்த மிக்கக்கொடுமையுள்ள சங்கபாலனென்றும் பேரரவத்தைத் தனது மந்த்ரசக்திகொண்டு ஏவ, அவ்வுரகம் விரைந்து சென்று நிகமாந்ததேசிகனைச்சுற்றிலும் வரைந்துள்ள அரணாகிய ஏழு கோடுகளையுங்கடந்து ஆசாரியனை யணுகியது. அப்பாம்பின் பலத்தையும் பான்மையும் பார்த்து பயந்தவராய், பந்நகாசநனாகிய வைநதேயனை (கருடனை) இத்தண்டகத்தால் துதித்தனர் நம்மாசாரியன். உடனே பட்சிராஜன் தோன்றி ஆகாயத்தில் வட்டமிட்டு ஒருக்கணப்பொழுதில் அப்பாம்பைப்பற்றிக்கொண்டு சென்றனர். அதை யறிந்த பிடாரன் ஆசாரியன் திருவடிகளில் விழுந்து அடியேன் பிழை பொறுத்தருளவேண்டும், பலர் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி யான் இந்தக் காரியஞ்செய்யத்துணிந்தேன், ஆகையால் என்னை மன்னித்து என் பிழைப்புக்கு ஆதாரமான என்னுரகத்தை எனக்குத்தந்த

ருள ப்ரார்த்திக்கிறேன் என வேண்டிக்கொண்டனன். அக்கண மே நமதாசாரியன் அவன் வேண்டுகோளுக்கிரங்கி அவனுக்கரு ள் செய்தனர்.

அவதாரிகை. கவி தான் எடுத்துக்கொண்ட நூலுக்கேற் புடைக்கடவுளாகிய கருடனை இந்நூல் முடிவுபெறும் பொருட்டு வணங்குகிறார் "𑌨𑌮𑌃" என்பதால்.

பதம்	உரை
𑌪𑌨𑍍𑌨𑌗𑌨𑌦𑍍𑌧𑌾𑌯	பாம்புகளைத்தனக்கு அணியாகக்கட்டிக்கொண்டவனும்
𑌵𑍈𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑌵𑌶𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌨𑍇	விஷ்ணுவுக்குத்தொண்டு பூண்டு நீங்காப்பணி விடைசெய்பவனும்
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿	வேதமாகிற
𑌸𑌿𑌨𑍍𑌧𑍁	(திருப்பாற்) கடலினின்றும்
𑌸𑍁𑌧𑍋𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦	(ஸாரமாகிய) அமுதத்தை யுண்டாக்குவதில்
𑌮𑌨𑍍𑌦𑌰𑌾𑌯	மந்தரமலையாய் விளங்குகிற
𑌗𑌰𑍁𑌤𑍍𑌮𑌤𑍇	(வலிமைதங்கிய சிறகுகளையுடைய) கருடனையும் பொருட்டு
𑌨𑌮𑌃	வணங்குகிறேன்.

தாத்பரியம். தனக்கு ஜன்மசத்ருவான ஸர்ப்பங்களை தன்னுடைய அங்கங்களில் ஆபரணங்களாகக்கட்டிக்கொண்டும், பகவானுக்கு (தாஸனும், ஸ்நேகிதனும் வாஹநமாயும், ஆஸநமாயும் மேற்கட்டியாயும், கொடியாயும் விசிறியாயுமிருந்து) நீங்காப்பணிசெய்தும், மறைப்பாற்கடலைக்கடைந்து ஸாரமாகிய அமுதத்தை வெளிப்படுத்துவதில் மந்த்ரபர்வதமாயும் விளங்கும் பலமமைந்த பட்சங்களையுடைய பட்சிராஜனை வணங்குகிறேன்.

இதில் "𑌪𑌨𑍍𑌨𑌗𑌨𑌦𑍍𑌧𑌾𑌯" என்பதால் மந்தரமலை வாசுகி யென்னும் பாம்பைக்கட்டுண்டமையும், "𑌵𑍈𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑌵𑌶𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌨𑍇" என்பதால் அம்மலையெப்பக்கத்திலும் பகவான் வசமாயிருந்து திரிந்தமையும் விளங்குகின்றன.

குறிப்பு. இக்கவி தம்மையணுகிய பாம்பினால் தமக்கு யாதொரு தீங்குண்டாகாமைககருதி ''[illegible]'' எனவும், அப்பாம்பு தம்மைத்தீண்டினும் தமக்குத தீமயுண்டாகாமைக் கருதி '' [illegible] '' எனவும் பதங்களைக்கூறியுள ரென்பதும் பொருந்தும்.

''[illegible]'' என்பதால்

தாஸனுமாந்தோழனுமாந்தான்விரும்புவாஹன
ஆஸனமுமேற்கட்டுமாவதுடன் — நேசமுடன்
கேதனமாம் வீசும் விசிறியுமாங்கேசவற்கு
வேதகருடன் விரைந்து.

என வைநதேயன் பகவானுக்குதாஸனும் தோழனும் ஆஸநமும் வாஹநமும் கொடியும் மேற்கட்டும விசிறியுமாய் நீங்காப்பணிசெய்தல் விளங்கப்பட்டன ||

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] कीर्तिताः" इति. [illegible]

[illegible]

[illegible] इति. [illegible]

[illegible]

[illegible] इति. [illegible]

[illegible] इत्यादि. [illegible]

𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌹𑌿𑌮𑌾𑌤𑌿𑌶𑌯𑌸𑍍𑌪𑍃𑌹𑌃, 𑌤𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌨𑌾𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌤𑌬𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌟𑌿𑌤𑌮𑍍. 𑌏𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌃 𑌯𑌾𑌦𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑍇𑌣 𑌸𑌂𑌤𑍍𑌯𑌯𑍋𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋𑌃 𑌵𑌿𑌜𑌯𑌸𑌾𑌰𑌥𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑌣𑌸𑌮𑌯𑍇 𑌉𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌯𑍋𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌗𑍍𑌯𑌹𑌾𑌨𑌿𑌶𑍍𑌲𑍇𑌷𑌸𑌾𑌕𑌿𑌤𑌕𑌮𑌾𑌹 (𑌸𑍍𑌵𑌨𑍀𑌡𑍇𑌤𑌿) (𑌸𑍍𑌵𑌨𑍀𑌡𑌾𑌗𑌤𑌿𑌵𑍀𑌤𑌰𑌾𑌗𑍍𑌰𑌾 𑌸𑌾𑌕𑍀𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑌨𑌾𑌭𑌾𑌗 𑌗𑌾𑌢𑌾𑌵𑌗𑌾𑌢𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌕𑌣𑍍𑌟𑌕𑌵𑍍𑌯𑌾𑌤 𑌦𑍈𑌵𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑍈𑌕𑌾𑌨 𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾𑌯𑌿𑌤𑌾𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌪𑌟𑌨𑌸𑌕𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾 𑌰𑌾𑌜𑍀𑌨𑍀𑌰𑌾𑌜𑌿𑌤𑌂) 𑌸𑍍𑌵𑌨𑍀𑌡𑌾𑌗𑌤𑍍𑌯𑌾 = 𑌨𑌿𑌜𑌗𑍃𑌹𑌾𑌗𑌮𑌨𑍇𑌨, 𑌵𑍀𑌤𑌯𑍋𑌃 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌯𑍋𑌃, 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍂𑌤𑌸𑌾𑌕𑍀𑌤𑍍𑌯𑍋𑌃 = 𑌤𑌥𑌾𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍇𑌵𑍍𑌯𑍋𑌃, 𑌸𑍍𑌤𑌨𑌾𑌭𑍋𑌗𑍇𑌨 = 𑌸𑍍𑌤𑌨𑌸𑍇𑌵𑍇𑌨, "𑌸𑍍𑌤𑌨𑌾𑌭𑍋𑌗𑌃 𑌸𑍍𑌤𑌨𑌸𑍇𑌵𑌾" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇𑌃. 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌗𑌾𑌢𑌾𑌵𑌗𑌾𑌢𑌂 = 𑌦𑍃𑌢𑌤𑌰𑌾𑌵𑌗𑌾𑌹𑌨𑌂, 𑌸𑌾𑌵𑍇𑌕𑍍𑌤𑍃, 𑌸𑍍𑌤𑌨𑌾𑌭𑍋𑌗𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌂. 𑌤𑌥𑌾𑌹 𑌵𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑌃 "𑌸𑍍𑌤𑌨𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑍁𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌾𑌰𑌾𑌵𑌯𑍇𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌤𑌨𑌾𑌭𑍋𑌗𑌂" 𑌇𑌤𑌿. 𑌤𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌂 = 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌕𑌣𑍍𑌠𑌂 = 𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌂, "𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾 𑌶𑌿𑌰𑍋𑌧𑌿𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌦𑍍 𑌗𑌲𑌃 𑌕𑌣𑍍𑌠𑌃" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌮𑌰𑌃. 𑌵𑌾𑌤𑍇𑌨 = 𑌸𑌮𑍀𑌰𑌣𑍇𑌨, 𑌯𑍋𑌷𑌿𑌦𑌃 = 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌦𑌃, 𑌤𑍇𑌨𑌵𑌯𑌾 = 𑌹𑌿𑌂𑌸𑌯𑌾, 𑌦𑍈𑌵𑌾𑌤𑌾𑌃 = 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑌾𑌃, 𑌤𑍇𑌜𑍇𑌨 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾𑌃 = 𑌜𑌿𑌰𑌸𑌨𑌾𑌃, 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌕𑌵𑌶𑌾𑌯𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾𑌵𑍀𑌣𑍍𑌯 𑌪𑌹𑍍𑌨𑌵𑍈𑌦𑍇𑌨 𑌜𑌿𑌯𑌾𑌗𑍍𑌤𑌰𑌸𑌨𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌮𑌾 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃. 𑌤𑌥𑌾𑌚𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌰𑌾𑌮𑌚𑌰𑌿𑌤𑍇 "𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌷𑍁𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌪𑌹𑍍𑌨𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌿𑌹𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 । 𑌤𑍇𑌤𑌾𑌜𑌿𑌯𑌾𑌕𑍍𑌷𑌤𑌾𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌵𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌤𑍇𑌨 𑌕𑌦𑍍𑌗𑌣𑌾 । 𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌤𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵 𑌪𑍁𑌰𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌦𑍇𑌨 𑌦𑌹𑌾𑌤𑌨𑌾" 𑌇𑌤𑌿. 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌦𑌯𑌿𑌵𑌾𑌃 = 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌾𑌸𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌯𑌃. 𑌤𑌦𑌵𑌾𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌾𑌃 = 𑌹𑌰𑍍𑌷𑌣𑌾𑌨𑌿, "𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌾𑌦𑌕𑌟𑍇 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌸𑌮𑌤𑍍𑌯𑌞𑍍𑌚 𑌵𑌾𑌸𑌕𑌿𑌃 । 𑌤𑌕𑍍𑌷𑌕𑌃 𑌕𑌪𑌿𑌲𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌞𑍍𑌚 𑌦𑌹𑌾𑌰𑌃 𑌕𑌾𑌕𑍇𑌟𑍍𑌕𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 । 𑌵𑍈𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌕𑍋𑌟𑌚 𑌦𑌹𑌾𑌵𑌶𑍍𑌤𑌸𑍍𑌚 𑌵𑌾𑌦𑌤𑌃 । 𑌶𑍇𑌷𑌶𑍍𑌶𑍀𑌰𑌃 𑌵𑌿𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌶𑌞𑍍𑌖𑌶𑍍𑌚 𑌶𑍍𑌚 𑌹𑌞𑍍𑌜𑌾𑌞𑍍𑌚𑌰 । 𑌏𑌤𑍇𑌤𑌰𑌷𑍍𑌟𑌾𑌰𑌗𑌰𑌾𑌗𑍇𑌹𑍍𑌯 𑌹𑌟𑍍𑌞𑌿𑌦𑌂 𑌹𑌞𑍍𑌜𑌗𑌤𑍍𑌗𑌜𑌃" 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌵𑌤𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌕𑌟𑌕𑌾

ब्राह्मणरूपेण अन्तेवासिवर्गाश्च सपुण्यशुश्रूषा
त्रयः स्वतेजोवातायुतवातोद्धूतपताकोक्तम्. श्रीम
द्भागवतेऽपि. "वारि वैडूर्यप्राकारेण विचित्
रत्नमयैः प्रासादैः विशिष्टैश्च सुवर्णकुम्भैः श्रीमत्
कपिशीर्षैः प्राकारैः शोभितां पुरीं ददर्श
पद्मरागमयैस्तम्भैर्वैदूर्यघटितैः परैः
वज्रस्फटिकविन्यस्तैः कुट्टिमैः" इति. तेतिविस्ताराय
विस्तीर्णानाम् = विशालानाम्, सद्मनाम् = गृहाणाम्, सा
लिकायाः = वल्लभीषु [वातायनाग्राणाम्] रत्नानाम् = मणीनाम्,
सम्पूर्णानाम्, शोभितानाम् = कान्तियुक्तानाम्,
राजन्ती = शोभमाना, "शोभते राजते" इति
वचनात्. नीराजितम् = कृतारार्तिकमङ्गलम्, सोमकेतु
ज्योतिषा विराजमानम् कीर्तिमानाय मङ्गलमस्तु
इति हर्षावहमणिनीराजितसम्पद्येव सञ्जातमिति
भावः. एवं नीराजनम् आरात्रिकम् उक्तं मङ्गल
मणिनीराजनं सर्वेषामपि शोभाप्रदम् । काञ्चिति । (का
ञ्चिकयोत्तीर्णराजितम्) काञ्चिः कक्ष्यापीठ, काञ्चिकयोत्तीर्ण,
तया, राजितम् दीप्तम्, काञ्चिस्वाहावासर इति त्रयम्.
(भवनम्) "भवनं वासमावासमिष्टं न सौधविस्तारम् ।
भवनं वसतिः गृहं गेहमन्दिरम्" इति निघण्ट
वचनं विनतानन्दनम् (गरुडम्) वेष्टयति. अत "नीराजितं का
ञ्चिकयोत्तीर्णराजितम्" इति पाठान्तरम्. "वेष्टने
कक्ष्या कच्छा" इति लक्षणात्. व्यवहितानामपि व्य
क्तानां सङ्ग्रहस्य कवि, सव्यापेक्षया व्यक्त
त्वं ज्ञेयम्. उभयत्रापि शब्दस्य ग्राह्यत्वम्. नवात्मप
शकापक्षः; तत्र योजकस्तत्र निपातस्तत्त्वात्. "जिह्मी
भवनाय शङ्कित" तद्व्याकारस्य कृत्स्नः व्य
क्तत्वम्. "सकलस्यापि सम्भवः" इति लक्ष
णात्. "जिह्वायितास्ते" इत्यत्र जिह्वायितानिवाक
र्णाति पद्मप्रासादकाञ्चिसमासाय पेण उत्तरपदार्थः

க்ஷாத் வ்யாக்யாஸ்யாமோ வ்யாக்யாநஸ்ய விஷயிண ருசுஸ்வஸ்ய ஸ்வதஃ ஹணாவிஷ்காரகதாஸ்வ ஸ்வகீயதகாலபாவயோஜிதா ஸம்ஹிதஸ்வகீயதஜிஜ்ஞாஸிதாஸ்யவிஷயாத்காயாணிதஸ்ய வெக்ஷணாத் பாணிணாஸம்காரஃ ‹‹பாணிகஃ க்ரியாமூதோத் விஷயீ விஷயாத்நா›› இதி லக்ஷணாத். நவாத் ஜிஜ்ஞாஸிவா ருசுஹ்ருதவெதி உபஜீதஸமாஸாமயொந உபஸா ஸ்யாதிதி வாசாம்; ‹‹கநவேதாவாதகீட்க›› இத்யாதி ஸதநஸ்தோதாநாத்யத் ஸ்ஸணவயாமொஸநாயாம் ஹேதுஸ்யாநொவஸாவெக்ஷயா கஹேதுஸ்யாநாஸ்ஸவகலெஸ்வ ஸ்வாஸதயாஸ்தீதஃ. ய த்ர்யஸ்ரயாஜவி கவிஸம்ராம்ஸஇதி ஸஹ்ருதய ஹ்ருதயம், தநா அயொராவி ஸாயகவாயகஸ்ஸணாஸாவாத் ஸம்ஜ்ஞஸம்க ரொzஸ்த. ‹‹காஞ்சிகமொஞீ›› தந்தித் ராவஸா. ‹‹வேதநீவெ›› தந்த்ராஸ்வகம். வநதெஷாம் தயாணாஸ்ந்வ ரஸஸ்ய தியொநொரவெக்ஷ்யாத் திமதம்ஸமந்யாயெந ஸம்ஸ்ருஷ்டிஃ, ‹‹வெஷாஸம்ஸ்ருஷ்டிரெதெஷாம் ஹெதநயதிஸஸ்திதிஃ›› இதி லக்ஷணாத் ‹‹ஸ்நீயாமதிவீதெ›› த்யத்ர ராத்ராஸ்கிதெத்யாஃ ஶ்ரீஸ்தவஸ்ய பரஸ்பரவிஷயிணீரதிஃ ஸ்தாயிஸாவஃ தாத்பர்யே விதஸாவெ ராஜம்மநாதிஹி ரநஸாவெஃ ரொமாஞ்சாதிஹிஸ்ஸ கிகஸாவெஃ ஸ்ரீதவதாஹிவ்ஜிதெந ஹவெணவ ஸஞ்சாரிணாவபிவஷ்ரணஃ ஶ்ரும்மாராவஸ்ஸாவாத்த இதி ஸ்வநஸ்ஸ்ரம்மாராவஸஃ கவிமதாயா ஶ்ரீஸ்தவிஷயரதெரம் மஹத்தஇதி ரஸவாநலம்காரஃ. தயாவ தல்லக்ஷணம் ‹‹ஷம்மாவம் ரவெஸாயத்ஸாவம் வத்த்யவாரஸம் ! ஹிஜத் ஸதத் ரஸவ ஹலம்காரஇதீரிதஃ›› இதி ॥ ॥ க॥

அ—கை. அக்க்ருடபகவானுயர்வும் வலிமையும் பகைவரையடக்கும் திறமையும் அன்பருறும் துன்பங்களை நீக்கும் அன்பும், ஸந்தோஷமுமுடையவராதலின் தமது துன்பங்களையும் நீக்குவராதலின் அவரைஸ்துதிக்கிறேனென அருளிச்செய்கிறார் முதலடியால் ‹‹ஶ்ரீஸ்தவம்›› என்று.

பதம்	உரை
ஸகலவேத	ஸகலவேதங்களாகிய
நீடாயிதபஞ்ஜர	நீடத்தில் (வீட்டில்) வஸிப்பவராயும்
விபக்ஷநிர்ஜய	பகைவரை யடக்குவதில்
உத்கண்டித	ஆசையுள்ளவரும்
அகுண்ட	தடையில்லாதவீரியமுடையவருமான
வைகுண்ட	விஷ்ணுவுக்கு
பீடீக்ருத	ஆஸநமாய்ச் செய்யப்பட்டிருக்கிற
ஸ்கந்தம்	இருதோள்களை யுடையவராயும்
ஸ்வநீடாகதி	தன்னுடைய வீட்டிற்குவந்தமையால்
ப்ரீத	சநதோஷமடைந்தவர்களான
ருத்ராஸுகீர்த்தி	ருத்ரை ஸுகீர்த்தியென்னும் பத்நிகளது
ஸ்தநாபோக	பருத்த கொங்கைகளின்
காடோபகூஹந	காடாலிங்கனத்திறுல்
ஸ்பாரகண்டக	பொடித்த புளகங்களையுடைய
வ்ராத	கூட்டத்தினது
வேதநவ்யயா	வேதனையினலுண்டானதுக்கத்திறுல்
வேவமாந	நடுங்காநின்ற
த்விஜிஹ்வாதிபாகல்ப	பாம்புகளாகிற அணிகளின்
விகஷ்டபணா	விரிக்கப்பட்ட
ஸ்பட்டாவாடிகா	படங்களுடைய வரிசையினது
ரத்ந	இரத்நங்களின்
ரோசிச்சடாராஜி	ஒளிமிகுதியின் ரேகையால்
நீராஜிதம்	நீராஜநஞ்செய்யப்பட்டவரும்
காந்திகல்லோலிநீ	காந்திகளாகிற நதிகளால்
ராஜிதம்	விளங்குகின்ற வருமான
ஶ்ரீபக்ஷம்	பெரிய திருவடியை
ஸ்தவே	துதிக்கிறேன்.

தாத்பரியம். மறைகளாகிற பஞ்சரத்தில் வசிப்பவரும், பகைவரையடக்குவதில் விருப்பமுள்ளவரும் தடையில்லாத வீரியமுடையவருமான விஷ்ணுவுக்கு ஆஸநமாய் செய்யப்பட்ட தோள்களையுடையவரும், தமதிடத்தில் வந்தமையால் ஸந்தோஷமடை

ந்தவர்களான ருத்திரா, ஸுகீர்த்தியென்னு மிரண்டு மனைவிகளுடைய பருத்த கொங்கைகளின் காடாலிங்கனத்தினால் பொடித்த மயிர்க்கூச்சலின் கூட்டத்தினது துன்பத்தினாலுண்டான துக்கத்தினால் நடுங்குகின்ற பாம்புகளின் விரிக்கப்பட்ட படங்களினது வரிசைகளிலுள்ள இரத்நங்களின் ஒளி மிகுதியால் நீராஜநம் செய்யப்பட்டவரும், காந்திப்ரவாஹத்தினால் விளங்குகின்றவருமான பெரிய திருவடியை (கெருடனை யான்) துதிக்கிறேன்.

“ஸ்வநீயாமதி” என்கிற பதத்திற்கு தாம் ஆச்ரித சத்ருக்களை நிரஸிப்பதில் ரஸிகனான பகவானோடு யாத்திரையாயெழுந்தருளியிருக்கையில் நமது பத்நிகளான ருத்திராஸுகீர்த்திகளென்கிற இரண்டு மனைவிகளும் நமது விரஹத்தினால் வ்யஸநப்பட்டுக் கொண்டிருப்பார்களென்றெண்ணி கருடபகவான் தமது மனைவிகளின் வீட்டிற்குச்செல்ல அவர்கள் மிகுந்த சந்தோஷத்தினால் தன் ப்ராணநாயகனைத்தழுவிக்கொள்ள அப்பொழுது கருடபகவானுக்கு அதிக ஸந்தோஷத்தினால் மயிர்க்கூச்சலுண்டாக, அதின் கூட்டங்கள் அவருக்கு ஆபரணங்களாகிய பாம்புகளுக்கு துன்பத்தை யுண்டாக்க, அதினால் அந்த வுரகங்கள் படமெடுக்க அதிலிருக்கும் ரத்நகாந்திகளினால் (உலகில் செய்வதுபோல) நீராஜனஞ் செய்யப்பட்டாரென்பது திரண்ட பொருள்.

மூ॥ ஜய, கருட, ஸுபர்ண, தர்வீகராஹார, தேவாதிபாஹாரஹாரிந், திவௌகஸ்பதிக்ஷிப்ததம்போளிதாராகிணாகல்ப, கல்பாந்தவாதூலகல்போதயாநல்ப வீராயிதோத்யச்சமத்கார தைத்யாரிஜைத்ரத்வஜாரோஹநிர்தாரிதோத்கர்ஷ, ஸங்கர்ஷணாத்மந், கருத்மந், மருத்பஞ்சகாதீச ஸத்யாதிமூர்த்தே ந கச்சித் ஸமஸ்தே நமஸ்தே புநஸ்தே நம:॥

இதி த்விதீயசூர்ணஃ.

வ்யா ॥ ஹே யஜ்ஞாஜ்ஞயக்ஷ்யாவலோகதவ்ய ஸ்தவதோ மஹாத்மக: நிர்பராவலம்ப ப்ரதிவாதிகே ஸ்வம்பாதிஹித

ய ஶாஶ்வதே । ஜயதி । ஸ ஶ்ரீபாஷ்ய ஜயேத்யந்வயஃ. (ஸா-
மான்ய) ஶோபநம் மான்யம் யஸ்ய தஸ்ய ஸம்பந்தஃ. அப்ரதா-
ஹாரணத்வேந ப்ரவ்ருத்தஃ ப்ரஹிதவஜ்ராயாய ப்ரத்யக்ஷ-
த ஶோபநபக்ஷபாதயா தேவாதிக்ருத ஸாமாந்யநாதயோ(அ)ய-
த்யர்த்தஃ. ததுக்தம் ஶ்ரீ தேஹலீஹாரபதே “வஜ்ரஸ்ய ச கவிஷ்யா-
தி தவ தேவ ஶதக்ரதோ । ஸ்தத்வம் த்யஜாமஸ்ய யஸ்யா-
ஞம் நாபவஸ்யதே ॥ ததாத்ஸ்யதோஹிதே க்ஷ்ய தஸ்ய-
ண்யதோத்தம் । ஸ்வஷ்டாநிஸவ்யஹதாநி நாதவக்ரே ஶ்ரீ-
ந்ததஃ ॥ ஸார்த்தவம் ப்ரதோமக்ஷ்ய ஸாவண்யாயம் ஸவக்வீதி”
இதி “யஸ்ஸ்வாம்ஶே ஸம்ஶ்ராணஸம்ஶ்ரோத்தநிமமவஸ்தும்ஹிதே ஜம்ஸஶ-
தேள க்ஷாண்ணாவேஸஸஞ்சக்ஷணம் ப்ரணயதிவவயே பதேமஶம்
தேஶ” இதி ஶ்ரீபாஷ்யவஞாஶதிவ. யத்வ்ரவ்யயம் ஸாமாந்ய-
ஶப்தஃ ஶ்ரீஸாகவதேவ்ராணாதி ஶ்ரோத்ஞக்காயிஷ்டாத்ருஹத-
ஶ்ரீபாஷ்யவ்ரஹ விஶேஷஶோபயேத்; ததாவ்ருத்த விஶேஷகா
ஹாவாக் ஶ்ரீத்தநாத வரஃ. (தவீக்காராஹார) தவீக்காரவந
வாஹாரஃ யஸ்ய தஸ்ய ஸம்பந்தஃ. யாமவதேவ ஸஶோத்தஸ
வக்ஷ்மநாஶாக் ஹீதேந ஸவ்யராஜேந ப்ரத்யஹம் வநேகே
க ப்ரதாகாப்ரதாநப்ர திஜ்ஞாவமவ்யக ப்ரஹிதம் ஸவ்யஶா
ஹார தயோவயாம்ஜஹித்யர்த்தஃ. ததாச ஶ்ரீபாஷ்யவஞாஶதி
“வாயாணஃ ப்ரத்யஹம் தேகஶேவி விஷயாம்ப்ரேஷயாதீதி ஹீதே
ஸஸ்வித்தள ஸவ்யராஜே ஸக்ராணா ஶ்ராணாநஞ்ராம்யாதிவ்யம்”
இதி. (தேவாயிவாஹாரஹாரிந!) தேவாயிவஸ்ய= தேவே
ந்த்ரஸ்ய, க்ருஹாரஃ= அக்ருதம், ஹாரதீதி தஸ்ய ஸம்பந்தஃ. ஸ்வ
ஶாதாத்ராஸ்யவிஶோவநாயேதி ஹாவஃ. அத்ர வநாதாத்ருஶ
கயாப்ரகாரஶ்ச உத்தரத ஸம்க்ஷிப்ய வக்ஷ்யதே. இத்ஞ ஸஶோ
ஞார விஶேஷேண ஹேதாஹ்யம். (திவளக்ஸ்வதிக்ஷித்வஹம்ஹோ
ஜயாராகிணாக்ஷ்வ) திவளக்ஸ்வதிநா= தேவராஜேந, க்ஷித்வஸ்ய
ப்ரஹிதஸ்ய, ஹம்ஹோஜஃ= வஜ்ரஸ்ய, யாரா= நிஶிதாக்ர
ஹாமஃ, தயா கிணஃ= விரோவிதப்ரணஸம்ரக்ஷகஃ, ஸ
வநவாக்ஷ்வஃ= ஹக்ஷணம் யஸ்ய தஸ்ய ஸம்பந்தஃ. ஶஸ்த்ர

हारांश समवेतवीराणामाहरणमिति योजना । य
[illegible] “ वृत्राद्विषा हरणाय ... ” इति ... कविसमसिद्धकायस्य
कारिकानन्तरं विकृताकृतिरुच्यते । कण्ठेति । (कण्ठ
... वीरायितेन ...)। कण्ठे = ..., ... वात्या, ... वा
... ” इति । ... कण्ठ...
कण्ठ... “ ... ” इति कण्ठ
... वृद्धः ... इत्यर्थः । तत्र
... = ..., ... = ... वा
... वीरायिते = ..., ... = ...,
... = ... विशेषः ...
... विकृताकृतिः ...
... इत्याह । ... (...
...) ... = ...
... , ... = ...
... = ... , ... = ...
... , ... (...)
... ! ... कारा
[illegible] ... “ ...
... विज्ञानबल... ...
... ॥ ... ” इति । “ ...
... ” इति ... । ... “ ...
... ” इति ... ! (...!) ... =
... , ... = ... , ...

த்யாதய: = ஸத்யஸங்கல்பாதய:, ஆத்மகுணா: = வ்ருத்த ஆத்மகுணா: யஸ்ய தஸ்ய ஸ்வபாவ:. ப்ராணாபாந ஸமா நோதாந வ்யாநாவஸ்ய வாயோ: க்ரமாத் ஸத்த்வகுணாத் ஶ்ரீவத்ஸாக்ஷ்ய விஹகேஶ்வராதிவ: ஶ்ரீவத்ஸ: கயிதோ வசநீதி தயோக்தி:. யதோக்தம் ஶ்ரீ ஸாத்வதே "ப்ராணாபாந ஸமாநோதாநவ்யாந ப்ராணாதிவீண: । ஸுஸ்வஸ்வஸ்ய வஶேஷ ஸம்பந்தி: ப்ராமாதிக: க்ரமாத் ॥ ஸத்த்வாவலோகா ஶ்ரீ வத்ஸாக்ஷ்யஸ்ய விஹகேஶ்வர:" இதி. "நம: ப்ராணாதிவாயவே நாசீஶாநாய ஶ்ரீவத்ஸதே" இதிவ. ஶ்ரீ ஶ்ரீவத்ஸவக்ஷஸா த்வவி "ஸத்வாதிஸ்வஸாக்ஷாத் ப்ரமீதஸம்ஹிதாபி: வஞ வீவக்ஷ்ய தேஹஸம்மிதை: வஞாபிவேத்ய நிரஸ்ய ஸமஶஸ ஸமம் வ்யாணீநாம் வஞ்ஜாஸம் । வ்யாணாவாநாதி ஸஹாக் வ்ருத்திதநுஶ்ரீதாஸேஶவதம் வஞ்ஜ வ்ருத்தி: வஞாத்ராவஞ்ஜயா ஸஸ வாஸ்ரீஷ உவநிஷத்வாஷிதஸ்வராஷயேண:" இதி. (ஶ்ரீவத்ஸ !) ஸமஸ்தஞத ஹே ஶ்ரீவத்ஸ ! (ஜய) ஸவேஷ்டதைஷ ணவதுஸ்வ. (தே) தவ (ஸஜை:) ஸஜ்ஞம: (கஶ்ரீஸ) கோவீ (ந) நஹவதி. (தே) தஸ்யம் (நஜை:) ஹவக்விதி ஶேஷ: (வா நா) ஹஞயோஜ்வலி (நஜை:) வீஷா "வைஞ்ஜம்ஜிவாவா ஹஸ்ஷாநஜதேவவாதிந:" இதிவக் குஷாராதிஶயாயஷம். யதாவாஹ: "வஶம்ஸாயாம் வஜித்ஞாயாம் வஶாவைத ஜஷ்நேஜ்வலிவ । ஹயேவ விஜயேவைவ வளந: வாந்ஞஜம் க்ருதி:" இதி. யதாவ யாமுநஜய: "நமோ நமோ வாங்மந ஸாதிபூமயே நமோ நமோ வாங்மநஸைகபூமயே । நமோ நமோऽநந்தமஹாவிபூதயே நமோ நமோऽநந்ததயைகஸிந்தவே" இதி. கத்த ஸவேதஷ்ராதி விஶேஷணாநாம் ஜியா கயஷ ஸவேஷ்டத்ஷ வதுநாஹிவ ரயஹவ்ஞ்கஸ் வரிக ராஶ்ஞார: "விஶேஷணேயஷ்ஞாகஞதேதாக்தி: வரிகர ஷ்யஸ:" இதி லக்ஷணாத். யதா ஶ்ரீவத்ஸஇதி விஶேஷ்யஸ்ய வஞவேஷ்க்ரீத்யா ஸாஹிவாயககாஸ் வரிகராஞ்ஞாஸ்ய, ஷ்யாஹிவாயேவிஶேஷ்யதா ஹவேதரிகராஞ்ஞா:" இத்த

க்ஷணம். கல்பாந்தவாதப்ரஜ கல்பத்வே த்ருத்வாவா. தேவாயிவே த்ருத் உக்ரவியஸ்ய ஸரிகாரஸ்ய "ஹாரஹாரிணி" த்ருநோ வாஸஸ்ய ஸகஸாவகாநோவ வேஸமக்ஷணஸங்க்ரர:. தயா "கல்பாந்தவாதப்ரஜ கல்பநாயாநல்ப" த்ருத் "ஸ்ப"உத்ருஸ்ய ஸக்ருதாவ த்ருதிமக்ஷணாநோவ வேஸநஸஹ உத்க்ராவஸயா ஸக ஸவாவகாநோ வ வெஸாநெ விஜாதீயஸங்க்ரர:. ஸசேஷாம யதாயோம் ஸம்ஸ்பூஷ்டிரிதிஸம் க்ஷேப: ஸாவ்யநி: ஸப்ரவருவக-

அ—கை. அவ்வைநதேயபகவானுக்கு ஒப்பற்றபராக்கிற மாதிசயங்களை வெளியிட்டுக்கொண்டு இவரை முன்னிலைபடுத்தி பிரார்த்திக்கிறார் "ஜப" என்பதால்.

பதம்	உரை
ஸுபர்ண	வலிய சிறகையுடையவரும்
உவீரகாஹார	ஸர்பங்களை யாகாரமாகவுடையவரும்
தேவாயிவாஹார	தேவேந்திரனது ஆஹாரமான (அமுதை)
ஹாரிந்	அபஹரித்தவரும்
திவஸ்கஸ்தி	தேவேந்திரனால்
க்ஷிப்த	ப்ரயோகிக்கப்பட்ட
உதேலி	வஜ்ராயுதத்தின்
யாரா	முனையின்
கிணாங்க	தழும்பையே அணியாகவுடையவராயும்
கல்பாந்தவாதப்ரஜகல்ப	ஊழிக்காற்றுப்போன்ற
உதய	உத்பத்தியையுடைய
அநல்ப	அளவிறந்த
வீரயித	வீர்யத்தினால்
உத்ருத்தசமத்கார:	உண்டாகின்ற சமத்காரமுடையவரான
தைத்யாரி	விஷ்ணுவினது
ஜெதத்வஜாரோஹ	வேற்றிக்கொடியிலேறினமையால்
நிர்தாரிதோதகர்ஷ	நிச்சயிக்கப்பட்டமகிமையுடையவராயும்
ஸங்கர்ஷணாத்மந்!	ஸங்கர்ஷணஸ்வரூபியாயும்

{ பஞ்சப்ராணாதீ₄ஶ	ப்ராணன் முதலிய ஐந்துகாற்றுக்கு, மதிஷ்டானதேவதையாகிய
ஸத்யாதி₃மூர்தே!	ஸத்யன் முதலிய ஐந்துமூர்த்திகளையுடையவராயும்
ஸுபக்ஷ!	சிறந்த சிறகுகளையுடையவராயுமிருக்கின்ற
ஹே வைநதேய!	ஏ வைநதேயரே!
ஜய	எல்லாருக்கும் மேலாகவிளங்கக்கடவீர்
தே	உமக்கு
ஸம:	ஒப்பானவர்
நகஶ்சித் [நாஸ்தி]	ஒருவருமில்லை
தே நம:	உம்மையும் பொருட்டு நமஸ்கரிக்கிறேன்
பூ⁴ய: நம:	மறுபடியும்
தே	உம்மையும் பொருட்டு
நம:	நமஸ்க்கரிக்கிறேன்.

தாத்பரியம். வலிய சிறகுகளையுடையவரும், பாம்புகளையா ஹாகாரமாகவுடையவரும், இந்த்ரனுடைய ஆஹாரமான அமுதத்தை யபஹரித்தவராயும், இந்த்ரனால் விடப்பட்ட வஜ்ராயுதத்தின் முனையின் தழும்பையே அணியாகவுடையவராயும், ஊழிக் காற்றுப்போன்ற பிறப்பையுடைய அளவுகடந்த வீர்யத்தினால் உண்டாகின்ற ஸாமர்த்திய முடையவராயும், விஷ்ணுவினுடைய வெற்றிக்கொடியில் ஏறினமையால் நிச்சயிக்கப்பட்ட பெருமையையுடையவராயும், ஸங்கர்ஷணரூபியாயும், ப்ராணன் முதலிய ஐந்து காற்றுகளுக்கு மதிதேவதையாகிய ஸத்தியன் முதலிய ஐந்து மூர்த்திகளை யுடையவராயுமிருக்கின்ற ஏ வைநதேயரே! எல்லோருக்கும் மேலாக விளங்கக்கடவீர்; உமக்கு ஒப்பான ஒருவருமில்லை. உம்பொருட்டு நமஸ்க்கரிக்கிறேன். மீந்தியும் உம்மை வணங்குகிறேன்.

குறிப்பு. (ஸாவண) என்பதால், கருடன் தேவலோகத்திலிருந்து அமுதத்தை யபஹரித்துவருவதை யறிந்த இந்த்ரன் கோபங்கொண்டு கருடன்மீது வஜ்ராயுதத்தை யேவ அதற்கு

எதிராக தமது இறகுகளில் ஒரு சிற்றிற கையெடுத்து விடுத்தனர் அதைக்கண்டு வியந்த தேவர்கள முதலியவர்களால் கருடனுக்கு ‹‹ ஸுபர்ண: ›› னென்று பெயரிடப்பட்டமை தோற்றப்படுகிறது.

([illegible]) வஞ்சனையினுல் தனது தாயான் விநதையை கத்துருவுக்கு அடிமைபபடுத்தியமாறருள் தாயாகிய கத்துருவின் மக்களாகிய ஸர்ப்பங்களை அடியோடு அழிக்கக்கருதி யுண்ணுகையில் அப்பாம்புகளுக்கிறைவன் வந்து அடிபணிந்து அடியோற்களையடியோடு அழித்து விடப்படாது, தேவரீருக்குத்தினமொரு பாம்புவீதம் இறை யனுப்புகிறோமென்றும் வேண்டுகோளுக்கிரங்கி அவ்வாறு கருணைபுரிந்தமையால் ‹‹ [illegible] ›› என்று பேரணிந்தமையை புராணங்காண்க.

(ஸங்கர்ஷணாத்மா) இக்கருடன் வாஸுதேவஸங்கர்ஷணப்ரத்யும்நாநிருத்த ரென்ற பகவானது நான்கு வ்யூஹங்களில் ஸங்கர்ஷணனுடைய அம்சமாகையால் ‹‹ ஸங்கர்ஷணாத்மா ›› என்று விளித்தார். இதை ஸ்ரீ பாஞ்சராத்ர ஶாஸ்த்ரங்காண்க.

([illegible]) ப்ராணாபாநவ்யாநஸமாநோதாந மென்கிற ஐந்துவிதக்காற்றுக்கும் ஸத்யஸுபர்ண கருடதார்க்ஷ்ய விஹகேஶ்வர ரென்ற கருடவ்யூஹமூர்த்திகள் அதிதேவதைகளென்பதை ஸம்ஹிதாஸ்தத்தில் பார்க்கக் காண்க.

[illegible] ॥

இதி த்ருதீய[illegible].

[illegible]

𑌓𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍋𑌪𑌵𑌿𑌶𑍇𑌤𑍍 । 𑌨𑌗𑌜𑌿𑌤𑍀 ॥ (𑌅𑌜𑌗𑌰𑌾𑌵𑌪𑍁𑌷𑌾𑌯) 𑌅𑌜𑌗𑌰𑌾𑌂 — 𑌅𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌪𑌵𑌪𑍁𑌷𑌾 — 𑌅𑌵𑌷𑍍𑌟𑌾, 𑌯𑌂 𑌸𑌃 𑌤𑌦𑍇𑌵, 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌰𑌾𑌵𑌿𑌸𑌰𑍍𑌗𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌨𑍀𑌯𑌾𑌯𑌾𑌮𑍍 𑌅𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃. (𑌵𑌯𑌷𑍍𑌟𑌾𑌯𑍈 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌣𑍇) 𑌵𑌯𑌷𑍍𑌟𑌯𑍇𑌣 — 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇𑌨, 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌾𑌂 — 𑌨𑌿𑌮𑌗𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂, 𑌵𑌾𑌨𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 — 𑌨𑍀𑌚𑌵𑌤𑍍 𑌵𑌾𑌨𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌅𑌸𑌹𑌾𑌯𑍇𑌨 — 𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑍇𑌨, 𑌉𑌪𑍇𑌯𑌸𑍍𑌯 — 𑌤𑍀𑌰𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯, 𑌯𑌥𑌾, 𑌉𑌦𑍍𑌗𑌤𑌾𑌰𑍇𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌅𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑌸𑍍𑌯, “𑌅𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌵𑍇𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍 𑌮𑌯𑌷𑍍𑌟𑍀𑌨𑌪𑍋𑌰𑌗𑌾𑌨𑍍” 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇𑌃. 𑌪𑌾𑌦𑍋𑌪𑍇𑌃 — 𑌸𑍍𑌵𑌿𑌮𑌨𑌿𑌪𑍇𑌃, 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 — 𑌅𑌵𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯, 𑌪𑌪𑍍𑌰𑌾𑌃 — 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌸𑌂𑌹𑌤𑌾𑌦𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌅𑌰𑍇𑌤𑌾𑌦𑍍𑌰𑍀, 𑌯𑍇𑌤𑌃 𑌅𑌸𑌹𑌸𑍍𑌯 — 𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑌸𑍍𑌯, 𑌅𑌪𑌾𑌯𑌪𑌾𑌤𑌾𑌲𑌸𑍍𑌯 — 𑌅𑌤𑌿𑌗𑌮𑍍𑌭𑍀𑌰𑌾𑌯𑍋𑌗𑌵𑌨𑌸𑍍𑌯, 𑌹𑌾𑌰𑍍𑌦𑌾𑌰𑍇𑌣 — 𑌹𑌾𑌰𑍍𑌦𑌿𑌕𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣, 𑌸𑌂𑌕𑍍𑌰𑍋𑌶𑌾𑌨𑌾𑌂 — 𑌸𑌜𑍍𑌜𑌕𑍍𑌰𑍋𑌶𑌾𑌣𑌾𑌂, 𑌨𑌾𑌗𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 — 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌾𑌂, 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 — 𑌹𑌿𑌂𑌸𑌨𑍇, 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌣𑍀𑌤𑌾𑌯𑍇𑌨 — 𑌅𑌦𑍍𑌯𑌾𑌸𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨, 𑌹𑌾𑌵𑌜𑍍𑌞𑍀 — 𑌹𑌾𑌸𑌵𑌾𑌨𑍍, 𑌨𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 — 𑌨𑌵𑌾𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂, 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌣𑍀𑌃 — 𑌪𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑍀𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌦𑍇𑌵 (𑌪𑌞𑍍𑌚𑌤𑌨𑍍𑌚𑌾𑌯) 𑌪𑌞𑍍𑌚 — 𑌶𑌤𑍍𑌨𑌿𑌰𑌸𑌨𑌿𑌕𑌾𑌵𑌨𑌂, 𑌤𑌞𑍍𑌚 — 𑌦𑌂𑌶𑌂, 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍀𑌯𑌾𑌪𑌨𑍍. 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌮𑍍 𑌏𑌵 𑌦𑌂𑌶𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌕 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌃. “𑌤𑌞𑍍𑌚𑌨𑍇 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌪𑌿𑌤𑌿𑌣𑍀 𑌦𑌂𑌶𑍇𑌤𑍍𑌯𑌮𑌰𑌃” 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌮𑌰𑌃. (𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌹𑌾𑌨𑍍𑌜𑌲𑍇) 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌹𑌾𑌨𑍍𑌜𑌲𑌿𑌵𑌨𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌦𑍇𑌵, 𑌅𑌪𑌿𑌤𑍃𑌪𑌣𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑍇 𑌹𑌾𑌨𑍍𑌜𑌲𑌿𑌨𑌾 𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑌮𑍍. (𑌓𑌂𑌦𑍍𑌯𑌾) 𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌏𑌕𑍋𑌪𑌾𑌦𑍇𑌨, (𑌵𑌜𑍍𑌰𑍇) 𑌵𑌜𑍍𑌰𑌾𑌯𑍁𑌧𑌵𑌤𑍇, 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌯𑌨𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿𑌵𑌸𑍍 𑌓𑌂𑌦𑍍𑌯𑌾𑌹𑌿𑌷𑍍 𑌵𑌜𑍍𑌰𑌾𑌯𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇𑌃. (𑌤𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾) 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾, (𑌉𑌦𑌂) 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 (𑌨𑌗𑌃) 𑌅𑌦𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌃 [𑌅𑌸𑍍𑌯] (𑌏) 𑌏𑌏 (𑌅𑌦𑍍𑌰𑌿𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌨𑌃) 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑌃 (𑌵𑌿𑌪𑌾𑌯𑌿𑌃) 𑌪𑌰𑍋𑌃 (𑌵𑌿𑌪𑌾𑌯𑌿𑌃) 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂, 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌸𑌮𑌷𑍍𑌟𑌾𑌃 𑌓𑌪𑌨𑍇𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌿𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑍇𑌪𑌿𑌕𑌵𑌚𑌨𑌂. (𑌹𑌵𑌷𑍍𑌟𑌾𑌸𑍍𑌯) 𑌹𑌵𑌤𑌃 𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑌂 (𑌅𑌸𑌾𑌦𑌯𑌾𑌂) 𑌸𑌨𑍍𑌦𑍇𑌹 (𑌓𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚) 𑌵𑌨𑌤𑌾𑌵𑌦𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑌕𑌾𑌰𑌣𑍇 𑌓𑌯𑌾𑌂𑌕𑌾𑌰𑌵, 𑌅𑌤𑍍 “𑌪𑌯𑌷𑍍𑌟𑌾𑌯𑌪𑌯𑌷𑍍𑌟𑍇” 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍇𑌕𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌕𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍 𑌏𑌕𑌾𑌨𑍍

ப்ராஸஸ்பர்சாஜ்ஜாத: அதைவ “ஸபர்யாயபர்யாயநிர்யாதே” இதி பரஸ்பராநுஷங்காத் ப்ரஸக்த ப்ரத்யக்ஷத்வாத் ப்ரதிபத்தி: அநயோ: பரஸ்பராந்வயலக்ஷணஸங்கர:. தத்வம் “சண்டதுண்டே” த்ருதீயைகவசநத்வாத் ... “விதேயா விதேயா” இதி “தயேதா தயேதா” இதி சாதிநைக வ்யஞ்ஜநாநாம் ஸக்ருத்ப்ரயோக: ஏகாநுப்ராஸ:. “பாங்கார...” இத்யத்ர உபமா ... “தம்ஷ்ட்ரயா வஜ்ரிணே” இத்யத்ர “நத்ரோர்வசிநே ஸ்ருதாதிஷ்டிதே நாராயணே நாமிணே நாமதேய: சக்ரிணே நமோ நம ஹ்ருஷீகேசாய ...” ரிதிவத் ... “வீசீசபேடாதி” ... கம். உக்தாநாமலங்காராணாம் யதாயோகம் ஸம்ஸ்ருஷ்டி:, ஸாவயவ... வத் ||

(அ—கை). சிறகுகளாலும் நகங்களாலும் மூக்காலும் பருததகாலாலும் கோரப்பற்களாலும் பெருமையும் வலிமையும் வாய்ந்த வைநதேயனை நல்ல ஞானமடைதற்பொருட்டு வணங்குகிறேனென அருளிச்செய்கிறார். “நம இதம்” என்பதால்.

பதம்	உரை
அஜஹத்ஸபர்யாய	இடைவிடாத பூஜையையுடையவராயும்
பர்யாயநிர்யாத	வரிசையாய்ப் பரவுகின்ற
பக்ஷாநிலாஸ்பாலந	சிறகின் காற்றின் வேகத்தினால்
உத்வேலபாதோதி	கரைபுரண்ட ஸமுத்திரங்களின்
வீசீசபேடா	அலைகளென்னும் அகங்கையாலே
ஆஹதாகாத	அடிபட்ட ஆழ்ந்த
பாதால	பாதாளலோகத்தில்
பாங்கார	பாங்காரசப்தத்தினால் (பாம்என்ற ஓசையினாலென்றபடி)
ஸங்க்ருத்தநாகேந்த்ரபீடா	கோபங்கொண்ட திக்கஜங்களை துன்பப்படுத்துவதில்
ஸ்ருணீபாவபாஸ்வத்	அங்குசம்போல விளங்குகின்ற
நகச்ரேணயே	நகங்களின் வரிசையையுடையவராயும்
சண்டதுண்டாய	கடோரமான முகத்தையுடையவராயும்

ந்ருத்யத்புஜங்கப்ருவே	ஆடுகிற பாம்பின் தோற்றம் போன்ற புருவங்களையுடையவராயும்
தம்ஷ்ட்ராயா	கோரப்பல்லினால்
வஜ்ரிணே	வஜ்ராயுதமுடையவராயுமுள்ள
துப்யம்	தேவரீரையும்பொருட்டு
இதம் நம:	இந்த நமஸ்காரம் (உண்டாகக்கடவது)
மே	அடியேனுக்கு
வேதாந்தவித்யா:	வேதாந்த வித்யைகளை
விதேயா:	வசபபட்டவைகளாய்
விதேயா:	செய்தருள்க
த்வத்தாஸ்யம்	உமதடிமையை
ஸாதயேதா:	நான் பூணும்படி செய்தருள்க
தயேதாஸ்த்வம்	கருணை புரிவீராக

தாத்பரியம். இடைவிடாத பூஜையையுடையவராயும், வரிசையாய்ப்பரவுகின்ற சிறகின்காற்றின் வேகத்தினால் கரைபுரண்ட கடலின் அலைகளென்னும் கையால் அடிபட்ட ஆழ்ந்த பாதாளத்தில் பாங்கார ஓசையால் கோபங்கொண்ட திக்கஜங்களைத்துன்பப்படுத்துவதில் அங்குசம்போல் விளங்குகின்ற நகங்களின் வரிசையையுடையவராயும, கொடிய மூக்கையுடையவராயும், ஆடுகிற பாம்பின் தோற்றம்போன்ற புருவங்களையுடையவராயும், கோரப்பல்லாகிற வஜ்ராயுதமுடையவராயுமுள்ள தேவரீரையும் பொருட்டு நமஸ்கரிக்கிறேன், அடியேனுக்கு வேதாந்த வித்யைகளை வசப்பட்டவைகளாய் செய்தருள்க. உமதடிமையை நான் பூணும்படி செய்தருள்க. கருணைபுரிவீராக ॥

௨௫॥ [illegible] ஸஹஸ்ராக்ஷ [illegible] ஸ்ரீ [illegible] வேத்யாந்து, [illegible] ஸ்ரீ [illegible] ஸ்வாஹா ॥

இதி [illegible]புராணம்.

[illegible]

[illegible]

ஹொஷ.ஒதகிஶ ்ஸ்ஸவெ கூ ் வீயஉஷவஉராஷவஹாஸ ்கா நவஹாடய ஔ்ஓம் ஷ்யஶாஜராஶ, ததவெஶஹஷயஹஜாத ஶந ்வொ வீயஉவெஶாயஉராதிஹிஶதகூ்தா ஶதமணஃ ஜமஷ ஜெதாஉந் ஜஶ்ஃ கஷாகம் தவொபவெந ஷமஉகவிதிகூ்த ஒ்திஜாஃ நாநாவிவெயஶஉவெஹ ரஷ்ம் ஜஹாவாஃ. சயஷீ தொஷெவெஹ்ஃ கஶ ்வம் ஷவிதுரம் ஶாணஶவ ்ணாத, கஶ ்வெநவ ஷாநவஞவஉக ஶக்ாவெஶசவஷிடஃ ஜஹ்ா யெஉாயஶஷாகஶாரஹ்ஃ, ஹவாஶஶ வாதுாயஉம் யஜதி, தஶாஷ ஷாகம் தவஷாஹவதஷ்ஜாதொாடயம்வாதஃ வகதிணாஶவெஹ்ா ஹவதா” ஜத ்ஜ்காஷஉஃ, தசஃ கஶ ்வாஶிநதாயாம் ஜாதொாடயம் ஶராஃ வக்ஷிணாஶிஹ வெகஉஹ ்ஷிவ ்த, ஈயாயம் ஶராஷஷவதீஶாதுாஸவஉாணாம் ஜரந ்ாகஷ்ாகவடோ ஷாஶிதாக ஷாஸ்்ாக ஷஶாதாம் விநதாம் விெஶாஷயிதா காஶா கஶ்ாஹாராணாய ஷெவயொகமஃகா ஷெவெஹ ஷெஉவமவெண யஉயா தாநு வராஜித ்ாஉஶ ்தகஷ்ஶாஷாயஷ்நு ஶஜெ ்ஶா மஉம் விஷ்நாஸவெயிவாநு; வெதநஷதவாரஃ ஷயஶவிதஷாஹக ஶஜீக ்த ்வாநஃ ஷஶாது் ஷகாஶாஃஶநஸஶயெ ஜவெஹ்ணவ ஜ்ாஹிகூத ஷஜ்வ்தீகாராயஉம் ஷவிஷ ்வெஷக வத்உஶ்ா நவிஷவெதந ஷெவெஹ்ணாஹ ்யிஉத ஷவ ்ஷஉஶ ்தகஷ ஶாஹாரவெணந ஷஶாசரஷாஷ ்ாஶிஶாஷயாஶாவெஷதி ஹாரதீ யாகயாதூ்நாஸவெஙயா. (ஹெ சஹீநாஞக!) சஹயஃ= ஷ வஉாஃ, தெஷாம் ஜநாஃ = ஷாஶிநஃ, “ஜவெநாஹஞவெஉரவள வாஷியநிகஷாஶிவெநாஷிஷி” தி நாநாயஉரதஶாஷா. வெத ஷாஶஞக, ஷஶஷஷவஉஹாஜவெகத்யஉஃ. (ஷிராம்). கவஞஷாம் “ஈகவநீயாந ்வநீதிஹெவெஷ”ரித ்கூவ காவெரண வ் ஹஷதிவ்ஹ்திஹிரவீ கவிவாய ்ாஶிதிஹாவஃ. (தகவைஸிம்) வராவாரதகவிஷயிணீயியம் (வராம்) உசகூ்ஷாம் (ஶயா காஶஹீநாம்). வ்யஉவ யொஜநாஞா ரஹிதாம், ஷயம்வ யொ ஜநஹஞதாஶிதி ஹாவஃ. கசஷவ (சஹீநாம்), ஶஹீயஷீம், ஶொ கூஷஶாயாஶவெ்நவகஉஶாநாஶிதிஹாவஃ. (ஶஹாநநுவெஷாமயீ௦)

மஹாநந்தஸ்ய = நிரவதிகஸ்யாநந்தஸ்ய, ஶ்ரேயோ ஜநயித்ரீம் (ஜந்மப்ரதாயிகாம்) ஸாக்ஷாத்ஸாக்ஷாத்க்ருதிஸம்பத்தி நாராயணேவிஷயே (பக்த்யதீநாம்) பக்திமத்யதீநாம் = காமயேதாம், ஜ்ஞாநம் ... யோகம், ஸர்வ த்ருஷ்டிதாரகம் விதி ஸாவ:. அத «மஹீ நாமஹீ நாமஹீநே» இதி ஶப்தப்ராவண்யாத் ப்ரத்ய ... ஸ்ம்ருத:, அத யத்வக்த்ரம் தஸ்ய த்ரிவர்க்கதயோர்யோக:. «அநந்தரவக்த்ரே» த்ருத்ய ஸ்வாஹாயாஸ்ஸஹிதேந ஶிரஸா ஸம்ஹிதாக்ஷரஸ்ய அநந்தரபக்ஷிவக்த்ர ஸ்ஃபுரத்தாரகஸ்ய வஹ்நிஜாயா ஶிரஸ்கத்வேந ஹ்ருதயேநாஹியாநஸ்ய பரமாத்மமந்த்ர: «ஶிரஸி ஸ்வ ஹ்ருதயேநாஹியாநம் பரமாத்மந்த்ர» இதி. «பக்திமத்யதீநாம் ஜந்மப்ரதாயிகாம்» இதி ஸகலம், ஸர்வேஷாம் ஸம்ப்ருஷ்டி:, பரமபதாவஸாயிநி: ॥

(அ—கை) உயர்ந்த பிறவியையுடையவரே உமது மந்த்ரமென்னைக்காத்து எனக்கு க்ஞானத்தையும் பக்தியையுங்கொடுக்கட்டுமென்றருளிச்செய்கிறார் «மந்த்ர:» என்பதால்.

பதம்	உரை
அநந்தர	பின் தொடர்கிற
ப	பகாரத்தையுடைய
க்ஷி	«க்ஷி» யென்னுமெழுத்தினுடைய
வக்த்ர	முகத்தில் (முன்பாகத்தில்)
ஸ்ஃபுரத்தாரக:	விளங்குகின்ற ப்ரணவத்தையுடையதும்
வஹ்நிஜாயா	அக்னியின் மனைவியை (ஸ்வாஹாகாரத்தை)
ஶிரஸ்க:	தலையாகவுடையதும்
த்ரிவர்க்காபவர்க்க	அறம்பொருள் இன்பம் வீடு
ப்ரத:	என்கிற புருஷார்த்தங்களையுங்கொடுப்பதுமான
தாவக: மந்த்ர:	தேவரீருடைய மந்த்ரமானது
ந: த்ராயதாம்	எங்களைக்காப்பாற்றட்டும்.

ஹே பரவ்யோமவாஸிந்! பரமபதத்தை யிருப்பிடமாகக்கொண்டவரே!

வஜ்ரிண:	இந்த்ரனுடைய
தர்ப்பாத்	செருக்கினாலுண்டான
ஜ்வலத்	(கோபத்தினால்) ஜ்வலிக்கின்ற
வாலகில்ய	வாலகில்யரென்னும் ரிஷிகளுடைய
ப்ரதிஜ்ஞா	ப்ரதிக்ஞையினால்
அவதீர்ண!	உதித்தவரே! (தோன்றியவரே)
ஹே ஸர்ப்பநாசக!	ஸர்ப்பநாசகரே!
ஸ்திரம்	நிலையான
தத்த்வபோதம்	பராவரஞானத்தையும்
ஜகந்மூலகந்தே	உலகத்திற்குமுதல் வித்தாகிய
போகமோக்ஷதே	(புக்தி முக்தி இரண்டையுங்கொ
	டுப்பவரான) பகவானிடத்தில் உள்ளதும்
பரம்	மேன்மையானதும்
அபாயாபாயஹீநம்	இழிந்தபொருளின்புருததாகியும்
அஹீநம்	குறைவற்றதும்
மஹாநந்ததாயம்	மஹாநந்தத்தைத்தரக்கூடியதுமான
பக்திதேநும்	பக்தியாகிறபசுவையும்
நயேயா:	என்னையடையச்செய்வீராக

தாத்பரியம். பின் தொடர்கிற பகாரக்ஷிகாரங்களின் முன் விளங்காநின்ற பரணவத்தையுடையதும், அக்நியின் மனைவியை தலையணியாகவுடையதும, நான்கு புருஷார்த்தங்களையுங் கொடுப்பதுமான தேவரீருடைய மந்த்ரமானது எங்களைக்காக்கட்டும், பரமபதத்தை யிடமாகக்கொண்டவரே! இந்திரனுடையசெருக்கினால் கோபங்கொண்டவாலகில்யாள்என்னும் ரிஷிகளுடைய ப்ரதிக்ஞையினால் தோன்றினவரே! ஸர்ப்பச்ரேஷ்டங்களுக்கு நாசகரே! நிலையான பராவரக்ஞானத்தையும், உலகத்திற்கு வித்தாகியும் புக்தி முக்தி இரண்டையுங்கொடுப்பவருமான பகவானிடத்தில் மேன்மையானதும், இழிந்த பொருளின்பமடையாததும், குறைவற்றதும், பேரானந்தத்தைக் கொடுக்கக்கூடியதுமான பக்தியாகிய பசுவையும் என்னையடையும்படி செய்வீராக.

൭൫॥ ഷട്പദാംശുകഗുണാവരേണാ

നാഭിവാഹി നവനീതഗന്ധ(ഗ)ണഃ ।

വിഷ്ണുരായധനുഷേഷ്വസന

വിവ്യധേ വിപക്ഷവാഹിനീവ്യൂഹം ॥

വ്യാ ॥ വസന്തജ്ഞനായം ധനുഷേനാഭിഷേകായ ധനുഷി ബാണസന്ധാനം വിപക്ഷപക്ഷസംഹാരാശയേ । ഷഡിതി । (ഷട്പദാംശുകഗുണാവരണഃ) ഷട്പദാഃ = ഷട്ചരണാഃ ഭ്രമരാഃ, ഗുണാഃ = “മൌർവീ ജ്യാ ശിഞ്ജിനീ ഗുണഃ” ഇത്യമരഃ, ഗുണാഃ യാതകാഃ ഉദ്ധൃതാഃ സൂക്ഷ്മാഃ ശാന്താ ഗുണായതേ ഷട്പദാംശുകഗുണാഃ, തേഷാം ഗുണായമാനത്വാൽ ഇതി ബഹുവ്രീഹിഗർഭോ ബഹുവ്രീഹിഃ, തയാവ്യാപ്തിവാദം ഷട്പദാംശുകഗുണ ഇത്യർഥഃ (നാഭിവാഹി നവനീതഗന്ധഗാണഃ) നന്ദനസ്യ, നന്ദ = നന്ദനഗണഃ, ശ്രീമദനഗണഃ, ശ്രീമദഗണഃ ഇതി വിവേകഃ, തയോഃ വാഹിന്യാ = സീതയാ, നവഃ = കഠിനഃ ധനുഃ പ്രസജ്ജ ഇതി ഭാവഃ. സന്ധ്യം സന്ധാനം ചേതോഹര രീതിരൂപകവ്യക്തിഃ. ഗന്ധഗന്ധഃ = ബന്ധനഗന്ധഃ, യസ്യ സഃ ഗന്ധഗണ ഇതി വാദേ ശബ്ദ സമ്മതമിത്യർഥഃ. (ഭുജ) ഉക്തിഃ (വിഷ്ണുരായധനുഷഃ) വിഷ്ണുരായസ്യ ശ്രീവത്സ്യ, ധനുഷഃ = ധനുഷാരേഖാ വസ്തുവിശേഷഃ, തദ്വക്ത്രാ ദേഹാരാധനാണിനാ “യദിഹ നയനഗണ്ഡം തത സ്വതേരാസ്തുദ്ധാ ധനുർവ്യഷ്ടിവ്യാപ്തോദ്ധ്യേഭംബകഃ । വ്യാപ്തിവരണഖിദ്രം ഖോരസ്യാരാണാണം വ്യാജീമേത ശ്രീമാകരോദ്ധാവശ്യം ധയഃ” ഇതി ദ്വിതീയപക്ഷേ “ശാംബാധയ” ഇതി ഗൃഹീതഗന്ധനാക കടാക്ഷവീ വ്യാപ്തിവാദാകവീക്ഷ്യാ ബദ്ധഗണാഗസ്ഥിതനാഭ ലീനഃ ധനുഷാഗ്രമിതി കന്ദ്രാനാജ്ഞായതേ. കുതസ്തസ്യ ഹസ്തഗതിഃ ചേതംബശരഗണാത്മകം ധനുഷം വ്യാപാരയന്തു, തസ്മിന്ന വിയസാസംഹരം ഉദ്യുഷ്ടവ്യാഃ. കയംചതസ്വിംശദ്രൂഗണാത്മകഃ ധനുഷഃ (വിപക്ഷവാഹിനീവ്യൂഹം) വിപക്ഷാണാം = ശത്രൂണാം, വാഹിനീ = സേനാ, തസ്യാഃ വ്യൂഹം = രണേ സേനാവിന്യാസവിശേഷം (വിവ്യധേ) ഭിനത്തി ॥

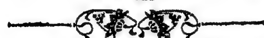
அ—கை. நூலின்பயனாக இத்தண்டகத்தை யநுஸந்திப்பவர்களின் பகைவராதுவலிமை யடியோடு அழியவேண்டுமென்றருளிச்செய்கிறார் "ஷட்த்ரிம்ஶ" என்பதால்.

பதம்	உரை
ஷட்த்ரிம்ஶத்கண	முப்பத்தாறு கணங்களையுடைய
சரணஃ	அடிகளையுடையதாயும்
நரபரிபாடீ	நகண ரகணங்களின் வரிசையினால்
நவீந	புதிதான
கும்பகணஃ	மொழித்தொடரின் குணத்தையுடையதுமான
ஏஷஃ	இந்த
விஷ்ணுரததண்டகஃ	கருடதண்டகமானது
விபக்ஷ	பகைவர்களின்
வாஹிநீ	சேனைகளுடைய
வ்யூஹம்	அணிவகுப்பை
விகடயது	பிளக்கட்டும்

தாத்பரியம். முப்பத்தாறு கணங்களையுடைய அடிகளையுடையதும், நகண ரகணங்களுடைய வரிசையினால் புதிதான தொடர் மொழிகளின் குணங்களையுடையதுமான இக்கருடதண்டகமானது பகைவர்களின் சேனைகளின் அணிவகுப்பைப்பிளக்கட்டும்.

௨—௬॥ விசித்ரஸித்திதஸோயம் வேங்கடேஶவிபஶ்சிதா ।
கருடத்வஜதோஷாய கீதோ கருடதண்டகஃ ॥

இதி கவிதார்க்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய ஶ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய ஶ்ரீ வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு கருடதண்டகஸ்ஸம்பூர்ணஃ

ஸ்ரீ ॥ ஈஶ்வரஸம்ஸ்துதிம் பரிஸமாப்ய ஸ்வஸ்ய ஸ்வகீயஸ்ய க்ருதநிர்ஜ்ஞாநஸ்ய யதோக்த ஸம்பரிக்ரஹநிர்வர்த்யம் ஸமாஶ, ஸகலகுரு ஸ்தோத்ராணாம் ஸம்விஶேஷம் ஸம்ரு நிகமயதி ।

विचित्रेति। (विचित्रसिसृक्षुः) विचित्रम् = विविधाकारम्, सिसृक्षुः स्रष्टुमिच्छतीति सः, नानाविधसिसृक्ष इत्यर्थः. तथोक्तं श्रीसात्त्वते "सिसृक्षया स्वयं प्रवृत्तस्य भवन्ति ज्ञानैश्वर्यवीर्याः। यस्य प्राकृतगुणविशेषरहितगुणोत्पादनादिषु। शेषगुणसम्बन्धस्य सर्वप्राकृतगुणवर्जितस्य नित्यसम्बन्धाय [illegible] । [illegible] विद्याः सर्वशक्तीनां विजयेतथा। देवतासङ्घानाम् सत्त्वादिप्राकृतगुणाः॥ [illegible] तथा नेत्रेष्वपि गुणेषु। इति श्रुतं [illegible] ब्रह्मतत्त्व[illegible]रस्तु" इति (शेषं) निवेशितस्तारकः [illegible] (ब्रह्मबोधकः) ब्रह्मविषयकः ज्ञापकः (ब्रह्मज्ञतोषाय) ब्रह्मज्ञस्य = सर्ववेदवेदान्तवेदिनः, तोषाय = सन्तोषाय, (वेदान्तप्रविष्टता) [illegible] वेदान्तवेदिना [illegible] विचक्षणेन (धीरैः) [illegible], तथोक्तं [illegible] विचक्षणलक्षणं विविधेषु [illegible] भवतीति भावः. [illegible] लक्षणमुक्तम्. [illegible] ब्रह्म [illegible] सत्त्वम्, "यः पृथिव्यां तिष्ठन् पृथिव्या अन्तरः" इत्यादि [illegible] "अन्तःप्रविष्टः शास्ता जनानां सर्वात्मा", तत्सृष्ट्वा। तदेवानुप्राविशत्, सच्च त्यच्चाभवत्। तदेवानुप्रविश्य [illegible] "अनेन जीवेनात्मनानुप्रविश्य नामरूपे व्याकरवाणि" [illegible] "ईश्वरः सर्वभूतानां हृद्देशेऽर्जुन तिष्ठति। भ्रामयन्सर्वभूतानि यन्त्रारूढानि मायया" इत्यादिस्मृत्या, "साक्षादेव प्रविष्टोऽयं देहिषु" इति स[illegible] [illegible] "[illegible]"

த்ரூநுதெவாநு ப்ராஹ்மணாநு ஸஹாதாஶநாநு । ஸவ்யுஹஷ்ரு தாஞராத்ராநம் விஷ்ணுஜைவயஜஷிதெ" ஐதி. க்ஷவாயவ்ுவாவெஷ ரவ்ருநவ்ருத்ராயத்ராஷி "ஸுவ்ராக ப்ரதாஆ்ராக ப்ரதவாநவஸிகும் நாஶாநிரஷ்ருவாணிவயாநிவஷ்ருவும் । ஶம்ஸஷிதெஷாம் வர ஶாம் வ்ருதிஷ்ாம் வாதீஶ்வர க்வாம் க்ஷாவஜ்ஞவாவஃ" ஐதி. யஆா, ஹஶவஸ்தம்க்ஷ்ுணாத்ககதயா ஸுஸ்ருஶ்ராபவஸ்ரு ஹஶவஷ்ராபயொ ரஹெஹெஷாவெவாராக் ஸவ்ுஹிஷம் ஸம்ஶ்வதெதராம். தெவெவ ஶ்ராபவஞாஶதருாவாயவ்ுவாஷாஃ "யொயம்யதெத்வஸ்யநிஷம்வ ஹநரீவிவரஸ்ஶிவுதொயெந யவெஷ்ஷ யஷ்வாஷ்ருஸ்ருாஹவ ஶ்ரீ விவ்ுஷயதிஹஜநம் யத்ரபதெத்ரதிஸஞஃ । ப்ராயொதெவஸஜ க்ஷம் ஹாஸிஶ்ராபஹிஷா க்ஷ்விதாரொராஹவாஹஸ்வாஹாவ்ருஃ ஸாத்த ஹவ்ருஸ்ஸிஶதா ஶகாநிப்ரவ்ு ஹஸப்ர ஹதாம்நஃ" ஐதி நிவி ஷம் நிரவஷ்ரும் ॥

ஸாந்த்ரநாந்த்ரவ வெஷாஞஸ்ஷணாந்தநி ஸ்ஷிணெ ।
ஸுயீதீராஜஶொவாமொzவ்ராவ்ருக்ஶ்ராபஷும்பகம் ॥

ஐதி ஶ்ரீ ஹாரஆாஜகுலதிலகெந ஊஹெநாமெந, நாமஷெயகெந
ஶ்ரீ ஶெஆஷாஞராஶாநஜஸம்யஜ்ஞ ஸாவ்யுஹஎஶ
கராணாகடாக்ஷஸமெவாஸஸிதஸத்தாகெந தெநெரெ
ஶ்ரீ ராஜஶொவாமாவாயெணுண
விரசிதா
ஶ்ராபஷும்பகவ்ராவ்ரா
ஸம்வஷ்ருணுா ॥

அ--கை. இக்கவி வழிபடுக்கடவுள் வணக்கமாகவும் அக்கடவுளின் திருவுள்ளமகிழ்ச்சியின் பொருட்டும் இந்நூலியற்றியதாக வருளிச்செய்கிறார் "விவித" என்பதால்.

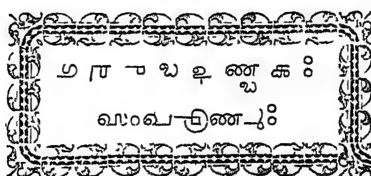
பதம்	உரை
விவிதஸித்தித:	பலவகைப்பட்ட ஸித்தியைக்கொடுக்கக்கூடியதும்
ஸோऽயம்	அவ்விதமான
கருடதண்டக:	கருடதண்டகமானது
கருடத்வஜதோஷாய	பகவானது திருவுள்ளமகிழ்ச்சியின் பொருட்டு
வேங்கடேசவிபஸ்சிதா	வேங்கிடேசரென்னும் வித்வானால்
கீத:	சொல்லப்பட்டது.

தாத்பரியம். பலவகை ஸித்தியைக் கொடுக்கக்கூடியதான இந்த கருடதண்டகமானது வேங்கடேசரென்னுமடியனால் கருடத்வஜரான பகவானுடைய திருவுள்ளமகிழ்ச்சியின்பொருட்டு சொல்லப்பட்டது.

கருடன்மேற்றண்டகத்தைக்காசினியோர்காணத்
திருவருளாற்றென்மொழியிற் செப்பினன்—விரும்பிப்
புவிமீதிலாச்சான் புகழ்வம்சப்பேற்றுன்
கவிராஜ கோபாலன்காண்.

தமிழ்ப்பதவுரை முற்றிற்று.

கவிதார்கிகஸிம்ஹாய கல்யாணகுணசாலிநே ।
ஸ்ரீமதே வேங்கடேசாய வேதாந்தகுரவே நம: ॥

ஶ்ரீ: ॥

ஶ்ரீ ஹயவத3நபரப்3ரஹ்மணே நம: ॥

ஶ்ரீமதே நிக3மாந்தமஹாதே3ஶிகாய நம: ॥

ஶ்ரீவேங்கடேஶ தி3வ்யக4ண்டாவதாரஸ்ய ஶ்ரீரங்க3ராஜ

தி3வ்யாஜ்ஞாலப்3த4வேதா3ந்தாசார்யபத3ஸ்ய கவிதார்க்கிக

கேஸரிண: ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய

ஶ்ரீமந்நிக3மாந்தமஹாதே3ஶிகை:

அநுக்3ருஹீதம்

* ஶ்ரீ ஸுத3ர்ஶநாஷ்டகம் * ॥

[illegible]

[illegible]

[illegible] ஶ்ரீ ராஜகோ3பாலாசார்யேண

விரசிதயா வ்யாக்2யயா

குரிச்சி, ஶ்ரீ கோ3பாலதாதாசார்யேண விரசிதேந

[illegible] தாத்பர்யேண ஸஹிதம்

[illegible]

தி. வ. ஸ. ந. ரா. ஶ்ரீ தாதாசார்யேண

ஸம்ஶோதி4தம் .

ரா. [illegible]ராஜாசார்யஸ்ய

"ஶ்ரீ கோ3பாலவிலாஸமுத்3ராக்ஷரஶாலாயாம்"

முத்3ரிதம் ஸம்ப்ரகாஶிதம் ॥

விரோதிகிருது ஷ தை மீ
1912 ஷ பிப்ரவரி மீ

ஶ்ரீ: ॥

ஶ்ரீமதே ஹயக்ரீவாய நம: ॥

ஶ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம: ॥

ஶ்ரீமாந் வேங்கடநாதார்ய: கவிதார்க்கிககேஸரீ ।
வேதாந்தாசார்யவர்யோ மே ஸந்நிதத்தாம் ஸதா ஹ்ருதி ॥

ஶ்ரீ ஸுதர்ஶநாஷ்டகப்ராரம்ப: ॥

ஹரி: ஓம் ॥ ப்ரதிபடஶ்ரேணிபீஷண । வரகுணஸ்தோமபூஷண
ஜநிபயஸ்தாநதாரண । ஜகதவஸ்தாநகாரண ।
நிகிலதுஷ்கர்மகர்ஶந । நிகமஸத்தர்மதர்ஶந ।
ஜய ஜய ஶ்ரீஸுதர்ஶந । ஜய ஜய ஶ்ரீஸுதர்ஶந ॥ ஶ்ரீ: ॥

வ்யாக்யாநப்ராரம்ப: .

வயமாயஹாஷ்ட்ரகாரம் ப்ரணதார்திஹரம் ப்ரஸந்நவக்த்ர
நாப்ஜம் । ஶாந்தம் ஸகலகுணவாரிதிம் ஶ்ரியாதிதேவதாநுகூலாய
தேவம் ॥ ஶ்ரீ: । ஸநகாத்யம் ஸ்வஸ்வாநுஶிஷ்யநமஸ்கார ஸம்ஸ்த
வந்தநார்த்தா நிகேத்ராத்ருஷ் வம்ஶக்ருத்ஷ்வாஸ்திவஸந்து ஸ
த்வஹேதப்ராயாயோகர: । த்ருஷ்டவேத்ரார்த்தாத பாஹாநுவர்தி
ஹிரநிஹ: க்ருஷ்ணஹேதப்ரணீநு: ப்ரத்யாஶ்ரித்ய தீக்ஷந்து
தஶஶதகணிதாம் ஸப்தம் ஸளதர்நித்யம் ॥ வ்ருஷகிரிவ

தெவபுண்டரீகவஃ கவீந்த்ர ஶிவாஜணிநிபுஶ யாஶஜஸெவபீஷா ஷாயெபா நிரக்ஷஶயீஶணஃ । தரணகரணாவாஷிபுஃ ஶ்ரீஜாநுவ்யூர்வஜாஶஸ யம் ஜஹிதஜநதாஹவ்யாகாங்க்ஷீ ஸாஜஶபுந ஸம்ஸ்தவம் ॥ பஹஜதஶணொஹாவொஜஸ்ருஃ வ ஸஞவஜொ ஜ்வஃ வ ஶஜிதஹவ வ ளஷஜ்வாஸஃ வ ஸாஜிதஹாவகஃ । கவிரிவ ஜஹாநவஸ்யாயம் ஶ்ரீஸாஜஶபுந ஸம்ஸ்தவொ ஜித தஜஜதொரவ்யூஜாஜெ வ ஸீஜதவஸவபுஷா ॥ க்வாவாம் ஶாம்ஷீயபும் கவிகஶகக ணீரவஃஶ ரொஃ க்வாzஹம்கெஷாஜீயாநு கஜிரவஃஜ்யாயபுவியா ரஃ । கஷஜ்ஞாம் ஸஞஸ்தக் கஷஜிணஜஹஜெ ஸாஹஸஜிஜம் தஜீயம் ஸஶஹாஶ்யம் ஜவாரயதிய ந்ஜாம்ரஸவஶாக் ॥ வெஜாஞமக்ஷ்ஜண ஜ நிம்வ்யணஜ்ய ஶரரதம்ஜம் । கஷ்கம்ஹெதிராஜஸ்ய வ்யாகரொஜி யஶாஜதி ॥

ஸயதத்ரஹவாநு, ஶ்ரீஜாநுவெஜ்க்ஷடநாயாயபுஃ காஞ்ஜீயிவஸநு வர்ஶீம் । ஜிரஜாவஞ ஸம்ரபீஜவரஜாஶஜஶோஷிநீம் ॥ கஜாவிக் ஶ்யு யஸரஸீதீரெநிவஸதாம்ஸதாம் । ஶ்ரீதஜ்வரநிராஸாயரணவம் ஶவஸஞியள ॥ ஷ்ஜயெத்யவ ஸ்வாநரத்தாநாம் ஜ்யஷ்ஜயஷ்ஜாயபு ஸாயகம் । ஸ்வஹக்தவ்தயீகாநாம் ஜாரணம்ஸரவபீஜிதம் ॥ ஜ த்யஜீரிதஹபிஜாநம் ஸாஜஶபுந ஸரஜ்யஜம் । தஜ்ஜபிஷ த்யஷ்காரெஜ்யணயீஜாநு வ்திஹெதிஹி ॥ வ தீதி । (வ்தி ஹடிஶ்ரணிஹீஷண) வ திஹடாநாம் = வ்திகபிஜாநாம், ஶ்ர ணிஃ = ராஜிஃ, தஸ்யாஃ ஹீஷண = ஹயக்ஷர' (வரஶணஷ்த்வொஜ ஹபிஷண) வராணாம் = ஶ்ரஷ்ஜாநாம், ஶணாநாம் = ஜ்ஞாநாதீநாம், ஷ்த்வொஜஃ = ஸஜபிஹவஜவ, ஹபிஷணம் = ஆஹரணம், யஸ்யஸஃ, தத ஸ்பஜிஃ. (ஜநிஹயஸ்யாநதாரண) ஜநிஃ = உத்பத்தி ரெவ, ஹயஸ்யாநம் = ஹீத்யாஸ்வம், தஸ்மாக் தாரண = உத்தாரண கவிஜஸாம்ஸாரிகஹயநிவாரணெத்யஶபுஃ. (ஜஶஜவஸ்யாநகாரண) ஜஶதஃ = த்ரிவியவெதநாவெதநாத்மகவஞ்ஜஸ்ய, ஈவஸ்யாநகாரண = ஸ்யிதிநிஜாந! ஸகஜ ஜஶக்வாஜவெகதயஶபுஃ. ஸயஸ்நிநு நெ்யஸ்யஹாரம் விஜயிநி ஜஶதாம் ஜம்ஶஜஸ்யாவரணாம் ஜ க்ஷ்ஜநா

𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 [illegible] 𑌵𑌿𑌹𑌾𑌰𑌾𑌤𑍍” 𑌇𑌤𑌿 [illegible]𑌕𑍍𑌤𑍋𑌕𑍍𑌤𑍇𑌃. (𑌨𑌿𑌖𑌿𑌲𑌦𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑌰𑍍𑌶𑌨) 𑌨𑌿𑌖𑌿𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌂 = 𑌦𑍁𑌰𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂, 𑌯𑌥𑌾, 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣𑌾𑌂, 𑌅𑌥𑌵𑌾 𑌨𑌿𑌖𑌿𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 = [illegible]𑌣𑌾𑌂, 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌂 = 𑌦𑍁𑌰𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂, 𑌕𑌰𑍍𑌶𑌨 = 𑌹𑌿𑌂𑌸𑌨! (𑌨𑌿𑌗𑌮𑌸𑌦𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨) 𑌨𑌿𑌗𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍇𑌦𑌸𑍍𑌯, 𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌿𑌨𑌃, 𑌸𑌦𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌯 = 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌯, 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨 = 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌰𑍍𑌶𑌕' (𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌸𑍁𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨) [illegible] 𑌹𑍇 𑌸𑍁𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨! [𑌕𑌂] (𑌜𑌯𑌜𑌯) 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍋𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌷𑍇𑌣 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌸𑍍𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃. [illegible] 𑌆𑌦𑌰𑌾𑌤𑌿𑌶𑌯𑌂 𑌦𑍍𑌯𑍋𑌤𑌯𑌤𑌿. 𑌅𑌤𑍍𑌰 [illegible] 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌕𑌂 [illegible] 𑌨𑌿𑌖𑌿𑌲 𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌗𑍁𑌣𑌾𑌕𑌰𑌕𑌂 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰 [illegible] 𑌸𑌕𑌲𑌜𑌗𑌦𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑌕𑌂 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑌨𑌾𑌶𑌨[illegible] 𑌸𑌦𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑌵𑌰𑍍𑌤𑌕𑌂 𑌚 [illegible]𑌹𑌿𑌤𑌂. [illegible] “[illegible]” 𑌇𑌤𑌿 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌤𑍍. [illegible] “[illegible]” 𑌇𑌤𑌿 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌤𑍍. [illegible] (268144) [illegible] (217000) [illegible] ॥௧॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃

𑌶𑍍𑌰𑍀[illegible] ।
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸[illegible] 𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕[illegible] ॥

நூலின்வரலாறு.

தூப்புல் வேதாந்ததேசிகன் திருவஹீந்த்ரபுரத்தி லெழுந்தருளி யிருக்கையில் ஒருநாள் பரமதவிஷயங்கள் திருவுள்ளத்திலுதிக்க, அதையநுவதித்து கண்டிக்கத்திருவுள்ளமாய் பரமதபங்கமென்கிற ரஹஸ்யத்தை யருளிச்செய்யக்கோலி, அந்த பரவாதிவிஜயம் திருவாழியாழ்வானுடைய க்ருபையினால் பெறவேண்டுமென்று ஸர்வவிஜயப்ரதரும் தமக்கு உபாஸ்யரும் ப்ரஸாதப்ரவணருமான அவரை தன்னைக்கொண்டு ஜயித்தருளவேணுமென்று ப்ராத்தித்து, ஸுதர்சநாஷ்டகமென்கிற ஸ்துதியையும், பிறகு அதின்ஸங்க்ரஹமாக ‹‹எண்டளவம்புயத்துளி லங்குமறுகோணமிசை" என்று ஒரு பாசுரத்தையும், பிறகு ரஹஸ்யத்தையு மருளிச்செய்து, முடிவில் அப்படி ஜயமளித்தவருடைய குணங்களிலீடுபட்டு ஷோடசாயுதஸ்தோத்திரத்தையும், அதின்ஸங்க்ரஹமாக ‹‹திகிரிமழு" வென்கிற பாட்டையு மருளிச்செய்து ரஹஸ்யத்தை முடித்தருளினார்.

அவற்றுள் ஸுதர்சநாஷ்டகத்தையும் ஷோடசாயுதஸ்தோத்திரத்தையும் தனிஸ்தோத்திரங்களாக அநுஸந்திப்பார்கள். அவற்றுள் முதலில் ஸுதர்சநாஷ்டகம் தமிழில் விவரிக்கப்படுகிறது. அந்த முதற்பாட்டை யநுபந்தித்திருக்குமித்துதி. ‹‹எண்டள" வென்கிறபாட்டில் அஷ்டபுஜராக வருளிச்செய்கையாலே, அந்தபுஜங்களில் தரிக்கப்பட்ட சங்கு சக்கரம் வில் முஸலம் பாசம் அங்குசம் கதை செங்கமலம் என்கிற எட்டாயுதங்களையுமிந்த எட்டுச்லோகங்களாலே ஸூசிப்பிக்கிறார்.

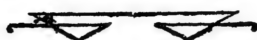
(அவதாரிகை) அதில், முதலில் ‹‹வண்பணில" மென்றெடுத்தசங்கத்தின் கார்யத்தை யருளிச்செய்கிறார். ‹‹ப்ரதிபடச்ரேணி பீஷண" என்கிற முதல்ச்லோகத்தாலே. எல்லாம் சக்கராயுதத்தின்காரியமாயினும சங்கம்முதலியவைகளின் காரியமும் ஸூசிப்பிக்கப்படும்

பதம்.	உரை.
ப்ரதிப⁴ட ஶ்ரேணி பீ⁴ஷண!	எதிரிகளுடைய கூட்டத்துக்கு பயங்கரரானவரே! [பயங்கரமான நாதத்தை யுடையவரென்றபடி]
வரகு³ணஸ்தோம பூ⁴ஷண!	நற்குணகணங்களை அணியாகவுடையவரே!
ஜநிப⁴யஸ்தா²ந தாரண	பிறப்பிறப்பாகிற பயத்துக்கிருப்பிடமான ஸம்ஸாரத்தினின்றும் கரையேற்றுமவரே!
ஜக³த³வஸ்தா²நகாரண!	உலகத்தின்ஸ்திக்கு காரணமானவரே!
நிகி²லது³ஷ்கர்ம கர்ஶந!	ஸர்வபாபங்களையும் போக்கடிக்குமவரே!
நிக³மஸத்³த⁴ர்ம த³ர்ஶந!	மறையுரைக்கும் பொருளையெல்லாம் காட்டுமவரே!
ஜயஶ்ரீ ஸுத³ர்ஶந!	ஜயலலக்ஷ்மீப்ரதமாயும் உபாஸகருக்கு சோபநத்தைக் கொடுப்பதுமான மந்த்ரசாஸ்த்ர ஸித்தாந்தத்தை யுடையவரே!
ஜயஶ்ரீஸுத³ர்ஶந!	விஜயலட்சுமியினுடைய பார்வைக்கிலக்கானவரே!
[தே³வஸுத³ர்ஶந!	ஏ திருவாழியிறையவனே!]
ஜயஜய	ஜயித்தருளுக.

(இப்படியே மேலும் கடைசியிரண்டடிக்கு பொருள்கொள்க. பலமுறை கூறலவாவினால்.)

கருத்து. "யஸ்ய ஹ்ராதே³ந தை³த்யாநாம், ஸபோஷோ யாதுதா⁴நாநாம்" என்றபடி எதிரிகள் நடுங்கும்படியான சப்தத்தையுடையவரும், "கல்யாணகு³ணாகரோஸௌ" என்றபடி நற்குணங்கள் பொருந்தியவரும், "தேஷாமஹம் ஸமுத்³த⁴ர்தா" என்றபடி ஸம்ஸாரஸாகரத்தினின்றும் கரையேற்றுபவரும், "ஸ்வாதீ⁴நத்ரிவித⁴சேதநாசேதநஸ்வரூபஸ்தி²திப்ரவ்ருத்திபே⁴த³ம்" என்

றபடி ஜகத்தினுடைய ஸத்தைமுதலியவைகளுக்குக் காரணமானவரும், ‚‚[illegible]'' என்றபடியே வினையனைத்தும் விலக்குமவரும், ‚‚[illegible]'' என்றபடியே ஆச்ரிதர்களுக்கு ஜ்ஞானப்ரதரும், அடியாருக்கு ஜயமளிப்பதான மந்த்ரசாஸ்திரங்களிற் கொண்டாடப்பட்டவரும், விஜயலக்ஷ்மீயின் கடாக்ஷத்துக் கிலக்கானவருமான திருவாழியாழ்வானே ஜயித்தருளவேணும், அடியேனுடைய நாவிலிருந்து பரவாதிகளை ஜயித்தருளவேணுமென்றபடி. ||௧||

[illegible] ||௨||

[illegible]

ப்ரஸித்³தை⁴:, வித்³வத்³பி⁴: = விஶேஷஜ்ஞை:, ஸபக்ஷித = அந்தரங்கீக்ருத! (ப⁴ஜத³ஹிர்பு³த்⁴ந்யலக்ஷித) ப⁴ஜதா = உபாஸீநேந, அஹிர்பு³த்⁴ந்யேந = தந்நாமகஸம்ஹர்த்ருருத்³ரேண, த்³ரஷ்ட்ரேணேத்யர்த²:. லக்ஷித = அத்⁴யக்ஷித! ஸாக்ஷாத்க்ருதேத்யர்த²:. ஜயேத்யாதி³ பூர்வவத். ॥ ॥௨॥

(அ—கை) "திகிரி" யென்றெடுத்த சக்கராயுதத்தை யருளிச்செய்கிறார். "ஶுப⁴" என்பதால்.

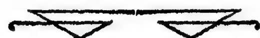
பதம்.	உரை.
ஶுப⁴ ஜக³த்³ரூப மண்ட³ந	சுபாச்ரயமான விராட்ரூபத்துக்கு அலங்காரமானவரே!
ஸுரஜந த்ராஸ க²ண்ட³ந	தேவஜநங்களுக்கு [அஸுரஜநங்களாலுண்டான] பயத்தை நீக்குமவரே!
ஶதமக² ப்³ரஹ்ம வந்தி³த	இந்த்ரனென்ன பிரமனென்ன [இவர்களாலே] ஸேவிக்கப்பட்டவரே!
ஶதபத²ப்³ரஹ்ம நந்தி³த	சதோபநிஷத்துக்களாலே கொண்டாடப்பட்டவரே!
ப்ரதி²த வித்³வத் ஸபக்ஷித	ப்ரஸித்தர்களான வித்வான்களாலே தன்பக்ஷமாக்கிக்கொள்ளப்பட்டவரே!
ப⁴ஜத் அஹிர்பு³த்⁴ந்ய லக்ஷித	பக்திபண்ணுகின்ற அஹிர்புதந்யனென்று ஸ்ரீபாஞ்சராத்திரத்தில் சொல்லப்பட்ட ருத்திரனாலே கண்டுபிடிக்கப்பட்ட மஹிமையை யுடையவரே!

(மற்றவைமுன்போல)

கருத்து. "ஆழியெழ, அணியத்திகிரி" என்றபடி விச்வரூபரான பகவானுக்கு பூஷணம்போன்றவரும், "ஸுரவிஷாம்ப்ராணவிநாஶி" என்றபடியே தேவர்குழாங்களைக்காக்குமவரும், இந்

த்ரன்முதலானவர்களாலே வணங்கப்பட்டவரும், சதோபநிஷத்துக்களுக்கும் பொருளானவரும், ஆச்ரிதர்களான வித்வான்களாலே கொண்டாடப்பட்டவரும், அஹிர்புத்ந்யனென்பவரால் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட வைபவமுடையவருமான சக்கரராஜனே! ஜயித்தருளவேணும்.

குறிப்பு, (𑌶𑍁𑌭𑌜𑌗𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌮𑌣𑍍𑌡𑌨) என்பதற்கு விராட்ரூபத்துக்கு அநுகுண ஸந்நிவேசத்தோடே அலங்காரமானவரே யென்னவுமாம். (𑌶𑌤𑌮𑌖𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌨𑍍𑌦𑌿𑌤) 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌕𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌷𑍋𑌡𑌶𑌾𑌯𑍁𑌧𑌸𑍍𑌤𑌵𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌂. (𑌶𑌤𑌪𑌥𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑌨𑍍𑌦𑌿𑌤) சதபதப்ராம்ஹணமென்கிற ஸாமத்தால் கொண்டாடப்பட்டவரென்று மொரு அர்த்தம். "𑌅𑌹𑌿𑌰𑍍𑌬𑍁𑌧𑍍𑌨𑍍𑌯𑍋 𑌹𑌯𑌵𑌾𑌨𑍃𑌷𑌿𑌃" என்கிற 𑌉𑌕𑍍𑌤 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣 ஸித்தமானதை கைக்கொண்டு "𑌭𑌜𑌦𑌹𑌿𑌰𑍍𑌬𑍁𑌧𑍍𑌨𑍍𑌯𑌲𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤" என்றார் ॥ ॥௨॥

௩-௫॥ 𑌨𑌿𑌜𑌪𑌦𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌸𑌦𑍍𑌗𑌣 । 𑌨𑌿𑌰𑍁𑌪𑌧𑌿𑌸𑍍𑌫𑍀𑌤𑌷𑌡𑍍𑌗𑍁𑌣 ।
𑌨𑌿𑌗𑌮𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑍂𑌢𑌵𑌿𑌭𑌵 । 𑌨𑌿𑌜𑌪𑌰𑌵𑍍𑌯𑍂𑌹𑌵𑌿𑌭𑌵 ।
𑌹𑌰𑌿𑌹𑌯𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑌿𑌦𑌾𑌰𑌣 । 𑌹𑌰𑌪𑍁𑌰𑌪𑍍𑌲𑍋𑌷𑌕𑌾𑌰𑌣 ।
𑌜𑌯𑌜𑌯𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌸𑍁𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨 । 𑌜𑌯𑌜𑌯𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌸𑍁𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨॥ ॥௩॥

𑌵𑍍𑌯𑌾 ॥ 𑌅𑌥 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑌿𑌨𑌿𑌰𑍋𑌧𑌕𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿 𑌵𑍈𑌭𑌵𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌯𑌤𑌿 । 𑌨𑌿𑌜𑌪𑌦𑍇𑌤𑌿 । (𑌨𑌿𑌜𑌪𑌦𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌸𑌦𑍍𑌗𑌣) 𑌨𑌿𑌜𑌪𑌦𑍇 = 𑌸𑍍𑌵𑌕𑍀𑌯𑌚𑌰𑌣𑌾𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑍇, 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌾𑌃 = 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌮𑌨𑍍𑌤𑌃, 𑌸𑌦𑍍𑌗𑌣𑌾𑌃 𑌸𑌾𑌧𑍁𑌸𑌮𑍂𑌹𑌾𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃. (𑌨𑌿𑌰𑍁𑌪𑌧𑌿𑌸𑍍𑌫𑍀𑌤𑌷𑌡𑍍𑌗𑍁𑌣) 𑌨𑌿𑌰𑍁𑌪𑌧𑌯𑌃 = 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌜𑌾𑌃, 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌭𑌾𑌵𑌿𑌕𑌾 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃. 𑌸𑍍𑌫𑍀𑌤𑌾𑌃 = 𑌪𑌰𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌃, 𑌷𑌡𑍍𑌗𑍁𑌣𑌾𑌃 = 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌬𑌲𑌐𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌤𑍇𑌜𑍋𑌰𑍂𑌪𑌾𑌃, 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃. "𑌤𑌵𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌗𑍁𑌣𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌷𑌡𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑍇 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌃" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇𑌃. 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑍇𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌯𑍋𑌗𑌕𑌂 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑌵𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂; 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌸𑍁𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍇𑌜𑍋𑌰𑌾𑌶𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌷𑌡𑍍𑌗𑍁𑌣𑌾𑌕𑌾𑌰𑌸𑌂𑌭𑌵𑌤𑍇. "𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌤𑍇𑌜𑍋𑌰𑌾𑌶𑌿𑌂 𑌨𑌾𑌰𑌕𑌵𑌿𑌜𑌯𑌿𑌨𑌃" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋𑌕𑍍𑌤𑍇𑌃. 𑌵𑌾

[illegible] ॥௫॥

(அ—கை) ‹‹வளோவில்'' என்றெடுத்த சார்ங்காயுதத்தை யருளிச்செய்கிருர் ‹‹நிஜவக்ஷ'' என்பதால்.

பதம்	உரை
நிஜ	தன்னுடைய
பத	ஸ்தாநங்களுடைய
ப்ரீத	[அடைதலாலே] ஸந்துஷ்டர்களான
ஸத்	க்ஞானவான்களான [பரசுராமாதிகளுடைய]
கண!	ஸமூஹத்தையுடையவரே!
நிருபதிஸ்பீத	இயல்பாய்வ்ருத்தியையடைந்த
ஷட்குண!	க்ஞாநம்முதலான ஆறுகுணங்களாலே பூர்ணமானவரே!
நிகம	வேதங்களால்
நிர்வ்யூடவைபவ!	நிர்வஹிக்கப்பட்டவைபவமுடையவரே!
நிஜபர	நித்யங்களான பரம்முதலான ரூபங்க
வ்யூஹவைபவ!	ளுடைய மஹிமையையுடையவரே!
ஹரிஹயத்வேஷி	இந்த்ரசத்ருக்களை
தாரண!	விதாரணம்பண்ணுமவரே!
ஹரபுர	சிவனுடைய புரத்தினுடைய [காசியினுடைய]
ப்லோஷகாரண!	தஹிப்பதற்கு காரணமானவரே!

(மற்றவைமுன்போல)

கருத்து. தன்பதவிகளின் இலாபத்திலுல் ப்ரீதர்களான நல்லோர்களை யுடையவரும், க்ஞாநம்முதலிய ஆறுகுணங்களையுடையவரும், வேதங்களிற் புகழப்பட்ட மஹிமையையுடையவரும், நித்யங்களான பரம் முதலான ஐந்துவிதரூபங்களை யுடையவரும், இந்த்ரசத்ருக்களைப் பிளக்குபவரும், த்ரிபுரதஹநத்துக்கு சாரூபமாயும் நின்றதேவரீர் ஜயித்தருள்க ॥ ॥௬॥

குறிப்பு. (நிஜபதப்ரீதஸத்கண) தன்பதவிகளினிலாபத்திலுல் ப்ரீதர்களான "ஸதஸஸ்பதிம்" என்கிறபடியே தத்வஜ்ஞாநவான்களானபரசுராமர் முதலானவர்களுடைய ஸமூஹத்தை யுடையவரே யென்றபடி. "ராமோராமஶ்ச, கக்ஷ்யம்ஶ்ச ஹஸ்தாரம்" இத்யாதி பரமாசார வ்ருத்தாந்தங்களை ஸ்மரிப்பது. இந்த ஸம்ப்ரதாய

களுக்கு உபலக்ஷணம். அன்றிக்கே; ‹‹ஸவஷ்டஹ்யநாஸ்தித்ருஶோமி ஸஹஸ்ராம்ஶும், வில்லுமிழ்›› இத்யாதிகளிற்படியே ஸ்வீயமான நக்ஷத்ரபதவ்யாப்தமான ஶோணார்ச்ஸ்ஸுதர்ஶநத்தாலே ப்ரீதங்களான நக்ஷத்ர ஜாலங்களையுடையவர். அல்லது, தன் திருவடி ப்ராப்தியால் ப்ரீதர்களான நல்லோர்குழாங்களை யுடையவரென்னுதல், ‹‹நிருபதி›› என்கிறபதத்தால் ஆஶ்ரிதர்திறத்தில் ஷாட்குண்யங்களையும் ஆவிஷ்கரித்தபடியைச்சொல்லுகிறது. ‹‹நிஜபர›› என்கிறபதத்தில் பரவ்யூஹங்களையெடுத்தது விபவஹார்தார்சாவதாரங்களுக்கு உபலக்ஷணம். இது அவதாரரஹஸ்யத்தைச் சொல்லிற்று. ‹‹ஹரிஹயத்வேஷி›› என்பதால் ராவணாதிகளைச்சொன்னபடி. இங்கு ‹‹நாமாநாமேதம் பௌண்ட்ரவாஸுதேவம், ஶிஶுபாலம்›› இத்யாதிகள் அநுஸந்தேயங்கள். (ஹரபுரப்லோஷகாரண) ஹரனால்செய்யப்பட்ட ஶத்ருபுர நிரஸநத்துக்கு ஸாக்ஷியாய்நின்றவரென்னவுமாம் ॥ ॥௩॥

ஶ்லோ॥ ஸ்புடதடிஜ்ஜாலபிஞ்ஜர । ப்ருதுதரஜ்வாலபஞ்ஜர ।
பரிகதப்ரத்நவிக்ரஹ । படுதரப்ரஜ்ஞதுர்க்ரஹ ।
ப்ரஹரணக்ராமமண்டித । பரிஜநத்ராணபண்டித ।
ஜயஜய ஶ்ரீஸுதர்ஶந । ஜயஜய ஶ்ரீஸுதர்ஶந ॥ ॥௪॥

ப்ர ॥ ஏவமேஷ ப்ரோக்தாநாம் ப்ரவணபக்திமத்ஸுகர்ப்ரவ்ய விதரணீய திவ்யவிக்ரஹாதிவைலக்ஷண்யேநாஹ । ஸ்புடேதி । (ஸ்புடதடிஜ்ஜாலபிஞ்ஜர) ஸ்புடாநாம் = ப்ரகாஶமாநாநாம், தடிதாம் = வித்யுதாம், ஜாலவத் = ஸமூஹவத், பிஞ்ஜர = பிஶங்கவர்ண! (ப்ருதுதரஜ்வாலபஞ்ஜர) ப்ருதுதரா: = அதிஶயேந ப்ருதவ: ஜ்வாலா: = ஶிகா:, ‹‹ஜ்வாலாகேஶ›› இத்யமர:. பஞ்ஜரம் = பரிவாரநபஞ்ஜரம், யஸ்ய தஸ்ய ஸம்போதி:, ஜ்வாலாமய வ்யதிர்ணீதிர்ஹாவ:. (பரிகதப்ரத்நவிக்ரஹ) பரிகத: = அபிகத:, ப்ரத்ந: = ப்ராதந:, விக்ரஹ: = தேஹ: யஸ்ய தஸ்ய ஸம்போதி:. ‹‹ஏஷாம் ப்ரஹ்மாதிதேவாநாம்›› இத்யாதேஶ்ருதிரிஹாநுஸ:.

(படுதரப்ரஜ்ஞாதுர்க்ரஹ) படுதரப்ரஜ்ஞை: = அதிஸூக்ஷ்மமதிபி:, துர்க்ரஹ = துர்ஜ்ஞேய! (ப்ரஹரணக்ராமமண்டித) ப்ரஹரணாநாம் சக்ராதீநாமாயுதாநாம், க்ராமேண = ஸமூஹேந, மண்டித = அலங்க்ருத! (பரிஜநத்ராணபண்டித) பரிஜநாநாம் = ஆஶ்ரிதஜநாநாம், த்ராணே = ரக்ஷணே, பண்டித = நிபுண! ஹேஸுதர்ஶந ஜயஜயேதிபூர்வவத் ॥ ॥௪॥

(அ—கை) "வளைவாய்முசல" மென்ற உலக்கையாகிற ஆயுதகார்யங்களை யருளிச்செய்கிறார். "ஸ்புட" என்பதால்.

பதம்	உரை
ஸ்புடதடிஜ்ஜால பிஞ்ஜர!	நிலைநின்ற மின்னின்கூட்டம்போலே பொன்மயமான ரூபமுடையவரே!
ப்ருதுதர ஜ்வாலாபஞ்ஜர!	மிகவும்பெரியதான அக்நிஜ்வாலாமயமான கூட்டையுடையவரே!
பரிகத ப்ரத்நவிக்ரஹ!	யந்த்ரத்தில் சுற்றும் நிறைந்த வாஸுதேவர் முதலிய ச்ரேஷ்டரூபங்களை யுடையவரே!
படுதரப்ரஜ்ஞ துர்க்ரஹ!	மிகவுங்கற்றுணர்ந்தவர்களாலும் அறியவொண்ணாத பெருமையை யுடையவரே!
ப்ரஹரணக்ராம மண்டித!	ஆயுதக்கூட்டங்களாலே யந்த்ராவரணங்களை யுடையவரே!
பரிஜநத்ராண பண்டித!	ஆச்ரிதபரிபாலனத்தில் ஸாமர்த்தியமுடையவரே!

(மற்றவைமுன்போல)

கருத்து. நிலைமின்போன்ற பொன்நிறமுடையவரும், ஜ்வாலாமயமான யந்த்ரஸ்த்திதரும், வேண்டுமுருவங்கள் கொள்பவரும், அடியடையாதாருடைய சிறந்தபுத்தியாலு மறியமுடியாத பெருமையுடையவரும், அடியாருக்காக புறப்படும்போது நா

நாவியங்களாயு முருக்கொண்ட ஆயுதங்களால் சூழப்பட்ட அழகுபொருந்தியவரும், அடியாரைக் காப்பதில் ஸாவதாநத்தை யுடையவருமான நீர் ஜயித்தருள்க ॥ ॥௪॥

உ-௫ ஶர்வநேத்ர த்ருதீய । ஸவநதேஜஸ்வ்யதீய ।
நிரவத்யஸ்வார்ஹித தநய । நிகிலஶக்தி ஜகந்நய ।
அதிதவிஶ்வக்ரியாதய । ஶ்ருதிதவிஷ்வக்ஹயாதய ।
ஜயஜய ஶ்ரீ ஸ்கந்தஶரண । ஜயஜய ஶ்ரீ ஸ்கந்தஶரண ॥௫॥

வ்யா ॥ அதஸ்ய ஸ்வகார்த்தகாரோஹ । ஶர்வநேத்ர । (ஶர்வநேத்ர) ஶர்வாணாம் = லோகாநாம், நேத்ர = சக்ஷுரூப ! “ சக்ஷுர்தேவாநாமுதமர்த்யாநாம் ” இதி ஶ்ருதே:. “ லோகம் லோகஸ்ய சக்ஷு: ” இத்யபியுக்தோக்தேஶ்ச. (த்ருதீய) ஜகந்நயநரூப ! தந்வ, இதி ஸம்போதநாநி ஸர்வாணி. (ஸவநதேஜஸ்வ்யதீய) ஸவநேஷு = யாகேஷு, யா தேஜஸ்வீ = மாஹாத்ம்யஸம்பந்ந தக்ஷிணாக்நிரூபதேஜஸ்விதயம், தநய ! ஸ்வாமிந்யத்ர, நிரவத்யகவிதத் தேஜோநியாமகாதி ஸம்போ:. (நிரவத்யஸ்வார்ஹித தநய) நிரவத்ய: = நிஷ்பாப:, ஸ்வார்ஹ: ஹோமத்ரவ்ய, யா, விஷ = ஜ்ஞாநம், தநய = தஸ்ய இவ ! “ ஜ்ஞாநவைராக்யம் பகவம் ப்ரஹ்மண: வ்யவஸ்தாந: । தஸ்மாத்ஸ்வர்ண இத்ஹாஸ்யப்ரஸூயமாநத்வ வேதிந: ” இதி ஹிரண்யாக்ஷ ஸம்ஹிதாயாம். (நிகிலஶக்தி) நிகிலேஷு = ஸர்வேஷு ப்ரவாஹேஷு, ஶக்தி: = ஸாமர்த்யம் யஸ்ய தஸ்ய ஸம்போ. யதா, நிகிலா: = ஸர்வா:, ஶக்தய: = ஶ்ரீவாணீவாக்ஸ்ரீ நீரூபா: யஸ்ய, வாஸ்தேவ ஸக்ஷுண்ண வ த்ரிதநிரத ஜாதகஸ்ய ஏஹஸ்ய தஸ்ய ஸ்கந்தஶரணஸ்ய ஶ்ரீவாணஶ்ரீ ஶக்த்யாதிகாதி ஸம்போ:. (அதிதவிஶ்வக்ரியாதய) அதிதா: = அஸாவ்யதா:, விஶ்வஸ்ய = ஸர்வஸ்ய, யா: க்ரியா: = நித்யநைமித்திகாதிரூபா:, தநய ! ஸவஸ்மஸாரரக்ஷ்யாதி ஸம்போ:. (ஶ்ருதிதவிஷ்வக்ஹயாதய) ஶ்ருதி: = நாஶித:, விஷ்வக்ஹய:

ஸம்ஸார:, ஸமவாய: = ரோக: ப்ரஸ்ய தஸ்ய ஸம்பந்தி. யதா ஸ்ருதாநி விஷஹணி = ஸமஸ்தோபத்ரவாணி, ஹ்ருதாநி ஸ்ருயா ஸ்ருயஸ்யேதி. ஹே ஸுதர்ஸந! ஜயேத்யாதிபூர்வவத் ॥ரு॥

(அ—கை) "திண்கயிறு" என்றெடுத்த பாசுரத்திலபாய பகாரத்தை யருளிச்செய்கிறார். "ஹேத்ருஷ" என்பதால்.

பதம்	உரை
ஹேவதநேத்ர த்ரயீமய!	உலகங்களுக்குக் கண்போன்ற வேதஸ்வரூபரே!
ஸவநதேஜஸ்த்ரய!	யாகங்களிலுள்ள மூவகையான அக்நிஸ்வரூபரே!
நிரவதிஸ்வாத்ம் சிந்மய!	அளவற்ற வாரமுதக்கடலும் க்ஞாநாத்மகமுமானஸ்வரூபத்தையுடையவரே!
நிகிலஸக்தே!	ஸர்வவிதமானஸாமர்த்தியமுடையவரே!
ஜகந்மய!	ஜகத்ரூபரே!
அமிதவிஸ்வக்ரியாமய!	எண்ணிறந்த வுலகின்படைப்பா யானவரே!
ஸமிதவிஷ்வக்பயாமய!	(அடியாருக்கு) போக்கடிக்கப்பட்ட நாற்புறத்திலும் வருவதானபயமான வ்யாதியை யுடையவரே!

(மற்றவைமுன்போல.)

கருத்து. மூவுலகங்களுக்கும் கண்போன்ற வேதஸ்வரூப முடையவரும், யாகங்களிற் சொல்லப்பட்ட காஹர்பத்யாஹவநீய தக்ஷிணாக்நியென்கிற அக்நித்ரயரூபரும், ஸத்யமாய் ஜ்ஞாநமாய் அநந்தமாய் ஆநந்தமாய் அமலமாயிருக்குமென்று சொல்லப்பட்ட ஸ்வரூபமுடையவரும், ஸர்வசக்தியும் ஜகத்ரூபியும் பயவ்யாதிநிவாரகருமானவரே! ஜயித்தருள்க.

குறிப்பு, (ஹேவதநேத்ர த்ரயீமய) நேத்ரமென்று வாசுமாய்யோகாத்மக வாசுதேவரென்றவுமாம். (ஸமிதவிஷ்வக்பயாமய)

ஸயத்தோடேகூடிய வ்யாயியைப்போக்குமவரே, அல்லது, ஸயத்தினால்வரும் வ்யாயியை, அல்லது, ஸயத்தையும் வ்யாயியையுமெ ன்னவுமாம். வ்யாயியென்பது—ஶாரீரமாநஸங்களான ஆவியா யிவ்யாயிகளை யென்றபடி ॥ ॥ரு॥

உ-ரு॥ ஊஹிதஸ்வஉ (வி) ஶ்கூஷித (ஸ) க்ஷுர । விஹித ஸ்வஉஶ் ஷஙக்ஷுர । ஷஙாரவக்ஷ்வ திஷ்டித ।
ஸக்ஞதக்ஷ்வ திஷ்டித । விவியஸஉக்ஷ்ஞக்ஷ க்ஞ்வக ।
விஙாய ஸஉக்ஷ்ஞ க்ஞ்வக । ஜயஜய ஶ்ரீ ஸாஷ
ஶுந । ஜயஜய ஶ்ரீ ஸாஷஶுந ॥ ॥கூ॥

வ்யா॥ கயதஸ்ய ஸவுஹஞ்வ உக்வஊஹ । ஊஹிதெதி। (ஊஹிதஸ்வஉஶ்கூஷிதக்ஷுர) ஊஹிதஸ்வஉஹா = ஊஹநீயெயஶ்வயெஷ்ண, க்ஷிதக்ஷுர = நாஶிதநஶ்வரெஶ்வயு! ஸ்வாஶ்ரிதாநாம் கந ஶ்வரஊரக்ஷஶ்வயுவ்ஹாநெந நிரஸ்தநஶ்வரஹொமெத்யயு:. “ஊஹிதஸ்வஉதக்ஷரெ” திவாமெ, ஊஹிதஸம்வஹாம் = வ்யஶ ஸஜ்ஞாநஸம்வஹாம், ஸதாம் = ஙஹவிஹாம், கக்ஷுர = ஊக்ஷ. வ்ஹெத்யயு:. “கக்ஷுரஹொஊக்ஷzவ” த்யூரஃ. “ஊஹிதஸம்விஷக்ஷரெ” திவாமெzவ்யயஊவாயுஃஸ்வஷ: (விஹிதஸ்வஉஶ் ஷஙக்ஷுர) விஹிதா = ஸம்வாஹிதா, ஸம்வஶ் = வெஶ்வயும் யெநஸ: விஹிதஸம்வஶ். ஷஙவயவ: கக்ஷுர: ஷஙக்ஷுர:, ஶாகவாயிவாஹிகாநஜ்யஊவஹெஊவீகஊயாரய:. “தி ஊக ரக்ஷ் ஊஹிஊஹி வஜ்ரண:” ஐதிவ்யொமஹஶுநாஶ். விஹிதஸ்வஉஶ் ஷஙக்ஷுர: யஸ்யதஸ்ய ஸ்வஉஜி:. யதா, ஷட்க்ஷுராணி யஸ்ய ஷஙக்ஷுர: ஊஜ:, விஹிதஸ்வஉஶ் ஷஙக்ஷுர: யஸ்யதயாஹருதஜதி. (ஷஙாரவக்ஷ்வ திஷ்டித) ஷஙாரம் = ஷட்கோணம், யஶ் வக்ரம் = யஜ்ரம், தஸ்மிந் வ்ய திஷ்டித = ஸ்தித (ஸக்ஞதக்ஷ்வ திஷ்டித) ஸக்ஞெஷ தகெஷ = ஹாவெஷ, வ்ய திஷ்டித = கஜயுராஜிகெநாவஸ்தித “யஃ வ்யயிவ்யாம் திஷ்டந்” த்யாஹி ஶ்ருதஃ. ஷஙாரவக்ஷ தஸ்யாவி ஸக்ஞதக்ஷஹ

தத்வம் விஸ்ருஜதி விரோதாபாஸ: ப்ரஹ்மஜ்ஞாநாத்யோமார்க ஹஸ்த்ய:. (விவிதஸங்கல்பகல்ப) விவிதாநாம் = நாநாவிதாநாம் ஸங்கல்பாநாம் = ஈப்ஸிதாநாம், கல்ப = கல்பவ்ருக்ஷ! ஸர்வேஷாம் காங்க்ஷிததாயகத்வாதிதி தாத்பர்யம். (விபுதஸங்கல்பகல்பக) விபுதாநாம் = ஸுராணாம், ஸங்கல்பஸ்ய = இச்சாவிசேஷஸ்ய, கல்பக = உத்பாதக! ஹே ஸ்ரீ ஸுப்ரஹ்மண்ய ஜயேத்யாதி பூர்வவத் ॥

(அ—கை) ‹‹அங்குச›› மென்றெடுத்த ஆயுதகாரியத்தை யருளிச்செய்கிறார் ‹‹ப்ரதித››என்பதால்.

பதம்	உரை
ப்ரதித ஸம்வித் ஸமக்ஷர!	ப்ரஸித்தமான க்ஞானத்தையுடைய ப்ரம்ஹக்ஞானிகளுக்கு மோக்ஷப்ரதரே!
விஹித ஸம்வித் ஷடக்ஷர!	உபாஸகர்களுக்கு ஸகலஸம்பத்ப்ரதமான ஷடக்ஷரமென்கிற மந்திரத்தையுடையவரே!
ஷடர சக்ர ப்ரதிஷ்டித!	ஆறு அக்ஷரங்களுடைய சக்கரத்தில் நிலைநின்றவரே!
ஸகல தத்வ ப்ரதிஷ்டித!	ஸர்வதத்வங்களிலும் ஸாந்நித்தியஞ்செய்பவரே!
விவிதஸங்கல்ப கல்ப!	வெகுவிதமாக நினைத்த காரியங்களைச் செய்பவரே!
விபுதஸங்கல்ப கல்பக!	தேவர்களுடைய இஷ்டங்களைக்கொடுக்கைக்கு கல்பவிருக்ஷம்போன்றவரே!

(மற்றவைமுன்போல.)

கருத்து. ப்ரஹ்மஜ்ஞாநிகளுக்கு மோக்ஷத்தைக் கொடுக்குமவரும், உபாஸகர்களுக்கு வேண்டும் ஸம்பத்தைக் கொடுப்பதான ஷடக்ஷரமென்கிற மந்த்ரத்தை யுடையவரும், ஷட்கோணசக்ரஸ்தி தரும், யந்த்ராக்ஷரங்களுள் ஸாந்நித்யஞ்செய்பவரும், நினைத்தகாரி

யங்களை முடிப்பவரும், தேவர்கள் வேண்டுதலையளிக்குமதில் கற்பகதருப்போன்றவருமான நீர் ஜயித்தருளவேணும்.

(குறிப்பு) "விஹிதஸம்ப்ரதா³ய" என்கிறபதத்துக்கு, ஒவ்வொருஅக்ஷரமும் ஸகலாபீஷ்டப்ரதாயகமென்றும் அர்த்தஞ் சொல்லலாம். "விபுல" என்கிறபதத்துக்கு, உபாஸகரென்று அர்த்தஞ்சொல்லலாம். ॥௬॥

மூ॥ ப்ரதிமுகா²லீட⁴ப³ந்து⁴ர। ப்ருது²மஹாஹேதித³ந்துர।
விகடமாயாபரிஷ்க்ருத। விவித⁴மாலாப³ஹிஷ்க்ருத।
ஸ்தி²ரமஹாயந்த்ரயந்த்ரித। த்³ருட⁴த³யாதந்த்ரயந்த்ரித।
ஜயஜயஶ்ரீஸுத³ர்ஶந। ஜயஜயஶ்ரீஸுத³ர்ஶந॥ ॥௭॥

வ்யா॥ அத² ஸர்வ நிரதிஶயகாரணாகாரமாஹ। ப்ரதிமுகே²தி। (ப்ரதிமுகா²லீட⁴ப³ந்து⁴ர) ப்ரதிமுகா²லீடே⁴ந = ப⁴ரத: ந்ருத்யஶாஸ்த்ரோக்தேந ஸ்தி²திவிஶேஷேண, "ஆலீட⁴ம் ஸ்தா²நம் தத்ராலீட⁴ம்। த³க்ஷிணே வாமபாதா³க்³ரே ப்ரத்யாலீட⁴ம் விபர்யயே" இத்யுக்தலக்ஷணம். ப³ந்து⁴ர = ஸம்ஶ்லிஷ்ட! கிங்கிணீமண்டி³த இத்யர்த²:. யத்³வா, ப³ந்து⁴ர = ரம்ய! "ப³ந்து⁴ர ப³ந்து⁴ரௌ ரம்யே ஹம்ஸேபி ப³ந்து⁴ர:" இதி யாத³வ:. "ஆலீட⁴விஶேஷ ஶோபி⁴நே" இதி ரகு⁴வம்ஶோக்தே:. (ப்ருது²மஹாஹேதித³ந்துர) ப்ருது²பி⁴:, மஹத்³பி⁴:, ஹேதிபி⁴: = ஆயுதை⁴:, த³ந்துர = வ்யாப்த! (விகடமாயா பரிஷ்க்ருத) விகடயா = விஶாலயா, மாயயா = ஸ்வஜ்ஞா, பரிஷ்க்ருத = அலங்க்ருத! (விவித⁴மாலா ப³ஹிஷ்க்ருத) விவிதா⁴பி⁴ர்மாலாபி⁴: = அஜ்ஞாநாந்யதா²ஜ்ஞாந விபரீதஜ்ஞாநாதி³பி⁴:, "மாலாஸ்யாத³ஹம்பு³த்³தி⁴பே⁴தே³ஷ்வ" ரிதி ஶ்ருதி:. ப³ஹிஷ்க்ருத! த்யக்தேத்யர்த²:. யத்³வா; ப³ஹிஷ்க்ருதவிவித⁴மாலாதி³மாயேத்யர்த²:. ஆஹிதாஶ்ரிதாநாமிதி ஶேஷ:. (ஸ்தி²ரமஹாயந்த்ர யந்த்ரித) ஸ்தி²ரே மஹாயந்த்ரே = ஸ்வீயமஹாயந்த்ரே, யந்த்ரித = ப்ரதிஷ்டி²த! (த்³ருட⁴த³யாதந்த்ர யந்த்ரித) த்³ரு

ஶா= கவிவாஶ்ரா, ஓயா= க்ருதெவெவ, யந்த்ரம், தெடியந்த்ரித=
வஶீக்ருத! ஹெஸாஷஸாந ஜயஜயெத்ராஜிவாவிவாவகு. ॥எ॥

(அ—கை) ‘‘சீர்த்திகழுங்கதை” என்றமஹாகாயமருளி
ச்செய்கிறார் ‘‘வ்ருதிசவ” என்பதால்.

பதம்	உரை
வ்ருதிசவாஶீஷ வஙா!	ஒருகால்முன்னுமொருகால் பின்னுமா கப்பாச்சலாய் நிற்கும்நிலையினுல்மநோக் ஞமானவரே!
வ்ருஹ ஜஹா ஹெதிஷஹா!	பெரியதும் கனம்பொருந்தியதுமான ஆயுதக்கூட்டங்களால்நெருக்கமாகச் சூழ்ந்தவரே!
விகடாஜா வரிஷ்க்ருத!	சிறியதும்பெரியதுமானகண்டாமாலைகளாலே அலங்கரிக்கப்பட்டவரே!
விவிய்ஜாயா வஹிஷ்க்ருத!	நாநாவிதங்களானஅஸுரர்மாயைகளா ல்தள்ளப்பட்டவரே!
ஷ்ராஜஹாயந்த்ர யந்த்ரித!	சாச்வதமாயும்பெரியதாயுமானஷட்கோண யந்திரங்களிலே கட்டப்பட்டவரே!
ஊருஷயா யந்த்ரயந்த்ரித!	சலிக்கப்படாத தயையாகிற யந்திரத்தில் கட்டப்பட்டவரே!

(மற்றவைமுன்போல.)

கருத்து. ஶிலாஜயங்களான ஜஹாயந்த்ரங்களிலே வ்ராஶீ ஷதிலையாய் நின்றவரும், ஸவாராய வரிவாணரும், வ்ருக்ருதி ஜஹத்கலாத்கமான ஜமத்தை மாலையாகத் தரித்தவரும், மாயையை விலக்குபவரும், ஜஹாயந்த்ரஷ்தரும், ஹக்ஷவத்ஸலருமான நீர்ஜயித்தருள்க. ॥எ॥

(குறிப்பு) (விகடாஜாவரிஷ்க்ருத) ‘‘அகிலவுலகுகள்கண்டை யாயோராலங்கலில்” என்கிறபடியே ஜஹத்கவம் முதலாக வுலகங்க ளையும் கண்டாமாலையாய் தரித்தவரென்றபடி.. (ஷ்ராஜஹாயந்த்ரய ந்த்ரித) ஶிலாதலங்களில் ஷ்ரமாக எழுத்துவெட்டி ஷ்யாவித

மானஷ்டிக்காணாதி பெரிய யஜ்ஞங்களிற் கட்டப்பட்டவரே யென்ற படி. (உருஷ்டியாயஜ்ஞயஜ்ஞித) வாஜ்டியாஜ வென்றபடி. ஸுரி தர்விரும்பி ஸ்தாபிக்கிற யஜ்ஞங்களில் ஹயாவாஹஸமாய் நிற்கும வரென்றதாயிற்று ॥ ॥எ॥

உ-௫ ॥ தநுஜவிதாரகத்ரு । தநுஜவிதாவிகத்ரு ।
ஜநிதஜிவாவிகத்ரு । ஜஷ்டவித்ராமிகத்ரு ।
சுராந்ருஷ்டவவிக்ர ஐ । ஸுராஜஷ்டஹ்ருதிக ஐ ।
ஜயஜயஸ்ரீஸூர்யநரு । ஜயஜயஸ்ரீஸூர்யநரு ॥ ॥அ॥

வ்யா ॥ தஸ்ய ஸாம்ஸாரிக ஸகலடுஃகநிவர்த்தகத்வமா ஹ । தநுஜேதி । (தநுஜவிதாரகத்ரு.) தநுஜாநாம் = தா நவாநாம், விதாரஸ்ய = வ்ராதஸ்ய, கத்ரு = ஹேதந! த த ஹேதஸாஹ । தநுஜவிதேதி । (தநுஜவிதாவிகத்ரு) தநுஜவிதாயா: = ஸாயாயா:, விகத்ரு = விஶேஷணஹேதக! (ஜநிதஜிவாவிகத்ரு) ஜநி: = உத்பத்தி:, ஸம்ஸார ஜதி ஹாவ:, ஜைவதஜிவா = தாபஸிராதி:, தஸ்யா:விகத்ரு = ஹிவாகர! ஸம்ஸாரநாஶகேத்யர்த்த:. தத்ர ஹேதஸாஹ । ஜஷ்டிதி । (ஜஷ்ட விதாமிகத்ரு) ஜஷ்டாம் அவித்யாயா: = அஜ்ஞாநஸ்ய, நிகத்ரு = நிஶ்ஶேஷநாஶக! (சுராந்ருஷ்டவவிக்ர ஐ) சுரெரை: = தேவை:, த்ருஷ்டை: ஸ்வவிக்ரஐ: = ஸ்வபாக்ரஐ:, யஸ்ய தஸ்ய ஸம்போதநம். (ஸுராஜஷ்டஹ்ருதிக ஐ) ஸுரெஷு = யாதேஷு, ஜஷ்டை: = ஸ்ரீ த:, ஹ்ருதிக ஐ: = ஹ்ருஷணஹஸ்தை:, யேந தஸ்ய ஸம்போதநம். ஹே ஸூர்யநரு ஜயஜயேதி பூர்வவதர்த்த: ॥ ॥அ॥

(அ—கை) "செங்கமல" மென்றெடுத்தசுரானுவாரவிநாரா வாயாயகாயத்தை யருளிச்செய்கிறார். "தநுஜ" என்பதால்

பதம்	உரை
தநுஜ விதார கத்ரு!	அஸுரர்களுடைய ஸம்பத்தின் ஸமூஹத்தை நாசமாக்குமவரே!

தநுஜ	அஸுரர்களுடைய
வித்யா	மாயையை
விகர்தந!	போக்கடிக்கிறவரே
அமர	இமையாவிமையால்
த்ருஷ்ட	பார்க்கப்பட்ட
ஸ்வ	தன்னுடைய
விக்ரம!	பராக்கிரமத்தை யுடையவரே!
ஸமர	யுத்தங்களில்
ஜுஷ்ட	செய்யப்பட்ட
ப்ரமிக்ரம!	சாரிகைநடையை யுடையவரே!
ஜநி	மறுபிறவியாகிற
தமிஸ்ரா	இருளுக்கு
விகர்தந!	ஸூர்யன் போன்றவரே:
பஜதவித்யா	ஆச்ரிதஜநங்களுடைய ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தை
நிகர்தந!	அறுப்பவரே!

(மற்றவைமுன்போல.)

கருத்து. அஸுரர்களுடைய ஸம்ருத்தியப் பெருமையையும் போக்குமவரும், பிறப்பிறப்பு ஸம்ஸ்ருதிவ்யாதிகளை நீக்கி பரம பதத்தை யளிப்பவருமான எழிலாழியிறையவனே! ஜயித்தருள வேணும்॥ ॥அ॥

௯-ம்॥ த்விசதுஷ்கமிதம் ப்ரபூதஸாரம்
படதாம் வேங்கடநாயகப்ரணீதம் ।
விஷமேபி மநோரத: ப்ரதாவந்
ந விஹந்யேத ரதாங்கதுர்யகுப்த: ॥ ॥௯॥

இதி கவிதார்க்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய ஸ்ரீமத்
வேங்கடநாதஸ்ய ஸ்ரீவேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஸ்ரீ ஸுதர்ஶநாஷ்டகம் ஸம்பூர்ணம் ।

व्या ॥ अथ भगवच्छ्रीसुदर्शनश्लिष्टेष्टय, "अन्तेऽष्टाक्षरामयं वा कविकृतव्याख्यातम् । अयमार्य ष्टावधानेऽष्टौ सम्प्रदायविद्भिः" इति वचनात् सर्वतन्त्रस्वतन्त्रः सुनामधेयः नामनिवेदनपूर्वकं स्वतन्त्रस्य सदाचार्याणां स्वपरिहासतः । अवतारयति । (वेङ्कटनायकप्रणीतम्) वेङ्कटनायकेन = श्री वेङ्कटेशेन, प्रणीतं = सम्यक्परिशीलनाय विरचितम्. (प्रहर्षितसारं) प्रहर्षितं = प्रकृष्टः, सारः = स्वादुरसातिशयः, यस्य तत् (इदं) सुदर्शनविषयकं (अष्टकम्) अष्टकं, श्री सुदर्शनाष्टकमित्यर्थः. (सन्तः) अशेषकृतज्ञानाम् (विषमेऽपि) अपि अविषमेऽपि (प्रयासेषु) मन्त्रेषु, (सेनायाः) सङ्ख्ये, सम्भावनायाः, (रणाङ्गणयुद्धेषु) रणाङ्गणयुद्धेषु = श्री सुदर्शनेन, सर्वज्ञस्वरूपेण, युद्धेषु रक्षितवस्तु (नवीनमित्रत) नवीनमित्रत, नवमेधत्व, श्री सुदर्शन प्रसादात् सर्वसाधिष्ठित विजयप्रतीत्यर्थः. पञ्चचामरवृत्तम्. "विषमेसमसञ्ज्ञा गुरुसमे समसहायश्च पञ्चचामरस्यात्" इति लक्षणम्. ततश्चा नष्टौ पादाक्षरे पञ्चचामरवृत्तमित्यर्थः.॥१॥

रविताखि विजयप्रस्थाना यदि केशवाय राजसंस्तुतेः । विप्रतिपत्ति प्रयाणात् सत्प्रभवः सहस्रारपा ॥ वेदान्तलक्षणज्ञानि वेदान्तविशदाशयः । अंशीकरोत ताभ्यां सिद्धे संसिद्धिं वासितं ॥

इति श्री वेदान्त रामानुजसंयमि सार्वभौम
कारुण्यकटाक्ष लब्धवैभवस्थानेन तेनवेद
श्रीराजगोपालाचार्येण विरचितं
सुदर्शनाष्टक व्याख्यानं
सम्पूर्णम्.

(அ—கை) இப்படி ஶ்லோகமருளிச்செய்து, அதின் ஸவ மருளிசசெய்கிறார் "இமமஷ்டகம்" என்பதால்.

பதம்	உரை
வேங்கடநாயக	வேங்கடநாதனென்று திருநாமமுடைய தேசிகனால்
ரசிதம்	அருளப்பட்டதும்
ஸ்வச்சந்தஸாரம்	சிறந்தரஸமுடையதுமான
இதமஷ்டகம்	இந்தஇருநான்கையும் (எட்டுச்லோகமுள்ள விந்தஸ்தோத்திரத்தை யென்றபடி)
படதாம்	படிக்குமவர்களுடைய
ஶாதநாதய:	ஸங்கல்பமானது (ரதமானது)
விஷமே	துர்லபவிஷயத்தில்
ப்ரயாதமபி	ஓடினாலும்
ரதாங்கதுர்யகுப்த:	திருவாழியிறையவனால்(சக்கரத்நினால்) காக்கப்பட்டதாய்க்கொண்டு
நவிஹந்யதே	பங்கப்படமாட்டாது.

கருத்து திருவாழியாழ்வானை யுபாஸிக்கவேண்டா, ஜப ஹவனாதிகள் செய்யவேண்டா, வேங்கடநாயகனென்னும் பெயருடைய தேசிகனால் அருளிச்செயப்பட்ட விந்தஸுதர்ஶநாஷ்டகத்தை ஶ்ரத்தையமாகக்கேட்டு ஆவ்ருத்திபண்ணுவாருக்கு கிடைக்கக்கூடிய பலத்தைப்பற்றியும், நீக்கமிலாத்துன்பத்தை நீக்குவதைப் பற்றியும் ஒருவிதமான குறைவுமுண்டாகாது ; சக்கராஜன் காத்தருளுவரென்றபடி॥ ॥அ॥

கவிதார்க்கிகஸிம்ஹாய கல்யாணகுணஶாலிநே ।
ஶ்ரீமதே வேங்கடேஶாய வேதாந்தகுரவே நம: ॥

—ஶ்ரீ ஸுதர்ஶநாஷ்டகம் ஸம்பூர்ணம்॥—

ஸ்ரீ: ||

ஸ்ரீ ஹயவதந பரப்ரஹ்மணே நம: ||

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம: ||

ஸ்ரீவேங்கடேச திவ்யகண்டாவதாரை: ஸ்ரீரங்கராஜ

திவ்யாஜ்ஞாலப்தவேதாந்தாசார்யபதை: கவிதார்க்கிக

கண்டீரவை: ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரை:

ஸ்ரீமந்நிகமாந்தமஹாதேசிகை:

அநுக்ருஹீதம்

* ஸ்ரீ ஷோடஶாயுதஸ்தோத்ரம் ||*

நாவல்பாக்கம் ஸ்ரீமதஹோபில ராமாநுஜ ஸம்யமிஸார்வபௌம

காருண்யகடாக்ஷலப்தஸித்தாந்த

தேந மஹாராஜஸ்ரீ ராஜகோபாலாசார்யேண

விரசிதயா வ்யாக்யயா

குரிச்சி, ஸ்ரீ கோபாலதாதாசார்யேண விரசிதேந

த்ராவிடவ்யாக்யாந தாத்பர்யேண ஸஹிதம்

தேசிகஸம்ப்ரதாயவித்வத்ஸதஸ்யப்ரேக்ஷண

தி. வ. ஸ. ஶா. ரா. ஸ்ரீ தாதாசார்யேண

பரிசோத்ய

ஸ்ரீ கும்பகோணே

ரா. ஶ்ரீநிவாஸாசார்யஸ்ய

"ஸ்ரீ கோபாலவிலாஸ முத்ராக்ஷரஶாலாயாம்"

முத்ரிதம் ஸம்வ்ய ப்ரகாஶிதம் ||

விரோதிகிருது௵ மாசிமீ

1912௵ பிப்பிரவரிமீ

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌕𑍋𑌮𑌲𑌵𑌲𑍍𑌲𑍀𑌸𑌮𑍇𑌤𑌾𑌯𑌾𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌮𑍃𑌤

𑌪𑌰𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 𑌨𑌮𑌃

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌹𑌯𑌵𑌦𑌨 𑌪𑌰𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 𑌨𑌮𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌗𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌷𑍋 𑌡 𑌶𑌾 𑌯𑍁 𑌧 𑌸𑍍𑌤𑍋 𑌤𑍍𑌰𑌂 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍𑌵𑍇𑌙𑍍𑌕𑌟𑌨𑌾𑌥𑌾𑌰𑍍𑌯𑌃 𑌕𑌵𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌕𑌿𑌕𑌕𑍇𑌸𑌰𑍀 ।
𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌮𑍇 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌤𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌦𑌾𑌹𑍃𑌦𑌿 ॥

𑌮𑍂𑌲𑌮𑍍 ॥ 𑌸𑍍𑌵𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌕𑌲𑌾𑌕𑌲𑍍𑌪𑍈𑌰𑌾𑌯𑍁𑌧𑍈𑌰𑌾𑌯𑍁𑌧𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ।
𑌜𑍁𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌭𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌜𑍁𑌷𑌤𑌾𑌂 𑌨𑌃𑌪𑌰𑌃𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍 ॥

𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃 ॥

[illegible] । [illegible] ॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀 [illegible] 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑍈𑌷𑍍𑌣𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 [illegible] 𑌶𑍍𑌰𑍀 [illegible] 𑌶𑍍𑌰𑍀 [illegible] । [illegible] 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌮𑌣𑌿𑌃 𑌪𑌾𑌯𑌾𑌦𑌪𑌾𑌯𑌾𑌦𑌸𑍌 ॥ [illegible] । [illegible] ॥

ஸமுத்த்ருதவாந், ஸதிவிகடவிவிதஸமிகமோதஷவிஷடநவடந
தர வெங்கடகிரிவர விஹாரணஸ்ருதக்ஷண ரமாரமண திவ்யவ
ணாவதார வ கடிக நிரவதிக நிஜமஹிமமஹநீய: நிகிலகவிக
மக கஸஹஸ்ஸரவ: ஸ்ரீரங்கரமணதிவ்யாஜ்ஞாமவ்ய வேதாந்தாசா
ர்யவர்ய: தத்ஸஹமவரிணீஸ ஸாகித ஸவர்தந ஸ்வர்தந
தாவிர்பாவிதஸ் ஸமஸ்தஸம்ஸாரஸ்ரயம் வெங்கடேஸஸ்ய
ப்ரஸீதநாமா கவிஸிவாமணி:, "கவிர் யாணி காவ்யாவிஸ்ரவ
க்ஷாணோஸ்ஷ்டி" இதி ஸ்ருத்யா "காவ்யமயமேவம்ஸக்ரு
தேவ்யவஹாரவிதே ஸிவேதரக்ஷதயே। ஸத்ய:பரநிர்வ்ருத
யே காந்தாஸம்மிததயோபதேஸயுஜே" இத்யாலங்காரிக வசந
ப்ரமாணவ்ய காவ்யஸ்யாநேகஸ்ரேயஸ்ஸாதநதாம், "காவ்யாலா
பாம்ஸ்ச வர்ஜயேத்" இதிநிஷேதஸ்யாஸத்காவ்யவிஷயதாஞ்ச
ஸம்யக், "புரஸ்தாத்பாதி பராஸ்ஸஹஸம் ஸ்ரீவெங்கடாசலஸ்ய
தா: ப்ரபந்தா:। தத்ராபி கேஷ்சந ஸம்ஸ்க்ருதேஷ்வபி ந
நக்ஷத்ராந் மணயஸ்ஸ்ஸாந்" இத்யுக்த்யா பராபரதத்வ
திவாகரை: ஸோமகமோக்ஷப்ரதை: பரஸ்ததப்ரபந்தைர்
வேதாந்தாநந்தஸ்ருதம், காம்ஸிலவந், கதாஞ்ச ஸ்ரீஸ்ருத்யுப
ரஸ்தர வாவிநாம் ஸாயுதாநாம் ஸ்வதந்த்ரஸ்வஸஹஸ்ரம் ஸ்ரீதஸாரஸ்ய
நிவ்ருத்யே ஸ்ரீஸுதர்ஸநாஷ்டகாதிபம் ப்ரபந்தம்விரசய்ய,
தந்நாமதேவாய்யாயுதவிஷயகம் ஷோடஸாயுதஸ்தோத்ர
மிபம் ப்ரபந்தம் ப்ரணேஷ்யந், ப்ரஸ்ருதஸ்யாஸ்ய ஸாயுதவர
நிகரஸம்ஸேவிதஸ்ய ஹேதிராஜஸ்ய ஸ்ரீஸுதர்ஸநஸ்யாநு
க்ரஹாவ்யாப்யுபகேத।ஸ்வஸ்திதேதி ॥ (ஸ்வஸ்தி கராகஸ்மைரீ)
ஸ்வஸ்தி ஸ்ய= ஸ்வஸ்திப்ரதாவிஸேஷஸ்ய, கரா= ஷோடஸோ
ஹாபகீ, "கரா தஷோடஸோஹாக" இத்யமர:. தஸ்யாம்ஸரஷை
ஸ்யாமிதோ: கராகஸ்ஸம்ஸை:. "ஹரஷத்ஸரத்கரஸத்ஸ்ய
ஸீபர:" இதிகஸ்வ த்வய:. ஸ்வஸ்திகராஸ்ஸாஸ் ப்ரஸம்ஸர்கா
ய:. தயாமோக்தம் ஆயத்தணீநா, "கலைஷீயதேஸ்யாஸ்
ப்ரவ்ய திரிய்கவி। தஸ்யாநுகரோதீதி ஸைஸாந்ய

श्च संग्राहकाः । उपायादिषु प्रोक्ताः कवीनां बहुविस्तरा
व्यूहाः" इति. तथाच षोडशभिरायुधैः स्वसङ्कल्प
वशीकृतैरिति भावः. (दिव्यैः) लोकोत्कृष्टैः (षोड
शभिरायुधैः) चक्रादिभिः प्रहरणैः, तथाचोक्तं,
"चक्रं खड्गं कृपाणं परशुहुतवहौ वज्रशार्ङ्गे
शक्तिः शङ्खं कोदण्डपाशौ हलमुसलगदा वज्रशूलाङ्कुशाश्च
हेतीः । येषामस्य व्यापारे तु यथा तं देवं धृ
तायुधं देवं ध्यायेत् स्वसङ्कल्पसुदर्शनाख्यं परमात्मान
ज्योतिरूपं देवः" इति. (जुष्टः) सेवितः, (आयुधेश्व
रः) हेतिराजः, तत्र भवी (परः पुमान्) परः पुमान्
वः, श्रीनारायणमूर्तिः. (वः) अस्मान् (जुषतां)
सेवताम्, "जुषी प्रीतिसेवनयोः" इति धातोः
(प्र). प्रीतिविषयीकरोतु इत्यर्थः. अत्र निर्विशेषेण वि
शेषणानां साकाङ्क्षत्वात् परिकरालङ्कारः. तत्र "सविशे
षणैः साभिप्राये" इति लक्षणात्. वृत्तं प्रागुक्तम्. अत्र
षट्कारककाव्याणां सर्वत्र सकारतान्त्विकत्वं चानुप्रास
योगः. "वर्णसाम्यमनुप्रासः" इति लक्षणात्. अन
योरङ्गाङ्गिभावेन सङ्करः, इति सङ्कलनात्मकत्वं प्रथम
श्लोकस्य. "स्वेच्छया विषयेभ्यः प्रत्याहृत्य
चित्तम् । परस्मिन् वस्तुनि" इति लक्षणात्. "जाग्रद्योगाय
च" तत्र योगीनां प्रयोगः. "योगश्चित्तवृत्ति
निरोधः" इति लक्षणात् योगवृत्तिनां प्रयोगः. आचार्याणां
निगमान्तदेशिकानां संसृष्टिः. "एषां
संसृष्टिरेतेषां भेदेन यदिह स्थितिः" इति लक्षणम्.
अत्र पथ्यावक्त्रं छन्दः. अनुष्टुभि पथ्यावक्त्रा
वृत्तत्वमाह केदारः, तथोक्तं "युजोश्च
तुर्थतो जेन" इति. वृत्तं अनुष्टुभं पथ्यावक्त्रं,
तथाचोक्तं केदारेण "युजोश्चतुर्थतो जेन
पथ्यावक्त्रं प्रकीर्तितम्" इति॥ ॥१॥

ஸ்ரீ: ॥

ஸ்ரீ ரங்கநாத யதிராஜ ஸுவநாராயண தநுஜம் ।
ஸ்ரீநிவாஸ ரங்கநாத ஸுஷேமுஷிகாச்ரயே ॥

நூலின்வரலாறு.

தூப்புல் வேதாந்ததேசிகன் "ஸுதர்சநாஷ்டகம்" என்கிற ரஹஸ்ய மருளிச்செய்து, பரவாதிவிஜயம்பெற்று, இவ்விஜயம் திருவாழியாழ்வானுடைய பரமக்ருபையாலே ஸித்ததென்று அவர்விஷயத்தில் ப்ரீதிபண்ணி ஷோடசபாஹுவாக ப்ரதிஷ்டித்து அநுஸந்தித்து அவ்வநுபவத்தினாலுண்டான ப்ரீதியினால் "திகிரிமழு" என்கிறபாட்டையருளிச்செய்து, அதின்விவரணமாக ஷோடசாயுதஸ்தோத்ரத்தை யருளிச்செய்து உலகத்தை வாழ்வித்தருளினர். அதற்கு தமிழிலுரை யெழுதப்படுகிறது.

(அவதாரிகை) இக்ரந்தம்இடையூறின்றி முடிவுதலைப்பற்றிஅந்த ஷோடசபாஹுவான சக்ரராஜனை ப்ரார்த்திக்கிறார் "ஸ்வஸங்கல்ப" என்பதால்.

பதம்	உரை
ஸ்வஸங்கல்ப கலாகல்பை:	தனதுஸங்கல்பக்ஞானத்தின்கலையென (பதினாறிலொருபாகமென) ன்னலாம்படி யிருப்பவைகளும்
திவ்யை:	தேவலோகத்தி லுபயோகிக்கத்தக்கவைகளும்
ஷோடசபி:	பதினாறெண்ணுள்ளவைகளுமான
ஆயுதை:	ஆயுதங்களோடே
ஜுஷ்ட:	கூடினவரும்
ஆயுதேச்வர:	(ஆகையாலே)ஆயுதங்களுக் கீச்வரனுமான
பர:புருஷ:	பரமபுருஷன் (சக்ரராஜனென்றபடி)
ந:	நம்மை
ஜுஷதாம்	ஸந்தோஷிப்பிக்கக்கடவர்

கருத்து. பகவான் ஆயுதேச்வரனாய் அவதரிக்கையில் "ஷோடஶாயுதைர்ஜுஷ்டஃ" என்கிறபடியே தன்ஸங்கல்பஜ்ஞானமே பதினாறு பிரிவாகி ஆயுதரூபமாயமைய, அதின் ஸமுதாயமே ஆயுதேச்வரனாய் நின்றுபபோலே யிருக்கிற பரவாஸுதேவன் அடியோங்களை ப்ரீதியுடன் இரக்ஷித்தருளவேணும்.

"ஜுஷ்டஃ" என்பதற்கு ஆயுதங்களாலே ப்ரீதியுடன் ஸேவிக்கப்பட்டவருமென்றும் பொருள்கொள்ளலாம் ॥ ॥ ௧ ॥

உ-ம் ॥ யதாயத்தம் ஜகச்சக்ரம் காலசக்ரம் ச ஶாஶ்வதம் ।
பாது நஸ்தத்பரம் சக்ரம் சக்ரரூபஸ்ய சக்ரிணஃ ॥ ௨ ॥

வ்யா ॥ அத தஸ்யாயுத ப்ரதாநஸ்ய ஸுதர்ஶநஸ்ய ஸ்தோத்ரம் ப்ரஸ்தௌதி । யதாயத்தமிதி । (ஜகச்சக்ரம்) சராசராத்மக ப்ரபஞ்சஜாதம் (ஶாஶ்வதம்) நித்யம் (காலசக்ரஞ்ச) காலாத்மகஞ்ச சக்ரஞ்ச (யதாயத்தம்) யததீநம். ததாஹுர் ஆஹிர்புத்ந்யஸம்ஹிதாயாம் "த்ரிணாபியுக்தம் ஷண்ணேமி சதுர்ஹாரஞ்சக்ரமேவ ஹ்யயம் । ஸம்வத்ஸரமயம் யத்தத் காலசக்ரம் இதீரிதம் ॥ தச்ச ஸேவதே நித்யம் சேதநாசேதநாத்மகம் । ஸர்வதேயதோ ஜகச்சக்ரம் ஸுதர்ஶநவஶம் சக்ரமேவ ப்ரவர்த்தகம்" இதி. "சக்ராதி விஶேஷணைஃ ஸ்வரூபமேவ ப்ரவர்த்திதம் । ஸதேவி ஸுதர்ஶநம் ஸம்ப்ராப்ய சக்ரம் ப்ராஷாத்மகதேஜஸா । ஜகச்சக்ரம் இதிவ்யாக்யம் தத்ஸ்வரூபயேஸ்தம்" இதிச. ஸவிதீக்ஷ்யாஹாரஃ "சக்ஷிஸ்தேஜோ வபுராஜ்ய ஜநேஷு ச ஸக்தி" இத்யாஜ. (தத்) தாத்ருஶம் (பரம்) ஸர்வோத்க்ருஷ்டம் (சக்ரரூபஸ்ய) ஸுதர்ஶநாத்மகஸ்ய (சக்ரிணஃ) ஶங்கசக்ரபாணேர் நாராயணஸ்ய (சக்ரம்) சக்ராயுதம் (நஃ அஸ்மாந்) அஸ்மாந் பாது, ரக்ஷது. ரக்ஷணஞ்ச அநிஷ்டநிவ்ருத்தி இஷ்டப்ராபணம். ஶத்ருநிரஸநேந இந்த்ராதிலோகாநாம் ஸம்ரக்ஷணாத் தத்வ க்ருதாதிகால ப்ரவர்த்தகத்வாத் ஜகச்சக்ர காலசக்ரயோராதாரகம் த

சக்ரம் ததாஶ்ரயஜகச்சக்ரம் காலகாலஶ்ரீ ... ஶாஶ்வதம் திஶாவ:. ஈத்ருஶசக்ரஸ்வபாவஸ்ய சக்ரரூபாவதாரஸ்ய ஶ்ரீந்ருஸிம்ஹ ... ஸ்வஸ்வபாவாத்ஜாதா:. ஸ்வாநியோகாநுயோகம். ஶ்ரீஸுதர்ஶநா ... ஜாத:. “ஶ்ரீநாராயணப்ரிய ... ஸ்தோத்ரம் ஸமஸ்யை” த்ருக்ஷணாத் ॥ ॥உ॥

(அ—கை) இப்படிப்ப்ரார்த்தித்து, ஷோடஶாயுதஜரான அவருடைய திருக்கைகளில் திகழாநின்ற சக்கரம்முதலிய பதினாறு ஆயுதங்களும் தம்மைக் காக்கவேணுமென்று ப்ரார்த்தியா நின்று கொண்டு “ திகிரிமழு ” என்கிறபாட்டை யடியோட்டி, அந்தப் பதினாறு ஆயுதங்களில் வலதுபக்கத் திருக்கைகளில்தரிக்கப்பட்ட சக்காம்முதலான எட்டாயுதத்தை மேலிருந்து வரிசையாய் அருளிச்செய்யக்கோலி, அதில்முதலில் சக்கராயுதத்தை ஸ்துதிக்கிறார் “யதாயத்தம்” என்பதால்.

பதம்	உரை
ஜகச்சக்ரம்	சக்கிரம்போலேமாறிமாறிச்சுழலாநின்றவுலகும்
காலசக்ரம்	அப்படியேசுழலாநின்றகாலமென்கிறத்ரவ்யமும்
ஶாஶ்வதம்	நித்யமானதும்(மூன்றுவிதஜீவர்களைச்சொன்னபடி)
யதாயத்தம்	எதின் அதீநமாயிருக்கிறதோ?
சக்ரரூபஸ்ய	சக்கராரூபவதாரம்பண்ணுகின்ற
சக்ரிண:	சக்காயுதத்தை தரித்துக்கொண்டிருக்கிறபரவாஸுதேவனுடைய
தத்	அந்த
பரம்	(எல்லாயுதங்களைக்காட்டிலும்)ச்ரேஷ்டமானதுமான
சக்ரம்	சக்ராயுதமானது
ந:	நம்மை
பாது	இரக்ஷிக்கக்கடவது

கருத்து. மூன்றுவிதமான சேதநங்களும், நாலுவித அசேத நங்களும் எதினுடைய ஸ்வரூபத்தை யாச்ரயித்தும் எதின்ஸங்கல் பத்திற்கு அதீநமாயுமிருக்கிறதோ, சக்ரரூபியான பகவானுடைய அந்தசக்ரமானது நம்மை இரக்ஷிக்கக்கடவது.

“ஜமவக்ஷ ம்” என்பதால் த்ரிமாணதூவ்ருத்தையும், “காய வக்ஷம்” என்பதால் “கநெஹவிவணாபெந” என்றபடியே த்ரிவிஷ்டிவாஷிஹெதுவிஷமான காயமென்கிற தூவ்ருத்தையும், வகாரத்தால், மாஜஸக்ஷதூவ்ருத்தையும், “மாஸூதம்” என்ப தால் நிதர்ர்களான திவ்ய வெதநர்களையுஞ்சொல்லிற்று. வா த்ருமிஷ்டிராஷிவிவக்ஷையினால் “நஃ” என்று வஹுவசநம். ॥ உ ॥

உ॥ யதீஹஸஞ்திமெதெராஸநதூராஃவாமாஶாஸநாஃ।
ஸஷிவெ்ா ஹெதிராஜஸ்ய வாமாஃவரிவாதநஃ ॥௩॥

வ்ரா ॥ கயதவஸ்வாமாவணயதி । யதீஹஸஞ்தீதி ।
(ராதூராஃ) வஹவொராதூராஃ(யதீஹஸஞ்திமெதெஃ) யதீயொதவ திமெதெஃகத மதமஃ கூநஜ்வாஃ, “மதம்ஸஹஸ ஊயா தஜித்வெகாயஉ வாவக” இதிந்தெஃ. (வாமாஶாஸநாஃ) வாமாஷிஹிதாஃ (கூஸநு) கஹஞ்வநு. (ஸஃஷிவ்ஃ ஹெதிரா ஜஸ்ய) ஸாஷமயநஸ்ய (வாமாஃ) தஹாகாயம் (கஷாநு வரிவாதா) கவ்ராக ॥ ॥ ௩ ॥

(அ—கை) “மழு” என்றுசொன்ன பரசுவென்கிற ஆயுத த்தை ப்ரார்த்திக்கிறார் “யதீஹஸஞ்தி” என்பதால்.

பதம்	உரை
வாமாஶாஸநாஃ	பரசுவென்கிற ஆயுதத்தை அடையாளமா [கவுடைய
ராதூராஃ	ருத்ரரூபிகள்
யக	எதினிடத்தில்
வஸஞ்திமெதெஃ	ஜநித்த பலஜந்துக்களோடு (விசேஷமில்
கூஸநு	உண்டானார்களோ [லாமல்

ஹேதிராஜஸ்ய	ஆழியிறையவனுடைய
தி3வ்ய:	அப்ராக்ருதமான
ஸ:	அந்த (ருத்திரர்களை உண்டுபண்ணுதலால் ப்ரஸித்தமானவென்றபடி)
பரஶு:	மழுவானது
ந:	நம்மை
பரிபாது	நாற்புறத்திலுமிரக்ஷிக்கக்கடவது

கருத்து. சக்கரராஜனை யாராதித்து பரசுவென்கிற ஆயுதத்தை வாஙகப்பெற்று அதினால் வண்ணவரசுவென்று ப்ரஸித்தர்களாய் ஸம்ஹாராதிகாரிகளான ருத்ரர்கள் எதினிடத்தில் நின்று ஜனித்தவைகளோடு பிறந்தவர்களோ, சக்கரராஜனுடைய அந்ததிவ்யபரசுவானது நம்மை எவ்விடத்திலும் இரக்ஷிக்கக்கடவது.

பூர்வஶ்லோகத்தில் ஜநகனாரணக பரஶுவை ஸுரக்ஷணமும் இச்லோகத்தில் பரஶுதநஶ்ரீதர்களான ருத்ராதிகளுக்கும் ஜநகமென்றத்தால் பரஶுஷேஷமுஞ் சொல்லப்பட்டது॥ ॥ ௩ ॥

மூ॥ ஹேமயா ஹேதிராஜேந யஸ்மிந்நைத்ராஸ்ஸமுத்3ப4வே |
ஶங்காஞ்ஜாஶ்ச யாவந்தி ஸ ஶங்க2: பாயயேத ந: ॥ ॥ ௪ ॥

வ்யா॥ அத2 ஶங்க2ம் வர்ணயதி | ஹேமயேதி | (ஹேதிராஜேந) ஸுத3ர்ஶநேந (யஸ்மிந்) ஶங்கே2 (ஹேமயா) ஸ்ரீமயாऽபி, நதா3ந்யாந்யதயேதிபா4வ: (ஸமுத்3ப4வே) ஸமுத்3ப4வேஸதி (நைத்ராஸ்) அஸுரா: (ஶங்காஞ்ஜாஶ்ச) பக்ஷிணஶ்ச (யாவந்தி) ஸயாக பரூவந்தி, (ஸ ஶங்க2:) பாஸ: (ந: பாயயேத) மோவாயேக. அத ஸ்ரீமயாऽபி ஶங்கோ2ஷ ரணே நைத்ரவதாயநோத்ர யாந்யதயா தத்ஸ்வரணே தத்வாயநஸ்ய ஶங்கா2வரூவிகாநாய ஸிஷ்வா॥க அயநாவஸ்த்ரி ரஜ்ஞர:. தயாவஸதஞ்சுஷ்ணாவரூவிகயாऽயநாஷராவத

நஶ்யந்தீ" த்யுக்தம். "ஶகுநா இவ" த்ருஷ்டாந்தமுக்தவாந், யதா "ஜவேந நிர்த்ருத ஸமேதாவிஹக்த்ரஸ்யமாந: பக்ஷிபக்ஷ ப்ரதிஷ்டாநம்ச" இதி வாதிகாஸு நிர்த்ருத ஸமேதேஜவஶப்தே யேஷாம் ஸமாஸஹா. ஆஶ்சர்யகாரா: த்ரயாணாம்பர்வாணாம் ரவேக்ஷ்யாஸ்ம்ஸ் ப்ரஷ்டி: லக்ஷணந்த்ருஷ்டம் ॥ ॥ச॥

(அ—கை) "உயர்குந்த" மென்றுசொன்ன குந்த மென்கிறஆயுதத்தை ப்ரார்த்திக்கிறார் "ஹேலயா" என்பதால.

பதம்	உரை
ஹேதிராஜேந	ஆயுதேச்வரனை சக்ராஜனாலே
யஸ்மிந்	யாதொருகுந்தாயுதமானது
ஹேலயா	விளையாட்டினாலே
ஸம்ஸ்ப்ருஷ்டே[ஸதி]	(கையில்) தரித்தவளவில்
தைத்யா:	அஸுரர்கள்
ஶகுநா இவ	பட்சிகள்போலே
தாவந்தி	ஓடுகிறார்களோ
ஸ:	அப்படிப்பட்ட
குந்த:	குந்தமென்றுமாயுதமானது
ந:பாயாத்	நம்மைக்காக்கக்கடவது

கருத்து. ஆழியிறையவன் விளயாட்டினாலேகுந்தாயுதத்தை தரித்தவளவில், மரத்திலடைந்த பட்சிகள் ஒருஅதிர்வேட்டின் சப்தத்தைக் கேட்டவளவில் எப்படி "வீவீகஶுகிவாஶ்ரஞ:" என்றபடியே பறந்து ஓடுமோ; அப்படியே அஸுரர்கள் ஓட்டம்பிடிக்கிறார்களோ, அந்தகுந்தமானது நம்மைஇராட்சிக்கவேண்டும். இதனால் ஸமுசக்திகளுஞ்சொல்லப்பட்டது ॥ ॥ ச ॥

மூ॥ தைத்யதாநவமுக்யாநாம் தண்ட்யாநாம் யேநதண்டநம் ।
ஹேதிதண்டேஶ தண்டோஸௌ பவதாம் தண்டயேத்த்விஷ:॥ ॥ரு॥

[illegible] ||௫||

(அ—கை) "தண்டு" என்று சொன்ன தண்டமென்கிற ஆயுதத்தை ப்ரார்த்திக்கிறார் "[illegible]" என்பதால்.

பதம்	உரை
[illegible]	சிக்ஷணீயரான
[illegible]	திதிபுத்திரர்களும்
[illegible]	தநுபுத்திரர்களுமான அஸுரர்களுக்கு
[illegible]	சிக்ஷையானது
[illegible]	யாதொரு தண்டாயுதத்தினாலே (செய்யப்படுகிறதோ)
[illegible]	இந்த

{ ஹேதிராஜேந்த்ரஸ்ய தண்ட:	ஆயுதமான தண்டத்துக்கீசனுன சக்கர ராஜனுடைய தண்டாயுதமானது
அஸ்மாகம்	நம்முடைய
த்விஷ:	எதிரிகளை
தண்டயேத்	சிக்ஷிக்கக்கடவது

கருத்து. தண்டிக்கத்தக்க அஸுரர்முதலானவர்கள் யாதொருதண்டாயுதத்தினுல் தண்டிக்கப்பட்டார்களோ, தண்டாயுதத்துக்கீச்வரரான சக்ரராஜருடைய அந்த தண்டாயுதமானது நம்விரோதிகளை தண்டிக்கக்கடவது. இதினுல்ஸர்வநியந்த்ருத்வஞ் சொல்லப்பட்டது ॥ ॥௫॥

ஓ-௬॥ அந்த்ராங்க்ய(அந்த்ராங்க்யாய)ஸ்த்ரநாம்ப்ரணாஹநஶூராஸுரஜாந்।
அந்தங்கர்வவிஸ்ரம்ஜாநம் பாது ஹேதீஶ்வராஸ்த்ரம்॥ ॥௬॥

வ்யா ॥ அத ஸ்ருணிரஸ்த்ரம் ப்ரார்த்தயதே। அந்தேத்யாதி। (அந்த்ராங்க்ய ஸ்த்ராணாம்) அந்த்ரஸிந்து அங்க: யேஷாந்தே அந்த்ராங்க்யா: தே ந ஸந்த்யந்த்ராங்க்யா:. தேஷஸ்த்ராணீதி அஹ்யாஹார:. தேஷாம், அந்த்ரஸ்த்ராணாம் ஹிதப்ரத: (ஶூராஸுரஜாந்) ஶூரா:= விஷயேஷ்வாஸக்தா, அஸுரஜா:= அஸுரஸமிந:, தாந், (ப்ரணாஹ) நிப்ரணாஹ (அந்தர்கர்வவிஸ்ரம்ஜாந:) அந்தர்கர்வம் அந்தரங்கம், விஸ்ரம:= ஶ்ரீமாநஸ்ராவர: யஸ்ய, ஸம்ஸ்ருதிக்லேஶதவ ஹாரஜதத்ய:. (ஹேதீஶ்வராஸ்த்ரம்) ஹேதீஶ்வரஸ்ய= ஸுதர்ஶநஸ்ய, அஸ்த்ரம்= ஸ்ருணி:, தத்ப்ரவேஶாயாஸம் (ந: பாது) "ஶூராஸுரஜாநி" த்ருதப்ரவேஶம், ஶூரீ:, தயோ ஸம்ஸ்ருஷ்டி: ॥ ॥௬॥

(அ—கை) "அங்குச" மென்றெடுத்த அங்குசாயுதத்தை ப்ரார்த்திக்கிருர் "அந்த்ர" என்பதால்.

பதம்.	உரை
அநந்யார்ஹாணாம்	மற்றொருவரிடத்திலும்பற்றற்றுத்தன்னையேப்பற்றினவர்களுடைய
ஸ்ப்ருஹாமதகஜாந்	ஆசையாகிற மதயானைகளை
ருந்தந்	தகையாநின்ற
அநங்குஶவிஹார:	இடையூறிராதவிளையாட்டுக்களையுடைய
ஹேதீஶ்வராங்குஶ:	ஆயுதேச்வரருடைய அங்குசமானது
ந:பாது	நம்மைக்காக்கக்கடவது

கருத்து. தன்னையேபற்றின பக்தர்களுடைய மதயானைபோன்ற ஸம்ஸாரருசியை விலக்குமதுவும், தடைபடாத செயலையுடையதுமான ஆயுதநாதனுடைய அங்குசாயுதமானது நம்மைஇரக்ஷிக்கவேணும். இதனால் அநிஷ்டநிவாரகத்வஞ்சொல்லப்பட்டது.

"அநங்குஶவிஹார:" என்பதால் யானையையடக்குகைக்கு அங்குசவ்யாபாரம்வேணும், இங்குஅது வேண்டாவென்றுசொல்லியதாயிற்று ॥ ॥௬॥

உ-ஞ॥ ஸம்ஹ்ருத்ய ஶரணாகதே யத பாபாநி தேஹிநாம் ।
ஸபாது ஶதவக்த்ராக்நி ஹேதிர்ஹேதீஶ்வரஸ்ய ந: ॥ ॥௭॥

வ்யா ॥ அத்ர ஶ்லோகே ஹுதவஹம் வர்ணயதி ஸம்ஹ்ருத்யேதி । (யத) யஸ்மிந் ஶதவக்த்ராக்நௌ ப்ராத்ஸாயாமிவ (தேஹிநாம்) க்ஷேத்ரிஜ்ஞாநாம்(பாபாநிஸம்ஹ்ருத்ய)ஸஞ்ஜித்ய (ஶரணாகதே.) ஶரணாகதாநாஞ்ஜீதி ஶரணாகதே இதிக்ரியாயாம் ஸப்தமீ. யத்வா—ஶரணாகத: ஜ்வாலாயாம் பதிதாஸ்ஸந்தோபதனாஶம் நஶ்யந்தி, த அத தேஹிநாம் பாபாநி தக்தாநி பவந்தி ப்ரஶம்ஸந்தீதிபாவ:. தயாச ஸ்வக்தாநாம் பாபாநி ஸர்வஶமநம் ஸ்வப்ரயாக்நிநா ஸ்வீகரோதீதிபாவ:. (ஸ:) தாத்ருஶ: (ஹேதீஶ்வரஸ்ய) ஸர்வதர்ஶநஸ்ய (ஶதவக்த்ராக்நிஹேதி:) ஶதவக்த்ர:= ஶதஶாக:, ஶதஜ்வால இதப்ரத்யுத:. ய: அக்நி:, தத்ரூப: ஹேதி:= ஆயுதம்.

«வஜ்ரம் கவசைவ பாஶம் தயா ஶதமுகோ வாநலம்» இதிவாக்யா
த். (நோவது) யத்ர «ஶலபா4யந்தே» இத்யத்ராந்வய
உபஸ்தாபகா: ப்ரதீதா வேதா3: «ஹேதிஹேதி:» தத்ர
ஹேதீநாம் ராஜஸ:. தயோரஸ்ய ஸ்ருஷ்டி: ॥ ॥எ॥

அ—கை. « பொறிசிதறு சதமுகவங்கி » யென்றெடுத்த நாற்புறமும் வீசும் ஜ்வாலைகளையுடைய நூறு முகமான அக்நிரூபாயுதத்தைப் பிரார்த்திக்கிறார் «ஸம்ஹத்ய» என்பதால்.

பதம்	உரை
யத்ர	யாதொரு சதமுகாக்நியில்
பூ4தாநாம்	ப்ராணிகளுடைய (ஆச்ரிதர்களுடையவென்றபடி)
பாபாநி	இருவல் வினைகளும்
ஸம்ஹத்ய	திரண்டு (கூட்டங்கூட்டமாகவென்றபடி)
ஶலபா4யந்தே	விளக்குவீட்டில் பூச்சிகள்போலே நாசமடைகின்றனவோ
ஹேதீஶ்வரஸ்ய	ஆயுதநாதனுடைய
ஸ:	முன் சொன்னபடி ப்ரஸித்தமான
ஶதவக்த்ராக்3நி:	நூறு முகங்களையுடைய அக்நிரூபாயுதமானது
ந: அவது	நம்மை இரக்ஷிக்கவேணும்.

கருத்து. சக்ரராஜனுடைய அக்நிரூபாயுதத்தை நினைத்தவளவில் அடியார்களுடைய தீவினையனைத்தும் விளக்கில் விட்டில்கள்போலே நாசமாகிவிடுகின்றனவோ, அந்த அக்நிமயமான ஆயுதமடியோங்களைக் காக்கவேணும். இதனால் ஸர்வவிரோதி நிவாரகத்வஞ்சொல்லிற்று ॥ ॥எ॥

ஓம்॥ சுவிதாராம் ஸ்வ க்ஷ்மேந விஶ்ராந்தவாஸ்தோத்ரய: ।
ஸஹஸ்ரபத3நிஸ்ஸம்ஶஸ்ய ந: ஸ்தம்பமுஸலம் ॥ ॥அ॥

[illegible] ॥அ॥

(அ—கை) "வாள்" என்றெடுத்த கத்தியென்கிற ஆயுதத்தைப்ப்ரார்த்திக்கிறார் "அவித்யாம்" என்பதால்.

பதம்	உரை
வித்யாமூர்த்தி:	வித்யாமூர்த்தியான
ய:	யாதொருவாளானது
ஸ்வப்ரகாசேந	தன்னொளியால்
அவித்யாம்	அக்ஞானத்தை(ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தையென்றபடி)
ஹிநஸ்தி	அறுக்கின்றதோ
ஸ:	அப்படிப்பட்ட
ஸுதர்சநநிஸ்த்ரிம்ச:	ஸுதர்சநாழ்வானுடைய கத்தியானது
தத்வதர்சநம்	பரதத்வ ஸாக்ஷாத்காரத்தை
ஸூதாம்	உண்டுபண்ணக்கடவது

கருத்து. "தெருள்வாளாக" என்றபடி ஸ்வயஞ்ஜ்ஞாநமூர்த்தியாய் ஜ்ஞாநஸ்வரூபமான அஸியென்கிற யாதொருஆயுதமானது தன்னொளியினால் அக்ஞானாந்தகாரத்தைப் போக்குகிறதோ, திருவாழியாழ்வானுடைய அந்தகத்தியா (நந்தகமா)னது நமக்குக்ஞானக்கண்ணை, (அல்லது பரோக்ஷாபரோக்ஷாத்மகஜ்ஞானத்தை) கொடுக்கவேணும். இதனால் மோக்ஷஸாதகமாகிற ஸுஹ்ருஜ்ஞானஞ்சொல்லிற்று. ॥அ॥

மூ॥ க்ரியாஶக்திகுணோ விஷ்ணோர் யோ பவத்யதிஶக்திமாந் ।
அகுண்டஶக்திஸ் ஸா ஶக்திர் அஶக்திம் வாரயேத ந: ॥ ॥௯॥

வ்யா॥ அத ஶக்த்யாயுதம் ஸ்தௌதி । க்ரியேதி । (ய:) ஶக்தி:, விதேயாநுரோதாத் பும்ஸ்த்வம். ததுக்தம் ஶாப்திகை: "உத்தேஶ்ய ப்ரதிநிர்தேஶ்யயோரேகத்வாபாதகம் ஸர்வநாம விதேயேந தல்லிங்கம் ப்ரதிபத்யதே" இதி. (அதிஶக்திமாந்) அதிகஸாமர்த்யவாந் (விஷ்ணோ:) ஸர்வவ்யாபகஸ்ய நாராயணஸ்ய (க்ரியாஶக்திகுண:) க்ரியாஸு = ஸ்ருஷ்ட்யாதிவ்யாபாரேஷு, ஶக்தி: = அப்ரதிஹதஸாமர்த்யம், தத்ரூபோ குண:. (பவதி, அகுண்டஶக்தி:) அப்ரதிஹதஸாமர்த்யா, (ஸா ஶக்தி:) ஶக்த்யாயுதம் (ந:) அஸ்மாகம் (அஶக்திம்) அஸாமர்த்யம் (வாரயேத) நிவாரயது. பகவச்சக்திரூபகுணமேவ ஶ்ரீஸுதர்ஶந ஸ்வரூபம் ஶக்திரூபதயா வர்ணிதமிதி பாவ:. அத ஶக்திஶப்தஸ்ய ஸ்த்ரீலிங்கத்வாந்நாயம் ஸ்த்ரீவாசக: ஶப்த: ॥ * * * * ॥௯॥

(அ—கை) "வேலெ" ன்றெடுத்த சக்தியென்கிற ஆயுதத்தை ப்ரார்த்திக்கிறார் "க்ரியாஶக்தி" என்பதால்.

பதம்	உரை
அதிஶக்திமாந்	மிகுந்தஸாமர்த்தியமுடைய
ய:	யாதொருசக்தியென்கிற ஆயுதமானது
விஷ்ணோ:	ஸர்வவ்யாபியான பகவானுக்கு
க்ரியாஶக்திகுண:	உலகப்படைப்புக்கு அநுகுணமான சக்[திரூபகுணமாக]
பவதி	ஆகிறதோ [திரூபகுணமாக
அகுண்டஶக்தி:	தடையில்லாத பராக்ரமமுடைய
ஸா ஶக்தி:	அந்தசக்தியென்கிறஆயுதமானது
ந:	நம்முடைய
அஶக்திம்	சக்தியில்லாமையை
வாரயேத	விலக்கட்டும்

கருத்து. பகவானுடைய ஜகத்ரக்ஷகமாகிற ஸுதர்ஶனமான து யாதொருசக்திரூபமோ, அந்தசக்திரூபாயுதமானது நம்முடைய ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநாதிகளில் சக்தியில்லாமையை விலக்கட்டும்; ஜ்ஞாநாதிகளைக் கொடுக்கவேணுமென்றபடி. இதனால், ஸ்ரீசுதர்ஶனம் ரக்ஷணத்தில் ப்ராஜாபத்யஸாபேக்ஷனாய் அவர்களுக்கு ஜ்ஞாநாதிகளைக்கொடுத்து உபாயத்தை யநுஷ்டிப்பித்து பரமேஸ்வரனுடைய ஸுதர்ஶநவானாகிறானென்று பரமோதாரகம் சொல்லிற்று ॥ ॥௯॥

ஶ்லோ॥ தாரம் யஸ்ய ஸம்க்யே ஶப்தவாரித்ருஶ்ருதே ।
ப்ரபோ: ப்ரஹரணோத்தம்ஸஸ்ய பாஞ்சஜந்யஸ்வ பாது ந: ॥

வ்யா॥ ஶங்கஸ்ய பாஞ்சஜந்யஸ்ய ப்ரபாவம் ப்ரகடயதி । தாரமிதி । (யஸ்ய) பாஞ்சஜந்யஸ்ய (ஸம்க்யே) ஸங்கரே (ஶப்தவ) நாதேந (தாரம்) ப்ரணவம், உச்சைஸ்ஸ்வரம் வா, ஶப்ததாரம் ப்ரணவஸ்வரூபமேவ, ஸர்வஸ்ய ஸர்வவேதபீஜஸ்ய தஸ்யாபி ப்ரணவஸ்வரூபத்வாத், ததுக்தம் ஸ்ரீஸாத்வதே «ப்ரணவோ யேந கம்போதா» இதி (வாரித்ருஶ்ருதே) ஸம்ப்ரக்ஷ்யதே (ஸ:) தாத்ருஶ: (ப்ரபோ:) லோகநாயகஸ்ய (ப்ரஹரணோத்தம்ஸஸ்ய) ஶஸ்த்ரராஜஸ்ய (பாஞ்சஜந்யஸ்ய) ஶப்த: (ந: பாது) ரக்ஷது, ஶத்ருவர்க்கேப்ய: ப்ராகரணிகயோ: பாஞ்சஜந்யஸ்ய நாதஸம்ஸ்தாநயோ: ஸாரூப்யம் ஸகலபாபஹாரித்வம் ச த்ருஶ்யதே, «ப்ரியதாநாம் ஸகலஜநஸ்வாபநஸ்தம்பயோர்த்தா» இதி லக்ஷணாத், ஸாத்விகஶ்ருதிஷு ஶாஸ்த்ரவசநாநுவாதிநா, ஶங்கஸ்ய பாவஸ்ய॥

அ—கை. இப்படி வலப்புறமுள்ள சக்கரம் முதலிய எட்டு ஆயுதங்களைப்ப்ரார்த்தித்து இடப்புறமுள்ள சங்கம் முதலிய எட்டாயுதங்களையும் பிரார்த்திக்கிறவராய் "தெளிபணிலம்" என்றெடுத்த தவள சங்காயுதத்தைப் பிரார்த்திக்கிறார் «தாரம்» என்பதால்

பதம்	உரை
யஸ்ய	யாதொரு சங்கத்தினுடைய
ஸம்ஸ்தாநே	உருவத்திலும்
ஶப்தே ச	சப்தத்திலும்
தாரகத்வம்	தாரதவமானது (அதாவது, தாரமென்றால் ஓங்காரத்தையும், உயர்ந்தத்வநியையுஞ் சொல்லும், அவையிரண்டுமென்றபடி)
ப்ரத்ருஶ்யதே	நன்றாய் காணப்படுகிறதோ (உருவமானது ஓங்காரஎழுத்துபோலவும், சப்தத்தில் மிகவும் கம்பீரமாயுமிருக்கிறதென்றபடி.
ஸ ஹேதீஶஸ்ய	ஆயுதாதிபதியான
ஸ ஹரே:	பகவானுடைய
ஸ:	அப்படிப்ரஸித்தமான
பாஞ்சஜந்ய:	சங்கமானது
ந: பாது	நம்மையிரக்ஷிக்கட்டும்

கருத்து பகவானுடைய யாதொரு பாஞ்சஜந்யமானது உருவில் ஓம் என்றெழுதினைப்போலவும், சப்தத்தில் கம்பீரமாகவுமிருக்கிறதோ, அந்த சங்கமானது நம்மையிரக்ஷிக்கக்கடவது.

முற்பாதியில் ஸ்வரூபஶோபாதி குணங்களைச்சொல்லி பிற்பாதியில் ஸகலதேவாதிவிஜய ஸாதநாதி குணங்களை அநுஸந்திக்கிறார். இதில் தனது நாதம்போலே ஜயநியை யுண்டாக்கி வாதிகளை யடங்கச்செய்யவேணுமென்று ஸூசிப்பிக்கப்பட்டதாகிறது. * * * * * ||௧௦||

உ-ம்|| யம் (யச்) ஶார்ங்கிகர்ஷஹுங்கார ரோசநத்வக்ஷஸாய(ய)கம் ।
ஸ்வாரஸ்ரக்ஷா ர்ருஹஸ்தஷ்டநாமரூபயநா: !! ||௧௧||

வ்யா || அத தநீயம் நாராஸ்தகம் உபாஸ்யதி । யதிதி । (க்ஷ்ஷ ஸாயகா) க்ஷ்ஷாணி = ஜஸ்ரீ யாணேவ, ஸாயகா: = பாணாய ஸ்ரீகம். (யம்) யநாந்:, விஷயவிஷயாந்நாஸவைசதஸ்யம். "செஸ

[illegible]” இதிவத். (ஸாத்விகம்) ஸத்வகுணப்ரதானம் (அஹங்காரம்) அஹங்காரதத்வம் (க்ருணந்தி) கத்யந்தே. பாஞ்சராத்ரஜ்ஞா: பாஞ்சராத்ரஸம்ஹிதாஸ்விதி ஶேஷ:. ததா [illegible] இதி. “[illegible]” இதி [illegible] தாமஸோஹங்கார:, இந்த்ரியாதி:= ஸாத்விகாஹங்காரஜத்வாதய:, [illegible]. இந்த்ரியாணாம் தைஜஸகார்யத்வவசநம் ஸஹகாரித்வேந; தைஜஸஸ்யைவ வைகாரிக தாமஸயோரஹங்காரயோரபி ஸஹகாரித்வாத், [illegible]. (தத்) தாத்ருஶம் (சக்ரமூர்தே:) ஸுதர்ஶநாத்மந: (ஶார்ங்கதந்வந:) ஶார்ங்கபாணேர் நாராயணஸ்ய (தநு:) சாபம் (ந:அவ்யாத்) அஸ்மாந் ரக்ஷது ॥ ॥௧௩॥

அ—கை. “சிலே” என்றெடுத்த தநுஸ்ஸாகிற ஆயுதத்தை ப்ரார்த்திக்கிறார் “யம்” மென்பதால்.

பதம்.	உரை
யம்	யாதொருதத்வத்தை
அக்ஷஸாயகம்	இந்த்ரியங்களுக்குக்காரணமான
ஸாத்விகம்	ஸாத்விகமென்று பெயருடைய
அஹங்காரம்	அஹங்காரமென்றும் தத்வமாக
க்ருணந்தி	சொல்லுகிறார்களோ (ஸம்ஹிதைகளிலென்றபடி)
சக்ரமூர்தே:	சக்ரமூர்த்தியான
ஶார்ங்கதந்வந:	சாரங்கவிற்சேவகனுடைய
தத்	அப்படிக்கொத்த
தநு:	வில்லானது
ந: அவ்யாத்	நம்மைக்காக்கவேணும்

கருத்து. யாதொருபகவானுடைய வில்லானது இந்த்ரியோத்பத்திகாரண ஸாத்விகாஹங்காராத்மகமாகச் சொல்லப்படுகிறதோ, அந்த சார்ங்கமானது நம்மை இரக்ஷிக்கவேணும்.

சில ஸம்ஹிதைகளில் சார்ங்கத்தை தாமஸாஹங்காரமாகவும், சிலதில் ஸாத்விகாஹங்காரமாகவும் சொல்லப்படுகிறது இதை நினைத்து முன்னோர்களுமிப்படியே யருளிச்செய்திருக்கிறார்கள். ஆகையால் விரோதமில்லை. "தாழாதே சார்ங்கமுதைத்த சரமழை போல்" என்கிறபடியே யென்னுடைய நாவில நின்று வாணை ஷட்கத்தைப்பெய்து "ஹிணம் ஹிணம் ஶரீரஸ்தம்" எனகிறபடியே வாரர்களை யடங்கச்செய்யவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறாராயிற்று. * * * * * ॥கக॥

உ-ச॥ ஜ்யாகோஷேண யதேவ விஶ்வமஹிதம் ஸந்த்ரஸ்யதே
ஸந்தஸ்ஸம்ஜ்வலதீப்யதாம் காம்யதாஸ்வாஶ்ரயாவிஶோசநம் ॥கக॥

வ்யா॥ அத தஸ்ய சாபாஸ்த்ரவசோபஶோசநம் ப்ராயத்ய யதி । ஜ்யாகோஷேணேதி । (ஜ்யாகோஷேண) ஸங்கர்ஷணேந, கர்த்ரா (யதேவ) சாபேநைவ, கரணேந, யதா (ஜ்யாகோஷேண) ஜ்யாரவேண, யதேவேதி ஸாதநாந்தரஸாபேக்ஷ்யம் (விஶ்வமஹிதம்) ஸகலஜீவஸமூஹம் (விஶோசநதே) விஶோதிதமஹவதி. அஹங்காரதத்வாத்மகத்வாத் ஸ்வஸ்யைவ ஷட்குணத்வம் கதம் இதி, யதா (ஜ்யாகோஷேண யதேந) காரணேந, (விஶ்வமஹிதம் விஶோசநதே) ஸஞ்சரதீதி ஶேஷ:, ஶோதிதம் இதி, (ஸ:) தாத்விக: (ஸந்தஸ்ஸம்ஜ்வலதீப்யதாம் (காம்ய:) காம்யதாம் (ந:) சாஸ்த்ரம் (காம்யவிஶோசநம்) காம்யஸ்ய ஸம்ஸாரபந்தஸ்ய விஶோசநம் விஶோதிதம் (காம்யதாஸ்) கரோது அத காம்யஸ்ய வம்ய ஷோதஶாயுதஸ்ய ஸாக்ஷ்யம் வம்யவிஶோசகத்வமிதி விரோதமஹிதம் ததேவ ஸாக்ஷாதிதி யதாஸ்ய ஸம்ஸ்காரஸ்ய வாஸ்தவ ॥

அ—கை. "கண்ணி" யென்றெடுத்த வாக்யத்தை ப்ரார்த்திக்கிறார் "ஜ்யாகோஷேண" என்பதால்.

பதம் உரை

யெந	யாதொரு
ஶுயாயெஂஷெத்ரெணைவ	பாசமாகிறஆயுதச்ரேஷ்டத்திலேயே
விஶ்வஸஂகூ	ஜகத்ஸ்ருஷ்டியானது
விரவ்ருதெ	செய்யப்படுகிறதோ
ஸஃ	அப்படிப்ரஸித்தமான
ஸஸாதநஶூநீ	திருவாழியாழ்வானுடையதான
வாஶஃ	பாசாயுதமானது
நஃ	அடியோங்களுடைய நீங்குதலை
வாஶவிமொசநம்	ஸம்ஸாரபாசத்தினின்னும்
கூயாதூ	பண்ணக்கடவது.

கருத்து. யாதொரு பாசத்திலேயே ஜகஸ்ஸ்ருஷ்டி துவ க்கப்படுகிறதோ, அப்படிப்பட்ட ஸஂவானுக்கு ஸ்ரீஸஹகாரியான பாசமானது நம்முடைய பாசத்தை நீக்கவேணும்.

வாஶம் ஸ்ரீஸஹகாரியானதை வாஸ்ராத்ரங்களில் கண்டுகொள்வது. ,,வாஶவிமொசநம்” என்பதற்கு ஶுஶாவாஶவிமொசநமென்றும், வரவாஹிவாஶாஶவிமொசநமென்றும் பொருள் கொள்ளலாம். உலகில் ஒருகாரியஞ் செய்யுமவர்கள் முதலில் நூல்போட்டுக்கொண்டு செய்வார்கள், அதுபோலே யிந்த பாசம் நூல்போலே வ யஸாதி யாய் ஸ்ருஷ்டிக்குக்காரணமென்றபடி. வரவாஹிவாதரவுவாஶநாஶமாகவேணுமென்று ஹ்ருதயம் ||

௨௩|| விஹாரொயெநஜெவஸ்ய விஶ்வக்ஷேத்ர க்ருஷீவலஃ |
வ்யஜ்ரதெதெந வீரெண நாவீரவிஜயொதஸ்நஃ ||

வ்யா || கூய தஸ்ய வீரஸஉஹம் ஸதூஶயதி | விஹார இதி | (யெந) வீரெண (விஶ்வக்ஷேத்ரக்ருஷீவலஃ) விஶ்வம் = வஞ்ஜ்வவ, க்ஷேத்ரம் = க்ஷேதாரஃ, தஸ்யக்ருஷீவலஃ = கஷகஃ, தஹவஜீவிதஸ்யகூ (விஹாரஃ) விஹாரணம், ஸ்ரீதெஶதயகூ (வ்யஜ்ரதெ) ஜ்ஞாயதெ (ஃதெந) தெந, (வீரெண) ஹவெந

(ந:) அஸ்து (நாஸீரவிஜய:) நாஸீரே = ஸேநாமுகே, ‹‹ஸேநாமுகம் து நாஸீரம்'' இதி கோஶ:. விஜய: = ஜய:, (அஸ்து) அத்ர ‹‹விஶ்வக்ஷேத்ர க்ருஷீவல'' இத்யத்ர ஸாவயவரூபகம், ‹‹நியதாரோபணோபாயஸ்ஸ்யாதாரோப: பரஸ்ய ய: । தத்ரூபித'' இதி லக்ஷணாத் ॥ ॥௧௩॥

அ—கை ‹‹சீரங்க'' என்றெடுத்த ஸீரம் (கலப்பை) என்கிற ஆயுதத்தைப்ப்ரார்த்திக்கிருர் ‹‹விஹார'' என்பதால்.

பதம்	உரை
க்ரீடஸ்ய	ஜகத்ஸ்ருஷ்டி முதலிய விளையாட்டையுடைய பகவானுக்கு
யேந	யாதொருகலப்பையினாலே
விஹார:	லீலையானது
[பவதி	உண்டாகிறதோ]
விஶ்வக்ஷேத்ர	உலகமாகிற கழனியில்
க்ருஷீவல:	உழுது பயிரிடுமவனாக
த்ருஶ்யதே	காணப்படுகிருரோ
தேந	அப்படிப்ரஸித்தமான
ஸீரேண	கலப்பை யென்கிற ஆயுதத்தினாலே
ந:	நமக்கு
நாஸீரவிஜய:	படைமுகத்தில் விஜயமானது
அஸ்து	உண்டாகக்கடவது.

கருத்து. பகவானுடைய ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதிலீலைக்கு உபகாரமான ஸீராயுதமானது நமக்குப் பரமதப்போர்த்தலையில் வாதிவிஜயத்தை யுண்டாக்கவேணும் ॥ ॥௧௩॥

உ-ம் ॥ ஶார்ங்காநாதம் வஜ்ரவித்ருதீயதயஸ்ஸ: ।
அவ்யாஜேத்ய வஜ்ராயுதீயஸ்வ்யஷ்டி ஸமூஹ்ய: ॥ ॥௧௪॥

வ்யா ॥ அத தஸ்ய வஜ்ர வைபவம் வர்ணயதி । ஶார்ங்காநாதிதி । (ய:) வஜ்ரம் (ஶார்ங்காநாம்) அவநாதீநாநாம் வ்யூஹ

[illegible]

[illegible] । [illegible] ததீச்யஸ்தி ஸம்பூத: (ஹேதீஶவஜ்ர:) ஸோயம் வஜ்ராயுதம் (ந: பாது) [illegible] "ஆயுதாநாமஹம் வஜ்ரம்" இதி [illegible] ॥ ॥கச॥

அ—கை. "செவ்விடி" யென்றெடுத்த வஜ்ராயுதத்தைப்ரார்த்திக்கிறார் "ஆயுதாநாம்" என்பதால்.

பதம்	உரை
அஹம்	நான்
ஆயுதாநாம்	ஆயுதங்களுக்குள்
வஜ்ரம்	வச்ராயுதமாகிறேன்
இதி	இப்படி
ய:	யாதொரு வஜ்ராயுதமானது
ஸமீரித	கீதையில் சொல்லப்பட்டதோ,
{ ததீச்யஸ்தி	ததீசியென்னும் ரிஷியின் எலும்பினால்
ஸம்பூத:	செய்யப்பட்ட
ஸோயம்	அந்தயிந்த
ஹேதீஶவஜ்ர:	ஆயுதேச்வரனுடைய வஜ்ராயுதமானது
ந: பாது	நம்மைக்காக்கக்கடவது.

கருத்து உலகில் உயர்ந்த வஸ்துக்கள் எனதம்சம் என்று கீதையில் சொல்லும்போது வஜ்ராயுதமானது நானே யென்று சொல்லப்பட்டதும் ததீசியினுடைய முதுகெலும்பினால் செய்யப்பட்டதுமான வஜ்ராயுதமானது நம்மைக்காக்கவேணும்.

வ்ருத்ராஸுர வதத்துக்காக ததீசியினுடைய எலும்பைக் கேட்டு வாங்கி அதை வஜ்ரரூபமான ஆயுதமாகச்செய்து அதில்

தாமும் அநுப்ரவேசித்து வ்ருத்ரவதஞ்செய்து இந்த்ரனுக்கு விஜயமளித்தாப்போலே, அடியேனுடைய வாக்கை வஜ்ரமாக்கி ஜிஹ்வாக்ரவிஹாரஸ்தராய் பரவாதிகளை நாசஞ்செய்து விஜயமளிக்கவேணுமென்றபடி ॥ ॥௧௪॥

𑌮𑍂॥ 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑌂𑌹𑍃𑌤𑌿𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑍀 ।
𑌸𑌾 [illegible] (𑌗𑌦𑌾) 𑌜𑌯𑌤𑍍𑌵𑌶𑌨𑍀 𑌗𑌦𑌾॥௧௫

𑌵𑍍𑌯𑌾॥ 𑌅𑌥 [illegible] 𑌗𑌦𑌾𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌯𑌤𑌿। 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿। (𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑌂𑌹𑍃𑌤𑌿𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃) 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 = 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌸𑍍𑌯, 𑌸𑌂𑌹𑍃𑌤𑍌, 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 = 𑌸𑌾𑌮𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌾. (𑌯𑌾) 𑌗𑌦𑌾. 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 (𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑌂𑌹𑍃𑌤𑌿𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃) 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍂𑌪𑌾 (𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑍀) 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 = 𑌮𑌹𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂, 𑌤𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑍀 = 𑌤𑌦𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌤𑍍𑌰𑍀 (𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾) 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾, 𑌗𑌦𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌮𑌹𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌤𑍍𑌵𑌞𑍍𑌚 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌂 “𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑌪𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌗𑌦𑌾𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌮𑌾𑌧𑌵𑍇” 𑌇𑌤𑌿. 𑌅𑌤𑍍𑌰 “𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌮𑌹𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂,” 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌾𑌰𑌃. 𑌮𑍂𑌲𑌾𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑍁𑌸𑌾𑌰𑍇𑌣𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿 𑌮𑌹𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌶𑌬𑍍𑌦𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌗𑌃. (𑌸𑌾, [illegible]) [illegible] (𑌗𑌦𑌾, 𑌨𑌃) 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌾𑌕𑌂 (𑌜𑌯𑌤𑍍𑌵𑌶𑌨𑍀) [illegible] (𑌹𑍃𑌦𑍍𑌯𑌾) [illegible] ॥ ௧௫॥

(அ—கை) “செழிய கதை” யென்றெடுத்த கதாயுதத்தை ப்ரார்த்திக்கிறார்.

பதம்	உரை
𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑍀	புத்திக்கு அதிஷ்டாந தேவதையான
𑌯𑌾	யாதொரு கதையானது
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑌂𑌹𑍃𑌤𑌿𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃	பகவானுடைய உலகஸம்ஹாரசக்தியாக
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾	ப்ரஸித்தமானதோ, (ஸம்ஹிதைகளில் என்றபடி)
[illegible]	திருவாய்மொழியாழ்வாருடையதான

ஸா கதா	அந்த கதையானது
ந꞉	நம்முடைய
மநோவ்யாதீந்	வ்யாதியைப்போக்குமதாக (மநோ வ்யாதியை யென்றபடி).
ஸாத்யாத்	ஆகக்கடவது.

கருத்து பகவானுடைய "ஸம்ஹ்ருதிக்ரீடிதம்" என்கிறபடியே ஜகத்ஸம்ஹாரமாகிற லீலைக்கு ஸாவ்யஸாக்ஷிணியும் ஸர்வ்யதிஷ்டாந தேவதையுமான கதையென்கிற ஆயுதமானது நம்முடைய மநோவ்யாதியைப் போக்கக்கடவது.

ராமாநுஜதாஸ ஹநுமான்களான வாநரவீரர்களை ஸாதுர்களைப்போலே எப்படி நிரஸிப்பதென்கிற தமக்குண்டான மநோவ்யாதியைப்போக்கவேணுமென்றபடி. ஶ்ரீ வாநர வீரர்களைப்போலே அநந்யார்ஹ்யிப்பாரை அநந்யார்ஹிப்பித்து ரக்ஷித்தருளவேணுமென்று ப்ரார்த்தித்தாராயிற்று. ॥கரு॥

ஸத்யா பாத்யா[க்ஷ]திக்ஷோபஸம்ஸாலாஸமயா[ஸா]யேநதேந ந꞉ ஸுதீப்ரஸாலஸாயாநாஸாஸித்ராம் ஸோதஸௌஷம் ॥கசு॥

வ்யா ॥ அயம் தஸ்யா ஸாலமயேதா ஸோஹம்ஸஹ யாயுய தே । யாதீதி । (ஸாலமய꞉) அந்த்ரீப꞉ ஸாலமாயாயம் (யேந) ஸுதீப ஸாலஸமயேந (அதிக்ஷோபஸம்ஸாலம்) அதர்க்ஷம் வஸணுஸம்ஸாலா, அதர்க்ஷம் வஸணீயஹாவதித்ர்யயு꞉. (யாதி) வ்யாவ்யோதி. (தேந ஸுதீப்ரஸாலயேந) ஸாதுஸுந ஸாலமாயாயேந (ந꞉) அஸ்மாகம் (ஸோதஸௌஷம்) ஸோஹவன வாஜ்ஞாநவன, ஸௌஷம் = ஸாலய꞉, ஸாலமயேவ ஸௌஷமிதி ஸாயேயுக꞉. (ஶுபா) ஊர்ஜிதம் (ஸித்ராம்) ஸஜ்ராம், ராஜ்வகம் குர்யாத் ॥ ॥கசு॥

(அ--கை) "முசல" மென்றெடுத்த முசலாயுதத்தை ப்ரார்த்திக்கிறார் "யாதி" என்பதால்.

பதம்	உரை
[illegible]	முஸலத்தினாலே கொல்லத்தக்கவர்கள் (அவாதார்களென்றபடி)
[illegible]	(திருவாழியாழ்வானுடைய முஸலத்தினாலே அடிபட்டவர்களாய்க்கொண்டு) மிகவுந்துகைக்கப்பட்டவன் [தன்மையை
யாந்தி	அடைகிறார்களோ
தேந	அப்படி ப்ரஸித்தமான
[illegible]	சக்ரராஜமுஸலாயுதத்தினாலே
ந:	நம்முடைய
[illegible]	மௌஸலயுத்தப்போலே குலநாசகமான மோஹமானது
ஆஶு	சீக்கிரமாக
[illegible]	சேதத்தையடையக்கடவது.

கருத்து. சத்ருக்கள் யாதொரு சக்ரராஜ முஸலத்தினாலே அடிபட்டவர்களாய் உரலில் மழுக்கின நெல்போலே தூளாகிறார்களோ, அப்படிப்பட்ட சக்ரராஜனுடைய முஸலாயுதமானது யாதவகுல நாசகரமான மௌஸலப்போலுள்ள மோஹகார்யத்தை விலக்கக்கடவது. அக்ஞானத்தைப்போக்கி க்ஞானவிருத்தியைப்பண்ணவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறார்.

"[illegible]" [illegible] ॥ ௯௬ ॥

[illegible]
[illegible] ॥ ௯௭ ॥

[illegible]

𑌰𑌮𑍇 𑌰𑌾𑌮𑍇 𑌮𑌨𑍋𑌰𑌮𑍇" 𑌇𑌤𑌿 (𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑌃) 𑌅𑌭𑌿𑌧𑍇𑌯𑌃, 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌭𑌦𑍍𑌰 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃. (𑌯𑍇𑌨) 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌶𑍂𑌲𑍇𑌨 (𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌃) 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍂𑌨𑍍 (𑌶𑍂𑌲𑌯𑌤𑌿) 𑌵𑍍𑌯𑌥𑌯𑌤𑌿 (𑌤𑍇𑌨 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌶𑍂𑌲𑍇𑌨) 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌶𑌿𑌖𑍇𑌨 𑌶𑍂𑌲𑌾𑌯𑍁𑌧𑍇𑌨 (𑌭𑌵𑌤𑌾𑌂) 𑌯𑍁𑌷𑍍𑌮𑌾𑌕𑌂 (𑌵𑌿𑌶𑍂𑌲𑌿𑌤𑌾) 𑌨𑍀𑌰𑍋𑌗𑌤𑌾, "𑌶𑍂𑌲𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌰𑍋𑌗 [illegible]" 𑌇𑌤𑌿 𑌮𑍇𑌦𑌿𑌨𑍀, (𑌭𑌵𑌤𑌾𑌤𑍍) 𑌭𑍂𑌯𑌾𑌤𑍍. 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌸𑌾𑌧𑌾𑌰𑌣𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 [illegible] 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌃 𑌶𑍂𑌲𑌿𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌿𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 [illegible] 𑌉𑌪𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤 𑌉𑌦𑍍𑌗𑌾𑌰𑌃. 𑌤𑌥𑌾𑌚 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 "𑌪𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣𑌾𑌭𑌿𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌉𑌪𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 । ॥௧௭॥

(அ—கை) “ திரிசூல ” மென்றெடுத்த முக்கயரான சூலாயுதத்தை ப்ரார்த்திக்கிறார் “𑌶𑍂𑌲𑌿” என்பதால்.

பதம்	உரை
𑌶𑍂𑌲𑌿𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟	சிவனால் (அஹிர்புத்ந்யனால்) காணப்பட்ட
𑌮𑌨𑍋𑌃	மந்தரத்துக்கு
𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑌃	பொருளான (திருவாழியிறையவன்)
𑌯𑍇𑌨	யாதொரு சூலத்தினாலே
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌃	சத்ருக்களை
𑌶𑍂𑌲𑌯𑌤𑌿	சூலவ்யாதிபீடிதர்கள்போலே செய்கிறானோ
𑌤𑍇𑌨 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌶𑍂𑌲𑍇𑌨	அந்தத் திருசூலாயுதத்தினாலே
𑌭𑌵𑌤𑌾𑌂	உங்களுக்கு
𑌵𑌿𑌶𑍂𑌲𑌿𑌤𑌾	பீடையில்லாமையானது
𑌭𑌵𑌤𑌾𑌤𑍍	உண்டாகக்கடவது

கருத்து. அஹிர்புத்நயரால் காணப்பட்ட ஸுதர்சநமந்த்ரத்திற்குப்பொருளான பகவான் உங்களுடைய சூலவியாதிபோலுள்ள 𑌮𑌨𑍋𑌵𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿யை விலக்கக்கடவர்.

இவ்வளவும் புத்ரசிஷ்யாதிகளை [illegible]மாக்கினர்; இதில் சாப்தமாக அருளிச்செய்தபடி “𑌭𑌵𑌤𑌾𑌂” என்பதால் தம்மைப்போ

லே தம்முடைய ஶ்ரீஸூக்திபரர்களுக்கும் பரமைகாந்த்யம் ஸ்தாவரமாகவேணுமென்று ப்ரார்த்தித்தாராயிற்று.

“ஶாந்திதுஷ்டைர்ந:” என்பதற்கு ஸம்பந்தயுக்தமான ஸாத்யஸாதநத்துக்கென்றபடி. “பவதாம்” என்கிற பஹுவசநம் பாகவதஶிஷ்யாதிகளைக் கூட்டிக்கொண்டு சொன்னபடி. (விஶ்ராந்திதா)ஶிவநாக இல்லாமலிருக்கையென்றும் பொருள்.

இதம்॥ ஸுதர்ஶநஸ்ய ப்ருத்வஸ்ய ப்ரஸாதம் யம் ப்ரபக்ஷதே ஸோऽவ்யாத்ஸாதநோ விஶ்வஶாந்த்யை ஷோடஶாயுத:॥௧௯॥

வ்யா॥ ஸர்வா த்மப்ராயோஜ்யாநந்தஜிவத்வ் தத்வ்ஶா யாய வரிவஸிதாஸ் “ஸ்வப்ரதிஷ்டாப்யஸ்வாநந்தாநாம் த்ருஷ்ட த்ருஷ்டாயுஷ்ய ஸாயகம் । ஸர்வஸ்வப்ரத்யநீகாநாம் காரணம் ஸம்பத்ஜிதம்” இத்யாதிஶ்ரீஸ்வாமி த ஜநஸம்ரக்ஷகாஸ் ஷடங்க: பரஸ்பரைகஸ்ய ஸஜ்ஜப்ரயோகஸ் ஸாதநாஸ் ஸாதந ரக்ஷாம் ப்ராயுஞ்யதே । ஸுதர்ஶநஸ்ய (யம்) ஸாதநம் (க்ருபஸ்யைவ) ஸமஸ்தஸ்ய (ஸுதர்ஶநஸ்ய) ஶஸ்த்ராஸ்த்ரமயஸ்ய (ப்ரஸாதம்) உத்திஷ்டம் (ப்ரபக்ஷதே) ப்ரபத்யஸ்தி (ஸ:) தாத்ருஶஶக்தி (ஷோடஶாயுத:) ஷோடஶ ஆயுதாநி யஸ்ய ஸ:. சக்ராதி ஷோடஶாயுதயா இத்யர்த்த: (ஸாதந:) ஸாதநபாரிபாக: (விஶ்வம்) ஸமஸ்தஸாதநம் (அவ்யாத்) சக்ராதிஷ்டித பாவநை: (ஸ்வாஸ) ஸவத:, ஆஶ்ரீ: ॥௧௯॥

(அ—கை) இப்படி ஷோடஶாயுதங்களை யுந்தனித்தனியே ப்ரதிபாதித்து ஷோடஶாயுத விஶிஷ்டரான சக்ரராஜனை ப்ரார்த்திக்கிறார் “ஸுதர்ஶநஸ்ய” என்பதால். அன்றிக்கே; “ஸஹஸ்ர ஹோமஸஹஸ்ராரம்” இத்யாதிகளில் ஸாயுதாநேகவாணியாக ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற இவரை பரிச்சேதித்து ஷோடஶாயுதமாகச் சொன்னேமேயென்று விஷண்ணராய் அந்தவைஷம்யாணிக்யத்தை ஸமாதிப்பிக்கிறாராகவுமாம்.

பதம்	உரை
க்ருத்ஸ்நஸ்ய	உலகமுழுவதிலுமுள்ள
சஸ்த்ரௌகஸ்ய	ஆயுதக்கூட்டங்களுக்கு (ஆயுதமென்றுபேர்பெற்ற வெல்லாவற்றிற்கு மென்றபடி)
யம்	யாதொருஸுதர்சநரை
ப்ரஸூதிம்	உத்பத்திகாரணமாக
ப்ரசக்ஷதே	சொல்லுகிறார்களோ, (ச்ருதிமுதலியவைகளிலென்றபடி)
ஷோடசாயுத:	இப்பொழுது பதினாறு ஆயுதங்களையுடையயவராக அநுஸந்திக்கப்பட்ட
ஸ: ஸுதர்சந:	அந்த திருவாழியாழ்வான்
ஆயுதை:	(அவ்வவ்வகாலத்திற்குத்தகுதியான) ஆயுதங்களாலே
விச்வம்	உலகை (எல்லாவற்றையுமென்றபடி)
ரக்ஷது	இரக்ஷிக்கக்கடவர்

கருத்து. ஸர்வாஸ்த்ர ப்ரக்ருதி காரணபூதராய் ஸர்வாயுதராய் ஷோடசாயுதபாணியாயிருந்துள்ள திருவாழியாழ்வான் ஸர்வலோகங்களையும் ரக்ஷிக்கக்கடவர். இதனால் "லோகாஸ்ஸமஸ்தா ஸுகிநோபவந்து, ஸர்வே ஜநா:, ப்ரதிதிநம் அபிவர்த்ததாம் ஸத்வாந ...ஸாம்" இத்யாதிகளிற்படியே நாடெங்கும் வாழவேணுமென்று ப்ரார்த்தித்தாராயிற்று. ஸர்வாயுதத்துக்கு ஸர்வாயுத தாரணோசித ஸர்வபாஹுவிசிஷ்ட விச்வரூபரென்று பாவம் ॥ ||௧௬||

௧௭ ॥ ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதேந ச்ரேயஸே பூயஸே ஸதாம் ।
க்ருதேயமாயுதேந்த்ரஸ்ய ஷோடசாயுதஸம்ஸ்துதி: ॥

வ்யா ॥ அதைவம் ஆயுதை: ஸாயுதவர்ணநாயாம் ஹேதிராஜ தத்ஸாயுதவிஷயகம் ஸ்தோத்ரம் பரிஸமாப்ய அஸ்ய ஸ்தோத்ரஸ்ய ச்ரேய: ப்ரதத்வம் ப்ரதர்சயந் ஸ்வக்ருதத்வம் ச ஸ்வநாமதேய ஸ்வநாம்நா ச உபநிபத்நந் ஸ்தோத்ரமுபஸம்ஹரதி । ஸ்ரீமதிதி । (ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதேந) ஸ்ரீமதா = வித்யாஸம்ப

அதா, ஸ்ரீ ஐஷாவாய நாம ஹாயி ஶதநிரவத்யவாத்ஸல்யாவஸரா ஶ்ரீநித்யயுக்: வனகாஜ ஶ்யாமலாங்க ஹா வாத்ஸல்யயா ஸஹிதா ஸ்ரீ ஐஷ்வர்ய ரஹஸ்யம். தயாவாவாஜெவெல்பவ "வ்யாகாநீக வெஷுடி ஶிஷாவரஷஶ்ரீ கவ்வாஷ்டிஷொஷா ஐஷ்ணீ" இதி. "ஸ்ரீ ஐஷ்வர்யம் ஸ்யாத்வஸாவி த்ரிநாவயிவரஷாவாயுராஜா நாஜாஜ்யாம் வஸஐ வ்ருத்ஷ்யெஷநு" இதிவ பஞ்சநாயாவ வஹிதம். வெஷ்ஷநா ஜெந, ஸ்ரீ வெஷ்ஷெபஶ வண்ணாவதாரா வெகூவாக தத்யுதிநா விஷ்ராவவஷா வெஷ்ஷநாயெதி ஸங்கீப வித ருக்ருத தக்ஷி வ்யாநாஐயெயெநதயுக். ஐஷதிஶெஷ. (ஸதாம்) ஸ்ரீ ஐக ஷ்ய ஸுஜஸூவிநாவாஸிநாம் ஸாயஷ்ணாம். (ஜயிஸெ) ஹஷ நிதாய (பெ யஸெ) கெஷஜய, ஶ்ரீதஜ்ஜ நிராஸாபெக்ஷ்யயுக் (க்ஷுபெஷ ஸ்வ) ஷஹிராஜஸ்வ (ஷொாஜூஶாயஸம்ஸ்துதி:) வகூஷி ஷொாஜூஶஸஜ்யா காயவ்வவ: (கருதா) விரவிதா க்ருஸீதிஶெஷ: ॥ ॥கக॥

வனகொzயம் ஷ்விஸ்தாவஸிணயநயஜித
ஸ்வதவ்யுமுஷாதா நிகெத்ரஷ்ருஸ்வஜக ருத்ர
ஷ்வாரஐயிவஸநு ஸவ்யெஹதாயெயொஷ்டு:।
அவ்ருஷ்டிஷெஷாஷ்ஷாஜபாஹ நுவஷிஹிரநிஹ:
கருஷ்ணெஹத்ருஷணீநு: வெதவாஶீஜெநதிஷ்டு
உஶஶதஶணிதாம் ஸவ்யுஹம்ஸஉ தமிதவ்ர ॥
வெஷாஜவகூணஜபெந: வாஷாவரஹாபரணநா।
விவருதாராஜஶொபெந ஷொாஜூஶாயஸம்ஸ்துதி: ॥

இதி நாலாயிரம்
ஸ்ரீ ஐஷ்ஷாஜராஜாநஜஸம்யதி ஸாவாஹளஐ காருணா
கடாக்ஷ ஶ்வொஷ்ஷித ஸ்தாகெந தெநபெர
ஸ்ரீ ராஜஶொவாஜாவாயெணகருதம்
ஷொாஜூஶாயஸ்துதி வ்யாக்யாநம்
ஸம்பூர்ணம்.
ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம: ॥

(அ—கை.) இப்படி யருளிச்செய்த ஸ்தோத்திரமானது ஸ்வப்ரயோஜநமன்றிக்கே "ஸ்வேஷ்டஸித்த்யர்த்தம்" இத்யாதிகளிற் படியே ஸாமாந்ய ஸர்வாதிகார ப்ரயோஜநமென்றும், இதை யநுஸந்திப்பவர்களுக்கு ஸர்வஶ்ரேயஸ்ஸும் ஸித்திக்குமென்றும் க்ரந்தகாரர்கள் க்ரந்தத்தைத் திருடாமைக்கு ஸ்வநாமாங்கிதமான முத்ரையிட்டும் முடித்தருளுகிறார் "ஶ்ரீவேங்கடநாதேந" என்பதால்.

பதம்	உரை
ஶ்ரீவேங்கடநாதேந	ஸ்ரீவேங்கடநாதனென்றும் பெயருடையவனான அடியேனால்
ஸதாம்	ஸத்துக்களுடைய
பூயஸே	இதைக்காட்டிலுமதிகமான
ஶ்ரேயஸே	மங்களத்தின் பொருட்டு
சக்ரேஶ்வரஸ்ய	எழிலாழியிறையவனுடைய
ஷோடஶாயுதஸம்ஸ்துதி:	பதினாறு ஆயுத விஷயமான ஸ்தோத்திரமானது
க்ருதா	செய்யப்பட்டது.

கருத்து. சக்ரராஜனே உபாஸித்துப்பெறவேண்டிய ஶ்ரேயஸ்ஸத்தை இந்த ஸ்தோத்திர பாடத்தினாலேயே பெறலாமென்றருளிச்செய்தார். இதனால் க்ரந்தாவஸாநங்களில் ஸ்வநாமாவரணஞ் செய்வது ஶிஷ்டாநுஷ்டாநமென்று ஸூசிப்பித்தாராயிற்று.

ஶாரதாதாஸேந ஶ்ரீ வாத்ஸ்யஶ்ரீநிவாஸேந ।
ஶ்ரீ ஷோடஶாயுதஸ்தோத்ர விவ்ருதிர்த்ராவிடீ க்ருதா ॥

தமிழ்ப்பதவுரை முற்றிற்று.

கவிதார்க்கிகஸிம்ஹாய கல்யாணகுணஶாலிநே
ஶ்ரீமதே வேங்கடேஶாய வேதாந்தகுரவே நம: ॥

ஷோடஶாயுதஸ்தோத்ரம் ஸம்பூர்ணம்

